

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ Δημόσιας Υγείας 2022

Ευ ζην: ο αέναος στόχος της
Δημόσιας Υγείας

Προκλήσεις και προοπτικές
στη μετά Covid-19 εποχή

28 Φεβρουαρίου -
02 Μαρτίου 2022

Ξενοδοχείο
Royal Olympic
Αθήνα

ΒΙΒΛΙΟ ΠΕΡΙΛΗΨΕΩΝ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΦΟΡΟΥΜ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Οργάνωση - Γραμματεία

Θεσσαλονίκης 12, 15344 Γέρακας, Αττική. Τ. 210 6048260
F. 210 6047457, E. Iparissi@free-spirit.gr, W. www.free-spirit.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΑ (ΕΑ001 – ΕΑ017)	σελ. 3
- ΔΙΑΤΡΟΦΗ (ΕΑ018 – ΕΑ025)	σελ. 17
- ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑ Ι (ΕΑ026 – ΕΑ038)	σελ. 24
- ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑ ΙΙ (ΕΑ039 – ΕΑ051)	σελ. 33
- ΑΓΩΓΗ ΥΓΕΙΑΣ (ΕΑ052 – ΕΑ064)	σελ. 44
- ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ (ΕΑ065 – ΕΑ076)	σελ. 54
- ΕΜΒΟΛΙΑ (ΕΑ077 – ΕΑ090)	σελ. 62
- ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ (ΕΑ091 – ΕΑ102)	σελ. 72
- ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ (ΕΑ103 – ΕΑ127)	σελ. 81

READ BY TITLE (RBT001 – RBT056)	σελ. 101
--	----------

e-POSTERS (eP01-eP063)	σελ. 143
-------------------------------	----------

EA001

Η ΕΠΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΟΝΙΚΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΗΣ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 2012-2017

Πανταζής Σπυρίδων¹, Λυκούρας Δημοσθένης², Μπαραμπάτης Νικόλαος³, Πλώτας Παναγιώτης⁴, Μπρίνια Αικατερίνη¹, Καρκούλιας Κυριάκος²

¹ Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Αχαΐας, Πάτρα

² Πνευμονολογική Κλινική, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών, Ρίο Πάτρας

³ Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας ΠΔΕ, Πάτρα

⁴ Κέντρο Υγείας Άνω Πόλης, Πάτρα

Εισαγωγή: Η πνευμονική φυματίωση προκαλείται από το μυκοβακτηρίδιο της φυματίωσης (*Mycobacterium tuberculosis*) και αποτελεί ένα από τα κύρια προβλήματα δημοσίας υγείας παγκοσμίως. Ακόμη και σήμερα εξακολουθεί να είναι η κυριότερη λοιμώδης αίτια θανάτου. Η φυματίωση έχει εξαπλωθεί σε ολόκληρο τον κόσμο και εκτιμάται ότι το 1/3 του παγκόσμιου πληθυσμού έχει μολυνθεί από το βάκιλο της φυματίωσης.

Σκοπός: Σκοπός της μελέτης είναι η ανάλυση των κρουσμάτων φυματίωσης του αναπνευστικού σε ενήλικες, όπως αυτή καταγράφεται από τα νοσοκομεία της Δυτικής Ελλάδας κατά τα έτη 2012 έως 2017, ώστε να εκτιμηθεί η επίπτωση της νόσου.

Υλικό-Μέθοδος: Πρόκειται για αναδρομική μελέτη στην οποία καταγράφονται και αναλύονται τα επιβεβαιωμένα κρούσματα πνευμονικής φυματίωσης βάσει των δεδομένων από τις ειδικές πνευμονολογικές κλινικές και τα μικροβιολογικά εργαστήρια των νοσοκομείων αναφοράς της Δυτικής Ελλάδας.

Αποτελέσματα: Συνολικά καταγράφηκαν 155 νέα κρούσματα φυματίωσης στην περιοχή της Δυτικής Ελλάδας, με τη μέση ετήσια επίπτωση να κυμαίνεται στο 2,79 ανά 100.000 το 2013, ενώ έφτασε στο 4,41 ανά 100.000 το 2017. Τα περισσότερα περιστατικά αφορούσαν άνδρες με την αναλογία ανδρών:γυναικών να είναι 1,71:1. Οι ασθενείς ήταν ημεδαποί σε ποσοστό 60,64%. Η μέση ηλικία των νέων κρουσμάτων ήταν 50,16 ± 4,37 χρόνια.

Συμπεράσματα: Η φυματίωση παραμένει σημαντικό λοιμώδες μεταδοτικό νόσημα, που απειλεί τη δημόσια υγεία. Οι διάφοροι παράγοντες κινδύνου, όπως η οικονομική δυσπραγία στα χρόνια της οικονομικής κρίσης, η αύξηση του πληθυσμού των ευάλωτων ομάδων (μετανάστες, χρήστες ουσιών, ανοσοκατασταλαμένοι), φαίνεται να αποτελούν παράγοντες που συντηρούν υψηλά τα επίπεδα επίπτωσης της νόσου και επιδρούν στη βαρύτητα και την έκβαση της νόσου.

EA002

ΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝΗ ΣΤΗ ΓΡΙΠΗ ΘΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΛΗΘΥΣΜΟ: ΠΟΣΟΙ ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ;

Λύτρας Θεόδωρος¹, Ανδρεοπούλου Αναστασία¹, Μουρατίδου Ελισάβετ¹, Τσιόδρας Σωτήριος^{1,2}

¹ Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας (ΕΟΔΥ), Αθήνα

² Δ' Πανεπιστημιακή Παθολογική Κλινική, ΠΓΝ «Αττικόν», Ιατρική Σχολή Ε.Κ.Π.Α.

Εισαγωγή: Η επιδημιολογική επιτήρηση της γρίπης βασίζεται σε σημαντικό βαθμό στην εργαστηριακή επιβεβαίωση των κρουσμάτων, που όμως δε γίνεται ως ρουτίνα στην κλινική πράξη.

Σκοπός: Η σύγκριση των θανάτων με εργαστηριακά επιβεβαιωμένη γρίπη με την αποδιδόμενη στη γρίπη θνησιμότητα (influenza-attributable mortality) στον Ελληνικό πληθυσμό, για την περίοδο 2013-2014 έως 2018-2019.

Υλικό-Μέθοδος: Από τα δεδομένα επιτήρησης της γρίπης και με τη χρήση γραμμικών μοντέλων κατανομής υστέρησης, εκτιμήθηκε η αποδιδόμενη στη γρίπη θνησιμότητα, κατά τύπο/υπότυπο και ηλικιακή ομάδα. Το ποσοστό αυτής που επιβεβαιώθηκε εργαστηριακά εκτιμήθηκε με Μπαεσιανή παλινδρόμηση Poisson μικτών επιδράσεων.

Αποτελέσματα: Κατά την περίοδο μελέτης, καταγράφηκαν 762 θάνατοι με εργαστηριακά επιβεβαιωμένη γρίπη, έναντι 10.719 (95%ΔΕ: 9.302-12.106) αποδιδόμενων στη γρίπη θανάτων. Οι περισσότεροι εργαστηριακά επιβεβαιωμένοι θάνατοι οφείλονταν στον υπότυπο A(H1N1)rdm09 (422/762, 55,4%) και εξ'αυτών η πλειοψηφία συνέβη στις ηλικίες 15-64 ετών (226/422, 53,6%). Αντίθετα οι περισσότεροι αποδιδόμενοι θάνατοι αφορούσαν τον υπότυπο A(H3N2) και συνέβησαν στις ηλικίες ≥ 65 ετών (5.929, 95%ΔΕ: 4.888-6.867). Εκτιμάται ότι εργαστηριακά επιβεβαιώθηκε το 30,5% των αποδιδόμενων στον A(H1N1)rdm09 θανάτων (95%ΔΑ: 13,5-64,1%) αλλά μόνο το 3,3% των αποδιδόμενων στον A(H3N2) (95%ΔΑ: 1,6-6,5%) και το 4,8% των αποδιδόμενων στη γρίπη τύπου B (95%ΔΑ: 2,3-10,6%). Τα ποσοστά αυτά ήταν μικρότερα στην ηλικιακή ομάδα ≥ 65 ετών έναντι της ομάδας 15-64 ετών.

Συμπεράσματα: Οι εργαστηριακά επιβεβαιωμένοι θάνατοι αποτελούν μικρή και μη αντιπροσωπευτική μειοψηφία του συνόλου της θνησιμότητας που προκαλεί η γρίπη στον πληθυσμό. Η νόσος που προκαλεί ο υπότυπος A(H1N1)rdm09 οδηγεί συχνότερα σε εργαστηριακή επιβεβαίωση, η οποία επίσης είναι συχνότερη στις νεότερες ηλικίες.

EA003

ΠΤΗΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΚΠΝΟΗ ΩΣ ΒΙΟ-ΔΕΙΚΤΕΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΣΤΟΝ ΚΑΠΝΟ ΤΟΥ ΤΣΙΓΑΡΟΥ

Κουρέας Μιχαήλ¹, Κύργου Παρασκευή², Καλομπάτσιος Δημήτρης¹, Χατζηχριστοδούλου Χρήστος¹, Γουργουλιάνης Κωνσταντίνος², Τσακάλωφ Ανδρέας^{1,4}

¹ Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

² Πνευμονολογική Κλινική, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας

³ Εργαστήριο Βιοχημείας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο

Εισαγωγή: Η χρήση βιο-δείκτων για την εκτίμηση της έκθεσης στον καπνό του τσιγάρου μπορεί να διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στη ρύθμιση των προϊόντων καπνού και τις πολιτικές δημόσιας υγείας.

Σκοπός: Στην παρούσα μελέτη αξιολογήθηκε η παρουσία πτητικών οργανικών ενώσεων (ΠΟΕ) στην εκπνοή και η δυνατότητα χρήσης τους ως βιο-δείκτες έκθεσης στον καπνό του τσιγάρου.

Υλικό-Μέθοδος: Ελήφθησαν δείγματα εκπνοής από 153 εθελοντές (43 ενεργοί καπνιστές, 84 πρώην καπνιστές και 26 μη καπνιστές). Μετρήθηκαν τα επίπεδα 19 πτητικών οργανικών ενώσεων, ορισμένες από τις οποίες έχουν συνδεθεί σε προηγούμενες μελέτες με τον καπνό του τσιγάρου. Προσδιορίστηκε ο λόγος τολουολίου/βενζολίου καθώς ο λόγος αυτός έχει βρεθεί να μεταβάλλεται από τις εκπομπές της καύσης του καπνού. Οι αναλύσεις της εκπνοής αξιολογήθηκαν σε σχέση με την καπνιστική συνήθεια όπως αυτή αποτυπώθηκε με τη χρήση ερωτηματολογίων.

Αποτελέσματα: Στην εκπνοή των καπνιστών παρατηρήθηκαν αυξημένες συγκεντρώσεις βενζολίου (καπνιστές: 8.95 ng/l - μη καπνιστές 1,39 ng/l, $p < 0.001$), τολουολίου (καπνιστές: 28.62 ng/l - μη καπνιστές: 16.53 ng/l, $p = 0.007$), οκτανίου (καπνιστές: 1.12 ng/l - μη καπνιστές: 0.88 ng/l, $p = 0.005$) και εξανάλης (καπνιστές: 6.85 ng/l - μη καπνιστές: 5.13 ng/l, $p < 0.001$). Αυξημένα ήταν επίσης τα επίπεδα αίθυλ-βενζολίου και στυρενίου χωρίς ωστόσο ή διαφορά να είναι στατιστικά σημαντική ($p = 0.104$ και $p = 0.148$ αντιστοίχως). Η διάμεση τιμή του λόγου τολουολίου/βενζολίου ήταν 3,18 (IQR 1.76-6.08) για τους καπνιστές και 11,83 (IQR 6.53-26.34) για τους μη καπνιστές, παρουσιάζοντας πολύ ισχυρή σχέση με την καπνιστική συνήθειά ($p < 0.001$, AUC 0.792).

Συμπεράσματα: Η χημική ανάλυση της ανθρώπινης εκπνοής έχει την δυνατότητα να αποτυπώσει την καπνιστική συνήθεια. Περεταίρω έρευνα απαιτείται σχετικά με την σχέση του χημικού προφίλ της εκπνοής με το μέγεθος και τα χρονικά παράθυρα της έκθεσης στον καπνό του τσιγάρου.

EA004

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΚΠΝΕΟΜΕΝΟΥ ΑΕΡΑ ΣΕ ΠΤΗΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΟΝΑ

Κουρέας Μιχαήλ¹, Κύργου Παρασκευή², Αμούτζιας Γρηγόριος³, Χατζηχριστοδούλου Χρηστός¹, Γουργουλιάνης Κωνσταντίνος², Τσακάλωφ Ανδρέας^{1,4}

¹ Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

² Πνευμονολογική Κλινική, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας

³ Εργαστήριο Βιοπληροφορικής, Τμήμα Βιοχημείας και Βιοτεχνολογίας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

⁴ Εργαστήριο Βιοχημείας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Εισαγωγή: Η έγκαιρη διάγνωση του καρκίνου του πνεύμονα είναι κομβικής σημασίας για την εξέλιξη της υγείας των ασθενών. Η ανάλυση της ανθρώπινης εκπνοής μέσω του προσδιορισμού πτητικών οργανικών ενώσεων αναδύεται ως μια πολύ υποσχόμενη, μη επεμβατική εναλλακτική μέθοδος για την έγκαιρη διάγνωση του καρκίνου του πνεύμονα.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν η ταυτοποίηση ενώσεων, των οποίων οι συγκεντρώσεις διαφοροποιούνται στους ασθενείς με Ca πνεύμονα και η αξιολόγηση της εφαρμογής της ανάλυσης της εκπνοής στην διάκριση των ασθενών από υγιείς μάρτυρες.

Υλικό-Μέθοδος: Προσδιορίστηκαν οι συγκεντρώσεις 19 πτητικών οργανικών ενώσεων στην εκπνοή ασθενών και υγιών ατόμων με αναλυτική μεθοδολογία βασισμένη στην απομόνωση και προσυγκέντρωση τους με μικροεκχύλιση στερεής φάσης και ποσοτική ανάλυση με αέρια χρωματογραφία-φασματομετρία μαζών. Το πληθυσμιακό δείγμα αποτελούνταν από 51 ασθενείς με Ca πνεύμονα 38 ασθενείς με παθολογικά ευρήματα στην αξονική τομογραφία θώρακος και 53 υγιείς μάρτυρες. Για τον έλεγχο διαφοροποιήσεων μεταξύ των υπό-ομάδων χρησιμοποιήθηκαν τα κριτήρια Kruskal-Wallis (>2 ομάδες) και Mann-Whitney. Για τον προσδιορισμό της διακριτικής ικανότητας της μεθόδου χρησιμοποιήθηκαν μέθοδοι μηχανικής μάθησης.

Αποτελέσματα: Η πλειονότητα των ουσιών που μελετήθηκαν ήταν ανιχνεύσιμες σε μεγάλο ποσοστό στο δείγμα που μελετήθηκε, με τις υψηλότερες συγκεντρώσεις να καταγράφονται για την ακετόνη, το ισοπρένιο και την ισοπροπανόλη. Μια σειρά από ενώσεις εμφάνισαν σημαντικές διαφορές μεταξύ ασθενών και υγιών ατόμων. Οι μεγαλύτερες διαφοροποιήσεις αφορούσαν στους αρωματικούς υδρογονάνθρακες (αιθυλ-βενζόλιο- $p < 0.001$, στυρένιο- $p < 0.001$, τολουόλιο- $p < 0.001$) και στις

άλκόολες(1-προπανόλη- $p < 0.001$, ισοπροπανόλη- $p = 0.002$). Από την επεξεργασία των δεδομένων με μεθόδους μηχανικής μάθησης προέκυψε ότι η ανάλυση της εκπνοής ταξινόμησε σωστά το 85,21% των ασθενών (AUC = 0.879), επιτυγχάνοντας 89,9% ευαισθησία και 77,4% ειδικότητα.

Συμπεράσματα: Η διακριτική ικανότητα της μεθοδολογίας υπογραμμίζει την δυναμική της ανάλυσης του εκπνεόμενου αέρα στην ανάπτυξη εργαλείων για την έγκαιρη διάγνωση του Ca πνεύμονα.

EA005

ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΤΗΣ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑΣ ΝΕΟΠΛΑΣΙΩΝ ΣΤΟ ΓΝ ΡΟΔΟΥ ΤΗΝ ΧΡΟΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ 2015-2018

Κατσαρός Επαμεινώνδας¹, Ματθαίος Δημήτριος², Μπααραμπάτης Νικόλαος³, Πανταζής Σπυρίδων⁴, Λαμπρόπουλος Δημήτριος⁵, Λαμπροπούλου Αναστασία⁶

¹ Δ/ση Δημόσιας Υγείας Π.Ν. Αιγαίου, Ρόδος

² Γ.Ν. Ρόδου, Ρόδος

³ Δ/ση Δημόσιας Υγείας ΠΔΕ, Πάτρα

⁴ Δ/ση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Αχαΐας, Πάτρα

⁵ Δ/ση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε Μεσσηνίας, Καλαμάτα

⁶ Πανεπιστήμιο Πατρών, Ρίο Πατρών

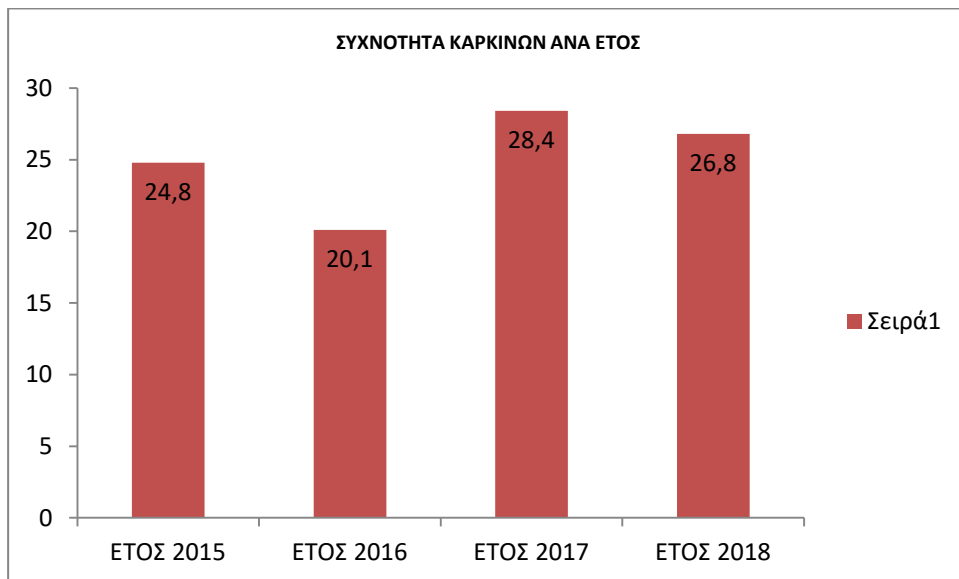
Εισαγωγή: Ο καρκίνος αποτελεί μία από τις κύριες αιτίες ανθρώπινων θανάτων παγκοσμίως, και ένα σημαντικό πρόβλημα δημόσιας υγείας που αποτελεί απειλή στην ανθρώπινη ανάπτυξη με επιπτώσεις στην κοινωνική ζωή και την οικονομική δραστηριότητα του πλανήτη. Από το 1990 τα ποσοστά εμφάνισης των καρκινικών νόσων αυξήθηκαν στις περισσότερες χώρες του κόσμου, προκαλώντας πάνω από 8 εκατομμύρια θανάτους παγκοσμίως το 2013, αποτελώντας την δεύτερη κύρια αιτία θανάτου σε παγκόσμια κλίμακα.

Σκοπός: Σκοπός της ερευνητικής διαδικασίας είναι η καταγραφή των περιστατικών καρκίνου, έτσι όπως αυτά διαγνώστηκαν, στο ΓΝ της Ρόδου την χρονική περίοδο 2015-2018, προκειμένου να εκτιμηθεί η επίπτωση των καρκινικών νόσων στο νησί της Ρόδου.

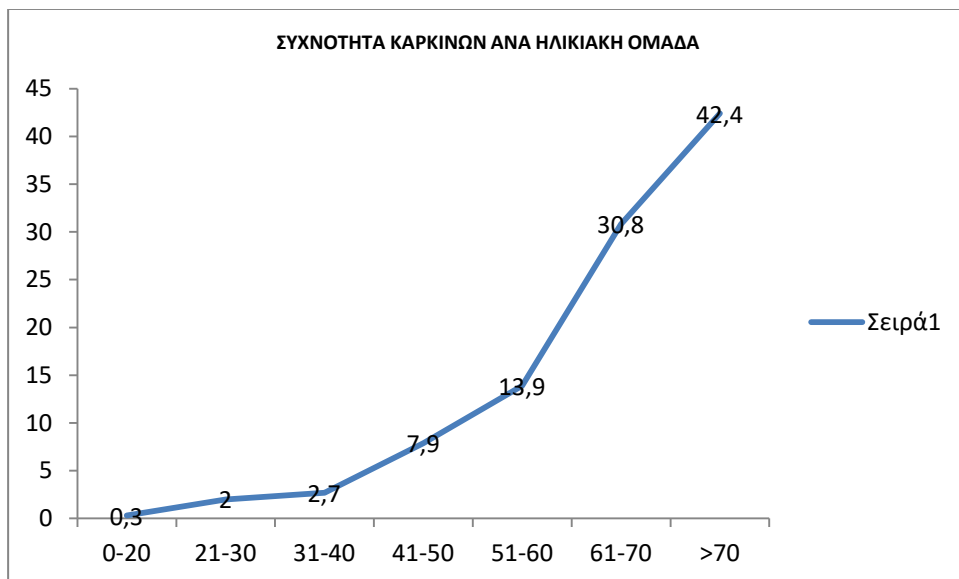
Υλικό-Μέθοδος: Καταγράψαμε όλους τους καρκίνους που διαγνώστηκαν στο ΓΝ της Ρόδου την χρονική περίοδο 2015 -2018.

Αποτελέσματα: Καταγράψαμε 1838 περιστατικά καρκίνου, με μ.ο. ηλικίας 66,48 χρόνια. Οι περισσότεροι καρκίνοι καταγράφηκαν το 2017 (28,4%). Το 65,2% αφορούσε άνδρες και το 34,8% γυναίκες με αναλογία ανδρών/γυναικών 1,87 προς 1. Η ηλικιακή ομάδα των ασθενών που ήταν πάνω από 70 χρόνων εμφάνισε την μεγαλύτερη συχνότητα (42,4%). Τα περισσότερα περιστατικά έλαβαν ένα μόνο είδος θεραπείας (66,6%) ενώ υπήρχαν και 250 περιστατικά που δεν έλαβαν καμιά θεραπεία. Η συχνότερη θεραπευτική αγωγή που εφαρμόστηκε ήταν η χειρουργική θεραπεία (57,5%). Οι συχνότερα διαγνωσμένοι καρκίνοι ήταν αυτοί του ουροποιητικού συστήματος (32,2%).

Συμπεράσματα: Η διαχρονική τάση της επίπτωσης των νεοπλασματικών νόσων που διαγνώστηκαν στο ΓΝ Ρόδου την χρονική περίοδο 2015-2018 φαίνεται να διατηρείται σταθερή. Με την αύξηση της ηλικίας φαίνεται να αυξάνεται η επίπτωση των καρκίνων.

ΓΡΑΦΗΜΑ 1

ΓΡΑΦΗΜΑ 2

ΕΑ006

ΜΕΛΕΤΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑΣ ΘΑΝΑΤΩΝ ΑΠΟ ΚΑΡΚΙΝΟ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΟΝΑ ΣΕ ΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Μπαραμπάτης Νικόλαος¹, Μπρίνια Αικατερίνη², Πανταζής Σπυρίδων², Παρανού Αικατερίνη¹, Λάμπος Θεόδωρος¹, Πολυχρονοπούλου Όλγα¹, Τζιώρτζη Αποστολία³

¹ Δ/ση Δημόσιας Υγείας ΠΔΕ²

² Δ/ση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Αχαΐας

³ Κεντρο Υγείας Βορείου Τομέα Πάτρας

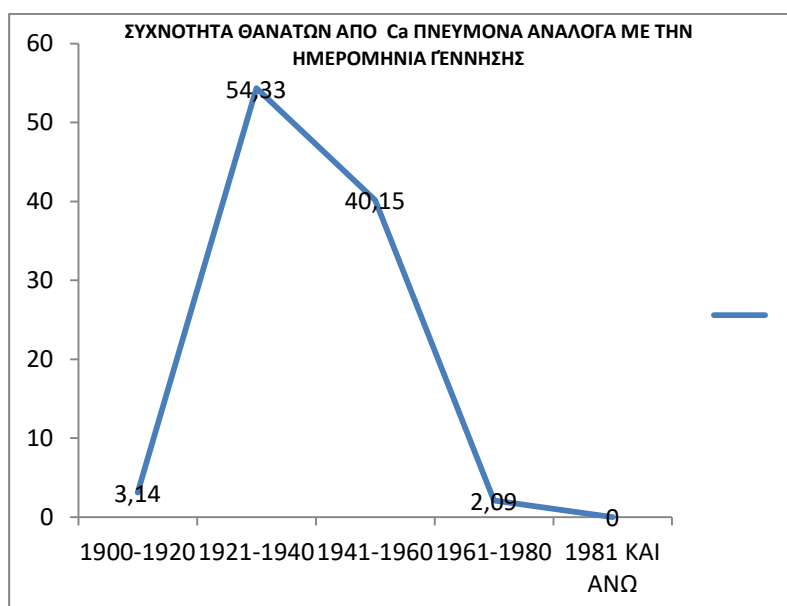
Εισαγωγή: Ο καρκίνος του πνεύμονα αποτελεί τον πιο κοινό συχνό καρκίνου σε άνδρες και γυναίκες παγκοσμίως και προκαλεί τον μεγαλύτερο αριθμό θανάτων συνολικά μεταξύ των κακοηθειών.

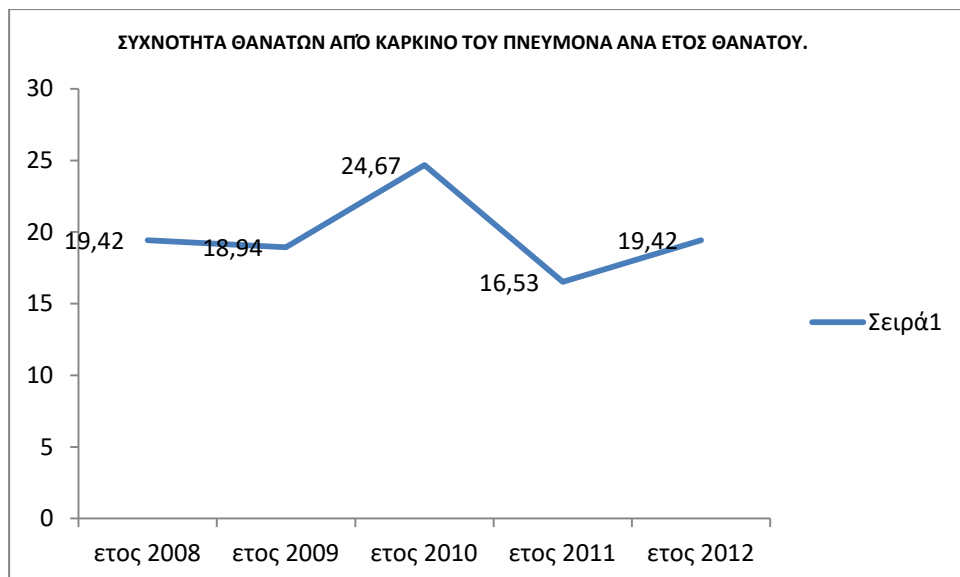
Σκοπός: Σκοπός της ερευνητικής διαδικασίας είναι η διαχρονική καταγραφή της θνησιμότητας του καρκίνου του πνεύμονα σε αστική περιοχή του νομού Αχαΐας.

Υλικό-Μέθοδος: Καταγράψαμε τους θανάτους από καρκίνο του πνεύμονα, σε βάθος 5ετίας (2008-2012) έτσι όπως δηλώθηκαν στα πιστοποιητικά θανάτου του μεγαλύτερου δήμου της Αχαΐας.

Αποτελέσματα: Καταγράψαμε 381 θανάτους από καρκίνο του πνεύμονα για το χρονικό διάστημα 2008-2012. Απο αυτούς το 75,85% αφορούσε άνδρες και το 24,15% γυναίκες (Αναλογία ανδρών/γυναικών 2,92 προς 1). Η μέση ηλικία θανάτου από καρκίνο του πνεύμονα ήταν τα 72 χρόνια. Υπολογίστηκε η συχνότητα από καρκίνο του πνεύμονα αναλόγως την χρονολογία γέννησης. Τα άτομα τα οποία γεννήθηκαν την 20ετία μεταξύ 1921 έως 1940 εμφάνισαν την μεγαλύτερη συχνότητα θανάτου από καρκίνο του πνεύμονα την 5ετία 2008-2012.

Συμπεράσματα: Η διαχρονική τάση θανάτου από καρκίνο του πνεύμονα εμφανίζει μία πορεία σχετικά σταθερή. Οι άνδρες εμφανίζουν μεγαλύτερη συχνότητα θανάτου από καρκίνο του πνεύμονα σε σχέση με τις γυναίκες. Την μεγαλύτερη συχνότητα θανάτου από καρκίνο του πνεύμονα εμφάνισαν τα άτομα που γεννήθηκαν την 20ετία μεταξύ 1921 έως 1940.

ΕΑ007

**ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΠΑΧΕΟΣ ΕΝΤΕΡΟΥ ΣΕ ΑΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΑ ΑΤΟΜΑ, ΣΕ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ**

Παντερής Βασίλειος¹, Βασιλάκης Νικόλαος¹, Καραντάνος Παναγιώτης¹, Μπέτσιος Γεώργιος¹,
Σαλαγιάννης Αθανάσιος¹, Καραγιάννη Ειρήνη¹, Μπαρμπάκη Μαρία¹, Κτενά Δανάη², Κορνάρου Ελένη²

¹ Γαστρεντερολογικό Τμήμα, Γενικό Νοσοκομείο Σισμανόγλειο-Αμ. Φλέμιγκ, Αθήνα

² Τμήμα Βιοστατιστικής & Επιδημιολογίας, Τμήμα Πολιτικών ΔΥ, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Αθήνα

Εισαγωγή: Ο προσυμπτωματικός έλεγχος (screening) του καρκίνου του παχέος εντέρου πραγματοποιείται στην Ελλάδα σε ατομική βάση και εκτός εθνικού σχεδιασμού.

Σκοπός: Η ανάλυση επιδημιολογικών παραμέτρων σε δείγμα ενδοσκοπηθέντων ατόμων θα υποβοηθούσε την ανάπτυξη συστάσεων προσαρμοσμένων στις ανάγκες του ελληνικού πληθυσμού.

Υλικό-Μέθοδος: Σύνολο 380 ασυμπτωματικών ατόμων που προσήλθαν πρώτη φορά για κολonosκόπηση, με ατομική επιλογή τους και ανήκουν στην ομάδα μετρίου κινδύνου. Οι ασθενείς με πολύποδες υπεβλήθησαν σε πολυτεκτομή. Τα στοιχεία αντλήθηκαν από τις ενδοσκοπικές και παθολογοανατομικές εκθέσεις. Η ανάλυση πραγματοποιήθηκε κατά ασθενή και η κατηγοριοποίηση με βάση το μέγιστο μέγεθος πολυπόδων. Συγκρίθηκαν οι νεότερες (30-50 ετών) με τις μεγαλύτερες ηλικίες (>50).

Αποτελέσματα: Προχωρημένα αδενώματα (advanced adenoma, AA) ανευρέθησαν στο 11.8% των ατόμων. Το 64.4% αυτών παρουσίασαν τις βλάβες στο δεξιό κόλο. Οι ασθενείς ηλικίας <50 ετών παρουσίασαν υψηλά ποσοστά AA (8.5%) άνευ στατιστικής διαφοράς σε σχέση με τους ηλικιωμένους (12.3%, $p=0.63$). Η πλειοψηφία των ασθενών (160) είχαν μέγιστο μέγεθος πολυπόδων 6-10mm, με το 8.1% να φέρουν AA και το 43% να εντοπίζουν αυτούς στο δεξιό κόλο. Ο αναγκαίος αριθμός

κολοноσκοπήσεων για την ανεύρεση ενός προχωρημένου αδενώματος (number needed to screen) είναι NNS=8 και NNS=12 για τις μεγαλύτερες και νεότερες ηλικίες αντίστοιχα.

Συμπεράσματα: Υψηλά ποσοστά προχωρημένων αδενωμάτων καθιστούν ενδεικτική την ανάγκη ενός οργανωμένου προγράμματος screening. Η πλειονότητα των βλαβών εντοπίζονται στο δεξιό κόλο που είναι προσβάσιμο μόνο με την κολονοσκόπηση. Ακόμη και μικροί πολύποδες χρήζουν ριζικής ενδοσκοπικής εκτομής. Σε ένα εθνικό πρόγραμμα screening το NNS δεν είναι απαγορευτικό για την υιοθέτηση της κολονοσκόπησης ως κυρίου εργαλείου προσυμπτωματικού ελέγχου.

EA008

ΥΠΕΡΗΧΟΤΟΜΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΗΣΗ PSA ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΓΙΑ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ

Τσιούλος Γεώργιος, Μαΐση Μαρία, Μαρκάκης Εμμανουήλ
Ακτινολογικό Εργαστήριο Κ.Υ. Καστελλίου Ηρακλείου Κρήτης

Εισαγωγή: Ο καρκίνος του προστάτη αποτελεί στους άνδρες το συχνότερο καρκίνο και τη δεύτερη αιτία θανάτου από καρκίνο. Η πρόληψη βασίζεται στη μέτρηση του ειδικού προστατικού αντιγόνου (PSA) στο αίμα και βοηθάει στη διάγνωση καρκίνου του προστάτη σε πρώιμο στάδιο. Τα αυξημένα επίπεδα PSA μπορεί να οφείλονται σε καρκίνο, αλλά και σε φλεγμονή (προστατίτιδα) ή καλοήγη υπερτροφία προστάτη.

Σκοπός: Συσχέτιση του PSA με το μέγεθος του προστάτη σε ασθενείς που ελέγχθηκαν υπερηχοτομογραφικά στο Κ.Υ. Καστελλίου το έτος 2017.

Υλικό-Μέθοδος: Καταγράφηκαν όλοι οι άνδρες που προσήλθαν για έλεγχο PSA στο εργαστήριο μας το 2017. Το μέγεθος του προστάτη μετρήθηκε υπερηχοτομογραφικά με υπερηχοτομογράφο Mindray DC30 (διακοιλιακή προσπέλαση) και συσχετίστηκε με τις παθολογικές τιμές PSA (>4 ng/ml).

Αποτελέσματα: Εξετάστηκαν συνολικά 172 άνδρες ηλικίας άνω των 50 ετών. Παθολογικές τιμές PSA εμφάνισαν 33 άνδρες (19,2%) εκ των οποίων 7 >50ετών, 11 >60ετών και 15 >70ετών. Ο υπερηχοτομογραφικός έλεγχος στους ασθενείς με παθολογικές τιμές PSA ανέδειξε προστάτη με αυξημένες διαστάσεις σε 23/33 ασθενείς (69,7%) ως επί αδενικής υπερτροφίας, ενώ όλοι παραπέμφθηκαν για περαιτέρω διερεύνηση με βιοψία προστάτη.

Συμπεράσματα: Παθολογικές τιμές PSA εμφάνισαν 33/172 άνδρες (19,2%) ηλικίας κυρίως >60 ετών ενώ σημαντικό ήταν το ποσοστό αυξημένου PSA (69,7%) λόγω και της υπερτροφίας του αδένου. Ο προληπτικός υπερηχοτομογραφικός έλεγχος και η μέτρηση του PSA στους άνδρες είναι αναγκαία για την έγκαιρη διάγνωση καρκίνου του προστάτη σε αρχικό στάδιο και την αντιμετώπιση της νόσου.

EA009

ΧΩΡΟΙ ΑΣΤΙΚΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΚΑΙ ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΧΕΟΣ ΕΝΤΕΡΟΥ: ΜΕΛΕΤΗ ΑΣΘΕΝΩΝ - ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

Σουφλέρη Βασιλική^{1,2}, Espinosa Ana^{1,3,4,5}, Castaño Gemma^{1,3,4,5}, Moreno Victor^{5,6,7}, Pollan Marina^{5,8}, Κογεβίνας Μανώλης^{1,3,4,5}

¹ ISGlobal, Barcelona, Spain

² Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Αθήνα, Ελλάδα

³ IMIM (Hospital del Mar Medical Research Institute), Barcelona, Spain

⁴ Universitat Pompeu Fabra (UPF), Barcelona, Spain

⁵ CIBER Epidemiología y Salud Pública (CIBERESP), Madrid, Spain

⁶ IDIBELL-Catalan Institute of Oncology, L'Hospitalet de Llobregat, Catalonia, Spain

⁷ Department of Clinical Sciences, Faculty of Medicine, University of Barcelona, Barcelona, Spain

⁸ Environmental and Cancer Epidemiology Unit, National Center of Epidemiology, Instituto de Salud Carlos III, Madrid, Spain

Εισαγωγή: Οι χώροι αστικού πρασίνου μπορούν να προάγουν την υγεία και την ευημερία. Πιθανοί μηχανισμοί εξήγησης αυτής της συσχέτισης περιλαμβάνουν τη σωματική άσκηση, την πρόληψη της παχυσαρκίας, την ελάττωση του στρες, τη μείωση της έκθεσης στην ατμοσφαιρική ρύπανση. Η έρευνα για τη συσχέτιση των χώρων αστικού πρασίνου με χρόνιες ασθένειες όπως ο καρκίνος είναι περιορισμένη.

Σκοπός: Η διερεύνηση της συσχέτισης του κινδύνου εμφάνισης καρκίνου του παχέος εντέρου με την προσέγγιση της κατοικίας σε χώρους αστικού πρασίνου, σε μία πληθυσμιακή μελέτη ασθενών-μαρτύρων στην Ισπανία.

Μέθοδος: Συλλέχθηκαν πληροφορίες για 1252 νέα περιστατικά καρκίνου παχέος εντέρου από 11 ισπανικές επαρχίες και από ένα τυχαίο δείγμα 2641 μαρτύρων από το γενικό πληθυσμό, εξομοιωμένους ως προς το φύλο, την ηλικία και την ευρύτερη περιοχή (μελέτη MCC-Spain, 2007-2013). Εξετάστηκαν η απόσταση της γεωκωδικοποιημένης κατοικίας από αστικές περιοχές πρασίνου χρησιμοποιώντας δορυφορικές εικόνες με το Urban Atlas και το πράσινο περιβάλλον (NDVI/ Normalized Difference Vegetation Index). Χρησιμοποιήθηκαν μοντέλα λογισμικής παλινδρόμησης προσαρμοσμένα για συγχυτικούς παράγοντες.

Αποτελέσματα: Η πρόσβαση σε πράσινο χώρο σε μια απόσταση (buffer) 300 μέτρων από την κατοικία συσχετίστηκε με μειωμένο κίνδυνο εμφάνισης καρκίνου παχέος εντέρου (Σχετικός Κίνδυνος [OR]=0.6, 95%CI 0.5-0.8] σε αντίθεση με τον δείκτη περιβάλλοντος πρασίνου (NDVI) [OR=1.2, 95%CI 1.1-1.4]. Η φυσική άσκηση κι ο δείκτης μάζας σώματος δεν επηρεάζουν αυτή τη σχέση.

Συμπεράσματα: Η πρόσβαση στους αστικούς χώρους πρασίνου σχετίζεται με μειωμένο κίνδυνο καρκίνου του παχέος εντέρου αλλά αυτή η σχέση εξαρτάται από τον τύπο του χώρου πρασίνου. Οι βιολογικοί μηχανισμοί που εξηγούν αυτή τη σχέση δεν είναι σαφείς.

EA010

ΜΕΛΕΤΗ ΣΠΙΡΟΜΕΤΡΙΚΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΣΕ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΣΤΗΝ ΝΔ ΕΛΛΑΔΑ

Μπαραμπάτης Νικόλαος¹, Μπρίνια Αικατερίνη², Πολυχρονοπούλου Όλγα¹, Συμεωνίδου Σοφία², Δανίκας Δημήτριος¹, Αγγελίδης Γεώργιος¹, Παπαδόπουλος Άγγελος¹, Λάμπρος Θεόδωρος¹, Πανταζής Σπυρίδων², Κολόμβα Σωτηρία-Δέσποινα¹, Παρανού Αικατερίνη¹

¹Δ/νση Δημόσιας Υγείας ΠΔΕ²

²Δ/νση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Αχαΐας

Εισαγωγή: Η σπιρομέτρηση στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας φροντίδας διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διαχείριση των αποφρακτικών διαταραχών της αναπνοής (ΧΑΠ, Άσθμα). Επιπλέον η ανεύρεση ενός

περιοριστικού πρότυπου σπιρομετρίας κατευθύνει σε πρόσθετες εργαστηριακές εξετάσεις (π.χ. πληθυσμογραφία, μέτρηση διαχυτικής ικανότητας) για τη διάγνωση πνευμονικών (π.χ. διάμεση πνευμονοπάθεια κ.α.) και εξωπνευμονικών (π.χ. αγγυλοποιητική σπονδυλίτιδα κ.α.) ανωμαλιών που περιορίζουν την ικανότητα αερισμού.

Σκοπός: Ο έλεγχος της αναπνευστικής λειτουργίας, με σπιρομέτρηση, σε κατοίκους αστικών και αγροτικών περιοχών της ΝΔ Ελλάδος.

Υλικό-Μέθοδος: Σπιρομετρήσαμε σε διάστημα ενός έτους (2018), 815 κάτοικους αστικών και αγροτικών περιοχών της ΝΔ Ελλάδος. Ο σπιρομετρικός έλεγχος και η ερμηνεία των αποτελεσμάτων έγινε σύμφωνα με τις οδηγίες της ATS/ERS (American Thoracic Society/European Respiratory Society).

Αποτελέσματα: Σπιρομετρήσαμε 815 άτομα με μ.ο. ύψους 168,27 ($\pm 1,24$), μ.ο. βάρους 77,20 $\pm 1,10$. Το 33,1% του δείγματος ήταν καπνιστές (λόγος καπνιστών, μη καπνιστών 2,01). Το 54,1% ήταν από αστική περιοχή και το 45,9% από αγροτική περιοχή. Οι άνδρες αποτελούσαν το 49,8% και οι γυναίκες το 50,2%. Το 3,3% από αυτούς είχε αποφρακτική σπιρομέτρηση (FEV1/FVC <70%). Από αυτούς το 37% ήταν ενεργητικοί καπνιστές με μ.ο. δείκτη πακέτων/τσιγάρων 55. Οι ασθενείς αυτοί κατατάχτηκαν σύμφωνα με την κλίμακα βαρύτητας σπιρομετρικών διαταραχών κατά GOLD. Σύμφωνα με αυτή την κατάταξη το 22,2% είχε ήπια απόφραξη, το 59,3% είχε μέτρια απόφραξη, το 14,8% είχε σοβαρή απόφραξη, το 3,7% είχε πολύ σοβαρή απόφραξη.

Συμπεράσματα: Η σπιρομέτρηση είναι η σημαντικότερη μέθοδος ελέγχου λειτουργίας της αναπνοής και αποτελεί ένα χρήσιμο εργαλείο στη διάγνωση των αποφρακτικών διαταραχών της αναπνοής.

EA011

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΑΛΛΕΡΓΙΚΟΥ ΑΣΘΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΣΕ ΑΕΡΟΑΛΛΕΡΓΙΟΓΟΝΑ ΣΕ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Μπρίνια Αικατερίνη², Μπαραμπάτης Νικόλαος¹, Πανταζής Σπυρίδων², Συμεωνίδου Σοφία², Λάμπρος Θεόδωρος¹, Δανίκας Δημήτριος¹, Αγγελίδης Γεώργιος¹, Παπαδόπουλος Άγγελος¹, Πολυχρονοπούλου Όλγα¹

¹ Δ/ση Δημόσιας Υγείας ΠΔΕ²

² Δ/ση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Αχαΐας

Εισαγωγή: Το αλλεργικό άσθμα αποτελεί μία χρόνια φλεγμονώδη διαταραχή που χαρακτηρίζεται από σημαντική νοσηρότητα και μεγάλο κοινωνικοοικονομικό κόστος. Οι επιδερμικές δοκιμασίες νυγμού (skin prick tests) με αεροαλλεργιογόνα χρησιμοποιούνται στην διαγνωστική του προσέγγιση.

Σκοπός: Να διερευνηθεί η επίπτωση αλλεργικού άσθματος σε άτομα με αναφερόμενα συμπτώματα αλλεργίας αναπνευστικού (ρινίτιδας, επιπεφυκίτιδας, άσθματος) και να μελετηθούν τα αεροαλλεργιογόνα που προκαλούν τις συχνότερες ευαισθητοποιήσεις στη Δ. Ελλάδα.

Υλικό-Μέθοδος: Σε διαστημα ενός έτους διενεργήθηκαν SPTs με το standar kit αεροαλλεργιογόνων και έγινε σπιρομέτρηση σε 108 κατοίκους αγροτικών περιοχών Αχαΐας, Ηλείας και Αιτωλοακαρνανίας με συμπτώματα επιπεφυκίτιδας, ρινίτιδας και άσθματος. Η τεκμηρίωση ύπαρξης άσθματος έγινε με σπιρομέτρηση και η εκτίμηση της βαρύτητας ανάλογα με την αγωγή που λάμβαναν κατά GINA.

Αποτελέσματα: Ο μ.ο. ηλικίας ήταν 40,67 έτη ($\pm 3,93$, 95% CI), ενώ η αναλογία ανδρών-γυναικών ήταν 37% και 63% αντίστοιχα. Θετικά SPTs είχε το 39,8% και αρνητικά το 60,2%. Οι περισσότεροι ασθενείς ήταν πολυευαίσθητοποιημένοι (60,4%) σε πολλαπλά αλλεργιογόνα με τις συχνότερες ευαίσθητοποιήσεις να είναι στα ακάρεα οικιακής σκόνης, στο περδικάκι και στα γρασίδια. Από τα 35 άτομα που ανέφεραν συμπτώματα άσθματος τα 16 (45,71%, RR 0,8 - OR 0,66) είχαν θετικά SPTs και αλλεργικής αιτιολογίας άσθμα. Τα άτομα με επιπεφυκίτιδα και ρινίτιδα είχαν θετικά SPTs σε ποσοστό 65,8% και 48,3% αντίστοιχα.

Συμπεράσματα: Στο σύνολο του πληθυσμού που εφαρμόσαμε SPTs, η πιθανότητα το άσθμα να είναι αλλεργικής αιτιολογίας είναι μικρή (RR<1 και OR<1). Οι συχνότερες ευαίσθητοποιήσεις στη Δυτική Ελλάδα αφορούν τα ακάρεα σκόνης, το περδικάκι και τα γρασίδια, ενώ οι πλειοψηφία των αλλεργικών ασθενών είναι πολυευαίσθητοποιημένοι.

EA012

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΩΝ ΜΟΝΤΕΛΩΝ ΓΙΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ CAT, SGRQ ΚΑΙ EQ-5D-5L ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΝ ΚΑΙ ΜΕΤΡΟΥΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΜΕ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟΦΡΑΚΤΙΚΗ ΠΝΕΥΜΟΝΟΠΑΘΕΙΑ

Πασχαλίδου Βασιλική¹, Πιτσίνης Ιωάννης², Φούρκα Μαρία-Νίκη³, Μπουλιέρης Πέτρος⁴, Λοβέρδος Κωνσταντίνος⁵, Λάμπρου Παναγιώτα⁶, Βασιλακόπουλος Θεόδωρος⁷, Μανιαδάκης Νικόλαος⁸

¹ Τεχνολόγος Ιατρικών Εργαστηρίων, Πνευμονολογικό Τμήμα, Γ.Ν.Α. Λαϊκό

² Φοιτητής Σχολής Η.Μ.Μ.Υ., Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο

³ Φοιτήτρια Στατιστικής, Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών

⁴ Στατιστικολόγος, Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών

⁵ Πνευμονολόγος

⁶ Πνευμονολόγος, Διευθύντρια Ε.Σ.Υ., Πνευμονολογικό Τμήμα, Γ.Ν.Α. Λαϊκό

⁷ Τακτικός Καθηγητής Πνευμονολογίας & Εντατικής Θεραπείας Ε.Κ.Π.Α.

⁸ Καθηγητής Οικονομικών, Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Εισαγωγή: Η ΧΑΠ είναι χρόνια νόσημα που επιβαρύνει σημαντικά τον ασθενή, τα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης και έχει κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις.

Σκοπός: Κατασκευή Ερμηνευτικών Μοντέλων για ερωτηματολόγια CAT, SGRQ και EQ-5D-5L που προβλέπουν και μετρούν ποιότητα ζωής ασθενών με ΧΑΠ.

Μέθοδος: Συλλέχθηκαν δεδομένα 206 ασθενών με σταθερή ΧΑΠ που εξετάστηκαν στο Πνευμονολογικό Τμήμα του ΓΝΑ Λαϊκό από 01/05/2018 έως 28/02/2019. Πραγματοποιήθηκε σπιρομέτρηση, λήψη ιστορικού και συμπλήρωση ερωτηματολογίων. Η κατασκευή ερμηνευτικών μοντέλων CAT, SGRQ, EQ-5D-5L συντελέστηκε και εξετάστηκε μέσω γραμμικής παλινδρόμησης και cross-validation. Τελικώς επιλεχθήκαν μοντέλα χαμηλότερου RMSE, BIC και υψηλότερου R². Εξετάστηκαν πολυάριθμες μεταβλητές όπως μορφωτικό επίπεδο, καπνιστική συνήθεια μείωση φαρμακευτικής δόσης, κλίμακα δύσπνοιας mMRC, συχνότητα παροξύνσεων, ομάδες GOLD κ.α.

Αποτελέσματα: Παρατηρήθηκαν σημαντικές επιδράσεις των μεταβλητών στο CATscore. Τη μεγαλύτερη αρνητική επιρροή ασκεί ομάδα D κατά GOLD και μεγαλύτερη θετική η απόκτηση ΜΤΣ. Στο SGRQ μεγαλύτερες αρνητικές επιδράσεις είχαν οι ομάδες D, κλίμακα mMRC και συχνότητα παροξύνσεων. Στο EQ-5D-5L επιδρούν αρνητικά mMRC, Ομάδες B, D και μέρες νοσηλείας εκτός ΧΑΠ. Στατιστικά σημαντική μεταβλητή κρίθηκε η επίσκεψη Κέντρου Υγείας.

Συμπεράσματα: Κατόπιν Ανάλυσης Συμφωνίας εργαλείων μέτρησης ποιότητας ζωής CAT, SGRQ, EQ-5D-5L, παρατηρείται στατιστικά σημαντική συσχέτιση μεταξύ μεταβλητών altCAT και altEQ-5D-5L με $r=0,63$ ($p\text{-value}<0,001$) όπως και μεταξύ altCAT και SGRQ με $r=0,57$ ($p\text{-value}<0,001$). Λόγω καλής συσχέτισης των τριών εργαλείων, οι ασθενείς που λαμβάνουν υψηλό σκορ σε ένα ερωτηματολόγιο ποιότητας ζωής, τείνουν να λαμβάνουν υψηλό σκορ και στο άλλο. Συμπερασματικά και τα 3 ερωτηματολόγια μετρούν αποτελεσματικά την ποιότητα ζωής των ασθενών με ΧΑΠ, με το πιο ακριβές εργαλείο να είναι το CAT με $R^2=0,733$.

EA013**ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΡΤΗΡΙΑΚΗΣ ΠΙΕΣΗΣ ΣΕ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ**

Μπαραμπάτης Νικόλαος¹, Παπαδόπουλος Ευάγγελος¹, Δανίκας Δημήτριος¹, Μπρίνια Αικατερίνη², Πολυχρονοπούλου Όλγα¹, Παρανού Αικατερίνη¹, Συμεωνίδου Σοφία², Δανίκας Δημήτριος¹, Αγγελίδης Γεώργιος¹, Λάμπρος Θεόδωρος¹, Πανταζής Σπυρίδων², Κολόμβα Σωτηρία-Δέσποινα¹

¹ Δ/ση Δημόσιας Υγείας ΠΔΕ²

² Δ/ση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Αχαΐας

Εισαγωγή: Η αρτηριακή υπέρταση αποτελεί τον σημαντικότερο παράγοντα κινδύνου καρδιαγγειακής νοσηρότητας και θνησιμότητας. Οι περισσότερες περιπτώσεις υπέρτασης είναι ασυμπτωματικές και διαγιγνώσκονται με μέτρηση της αρτηριακής πίεσης μετά από τυχαίο έλεγχο. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα αρκετά άτομα να έχουν συστηματική αρτηριακή υπέρταση για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς να το γνωρίζουν.

Σκοπός: Να ελέγξουμε σε τυχαίο έλεγχο την αρτηριακή πίεση σε ενήλικους κάτοικους αστικών και αγροτικών περιοχών της Δυτικής Ελλάδος. Βασικός στόχος της μελέτης ήταν να εκτιμήσουμε την διακύμανση της αρτηριακής πίεσης σε αυτό τον πληθυσμό.

Υλικό-Μέθοδος: Μετρήσαμε σε διάστημα ενός έτους (2018) την αρτηριακή πίεση σε 789 ενήλικους κάτοικους αστικών και αγροτικών περιοχών της Δ. Ελλάδος. Ο έλεγχος της αρτηριακής πίεσης έγινε σύμφωνα με τις οδηγίες της ESC (European Society of Cardiology) και της ESH (European Society of Hypertension). Στα άτομα που βρήκαμε τιμές αρτηριακής υπέρτασης εδόθησαν οδηγίες για περαιτέρω διερεύνηση και έλεγχο, για αποκλεισμό συστηματικής αρτηριακής πίεσης.

Αποτελέσματα: Η μ.ο. συστολικής αρτηριακής πίεσης ήταν $138,53 \pm 1,16$ και ο μ.ο. διαστολικής αρτηριακής πίεσης $76,25 \pm 1,14$. Η μέση ηλικία του δείγματος ήταν $54,05 \pm 1,06$ (max 92 χρ - min 20 χρ.). Το 44,86 % (max 205 mmHg - min 81 mmHg) είχε συστολική υπέρταση (≥ 140 mmHg) και το 15,71% (max 124 mmHg - min 52 mmHg) είχε διαστολική υπέρταση (>90 mmHg).

Συμπεράσματα: Σχεδόν τα μισά άτομα που μετρήσαμε ΑΠ είχαν συστολική υπέρταση εκ των οποίων οι περισσότεροι δεν το γνώρισαν. Η μέτρηση ΑΠ στο γενικό πληθυσμό αποτελεί βέλτιστη πρακτική πρώιμης διάγνωσης συστηματικής υπέρτασης.

EA014**ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΦΙΛ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΕΝΥΑ**

Μπογογιαννίδου Ζαχαρούλα¹, Ανδριανέσης Ευστράτιος², Σμπρίνη Αικατερίνη², Περιστέρη Αθανασία-Μαρίνα³, Μπέλτσιος Ελευθέριος², Αδάμου Αντώνης², Μανωλίδης Ταξιάρχης², Τσιούμα Γεωργία⁴, Γκουτζιάνα Γεωργία¹, Τσερώνη Μαρία¹, Σπελέτας Ματθαίος³, Χατζηχριστοδούλου Χρήστος¹

¹ Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Λάρισα

² Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Λάρισα

³ Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας, Λάρισα

⁴ Γενικό Νοσοκομείο Βόλου «Αχιλλοπούλειο», Βόλος

Εισαγωγή: Η παρούσα εργασία αξιολογεί το επιδημιολογικό προφίλ ασθενών που εξετάστηκαν από την Ομάδα Εξωτερικής Αποστολής Φοιτητών/τριών Ιατρικής Λάρισας στις 2 αποστολές σε επαρχιακές περιοχές της Κένυας στις 21/07-04/08/2018 και 26/07-03/08/2019.

Σκοπός: Η εκτίμηση του επιδημιολογικού προφίλ ασθενών στην κενυατική επαρχία.

Υλικό: Στην πρώτη αποστολή εξετάστηκαν 479 ασθενείς (258 παιδιά <16 ετών, 183 ενήλικες, 27 μη καταγεγραμμένης ηλικίας) από Riruta Satellite κα Kilimanjaro. Στη δεύτερη 799 ασθενείς (265 παιδιά, 533 ενήλικες, 1 μη καταγεγραμμένης ηλικίας) από Riruta Satellite.

Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε συγχρονική μελέτη. Η πρώτη αποστολή περιελάμβανε 23, η δεύτερη 18 φοιτητές συνοδευόμενες από επαγγελματίες υγείας. Οι ασθενείς συμπλήρωσαν ερωτηματολόγιο σχετικά με το επίπεδο των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας, το ιατρικό ιστορικό, την παρούσα νόσο και καταγράφηκαν οι πιθανές κλινικές διαγνώσεις. Η ανάλυση των δεδομένων έγινε με SPSS.

Αποτελέσματα: Συνυπολογίζοντας τα δεδομένα των 2 αποστολών, τα αποτελέσματα κατηγοριοποιήθηκαν σε αυτά που αναφέρονται σε παιδιά και αυτά σε ενήλικες. Ο μέσος όρος ηλικίας για τα παιδιά (n=511) ήταν τα 7 έτη ενώ για τους ενήλικες (n=716) τα 45. 39,5% (n=283) των ενηλίκων απήντησαν ότι γνωρίζουν ότι πάσχουν από χρόνια νόσημα με συχνότερο την υπέρταση (64%), 47,6% (n=341) απήντησαν αρνητικά. Οι συχνότερες κλινικές διαγνώσεις για ενήλικες ήταν: μυοσκελετικό άλγος (15,9%), ιογενής λοίμωξη ανώτερου αναπνευστικού (7,1%), λοίμωξη κατώτερου αναπνευστικού (6,3%), κήλη μεσοσπονύλιου δίσκου (4,6%) ενώ για τα παιδιά: ιογενής λοίμωξη ανώτερου αναπνευστικού (32,5%), λοίμωξη κατώτερου αναπνευστικού (8,8%), ωτίτιδα (7%), γαστρεντερίτιδα (6,8%) και δερματική μυκητιασική λοίμωξη (6,1%). 15% είχαν ιστορικό ή διάγνωση ελονοσίας.

Συμπεράσματα: Τα εξαχθέντα αποτελέσματα συνάδουν με το επιδημιολογικό προφίλ της Κένυας και την εποχιακή κατανομή τους.

EA015**ΑΠΟΣΥΡΘΗΚΕ**

EA016

ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ ΘΕΡΜΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΗΠΙΩΝ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΩΝ ΘΕΡΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΠΟΝΗΣΗΣ

Πανταβού Κατερίνα¹, Γιάλλουρος Γεώργιος^{1,2}, Λυκούδης Σπυρίδων¹, Οικονόμου Μαρία¹, Γεωργίου Άντρα¹, Κιννή Παρασκευή¹, Μπονόβας Στέφανος^{3,4}, Καρτάλης Κωσταντίνος⁵, Νικολόπουλος Γεώργιος¹

¹ Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λευκωσία, Κύπρος

² Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων και Δημόσιας Διοίκησης

³ Department of Biomedical Sciences, Humanitas University, Milan, Italy

⁴ Humanitas Clinical and Research Center, Milan, Italy

⁵ Τομέας Φυσικής Περιβάλλοντος, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα, Ελλάδα

Εισαγωγή: Η αυξημένη έκθεση στη ζέστη προκαλεί θερμική εξάντληση, επιβαρύνει άτομα με καρδιοαναπνευστικά προβλήματα και αυξάνει τη θνησιμότητα. Συνεπώς, οι επιπτώσεις του θερμικού περιβάλλοντος στην υγεία έχουν ενδιαφέρον, ιδιαίτερα λόγω της αύξησης των ανθρωπογενών πηγών θερμότητας αλλά και λόγω της κλιματικής αλλαγής.

Σκοπός: Η διερεύνηση της σχέσης μεταξύ της θερμοκρασίας του αέρα και της συχνότητας εμφάνισης ήπιων συμπτωμάτων πιθανώς σχετιζόμενων με το θερμικό περιβάλλον.

Υλικό: Συλλογή δεδομένων μέσω ερωτηματολογίων στο πλαίσιο του ερευνητικού έργου Biometeorological Aspect of Thermal environment and Health (BeAT Heat).

Μέθοδος: Διεξήχθησαν έρευνες πεδίου με συνεντεύξεις ατόμων σε δημόσιους υπαίθριους χώρους σε πόλεις της Κυπριακής Δημοκρατίας (2019) με παράλληλη καταγραφή των μετεωρολογικών συνθηκών με κινητό σταθμό. Καταγράφηκαν δημογραφικά στοιχεία και άλλες πληροφορίες, όπως προηγούμενη έκθεση ή διάρκεια έκθεσης στη ζέστη και ιστορικό καρδιοαναπνευστικής νόσου. Οι συμμετέχοντες καλούνταν να αναφέρουν συμπτώματα, όπως πονοκέφαλο, ναυτία, ζάλη, εξάντληση, κράμπες, εξανθήματα και δύσπνοια τη στιγμή της συνέντευξης. Για τη στατιστική ανάλυση χρησιμοποιήθηκε λογιστική παλινδρόμηση.

Αποτελέσματα: Αναλύθηκαν 1880 ερωτηματολόγια (999 άνδρες, 54,2%; μέση ηλικία±τυπική απόκλιση: 38,4±18,4 έτη). Περίπου το 1/5 των συμμετεχόντων (331, 17,6%) ανέφεραν συμπτώματα τη στιγμή της συνέντευξης. Αύξηση της θερμοκρασίας του αέρα κατά 1°C συσχετίστηκε με αυξημένη πιθανότητα αναφοράς συμπτωμάτων (σταθμισμένος σχετικός λόγος συμπληρωματικών πιθανοτήτων: 1,10, 95% διάστημα εμπιστοσύνης: 1,04-1,16).

Συμπεράσματα: Κατά τη διάρκεια θερμών περιόδων χωρίς καύσωνα, η αύξηση της θερμοκρασίας του αέρα φαίνεται να σχετίζεται με αυξημένη συχνότητα αναφοράς συμπτωμάτων που συνδέονται με τη ζέστη. Τα αποτελέσματα μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη λήψη μέτρων βελτίωσης της θερμικής άνεσης και της υγείας, σε ατομικό και πληθυσμιακό επίπεδο.

EA017

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗΣ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ ΣΤΗ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΥΓΕΙΑ ΑΦΓΑΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Χρονοπούλου Ελένη, Καρακώστα Αργυρώ, Ριζά Ελένη

Εργαστήριο Υγιεινής, Επιδημιολογίας & Ιατρικής Στατιστικής, Ιατρική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., Αθήνα

Εισαγωγή: Οι επιπτώσεις στη σεξουαλική και γυναικολογική υγεία γυναικών προσφύγων λόγω του εκτοπισμού είναι μεγάλες, κυρίως όταν προϋπάρχει περιορισμένη επίγνωση υγείας και ιδιαίτερες κοινωνικές και πολιτισμικές συνθήκες.

Σκοπός: Η μελέτη της επίδρασης των συνθηκών διαβίωσης στη σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία Αφγανών γυναικών προσφύγων διαμενόντων σε Κέντρα Υποδοχής και Ταυτοποίησης (ΚΥΤ) και σε διαμερίσματα.

Υλικό: Συνολικά 268 γυναίκες σε ΚΥΤ και 218 σε διαμερίσματα προσήλθαν σε φορητές ιατρικές μονάδες ή κλινικές ΜΚΟ στην Αθήνα κατά το χρονικό διάστημα Ιανουάριος 2016- Απρίλιος 2017.

Μέθοδος: Ανώνυμη καταγραφή, ανάλυση δεδομένων γυναικολογικού ιστορικού γυναικών, λήψη ενημέρης συναίνεσης, έγκριση από επιτροπή βιοηθικής. Κριτήρια εισαγωγής θήλυ φύλο, χώρα καταγωγής Αφγανιστάν, διαμονή σε ΚΥΤ ή σε διαμέρισμα. Ποιοτικός έλεγχος δεδομένων, στατιστική επεξεργασία με το πρόγραμμα SPSS v.22.

Αποτελέσματα: Μέση ηλικία γυναικών δείγματος 28,1 έτη, 55.1% διαμονή σε ΚΥΤ, 44.9% σε διαμερίσματα. Κύριες αιτίες ιατρικής επίσκεψης ουροποιογεννητικές λοιμώξεις (74,2% και 83,9% αντίστοιχα), διαταραχές εμμήνου ρύσεως (24.1% και 24.9%), οικογενειακός προγραμματισμός (13.0% and 16.8%), παρακολούθηση μετά τον τοκετό (6.5% and 12.4%). Συνολικά 8.7% των γυναικών που διέμεναν σε διαμέρισμα και 27.6% στο ΚΥΤ διαγνώστηκαν με ΣΜΝ όπως χλαμύδια, γονόρροια και HPV. Πολύποδες, κύστες ωοθηκών και προβλήματα εμμήνου ρύσεως διαγνώστηκαν σε 16.2% and 8.3%, αντίστοιχα. Οι Αφγανές γυναίκες που διαμένουν σε ΚΥΤ είναι 2,13 φορές πιθανότερο να διαγνωστούν με ΣΜΝ ή λοιμώξεις του ουροποιογεννητικού (CI: 1.41-3.22, $p < 0.005$) σε σχέση με αυτές που βρίσκονται σε διαμερίσματα. Η πιθανότητα διάγνωσης τέτοιου προβλήματος ήταν 34% μικρότερη σε όσες έκαναν και εργαστηριακές εξετάσεις (OR: 0.66, CI: 0.44-0.98, $p < 0.005$).

Συμπεράσματα: Οι κακές συνθήκες υγιεινής και διαβίωσης στα ΚΥΤ σχετίζονται με χειρότερη γυναικολογική υγεία συγκριτικά με τα διαμερίσματα σε συνδυασμό με την μειωμένη πρόσβαση σε υπηρεσίες κλινικής και εργαστηριακής ιατρικής εξέτασης.

ΕΑ018

ΔΕΙΚΤΗΣ ΜΑΖΑΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ: ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΝΗΠΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Χρυσίνη Μαρία¹, Τσιλιγιάννη Ιωάννα², Σηφάκη-Πιστόλλα Δήμητρα², Τζανάκης Νικόλαος³

¹ Τομέας Κοινωνικής Ιατρικής, Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου Κρήτης

² Εργαστήριο Προγραμματισμού Υγείας, Τομέας Κοινωνικής Ιατρικής, Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου Κρήτης

³ Τομέας Μορφολογίας, Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου Κρήτης

Εισαγωγή: Η παιδική παχυσαρκία ή η εμφάνιση υπερβολικού βάρους, από την πρώιμη παιδική ηλικία, αποτελεί ένα παγκόσμιο αυξανόμενο πρόβλημα δημόσιας υγείας, ειδικά σε χώρες με σοβαρές κοινωνικο-οικονομικές και πολιτισμικές μεταρρυθμίσεις.

Σκοπός: Η ανίχνευση και μελέτη των ομοιοτήτων και διαφορών ανάμεσα σε ατομικούς και οικογενειακούς παράγοντες που σχετίζονται με την παχυσαρκία, όπως ο Δείκτης Μάζας Σώματος, το

KIDMED Score (συμμόρφωση στο πρότυπο Μεσογειακής διατροφής), ανάμεσα σε νήπια Ελλήνων και μεταναστών στην Ελλάδα.

Υλικό: Συγχρονική μελέτη στην Αττική (2016-2017), με δείγμα 578 νήπια (5-6 ετών) και 578 γονείς σε 63 Δημόσια Νηπιαγωγεία της Αττικής. Έγινε χρήση του Ερωτηματολογίου Συχνότητας Τροφίμων, του KIDMED Score και καταγράφησαν το δημογραφικό προφίλ των γονέων, ο τρόπος ζωής και ο Δείκτης Μάζας Σώματος (ΔΜΣ).

Μέθοδος: Έγινε χρήση του Ερωτηματολογίου Συχνότητας Τροφίμων, του KIDMED Score και καταγράφησαν το δημογραφικό προφίλ των γονέων, ο τρόπος ζωής και ο Δείκτης Μάζας Σώματος (ΔΜΣ).

Αποτελέσματα: Σημειώθηκε παρόμοιος Δείκτης Μάζας Σώματος (όρια μεταξύ ΦΒ/ΥΠ) μεταξύ Ελλήνων-αλλοδαπών γονέων, ενώ ο Μ.Ο. του ΔΜΣ ήταν φυσιολογικός στα νήπια Ελλήνων-αλλοδαπών. Χαμηλό KIDMED Score αναδείχθηκε στην πλειοψηφία των νηπίων και των δυο πληθυσμιακών ομάδων. Διαφοροποιήσεις αναδύθηκαν στις υποκατηγορίες του KIDMED score ως προς τις διατροφικές συνήθειες των νηπίων, σύμφωνα με το μοντέλο της Μεσογειακής Διατροφής. Λιγότερα νήπια Ελλήνων παραλείπουν το πρωινό γεύμα (10.9%) συγκριτικά με τα νήπια άλλων εθνικοτήτων (29.4%) (p value<0.001). Τα νήπια άλλων εθνοτήτων καταναλώνουν συχνότερα ψάρι (p value=0.04), επισκέπτονται fast food >1 φορά την εβδομάδα (p value<0.001), ενώ ποσοστό 70.9% καταναλώνει ζυμαρικά ή ρύζι σχεδόν καθημερινά (Έλληνες: 56.2%, p value<0.001).

Συμπεράσματα: Το κοινωνικο-οικονομικό-πολιτισμικό υπόβαθρο των νηπίων και των οικογενειών τους μπορεί να αποτελέσει αξιόπιστο δείκτη για την παρακολούθηση των επιδημικών φαινομένων παχυσαρκίας στις πρώιμες ηλικίες.

EA019

ΠΡΟΣΚΟΛΛΗΣΗ ΣΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ: Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Γιαννακοπούλου Σοφία-Παναγιώτα¹, Νοταρά Βενετία², Φραγκεδάκη Ευανθία¹, Κανελλοπούλου Αικατερίνη¹, Αντωνογεώργος Γεώργιος², Rojas-Gil Andrea Paola³, Κορνηλάκη Αικατερίνα⁴, Κωνσταντίνου Ελένη², Λάγιου Αρετή², Παναγιωτάκος Δημοσθένης^{1,5}

¹ Τμήμα Επιστήμης Διαιτολογίας-Διατροφής, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα

² Τμήμα Δημόσιας και Κοινοτικής Υγείας, Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

³ Τμήμα Νοσηλευτικής, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Τρίπολη

⁴ Παιδαγωγικό Τμήμα Προσχολικής Εκπαίδευσης, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ρέθυμνο

⁵ Faculty of Health, University of Canberra, ACT, Australia

Εισαγωγή: Η παιδική παχυσαρκία είναι μια από τις κορυφαίες προκλήσεις για τη δημόσια υγεία παγκοσμίως.

Σκοπός: Να εξεταστεί η σχέση μεταξύ της προσκόλλησης στη Μεσογειακή Διατροφή (ΜΔ) και της παιδικής παχυσαρκίας, υπό το πρίσμα της οικογενειακής δομής.

Υλικό: Διεξήχθη μια έρευνα σε 1728 Έλληνες μαθητές Δημοτικού κατά τα σχολικά έτη 2014-2016. Τα παιδιά και οι γονείς τους συμπλήρωσαν ερωτηματολόγια στα οποία, μεταξύ άλλων, καταγράφηκαν οι διατροφικές συνήθειες και η οικογενειακή δομή.

Μέθοδος: Η βαθμολογία KIDMED χρησιμοποιήθηκε για να εκτιμηθεί το επίπεδο προσκόλλησης στην ΜΔ. Ο Δείκτης Μάζας Σώματος των παιδιών υπολογίστηκε και ταξινομήθηκε, σύμφωνα με τη Διεθνή Ομάδα Έρευνας για την Παχυσαρκία (IOTF).

Αποτελέσματα: Ο επιπολασμός των υπέρβαρων παιδιών ήταν 21,7% και των παχύσαρκων 5,0%. Η βαθμολογία KIDMED ήταν σημαντικά χαμηλότερη στα υπέρβαρα / παχύσαρκα παιδιά σε σύγκριση με τα παιδιά φυσιολογικού βάρους ($4,7 \pm 2,3$ έναντι $4,4 \pm 2,3$, $p=0,07$). Παρατηρήθηκε αλληλεπίδραση μεταξύ της οικογενειακής δομής και της βαθμολογίας KIDMED ($p<0,001$). Η διαστρωματοποιημένη ανάλυση έδειξε ότι στα παιδιά που ζουν με τους δύο γονείς, η βαθμολογία KIDMED συνδέθηκε αντιστρόφως με την πιθανότητα παχυσαρκίας (ΣΛ (95% CI): 0,95 (0,88 - 1,00), ενώ δεν υπήρχε συσχέτιση στα παιδιά που ζούσαν με έναν γονιό (ΣΛ (95% CI): 0,94 (0,79 - 1,12)).

Συμπεράσματα: Η προσκόλληση στη ΜΔ διαδραματίζει προστατευτικό ρόλο κατά του παιδικού υπερβολικού βάρους/παχυσαρκίας, ιδίως μεταξύ των παιδιών που ζουν σε πυρηνικές οικογένειες.

EA020

ΜΕΛΕΤΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΩΝ ΣΥΝΗΘΕΙΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΕ ΑΣΤΙΚΟΥΣ, ΗΜΙΑΣΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥΣ ΟΙΚΙΣΜΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

*Δαμπουδάνη Νίκη, Σκούφη Γεωργία, Κοντογιώργης Χρήστος, Κωνσταντινίδης Κ. Θεόδωρος, Τσελεμπόνης Αθανάσιος, Μπεζιρτζόγλου Ευγενία, Νένα Ευαγγελία
Εργαστήριο Υγιεινής και Προστασίας Περιβάλλοντος, Τμήμα Ιατρικής ΔΠΘ, Αλεξανδρούπολη*

Εισαγωγή: Σκοπός της μελέτης η αποτύπωση των διατροφικών συνηθειών και της φυσικής δραστηριότητας παιδιών της Στ' δημοτικού στην περιοχή της Θράκης.

Μέθοδος: Κατά τη διάρκεια της περιόδου μελέτης μοιράστηκαν συνολικά 1217 ερωτηματολόγια σε 29 δημοτικά σχολεία σε αστικούς, ημιαστικούς και αγροτικούς οικισμούς στην περιοχή της Θράκης. Το ερωτηματολόγιο περιελάμβανε δημογραφικά στοιχεία, ερωτήσεις σχετικά με τη φυσική δραστηριότητα τις καθημερινές, και τις αργίες και τις διατροφικές συνήθειες.

Αποτελέσματα: Επιστράφηκαν απαντημένα 963 ερωτηματολόγια (ποσοστό συμμετοχής 79,13 %). Τα 502 ερωτηματολόγια (52,1%) προερχόταν από κορίτσια. Η πλειοψηφία κατοικούσε σε αστικούς οικισμούς (74,6%). Ο μέσος BMI ήταν $20,8 \pm 3,6$ Kg/m² και η εκατοστιαία θέση ήταν $0,69 \pm 0,27$, με στατιστικά μεγαλύτερη τιμή στα αγόρια ($p=0,030$). Με βάση την κατάταξη ανά εκατοστιαία θέση, το 5,3% των παιδιών ήταν υπέρβαρα και το 0,3% παχύσαρκα. Η σύγκριση μεταξύ των φύλων δεν έδειξε διαφορά στον BMI, ούτε στο χρόνο φυσικής δραστηριότητας κατά τη διάρκεια της εβδομάδας. Έδειξε όμως διαφορά στο χρόνο χρήσης ηλεκτρονικών συσκευών (κινητό, tablet, κλπ), ο οποίος ήταν μεγαλύτερος στα αγόρια τόσο τις καθημερινές ($p=0,036$) όσο και τα σαββατοκύριακα ($p=0,003$). Αντίθετα, ο χρόνος διαβάσματος ήταν μεγαλύτερος για τα κορίτσια, τόσο τις καθημερινές ($p=0,018$), όσο και τα Σαββατοκύριακα ($p<0,001$). Η σύγκριση μεταξύ τόπου κατοικίας έδειξε ότι στις αστικές περιοχές αναφέρεται συγκριτικά μεγαλύτερος χρόνος χρήσης ηλεκτρονικών συσκευών τις καθημερινές ($p=0,006$) και συχνότερη χρήση συσκευασμένων αρτοσκευασμάτων ($p=0,024$) αλλά και παραγγελία έτοιμου φαγητού ($p=0,004$).

Συμπεράσματα: Μεταξύ των παιδιών της Στ' δημοτικού στην περιοχή της Θράκης, παρατηρείται διαφορά στη χρήση ηλεκτρονικών συσκευών η οποία είναι μεγαλύτερη στα αγόρια και η οποία

συνοδεύεται από στατιστικά μεγαλύτερη τιμή της εκατοστιαίας θέσης του BMI. Στις αστικές περιοχές παρατηρείται μεγαλύτερος χρόνος χρήσης ηλεκτρονικών συσκευών, ο οποίος συνοδεύεται και από βλαπτικές διατροφικές συνήθειες.

EA021

ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΣΕ ΒΙΟΔΕΙΚΤΕΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΔΕΙΚΤΕΣ ΟΞΕΙΔΩΤΙΚΟΥ ΣΤΡΕΣ/ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Μακρής Χ. Κωνσταντίνος¹, Κωνσταντίνου Κορίνα¹, Ανδριανού Δ. Ξανθή¹, Χαρισιάδης Π. Παντελής¹, Κυριάκου Αλέξης², Gribble O. Matthew^{3,4}, Χριστοφή Α. Κώστας¹

¹ Διεθνές Ινστιτούτο Κύπρου για την Περιβαλλοντική και Δημόσια Υγεία, Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λεμεσός, Κύπρος

² Faculty of Health Sciences and Sport, University of Stirling, Stirling, Scotland, United Kingdom

³ Department of Environmental Health, Emory University, Atlanta, GA, United States of America

⁴ Department of Epidemiology, Emory University, Atlanta, GA, United States of America

Εισαγωγή: Υπάρχουν περιορισμένα στοιχεία σχετικά με την επίδραση της βιολογικής διατροφής στην ανθρώπινη υγεία στην παγκόσμια βιβλιογραφία.

Σκοπός: Ο κύριος σκοπός αυτής της μη φαρμακολογικής δοκιμής ήταν να προσδιοριστεί η αποτελεσματικότητα μιας παρέμβασης με βιολογική διατροφή σε παιδιά πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, ήτοι, ι) στα επίπεδα πυρεθροειδών και νεονικοτινοειδών φυτοφαρμάκων, και ιι) στα επίπεδα βιοδεικτών οξειδωτικού στρες/φλεγμονής (ΟΣΦ).

Μέθοδος: Διενεργήσαμε μια διασταυρούμενη παρεμβατική δοκιμή με δειγματοληψία κατά συστάδες (σχολεία), όπου παιδιά ηλικίας 10-12 ετών από 6 σχολεία στη Λεμεσό (Κύπρο) ακολούθησαν βιολογική διατροφή για 40 ημέρες και συμβατική διατροφή για άλλες 40 ημέρες. Ένα πιστοποιημένο εστιατόριο παρείχε όλα τα βιολογικά γεύματα. Δεδομένα αναφορικά με δημογραφικά και άλλα στοιχεία, τη συχνότητα κατανάλωσης τροφίμων κατά την περίοδο συμβατικής διατροφής και το βαθμό υιοθέτησης της παρέμβασης καταγράφηκαν με τη χρήση ερωτηματολογίων και ημερολογίου που συμπλήρωσαν οι γονείς των παιδιών. Οι βιοδείκτες έκθεσης σε πυρεθροειδή και νεονικοτινοειδή φυτοφάρμακα και οι βιοδείκτες ΟΣΦ προσδιορίστηκαν χρησιμοποιώντας τη μέθοδο φασματομετρίας μάζας και ανοσολογικά τεστ, αντίστοιχα. Για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων στα επίπεδα των βιοδεικτών έκθεσης και ΟΣΦ, χρησιμοποιήθηκαν γραμμικά μοντέλα παλινδρόμησης, μεικτής επίδρασης. Για τον χειρισμό των πολλαπλών συγκρίσεων χρησιμοποιήθηκε η διόρθωση Benjamini-Hochberg για 58 παραμέτρους παλινδρόμησης.

Αποτελέσματα: Η παρέμβαση βιολογικής διατροφής μείωσε την έκθεση των παιδιών σε πυρεθροειδή (3-PBA) και νεονικοτινοειδή φυτοφάρμακα (6-CN) και, με την πάροδο του χρόνου, μείωσε τους βιοδείκτες ΟΣΦ (8-iso-PGF2a, 8-OHdG και MDA).

Συμπεράσματα: Από τα αποτελέσματα της κλινικής τυχαιοποιημένης μελέτης διαφαίνεται ότι η συστηματική βιολογική διατροφή σε παιδιά δημοτικής εκπαίδευσης επιδρά θετικά σε βιοδείκτες ΟΣΦ και φυτοφαρμάκων.

EA022

ΕΛΛΕΙΨΗ ΒΙΤΑΜΙΝΗΣ D ΣΕ ΥΓΙΕΙΣ ΕΝΗΛΙΚΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Μαΐση Μαρία¹, Τσιούλος Γεώργιος¹, Μαΐση Εμμανουέλα², Χριστοφοράκη Άννα¹

¹ Κέντρο Υγείας Καστελλίου

² Κέντρο Υγείας Ηρακλείου

Εισαγωγή: Η βιταμίνη D είναι μία ουσία με διττή ιδιότητα βιταμίνης και ορμόνης συγχρόνως. Παράγεται από το δέρμα με την επίδραση της ηλιακής ακτινοβολίας ή προσλαμβάνεται μέσω της διατροφής. Οι δράσεις της στο οργανισμό είναι πολλαπλές με κύρια λειτουργία της τη ρύθμιση της απορρόφησης ασβεστίου και φωσφόρου. Τα τελευταία χρόνια υπάρχει έντονο ενδιαφέρον από πλευράς δημόσιας υγείας για τα επίπεδα της βιταμίνης D στη χώρα μας και σε άλλες χώρες με αρκετή ηλιοφάνεια καθώς παρουσιάζεται σε σημαντικό αριθμό έλλειψη της συγκεκριμένης βιταμίνης.

Σκοπός: Προσδιορισμός των επιπέδων βιταμίνης D σε ενήλικες ασθενείς του κέντρου υγείας για ένα έτος.

Υλικό-Μέθοδος: Καταγράφηκαν τα επίπεδα της ολικής 25-ύδροξυ-βιταμίνης D σε ασθενείς ηλικίας άνω των 18 ετών οι οποίοι προσήλθαν στο εργαστήριο του Κ.Υ. Καστελλίου από τον Ιανουάριο έως το Δεκέμβριο του 2017. Αξιολογήθηκαν ασθενείς με έλλειψη βιταμίνης D με τιμές < 20 ng/ml.

Αποτελέσματα: Συνολικά εξετάστηκαν 132 ενήλικες ηλικίας άνω των 18 ετών εκ των οποίων 91 γυναίκες (68,9%) και 41 άνδρες (31,1%). Έλλειψη βιταμίνης D καταγράφηκε σε 107 ασθενείς (81,1%) από τους οποίους 80 γυναίκες και 27 άνδρες ενώ 25 άτομα (18,9%) είχαν επάρκεια βιταμίνης D.

Συμπέρασμα: Στον πληθυσμό της μελέτης μας ένα μεγάλο ποσοστό (81,1%) παρουσίαζε έλλειψη βιταμίνης D και στην πλειοψηφία αφορούσε γυναίκες. Το ποσοστό αυτό είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό και η έλλειψη βιταμίνης D αποτελεί πρόβλημα δημόσιας υγείας καθώς σχετίζεται με πολλές παθολογικές καταστάσεις και μακροπρόθεσμα αυξάνει τον κίνδυνο εμφάνισης καρδιαγγειακών παθήσεων και καρκίνου.

EA023

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ ΑΛΚΟΟΛ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΝΔ ΕΛΛΑΔΑΣ

Παπαδόπουλος Ευάγγελος¹, Πολυχρονοπούλου Όλγα¹, Αναστασοπούλου Ιωάννα³, Μπαραμπάτης Νικόλαος¹, Παρανού Αικατερίνη¹, Δανίκας Δημήτριος¹, Μπρίνια Αικατερίνη², Συμεωνίδου Σοφία², Αγγελίδης Γεώργιος¹, Λάμπρος Θεόδωρος¹, Κολόμβια Σωτηρία-Δέσποινα¹, Τζιώρατζη Αποστολία⁴

¹ Δ/ση Δημόσιας Υγείας ΠΔΕ²

² Δ/ση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Αχαΐας

³ Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Τμήμα Περιθαλψής και Κοινωνικής Μέριμνας

⁴ Κέντρο Υγείας Βορείου Τομέα Πάτρας

Εισαγωγή: Η κατανάλωση αλκοόλ αποτελεί παγκοσμίως μία αποδεκτή κοινωνική συμπεριφορά. Τα αλκοόλ αποτελεί τοξική ουσία και η κατάχρηση του αποτελεί ένα σημαντικό παράγοντα κινδύνου που συνδέεται με πολλά νοσήματα και εκτεταμένα κοινωνικά προβλήματα. Η χρόνια κατανάλωση αλκοόλ έχει αποδειχθεί ότι αυξάνει τον κίνδυνο εξάρτησης και αποτελεί το αίτιο για ένα μεγάλο αριθμό παθήσεων.

Σκοπός: Είναι η διερεύνηση της κατανάλωσης αλκοόλ σε ενήλικους φοιτητές τριτοβάθμιου εκπαιδευτικού ιδρύματος ΝΔ Ελλάδος.

Υλικό-Μέθοδος: Τα δεδομένα από την ερευνητική διαδικασία θα συγκεντρωθούν με την βοήθεια προσωπικής συνέντευξης και την χρήση ειδικά διαμορφωμένων ερωτηματολογίων διαλογής.

Αποτελέσματα: Ελέγξαμε με προσωπική συνέντευξη και την χρήση του ερωτηματολογίου AUDIT (Alcohol Use Disorders Identification Test) την κατανάλωση αλκοόλ σε 376 ενήλικους φοιτητές τριτοβάθμιου εκπαιδευτικού ιδρύματος ΝΔ Ελλάδος. Η μέση ηλικία των φοιτητών ήταν $20,87 \pm 1,26$ εκ των οποίων το 66,5% προερχόταν από αστική περιοχή και το 33,5% από αγροτική περιοχή. Το 53,2% του δείγματος ήταν αγόρια και το 46,8% κορίτσια. Από το σύνολο του δείγματος το 75% είχε αποδεκτή συμπεριφορά κατανάλωσης αλκοόλ το 17,55% είχε καταχρηστική συμπεριφορά κατανάλωσης αλκοόλ και το 7,45 % είχε εξάρτηση από το αλκοόλ.

Συμπεράσματα: Τα υψηλά ποσοστά κατάχρησης και εξάρτησης αλκοόλ μεταξύ των φοιτητών που προέκυψαν από την βαθμολογία του AUDIT δείχνουν την ανάγκη για περαιτέρω έλεγχο και δημιουργία προγραμμάτων ενημέρωσης σχετικά με τα προβλήματα που δημιουργεί το αλκοόλ. Το ερωτηματολόγιο AUDIT αποτελεί ένα καλό εργαλείο διερεύνησης της κατανάλωσης αλκοόλ για την πρωτοβάθμια φροντίδα.

EA024

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΘΡΕΨΗΣ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ ΠΟΥ ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ-ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ

Αρβανιτάκη Ειρήνη, Βασιλάκου Τώνια

Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Ο επιπολασμός του υποσιτισμού στους ηλικιωμένους αυξάνεται με αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία και την ποιότητα ζωής τους.

Σκοπός: Η αξιολόγηση της κατάστασης θρέψης των ηλικιωμένων που επισκέπτονται τα Κέντρα Ανοικτής Περιθαλψής Ηλικιωμένων του Δήμου Κερατσινίου-Δραπετσώνας και η διερεύνηση των παραγόντων που την επηρεάζουν.

Υλικό: Στην έρευνα συμμετείχαν 150 άτομα ηλικίας άνω των 60 ετών (45,3% άνδρες και 54,7% γυναίκες) που επισκέπτονταν τα 9 Κέντρα Ανοικτής Περιθαλψής Ηλικιωμένων.

Μέθοδος: Για την αξιολόγηση της κατάστασης θρέψης χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο Mini Nutritional Assessment και για τη στατιστική επεξεργασία το πρόγραμμα SPSS 23, με το οποίο πραγματοποιήθηκαν διμεταβλητές αναλύσεις και έλεγχος της συσχέτισης των μεταβλητών.

Αποτελέσματα: 64,7% των συμμετεχόντων είχαν καλή θρέψη, 34% βρισκόταν σε κίνδυνο υποσιτισμού, ενώ 1,3% ήταν υποσιτισμένο. Ο Δείκτης Θρέψης συσχετίστηκε σημαντικά με το φύλο ($p=0,001$), την ιδιοκατοίκηση ($p=0,005$), την οικονομική κατάσταση ($p=0,021$), την αμειβόμενη εργασία ($p=0,019$), την κατανάλωση αλκοόλ ($p=0,004$), την πρόσφατη πρόσληψη τροφής ($p=0,000$), την πρόσφατη απώλεια βάρους ($p=0,000$), την πρόσφατη παρουσία ψυχολογικού στρες ή οξέος νοσήματος ($p=0,000$), τα νευροψυχιατρικά προβλήματα ($p=0,002$), τη χρήση περισσότερων από 3 συνταγογραφούμενων

φαρμάκων ημερησίως ($p=0,03$), τη λήψη συμπληρωμάτων διατροφής ($p=0,045$), την καθημερινή κατανάλωση πλήρων γευμάτων ($p=0,001$), την πρωτεϊνική πρόσληψη ($p=0,003$), την ημερήσια κατανάλωση γαλακτοκομικών ($p=0,016$), την εβδομαδιαία κατανάλωση αυγών ή οσπρίων ($p=0,008$), την αυτοαξιολόγηση της κατάστασης θρέψης ($p=0,000$), την εκτίμηση της υγείας ($p=0,000$), τη χρήση ιδιόκτητου αυτοκινήτου ($p=0,042$) και τον τόπο κατανάλωσης των γευμάτων ($p=0,002$).

Συμπεράσματα : Το ποσοστό των ηλικιωμένων σε κίνδυνο υποσιτισμού ήταν υψηλό, αφού το δείγμα αποτελούνταν από φαινομενικά υγιείς ηλικιωμένους που διαβιούσαν ανεξάρτητα στην κοινότητα.

EA025

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΟΥ ΕΝΔΟΚΡΙΝΗ ΔΙΑΤΑΡΑΚΤΗ ΔΙΣΦΑΙΝΟΛΗ-A (BPA) ΜΕ ΤΟ ΣΑΚΧΑΡΩΔΗ ΔΙΑΒΗΤΗ ΤΗ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΕΡΤΑΣΗ ΣΕ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΑ ΚΑΙ ΕΝΗΛΙΚΑ ΑΤΟΜΑ

Καζαντζίδου Ελένη, Ρόχας Χιλ Ανδρέα Παόλα

Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Νοσηλευτικής, Τρίπολη

Εισαγωγή: Η δισφαινόλη-A(BPA) έχει την ικανότητα να αλληλεπιδρά με τους υποδοχείς των οιστρογόνων και να μιμείται τη δράση τους.

Σκοπός: Σκοπός της μελέτης ήταν η αξιολόγηση των πηγών έκθεσης στη BPA και ο προσδιορισμός της συσχέτισης μεταξύ της έκθεσης στη BPA και τον κίνδυνο για σακχαρώδη διαβήτη, παχυσαρκία και υπέρταση.

Υλικό και Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε συγχρονική μελέτη σε 200 άτομα. Έγινε μέτρηση της αρτηριακής πίεσης(ΑΠ), του τριχοειδικού σακχάρου(ΤΣ) και των ανθρωπομετρικών δεδομένων. Η έκθεση στη BPA αξιολογήθηκε με τη χρήση σταθμισμένου ερωτηματολογίου.

Αποτελέσματα: Σχετικά με την έκθεση στη BPA παρατηρήθηκαν στατιστικά σημαντικές ($p<0,05$) θετικές συσχετίσεις: Του καπνίσματος με το ΤΣ και του αριθμού των τσιγάρων/ημέρα με την περίμετρο μέσης(ΠΜ). Της διαμονής κοντά σε θερμοκήπια ή καλλιέργειες με το ΤΣ και της χρήσης φυτοφαρμάκων με το ΤΣ, το BMI, το ΣΒ και τη ΠΜ. Της διαμονής κοντά σε εργοστάσιο με τη ΠΜ. Της ύπαρξης PVC με τη ΠΜ, των νάυλον χαλιών με το ΤΣ και το BMI. Της ύπαρξης πλαστικής ταπετσαρίας και της χρήσης χημικών καθαρίσματος με το BMI. Της χρήσης ηλεκτρικής σκούπας με την ΑΠ και το BMI, των αρωματικών κεριών με το ΤΣ και την ΑΠ και των πλαστικών γαντιών με την ΑΠ. Της κατανάλωσης τροφίμων συσκευασμένων σε πλαστικές συσκευασίες με το ΤΣ, του εμφιαλωμένου νερού σε πλαστικά μπουκάλια με την ΑΠ. Της ύπαρξης εμφυτευμάτων με την ΑΠ, οδοντικών γεφυρών και σφραγισμάτων με το BMI και τη ΠΜ.

Συμπεράσματα: Η έκθεση στη BPA σχετίζεται με κίνδυνο για χρόνια νοσήματα. Κρίνεται αναγκαία η ενημέρωση του κοινού, με σκοπό τον περιορισμό της έκθεσης.

EA026

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΕΚΤΙΚΩΝ ΣΤΙΣ ΚΑΡΒΑΠΕΝΕΜΕΣ KLEBSIELLA ΠΝΕΥΜΟΝΙΑΕ ΠΟΥ ΑΠΟΜΟΝΩΘΗΚΑΝ ΣΕ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΣΕ ΔΥΟ ΜΗΝΕΣ

Σουλιμιώτης Αθανάσιος¹, Ξανθάκη Άννα², Σκανδάμη Βασιλική², Τσιρίγγα Αθανασία², Πολέμης Μιχάλης³, Βατόπουλος Αλκιβιάδης¹, Γιακκούπη Παναγιώτα¹

¹ Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

² Μικροβιολογικό Εργαστήριο, Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Ιπποκράτειο»

³ Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας, Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας

Εισαγωγή: Η *Klebsiella pneumoniae* ανθεκτική στις καρβαπενέμες, λόγω της παραγωγής της β-λακταμάσης *Klebsiella pneumoniae carbapenemase* (KPC), είναι πολύ συχνό αίτιο ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων στην Ελλάδα.

Σκοπός: Η επιδημιολογική μελέτη στελεχών *Klebsiella pneumoniae* ανθεκτικών στις καρβαπενέμες με επιμέρους στόχους την ανίχνευση τυχόν διασποράς ενός υπότυπου καθώς και την εξέταση της παρουσίας του παγκόσμιου κλώνου ST258.

Υλικό: Δεκαεννέα στελέχη *Klebsiella pneumoniae* ανθεκτικά στις καρβαπενέμες, που απομονώθηκαν από νοσηλεύμενους ασθενείς διαφορετικών κλινικών του Γενικού Νοσοκομείου Αθηνών «Ιπποκράτειο» για τους μήνες Απρίλιος, Μάιος 2019.

Μέθοδος: Η μελέτη των απομονωθέντων στελεχών περιελάμβανε το φαινοτυπικό και μοριακό έλεγχο για την παρουσία γονιδίων καρβαπενεμασών και τη μοριακή τυποποίηση με την μέθοδο ηλεκτροφόρησης σε παλλόμενο ηλεκτρικό πεδίο PFGE

Αποτελέσματα: Στην πλειονότητα των στελεχών η αντοχή στις καρβαπενέμες οφειλόταν στην παραγωγή KPC, που σε μία περίπτωση συνοδευόταν από την καρβαπενεμάση OXA-48. Σε δύο περιπτώσεις είχαμε αποκλειστική παραγωγή VIM-1. Τα υπόλοιπα τρία στελέχη παρήγαγαν NDM-1, OXA-48 ή και τις δύο συγχρόνως. Η PFGE ανέδειξε ποικιλία αποτυπωμάτων και μόνο μία περίπτωση απόλυτης γενετικής ομοιότητας, σε τρία isolates από ασθενείς που νοσηλεύτηκαν στην ίδια κλινική, γεγονός συμβατό με διασπορά. Επιπλέον, τέσσερα isolates που παρήγαγαν KPC παρουσίασαν ομοιότητα αποτυπωμάτων 89% με τον ST258, συμβατό με ταξινόμησή τους στο συγκεκριμένο κλώνο.

Συμπεράσματα: Η παραγωγή KPC συνεχίζει να αποτελεί το συνηθέστερο μηχανισμό αντοχής, στο συγκεκριμένο νοσοκομείο, όπως το 2008, με τη διαφορά ότι το υπεύθυνο γονίδιο διασπείρεται με διαφορετικούς κλώνους και όχι αποκλειστικά με τον ST258. Επιπλέον, στο συγκεκριμένο νοσοκομείο η απουσία εκτεταμένης ομοιότητας των αποτυπωμάτων οφείλεται στη σωστή εφαρμογή των μέτρων ελέγχου των λοιμώξεων από το προσωπικό του νοσοκομείου.

EA027

ΦΑΙΝΟΤΥΠΙΚΟΣ ΚΑΙ ΜΟΡΙΑΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΥΑΝΘΕΚΤΙΚΗΣ ΜΟΝΟΦΑΣΙΚΗΣ SALMONELLA TYPHIMURIUM (SMT) ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, 2018-2019

Ρεντίφης Ηλιόδωρος¹, Πολέμης Μιχάλης², Μανδηλαρά Γεωργία³

¹ ΜΠΣ Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

² Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας (ΚΕΔΥ), Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας (ΕΟΔΥ), Βάρη

³ Εθνικό Κέντρο Αναφοράς Σαλμονελλών-Σιγκελλών (ΕΚΑΣΣ), Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Τα τελευταία χρόνια η απομόνωση πολυανθεκτικών μονοφασικών *Salmonella* Typhimurium (SMT) καλλιεργημάτων από άνθρωπο (αντιγονικός τύπος 1,4,[5],12:i:-), εμφανίζει υψηλή συχνότητα στην Ελλάδα. Τα τελευταία πέντε έτη 2014-2018, σύμφωνα με τα δεδομένα του ΕΚΑΣΣ, η μέση συχνότητα απομόνωσης στην Ελλάδα, ήταν 9,2% και από το 2007 που πρωτο-απομονώθηκε είναι μέσα στους πέντε συχνότερους ορότυπους.

Σκοπός: Η φαινοτυπική και γονοτυπική μελέτη καλλιεργημάτων SMT που απομονώθηκαν στην Ελλάδα τα έτη 2018-2019, και εστάλησαν στο ΕΚΑΣΣ.

Υλικό-Μέθοδος: Εξετάσθηκαν 31 καλλιεργήματα που οροτυποποιήθηκαν ως 1,4,[5],12:i:-. Με την μέθοδο PCR, επιβεβαιώθηκε η ύπαρξη γονιδίου αντιγόνων μαστιγίου 2^{ns} φάσης και του IS200, χαρακτηριστικού στοιχείου της *S. Typhimurium*. Ο έλεγχος αντοχής σε 16 αντιβιοτικά έγινε με τη μέθοδο Kirby-Bauer (σύμφωνα με EUCAST) και η μοριακή τυποποίηση με τη μέθοδο της PFGE (Pulsenet).

Αποτελέσματα: Η PCR τυποποίησε 29 από τα 31 καλλιεργήματα ως SMT. Τα 27 SMT καλλιεργήματα είχαν φαινότυπο αντοχής ASSuT (2 παρήγαγαν και ESBL) και 2 είχαν επιπλέον αντοχή στην τριμεθοπρίμη. Προέκυψε ποικιλία PFGE προφίλ, με πιο κοινό το STYMXB0010 (27,5%).

Συμπεράσματα: Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι πολλά διαφορετικά στελέχη SMT κυκλοφορούν στην Ελλάδα. Οι φαινότυποι αντοχής και τα PFGE προφίλ που προέκυψαν είναι συγκρίσιμα με αυτά που έχουν καταγραφεί στην Ελλάδα και σε χώρες της Ε.Ε. Η εργαστηριακή επιτήρηση της SMT είναι απαραίτητη για την αποτελεσματική και έγκαιρη λήψη μέτρων πρόληψης και αντιμετώπισης των τροφιμογενών λοιμώξεων από αυτόν τον αναδυόμενο πολυανθεκτικό ορότυπο.

EA028

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΟΛΑΣΜΟΥ ΟΡΟΘΕΤΙΚΩΝ ΓΙΑ ΣΥΦΙΛΗ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Ανθουλάκη Χριστίνα, Ιερωνυμάκη Αλεξάνδρα, Νικολακοπούλου Αγγελική, Γκορουάγκα Ιουλία, Δανδουλάκης Δημήτριος, Βρακά Όλγα, Βλιάμου Αικατερίνη, Τερζή Αναστασία
Μικροβιολογικό Τμήμα Γενικού Νοσοκομείου Αθηνών «Αλεξάνδρα»

Εισαγωγή: Η σύφιλη είναι σεξουαλικά μεταδιδόμενη νόσος που προκαλείται από το βακτήριο *Treponema pallidum*, με σημαντικές επιπτώσεις στη Δημόσια Υγεία.

Σκοπός: Η αδρή εκτίμηση του επιπολασμού των οροθετικών για σύφιλη Ελλήνων και Αλλοδαπών (νοσηλεύομενων και μη) κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών σε γενικό νοσοκομείο της Αθήνας, όπου ολοένα και μεγαλύτερος αριθμός προσφύγων καταφεύγει για προσωρινή ή μόνιμη διαμονή.

Υλικό-Μέθοδος: Το υλικό αποτέλεσαν 3194 δείγματα ορού ασθενών του Γενικού Νοσοκομείου Αθηνών «Αλεξάνδρα» με κλινική υποψία σύφιλης ή στα πλαίσια του προγεννητικού ελέγχου από 1/1/2018 έως 31/12/2019. Τα δείγματα ελέγχθηκαν αρχικά με τη μη τρεπονημική ορολογική μέθοδο VDRL. Οι οροί με θετικά αποτελέσματα VDRL εξετάστηκαν για την ανίχνευση των ολικών ειδικών τρεπονημικών αντισωμάτων με τη μέθοδο της ηλεκτροχημειοφωταύγειας (Elecsys Syphilis-Roche Diagnostics). Θετικά θεωρήθηκαν δείγματα με δείκτη cut-off ≥ 1.00 (άτομα οροθετικά) ενώ αρνητικά με cut-off < 1.00 .

Αποτελέσματα: Από τους 1691 Έλληνες και 1503 Αλλοδαπούς που εξετάσθηκαν 9 και 7 αντίστοιχα είχαν θετική VDRL, ενώ 7 και 6 αντίστοιχα είχαν θετικές και τις δύο δοκιμασίες (VDRL, Elecsys-Syphilis). Αποτελέσματα θετικά μόνο με VDRL (2 Έλληνες και 1 Αλλοδαπός) θεωρήθηκαν ως ψευδώς θετικά οφειλόμενα σε διασταυρούμενες αντιδράσεις. Θετικά αποτελέσματα και με τις δύο μεθόδους αξιολογήθηκαν ως ενεργός λοίμωξη από *T. pallidum*.

Συμπεράσματα: Δεν παρατηρείται σημαντική διαφορά στη συχνότητα ενεργού λοίμωξης μεταξύ Ελλήνων (0.41%) και Αλλοδαπών (0.4%) στον πληθυσμό της μελέτης. Τα αποτελέσματα αυτά συνάδουν με τα αποτελέσματα προηγούμενης μελέτης στο Νοσοκομείο (2012-2014) οδηγώντας στο συμπέρασμα ότι οι πρόσφατες μεταναστευτικές ροές δεν έχουν επηρεάσει τον επιπολασμό της σύφιλης κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών.

EA029

ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΘΟΓΟΝΩΝ ΜΙΚΡΟΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΣΕ ΦΙΑΛΕΣ ΘΕΤΙΚΩΝ ΑΙΜΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ ΜΕ ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΦΑΣΜΑΤΟΜΕΤΡΙΑΣ ΜΑΖΑΣ MALDI TOF (MATRIX ASSISTED LASER DESORPTION IONIZATION TIME OF FLIGHT)

Δημοπούλου Ιωάννα, Λέκκα Μαρία, Παπαποστόλου Λαμπρινή, Καπερνάρου Φαίδρα, Στεφάνου Κωνσταντίνια, Κρεμαστινού Τζένη
Μικροβιολογικό Εργαστήριο Βιοϊατρικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Οι αιμοκαλλιέργειες είναι από τους πλέον συχνά χρησιμοποιούμενους τρόπους διερεύνησης της αιτιολογίας της βακτηριαμίας, της μυκηταιμίας αλλά και της σηψαιμίας.

Σκοπός: Η εκτίμηση της απόδοσης του MBT Sepsityper kit στο σύστημα MALDI BioTyper (Bruker) για την ταχεία ταυτοποίηση παθογόνων μικροοργανισμών σε φιάλες θετικών αιμοκαλλιιεργειών.

Υλικό-Μέθοδος: 64 μονομικροβιακές και 2 πολυμικροβιακές αιμοκαλλιέργειες μελετήθηκαν. Έγιναν gram χρώση, ανακαλλιέργεια σε θρεπτικά υλικά και ταυτοποίηση με το σύστημα Microscan Walkaway (Beckman Coulter) καθώς επίσης και κατ' ευθείαν ανίχνευση στις φιάλες των θετικών αιμοκαλλιιεργειών με το Sepsityper kit στο σύστημα MALDI BioTyper.

Αποτελέσματα: Συνολικά 31 (48,4%) των στελεχών είχαν σκορ ≥ 2 (ταυτοποίηση σε επίπεδο είδους), 22 (34.4%) ≥ 1.7 (ταυτοποίηση σε επίπεδο γένους) και 11 (17.2%) είχαν σκορ < 1.7 . Από τα 11 στελέχη με σκορ < 1.7 τα 8 ήσαν coag(-) σταφυλόκοκκοι, 1 *Stenotrophomonas maltophilia*, 1 *Rhodococcus equi* και 1 *Propionibacterium acnes*. 93.8% των αιμοκαλλιιεργειών ήσαν σε συμφωνία με την τελική ταυτοποίηση. Όλα τα μικροβιακά στελέχη με σκορ < 1.7 ταυτοποιήθηκαν με το MALDI BioTyper μετά από ανακαλλιέργεια. Στις δύο πολυμικροβιακές αιμοκαλλιιεργειες η μία με *Klebsiella pneumoniae* & *Pseudomonas aeruginosa* και η άλλη με *Enterococcus faecalis*, *Klebsiella pneumoniae* & *Proteus mirabilis* ανιχνεύτηκαν μόνον οι *Klebsiella pneumoniae* & *Enterococcus faecalis* αντίστοιχα. Ο μέσος χρόνος ολοκλήρωσης για τις αιμοκαλλιιεργειες με τον παραδοσιακό τρόπο ήταν 34.5 h (95% CI 33.3 – 35.7h) ενώ με την ταυτοποίηση με το MALDI-TOF ήταν 3.2 h (95% CI 2.88 – 3.56 h) ($P < 0.001$).

Συμπεράσματα: Συμπερασματικά το Sepsityper και το MALDI-TOF είναι ακριβές και γρήγορο μέσο για την ταυτοποίηση μικροοργανισμών άμεσα από τις φιάλες θετικών αιμοκαλλιιεργειών.

EA030

ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΙΛ ΑΝΤΟΧΗΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ E.COLI ΠΟΥ ΑΠΟΜΟΝΩΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Βασκούδης Φίλιππος¹, Διολή Χρυσούλα¹, Παπατζιτζέ Όλγα^{1,2}, Κεφάλια Αναστασία-Μαρία¹, Μαυρίδου Αθηνά¹, Παππά Όλγα^{1,3}, Μπελούκας Απόστολος¹

¹ Εργαστήριο Μοριακής Μικροβιολογίας και Ανοσολογίας, Τμήμα Βιοϊατρικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

² Γενικό Νοσοκομείο Δυτικής Αττικής «Αγία Βαρβάρα», Αθήνα

³ Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας, Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας (ΕΟΔΥ)

Εισαγωγή: Σύμφωνα με την Ενιαία Υγεία, η υγεία του ανθρώπου συνδέεται άρρηκτα με την υγεία των ζώων και του περιβάλλοντος. Τα μερικώς επεξεργασμένα επιφανειακά ύδατα των βουστασιών συχνά επιμολύνονται από πλήθος βακτηρίων, συμπεριλαμβανομένων των ανθεκτικών στελεχών E.coli, και αποτελούν πηγή μετάδοσης ανθεκτικών γονιδίων από το περιβάλλον στον άνθρωπο και αντιστρόφως.

Σκοπός: Η μελέτη της ποικιλομορφίας της μικροβιακής ευαισθησίας σε στελέχη E.coli που απομονώθηκαν από βουστάσια.

Υλικό-Μέθοδος: Τριάντα έξι στελέχη E.coli συλλέχθηκαν από δείγματα λύματος και νερού (ποτίστρες) από βουστάσιο της Λειβαδιάς, την περίοδο Μαρτίου-Απριλίου, 2014. Αφού απομονώθηκαν, ταυτοποιήθηκαν και φυλάχθηκαν σε κατάλληλες συνθήκες στο αρχείο βιολογικών δειγμάτων του Εργαστηρίου Μοριακής Μικροβιολογίας και Ανοσολογίας του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, υποβλήθηκαν σε έλεγχο μικροβιακής ευαισθησίας σε 21 ευρέως χρησιμοποιούμενα αντιβιοτικά και παρουσίας των γονιδίων αντοχής, mcr (1,2,3,4,5), blaTEM και blaOXA-48. Τέλος τυποποιήθηκαν σε φυλογενετικές ομάδες, σύμφωνα με δημοσιευμένα πρωτόκολλα.

Αποτελέσματα: Σύμφωνα με τα επιδημιολογικά όρια (EUCAST/ECOFF) κανένα από τα στελέχη δεν χαρακτηρίστηκε ως άγριου τύπου (77,8% R, 19,4% MDR, 2,8% XDR), όλα ήταν αρνητικά για τα γονίδια mcr και blaOXA-48, ενώ εντοπίστηκαν τρία blaTEM θετικά (8,1 %). Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της τυποποιητικής μεθόδου, η πλειοψηφία των στελεχών κατατάχθηκε στην ομάδα B1(72,2%) και ακολούθησαν οι ομάδες A και D με ποσοστό 16,7% και 11,1%, αντίστοιχα.

Συμπεράσματα: Η ανίχνευση ανθεκτικών και πολυανθεκτικών στελεχών E.coli στα υπό εξέταση περιβάλλοντα κρούει το σήμα κινδύνου για τη Δημόσια Υγεία. Η παρούσα μελέτη μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε συνδυασμό με μελλοντικές για την αξιολόγηση της εξέλιξης του φαινομένου της αντιμικροβιακής αντοχής σε σύνθετα υδάτινα περιβάλλοντα.

EA031

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΣΥΡΡΟΗΣ ΚΡΟΥΣΜΑΤΩΝ ΓΑΣΤΡΕΝΤΕΡΙΤΙΔΑΣ ΑΠΟ Clostridium perfringens ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΧΕΙΡΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

Μέλλου Κασσιανή¹, Κυρίτση Μαρία^{2,3}, Χρυσοστόμου Ανθή¹, Σιδερόγλου Θεολογία¹, Καραντώνη Ελένη⁴, Σιφικάκη Αλεξάνδρα⁴, Γεωργακοπούλου Θεανώ¹, Χατζηχριστοδούλου Χρήστος^{2,3}

¹ Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας (ΕΟΔΥ), Αθήνα

² Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας (ΠΕΔΥ), Λάρισα

³ Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Λάρισα

⁴ Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφερειακής Ενότητας Πέλλας

Εισαγωγή: Η διασφάλιση κατανάλωσης ασφαλών τροφίμων στη διάρκεια αθλητικών διοργανώσεων αποτελεί προτεραιότητα για τις υπηρεσίες δημόσιας υγείας. Στις 27/06/2019 ο ΕΟΔΥ ενημερώθηκε για συρροή κρουσμάτων γαστρεντερίτιδας σε αθλητές 4 εκ των 47 ομάδων που συμμετείχαν στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Χειροσφαίρισης Παμπαίδων Β και Μίνι στην Έδεσσα. Η διάρκεια του πρωταθλήματος ήταν 25/6/2019-30/6/2019.

Σκοπός: Η παρουσίαση της επιδημιολογικής, εργαστηριακής και περιβαλλοντικής διερεύνησης της επιδημίας με σκοπό την ανεύρεση της πιθανής κοινής πηγής μόλυνσης και τη λήψη μέτρων δημόσιας υγείας.

Υλικό-Μέθοδος: Διενεργήθηκε αναδρομική μελέτη σειρών στον πληθυσμό (αθλητές και προπονητές) των 4 ομάδων. Πραγματοποιήθηκε υγειονομικός έλεγχος σε εστιατόριο όπου έλαβε χώρα κοινό γεύμα και συλλέχθηκε δείγμα από τα περισσεύματα του μαγειρεμένου κιμά που είχε καταναλωθεί. Συλλέχθηκαν δείγματα νερού. Το δείγμα κιμά ελέγχθηκε για *Salmonella* spp., *Listeria monocytogenes*, *Staphylococcus aureus*, *Escherichia coli* και *Clostridium perfringens*. Πραγματοποιήθηκαν καλλιέργειες κοπράνων για *Salmonella* spp. και *Shigella* spp.

Αποτελέσματα: Βρέθηκε στατιστικά σημαντική συσχέτιση ανάμεσα στην κατανάλωση ζυμαρικών με κιμά και στην εκδήλωση συμπτωμάτων γαστρεντερίτιδας [RR:8.29 (95%CI 1,31-52,7)]. Το δείγμα κιμά ήταν θετικό για *Clostridium perfringens* ($4,5 \times 10^6$ cfu/gr). Διαπιστώθηκε ότι δεν τηρήθηκαν οι προβλεπόμενες διαδικασίες κατά τη συντήρηση του μαγειρεμένου κιμά. Τα δείγματα νερού ήταν εντός των προβλεπόμενων από τη νομοθεσία παραμετρικών τιμών. Οι καλλιέργειες δύο δειγμάτων κοπράνων ήταν αρνητικές, ενώ τα δείγματα δεν ελέγχθηκαν για τοξίνες.

Συμπεράσματα: Αυτή ήταν η πρώτη φορά που διερευνήθηκε τροφιμογενής επιδημία από *Clostridium perfringens* στη χώρα. Η ενίσχυση της εργαστηριακής διερεύνησης των κλινικών δειγμάτων για τοξίνες είναι απαραίτητη σε τροφιμογενείς επιδημίες στις οποίες η κλινική εικόνα των κρουσμάτων και ο χρόνος επώασης είναι συμβατά με γαστρεντερίτιδα από τοξίνη.

EA032

ΓΟΝΟΤΥΠΙΚΗ ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗ ΒΑΚΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ *LISTERIA MONOCYTOGENES* ΑΠΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ ΔΕΙΓΜΑΤΑ

Χοχλάκης Δημοσθένης, Σανδαλάκης Βασίλειος, Μάκκα Σοφία, Ψαρουλάκη Άννα
Μονάδα Μικροβιολογίας, Τροφίμων, Υδατος και Περιβάλλοντος, Εργαστήριο Κλινικής Μικροβιολογίας και Μικροβιακής Παθογένεσης, Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ηράκλειο Κρήτης

Εισαγωγή: Η *Listeria monocytogenes* προκαλεί νόσο μετά από κατανάλωση μολυσμένων τροφίμων, κι επαφή με μολυσμένες επιφάνειες - υλικά συσκευασίας. Στην Ελλάδα από το 2015 τα κρούσματα αυξήθηκαν από 1,1 σε $3,04/10^6$ άτομα.

Σκοπός: Σκοπός ήταν η τυποποίηση στελεχών *L. monocytogenes*, η αλληλούχισή τους, η φυλογένεση τους και η εύρεση αλληλικών προφίλ (STs).

Υλικό: Στην έρευνα χρησιμοποιήθηκαν 39 στελέχη *L. monocytogenes* που απομονώθηκαν από τρόφιμα.

Μέθοδος: Μετά την καλλιέργεια των δειγμάτων έγινε ταυτοποίηση του παθογόνου, εκχύλιση DNA, PCR για τα 7 housekeeping γονίδια (MLST) κι αλληλούχισή. Ακολούθησε επεξεργασία με διάφορα

λογισμικά όπως το Mega-X και το DNA SP για την εύρεση του αριθμού πολυμορφικών θέσεων, μη συνώνυμων και συνώνυμων μεταλλάξεων, της νουκλεοτιδικής ποικιλομορφίας και του βαθμού συντήρησης του DNA. Τα STs καθορίστηκαν με την εφαρμογή MLST του Centre for Genomic Epidemiology.

Αποτελέσματα: Καταγράφηκαν 6 διαφορετικά STs. Το ST230 (η μόνη καταγεγραμμένη αναφορά εντοπίζεται στην Ελβετία), το ST240 (έχει βρεθεί σε ασθενή στην Ελβετία, υπάρχουν αναφορές για κλινικές περιπτώσεις και στην Αυστραλία), το ST666 (εντοπίστηκε σε ασθενή στη Β. Αμερική), το ST328 (από τα πιο κοινά στην Ινδία), το ST399 (εμφανίζει μεγάλη διασπορά στην Ευρώπη), το ST330 (αναφορές σε πόλεις της Κίνας σε προϊόντα κρέατος και στο οποίο παρατηρείται έκφραση του λοιμογόνου γονιδίου *lvsX*).

Συμπεράσματα: Επιβεβαιώθηκε ότι η πρώτη ύλη “ακολουθεί” το τρόφιμο μέχρι το στάδιο της κατανάλωσης. Για ένα τροφογενές παθογόνο πρακτικά δεν υπάρχουν σύνορα. Είναι επιτακτική η τακτική καταγραφή των STs σε τρόφιμα και σε απομονώσεις από ασθενείς. Σε επόμενο στάδιο θα μελετηθούν γονίδια που σχετίζονται με τη λοιμογόνο δύναμη.

EA033

ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΠΟΛΥΑΝΘΕΚΤΙΚΗΣ ΣΙΓΚΕΛΛΩΣΗΣ ΣΕ ΚΕΝΤΡΟ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΚΑΙ ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΑΙΓΑΙΟ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2019

Μανδηλαρά Γεωργία¹, Μέλλου Κασσιανή², Χρυσοστόμου Ανθή², Τρυφινόπουλου Κυριακή³, Σιδερόγλου Θεολογία², Καραδήμας Κλέων³, Λάμπρου Δήμητρα⁴, Ζαμπέτα Ελένη⁴, Αντωνίου Γαρυφαλλιά⁵, Γεωργακοπούλου Θεανώ²

¹ Εθνικό Κέντρο Αναφοράς Σαλμονελλών-Σιγκελλών (ΕΚΑΣΣ), Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

² Τμήμα Επιδημιολογικής Επιτήρησης και Παρέμβασης, Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας (ΕΟΔΥ), Αθήνα

³ Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας (ΚΕΔΥ), Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας (ΕΟΔΥ), Βάρη

⁴ Γενικό Νοσοκομείο Σάμου

⁵ Γραφείο Μετακινούμενων Πληθυσμών, Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας (ΕΟΔΥ), Αθήνα

Εισαγωγή: Το 2019, η ήδη μεγάλη προσέλευση προσφύγων/μεταναστών στη χώρα μας, μεγιστοποιήθηκε μεταξύ Σεπτεμβρίου-Νοεμβρίου. Το ίδιο διάστημα δηλώθηκαν κρούσματα σιγκελλώσης σε ένα από τα πέντε κέντρα υποδοχής και ταυτοποίησης (ΚΥΤ) του Βορειοανατολικού Αιγαίου.

Σκοπός: Η παρουσίαση των επιδημιολογικών και εργαστηριακών αποτελεσμάτων της διερεύνησης κρουσμάτων σιγκελλώσης στο ΚΥΤ.

Υλικό-Μέθοδος: Μετά τη δήλωση των πρώτων κρουσμάτων στον ΕΟΔΥ, ζητήθηκε από το Νοσοκομείο η άμεση δήλωση όλων των επιβεβαιωμένων κρουσμάτων καθώς και η αποστολή κοπράνων και καλλιεργημάτων στο ΚΕΔΥ και το Κέντρο Αναφοράς Σιγκελλών, αντίστοιχα.

Αποτελέσματα: Μεταξύ 01/10/2019 και 06/12/2019, 18 κρούσματα αναγνωρίστηκαν. Η διάμεση ηλικία ήταν 4.3 έτη (0-21), 14 κρούσματα ήταν από το Αφγανιστάν (78%), δύο από Συρία, ένα από Παλαιστίνη και ένα αγνώστου εθνικότητας. Ο διάμεσος χρόνος που μεσολάβησε μεταξύ της άφιξής τους στο ΚΥΤ και της εμφάνισης των συμπτωμάτων ήταν 53 ημέρες (40-101). Σε 6 άτομα, η σιγκέλλα

ανιχνεύθηκε μαζί με άλλα εντερικά παθογόνα, βακτηριακά, ιογενή ή/και παρασιτικά. Η μικτή αιτιολογία των λοιμώξεων σε συνδυασμό με τα διαθέσιμα δεδομένα για τις μη ιδανικές συνθήκες διαβίωσης εντός του ΚΥΤ, εξαιτίας των συνεχών αφίξεων και του υπερπληθυσμού των προσφύγων, υποδηλώνουν ότι η επαφή με λύματα και η από άτομο σε άτομο μετάδοση (εντερο-στοματική) είναι οι πιθανότεροι τρόποι μετάδοσης του νοσήματος. Από τα 18 στελέχη τα 14 οροτυποποιήθηκαν ως *S. flexneri* 1b, με παραγωγή ESBLs και πολυανθεκτικό φαινότυπο αντοχής, ένα ως *S. flexneri* 2a, και τρία ως *S. sonnei* phase S (I).

Συμπεράσματα: Τα κρούσματα σιγκέλλωσης ανάμεσα στους φιλοξενούμενους στο ΚΥΤ υποδηλώνουν την ανεπάρκεια των συνθηκών υγιεινής και δόθηκαν συστάσεις στις τοπικές αρχές για βελτίωσή τους, αλλά και για τη χορήγηση κατάλληλης θεραπείας.

EA034

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΕΚΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ENTEROBACTERIACEAE ΣΤΙΣ ΚΑΡΒΑΠΕΝΕΜΕΣ (CRE), ΕΛΛΑΔΑ, 2015-2018

Τρυφίνοπούλου Κυριακή^{1*}, Γιακκούπη Παναγιώτα^{2*}, Παππά Όλγα¹, Καραδήμας Κλέων¹, Ομάδα μελέτης καρβαπενεμασών³, Βατόπουλος Αλκιβιάδης²

¹ Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας (ΚΕΔΥ)-Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας

² Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

³ Ομάδα μελέτης καρβαπενεμασών : Λεμπέση Ευαγγελία (ΓΝΠ «Π. & Α. Κυριακού»), Ζαχαριάδου Λεβαντία (ΓΝΠ «ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ»), Μαρτσούκου Μαρία (ΓΝΑ «Σισμανόγλειο»), Βαγιάκου Ελένη (ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς»), Τούτουζα Μ (ΓΝΑ «Ιπποκράτειο»), Τσιπλάκου Σοφία (ΓΝΑ «ΚΑΤ»), Μακρή Α (ΓΝ Παίδων Πεντέλης), Σίλλελη Χρυσούλα (ΓΝΑ «Η Παμμακάριστος»), Χρυσού Ε (ΝΑ «Ανδρέας Συγγρός»), Χρονοπούλου Γενοβέφα (Νοσοκομείο Αθηνών «Ευρωκλινική»), Νινιού Ιωάννα (Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αθηνών), Παπαευσταθίου Κωνσταντίνα (Εθνικό Ίδρυμα Αποκατάστασης Αναπήρων), Βόσσου Χρυσούλα (Νοσοκομείο Αθηνών «Ευρωκλινική Παίδων»), Βραΐλα Διοτίμα (Ιατρικό Κέντρο Π. Φαλήρου), Τρίκκα Ελευθερία (ΓΝ Ελευσίνας «Θριάσιο»), Ζέρβα Λουκία (ΠΓΝΑ «Αττικό»), Καραχάλιος Στέφανος (Ογκολογικό Νοσοκομείο Αθηνών «Άγιοι Ανάργυροι»), Δασκαλάκης Ιωάννης (ΓΝ Ρόδου), Τσουρή Α (ΓΝ Χανίων), Χατζηθασιλείου Ελένη (ΓΝ Δράμας), Καραπαυλίδου Παρασκευή (ΓΝ Καστοριάς), Παπαδοπούλου Α (Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης), Τσορλίνη Ελένη (ΓΝΘ «Παπανικολάου»), Μαραντίδου Αλίκη (Διαβαλκανικό Νοσοκομείο Θεσ/κης), Βαγδατλή Ελένη (ΠΓΝΘ «Ιπποκράτειο»), Διγόνης Πολύδωρος (P. Digonis (424 Στρατιωτικό Νοσοκομείο Θεσ/κης), Καζήλα Πόλυ (Ογκολογικό Νοσοκομείο Θεσ/κης «Θεαγένειο»), Γκαρά Στέλλα (ΓΝ Κατερίνης), Πετροπούλου Δ (ΓΝ Φλώρινας), Σούκη Ελένη (ΓΝ Αγρινίου), Πασχάλη Αγγελική (ΓΝ Κέρκυρας), Μαγγίνας (ΓΝ Καρδίτσας), Ντούσκα Μαρία (ΓΝ-ΚΥ Φιλιατών), Τατσιόπουλος Απόστολος (ΓΝ Λιβαδειάς), Παληογιάννη Φωτεινή (Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών).

* Ισότιμη συνεισφορά

Εισαγωγή: Σκοπός της μελέτης είναι η παρουσίαση των δεδομένων της εργαστηριακής επιτήρησης από το ΚΕΔΥ των ανθεκτικών στις καρβαπενέμες στελεχών Enterobacteriaceae (CRE) που απομονώθηκαν μεταξύ 2014-2018 και η αντοχή τους και σε άλλα αντιβιοτικά.

Υλικό-Μέθοδος: Μελετήθηκαν 843 CRE isolates (741 *Klebsiella* spp, 47 *Enterobacter* spp, 35 *Escherichia coli*, και 20 λοιπά), από διάφορα κλινικά δείγματα, που στάλθηκαν από 36 νοσοκομεία στο ΚΕΔΥ. Ο έλεγχος ευαισθησίας στα αντιβιοτικά και οι φαινοτυπικές δοκιμασίες έγιναν κατά EUCAST. Τα υπεύθυνα γονίδια για καρβαπενεμάσες ανιχνεύτηκαν με PCR.

Αποτελέσματα: Τα στελέχη βρέθηκαν θετικά για διάφορες καρβαπενεμάσες. Συνολικά, η KPC-2 (n=306, 36%) ήταν η επικρατούσα καρβαπενεμάση, ακολουθούμενη από τα μεταλλοένζυμα NDM (n=240, 28%) και VIM (n=148, 18%) ενώ η OXA-48 ήταν τέταρτη (n=56, 7%). Το ένζυμο KPC-2 ήταν το επικρατούν στον πληθυσμό των *Klebsiellae* (39%), ακολουθούμενο από το NDM (32%), ενώ στα *Enterobacter*, *E.coli* και λοιπά βακτηριακά είδη το μεταλλοένζυμο VIM ήταν η επικρατούσα καρβαπενεμάση (72%, 40% και 60% αντίστοιχα). Ταυτόχρονη ανίχνευση 2 γονιδίων καρβαπενεμασών βρέθηκε σε 30 (4%) isolates: 14 bla_{KPC}/bla_{VIM}, 4 bla_{KPC}/bla_{NDM}, 1 bla_{KPC}/bla_{OXA-48}, 5 bla_{NDM}/bla_{VIM}, 5 bla_{NDM}/bla_{OXA-48} and 1 bla_{VIM}/bla_{OXA-48}. Σε 63 isolates (7%), η αντοχή στις καρβαπενέμες αποδόθηκε σε άλλους μηχανισμούς, κυρίως την παραγωγή β-λακταμασών τύπου ESBL ή AmpC, παράλληλα με διαταραχές στο κυτταρικό τοίχωμα. Συνολικά, 590 (70%) CRE isolates εμφάνισαν φαινότυπο πολυαντοχής με ταυτόχρονη αντοχή σε καρβαπενέμες, αμινογλυκοσίδες και φλουοροκινολόνες.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία ως προς το βακτηριακό είδος των CREs, τον τύπο της καρβαπενεμάσης, τους διάφορους συνδυασμούς και το ευρύ χρονικό και γεωγραφικό πλαίσιο απομόνωσής τους καθιστούν σαφή την αναγκαιότητα για δομημένη, συνεχή, εργαστηριακή επιτήρηση της εξέλιξης της (πολύ)αντοχής αυτών των στελεχών.

EA035

ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ *Legionella pneumophila* ΑΠΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΡΡΟΕΣ ΚΡΟΥΣΜΑΤΩΝ ΜΕ MALDI-TOF MS

Κυρίτση Μαρία^{1,2}, Κρίστο Ιουλιάννα¹, Κολοκυθοπούλου Φωτεινή-Αμαλία², Μουχτούρη Βαρβάρα¹, Τσακάλωφ Ανδρέας¹, Πουρνάρας Σπυρίδων³, Χατζηχριστοδούλου Χρήστος^{1,2}

¹ Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής, Λάρισα

² Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας (ΠΕΔΥ) Θεσσαλίας, Λάρισα

³ Εργαστήριο Κλινικής Μικροβιολογίας, Ιατρική Σχολή Ε.Κ.Π.Α, Αθήνα

Εισαγωγή: Η *Legionella pneumophila* οροτύπου 1 (Lp1) ενοχοποιείται για τις περισσότερες περιπτώσεις νόσου των Λεγεωναρίων. Επιπλέον, η παθογονικότητα των στελεχών Lp έχει συσχετιστεί με την παρουσία των γονιδιακών περιοχών *lvh* και *rtxA*.

Σκοπός: Η ανάπτυξη και αξιολόγηση μίας ταχείας, αξιόπιστης και φθηνής μεθοδολογίας για τον προσδιορισμό του οροτύπου και την ανίχνευση των προαναφερθεισών περιοχών παθογονικότητας σε στελέχη Lp.

Υλικό-Μέθοδος: Σε 165 στελέχη Lp πραγματοποιήθηκε PCR προς ανίχνευση των περιοχών *lvh* και *rtxA*. Κατόπιν, δημιουργήθηκαν ομάδες στελεχών αναφοράς και στελεχών επικύρωσης. Ακολούθησε πρωτεϊνική εξαγωγή των στελεχών και ανάλυση MALDI-TOF MS. Τα φάσματα των στελεχών των ομάδων αναφοράς επεξεργάστηκαν με το λογισμικό Mass-Up για την ανάδειξη βιοδεικτών για τον προσδιορισμό του οροτύπου και για την ανίχνευση των περιοχών παθογονικότητας. Ακολούθησε επικύρωση της μεθόδου με τη χρήση των στελεχών των ομάδων επικύρωσης.

Αποτελέσματα: Ο ορότυπος προσδιορίστηκε ορθά σε 115 από τα 132 στελέχη της ομάδας επικύρωσης, επιδεικνύοντας ευαισθησία 87,5% και ειδικότητα 86,7%. Η *lvh* περιοχή ανιχνεύθηκε ορθά στα 113 από τα 137 θετικά και σε όλα τα αρνητικά στελέχη με ευαισθησία 82,5% και ειδικότητα 100,0%. Για την *rtxA* περιοχή, ταξινομήθηκαν ορθά 134 από τα 134 θετικά στελέχη και 14 από τα 17 αρνητικά στελέχη με ευαισθησία 100,0% και ειδικότητα 76,5%.

Συμπεράσματα: Η MALDI-TOF MS έδωσε ικανοποιητικά αποτελέσματα στον προσδιορισμό του οροτύπου της Lp και στην ανίχνευση των περιοχών παθογονικότητας lnh και rtxA, εφαρμόζοντας πρωτεύουκή εξαγωγή των στελεχών. Αξιολόγηση και της τεχνικής της απευθείας επίστρωσης, θα συνεισφέρει στην αυτοματοποιημένη και ταχεία διερεύνηση κρουσμάτων της Νόσου των Λεγεωναρίων και στην εμπειριστατωμένη εκτίμηση κινδύνου.

EA036

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΛΕΪΣΜΑΝΙΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, 2004-2018

Τζανή Μυρσίνη^{1,2}, Μέλλου Κασσιανή², Βακάλη Άννα², Γεωργακοπούλου Θεανώ², Περβανίδου Δανάη²

¹ Ευρωπαϊκό πρόγραμμα εκπαίδευσης EPIET (European Programme for Intervention Epidemiology Training), Στοκχόλμη, Σουηδία

² Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας (ΕΟΔΥ), Αθήνα, Ελλάδα

Εισαγωγή: Η λεισμανίαση είναι νόσημα υποχρεωτικής δήλωσης στην Ελλάδα με συνιστώμενο χρόνο δήλωσης στον ΕΟΔΥ εντός μιας εβδομάδας από τη διάγνωση. Είναι η πρώτη φορά που πραγματοποιείται αξιολόγηση του συστήματος επιτήρησης του νοσήματος.

Σκοπός: Η παρουσίαση των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης του συστήματος επιτήρησης της λεισμανίασης για το διάστημα 2004-2018 και των προτεινόμενων συστάσεων για τη βελτίωσή του.

Υλικό-Μέθοδος: Αξιολογήσαμε τον χρόνο δήλωσης των κρουσμάτων και υπολογίσαμε τη διάμεση πληρότητα και εγκυρότητα καταγραφής της πληροφορίας, τόσο για το σύνολο των υπό εκτίμηση μεταβλητών, όσο και ανά κατηγορία μεταβλητών: δημογραφικά δεδομένα, πιθανές εκθέσεις, κλινικά χαρακτηριστικά και εργαστηριακά δεδομένα.

Αποτελέσματα: Το διάστημα 2004-2018 καταγράφηκαν συνολικά 940 κρούσματα λεισμανίασης. Ο διάμεσος χρόνος δήλωσης δεν κατέστη δυνατό να υπολογισθεί, λόγω απουσίας της μεταβλητής για την ημερομηνία διάγνωσης. Η διάμεση πληρότητα για τις 42 μεταβλητές που αξιολογήθηκαν ήταν 83,1% (εύρος: 2,8-100). Υψηλότερη πληρότητα (87,6%, (58%-98%)) είχαν τα κλινικά χαρακτηριστικά, ενώ χαμηλότερη τα εργαστηριακά δεδομένα (42,13%, (9,6%-88%)). Η διάμεση εγκυρότητα ήταν 97,1% (3,3%-100%). Υψηλότερη εγκυρότητα (99,6%, (51,2%-100%)) είχαν τα δημογραφικά χαρακτηριστικά, ενώ χαμηλότερη τα εργαστηριακά δεδομένα (78,9%, (8,3%-96,5%)).

Συμπεράσματα: Η αξιολόγηση του χρόνου δήλωσης ήταν αδύνατη. Με εξαίρεση τις μεταβλητές που αφορούν στα εργαστηριακά δεδομένα, όπου εντοπίστηκαν σημαντικές ανεπάρκειες στην καταγραφή, η συνολική πληρότητα και εγκυρότητα καταγραφής της πληροφορίας στο σύστημα ήταν ικανοποιητική. Συστήσαμε επικαιροποίηση του δελτίου δήλωσης, καταγραφή του χρόνου διάγνωσης των κρουσμάτων και εκπαίδευση των κλινικών και εργαστηριακών ιατρών και του προσωπικού παραλαβής των δηλώσεων και καταχώρησης των δεδομένων.

EA037

ΒΡΟΥΚΕΛΛΩΣΗ: ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ, ΕΛΛΑΔΑ, 2005-2018

Κεφαλούδη Χρυσοβαλάντου, Μέλλου Κασσιανή, Δουγάς Γιώργος, Μήτρου Κων/νος, Τριανταφύλλου Ελένη, Γεωργακοπούλου Θεανώ

Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας (Ε.Ο.Δ.Υ), Αθήνα

Εισαγωγή: Η βρουκέλλωση, προκαλείται από βακτήρια του γένους *Brucella* και αποτελεί ζωοανθρωπονόσο με παγκόσμια εξάπλωση. Η νόσος μεταδίδεται στους ανθρώπους κυρίως μέσω κατανάλωσης μη κατάλληλα επεξεργασμένων γαλακτοκομικών ή άμεσης επαφής με μολυσμένα ζώα. Σε Ευρωπαϊκό επίπεδο η υψηλότερη επίπτωση της νόσου καταγράφεται στην Ελλάδα.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η εκτίμηση της δηλούμενης μέσης επίπτωσης, της εποχικότητας και της κατανομής των δηλωθέντων κρουσμάτων κατά περιοχή κατοικίας, ηλικία, φύλο και είδος έκθεσης στην Ελλάδα για το διάστημα 2005-2018.

Υλικό-Μέθοδος: Αναλύθηκαν, μέσω του στατιστικού προγράμματος STATA, τα δεδομένα των δηλωθέντων εργαστηριακά επιβεβαιωμένων κρουσμάτων βρουκέλλωσης στον Ε.Ο.Δ.Υ. Από την ανάλυση εξαιρέθηκαν τα κρούσματα επιδημίας που έλαβε χώρα στη Θάσο το 2008.

Αποτελέσματα: Για το χρονικό διάστημα 2005-2018 δηλώθηκαν 1.693 κρούσματα. Η μέση ετήσια δηλούμενη επίπτωση της βρουκέλλωσης στην Ελλάδα ήταν 1,11/100.000 (95% CI 0,96 – 1,25), το 69,5% (n=1175) των κρουσμάτων ήταν άνδρες ενώ η μεγαλύτερη μέση ετήσια επίπτωση καταγράφηκε στις ηλικίες 45-64 ετών (1,28/100.000). Η Θεσσαλία παρουσιάζει την μεγαλύτερη μέση ετήσια επίπτωση της νόσου (3,57/100.000). Υψηλότερη μέση μηνιαία επίπτωση καταγράφεται το Μάιο. Ενασχόληση με την κτηνοτροφία ανέφερε το 48,9% (n=810) των κρουσμάτων, το 71,5% (n=1175) ανέφερε επαφή με ζώα και το 57,1% (n=869) κατανάλωση μη ασφαλώς παρασκευασμένων γαλακτοκομικών προϊόντων.

Συμπεράσματα: Παρά τα προγράμματα ελέγχου στα ζώα, η βρουκέλλωση εξακολουθεί να αποτελεί σημαντικό ζήτημα δημόσιας υγείας. Απαιτούνται εντατικές ενημερωτικές παρεμβάσεις για θέματα πρόληψης στις ομάδες υψηλού κινδύνου και συντονισμένη συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας και Κτηνιατρικής στο πλαίσιο του «One Health» για την βέλτιστη αντιμετώπιση του νοσήματος.

EA038

ΑΠΟΣΥΡΘΗΚΕ

EA039

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ *LEGIONELLA* SPP ΣΕ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Παπαδάκης Αντώνιος^{1,2}, Χοχλάκης Δημοσθένης^{1,3}, Σανδαλάκης Βασίλειος¹, Ψαρουλάκη Άννα^{1,3}

¹ Εργαστήριο Κλινικής Μικροβιολογίας και Μικροβιακής Παθογένεσης, Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ηράκλειο, Κρήτη

² Δ/ση Δημόσιας Υγείας Περιφέρειας Κρήτης, Ηράκλειο, Κρήτη

³ Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας Κρήτης, Ηράκλειο, Κρήτη

Εισαγωγή: Η παρουσία του βακτηριδίου *Legionella* spp. στα εσωτερικά δίκτυα ύδρευσης των ξενοδοχείων παραμένει ένα από τα πιο σημαντικά προβλήματα Δημόσιας Υγείας. Σύμφωνα με το ECDC, το 2017 καταγράφηκαν στην Ευρώπη 1.487 περιπτώσεις λεγεωνέλλωσης που σχετίζονται με ταξίδια παρουσιάζοντας αύξηση 37% σε σχέση με το 2016.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν η απομόνωση και ταυτοποίηση ειδών Legionella σε περιβαλλοντικά δείγματα εσωτερικών δικτύων ύδρευσης ξενοδοχειακών μονάδων και η εκτίμηση των παραγόντων κινδύνου που σχετίζονται με τον αποικισμό τους από Λεγεωνέλλα.

Υλικό: Υλικό μας αποτέλεσαν 132 ξενοδοχεία σε όλη την Κρήτη που επιλέχθηκαν με κριτήριο την εμπλοκή τους σε υποθέσεις κρουσμάτων της νόσου των λεγεωνάριων σε ταξιδιώτες, από τα οποία ελήφθησαν και αξιολογήθηκαν 3.311 δείγματα.

Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε στατιστική ανάλυση (Epi-Info 2000 & SPSS) των αποτελεσμάτων των μικροβιολογικών αναλύσεων και που συσχετίστηκαν με παράγοντες κινδύνου.

Αποτελέσματα: Από τα 3.311 δείγματα, τα 685 (21%), προερχόμενα από 83 (63%) ξενοδοχεία βρέθηκαν θετικά (≥ 50 cfu/L). Τα είδη *L. pneumophila* ορότυπος 1 (28%) και 3 (18%) απομονώθηκαν συχνότερα. Τα περισσότερα θετικά δείγματα ήταν ζεστού νερού (26%) έναντι των δειγμάτων κρύου νερού (17%). Στατιστικά υψηλός κίνδυνος ανάπτυξης Λεγεωνέλλας ($p < 0.0001$) βρέθηκε στα δείγματα ζεστού νερού με θερμοκρασία $< 55^\circ\text{C}$ (RR 4.43), σε συγκεντρώσεις υπολ. χλωρίου < 0.2 mg/L (RR: 2.69), σε κατάσταση σε αστέρια (< 4) (RR: 1.73) και η απουσία Σχεδίων Ασφάλειας Νερού (RR: 1.57).

Συμπεράσματα: Η παρουσία του βακτηριδίου Legionella spp. στα δίκτυα διανομής νερού των ξενοδοχείων αποτελεί έναν από τους πιο σοβαρούς μικροβιολογικούς κινδύνους που μόνο ένα ολοκληρωμένο σχέδιο ασφάλειας νερού μπορεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά.

EA040

ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΥΚΗΤΙΑΚΟΥ ΦΟΡΤΙΟΥ ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΕ ΙΔΡΥΜΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Αλβανίδη Αλεξάνδρα¹, Αδαμοπούλου Μαρία¹, Καλαρέμας Βασίλης¹, Λυσιμάχου Τ. Νεφέλη², Καλογεράς Αντώνιος², Μπατρίνου Ανθιμιά²

¹ Σχολή Επιστημών Υγείας και Πρόνοιας, Τμήμα Βιοϊατρικών Επιστημών Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αιγάλεω, Αθήνα

² Σχολή Επιστημών Τροφίμων, Τμήμα Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αιγάλεω, Αθήνα

Εισαγωγή: Οι μύκητες βρίσκονται στο περιβάλλον, στον αέρα, στο έδαφος και στα τρόφιμα και μεταφέρονται μέσω των σπορίων τους. Τα σπόρια των μυκήτων μπορούν να προκαλέσουν αλλεργικές αντιδράσεις σε υγιείς ανθρώπους ή λοιμώξεις του αναπνευστικού συστήματος ευπαθών ομάδων, ιδιαίτερα σε περίπτωση έκθεσης σε μεγάλο αριθμό σπορίων. Μελέτες έχουν δείξει ότι τα κλιματιστικά ενός κλειστού χώρου συσσωρεύουν περιβαλλοντικούς μύκητες και μπορεί να αποτελέσουν πηγή αερογενούς μετάδοσης σπορίων μυκήτων κατά την λειτουργία τους.

Σκοπός: Ο σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν ο μικροβιολογικός έλεγχος του μυκητιακού φορτίου των κλιματιστικών και η εκτίμηση της ποιότητας του αέρα.

Υλικό-Μέθοδος: Για τον σκοπό της μελέτης, έγινε δειγματοληψία σε συνολικά 36 κλιματιστικά (από τις συσκευές και τον αέρα) σε 31 αίθουσες και εργαστήρια του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος Αθήνας κατά την περίοδο Μαρτίου-Ιουνίου του 2017. Οι μύκητες αναπτύχθηκαν σε εκλεκτικά θρεπτικά υποστρώματα, καταμετρήθηκαν και παρατηρήθηκαν μικροσκοπικά με κατάλληλη χρώση.

Αποτελέσματα: Η καταμέτρηση των μυκητιακών αποικιών έδειξε ότι στο 39% (n=36) των κλιματιστικών που ελέγχθηκαν το μυκητιακό φορτίο κρίθηκε υψηλό (>300 cfu/τρυβλίο). Αντίστοιχα, μέτρια επιμόλυνση (10-300cfu/τρυβλίο) βρέθηκε στο 22% των κλιματιστικών, χαμηλή επιμόλυνση στο 28% των κλιματιστικών (<10cfu/τρυβλίο) και μηδενική επιμόλυνση από μύκητες στο 11%. Τα γένη των μυκήτων που ταυτοποιήθηκαν μικροσκοπικά ήταν: *Aspergillus* spp, *Alternaria* spp, *Cladosporium* spp και *Penicillium* spp.

Συμπεράσματα: Το μεγάλο ποσοστό των κλιματιστικών (39%) με υψηλό μυκητιακό φορτίο αλλά και η παρουσία μυκήτων σε ποσοστό 89% στο σύνολο των δειγμάτων που ελέγχθηκαν δηλώνουν την ανάγκη για συστηματικούς ελέγχους και απολύμανση στα κλιματιστικά των δημόσιων κτιρίων για την μείωση της συγκέντρωσης περιβαλλοντικών μυκήτων.

EA041

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΝΕΡΟΥ ΚΑΙ ΥΓΡΟΥ ΑΙΜΟΔΙΑΛΥΣΗΣ ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΟ 7 ΕΤΩΝ: Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ Κ.Ε.Δ.Υ.

Σηλιοπούλου Ιωάννα¹, Αϊβαλιώτη Κωνσταντίνα¹, Θεοφίλου Αντωνία¹, Τρυφίνοπούλου Κυριακή¹, Βατόπουλος Αλκιβιάδης².

¹ Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας (Κ.Ε.Δ.Υ.) / Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας (Ε.Ο.Δ.Υ.), Αθήνα

² Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Η παροχή επαρκούς ποιότητας νερού και υγρού αιμοδιάλυσης κατέχει καίρια θέση στη διασφάλιση ασφαλούς και αποτελεσματικής αιμοδιάλυσης στις Μονάδες Τεχνητού Νεφρού (MTN).

Σκοπός: Ο έλεγχος της μικροβιολογικής ποιότητας δειγμάτων νερού/υγρού αιμοδιάλυσης και υπερκεκαθαμένου υγρού αιμοδιάλυσης που εξετάστηκαν στο Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας (Κ.Ε.Δ.Υ.) στο πλαίσιο περιοδικού μικροβιολογικού ελέγχου.

Υλικό και Μέθοδοι: Σε διάστημα 7 ετών (1/1/2015 - 10/12/2021) 20 MTN της Αττικής και 26 της Περιφέρειας απέστειλαν 2244 δείγματα, 2008 δείγματα νερού/υγρού αιμοδιάλυσης και 236 δείγματα υπερκεκαθαμένου υγρού αιμοδιάλυσης. Η ανάλυση για ολική μεσόφιλη χλωρίδα (ΟΜΧ), ολικά κολοβακτηριοειδή, *E. coli*, εντεροκόκκους και *P. aeruginosa* έγινε σύμφωνα με τις ισχύουσες ISO μεθόδους. Τα αποδεκτά όρια για ΟΜΧ ήταν <100 CFU/ml για τα δείγματα νερού/υγρού αιμοδιάλυσης, με όριο συναγερού τα 50 CFU/ml, και <0.1 CFU/ml για τα δείγματα υπερκεκαθαμένου υγρού αιμοδιάλυσης, σύμφωνα με τα ISO 13959:2009 και ISO 11663:2009.

Αποτελέσματα: 67 δείγματα υπερκεκαθαμένου υγρού αιμοδιάλυσης (28%) ήταν άνω του επιτρεπτού ορίου, κυμαινόμενο από 52% (2015) έως 0% (2018 & 2021), χωρίς υπέρβαση άλλης μικροβιολογικής παραμέτρου. Σε 16% (218/1351) και 12% (79/657) των δειγμάτων νερού και υγρού αιμοδιάλυσης αντίστοιχα παρατηρήθηκε υπέρβαση του ανώτατου ορίου ΟΜΧ, με 6.8% και 6.2% των δειγμάτων αντίστοιχα να βρίσκονται άνω του ορίου συναγερού. Παράλληλα στα δείγματα νερού/υγρού αιμοδιάλυσης ανιχνεύθηκαν *P. aeruginosa* (3%), ολικά κολοβακτηριοειδή (1.4%) και σπανιότερα *E. coli* (0.1%) και εντερόκοκκοι (0.1%).

Συμπεράσματα: Στη διάρκεια 7 ετών ένα σημαντικό ποσοστό δειγμάτων ήταν άνω των επιτρεπτών ορίων. Η παροχή υψηλής ποιότητας υπηρεσιών υγείας από τις MTN επιβάλλει ένα πρόγραμμα τακτικού και συστηματικού μικροβιολογικού ελέγχου των συστημάτων τους.

ΕΑ042

ΑΠΟΙΚΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΤΥΩΝ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΜΕ P. aeruginosa

Κολοκυθοπούλου Φωτεινή-Αμαλία¹, Κυρίτση Μαρία^{1,2}, Δασκαλάκη Αγγελική¹, Κερασιώτης Πέτρος¹, Νικούλης Δημήτριος², Σταγκοπούλου Σοφία², Μέμηλας Αθανάσιος¹, Χατζηχριστοδούλου Χρήστος^{1,2}

¹ Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας (ΠΕΔΥ) Θεσσαλίας, Λάρισα

² Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής, Λάρισα

Εισαγωγή: Η P. aeruginosa είναι ευκαιριακά παθογόνος μικροοργανισμός που απαντάται ευρέως σε υδάτινα περιβάλλοντα. Αποτελεί συχνή αιτία των ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων, καθώς αποικίζει βρύσες, νιπτήρες ακόμη και ιατρικό εξοπλισμό. Τα ενδονοσοκομειακά στελέχη συχνά είναι πολυανθεκτικά οδηγώντας σε αυξημένη νοσηρότητα των νοσηλευόμενων. Στην Ελλάδα, από το Σεπτέμβριο του 2017, με τη Γ1(δ)/ ΓΠ οικ.67322, καθορίστηκε επιπλέον η παράμετρος της P. aeruginosa με παραμετρική τιμή την 0 cfu/100ml, για το νερό που κυκλοφορεί στο εσωτερικό δίκτυο ύδρευσης νοσοκομείων, κλινικών, κέντρων υγείας, οίκων ευγηρίας.

Σκοπός: Η εργαστηριακή διερεύνηση της παρουσίας του βακτηρίου στα δίκτυα ύδρευσης των μονάδων υγείας και η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των διορθωτικών ενεργειών όπου χρειάστηκε να εφαρμοστούν.

Υλικό-Μέθοδος: Από το Σεπτέμβριο 2017 έως τον Ιανουάριο 2020, ελέχθησαν από το ΠΕΔΥ Θεσσαλίας τα δίκτυα ύδρευσης 42 νοσοκομείων και 29 Κέντρων Υγείας. Συνολικά, αναλύθηκαν 1662 δείγματα νερού, με το πρότυπο ISO 16266:2006. Στη συνέχεια, τα στελέχη P. aeruginosa που απομονώθηκαν στην ίδια μονάδα, στην ίδια ή σε διαφορετικές δειγματοληψίες εξετάστηκαν με MALDI-TOF MS και κατασκευάστηκε δένδρογραμμα πρωτεϊνικών φασμάτων αναφοράς (MSP dendrogram) με σκοπό τη διερεύνηση της κλωνικότητας των στελεχών.

Αποτελέσματα: Από το σύνολο των 1662 δειγμάτων που αναλύθηκαν, τα 151 (9,1%) ήταν θετικά για P. aeruginosa. Το βακτήριο ανιχνεύτηκε σε 19 από τις 71 (26,6%) μονάδες υγείας που ελέγχθηκαν, ενώ 6 νοσοκομεία παραμένουν αποικισμένα παρά τη λήψη διορθωτικών μέτρων.

Συμπεράσματα: Η P. aeruginosa λόγω του σχηματισμού βιομεμβρανών, αποικίζει για μεγάλα χρονικά διαστήματα τα συστήματα νερού των νοσοκομείων. Προκειμένου να προληφθούν ενδονοσοκομειακές λοιμώξεις οφειλόμενες στο βακτήριο απαιτείται τακτικός έλεγχος και βελτίωση των μέτρων ελέγχου.

ΕΑ043

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΣΤΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΧΑΡΕΣ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΧΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥΣ

Χατζηπροδρομίδου Ιωάννα¹, Παναγοπούλου Εύη¹, Χατζηαντωνίου Στέλλα¹, Αρβανιτίδου-Βαγιωνά Μαλαματένια², Μπετίνα Χάιδιτς², Θωμάς Αποστόλου³, Βανταράκης Απόστολος¹

¹ Εργ. Υγιεινής, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Πατρών

² Εργ. Υγιεινής & Επιδημιολογίας, Ιατρική Σχολή, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

³ Σχολή Επιστημών Υγείας, Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδας, Θεσσαλονίκης

Εισαγωγή: Οι παιδικές χαρές παραδοσιακά αποτελούν χώρο ψυχαγωγίας για τα παιδιά, ενώ εγκυμονούν κινδύνους μικροβιακής και χημικής φύσης. Για το λόγο αυτό, η ποσοτική εκτίμηση κινδύνου στη δημόσια υγεία είναι μείζονος σημασίας και συμβάλει στη λήψη αποφάσεων και μέτρων πρόληψης.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να διερευνηθεί και να εκτιμηθεί ποσοτικά η πιθανότητα μόλυνσης (*Pseudomonas aeruginosa*, *Staphylococcus aureus* και *Escherichia coli*) ενός παιδιού ηλικίας 6 έως 9 ετών, που παίζει στην παιδική χαρά επί μία ώρα ημερησίως.

Υλικό-Μέθοδος: Για το χρονικό διάστημα 07/2015-03/2016 επιλέχθηκαν συνολικά 60 παιδικές χαρές της Πάτρας και 10 του Πύργου για λήψη δειγμάτων χώματος, συμπληρώθηκαν ερωτηματολόγια από τους γονείς/συνοδούς των ανηλίκων στις παιδικές χαρές και πραγματοποιήθηκαν γεωλογικές (κοκκομετρική ανάλυση με κόσκινο) και μικροβιολογικές (pour plate και spread plate method) αναλύσεις των δειγμάτων χώματος που ελήφθησαν. Η εκτίμηση κινδύνου προσεγγίστηκε μέσω του λογισμικού R (The R Foundation for Statistical Computing, <http://www.R-project.org>), ενώ η χωροταξική κατανομή των δειγμάτων και των αποτελεσμάτων τους έγινε με τη βοήθεια του λογισμικού για Γεωγραφικά Συστήματα Πληροφοριών ArcGIS (ArcGIS 10.6, ESRI Inc., Redland, CA).

Αποτελέσματα: Η ανάλυση κατέδειξε την πιθανότητα μόλυνσης ανά παιδική χαρά. Η πιθανότητα μόλυνσης ενός παιδιού στην παιδική χαρά δεν σχετίζεται με την πόλη στην οποία βρίσκεται, καθώς το περιβάλλον τόσο στην Πάτρα όσο και στον Πύργο θεωρήθηκε «ημιαστικό», ενώ χαρακτηρίζεται από εποχικότητα και η πιθανότητα μόλυνσης είναι υψηλότερη κατά τους υγρούς μήνες του έτους.

Συμπεράσματα: Η συγκεκριμένη ανάλυση κινδύνου μπορεί να αναδείξει σε όλους τους μικροβιακούς κινδύνους των παιδικών χαρών, αλλά και να «χρησιμοποιηθεί» από τους εμπλεκόμενους φορείς και τους γονείς των παιδιών για τη λήψη όλων των απαραίτητων μέτρων και τη δημιουργία πρότυπων παιδικών χαρών.

ΕΑ044

ΜΕΛΕΤΗ ΣΕΙΡΑΣ ΣΕ ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΩΝ ΔΕΞΑΜΕΝΩΝ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΓΙΑ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΥΔΑΤΟΓΕΝΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Νίκου Όλγα¹, Μουχτούρη Βαρβάρα¹, Κυρίτση Μαρία^{1,2}, Χατζηνίκου Μαρίνα², Σπανός Εμμανουήλ¹, Ραχιώτης Γεώργιος¹, Χατζηχριστοδούλου Χρήστος^{1,2}

¹ Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής, Λάρισα

² Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας (ΠΕΔΥ) Θεσσαλίας, Λάρισα

Εισαγωγή: Η μικροβιακή και χημική επιμόλυνση των υδάτων των κολυμβητικών δεξαμενών αποτελούν παράγοντες οι οποίοι μπορούν να επηρεάσουν άμεσα την υγεία των λουομένων.

Σκοπός: Στην παρούσα μελέτη προσδιορίστηκαν οι παράμετροι της υγείας των λουομένων που επηρεάστηκαν και συσχετίστηκαν με τα αποτελέσματα των μικροβιολογικών και χημικών αναλύσεων των υδάτων με σκοπό τη λήψη των κατάλληλων μέτρων.

Μέθοδος: Στη μελέτη συμμετείχαν δύο ξενοδοχεία και δύο κολυμβητικές δεξαμενές. Συνολικά διανεμήθηκαν 695 ερωτηματολόγια σε ενοίκους των ξενοδοχείων, λουόμενους και μη, με ερωτήσεις που αφορούσαν την υγεία τους, στο χρονικό διάστημα 30 Ιουλίου έως 5 Αυγούστου τους έτους 2018.

Σε ότι αφορά τις εργαστηριακές αναλύσεις συνολικά αναλύθηκαν 56 δείγματα νερού για τις μικροβιολογικές (ΟΜΧ, ολικά κολ/δή, εντερόκκοκοι, E.coli, Ps.aeruginosa, S.aureus) και χημικές (pH, αγωγιμότητα, σκληρότητα, αλκαλικότητα, χλωριόντα, υπερχλωρικά, νιτρικά, φθόριο, βρωμιούχα, κυανουρικό οξύ) παραμέτρους. Οι απαντήσεις στα ερωτηματολόγια συσχετίστηκαν με την κολύμβηση ή την αποχή με τη χρήση μονοπαραγοντικής ανάλυσης και ανάλυσης λογιστικής παλινδρόμησης.

Αποτελέσματα: Συνολικά ανταποκρίθηκαν στην έρευνα 621 (89,35%) από τους 695 ενοίκους από τους οποίους ζητήθηκε συμμετοχή, 408 (65,7%) κολυμβητές και 213 (34,3%) μη κολυμβητές. Διενεργήθηκε πολυπαραγοντική ανάλυση για κάθε σύμπτωμα από την οποία προέκυψε στατιστικά σημαντικά μεγαλύτερος κίνδυνος στους χρήστες κολυμβητικών δεξαμενών για, τραυματισμό (OR=3,875, p=0,032), πονόλαιμο (OR=2,807, p=0,026), δυσκαταποσία (OR=2,858, p=0,037), βήχα±πυρετός (OR=3,841, p=0,033), ερυθρότητα ματιών (OR=15,45, p=0,008) σε σχέση με τους μη εκτεθειμένους.

Συμπεράσματα: Η χρήση των κολυμβητικών δεξαμενών αυξάνει τον κίνδυνο τραυματισμού, πονόλαιμου, δυσκαταποσίας, βήχα±πυρετού και ερυθρότητας των ματιών. Η λειτουργία των κολυμβητικών δεξαμενών θα πρέπει να συνάδει με τους κανόνες της κείμενης νομοθεσίας, προς εξασφάλιση των ευεργετικών αποτελεσμάτων της κολύμβησης.

EA045

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ ΣΤΗΝ Π.Ε. ΤΡΙΚΑΛΩΝ ΤΑ ΕΤΗ 2017-2018

Κωστοπούλου Στεφανία¹, Χατζηνίκου Μαρίνα², Χατζηχριστοδούλου Χρήστος^{2,3}

¹ Δ/ση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας Π. Ε. Τρικάλων

² Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας Θεσσαλίας, Λάρισα

³ Εργαστήριο Υγιεινής & Επιδημιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Εισαγωγή-Σκοπός: Με την παρούσα εργασία θα παρουσιαστεί η ποιότητα του πόσιμου νερού για τα έτη 2017 - 2018 από μικροβιολογικής και χημικής άποψης και θα γίνει σύγκριση των αποτελεσμάτων στους Δήμους της Π.Ε. Τρικάλων.

Υλικό-Μέθοδος: Τα έτη 2017 - 2018 στην Π.Ε. Τρικάλων συλλέχθηκαν συνολικά 864 δείγματα νερού, από τα οποία 462 για μικροβιολογική ανάλυση και 402 για χημική ανάλυση και στάλθηκαν για ανάλυση σε διαπιστευμένα δημόσια και ιδιωτικά εργαστήρια. Υλικό αποτέλεσαν, δείγματα πόσιμου νερού που συλλέχθηκαν από τους Επόπτες Δημόσιας Υγείας της Περιφερειακής Ενότητας Τρικάλων και τους δειγματολήπτες των αντίστοιχων ΔΕΥΑ και στάλθηκαν για ανάλυση στο Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας Θεσσαλίας, είτε οι εκθέσεις αποτελεσμάτων των ΔΕΥΑ του Νομού.

Αποτελέσματα: Βρέθηκαν ότι από μικροβιολογικής εξέτασης από 462 δείγματα μόνο τα 104 (22,5%) παρουσιάζουν αποκλίσεις ως προς τις παραμέτρους των εντεροκόκκων και της E.coli. Σε σύνολο 402 δειγμάτων για χημική ανάλυση, τα 65 (16,2%) βρέθηκαν να παρουσιάζουν αποκλίσεις ως προς τις παραμέτρους του μαγγανίου, των νιτρικών ιόντων και του σιδήρου. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το πόσιμο νερό κυρίως στις ορεινές περιοχές του Νομού παρουσιάζει αποκλίσεις ως προς τις μικροβιολογικές παραμέτρους ενώ στις πεδινές περιοχές εμφανίστηκαν αυξημένες συγκεντρώσεις στα νιτρικά ιόντα και η περιοχή του Δήμου Φαρκαδόνας είχε υπερβάσεις σε βαρέα μέταλλα.

Συμπεράσματα: Από την νομοθεσία της ΚΥΑΓ1(δ)/Γ.Π.οικ.67322/2017 (ΦΕΚ 3282/Β/19.9.2017) ορίζεται ότι οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβούν στη λήψη μέτρων και συχνότερων ελέγχων. Παράλληλα

πρέπει άμεσα να γίνει ενημέρωση στις αγροτικές περιοχές για την ορθολογική χρήση φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων.

EA046

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΟΥΡΩΝ ΓΙΑ ΑΝΤΙΓΟΝΟ LEGIONELLA ΣΕ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΤΗΝ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑ 2016-2019

Νικολακοπούλου Αγγελική, Ανθουλάκη Χριστίνα, Ιερωνυμάκη Αλεξάνδρα, Δαμαλά Μαρία, Δανδουλάκης Δημήτριος, Πρίφτη Ελένη, Τερζή Αναστασία
Μικροβιολογικό Εργαστήριο Γενικού Νοσοκομείου Αθηνών «ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ», Αθήνα

Εισαγωγή: Η Legionella είναι βακτήριο ευρέως διαδεδομένο στο φυσικό υδάτινο περιβάλλον, όπως λίμνες και ρέματα. Η εξάπλωσή της στα ανθρώπινα συστήματα ύδρευσης/ψύξης κτιρίων προκαλεί σημαντικά προβλήματα υγείας, γι' αυτό είναι κρίσιμη η διάγνωσή της. Η λεγιονέλλωση μπορεί να παρουσιαστεί ως νόσος των λεγεωναρίων (οξεία λοίμωξη αναπνευστικού) που προκαλείται κατά 90% από την Legionella pneumophila ορομάδας 1 και ως πυρετός Πόντιακ.

Σκοπός: Η καταγραφή της συχνότητας ανίχνευσης του αντιγόνου Legionella pneumophila σε δείγματα ούρων ασθενών του Γ.Ν.Α. «Αλεξάνδρα» την τελευταία τετραετία.

Υλικό & Μέθοδος: Καταγράφηκε ο συνολικός αριθμός δειγμάτων ούρων ασθενών του νοσοκομείου που εξετάστηκαν για την παρουσία αντιγόνου Legionella την περίοδο 2016-2019. Η εργαστηριακή μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε ήταν το Legionella pneumophila Rapid-Test-Cassette-Urine (CiTEST-Diagnostics), ένα γρήγορο διαγνωστικό τεστ ανοσοχρωματογραφικού προσδιορισμού του διαλυτού αντιγόνου ορολογικής ομάδας 1 της Legionella pneumophila.

Αποτελέσματα: Ο αναλυτικός αριθμός δειγμάτων ούρων που εξετάστηκαν τα 4 χρόνια και η κατανομή τους ανά τμήμα παρουσιάζεται στον πίνακα. Θετικά για Legionella ήταν 2 (1,6%), 1 (0,3%), 2 (0,5%) και 0 (0%) δείγματα τα έτη 2016, 2017, 2018 και 2019 αντίστοιχα.

ΤΜΗΜΑΤΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΩΝ				
	2016	2017	2018	2019	ΣΥΝΟΛΟ
Μονάδες Αυξημένης Φροντίδας και Εντατικής Νοσηλείας	75	292	255	270	892
Παθολογικές κλινικές	44	58	106	180	388
Γυναικολογικές κλινικές	2	5	3	7	17
Εξωτερικά ιατρεία	2	5	6	11	24
Σύνολο	123	360	370	468	1.321

Συμπεράσματα: (α) Αυξανόμενη τάση παρουσίασε ο αριθμός δειγμάτων ούρων που εξετάστηκαν για παρουσία αντιγόνου Legionella (β) Από τις Μονάδες Αυξημένης Φροντίδας -Εντατικής Νοσηλείας προήλθε η πλειονότητα των δειγμάτων (γ) Η συχνότητα ανίχνευσης αντιγόνου Legionella στα εξετασθέντα δείγματα ούρων ήταν χαμηλή.

EA047

ΜΟΡΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΝΩΦΕΛΩΝ ΚΟΥΝΟΥΠΙΩΝ-ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΟΝΟΣΙΑΣ

Πότσκα Κέβισα², Βογιατζάκη Χρύσα², Τέγος Νικόλαος¹, Μπελερή Σταυρούλα¹, Παπαβασιλόπουλος Βασίλειος¹, Πατσουλά Ελένη¹

¹ Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, ΠΑ.Δ.Α.

² Σχολή Βιοιατρικών Επιστημών, Ιατρικά Εργαστήρια, ΠΑ.Δ.Α.

Εισαγωγή: Ορισμένα είδη ανωφελών κουνουπιών είναι υπεύθυνα για τη μετάδοση των πλασμών της ελονοσίας, η οποία θεωρείται διεθνώς ως η πιο σημαντική νόσος. Η δυσχέρεια στην μορφολογική ταυτοποίηση ορισμένων συγγενικών ειδών (*Anopheles maculipennis complex*), δημιουργεί επιτακτική ανάγκη εύρεσης εναλλακτικών εργαστηριακών προσεγγίσεων.

Σκοπός: Ταυτοποίηση ειδών του γένους *Anopheles* σε δείγματα που συλλέχθηκαν στην περιοχή Μαραθώνα-Σχοινιά, της Ανατολικής Αττικής, στα πλαίσια Ερευνητικού Προγράμματος της Περιφέρειας Αττικής (2017-2018), με μοριακές μεθοδολογίες.

Υλικό-Μέθοδος: Συνολικά εξετάστηκαν 50 ενήλικα ανωφελή κουνούπια, η πλειοψηφία των οποίων είχε ταυτοποιηθεί μορφολογικά. Εφαρμόστηκαν PCR πρωτόκολλα για δύο διαφορετικές γονιδιακές περιοχές-στόχους (ITS2 και COI). Αντιπροσωπευτικά δείγματα απομονώθηκαν και εστάλησαν για sequencing.

Αποτελέσματα: Ταυτοποιήθηκαν τα είδη *Anopheles maculipennis*, *Anopheles sacharovi* και *Anopheles algeriensis* με PCR και RFLP ανάλυση περιοριστικών ενδοκουκλεασών. Η ανάλυση των χρωματογραφημάτων sequencing στο ITS2 γονίδιο ανέδειξε τα είδη *Anopheles maculipennis* και *Anopheles sacharovi* σε οκτώ εκ των εννέα δειγμάτων, με τις σχετικές παγίδες να βρίσκονται στο έλος και στο αγροτικό περιβάλλον, αντίστοιχα. Τα ευρήματα στο COI γονίδιο ανέδειξαν τα είδη *Anopheles algeriensis* και *Anopheles sacharovi* στο σύνολο των δειγμάτων, με τις σχετικές παγίδες να βρίσκονται σε έλος, αγροτικό περιβάλλον και ημιαστική περιοχή, αντίστοιχα.

Συμπεράσματα: Η χρήση της μοριακής μεθοδολογίας είναι ιδιαίτερως επιβοηθητική σε περιπτώσεις δειγμάτων Ανωφελών όπου η ταυτοποίηση των συλλεχθέντων κουνουπιών δεν είναι δυνατή βάση αποκλειστικά μορφολογικών χαρακτηριστικών. Η συγκεκριμένη προσέγγιση αποκτά πρόσθετη αξία καθώς πολλά από τα είδη ανωφελών στο Μαραθώνα αποτελούν διαβιβαστές της ελονοσίας.

EA048

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΙΟΥ USUTU ΣΕ ΚΟΥΝΟΥΠΙΑ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ CULEX RIPIENS ΣΕ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 2017-2018

Σερέτη Φανή², Τέγος Νικόλαος^{1,2}, Μπελερή Σταυρούλα^{1,2}, Μπίμπα Αναστασία¹, Μπαλατσός Γεώργιος³, Καρράς Βασίλειος³, Παπαχρήστος Δημήτριος³, Μιχαηλάκης Αντώνιος³, Πατσουλά Ελένη^{1,2}

¹ Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, ΠΑ.Δ.Α.

² Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών στη Δημόσια Υγεία

³ Τμήμα Εντομολογίας και Γεωργικής Ζωολογίας, Μπενάκειο Φυτοπαθολογικό Ινστιτούτο, Κηφισιά

Εισαγωγή: Ο ιός Usutu αποτελεί σημαντική απειλή για τη Δημόσια Υγεία στην Ευρώπη καθώς προκαλεί συνεχείς επιδημίες σε πτηνά με πολύ υψηλά ποσοστά θανάτων καθώς επίσης και ανθρώπινα κρούσματα. Η πιθανή κυκλοφορία του ιού σε συνδυασμό με την εξάπλωση και εγκατάσταση άλλων

συγγενικών του φλαβο-ιών στις ίδιες περιοχές (WNV), δύναται να επηρεάσουν τη δυναμικότητα και την επιδημιολογία του. Στην Ελλάδα, το 2010 ανιχνεύθηκαν για πρώτη φορά σε ένα περιστέρι αντισώματα έναντι του USUV χωρίς όμως να ακολουθήσουν προγράμματα διερεύνησής/επιτήρησής του.

Σκοπός: Διερεύνηση της παρουσίας του USUV σε κουνούπια *Cx. ripiens* από περιοχές της Αττικής (2017-2018). Ανίχνευση πιθανής συν-κυκλοφορίας με WNV, δεδομένης της εγκατάστασης του ιού στη χώρα.

Υλικό-Μέθοδος: Εξετάστηκαν 384 pools κουνουπιών *Cx. ripiens* που συλλέχθηκαν από τρεις Δήμους της Περιφέρειας Αττικής, στα πλαίσια Ερευνητικού Προγράμματος (2017-2018). Η ανίχνευση του USUV πραγματοποιήθηκε με RT-PCR και ακολούθησε επιβεβαίωση των εν δυνάμει θετικά δειγμάτων με συμβατική PCR. Ανίχνευση του USUV έγινε και σε 10 pools *Cx. ripiens* που είχαν βρεθεί θετικά για WNV (2014-2016).

Αποτελέσματα: Όλα τα δείγματα που εξετάστηκαν βρέθηκαν αρνητικά, εκτός από ένα στο οποίο ανιχνεύθηκε χαμηλό ιικό φορτίο.

Συμπεράσματα: Από τα ευρήματα της μελέτης φαίνεται ότι υπάρχει η υποψία κυκλοφορίας του USUV στην Αττική, είναι όμως απαραίτητη η περαιτέρω μελέτη και σε άλλες περιοχές της χώρας, όπως επίσης και η συστηματική επιτήρηση των πτηνών και των κουνουπιών και ο έλεγχος των επιδημιολογικών επιπτώσεων της συν-κυκλοφορίας των ιών WNV και USUV. Η συνεργασία όλων των ευρωπαϊκών χωρών και των φορέων στο πλαίσιο της Ενιαίας Υγείας συνεισφέρουν στη διασφάλιση της Δημόσιας Υγείας και την αποφυγή μελλοντικών επιδημιών.

EA049

Η ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΚΟΥΝΟΥΠΙΟΥ ΤΙΓΡΗΣ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΞΑΠΟΛΥΣΗΣ ΣΤΕΙΡΩΝ ΕΝΤΟΜΩΝ

Μπαλατσός Γεώργιος¹, Στεφοπούλου Αγγελική¹, Καρράς Βασίλης¹, Μαστρονικολός Γιωργής², Λύτρα Ιωάννα¹, Παπαχρήστος Δημήτριος¹, Καπράνας Απόστολος¹, Παπαδόπουλος Νικόλαος², Ιωάννου Χαράλαμπος², Μυλωνάς Παναγιώτης¹, Συρίγου Νεφέλη³, Μπουκουβάλα Ευαγγελία³, Ευαγγελίου Μαρία³, Μιχαηλάκης Αντώνιος¹

¹ Τμήμα Εντομολογίας και Γεωργικής Ζωολογίας, Μπενάκειο Φυτοπαθολογικό Ινστιτούτο, Αττική

² Τμήμα Γεωπονίας Φυτικής Παραγωγής και Αγροτικού Περιβάλλοντος, Σχολή Γεωπονικών Επιστημών, Μαγνησία

³ Δήμος Μαρκοπούλου Μεσογαίας, Αττική

Εισαγωγή: Τα τελευταία χρόνια, ένα από τα πλέον χωροκατακτητικά είδη στον κόσμο, το Ασιατικό κουνούπι τίγρης, *Aedes (Stegomyia) albopictus* (Skuse, 1895) (Diptera: Culicidae) έχει εγκατασταθεί στη χώρα μας. Στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης διαχείρισής του αξιολογήθηκε η συνεργιστική δράση της τεχνικής των στείρων εντόμων (Sterile Insect Technique-SIT) με την ταυτόχρονη υλοποίηση εκπαιδευτικών επισκέψεων (“door-to-door”) για την ενημέρωση των πολιτών.

Σκοπός: Η εφαρμογή και αξιολόγηση, για πρώτη φορά, μιας ολοκληρωμένης διαχείρισης του *Ae. albopictus*, που περιλάμβανε εκπαιδευτικές επισκέψεις “door-to-door” και την τεχνική των στείρων εντόμων. Η πρώτη μέθοδος στόχευε στη μείωση των εστών αναπαραγωγής σε ιδιωτικούς χώρους και

η δεύτερη στη μείωση του αναπαραγωγικού δυναμικού των ενηλίκων θηλυκών. Η εφαρμογή πραγματοποιήθηκε στη Βραυρώνα (Δήμος Μαρκόπουλου) το 2018.

Υλικό-Μέθοδος: Αρχικά έγιναν δύο εκπαιδευτικές επισκέψεις στο σύνολο των κατοικιών της περιοχής μελέτης, για την ενημέρωση και την καταστροφή των εστιών αναπαραγωγής. Κατόπιν άρχισε η εβδομαδιαία απελευθέρωση των στείρων κουνουπιών, για 8 εβδομάδες, με 3000 στείρωμένα κουνούπια/εκτάριο. Ταυτόχρονα, τοποθετήθηκε εκτενές δίκτυο παγίδων ωθοεσίας για την εκτίμηση των επιπέδων του πληθυσμού και της αποτελεσματικότητας των μεθόδων καταπολέμησης. Επίσης, μοιράστηκαν ερωτηματολόγια προκειμένου να διαπιστώσουμε τη συσχέτιση κοινωνικοοικονομικών παραμέτρων με την αντίληψη των πολιτών σε θέματα διαχείρισης των κουνουπιών.

Αποτελέσματα: Οι εκπαιδευτικές επισκέψεις οδήγησαν σε σημαντική μείωση της πυκνότητας των αυγών στην περιοχή ενώ την περίοδο εφαρμογής της SIT παρατηρήθηκε και ικανοποιητική μείωση της εκκολαψιμότητας των αυγών.

Συμπεράσματα: Ο συνδυασμός των μεθόδων SIT και "door-to-door" δίνει αξιόλογα αποτελέσματα στη διαχείριση του *Ae. albopictus*, ωστόσο απαιτείται περαιτέρω έρευνα ώστε να εξελιχθούν οι μέθοδοι προσέγγισης των πολιτών ("door-to-door") καθώς και να βελτιστοποιηθούν ορισμένες παράμετροι του SIT.

EA050

ΕΝΤΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΓΕΩ-ΧΩΡΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΚΟΥΝΟΥΠΙΩΝ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ

Παπαδάκης Αντώνιος¹, Λουμπούνης Εμμανουήλ¹, Φωτάκης Εμμανουήλ-Αλέξανδρος^{2,3}, Καμπουράκη Αναστασία^{2,3}, Μαυρίδης Κωνσταντίνος³, Ορφανός Εμμανουήλ⁴, Τσιρόπουλος Ζήσης⁴, Βλάχος Γεώργιος⁵, Gewehr Sandra⁵, Μουρελατός Σπύρος⁵, Νικολακάκης Δημήτριος⁶, Καβάλου Μαρία⁷, Βιδάκης Δημήτριος⁸, Μωυσάκη Μαρία⁹, Καμπάνης Νικόλαος¹, Βαμβακάς Λάμπρος¹, Βόντας Ιωάννης^{2,3}

¹ Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Πολιτικής, Περιφέρεια Κρήτης, Ηράκλειο

² Εργαστήριο Γ. Φαρμακολογίας, Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα

³ Ινστιτούτο Μοριακής Βιολογίας και Βιοτεχνολογίας, ΙΤΕ, Ηράκλειο

⁴ AGENSO - Agricultural and environmental solutions, Αθήνα

⁵ Οικοανάπτυξη, Περιβαλλοντικές Εφαρμογές, Θεσσαλονίκη

⁶ Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας ΠΕ Χανίων, Χανιά

⁷ Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας ΠΕ Ρεθύμνου, Ρέθυμνο

⁸ Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας ΠΕ Ηρακλείου, Ηράκλειο

⁹ Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας ΠΕ Λασιθίου. Αγ. Νικόλαος

Εισαγωγή: Υπό την αιγίδα της Περιφέρειας Κρήτης, πραγματοποιείται συστηματική εντομολογική επιτήρηση στην Κρήτη. Περιλαμβάνει την παρακολούθηση της δυναμικής και μοριακής σύστασης των πληθυσμών των κουνουπιών, της παρουσία και έντασης εντομομεταδιδόμενων ασθενειών και της ανθεκτικότητά ή επικινδυνότητας ανάπτυξης ανθεκτικότητας, στα εντομοκτόνα. Τα αποτελέσματα συγκεντρώνονται και προβάλλονται σε διαδραστική γεωχωρική πληροφοριακή πλατφόρμα - Βάση Δεδομένων Εντομολογικής Επιτήρησης.

Σκοπός: Η υποστήριξη των προγραμμάτων καταπολέμησης κουνουπιών, με βάση επιστημονικά δεδομένα, προκειμένου για αποτελεσματικές και βιώσιμες εφαρμογές.

Υλικό: Το βιολογικό υλικό περιλαμβάνει κουνούπια που συλλέγονται με βάση τα πρωτόκολλα του CDC και ορνίθια για την παρακολούθηση της κυκλοφορίας του Ιού του Δυτικού Νείλου. Κατάλληλα πιστοποιημένα χημικά και μοριακά αντιδραστήρια χρησιμοποιούνται για τις αναλύσεις. Ειδικό εξειδικευμένο λογισμικό και Γεωγραφικά Συστήματα Πληροφοριών (GIS) χρησιμοποιούνται για την Εντομολογική Βάση Δεδομένων.

Μέθοδος: Εφαρμόζονται πιστοποιημένα πρωτόκολλα του ΠΟΥ για την ανάλυση των δειγμάτων, με βιολογικό υλικό αναφοράς. Κατάλληλη μεθοδολογία για την ανάπτυξη της βάσης εντομολογικής επιτήρησης.

Αποτελέσματα: Τα ευρήματα συνοπτικά: α) Κυρίαρχη παρουσία του *Culex ripens*, β) Έντονη παρουσία του *Aedes albopictus* γ) Σχετικά μικρή παρουσία δυνητικών φορέων της ελονοσίας *Anopheles sp* (*An. claviger*), γ) Υψηλή συχνότητα μεταλλαγών ανθεκτικότητας στα πυρεθροειδή (L1014F/C) στους πληθυσμούς *Cx. ripiens* και *Ae. albopictus* (I1532T, F1534C) αλλά όχι στα *Anopheles*, δ) Απουσία ανθεκτικότητας ή επικινδυνότητας ανάπτυξης ανθεκτικότητας στο Diflubenzuron και στο Bt, ζ) Ανίχνευση αντισωμάτων έναντι του WNV το 2018 κοντά σε περιοχές όπου υπήρξαν και ανθρώπινα περιστατικά, αλλά όχι το 2019, η) Απουσία πλασμοδίων ελονοσίας στα κουνούπια *Anopheles sp*.

Συμπεράσματα: Μέσα από τη συστηματική εντομολογική επιτήρηση παρέχονται επιστημονικά δεδομένα για την υποστήριξη αποτελεσματικών και βιώσιμων προγραμμάτων καταπολέμησης.

EA051

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΩΝ ΚΡΟΥΣΜΑΤΩΝ ΛΟΙΜΩΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΟ ΤΟΥ Δ. ΝΕΙΛΟΥ ΣΤΗΝ Π.Ε. ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2013-2020

Χατζηπαναγιώτου Δέσποινα (MSc)¹, Τσούργιαννης Λάμπρος (MBA, PhD)¹, Αποστολίδης Νικόλαος(TE)¹, Μαρίνη Αργυρώ (TE)¹, Παυλίδης Κυριάκος (Ιατρός Γενικής Ιατρικής)¹

1. Δ/ση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε Ξάνθης

Εισαγωγή: Ο ιός του Δ. Νείλου μεταδίδεται κυρίως με νυγμό μολυσμένου κουνουπιού *CULEX RIPIENS*. Ο ιός προσβάλλει με σοβαρότερες εκδηλώσεις από το Κ.Ν.Σ. άτομα μεγαλύτερης ηλικίας, η υγεία των οποίων χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη χρόνιων νοσημάτων. Στην Ελλάδα και ειδικότερα στην Ξάνθη έχουν καταγραφεί κρούσματα από το 2012.

Σκοπός: Με την μελέτη αυτή γίνεται προσπάθεια να διερευνηθεί το αιτιολογικό δίκτυο των κρουσμάτων καθιστώντας την μελέτη ένα εργαλείο διαμόρφωσης το παρεμβάσεων στην κοινότητα αναφορικά με την προστασία από τους νυγμούς κουνουπιών.

Υλικό-Μέθοδος: Πρόκειται για μια περιγραφική μελέτη που αφορά πληθυσμό 62 κρουσμάτων ιού του Ι.Δ.Ν. στην Π.Ε. Ξάνθης για το διάστημα 2013-2020. Τα στοιχεία προέρχονται από τα αρχεία της Δ/σης, τις επιδημιολογικές διερευνήσεις. Η επεξεργασία δεδομένων έγινε με IBM SPSS και η καταγραφή δεδομένων στο EXCEL 2013.

Αποτελέσματα: Τα κρούσματα που προέκυψαν το χρονικό διάστημα 2013-2020 αναφέρονται σε άτομα ηλικίας >70 ετών, γυναίκες, τα οποία παρουσιάζουν 61,3% ποσοστό συννοσηρότητας. Τα επικρατέστερα χρόνια νοσήματα είναι οι καρδιαγγειακές παθήσεις 61,3% και ο Σακχαρώδης Διαβήτης (38,7%). Η ανθρώπινη δραστηριότητα επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό την εμφάνιση των κρουσμάτων η γεωργική εργασία (11,3%), οι μη στεγανοί βόθροι (16,1%) τα λάστιχα αυτοκινήτου (9,7%), αποτελούν εστίες εκτροφής κουνουπιών.

Συμπεράσματα: Τα κρούσματα με υποκείμενα νοσήματα τις καρδιαγγειακές παθήσεις και ΣΔ φαίνεται ότι θα παρουσιάσουν σοβαρότερες εκδηλώσεις της λοίμωξης ΙΔΝ. Η ενημέρωση, η συμμετοχή των πολιτών διατομεακή και διεπιστημονική συνεργασία μπορεί να οδηγήσει στον περιορισμό του ιού.

EA052

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ

Μαουήνη Ευαγγελία¹, Ζέρβας Γιώργος², Δαμικούκα Ιωάννα², Κάβουρα Όλγα², Εβρένογλου Λευκοθέα²

¹ Απόφοιτη ΠΜΣ ΕΠΥ-Υγιεινής Περιβάλλοντος

² Σχολή Δημόσιας Υγείας, Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Πα.Δ.Α.

Εισαγωγή: Είναι ευρέως γνωστό πως τα απορρίμματα συνιστούν ένα σημαντικό περιβαλλοντικό ζήτημα. Η διαχείρισή τους αποτελεί ένα μεγάλο πρόβλημα της τοπικής αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα, με τα οικονομικά και διοικητικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

Σκοπός: Κύριος σκοπός της μελέτης ήταν η διερεύνηση των γνώσεων και αντιλήψεων των φοιτητών του ΤΕΙ Αθήνας σχετικά με τα απορρίμματα και τη βιώσιμη διαχείρισή τους.

Υλικό: Πρόκειται για μία συγχρονική έρευνα που διεξήχθη σε φοιτητές του ΤΕΙ Αθήνας (Οκτώβριο 2017 – Φεβρουάριο 2018), σε διάφορες Σχολές και εξάμηνα, έτσι ώστε το δείγμα να είναι πιο αντιπροσωπευτικό.

Μέθοδος: Η συλλογή των στοιχείων της έρευνας έγινε με χρήση ανώνυμου, ερωτηματολογίου τα οποία συμπλήρωσαν οι φοιτητές. Συμπληρώθηκαν συνολικά 200 ερωτηματολόγια.

Αποτελέσματα: Καταγράφεται ότι τα 2/3 των ερωτηθέντων δεν είχαν συμμετάσχει σε κάποιο πρόγραμμα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και το 84% έχει πλήρη άγνοια για τα προγράμματα ανακύκλωσης υλικών συσκευασιών που λαμβάνουν χώρα στους δήμους τους. Σχεδόν το 50% των ερωτηθέντων απάντησαν ότι το κομπόστ σημαίνει κομπόστα ροδάκινο. Το μεγαλύτερο ποσοστό των ερωτηθέντων θεωρούν ότι η καύση είναι ο καλύτερος τρόπος μείωσης των απορριμμάτων, ενώ δεύτερο σε σειρά αποτελεί η αγορά αντικειμένων που αυστηρά είναι αναγκαία.

Συμπεράσματα: Η περαιτέρω περιβαλλοντική υποβάθμιση που υφίσταται ο πλανήτης μπορεί να επιτευχθεί με άμεσες και ριζικές αλλαγές στη συμπεριφορά των ανθρώπων. Η Περιβαλλοντική Εκπαίδευση στοχεύει σε τέτοιες αλλαγές μέσω από προγράμματα που εφαρμόζονται, αφυπνίζοντας συνειδήσεις και ευαισθητοποιώντας τους πολίτες.

EA053

ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΚΑΙ ΥΠΕΡΤΑΣΗ ΣΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ ΣΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΑΡΑΒΙΚΑ ΕΜΙΡΑΤΑ

Σωτηριάδης Σ. Ελπιδοφόρος, Shah M. Syed, Khan AB Moien, Nauman Javaid, Govender D Romona
Πανεπιστήμιο Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, Κολλέγιο Ιατρικής και Επιστημών Υγείας, Αλ Άιν, Αμπού Ντάμπι, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα

Εισαγωγή: Τα καρδιαγγειακά νοσήματα αυξάνονται τα τελευταία χρόνια στον πληθυσμό των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων (ΗΑΕ). Οι μετανάστες αποτελούν περίπου το 80% του πληθυσμού της χώρας.

Σκοπός: Η διερεύνηση της πιθανής συσχέτισης ανάμεσα στην πολιτισμική ενσωμάτωση και τον επιπολασμό της υπέρτασης σε μετανάστριες στα ΗΑΕ.

Υλικό: Αντιπροσωπευτικό δείγμα μετανατριών από άλλες Αραβικές χώρες, τις Φιλιππίνες και χώρες της Νότιας Ασίας (Ινδία, Πακιστάν, Μπαγκλαντές) που εργάζονται στο Αλ Άιν των ΗΑΕ.

Μέθοδος: Συγχρονική μελέτη συλλογής δημογραφικών, ανθρωπομετρικών και άλλων δεδομένων σχετιζόμενων με τον τρόπο ζωής των μεταναστριών με τη χρήση πιλοτικά αξιολογημένου και προσαρμοσμένου ερωτηματολογίου του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας. Χρήση πολλαπλής παλινδρόμησης για την διερεύνηση της συσχέτισης του χρόνου παραμονής των μεταναστριών στα ΗΑΕ και του επιπολασμού της υπέρτασης.

Αποτελέσματα: Ένα τυχαίο δείγμα 553 γυναικών μεταναστριών (μέση ηλικία: $34,1 \pm 9,5$ έτη) συμμετείχαν στην μελέτη. Ο επιπολασμός της υπέρτασης ήταν 17,2% (95% ΔΕ: 14,3-20,6), ενώ κυμαινόταν σε σχέση με την εθνικότητα και ήταν 18,4%, 14,2% και 22,8% για μετανάστριες από άλλες Αραβικές χώρες, τις Φιλιππίνες, και χώρες της Νότιας Ασίας, αντίστοιχα. Σε σύγκριση με μετανάστριες που είχαν λιγότερο από ένα χρόνο παραμονής στα ΗΑΕ, ο σχετικός λόγος συμπληρωματικών πιθανοτήτων (odds ratio) υπέρτασης σε μετανάστριες με 1-5 χρόνια παραμονής στα ΗΑΕ ήταν 2,66 (95% ΔΕ: 1,32-5,35), ενώ για μετανάστριες με περισσότερα από 5 χρόνια παραμονής στα ΗΑΕ ήταν 2,31 (95% ΔΕ: 1,01 - 5,29), ανεξάρτητα από την ηλικία, οικογενειακή κατάσταση, δείκτη μάζας σώματος, κοιλιακή παχυσαρκία, και οικογενειακό ιστορικό υπέρτασης.

Συμπεράσματα: Η πολιτισμική ενσωμάτωσή στα ΗΑΕ φαίνεται να συσχετίζεται σημαντικά με αυξημένο επιπολασμό υπέρτασης.

EA054

ΕΠΙΠΟΛΑΣΜΟΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΑΙΜΑΤΟΣ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟ

Μηνά Θεοδώρα¹, Πατατούκου Νικολέτα¹, Σκαρναβή Γεωργία¹, Χαραλαμπίδου Ελένη¹, Αγγναντής Χρήστος¹, Παπαγιάννης Δημήτριος¹

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Σχολή Επιστημών Υγείας, Λάρισα

Εισαγωγή: Οι ανάγκες αιμοδοσίας σε Παγκόσμιο επίπεδο είναι υψηλές, λόγω των πολυμεταγγιζόμενων ατόμων των θαλασσαιμιών, της θρομβοκυττοπενίας, αλλά και των χειρουργικών επεμβάσεων. Στην Ελλάδα επίσης υπάρχει και μία ακόμη σημαντική παράμετρος αυτή των τροχαίων ατυχημάτων. Επιπλέον υπάρχουν άτομα, τα οποία κινδυνεύουν να χάσουν τη ζωή τους χωρίς τις ζωτικές μεταγγίσεις αίματος.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να μετρήσει τον επιπολασμό της εθελοντικής προσφοράς αίματος σε προπτυχιακούς φοιτητές σε δύο χώρες στην Ελλάδα και Κύπρο, και να συγκρίνει τις πιθανές διαφορές μεταξύ των δύο χωρών.

Υλικό: Τυχαίο δείγμα 200 φοιτητών από δύο χώρες Ελλάδα και Κύπρος συμμετείχαν στη μελέτη.

Μέθοδος: Ερευνητική εργασία.

Αποτελέσματα: Ανώνυμο ηλεκτρονικό ερωτηματολόγιο που δημιουργήθηκε από την ομάδα μελέτης στάλθηκε σε 300 φοιτητές και από τους προσκληθέντες φοιτητές απάντησαν 200 ποσοστό απόκρισης 66,5%. Από τους 200 συμμετέχοντες 58 άτομα ήταν άνδρες ποσοστό 29% και 142 άτομα ήταν γυναίκες ποσοστό 71%. Εβδομήντα τρία άτομα ποσοστό 36,5% του δείγματος δήλωσαν ότι είχαν δώσει έστω και μία φορά εθελοντικά αίμα, ενώ 127 άτομα ποσοστό 63,5% δήλωσε ότι ποτέ δεν συμμετείχε σε αιμοδοσία. Το μεγαλύτερο ποσοστό 42,5% μεταξύ των αιμοδοτών ανέφερε ότι κύριος λόγος της αιμοδοσίας ήταν ανάγκες που σχετίζονταν με συγγενικό πρόσωπο η του φιλικού περιβάλλοντος. Ενώ ποσοστό 19% από τους εθελοντές αιμοδότες ανέφεραν ότι συμμετείχαν σε ημέρα οργανωμένης εθελοντικής αιμοδοσίας.

Συμπεράσματα: Τα αποτελέσματα της μελέτης κατέγραψαν ότι η κύρια αιτία να δώσουν έστω για μια φορά αίμα την οικογενειακή η του ευρύτερου φιλικού περιβάλλοντος ανάγκη. Η εκπαίδευση και οι στρατηγικές αύξησης της εθελοντικής αιμοδοσίας με συχνότητα και συνείδηση πρέπει να συνεχιστούν.

EA055

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ Κ.Υ. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

Μπίτσικας Ιωάννης, Σταμπουλή Παναγιώτα, Κόντες Μιχαήλ, Γρίσπου Ποθητή, Παπαδάτου Μαρία, Συμεωνίδης Διονύσιος, Νικολαΐδου Ξανθίππη
Κέντρο Υγείας Καλλιθέας - 1^η ΥΠΕ Αττικής

Εισαγωγή: Το Κ.Υ. Καλλιθέας-1^η ΥΠΕ Αττικής είναι δημόσια δομή παροχής υπηρεσιών ΠΦΥ. Στο Κ.Υ. Καλλιθέας λειτουργεί Ιατρείο Προληπτικής Ιατρικής Ενηλίκων.

Σκοπός: Να γίνει δευτερογενής προληπτικός έλεγχος (screening) σε κλινικά υγείς και να διερευνηθεί η στάση του υγιούς πληθυσμού σε προγράμματα πρόληψης. Να παραπεμφθούν αναλόγως άτομα με παθολογικά ευρήματα. Να αποτελέσει το Ιατρείο πρότυπο για επέκταση του θεσμού σε όλα τα Κ.Υ., εφόσον τα αποτελέσματα είναι ικανοποιητικά.

Υλικό-Μέθοδος: Από 01/10/17 έως 30/11/19 πραγματοποιήθηκαν 2145 επισκέψεις υγιών (Α=782, Γ=1363), ηλικίας 35-60 ετών, που δεν έπασχαν από χρόνια νόσημα. Οι συμμετέχοντες υποβάλλονταν, βάσει πρωτοκόλλου, σε Κλινική Εξέταση, ΗΚΓφημα, Αιματολογικό, Βιοχημικό, Υπερηχογραφικό έλεγχο, Μαστογραφία και PAP test (γυναίκες). Όταν διεγιγνώσκετο παθολογικό εύρημα, ο εξεταζόμενος παραπέμπονταν σε αρμόδιο Θεραπευτικό Ιατρείο.

Αποτελέσματα: Η αναλογία των επισκέψεων Γυναικών (0,6354) υπερβαίνει κατά πολύ των Ανδρών (0,3646), $p < 0,01$. Διαγνώστηκαν για πρώτη φορά και αντιμετωπίστηκαν: 53 Μεταβολικές Διαταραχές (Γλυκόζης και Λιπιδίων), 16 Χολολιθιάσεις, 8 Σοβαρές Λιπώδεις Διηθήσεις Ήπατος, 31 Καλοήθεις διαταραχές Ήπατος και Χοληφόρων, 1 Ca Νεφρού, 22 Νεφρολιθιάσεις, 5 αυξήσεις PSA > 10 ng/ml, 1 εμμένουσα Μικροσκοπική Αιματοουρία, 10 σοβαρές Κολποτραχηλίτιδες, 5 Σοβαρές Αναιμίες (Hb < 10 gr/dl), 1 εμμένουσα Λευκοκυττάρωση, 1 Πρωτοπαθής Πολυερυθραιμία, 9 Αρρυθμιολογικές Διαταραχές, 8 Αρτηριακές Υπερτάσεις, 14 Θυρεοειδοπάθειες, 2 ΧΑΠ, 17 ΒΙRΑD54 και 4 Ca Μαστού.

Συμπεράσματα: Οι γυναίκες ακολουθούν συχνότερα από τους άνδρες προγράμματα πρόληψης. Η συστηματική προληπτική παρακολούθηση υγιών βάσει πρωτοκόλλου αποκαλύπτει παθολογικές

καταστάσεις, η παρακολούθηση και αντιμετώπιση των οποίων προλαμβάνει σοβαρές νόσους και επιπλοκές. Απαιτείται η λειτουργία ειδικού Ιατρείου Προληπτικής Ιατρικής Ενηλίκων σε κάθε Κ.Υ.

EA056

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΕΝΟΣ ΠΑΡΕΜΒΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΩΝ ΠΤΩΣΕΩΝ

Σακαρετσάνου Άννα-Κοραλία¹, Μπακόλα Μαρία¹, Κίτσου Κωνσταντίνα-Σουλτάνα¹, Γελαστοπούλου Ελένη²

¹ Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών «Δημόσια Υγεία», Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Πατρών, Πάτρα

² Εργαστήριο Υγιεινής, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Πατρών, Πάτρα

Εισαγωγή: Οι πτώσεις αποτελούν ένα σημαντικό πρόβλημα Παγκόσμιας Δημόσιας Υγείας. Στους ηλικιωμένους είναι ένα συχνό φαινόμενο και αποτελεί μία από τις πιο σημαντικές αιτίες θνητότητας, νοσηρότητας και μειωμένης ποιότητας ζωής για τη συγκεκριμένη ηλικιακή ομάδα.

Σκοπός: Η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση των ηλικιωμένων που μένουν στην Μονάδα Φροντίδας Ηλικιωμένων «Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ», σχετικά με το θέμα των πτώσεων, μέσα από ένα παρεμβατικό πρόγραμμα προαγωγής υγείας.

Υλικό: Η Ομάδα Παρέμβασης αποτελούνταν από 16 ηλικιωμένους ηλικίας 70-85 ετών εκ των οποίων, 10 γυναίκες και 6 άντρες. Ο χώρος που πραγματοποιήθηκε το πρόγραμμα είναι η Μονάδα Φροντίδας Ηλικιωμένων «Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ» που βρίσκεται στην Πάτρα.

Μέθοδος: Το πρόγραμμα υλοποιήθηκε από τον Σεπτέμβριο του 2018 έως τον Φεβρουάριο του 2019. Πραγματοποιήθηκαν 12 συναντήσεις, όπου περιελάμβαναν βιωματικές ασκήσεις, συζητήσεις, συνεργασία με κοινωνικό λειτουργό και φυσικοθεραπεύτρια και μοίρασμα ενημερωτικού φυλλαδίου.

Αποτελέσματα: Με βάση την τελική αξιολόγηση, ενώ η πλειονότητα θυμόταν τι πρέπει να προσέχει για να μην πέφτει, από την άλλη αδυνατούσε να θυμηθεί ασκήσεις απλές, καθημερινές που είχε δει στην επίδειξη και οι οποίες θα μπορούσαν να βελτιώσουν την ποιότητα ζωής της. Σε αυτό, τους εμπόδιζε η νοητική, ψυχική αλλά και συναισθηματική τους κατάσταση.

Συμπεράσματα: Προτείνεται να γίνεται σε τέτοιους χώρους πάντα μία εκτίμηση επικινδυνότητας από επαγγελματίες υγείας, με αποτέλεσμα να καθιερωθούν αποτελεσματικές πολιτικές για τη μείωση κινδύνου, διορθώνοντας τους ενδογενείς και περιβαλλοντικούς παράγοντες στους οποίους οφείλονται οι πτώσεις.

EA057

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ ΣΕ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΤΑΘΛΙΠΤΙΚΩΝ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΩΝ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥΣ: ΗΜΙ-ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΜΗ ΙΣΟΔΥΝΑΜΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

Δουρίδα Ελένη¹, Πελέκη Θεοδοσία², Νικηταρά Κατερίνα³, Μάζη Χριστίνα⁴

¹ MSc, Παλλάδιον Κέντρο Αποκατάστασης και Αποθεραπείας Κλειστής και Ημερήσιας Νοσηλείας Πελοποννήσου Α.Ε, Τρίπολη

² RN, MSc, Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών “Γ. Γεννηματάς”, Αθήνα

³ MSc, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα

⁴ MSc

Εισαγωγή: Η κατάθλιψη εμφανίζεται συχνά κατά την παιδική ηλικία και εφηβεία. Οι εκπαιδευτικοί κατέχουν καίρια θέση στην αναγνώριση των καταθλιπτικών συμπτωμάτων των μαθητών τους.

Σκοπός: Προκειμένου να βελτιωθούν οι γνώσεις των εκπαιδευτικών, δημιουργήθηκε ένας εκπαιδευτικός οδηγός για την αναγνώριση των καταθλιπτικών συμπτωμάτων των μαθητών και την υποστήριξή τους.

Υλικό και Μέθοδος: Η μελέτη διεξήχθη σε 48 εκπαιδευτικούς Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ομάδα παρέμβασης n=23, ομάδα ελέγχου n=25) από την Τρίπολη, που εργάζονταν σε Δημόσια Σχολεία της πόλης. Η επίδραση της παρέμβασης στους συμμετέχοντες αξιολογήθηκε με ερωτηματολόγια πριν και μετά την χορήγηση του εκπαιδευτικού οδηγού. Τα ερωτηματολόγια αξιολόγησαν τις γνώσεις των εκπαιδευτικών για την παιδική και εφηβική κατάθλιψη.

Αποτελέσματα: Η χορήγηση του εκπαιδευτικού οδηγού αύξησε τις γνώσεις των εκπαιδευτικών του δείγματος. Το 1/3 του δείγματος των εκπαιδευτικών δεν είχε ενημερωθεί ποτέ για την παιδική και εφηβική κατάθλιψη. Οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί δήλωσαν ότι θα χρησιμοποιήσουν τις στρατηγικές που προτείνονται εντός του οδηγού.

Συμπεράσματα: Ο εκπαιδευτικός οδηγός που δόθηκε στους εκπαιδευτικούς για την αναγνώριση των καταθλιπτικών συμπτωμάτων των μαθητών και την υποστήριξή τους φαίνεται να αύξησε τις γνώσεις τους.

EA058

ΧΡΗΣΗ ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΧΡΗΣΤΩΝ ΕΝΔΟΦΛΕΒΙΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Χατζικήκου Άντρια¹, Πανταβού Κατερίνα¹, Μπάγκος Χρήστος², Χριστάκη Ειρήνη¹, Βοσκαρίδης Κωνσταντίνος¹, Κωστάκη Ευαγγελία-Γεωργιά³, Παρασκευής Δημήτριος³, Friedman Samuel^{4,5}, Νικολόπουλος Γεώργιος¹

¹ Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λευκωσία, Κύπρος

² Transmission Reduction Intervention Project, Αθήνα, Ελλάδα

³ Εργαστήριο Υγιεινής, Επιδημιολογίας και Ιατρικής Στατιστικής, Ιατρική Σχολή, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα, Ελλάδα

⁴ National Development and Research Institutes, New York, United States

⁵ Department of Population Health, New York University Langone Health, New York, United States

Εισαγωγή: Ο k-πυρήνας είναι υποομάδα ενός δικτύου κινδύνου, όπου τα μέλη του συνδέονται άμεσα με τουλάχιστον k μέλη του δικτύου. Οι k-κλίκες είναι υποσύνολα των k-πυρήνων με τα μέλη τους να συνδέονται όλα άμεσα μεταξύ τους. Περιορισμένος αριθμός μελετών έχουν συσχετίσει τη δομή των δικτύων κινδύνου με τη χρήση προφυλακτικού.

Σκοπός: Μελέτη της χρήσης προφυλακτικού στον 3-πυρήνα και στις 3-κλίκες του σε δίκτυο κινδύνου χρηστών ενδοφλέβιων ναρκωτικών (XEN) στην Αθήνα.

Υλικό: Το πρόγραμμα Transmission Reduction Intervention Project (TRIP) (06/2013-07/2015) βασίστηκε στη θεωρία των κοινωνικών δικτύων για να εντοπίσει άτομα με πρόσφατη HIV λοίμωξη. Δεδομένα για τη χρήση προφυλακτικού συλλέχθηκαν μέσω ερωτηματολογίων.

Μέθοδος: Ανάλυση κοινωνικών δικτύων και στατιστική ανάλυση (έλεγχος χ^2).

Αποτέλεσμα: Η ανάλυση περιέλαβε 255 συμμετέχοντες, εκ των οποίων 163 ανήκαν στη μεγάλη συνιστώσα του δικτύου. Η συντριπτική πλειοψηφία των συμμετεχόντων ανέφερε ετεροφυλόφιλο σεξουαλικό προσανατολισμό. Στη μεγάλη συνιστώσα, 59 (23,1%) άτομα συγκροτούσαν τον 3-πυρήνα και 56 (22%) τις 3-κλίκες του. Σχεδόν τα μισά άτομα (47,5%) εντός του 3-πυρήνα ανέφεραν ότι χρησιμοποιούσαν πάντα προφυλακτικό στις σεξουαλικές επαφές τους. Σημαντικά μικρότερο (30,6%) ήταν το αντίστοιχο ποσοστό εκτός του 3-πυρήνα ($p=0,02$). Παρόμοια ήταν τα αποτελέσματα και στις 3-κλίκες του 3-πυρήνα (46,4%) έναντι των υπόλοιπων συμμετεχόντων (31,2%) ($p=0,02$).

Συμπέρασμα: Συνολικά, το ποσοστό χρήσης προφυλακτικού στο δίκτυο XEN στην Αθήνα ήταν χαμηλό. Ωστόσο, στον 3-πυρήνα και στις 3-κλίκες του, η χρήση προφυλακτικού ήταν υψηλότερη, ίσως λόγω της αποδοτικότερης διάχυσης των μηνυμάτων πρόληψης σε αυτά τα πιο πυκνά μέρη του δικτύου. Η πληροφορία από τα δίκτυα κινδύνου μπορεί να επιτρέψει καλύτερη στόχευση των προγραμμάτων πρόληψης.

EA059

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ ΜΗ ΚΛΙΝΙΚΟΥ, ΕΝΗΛΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΜΕ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΟΡΙΑΚΗΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ

Βαβανού Κωνσταντία

Κέντρο Ψυχικής Υγείας «Εν τη Ψυχή», Αθήνα

Εισαγωγή: Η Οριακή Διαταραχή Προσωπικότητας (BPD) είναι μια χρόνια ψυχική διαταραχή, η οποία υποστηρίζεται βιβλιογραφικά ότι είναι εξαιρετικά κοστοβόρα για τα συστήματα υγείας. Περιορισμένη ερευνητική δραστηριότητα εντοπίζεται γύρω από την Ποιότητα Ζωής στις Διαταραχές Προσωπικότητας και ειδικότερα στην BPD. Οι ασθενείς αυτοί παρουσιάζουν χαμηλότερη ποιότητα ζωής, υψηλότερη ψυχιατρική νοσηρότητα και έκπτωση της λειτουργικότητας, ενώ κάνουν μεγάλη χρήση υπηρεσιών υγείας. Βιβλιογραφικό κενό εντοπίζεται στη διερεύνηση της Ποιότητας Ζωής ατόμων με χαρακτηριστικά BPD.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι να εξεταστεί η Ποιότητα Ζωής ατόμων με χαρακτηριστικά BPD σε σύγκριση με την Ποιότητα Ζωής ατόμων χωρίς χαρακτηριστικά BPD.

Υλικό-Μέθοδος: Τα ερωτηματολόγια PDQ-4-BPD και WHOQOL-BREF, μαζί με επισυναπτόμενο δημογραφικό ερωτηματολόγιο, χορηγήθηκαν σε 120 ενήλικα άτομα από τον γενικό πληθυσμό που επιλέχθηκαν μέσω συμπτωματικής δειγματοληψίας. Η στατιστική ανάλυση έγινε με τη χρήση του στατιστικού πακέτου SPSS 21.0 για τα Windows.

Αποτελέσματα: Η κατηγορία «Οριακοί» φαίνεται να παρουσιάζει χαμηλότερη ποιότητα ζωής από την ομάδα «Μη Οριακοί». Επιπλέον, η ίδια ομάδα εμφανίζει μικρότερη ικανοποίηση από την «Κατάσταση Υγείας» και περισσότερα προβλήματα υγείας. Τέλος, φαίνεται ότι υψηλότερη βαθμολογία στο PDQ-4-BPD συνδέεται με χαμηλότερη βαθμολογία στο WHOQOL- BREF.

Συμπεράσματα: Τα παραπάνω ευρήματα υπογραμμίζουν την ανάγκη για οργανωμένες παρεμβάσεις στην κοινότητα και στήριξη των ατόμων με χαρακτηριστικά BPD και υψηλό δείκτη επικινδυνότητας εκδήλωσης BPD, έτσι ώστε να προαχθεί η υγεία τους, να προληφθούν οι αυτοκτονίες και να μειωθεί η χρήση υπηρεσιών υγείας.

EA060

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΓΝΩΣΕΩΝ, ΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΩΝ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΓΗΡΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ

Μάζη Χριστίνα¹, Πελέκη Θεοδοσία², Δουρίδα Ελένη³, Νικιταρά Κατερίνα⁴

¹ Ψυχολόγος, MSc

² RN, MSc, Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Γ. Γεννηματάς», Αθήνα

³ MSc, Παλλάδιον, Κέντρο Αποκατάστασης και Αποθεραπείας Κλειστής και Ημερήσιας Νοσηλείας Πελοποννήσου, Α.Ε, Τρίπολη

⁴ MSc, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου Αθηνών

Εισαγωγή: Η κατάθλιψη της τρίτης ηλικίας εμφανίζεται σε άτομα άνω των 65 χρονών και το 7% του ηλικιωμένου πληθυσμού στον κόσμο φαίνεται ότι πάσχει από αυτή. Αν και στις περισσότερες περιπτώσεις θεωρείται ότι μπορεί να θεραπευτεί το γεγονός ότι στη συγκεκριμένη ηλικιακή ομάδα δε γίνεται συστηματική ανίχνευση για την ύπαρξη της από τους επαγγελματίες υγείας στην πρωτοβάθμια περίθαλψη την καθιστά μη θεραπεύσιμη.

Σκοπός: Η αξιολόγηση των στάσεων, των εμποδίων και των αναγκών που έχουν οι γιατροί σχετικά με τη διάγνωση και θεραπεία της γηριατρικής κατάθλιψης.

Υλικό-Μέθοδος: Στην έρευνα συμμετείχαν 70 γιατροί οι οποίοι εργάζονται στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα στην πρωτοβάθμια περίθαλψη σε Αθήνα και Τρίπολη. Με ερωτηματολόγιο αυτοαναφοράς διερευνήθηκαν οι στάσεις των γιατρών απέναντι στη γηριατρική κατάθλιψη, τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν στην ανίχνευσή της και οι ανάγκες προκειμένου να βελτιώσουν την ανίχνευση και θεραπεία της στα πλαίσια της πρακτικής τους.

Αποτελέσματα: Στην έρευνα συμμετείχαν συνολικά 70 άτομα. Οι συμμετέχοντες απάντησαν ότι το 45,16% των γηριατρικών ασθενών τους πάσχει από κατάθλιψη και το 25,7% των συμμετεχόντων συνηθίζει να κάνει διάγνωση για την κατάθλιψη. Υποστήριξαν επίσης, ότι πρέπει να δίνεται μεγαλύτερη έμφαση στη σύνδεση της ψυχικής και της σωματικής υγείας κατά την εκπαίδευσή τους και ανέφεραν ως πολύ σημαντική την ύπαρξη υπηρεσιών ψυχικής υγείας στην πρωτοβάθμια περίθαλψη.

Συμπεράσματα: Στην πλειοψηφία τους οι ιατροί φάνηκε να χρησιμοποιούν μεθόδους για ανίχνευση της κατάθλιψης σε γηριατρικούς ασθενείς χωρίς όμως να νιώθουν σιγουριά στο να τη διαχειριστούν.

EA061

ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΕΡΜΑΤΟΣΤΙΞΙΑ: ΜΙΑ ΣΥΧΡΟΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Νοταρά Βενετία^{1,2}, Γναρδέλλης Χαράλαμπος³, Σακελλάρη Ευανθία^{1,2}, Σουλτάτου Πελαγία¹, Πετράτου Ελένη¹, Δραγομάνοβιτς Καλλιρόη¹, Λάγιου Αρετή^{1,2}

¹ Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

² Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

³ Τμήμα Ζωικής Παραγωγής, Αλιείας & Υδατοκαλλιεργειών, Πανεπιστήμιο Πατρών

Εισαγωγή: Η δερματοστιξία (τατουάζ) αποτελεί μια ολοένα και πιο διαδεδομένη πρακτική, ιδιαίτερα στις νεαρές ηλικίες, τείνοντας μάλιστα να καλύπτει όλο και μεγαλύτερες επιφάνειες του ανθρώπινου σώματος.

Σκοπός: Η ανίχνευση των γνώσεων σχετικά με τους κινδύνους, οι οποίοι ελλοχεύουν κατά την εκτέλεση τατουάζ καθώς και η διερεύνηση των λόγων που ωθούν ή αποτρέπουν τη συγκεκριμένη πρακτική.

Υλικό: Το πληθυσμιακό δείγμα περιλάμβανε 629 συμμετέχοντες, ηλικίας 15- 30 ετών από την ευρύτερη περιοχή της Αττικής.

Μέθοδος: Ένα δομημένο ερωτηματολόγιο διανεμήθηκε μέσω διαδικτύου, απαρτιζόμενο από τρεις ενότητες: 1) Κοινωνικοδημογραφικό προφίλ των συμμετεχόντων, 2) Επιπτώσεις της δερματοστιξίας στην επαγγελματική ζωή και στην υγεία, γνώσεις αναφορικά με μεταδιδόμενα νοσήματα κατά την εκτέλεση τατουάζ. 3) Πρόθεση εφαρμογής τατουάζ: κίνητρα και αντικίνητρα.

Αποτελέσματα: Το μεγαλύτερο ποσοστό του δείγματος με τατουάζ ανήκε στην ηλικιακή ομάδα 19-25 ετών (69,5%), με τις γυναίκες να έχουν μεγαλύτερη πιθανότητα συγκριτικά με τους άνδρες (32,6% vs 27,6%). Βασικά κίνητρα για την εφαρμογή τατουάζ είναι η μόδα και η ιδεολογία (77%). Η γνώση των ατόμων με τατουάζ αναφορικά με την πρακτική δερματοστιξίας και τη μετάδοση νοσημάτων δεν ήταν απόλυτα ικανοποιητική, ως προς συγκεκριμένες επιπτώσεις (πχ. σύφιλη, έρπητα, ερυσίπελας). Άτομα με μέτριο έως υψηλό μορφωτικό επίπεδο είχαν αντίστοιχα 50% και 3 φορές υψηλότερη πιθανότητα να αποκτήσουν τατουάζ. Μόνο το 16.2% των ατόμων τα οποία έφεραν τατουάζ το έκριναν επικίνδυνο για την υγεία τους ($p < 0,0005$). Επιπλέον, οι συμμετέχοντες που θεωρούσαν επικίνδυνη την πρακτική τατουάζ ήταν 81% πιο πιθανό να έχουν κάνει τατουάζ συγκριτικά με αυτούς που δεν είχαν κάνει (προσαρμοσμένος ΣΛ=0.19, 95%CI: 0.12–0.30).

Συμπεράσματα: Διεξαγωγή προγραμμάτων προαγωγής υγείας για έγκυρη πληροφόρηση με στόχο τη διαμόρφωση υγιών συμπεριφορών.

EA062

ΨΥΧΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΙΛΟΧΕΙΟ ΜΕΤΑΤΡΑΥΜΑΤΙΚΟ ΣΤΡΕΣ ΣΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΚΑΙΣΑΡΙΚΗ ΤΟΜΗ

Οροβού Ειρήνη¹, Δάγλα Μαρία², Ιατράκης Γεώργιος³ Αντωνίου Ευαγγελία²

¹ Υπ. Διδ. Μαιευτικής, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

² Επίκουρη Καθηγήτρια Μαιευτικής, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

³ Καθηγητής Μαιευτικής κ' Γυναικολογίας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Εισαγωγή: Ο τοκετός αποτελεί μια ιδιαίτερα συναισθηματική στιγμή στη ζωή της κάθε γυναίκας. Υπάρχουν όμως περιπτώσεις που η εμπειρία της γέννησης μπορεί να είναι στρεσογόνο εμπειρία, ιδιαίτερα όταν συνυπάρχει ο κίνδυνος απώλειας των δύο ζώων.

Σκοπός: Η ανάλυση παραγόντων κινδύνου που μπορεί να ευθύνονται για την ανάπτυξη μετατραυματικού στρες κατά τη διάρκεια της λοχείας, όπως το ψυχιατρικό ιστορικό, τα παρελθόντα

τραυματικά γεγονότα ζωής της μητέρας και γεγονότα που μπορεί να συμβούν κατά τη διάρκεια του τοκετού.

Υλικό: Λεχώνες οι οποίες υποβλήθηκαν σε καισαρική τομή (επείγουσα-προγραμματισμένη) στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Λάρισας.

Μέθοδος: Συμπλήρωση ενός αυτοσχέδιου ερωτηματολογίου και δύο ψυχομετρικών εργαλείων ανίχνευσης συμπτωμάτων μετατραυματικού στρες και τραυματικών γεγονότων ζωής, την 2^η μέρα λοχείας και επανεξέταση την 6^η εβδομάδα λοχείας.

Αποτελέσματα: Στις δύο ομάδες των λεχωίδων (60,6%) προγραμματισμένες και (39,4) επείγουσες, παρατηρούνται τα ίδια κοινωνικό-δημογραφικά χαρακτηριστικά. Στην ομάδα των λεχωίδων με επείγουσα καισαρική τομή παρατηρούνται αυξημένα ποσοστά παρελθόντων τραυματικών γεγονότων ζωής και ψυχιατρικού ιστορικού, ενώ οι περισσότερες δεν είχαν άλλη εμπειρία γέννησης. Οι λεχώνες μετά από προγραμματισμένη καισαρική τομή, είχαν λιγότερα προβλήματα στην εγκυμοσύνη και είχαν χαμηλότερα ποσοστά αναφοράς της καισαρικής τομής ως τραυματικής εμπειρίας.

Συμπεράσματα: Η μετατραυματική διαταραχή είναι πιο συχνή σε γυναίκες με επείγουσα καισαρική τομή και σχετίζεται με τραυματικά γεγονότα ζωής, ψυχιατρικό ιστορικό και προβλήματα κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης.

EA063

ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΠΙΔΡΑΣΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΣΕ ΕΝΔΟΚΡΙΝΕΙΣ ΔΙΑΤΑΡΑΚΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗ, ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΧΗΜΙΚΟΥΣ ΔΕΙΚΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΑΠΟΓΟΝΩΝ ΤΟΥΣ
Αριανός Γεώργιος¹, Δημόπουλος Ιωάννης², Χιώτης Χρήστος³, Πρεζεράκος Παναγιώτης¹, Κωστοπούλου Ειρήνη⁴, Γκρέκα-Σπηλιώτη Βασιλική⁴, Rojas-Gil Andrea Paola¹

¹ Τμήμα Νοσηλευτικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Τρίπολη

² Σχολή Διοίκησης, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Καλαμάτα

³ Γενικό Νοσοκομείο Καλαμάτας, Καλαμάτα

⁴ Τμήμα Παιδιατρικής Ενδοκρινολογίας και Διαβήτη, Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Πατρών, Πάτρα

Εισαγωγή: Οι Ενδοκρινείς Διαταράκτες (ΕΔ) προκαλούν ανισορροπίες συμβάλλοντας στον αναπτυξιακό προγραμματισμό διάφορων ασθενειών. Η Συναισθηματική Νοημοσύνη (EQ) είναι η ικανότητα ενός ατόμου να αναγνωρίζει συναισθήματα και να τα χρησιμοποιεί ως οδηγό σκέψης και συμπεριφοράς.

Σκοπός: Η μελέτη των επιδράσεων που έχει η έκθεση της μητέρας σε ΕΔ κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, στους βιοχημικούς δείκτες (ΒΔ) και στην EQ των απογόνων της.

Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε συγχρονική μελέτη. Συμμετείχαν 237 έφηβοι με τις μητέρες τους. Στους εφήβους πραγματοποιήθηκαν βιοχημικές εξετάσεις. Η εκτίμηση της έκθεσης σε ΕΔ και της EQ έγινε με χρήση σταθμισμένου ερωτηματολογίου.

Αποτελέσματα: Οι ΒΔ των εφήβων δείχνουν στατιστικά σημαντική διαφοροποίηση ($p < 0,05$) όταν οι μητέρες έχουν εκτεθεί κατά την εγκυμοσύνη σε ΕΔ. Συγκεκριμένα: το SGOT με την έκθεση σε βαφή μαλλιών, τα SGOT, χοληστερόλη και LDL με την κατανάλωση ζεστού φαγητού σε πλαστικά δοχεία, τα SGPT, γGT και το Σάκχαρο με το τύλιγμα του λιπαρού φαγητού σε μεμβράνη. Τα τριγλυκερίδια με τη χρήση χύτρας και πλαστικών σκευών. Το συνολικό EQ-score (EQS), η κοινωνικότητα και η

συναισθηματικότητα των εφήβων εμφανίζουν στατιστικά σημαντική θετική συσχέτιση με την κατανάλωση φρέσκου γάλακτος κατά την εγκυμοσύνη. Ενώ το EQS ο αυτοέλεγχος και η συναισθηματικότητα με την κατανάλωση νερού. Τα TSH, BMI%, γ-GT και χοληστερόλη εμφανίζουν στατιστικά σημαντική μείωση με την αύξηση του EQS των εφήβων.

Συμπεράσματα Η έκθεση σε ΕΔ κατά την εγκυμοσύνη ίσως μέσω επιγενετικών μηχανισμών επηρεάζει το μεταβολισμό των απογόνων καθώς την νευροβιολογική αναπτυξη και την ΕQ. Είναι απαραίτητο οι πάροχοι υγειονομικής περίθαλψης να λαμβάνουν υπόψιν τις επιδράσεις των ΕΔ σε προγράμματα προληψης και ενημέρωσης του κοινού.

EA064

ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑΣ ΑΕΡΑ ΣΤΟ ΠΡΟΦΙΛ ΟΡΜΟΝΩΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑΒΟΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΕΣ ΣΕ ΥΓΙΕΙΣ ΕΝΗΛΙΚΕΣ: ΜΙΑ ΤΥΧΑΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΔΙΑΣΤΑΥΡΟΥΜΕΝΗ ΔΟΚΙΜΗ (TEMP study)

Μακρής Χ. Κωνσταντίνος, Κωνσταντίνου Κορίνα, Περίκκου Αναστασία, Zdravic B. Ana, Χριστοφή Α. Κώστας

Διεθνές Ινστιτούτο Κύπρου για την Περιβαλλοντική και Δημόσια Υγεία, Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λεμεσός, Κύπρος

Εισαγωγή: Η συχνή εκδήλωση υψηλών θερμοκρασιών αέρα σε αστικά περιβάλλοντα αποτελεί ένα αναδυόμενο φαινόμενο πλανητικής υγείας. Υπάρχουν περιορισμένα στοιχεία σχετικά με την επίδραση της αυξημένης θερμοκρασίας του αέρα στον ανθρώπινο μεταβολισμό.

Σκοπός: Αξιολόγηση μεταβολών στο προφίλ των ορμονών του μεταβολισμού και του στρες κατά τη διάρκεια της παρέμβασης.

Μέθοδοι: Το καλοκαίρι του 2018 πραγματοποιήσαμε μια τυχαίοποιημένη, 2x2 διασταυρούμενη συμπεριφορική δοκιμή σε μη-παχύσαρκους υγιείς ενήλικες σε αστικές και ορεινές περιοχές της Κύπρου. Η παρέμβαση ήταν η παροδική διαμονή (~7 μέρες) σε ένα ορεινό, ψυχρό περιβάλλον (εύρος υψομέτρου: 650-1200μ.), το οποίο απέχει περίπου 1 ώρα (με αυτοκίνητο) από τα κυριότερα αστικά κέντρα της Κύπρου. Προσδιορίστηκαν τα επίπεδα μεταβολικών ορμονών (λεπτίνη και αδιπονεκτίνη) και της ορμόνης του στρες (κορτιζόλη). Χρησιμοποιήθηκαν προσωπικοί αισθητήρες θερμοκρασίας αέρα και δέρματος και συλλέχθηκαν δείγματα ούρων στα δύο περιβάλλοντα.

Αποτελέσματα: Συμμετείχαν 41 ενήλικες και τελικά 31 συμμετέχοντες αναλύθηκαν. Παρατηρήθηκε σημαντική μείωση στα επίπεδα της λεπτίνης κατά τη διάρκεια της παροδικής διαμονής των συμμετεχόντων στο ορεινό περιβάλλον ($\beta = -0.255$, 95% CI: -0.472, -0.038, $p = 0.024$). Η επίδραση της παρέμβασης στα επίπεδα αδιπονεκτίνης και κορτιζόλης δεν ήταν στατιστικά σημαντική. Παρατηρήθηκε ότι υπάρχει σχέση μεταξύ της ημερήσιας μέγιστης θερμοκρασίας του δέρματος και λεπτίνης ($\beta = 0.34$, 95% CI: 0.051, 0.633, $p = 0.024$).

Συμπεράσματα: Η βραχυπρόθεσμη παραμονή σε κλιματολογικά ψυχρότερες περιοχές κατά τη θερινή περίοδο βελτίωσε τα επίπεδα λεπτίνης σε μη παχύσαρκους ενήλικες που διαμένουν μόνιμα σε αστικές περιοχές. Υπό το πρίσμα των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στην ανθρώπινη υγεία, απαιτείται μεγαλύτερο δείγμα για να επιβεβαιωθούν τα αποτελέσματα της δοκιμής.

EA065

ΟΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΤΩΝ ΧΡΗΣΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΟΥΝ ΤΙΣ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΥΓΕΙΑΣΤζουμανέκα Παρασκευή¹, Κατούδη Δέσποινα¹, Παπανικολάου Βασιλική²¹ Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια, ΠΜΣ Διοίκησης Υπηρεσιών Υγείας, Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας Πα.Δ.Α.² Αν. Καθηγήτρια, Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας Πα.Δ.Α.

Εισαγωγή: Η ικανοποίηση των ασθενών αποτελεί βασικό δείκτη για την ποιότητα της παροχής υγειονομικής περίθαλψης.

Σκοπός: Η διερεύνηση της ικανοποίησης των χρηστών υπηρεσιών υγείας από την παροχή Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας σε Κέντρα Υγείας Αστικού Τύπου του Ν. Αττικής.

Υλικό-Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε συγχρονική έρευνα στο Κ.Υ. Αλεξάνδρας και στο Κ.Υ. Ν. Φιλαδέλφειας του Ν. Αττικής κατά τους μήνες Δεκέμβριο 2019 έως και Ιανουάριο 2020 με το μεθοδολογικό εργαλείο ServQual, με απλή τυχαία δειγματοληψία. Το δείγμα της έρευνας ήταν 315 χρήστες/ ασθενείς.

Αποτελέσματα: Η πλειοψηφία του δείγματος (60,3%) ήταν γυναίκες, με μέση ηλικία 40,3 έτη. 29,9% επισκέφθηκε το κέντρο υγείας για επείγον περιστατικό, 21,9% για απλή συνταγογραφία και 20,6% για παραϊατρικές εξετάσεις. Το ερωτηματολόγιο της έρευνας απέδειξε υψηλή αξιοπιστία ($\alpha=0,927$). Σε όλες τις ερωτήσεις υπάρχει χάσμα μεταξύ των αντιλήψεων (μέση τιμή: 5,66) και των προσδοκιών (μέση τιμή: 6,38) καθώς οι προσδοκίες είναι υψηλότερες σε σύγκριση τελικά με αυτό που έλαβαν οι ασθενείς και το δήλωσαν μέσω των αντιλήψεων τους. Το συνολικό χάσμα μεταξύ αντιλήψεων και προσδοκιών υπολογίστηκε σε -0,72. Οι προγνωστικοί παράγοντες των προσδοκιών ήταν: Κέντρο υγείας ($\beta=0,249$), Οικογενειακή κατάσταση ($\beta=0,146$), Ασφαλιστική κάλυψη ($\beta=0,377$) και Διάρκεια μετάβασής στο Κέντρο Υγείας (σε λεπτά) ($\beta=-0,006$). Αντίστοιχα, οι προγνωστικοί παράγοντες των αντιλήψεων ήταν: η Οικογενειακή κατάσταση ($\beta=0,239$) και η Διάρκεια μετάβασής στο Κέντρο Υγείας (σε λεπτά) ($\beta=-0,006$).

Συμπεράσματα: Οι χρήστες/ασθενείς ανέμεναν πιο ποιοτικές υπηρεσίες υγείας από τα κέντρα υγείας που επισκέφθηκαν, καθώς οι προσδοκίες τους ήταν υψηλότερες από τις αντιλήψεις που τελικά είχαν. Στην Ελλάδα θα πρέπει να πραγματοποιηθούν περαιτέρω έρευνες σε δομές παροχής Π.Φ.Υ.

EA066

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΙΡΙΩΝ

Τσακίρη Ελένη

Νοσηλεύτρια, MSc, Γενικό Νοσοκομείο Ρόδου «Ανδρέας Παπανδρέου»

Εισαγωγή: Η αξιολόγηση των εμπειριών των ασθενών αποτελεί έναν δυναμικό δείκτη μέτρησης της ποιότητας της παρεχόμενης φροντίδας, συνιστώντας σημαντικό άξονα για την αναβάθμισή της και την ανάπτυξη στρατηγικών βελτίωσής της.

Σκοπός: Η αποτύπωση και αξιολόγηση των εμπειριών των χρηστών των υπηρεσιών ΠΦΥ στην Υγειονομική Περιφέρεια της Ρόδου.

Υλικό: Η μελέτη πραγματοποιήθηκε στη Ρόδο με τη συλλογή 330 ερωτηματολογίων (βαθμός ανταπόκρισης: 73,3%) στα Τακτικά Ιατρεία του Γενικού Νοσοκομείου Ρόδου, σε δύο Κέντρα Υγείας και σε μία μονάδα υγείας ΠΕΔΥ.

Μέθοδος: Χρησιμοποιήθηκε δείγμα ευκολίας και σταθμισμένο ερωτηματολόγιο που περιελάμβανε στοιχεία δημογραφικών παραγόντων και εμπειριών των ασθενών σχετικά με 6 διαστάσεις της φροντίδας (Συνέχεια και συντονισμός της φροντίδας, Περιεκτικότητα φροντίδας, Ποιότητα ιατρικής φροντίδας, Ποιότητα νοσηλευτικής φροντίδας και άλλων επαγγελματιών υγείας, Προσβασιμότητα, Χαρακτηριστικά εγκατάστασης). Ο συντελεστής εσωτερικής συνέπειας Cronbach's alpha των 6 υποκλιμάκων κυμαινόταν από 0,72 έως 0,95 καταδεικνύοντας εξαιρετική εσωτερική συνέπεια του ερωτηματολογίου.

Αποτελέσματα: Η μελέτη περιελάμβανε 188 άνδρες και 142 γυναίκες με μέση ηλικία τα 48,99±14,522 έτη. Η μέση συνολική βαθμολογία εμπειριών (ικανοποίησης) των ασθενών ήταν, 3,8±0,8 (σε κλίμακα 1 ως 5). Οι θετικές εντυπώσεις της επίσκεψης των ασθενών αφορούσαν τη συμπεριφορά και τις διαπροσωπικές σχέσεις μεταξύ των ασθενών και των επαγγελματιών υγείας. Η πολυμεταβλητή γραμμική παλινδρόμηση κατέδειξε ότι οι ασθενείς που επισκέφθηκαν τα Κέντρα Υγείας και το ΠΕΔΥ είχαν μεγαλύτερη βαθμολογία εμπειριών συγκριτικά με κάποιον που επισκέφθηκε τα εξωτερικά ιατρεία του Νοσοκομείου ($p<0,001$).

Συμπεράσματα: Η αποτύπωση των εμπειριών των ασθενών αποτελεί δυναμική διεργασία, ένα πολύτιμο εργαλείο αναφορικά με την βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών και της αύξησης της ανταποκρισιμότητάς τους.

EA067

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΤΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΕ ΕΝΑ ΔΗΜΟΣΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Ζούγκου Θεώνη¹, Παπανικολάου Βασιλική²

¹ ΤΕ Νοσηλεύτρια MSc, Αναπληρώτρια Διευθύντρια Νοσηλευτικής υπηρεσίας, Γ.Ν.Α. «ΛΑΙΚΟ»

² Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Διοίκησης και Ποιότητας Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Σκοπός: Η Διερεύνηση και αναγνώριση των παραγόντων που προσδιορίζουν την ικανοποίηση των ασθενών από τις υπηρεσίες υγείας που παρέχονται από δημόσιο Νοσοκομείο.

Υλικό-Μέθοδος: Η μελέτη είναι ποσοτική και έχει πραγματοποιηθεί με τη μέθοδο της καταμέτρησης. Έχει γίνει χρήση δομημένου ερωτηματολογίου το οποίο αποτελείται από μείγμα ερωτήσεων ανοιχτού και κλειστού τύπου με βάση τη πεντάβαθμη κλίμακα Likert. Το δείγμα του ερωτηματολογίου αποτελείται από 120 ασθενείς. Η συλλογή των δεδομένων πραγματοποιήθηκε σε διάστημα τριών μηνών (Μάιος 2019-Ιούλιος 2019).

Αποτελέσματα: Παρατηρείται θετική συσχέτιση της ικανοποίησης με την ηλικία, το φύλο, το χρόνο αναμονής για ραντεβού. Εντοπίζονται υψηλότερα ποσοστά ικανοποίησης στους ασφαλισμένους του ΙΚΑ σε σχέση με άλλα ασφαλιστικά ταμεία. Το 73.3% έκρινε ως εξαιρετική την συνολική ποιότητα φροντίδας που έλαβε κατά τη διάρκεια της νοσηλείας τους. Σε ποσοστό 44,9% θεωρούν μεγαλύτερο πλεονέκτημα το εξειδικευμένο προσωπικό του νοσοκομείου και ως μεγαλύτερο μειονέκτημα σε

ποσοστό 41,3% προσδιορίζουν τις συνθήκες και τις υποδομές. Δηλώνουν ότι δεν τηρείται το επισκεπτήριο σε ποσοστό 59%, όπως και οι ώρες κοινής ησυχίας σε ποσοστό 59,6%. Η ποιότητα του φαγητού χαρακτηρίζεται μέτρια σε ποσοστό 60,9%.

Συμπεράσματα: Τα ευρήματα της εν λόγω έρευνας καταδεικνύουν τη στενή σύνδεση που υπάρχει ανάμεσα στην αναμονή για ραντεβού, στην εξειδίκευση του προσωπικού, στις συνθήκες νοσηλείας, στην ηλικία, στο φύλο και στην ασφάλιση με την ικανοποίηση. Η διερεύνηση των προσδιοριστικών παραγόντων που επιδρούν στη ικανοποίηση των ασθενών θεωρείται απαραίτητη προϋπόθεση για τη λήψη αποφάσεων και τη χάραξη στρατηγικής πολιτικής υγείας.

EA068

ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Ψαρίδη Λουκία¹, Χριστοφιλέα Ολυμπία², Διαμαντοπούλου Ιωάννα², Τσαούση Μαρία², Παπανικολάου Βασιλική³

¹ Κοργιαλένειο Μπενάκειο Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών

² 1η Υγειονομική Περιφέρεια Αττικής, Αθήνα

³ Τμήμα ΠΟΛΙΔΥ, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών στο χώρο της υγείας επηρεάζεται πολύ από τον αριθμό των εργαζομένων στους αντίστοιχους οργανισμούς. Η οικονομική κρίση που έπληξε τη χώρα μας τα τελευταία χρόνια, επηρέασε πολύ τις συνθήκες εργασίας στα δημόσια νοσοκομεία και άλλαξε δραματικά τους ρυθμούς προσλήψεων και αποχωρήσεων σε αυτά.

Σκοπός: Στη παρούσα έρευνα μελετήθηκαν οι αλλαγές στον αριθμό εργαζομένων στα νοσοκομεία της 1ης Υγειονομικής Περιφέρειας Αττικής (1η ΥΠΕ) και συσχετίστηκαν με «μνημονιακές» νομοθετικές ρυθμίσεις, όπως αλλαγές στο μισθολόγιο και στο συνταξιοδοτικό.

Υλικό-Μέθοδος: Συγκεντρώθηκαν στατιστικά στοιχεία από το BIHealth και την Δ/ση Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού, σχετικά με το ρυθμό αποχωρήσεων και προσλήψεων στα νοσοκομεία της 1ης ΥΠΕΑττικής κατά το διάστημα 2008-2018. Τα στατιστικά στοιχεία αναλύθηκαν τόσο συνολικά για τους φορείς της 1ης ΥΠΕ, όσο και ανά φορέα. Επίσης, έγινε ξεχωριστή μελέτη ανά κλάδο (γιατροί-νοσηλεύτες-λοιπό προσωπικό) και ανά σχέση εργασίας (μόνιμοι υπάλληλοι, εργαζόμενοι ιδιωτικού δικαίου κ.α.).

Αποτελέσματα: Από την έρευνα αυτή προκύπτει ότι με την έναρξη της οικονομικής κρίσης το 2009, αυξάνεται ο ρυθμός αποχωρήσεων με μέγιστο τη διετία 2010-2011. Από το 2015 και μετά, η διαφορά αυτή μικραίνει και το ισοζύγιο είναι θετικό μετά το 2016. Περισσότερο επηρεάστηκαν μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι, ενώ από την αντίστοιχη μελέτη για τους κλάδους των εργαζομένων προκύπτει ότι μεγαλύτερη μείωση παρατηρήθηκε στους νοσηλευτές και το λοιπό προσωπικό.

Συμπεράσματα: Παρατηρείται σημαντική συρρίκνωση του ανθρώπινου δυναμικού των νοσοκομείων της 1ης ΥΠΕ με την έναρξη της οικονομικής κρίσης και μια σταδιακή ανάκαμψη του αριθμού από το 2015 κυρίως μέσω εργαζομένων με συμβάσεις ορισμένου χρόνου.

EA069

ΑΠΟΣΥΡΘΗΚΕ

EA070

ΑΠΟΣΥΡΘΗΚΕ

EA071

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΣΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟΑλεξάνδρου Ντενίζ¹, Θεοδώρου Μάμας¹¹ Άνοιχτό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λατσιά, Λευκωσία, Κύπρος

Εισαγωγή: Απαιτήθηκαν 60 χρόνια και επτά διαδοχές Προέδρων της Δημοκρατίας για να παύσει η Κύπρος να αποτελεί το τελευταίο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης χωρίς γενικό σύστημα υγείας. Το παράδοξο της πολυετούς αναβολής της υγειονομικής μεταρρύθμισης, δεδομένης της αναγκαιότητάς της αλλά και της προεκλογικής δέσμευσης όλων των απερχόμενων κυβερνήσεων, αποτέλεσε το βασικό ερευνητικό αντικείμενο.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας διδακτορικής διατριβής ήταν η διερεύνηση του ρόλου των ομάδων συμφερόντων στην πορεία υλοποίησης του Γενικού Συστήματος Υγείας (ΓεΣΥ), εστιάζοντας στην ταυτοποίησή τους, στον εντοπισμό των κινήτρων αντίστασης στη μεταρρύθμιση και των υιοθετούμενων στρατηγικών, καθώς και στην αξιολόγηση του βαθμού αποτελεσματικότητάς τους.

Υλικό-Μέθοδος: Διεξήχθη ποιοτική έρευνα αξιοποιώντας δεδομένα από γραπτές πηγές, ακουστικό υλικό και 33 ημιδομημένες συνεντεύξεις με διακεκριμένους πληροφορητές (*elite informants*) που εντοπίστηκαν μέσω των πηγών και της δειγματοληψίας χιονοστιβάδας. Η θεματική ανάλυση περιεχομένου επωφελήθηκε από το λογισμικό πρόγραμμα NVivo 11.

Αποτελέσματα: Η ισχυρότερη «αντι-μεταρρυθμιστική συμμαχία» συστάθηκε από ιδιώτες ιατρούς, ιδιωτικά νοσηλευτήρια και ασφαλιστικές εταιρείες, ακολουθούμενη από επαγγελματίες υγείας του δημοσίου, ενώ ο φαρμακευτικός τομέας άσκησε ασήμαντη επιρροή. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και οι ασθενείς αποδείχτηκαν εκούσιοι ή ακούσιοι «συνεργοί» των ομάδων. Η δράση των ομάδων ευνοήθηκε επίσης από το κοινωνικό-οικονομικό-πολιτικό-πολιτιστικό πλαίσιο και από ορισμένες μεταρρυθμιστικές πτυχές.

Συμπεράσματα: Οι ομάδες συμφερόντων επιστρατεύοντας συγκεκριμένες στρατηγικές «μεταλλάχτηκαν» από κυβερνώμενοι σε κυβερνώντες, επιτυγχάνοντας την αναστολή της μεταρρύθμισης. Η αντιστροφή στην υφιστάμενη ανισορροπία δυνάμεων που επήλθε λόγω της αποδυνάμωσης των ομάδων συμφερόντων και της ενίσχυσης της βαρύτητας της πολιτικής ηγεσίας μέσω της αλυσιδωτής προσθήκης μιας σειράς καταλυτών (με αφητηρία τον Υπουργό Υγείας και τους οργανωμένους ασθενείς) οδήγησε στην πρόσφατη υλοποίηση του ΓεΣΥ.

EA072

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΑΝΑΓΚΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ: ΜΙΑ ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Μουδάτσου Μαρία¹, Κουλουμή Κυριακή², Μπαλάσου Ευφροσύνη², Σταυροπούλου Αρετή³, Κουκούλη Σοφία⁴

¹ Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας & Εργαστήριο Διεπιστημονικής Προσέγγισης για τη Βελτίωση της Ποιότητας Ζωής, Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο

² Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο

³ Τμήμα Νοσηλευτικής Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής & Εργαστήριο Διεπιστημονικής Προσέγγισης για τη Βελτίωση της Ποιότητας Ζωής, Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο

⁴ Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας & Εργαστήριο Διεπιστημονικής Προσέγγισης για τη Βελτίωση της Ποιότητας Ζωής, Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο

Εισαγωγή: Οι πανεπιστημιακές σπουδές αποτελούν για τους φοιτητές μια πολύ σημαντική περίοδο αλλαγών. Η εκτίμηση των αναγκών υγείας τους μπορεί να ενισχύσει την παροχή υποστηρικτικών υπηρεσιών, συμβάλλοντας έτσι στη βελτίωση του ευ ζην και της εκπαίδευσής τους.

Σκοπός: Η παρούσα μελέτη είχε ως σκοπό τη διερεύνηση των αναγκών υγείας των φοιτητών του Πανεπιστημίου Frederick της Κύπρου, μέσα από μία ποιοτική προσέγγιση. Ειδικότερα μελετήθηκαν: Οι ανάγκες υγείας των φοιτητών, ο τρόπος κάλυψής τους, καθώς και οι προτάσεις των συμμετεχόντων για μελλοντικές βελτιώσεις.

Υλικό: Δέκα άνθρωποι-κλειδιά του Πανεπιστημίου (key people) επιλέχθηκαν να συμμετάσχουν. Η επιλογή έγινε με κριτήρια το βαθμό της γνώσης τους και το χρόνο απασχόλησής τους στο υπό διερεύνηση θέμα.

Μέθοδος: Εξετάστηκαν με ποιοτική μέθοδο (10 ημιδομημένες συνεντεύξεις) οι ανάγκες υγείας των φοιτητών του Πανεπιστημίου του Frederick κατά το έτος 2019.

Αποτελέσματα: Οι κυριότερες ανάγκες υγείας των φοιτητών που προέκυψαν διακρίνονται σε: α) εσωτερικούς (άγχος, συναισθηματικές δυσκολίες, χαμηλή αυτοεκτίμηση) και β) εξωτερικούς (οικογενειακό περιβάλλον, δυσκολίες προσαρμογής, οικονομικά θέματα) προσδιοριστές της υγείας. Επίσης οι ανάγκες κατηγοριοποιήθηκαν σε εκείνες που εκφράζουν εύκολα οι φοιτητές στους φορείς του πανεπιστημίου (απαιτητικό πρόγραμμα σπουδών, αυξημένος φόρτος εργασίας) και σε εκείνες που υπάρχουν αλλά δυσκολεύονται να εκφραστούν(συναισθηματικές ανάγκες). Όλοι οι συμμετέχοντες δήλωσαν ότι οι ήδη υπάρχουσες δομές του Πανεπιστημίου είναι γενικά ικανοποιητικές καθώς οι φοιτητές τους αναφέρουν ότι οι ανάγκες τους εν μέρη καλύπτονται.

Συμπεράσματα: Η μελέτη προτείνει περεταίρω ανάπτυξη των ήδη υπάρχουσών δομών του Πανεπιστημίου Frederick αλλά και τη δημιουργία νέων, που θα συμβάλλουν θετικά στην ποιότητα ζωής και στην ψυχική ευεξία των φοιτητών.

EA073

ΓΝΩΣΕΙΣ, ΣΤΑΣΕΙΣ, ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ ΜΕ ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΣΤΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΟΥΣ

Νικηταρά Κατερίνα¹, Τσίτσας Γεώργιος², Μάζη Χριστίνα¹, Δουρίδα Ελένη³, Πελέκη Θεοδοσία⁴, Τρικούπη-Μπάγια Ιωάννα⁵, Σκριάπα Κατερίνα¹

¹ MSc, Τμήμα Ιατρικής, Ε..Κ.Π.Α., Αθήνα

² Ειδικό Διδακτικό Προσωπικό, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα

³ MSc, Παλλάδιον, Κέντρο Αποκατάστασης και Αποθεραπείας Κλειστής και Ημερήσιας Νοσηλείας Πελοποννήσου, Α.Ε, Τρίπολη

⁴ RN, MSc, Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Γ. Γεννηματάς», Αθήνα

⁵ BA, Dyslexia Centers Pavlidis Method, Θεσσαλονίκη

Εισαγωγή: Οι διατροφικές διαταραχές είναι χρόνιες ψυχικές παθήσεις με πληθώρα ιατρικών επιπλοκών και μεγάλη θνησιμότητα. Παρά τις σοβαρές συνέπειες, το ποσοστό των πασχόντων που αναζητούν κατάλληλη βοήθεια είναι χαμηλό. Οι επαγγελματίες υγείας παρόλο που διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην έγκαιρη ανίχνευση και θεραπεία των διατροφικών διαταραχών, αντιμετωπίζουν δυσκολίες. Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η αποτύπωση των γνώσεων, των δεξιοτήτων, των στάσεων και των προκλήσεων που αντιμετωπίζουν οι γιατροί στην αναγνώριση των ασθενών με διατροφικές διαταραχές και στην ανταπόκριση της φροντίδας τους καθώς και ποια είναι η σχέση μεταξύ αυτών των μεταβλητών.

Μεθοδολογία: Η παρούσα είναι μια συγχρονική μελέτη, το δείγμα της οποίας αποτελούν 70 εν ενεργεία γιατροί πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, τόσο από τον ιδιωτικό όσο και από το δημόσιο τομέα στο Δυτικό Τομέα Αθηνών με τη χρήση ερωτηματολογίων αυτοαναφοράς. Για τη συλλογή του δείγματος χρησιμοποιήθηκε η δειγματοληψία ευκολίας και χιονοστιβάδας. Κατά την ανάλυση των αποτελεσμάτων έγιναν τόσο διμεταβλητές αναλύσεις όσο και πολλαπλές γραμμικές παλινδρομήσεις.

Αποτελέσματα: Τα αποτελέσματα έδειξαν χαμηλό αντιληπτό επίπεδο γνώσης (score=24,13/max 45) και δεξιοτήτων των γιατρών ως προς τις διατροφικές διαταραχές (score=23,6/max 45). Ακόμα, οι στάσεις τους φάνηκαν θετικές, ενώ η αυτοαποτελεσματικότητα και η προθυμία τους να παρέχουν βοήθεια χαμηλή και ουδέτερη, αντίστοιχα. Συσχέτιση βρέθηκε ανάμεσα στις γνώσεις και στις δεξιότητες, στις δεξιότητες και στην αυτοαποτελεσματικότητα, στις δεξιότητες και στην πρόθεση και στην αυτοαποτελεσματικότητα και τη χρήση εργαλείου διαλογής. Τα συχνότερα εμπόδια για την ανίχνευση φάνηκε να είναι η ανεπαρκής εκπαίδευση σχετικά με τις απαιτούμενες δεξιότητες και το ότι οι ασθενείς παρουσιάζονται σε αυτούς για άλλα ιατρικά προβλήματα.

Συμπεράσματα: Οι ελλείψεις των γιατρών αναφορικά με τις γνώσεις και τις δεξιότητες διαχείρισης των ασθενών με διατροφικές διαταραχές οδηγούν σε χαμηλή αυτοαποτελεσματικότητα και πρόθεση για παροχή βοήθειας και τελικά σε ανεπαρκή χρήση εργαλείων διαλογής για έγκαιρη ανίχνευση των ασθενών με διατροφικές διαταραχές.

EA074

Η ΑΥΤΟ-ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΩΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΕΝΤΑΞΗΣ ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΜΕΝΟΥΝ ΣΕ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟ ΞΕΝΩΝΑ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

Φλώρου Μαρία¹, Κουλιεράκης Γεώργιος²

1 2ο ΚΕ.Δ.Α.Σ.Υ. Β' ΑΘΗΝΑΣ, 2Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Η αστεγία αναδύθηκε ως απόρροια των δομικών αλλαγών στην κοινωνική πραγματικότητα, μετά τις εξελίξεις στο τεχνολογικό, πολιτικό και οικονομικό γίγνεσθαι. Η αυτο-αποτελεσματικότητα αναφέρεται στην εκτίμηση του ατόμου σχετικά με την ικανότητά του να οργανώνει και να εκτελεί ένα σχέδιο δράσης για την επίτευξη προκαθορισμένων επιπέδων επίδοσης.

Σκοπός: Στην παρούσα μελέτη, διερευνάται η αυτο-αποτελεσματικότητα ως στοιχείο κοινωνικής επανένταξης 50 ατόμων (41 άνδρες, 9 γυναίκες), τα οποία διαμένουν στον μεταβατικό ξενώνα φιλοξενίας του Κ.Υ.Α.Δ.Α.

Υλικό – Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε συγχρονική μελέτη. Τα μεθοδολογικά εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν ήταν: α) η κλίμακα Γενικευμένης αυτο-αποτελεσματικότητας, β) η κλίμακα αντιλαμβανόμενης ικανότητας για την υγεία, γ) η κλίμακα αυτο-αποτελεσματικότητας σχετικά με την στεγαστική ικανότητα, δ) η κλίμακα αυτο-αποτελεσματικότητας χρήσης υπηρεσιών υγείας. Οι κλίμακες προσαρμόστηκαν στα ελληνικά σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες του ITC και παρουσίασαν υψηλό βαθμό αξιοπιστίας και εσωτερικής συνάφειας.

Αποτελέσματα: Το εύρος συσχέτισης των υπό εξέταση κλιμάκων κυμάνθηκε από .401 έως -.739. Στην παρούσα έρευνα, το άτομο στερούμενου κατοικίας είναι άντρας, 58.46 ετών, υποχρεωτικής εκπαίδευσης, διαζευγμένος, με προβλήματα υγείας, άνεργος, με μέση διαμονή στον ξενώνα 2 χρόνια. Διατηρεί επικοινωνία με τα παιδιά του και δεν οργανώνει μόνος τα τακτικά ραντεβού με τις υπηρεσίες υγείας. Παρουσιάζει, κατά μέσο όρο, μέτριο βαθμό γενικευμένης αυτο-αποτελεσματικότητας (Μ.Ο.=26.12, Τ.Α.=4.36), μέτρια προς καλή αυτο-αποτελεσματικότητα σχετικά με τη στεγαστική κατάσταση (Μ.Ο.=19.24, Τ.Α.=5.34), μεσαίου επιπέδου αντιλαμβανόμενη ικανότητα για την υγεία (Μ.Ο.=29.71, Τ.Α.=6.55) και μεσαίο επίπεδο ικανότητας χρήσης υπηρεσιών υγείας (Μ.Ο.=72.40, Τ.Α.=18.05).

Συμπεράσματα: Τα ευρήματα της μελέτης σχηματίζουν μια ολοκληρωμένη εικόνα επιρροής της αυτο-αποτελεσματικότητας σε σημαντικές ενέργειες που μπορούν να προσδιορίσουν την κοινωνική επανένταξη των αστέγων.

EA075

ΣΥΝΗΘΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΦΕΚ 198/2000 ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ HIV ΣΤΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΕΠ' ΑΜΟΙΒΗ ΠΡΟΣΩΠΑ

Πολυχρονοπούλου Όλγα¹, Παπαδόπουλος Ευάγγελος¹, Αγγελίδης Γεώργιος¹, Μπαρμπάτης Νικόλαος¹, Μπρίνια Αικατερίνη², Δανίκας Δημήτριος¹, Λάμπρος Θεόδωρος¹, Κολόμβα Σωτηρία-Δέσποινα¹, Παρνού Αικατερίνη¹, Συμεωνίδου Σοφία²

¹ Δ/ση Δημόσιας Υγείας ΠΔΕ²

² Δ/ση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Αχαΐας

Εισαγωγή: Κατά το διάστημα της αρχικής μόλυνσης με τον HIV παρουσιάζεται μεγάλο ιικό φορτίο μετά τον πρώτο μήνα και μπορεί να διαρκέσει μέχρι και 3 μήνες αυξάνοντας την μεταδοτικότητα του ιού κατά την σεξουαλική επαφή.

Σκοπός: Η καταγραφή των μεσοδιαστημάτων παραπομπής εξέτασης των επ' αμοιβή εκδιδομένων ατόμων για HIV από τις Διευθύνσεις Υγείας των Περιφερειακών Ενοτήτων(Π.Ε.) των Περιφερειών Ελλάδας σε σχέση με την δυνατότητα 3^{ης} και 4^{ης} γενιάς HIV test.

Υλικό-Μέθοδος: Έγινε τηλεφωνική συνέντευξη (Σεπτέμβριος 2019) σχετικά με το μεσοδιάστημα μεταξύ των εξετάσεων για HIV στα επ' αμοιβή εκδιδομένα άτομα των οίκων ανοχής σε δείγμα 40 Διευθύνσεων Υγείας Π.Ε. που έχουν αρμοδιότητα ελέγχου εξετάσεων εκδιδομένων γυναικών.

Αποτελέσματα: Από τις 40 Π.Ε. οι 37 εφαρμόζουν το μεσοδιάστημα των 3 μηνών εξέτασης για HIV και όχι μικρότερο με αιτιολογία: α) λόγους οικονομικούς και ταλαιπωρίας (21,6%), β) την μη δυνατότητα ανίχνευσης του ιού σε συντομότερο χρονικό διάστημα (8,1%). Δύο Π.Ε. έκαναν έλεγχο ανά 30 ημέρες χωρίς συγκεκριμένο λόγο ενώ μία ΠΕ κάθε 25 ημέρες με σκοπό να μειώσουν το μεσοδιάστημα χρόνου εξέτασης και κατ' επέκταση την μείωση πιθανότητας διασποράς του ιού.

Συμπέρασμα: Τα αποτελέσματα δεικνύουν ότι η συντριπτική πλειοψηφία εφαρμόζει τη σχετική νομοθεσία για επανάληψη των εξετάσεων HIV κάθε 3 μήνες. Από όλες τις Π.Ε. μόνο δύο έχουν αναφέρει στο Υπουργείο Υγείας την ανάγκη μείωσης του χρόνου επανάληψης των εξετάσεων. Η χρήση εργαστηριακών μεθόδων ανίχνευσης HIV, 4^{ης} και 3^{ης} γενιάς με 95% ευαισθησία και ειδικότητα, μειώνοντας το παράθυρο ανίχνευσης του ιού σε 15 και 25 ημέρες αντίστοιχα.

EA076

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΟ ΓΕΝΕΤΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ ΤΗΣ ΠΑΡΑΒΑΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Πετράκη Γεωργία-Ανδρομάχη¹, Ρόχας-Χιλ Ανδρέα-Πάολα²

¹ Φοιτήτρια, Τμήμα Νοσηλευτικής Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Σχολή Ανθρώπινης Κίνησης και Ποιότητας Ζωής, Τρίπολη

² Επίκουρη Καθηγήτρια, Τμήμα Νοσηλευτικής Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Σχολή Ανθρώπινης Κίνησης και Ποιότητας Ζωής, Τρίπολη

Εισαγωγή: Η παραβατική συμπεριφορά έχει αποτελέσει αντικείμενο μελέτης διαφόρων επιστημονικών ερευνών, που σχετίζονται με την γενετική και περιβαλλοντική προέλευση του βίαιου χαρακτήρα, καθώς και της αλληλεπίδρασής τους.

Σκοπός: Η αποσαφήνιση των αιτιολογικών παραμέτρων της παραβατικής συμπεριφοράς και η αποτύπωση της αναγκαιότητας συμμετοχής της ανάλυσης του ανθρώπινου γονιδιώματος, στην λήψη της δικαστικής ποινής, αλλά και των αντίστοιχων μέτρων σωφρονισμού.

Υλικό & Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε ποιοτική μελέτη μέσω 2 ομάδων εστιασμένης συζήτησης (18-24 ετών) αλλά και μέσω συνεντεύξεων από άτομα (17) εντός και εκτός του χώρου της υγείας.

Αποτελέσματα: Οι συμμετέχοντες προβάλλουν διάφορες θέσεις ως προς την σημασία της αναγνώρισης των διαφόρων πολυμορφισμών σε γενετικές θέσεις που κωδικοποιούν τα «βίαια» γονίδια. Η βασική διαφωνία, εντοπίζεται στην προοπτική της λανθασμένης χρήσης του γενετικού προφίλ των ατόμων από την ίδια την κοινωνία και τους φορείς της, με επακόλουθο την ενίσχυση μοντέλων άνισης μεταχείρισης μεταξύ των μελών της. Επίσης η ιδέα ανάλυσης του DNA σε νεογνά, αντιμετωπίζεται από πολλούς σαν ένα επιπλέον μέσο στιγματισμού. Ενώ η προοπτική χρήσης και συμμετοχής του γενετικού προφίλ των εγκληματιών στις δικαστικές αποφάσεις που τους αφορούν, αντιμετωπίζεται από τους περισσότερους αρνητικά.

Συμπεράσματα: Η ανάλυση του γενετικού προφίλ των ατόμων αποδεικνύεται αναγκαία για πολλές παθήσεις, όμως αναφορικά με τις συμπεριφορές τους, αποτελούν ένα συγκερασμό γονιδίων και περιβάλλοντος. Αναγκαίες κρίνονται περαιτέρω αντίστοιχες γενετικές αλλά και κοινωνικές μελέτες με την απαραίτητη νομική και ηθική προσέγγιση.

EA077

ΑΝΟΣΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΙΛΑΡΑΣ-ΕΡΥΘΡΑΣ-ΠΑΡΩΤΙΤΙΔΑΣ ΣΕ ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ Ν. ΑΙΓΑΙΟΥ

Μπολομύτη Ευαγγελία, Μπενετάτου Κυριακή, Χατζηδάκη Δωροθέα
Τμήμα Εμβολιασμών Κ.Υ. Ρόδου

Σκοπός: Η Καταγραφή και ανάλυση των εμβολιασμών που διενεργήθηκαν στο Εμβολιαστικό τμήμα του Κ.Υ. Ρόδου κατά τα έτη 2017-18.

Υλικό: 332 άτομα ηλικίας 12 μηνών και άνω.

Μεθοδολογία: Το 2017 εμβολιάστηκαν 185 άτομα, 101 (54,6%) άνδρες, 84 (45,5%) γυναίκες, 38 βρέφη 12-23 μηνών (20,5%), 111 παιδιά 2-6 ετών (60%), 23 παιδιά 7-10 ετών (12,4%), 11 έφηβοι 11-18 ετών (6%) και 2 άτομα άνω των 18 ετών (1,1%). Το 2018 διενεργήθηκαν 147 εμβολιασμοί, 81 (55,1%) άνδρες, 66 (44,9%) γυναίκες, 69 βρέφη 12-23 μηνών (46,9%), 38 παιδιά 2-6 ετών (25,8%), 22 παιδιά 7-10 ετών (15%), 16 έφηβοι 11-18 ετών (10,9%) και 2 άτομα άνω των 18 ετών (1,4%).

Αποτελέσματα: Το έτος 2017 οι περισσότερες δόσεις του μικτού εμβολίου έγιναν το τέταρτο τρίμηνο και ήταν 85 (46%), ενώ το 2018 το πρώτο τρίμηνο του έτους και ήταν 48 (32,6%). Υπήρξε αλλαγή των συστάσεων εμβολιασμού της Εθνικής Επιτροπής Εμβολιασμών, λόγω της επιδημίας ιλαράς. Τα ποσοστά εμβολιασμού ενηλίκων είναι χαμηλά: 1,1% (2017) και 1,4% (2018), που οφείλεται σε ήδη υπάρχουσα ανοσοποίηση ή σε προηγούμενη νόσηση. Συγκριτικά, για τα δύο έτη υπήρξε μείωση των εμβολιασμών το 2018 κατά 20,5%.

Συμπεράσματα: Το μεγαλύτερο ποσοστό εμβολιασμών διενεργήθηκε σε βρέφη και παιδιά 2-6 ετών. Ο Π.Ο.Υ. επισημαίνει ότι η ιλαρά είναι μία από τις κύριες αιτίες θανάτου στα μικρά παιδιά, παρόλο που υπάρχει διαθέσιμο εμβόλιο ασφαλές, αποτελεσματικό και οικονομικά προσιτό. Στόχος είναι να επιτευχθεί εμβολιαστική κάλυψη $\geq 95\%$, μέσω μαζικών εμβολιασμών και καλύτερη ενημέρωσης-ευαισθητοποίησης του κοινού.

EA078

ΑΠΟΣΥΡΘΗΚΕ

EA079

Η ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΥ ΩΣ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ: Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΕΥΝΗΤΩΝ ΜΙΑΣ ΠΟΛΥΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

Τσίμτσιου Ζωή^{1,2}, Παπαϊωάννου Αναστασία^{1,3}, Μπίρκα Σοφία^{1,4}, Τατσιώνη Αθηνά^{1,5}, Οικονόμου Νικόλαος^{1,6}, Δομάγερ Φίλιππος-Ριχάρδος^{1,6}, Μαριόλης Ανάργυρος⁷, Τυροδήμος Ηλίας², Τσιλιγιάννη Ιωάννα^{1,8}

¹ Επιτροπή Έρευνας Ελληνικής Εταιρείας Γενικής/Οικογενειακής Ιατρικής

² Εργαστήριο Υγιεινής, Κοινωνικής- Προληπτικής Ιατρικής και Ιατρικής Στατιστικής, Τμήμα Ιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη

³ Κέντρο Υγείας Ν. Μάκρης, Ν. Μάκρη Αττικής

⁴ Κέντρο Υγείας Ευόσμου, Θεσσαλονίκη

⁵ Εργαστήριο για την Έρευνα στην Γενική Ιατρική και την Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιωάννινα

⁶ Σχολή Κοινωνικών Επιστημών, Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, Πάτρα

⁷ Κέντρο Υγείας Αρεόπολης, Αρεόπολη Λακωνίας

⁸ Τομέας Κοινωνικής Ιατρικής, Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ηράκλειο

Εισαγωγή: Η έρευνα από κλινικούς γιατρούς στο χώρο του ιατρείου δεν αποτελεί κοινή πρακτική.

Σκοπός: Η αξιολόγηση της εμπειρίας γιατρών που συμμετείχαν ως ερευνητές σε μια πολυκεντρική, μεικτής-μεθοδολογίας μελέτη για τον εμβολιασμό ενηλίκων.

Υλικό: Συμμετείχαν 23 γενικοί ιατροί (Νομοί: Αττικής, Θεσσαλονίκης, Πιερίας, Εύβοιας, Καρδίτσας, Κορινθίας, Ηρακλείου, Χαλκιδικής, Ξάνθης, Έβρου).

Μέθοδος: Οι ερευνητές συμπλήρωναν το ερωτηματολόγιο της μελέτης με τρία άτομα που προσέρχονταν στο ιατρείο τους ημερησίως για 30 συνεχόμενες εργάσιμες ημέρες. Ακολούθως κλήθηκαν να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιο αξιολόγησης. Η ανάλυση των απαντήσεων στις ανοικτές ερωτήσεις έγινε με τη μεθοδολογία της θεματικής ανάλυσης περιεχομένου.

Αποτελέσματα: Η μέση ηλικία των ερευνητών ήταν 42,9 ετών ($\pm 3,9$, 35-49), ενώ 11 (47,8%) ήταν άνδρες. Τα κύρια οφέλη που αποκόμισαν από τη συμμετοχή τους συνοψίζονται σε έξι θεματικές ενότητες: α. συνειδητοποίηση αναγκών του πληθυσμού ευθύνης (υψηλά ποσοστά ανεμβολίαστων, επαφή με αντιλήψεις για εμβόλια), β. βελτίωση της κλινικής πρακτικής και αναβάθμιση των προσφερόμενων υπηρεσιών (καλύτερη ενημέρωση για το Εθνικό Πρόγραμμα Εμβολιασμών, πραγματοποίηση νέων εμβολιασμών, πρωτοβουλίες για ενημέρωση), γ. θετική επίδραση στη σχέση γιατρού-ασθενή, δ. προσωπική ικανοποίηση, ε. εμπλουτισμό βιογραφικού, ζ. βελτίωση ερευνητικών δεξιοτήτων. Όλοι εξέφρασαν την επιθυμία να συμμετάσχουν σε μελλοντικές μελέτες.

Συμπεράσματα: Η συνειδητοποίηση των αναγκών του πληθυσμού ευθύνης στο θέμα του εμβολιασμού ενηλίκων, η επακόλουθη ευαισθητοποίηση και επιδίωξη της εμβολιαστικής κάλυψης των ασθενών, καθώς και η θετική επίδραση στη σχέση γιατρού-ασθενή αξιολογήθηκαν ως σημαντικά οφέλη για τους ερευνητές. Τα ευρήματα αυτά ενισχύουν την αντίληψη ότι η έρευνα μέσα στα ιατρεία μπορεί να αποτελέσει πολύτιμο εργαλείο βελτίωσης της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας.

EA080

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΙΣΗ ΕΝΟΣ ΕΡΓΑΛΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΣΤΑΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΡΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

Τσίμτσιου Ζωή^{1,2}, Γουγουρέλας Δημήτρης^{1,3}, Κολόκας Κωνσταντίνος^{1,4}, Παπαϊωάννου Αναστασία^{1,5}, Γκιζλής Βασίλειος^{1,6}, Χατζημανώλης Εμμανουήλ^{1,7}, Μπίρκα Σοφία⁸, Λέφα Αγγελική⁹, Τσιλιγιάννη Ιωάννα^{1,10}, Τατσιώνη Αθηνά^{1,11}, Οικονόμου Νικόλαος^{1,12}, Τυροδήμος Ηλίας², Δομάγερ Φίλιππος-Ριχάρδος^{1,12}

¹ Επιτροπή Έρευνας Ελληνικής Εταιρείας Γενικής/Οικογενειακής Ιατρικής

² Εργαστήριο Υγιεινής, Κοινωνικής- Προληπτικής Ιατρικής και Ιατρικής Στατιστικής, Τμήμα Ιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη

³ Περιφερικό Ιατρείο Γκούρας, Γκούρα Κορινθίας

⁴ 3^η ΤΟ.Μ.Υ. Ευόσμου, Θεσσαλονίκη

⁵ Κέντρο Υγείας Ν. Μάκρης, Ν. Μάκρη Αττικής

⁶ Περιφερικό Ιατρείο Μαυρομματίου, Μαυρομάτι Καρδίτσας

⁷ Περιφερικό Ιατρείο Αιανής, Αιανή Κοζάνης

⁸ Κέντρο Υγείας Ευόσμου, Θεσσαλονίκη

⁹ 9^η ΤΟ.Μ.Υ. Κορδελιού-Ευόσμου, Θεσσαλονίκη

¹⁰ Τομέας Κοινωνικής Ιατρικής, Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ηράκλειο

¹¹ Εργαστήριο για την Έρευνα στην Γενική Ιατρική και την Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιωάννινα

¹² Σχολή Κοινωνικών Επιστημών, Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, Πάτρα

Εισαγωγή: Ο δισταγμός για εμβολιασμό σε συνδυασμό με την αυξανόμενη απήχηση του «αντι-εμβολιαστικού» κινήματος καθίσα αναγκαία τη διερεύνηση αντιλήψεων που συνδέονται με τη χαμηλή εμβολιαστική κάλυψη ενηλίκων. Ωστόσο, δεν υπάρχουν εργαλεία αναφοράς, διεθνούς αναγνώρισης, για το σκοπό αυτό.

Σκοπός: Η δημιουργία και στάθμιση ενός νέου εργαλείου για την καταγραφή αντιλήψεων και πιθανών «εμποδίων» σχετικά με τον εμβολιασμό ενηλίκων.

Υλικό: Χρήστες υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας (ΠΦΥ).

Μέθοδος: Η δημιουργία 15 αρχικά τοποθετήσεων (απαντήσεις 6-βαθμιας κλίμακας Likert), έγινε μετά από ανασκόπηση της βιβλιογραφίας, δομημένες συνεντεύξεις και πιλοτική δοκιμασία σε ασθενείς. Το ερωτηματολόγιο διανεμήθηκε σε τυχαίο δείγμα 1.571 ατόμων από 23 διαφορετικά ιατρεία ΠΦΥ. Για τις ανάγκες της στάθμισης, το δείγμα χωρίστηκε τυχαία σε δύο μισά. Στο πρώτο μισό διενεργήθηκε διερευνητική ανάλυση παραγόντων (exploratory factor analysis) για την αναζήτηση πιθανών υποκλιμάκων. Επιβεβαιωτική ανάλυση παραγόντων (confirmatory factor analysis) πραγματοποιήθηκε στο δεύτερο μισό προκειμένου να ελεγχθεί η καλή εφαρμογή του μοντέλου (goodness of fit). Ελέγχθηκε η εσωτερική συνέχεια (internal consistency) με την εκτίμηση του συντελεστή Croanbach's alpha.

Αποτελέσματα: Η διερευνητική ανάλυση παραγόντων οδήγησε σε ένα μοντέλο τριών παραγόντων. Η ακόλουθη επιβεβαιωτική ανάλυση παραγόντων ανέδειξε τις 11 τοποθετήσεις που παρουσιάζουν την καλύτερη εφαρμογή του μοντέλου στα δεδομένα (RMSEA=0,050, CFI=0,955, TLI=0,937, SRMR=0,053). Ο συντελεστής Croanbach's alpha για το σύνολο των τοποθετήσεων ήταν 0,844.

Συμπεράσματα: Οι πρώτες δοκιμασίες στάθμισης του νέου ερωτηματολογίου ενισχύουν την εγκυρότητα και την αξιοπιστία του καθιστώντας το, το πρώτο ελληνικό σταθμισμένο εργαλείο που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την κατανόηση της διστακτικότητας ή και άρνησης του εμβολιασμού ενηλίκων στη χώρα μας.

EA081

ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ «EDUCATING VACCINATION COMPETENCE»

Κωνσταντίνου Ελένη, Περηφάνου Δήμητρα, Σακελλάρη Ευανθία

Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Οι εξειδικευμένες γνώσεις και δεξιότητες των επαγγελματιών υγείας που διενεργούν εμβολιασμούς είναι απαραίτητες ώστε να παρέχουν υψηλής ποιότητας ασφαλείς υπηρεσίες υγείας. Για το σκοπό αυτό υλοποιείται το ευρωπαϊκό πρόγραμμα «EDUCATING VACCINATION COMPETENCE (EDUVAC)».

Σκοπός: Η διερεύνηση των γνώσεων και στάσεων φοιτητών επιστημών υγείας σχετικά με τον εμβολιασμό, οι οποίοι επρόκειτο να παρακολουθήσουν ένα διαδικτυακό μάθημα για τον εμβολιασμό, στο πλαίσιο του προγράμματος «EDUVAC».

Υλικό: Συμμετείχαν 134 φοιτητές επιστημών υγείας από τα πέντε ευρωπαϊκά Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα που συμμετέχουν στο πρόγραμμα «EDUVAC».

Μέθοδος: Οι φοιτητές, πριν την έναρξη του μαθήματος, συμπλήρωσαν εθελοντικά διαδικτυακό ερωτηματολόγιο, το οποίο περιελάμβανε δημογραφικά στοιχεία και ερωτήσεις γνώσεων και στάσεων για τα εμβόλια και τον εμβολιασμό.

Αποτελέσματα: Σε ποσοστό 60% οι φοιτητές απάντησαν σωστά το 80% των ερωτήσεων. Ωστόσο, μόνο 5 (3,73%) φοιτητές δήλωσαν ότι οι γνώσεις τους για τον εμβολιασμό ήταν επικαιροποιημένες. Η ερώτηση με το μικρότερο ποσοστό σωστών απαντήσεων (28,57%) αφορούσε στον εμβολιασμό των ταξιδιωτών, ενώ το μεγαλύτερο ποσοστό σωστών απαντήσεων (97,74%) σημείωσε η ερώτηση που αφορούσε στην αντιμετώπιση αναφυλακτικής αντίδρασης. Το 47,8% των συμμετεχόντων πιστεύει ότι ο εμβολιασμός αποτελεί σημαντική μέθοδο προαγωγής της υγείας. Το 69,4% των φοιτητών πιστεύει ότι είναι σημαντικό να διενεργούνται στους ενήλικες όλα τα συνιστώμενα εμβόλια ενώ σε ποσοστό 56% πιστεύουν ότι πρέπει να τους παρέχονται δωρεάν.

Συμπεράσματα: Η ενίσχυση των γνώσεων και δεξιοτήτων των φοιτητών επιστημών υγείας θα συμβάλει στην αύξηση της εμβολιαστικής κάλυψης και συνεπώς στην προαγωγή της υγείας του πληθυσμού και ως εκ τούτου το πρόγραμμα «EDUVAC» συνεισφέρει σε αυτό το σκοπό.

EA082

ΔΕΡΜΟΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΜΑΝΤΟΥΧ ΣΕ ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Μπολομούτη Ευαγγελία, Μπενετάτου Κυριακή, Χατζηδάκη-Δωροθέα

Τμήμα Εμβολιασμών Κ.Υ. Ρόδου

Εισαγωγή: Η φυματιναντίδραση Mantoux είναι μία δερματική δοκιμασία, με την οποία ελέγχεται η ευαισθησία του δέρματος στη και αποτελεί τον πιο ευαίσθητο δείκτη για την διάγνωση της φυματίωσης.

Σκοπός: Η καταγραφή και αξιολόγηση της δερμοαντίδρασης σε άτομα προσερχόμενα στο Τμήμα Εμβολιασμών του Κ.Υ. Ρόδου από 02/01/2018 έως 31/12/2018.

Υλικό-Μέθοδος: 50 άτομα ηλικίας 12 μηνών - 78 ετών. Χρησιμοποιήθηκε φυματίνη, με ενδοδερμική έγχυση 0,1ml στην καμπτική επιφάνεια του αντιβραχίου με βελόνα 26 ή 27G. Το αποτέλεσμα ορίζεται μέσω της διαμέτρου της σκληρίας σε χιλιοστά (mm), 48-72 ώρες μετά την έγχυση. Αντίδραση ≥ 10 mm θεωρείται θετική (εφόσον δεν έχει προηγηθεί αντιφυματικός εμβολιασμός), 5-9mm αμφίβολη και 0-4mm αρνητική. Προσήλθαν 50 άτομα, 28 (56%) άνδρες και 22 (44%) γυναίκες. Μελετήθηκαν φυματινοαντιδράσεις 6 βρεφών (12%), 10 νηπίων (20%), 5 παιδιών σχολικής ηλικίας (10%), 1

εφήβου(2%), 1 άτομου 19-26 ετών (2%), 22 ατόμων 27-59 ετών (44%), 2 ατόμων 60-64 ετών (4%) και 3 ατόμων ≥65ετών (6%).

Αποτελέσματα: Αξιολογήθηκαν 25 φυματινοαντιδράσεις αρνητικές (50%), 6 αμφίβολες (12%) και 10 θετικές (20%). Για τη διενέργεια φυματινοαντίδρασης παραπέμφθηκαν: 21 παιδιά (42%) από Παιδίατρο, 10 άτομα (20%) από ρευματολόγο, 6 άτομα (12%) από Πνευμονολόγο, 4 άτομα (8%) από Δερματολόγο και 9 άτομα (18%) από Παθολόγο. 9 δερμοαντιδράσεις (18%) αξιολογήθηκαν από τους ίδιους τους Ιατρούς που παρέπεμψαν.

Συμπεράσματα: Το μεγαλύτερο ποσοστό είχε αρνητική φυματινοαντίδραση και παραπέμφθηκε από Παιδίατρο. Όταν η πηγή παραπομπής ήταν εξωτερικός Ιατρός υπήρχε απώλεια στην καταγραφή του αποτελέσματος. Αυτό επιλύεται μέσω συνεργασίας του Τμήματος Εμβολιασμών και εξωτερικών Ιατρών, καταγράφοντας τα αποτελέσματα ακόμη και όταν αξιολογούνται από τους ίδιους.

EA083

ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΜΒΟΛΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΑΛΥΨΗΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΙΛΑΡΑΣ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Δανίκας Δημήτριος¹, Μπαραμπάτης Νικόλαος¹, Μπρίνια Αικατερίνη², Πολυχρονοπούλου Όλγα¹, Συμεωνίδου Σοφία², Αγγελίδης Γεώργιος¹, Παπαδόπουλος Ευάγγελος¹, Λάμπρος Θεόδωρος¹, Κολόμβια Σωτηρία-Δέσποινα¹, Παρανού Αικατερίνη¹, Ζάρρα Ακριβή⁴, Σταμούλη Αθηνά³

¹ Δ/ση Δημόσιας Υγείας ΠΔΕ

² Δ/ση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Αχαΐας

³ Δ/ση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Αιτ/νίας

⁴ Δ/ση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Ηλείας

Εισαγωγή: Η ιλαρά αποτελεί μια εξαιρετικά μεταδοτική ιογενής λοίμωξη που προκαλεί σοβαρές επιπλοκές και σχετίζεται με σημαντική νοσηρότητα και θνησιμότητα μεταξύ των ασθενών που πάσχουν. Αποτελεσματικός έλεγχος και μείωση της επίπτωσης της νόσου επιτυγχάνεται με την επιτυχή ανοσοποίηση, μέσω εμβολιασμού με το εμβόλιο MMR. Τα τελευταία χρόνια έχει παρατηρηθεί αναζωπύρωση της ιλαράς, που οφείλεται σε μία ποικιλία κοινωνικό-πολιτισμικών παραγόντων, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την πρόσφατη επιδημία της νόσου στη χώρα μας.

Σκοπός: Να εκτιμήσουμε το επίπεδο εμβολιαστικής κάλυψης έναντι της ιλαράς σε μαθητές σχολείων της Δυτικής Ελλάδος.

Υλικό-Μέθοδος: Ελέγξαμε τα ΒΥΠ 51517 μαθητών πρωτοβάθμιας (νηπιαγωγία, δημοτικά) και δευτεροβάθμιας (γυμνάσια, λύκεια) εκπαίδευσης της Δυτικής Ελλάδας (Αχαΐας, Ηλείας, Αιτωλοακαρνανίας) του σχολικού έτους 2018-2019. Ο έλεγχος εστιάστηκε στο εμβόλιο MMR (εμβόλιο ιλαράς-παρωτίτιδας-ερυθράς) προκειμένου να ελεγχθεί η εμβολιαστική κάλυψη έναντι της ιλαράς στο πλαίσιο ελέγχου της πρόσφατης επιδημίας της νόσου στη χώρα μας.

Αποτελέσματα: Ελέγξαμε 491 σχολεία εκ των οποίων τα 146 ήταν νηπιαγωγεία, τα 176 ήταν δημοτικά και τα 169 γυμνάσια και λύκεια. Τα 251 ήταν στην Αχαΐα, τα 184 στον Ν. Ηλείας και τα 56 στον Ν. Αιτ/νίας. Πλήρως εμβολιασμένα ήταν το 86,55% των παιδιών, το 5,38% ήταν ανεμβολίαστα ή ελλιπώς εμβολιασμένα και το 7,86% είχε αδιευκρίνιστο ιστορικό εμβολιασμού έναντι της ιλαράς.

Συμπεράσματα: Το ποσοστό εμβολιαστικής κάλυψης έναντι της ιλαράς μεταξύ των μαθητών της Δυτικής Ελλάδος είναι σχετικά ικανοποιητικό. Ωστόσο υπολείπεται του εμβολιαστικού στόχου που έχει θέσει ο ΠΟΥ (95%) προκειμένου να επιτευχθεί παγκόσμια εξάλειψη της ιλαράς με μηδενικό αριθμό περιστατικών σε παγκόσμιο επίπεδο.

EA084

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΜΒΟΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΟΧΙΚΗΣ ΓΡΙΠΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, 2013-2019

Μουρατίδου Ελισάβετ¹, Λάμπρου Αγγελική¹, Ανδρεοπούλου Αναστασία¹, Γκιούλα Γεωργία², Εξηντάρη Μαρία², Κοσυβάκης Αθανάσιος³, Πόγκα Βασιλική³, Μεντής Ανδρέας³, Γεωργακοπούλου Θεανώ¹, Λύτρας Θεόδωρος¹

¹ Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας, Αθήνα

² Εθνικό Κέντρο Αναφοράς Γρίπης Βορείου Ελλάδος, Τμήμα Ιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο, Θεσσαλονίκη

³ Εθνικό Κέντρο Αναφοράς Γρίπης Νοτίου Ελλάδος, Ινστιτούτο Παστέρ, Αθήνα

Εισαγωγή: Η παρακολούθηση της αποτελεσματικότητας του αντιγριπικού εμβολίου είναι απαραίτητη για την πρόληψη της γρίπης και την ανάπτυξη στρατηγικών εμβολιασμού. Η αθροιστική ανάλυση δεδομένων για πολλαπλές περιόδους επιτήρησης αυξάνει την ακρίβεια των αποτελεσμάτων και επιτρέπει πιο αξιόπιστες αναλύσεις.

Σκοπός: Εκτίμηση της αποτελεσματικότητας του αντιγριπικού εμβολίου, ενάντια στην νοσηλεία με εργαστηριακά επιβεβαιωμένη γρίπη στην Ελλάδα για έξι περιόδους επιτήρησης, από 2013-2014 έως 2018-2019.

Υλικό: Επιδημιολογικά δεδομένα από τα συνοδευτικά δελτία των δειγμάτων που ελέγχθηκαν για γρίπη στα Κέντρα Αναφοράς Γρίπης.

Μέθοδος: Η μελέτη βασίστηκε στην μεθοδολογία test-negative. Επιπρόσθετα πραγματοποιήθηκε αντιγονικός και γενετικός χαρακτηρισμός ενός υποσυνόλου κυκλοφορούντων στελεχών γρίπης.

Αποτελέσματα: Συνολικά συμπεριλήφθηκαν 3.882 ασθενείς και 5.895 μάρτυρες. Για τις περιόδους 2013-2019 η αποτελεσματικότητα του εμβολίου έναντι όλων των ιών γρίπης ήταν 45,5% (95% ΔΕ: 31,6%–56,6%), έναντι του ΑΗ1Ν1rdm09 ήταν 62,8% (95% ΔΕ: 40,7%–76,7%), έναντι ΑΗ3Ν2 ήταν 28,2% (95% ΔΕ: 12,0%–41,3%) και έναντι της γρίπης τύπου Β ήταν 45,5% (95% ΔΕ: 29,1%–58,1%). Η αποτελεσματικότητα του εμβολίου ήταν ελαφρώς χαμηλότερη σε άτομα ≥60 ετών σε σχέση με άτομα <60 ετών (38,9% έναντι 57,3%, $p=0,008$). Τα κυκλοφορούντα στελέχη του υπότυπου ΑΗ1Ν1rdm09 και του τύπου Β προσομοίαζαν με αυτά των εμβολίων ενώ διέφεραν για τον υπότυπο ΑΗ3Ν2.

Συμπεράσματα: Τα αποτελέσματα της μελέτης επιβεβαιώνουν τα οφέλη για την δημόσια υγεία από τον αντιγριπικό εμβολιασμό. Το εμβόλιο παρά τις επιμέρους διαφορές παρέμεινε αποτελεσματικό σε όλες τις ηλικίες και έναντι όλων των τύπων γρίπης.

EA085

ΕΜΒΟΛΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΕΠΟΧΙΚΗΣ ΓΡΙΠΗΣ ΣΕ ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Μπολομούτη Ευαγγελία, Μπενετάτου Κυριακή, Χατζηδάκη Δωροθέα

Τμήμα Εμβολιασμών Κ.Υ. Ρόδου

Εισαγωγή: Ο εμβολιασμός του προσωπικού αποτελεί σημαντική προτεραιότητα όχι μόνο για λόγους ατομικής προστασίας, αλλά και για την προστασία των ασθενών υψηλού κινδύνου.

Σκοπός: Η καταγραφή του αριθμού του υγειονομικού προσωπικού, οι οποίοι εμβολιάστηκαν το χρονικό διάστημα 2017-2018 και 2018-2019 στο Τμήμα Εμβολιασμών του Κ.Υ. Ρόδου.

Υλικό-Μέθοδος: Αρχικά διεξήχθη εκστρατεία ενημέρωσης για τα μέτρα πρόληψης της εποχικής γρίπης και τα οφέλη του εμβολιασμού. Για την καταγραφή του ποσοστού του αντιγριπικού εμβολιασμού πραγματοποιήθηκε η συλλογή στοιχείων αφού προηγουμένως καταρτίστηκαν κατάλογοι με το προσωπικό του Κ.Υ. Ρόδου ανά κατηγορία προσωπικού και τμήμα. Τα δεδομένα εστάλησαν και στον Εθνικό Οργανισμό Δημόσιας Υγείας (Ε.Ο.Δ.Υ.).

Αποτελέσματα: Το έτος 2017-2018 εμβολιάστηκε το 17,6% (6/34) από το σύνολο των εργαζομένων. Αναλυτικά, από τους 15 ιατρούς εμβολιάστηκε το 20% (2 άνδρες και 1 γυναίκα) και από το λοιπό προσωπικό το 15,7% (3/19, 2 άνδρες και 1 γυναίκα). Το έτος 2018-2019 εμβολιάστηκε το 21,6% (8/37, 5 άνδρες και 3 γυναίκες). Από τους ιατρούς εμβολιάστηκε το 27,7% (5/18, 4 άνδρες και 1 γυναίκα) και από το λοιπό προσωπικό 21% (4/19, 3 άνδρες και 1 γυναίκα).

Συμπεράσματα: Παρά τη δωρεάν προμήθεια για εμβολιαστική κάλυψη που παρέχεται στο υγειονομικό προσωπικό, παρατηρείται φτωχή ανταπόκριση. Η συστηματική αξιοποίηση δέσμης μέτρων συμβάλλει αποτελεσματικά στη βελτίωση της εμβολιαστικής κάλυψης, ενώ η αξιολόγηση της προηγούμενης εμπειρίας δίνει δυνατότητα καλύτερου σχεδιασμού της. Απαιτείται αποτελεσματικότερη ενημέρωση του προσωπικού και προτείνεται ετήσιος υποχρεωτικός εμβολιασμός με το εμβόλιο της εποχικής γρίπης.

EA086

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΒΑΘΜΟΥ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑΣ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΔΗΜΟΥ ΙΛΙΟΥ-ΑΤΤΙΚΗΣ ΕΝΑΝΤΙ ΣΕΙΣΜΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥΠαπαϊωάννου Ελευθερία¹, Χρυσοστομίδης Πέτρος², Δαμικούκα Ιωάννα³, Κάβουρα Όλγα³, Ζέρβας Γιώργος³, Εβρένογλου Λευκοθέα³¹ Απόφοιτη ΠΜΣ ΕΠΥ-Υγιεινής Περιβάλλοντος, Αθήνα² Εκπαιδευτικός Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, Αθήνα³ Σχολή Δημόσιας Υγείας, Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Πα.Δ.Α., Αθήνα

Εισαγωγή: Οι φυσικές καταστροφές αποτελούν πλέον, δυστυχώς, αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής στη σύγχρονη πόλη. Η Ελλάδα κατέχει την πρώτη θέση από άποψη σεισμικότητας στην Ευρώπη και την έκτη σε παγκόσμιο επίπεδο.

Σκοπός: Κύριος σκοπός της μελέτης ήταν η συγκέντρωση στοιχείων σχετικά με την ετοιμότητα των Παιδικών Σταθμών του Δήμου Ιλίου Αττικής έναντι σεισμικού κινδύνου.

Υλικό: Η έρευνα υλοποιήθηκε σε 11 Παιδικούς Σταθμούς του Δήμου (10 δημόσιοι και 1 ιδιωτικό). Συνολικά συμπληρώθηκαν 65 ερωτηματολόγια από τους παιδαγωγούς των παιδικών σταθμών.

Μέθοδος: Η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε για τη συλλογή των στοιχείων για τη διερεύνηση του βαθμού ετοιμότητας των Παιδικών Σταθμών του δήμου Ιλίου ήταν η συμπλήρωση ανώνυμου ερωτηματολογίου.

Αποτελέσματα: Η συντριπτική πλειοψηφία των παιδαγωγών είναι ανώτερης ή ανώτατης εκπαίδευσης. Καταγράφεται ότι το 50,77 % των ερωτηθέντων γνωρίζει ότι υπάρχει Σχέδιο Έκτακτης Ανάγκης έναντι σεισμικού κινδύνου. Σχετικά με την πραγματοποίηση ασκήσεων ετοιμότητας απάντησαν μόνο 26 άτομα και οι θετικές απαντήσεις ήταν μόλις 12 (18,4% επί του συνόλου). Σχετικά με την ύπαρξη εκπαιδευτικού υλικού μόνο 28,8% απάντησε θετικά και 71,2% απάντησε αρνητικά.

Συμπεράσματα: Οι παιδαγωγοί, σε συντριπτική πλειοψηφία, στηρίζονται στις δικές τους γνώσεις όσον αφορά στην αντίδρασή τους σε περίπτωση σεισμού, αφού εμφανίζονται διχασμένοι για την ύπαρξη σχεδίου Έκτακτης Ανάγκης. Η γνώση των παιδαγωγών είναι αποσπασματική με αποτέλεσμα να δίνονται αντιφατικές απαντήσεις από τους παιδαγωγούς στις ερωτήσεις που καλούνται να απαντήσουν μέσω του ερωτηματολογίου.

EA087

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΥΠΝΟΥ ΚΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ.

Γενειατάκη Ελισάβετ¹, Γκιάφη Λουίζα-Ειρήνη², Κοσμίδης Γεώργιος³, Δημόπουλος Ιωάννης⁴, Ρόχας Χιλ Ανδρέα Πάολα⁵

1. Νοσηλεύτρια ΠΕ, ΜΡΗ (C), Μονάδα Εντατικής Θεραπείας, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ηρακλείου
2. Νοσηλεύτρια ΠΕ, MSc (c), Απόφοιτη Τμήματος Νοσηλευτικής Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Σχολή Επιστημών Υγείας, Τρίπολη
3. Νοσηλεύτρια ΠΕ, MSc, Απόφοιτος Τμήματος Νοσηλευτικής Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Σχολή Επιστημών Υγείας, Τρίπολη
4. Καθηγητής, Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων και Οργανισμών, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου
5. Επίκουρη Καθηγήτρια Βιολογίας-Βιοχημείας, Τμήμα Νοσηλευτικής Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Σχολή Επιστημών Υγείας, Τρίπολη

Εισαγωγή: Ο ύπνος είναι ζωτική ανάγκη του ανθρώπου, ιδίως το παιδιού και είναι συνυφασμένος με την ανάπτυξη της συναισθηματικής νοημοσύνης (EQ). Η χρήση Η/Υ και τηλεόρασης πριν τον ύπνο και ιδιαίτερα σε μεγάλη διάρκεια, οδηγούν σε εμφάνιση διαταραχών του.

Σκοπός: Να ερευνηθεί η επίδραση των ηλεκτρονικών μέσων στην ποιότητα του ύπνου σε σχέση με την ανάπτυξη της EQ σε παιδιά.

Υλικό και Μέθοδος: Το δείγμα της μελέτης περιλαμβάνει 282 παιδιά, ηλικίας από 7 έως 12 ετών, 162 αγόρια και 116 κορίτσια. Χρησιμοποιήθηκαν σταθμισμένα ερωτηματολόγια για τη μέτρηση της EQ (TEIQue-CF) και για την αξιολόγηση του ύπνου. Η «Διαταραχή ύπνου» είναι μια μεταβλητή της οποίας η βαρύτητα διαμορφώνεται από 7 προβληματικές καταστάσεις στον ύπνο. Αυτές είναι ροχαλητό, εφιάλτες, τρίξιμο δοντιών, ιδρωτας, υπνοβασία, παραμιλητό και ξύπνημα μες στη νύχτα.

Για την ανάλυση των «Διαταραχών Ύπνου», το δείγμα χωρίστηκε σύμφωνα με την ηλικία σε μικρότερα (7-9) και μεγαλύτερα παιδιά (10-12) αντίστοιχα.

Αποτελέσματα: «Διαταραχή ύπνου» (ΔΥ), εμφανίζουν τα μικρότερα παιδιά που η απάντησή τους ήταν «συχνά ή πάντα» στην παρακολούθηση τηλεόρασης πριν τον ύπνο ($p=0.000$) και παρακολουθούν τηλεόραση με μεγάλη διάρκεια ($p<0.001$). ΔΥ εμφανίζεται σε μεγάλα παιδιά που «συχνά ή πάντα» χρησιμοποιούν υπολογιστή πριν τον ύπνο ($p=0.030$), με αυξημένο χρόνο χρήσης τόσο ηλεκτρονικού υπολογιστή ($p<0.01$) όσο και τηλεόρασης ($p<0.05$). Τα παιδιά με λιγότερο μέσο όρο EQ παρουσίασαν αυξημένο χρόνο παρακολούθησης τηλεόρασης ($p=0.001$) και ηλεκτρονικού υπολογιστή, ιδιαίτερα τα μικρότερα παιδιά ($p=0.029$).

Συμπεράσματα: Η χρήση ηλεκτρονικών μέσων πριν τον ύπνο αποδεδειγμένα μπορεί να επιφέρουν ΔΥ και να επηρεάσουν το EQ των παιδιών, ιδιαίτερα αν γίνεται σε μεγάλη διάρκεια.

EA088

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙΠΟΛΑΣΜΟΥ ΤΕΡΗΔΟΝΑΣ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΝΤΙΚΩΝ ΑΝΩΜΑΛΙΩΝ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΝΕΑΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

Διακαντώνης Νίκος¹, Κορνάρου Ελένη², Κτενά Δανάη², Καλοειδάς Μιχάλης¹

¹ Κέντρο Υγείας Νέας Φιλαδέλφειας, Αθήνα

² Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας ΠΑΔΑ, Αθήνα

Εισαγωγή: Οι στοματικές νόσοι είναι οι πιο συχνές μη μεταδοτικές νόσοι. Η οικονομική κρίση επηρέασε αρνητικά την πρόσβαση σε οδοντιατρική φροντίδα των ατόμων από χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα. Προκειμένου να σχεδιαστούν αποτελεσματικά προγράμματα αντιμετώπισης των στοματικών νόσων, κρίνεται απαραίτητη η επιδημιολογική καταγραφή του φορτίου νοσηρότητας τους.

Σκοπός: Ο υπολογισμός του επιπολασμού της τερηδόνας και της συχνότητας εμφάνισης σταυροειδούς σύγκλεισης και χασμοδοντίας, σε μαθητές δημόσιων σχολείων του δήμου Νέας Φιλαδέλφειας.

Υλικό: Χρησιμοποιήθηκαν τα ευρήματα οδοντοστοματολογικών εξετάσεων που πραγματοποιήθηκαν σε 1260 παιδιά ηλικίας 4-9 ετών στο διάστημα 2015-2018, στο πλαίσιο προγράμματος αγωγής στοματικής υγείας.

Μέθοδος: Για κάθε παιδί καταγράφηκε η τιμή των δεικτών dmft, dt, ft, mt, ο αριθμός των πρώτων μόνιμων γομφίων, ο αριθμός των τερηδονισμένων πρώτων γομφίων, καθώς και η ύπαρξη σταυροειδούς σύγκλεισης και χασμοδοντίας. Μία ομάδα 112 παιδιών επανεξετάστηκε και καταγράφηκαν οι τιμές των αντίστοιχων με την πρώτη εξέταση μεταβλητών. Υπολογίστηκε η μέση τιμή όλων των μεταβλητών, το ποσοστό των τερηδονισμένων πρώτων γομφίων και η τιμή του Care Index. Πραγματοποιήθηκε ανάλυση των αποτελεσμάτων σε σχέση με το φύλο, το σχολείο, το έτος εξέτασης, την ηλικία και την εθνικότητα, καθώς και μεταξύ πρώτης και δεύτερης εξέτασης.

Αποτελέσματα: Η μέση τιμή του δείκτη dmft ήταν 1,23, ο Care Index βρέθηκε 7,16%, ενώ οι συχνότητες εμφάνισης σταυροειδούς σύγκλεισης και χασμοδοντίας ήταν 10,6% και 8,9% αντιστοίχως. Ο επιπολασμός της τερηδόνας ήταν 2 έως 3 φορές υψηλότερος σε παιδιά μεταναστών και προσφύγων, τα οποία παρουσίαζαν και χαμηλότερη τιμή Care Index.

Συμπεράσματα: Με βάση τα προηγούμενα προτείνεται η ενδυνάμωση των προγραμμάτων αγωγής στοματικής υγείας στα σχολεία, με ιδιαίτερη στόχευση στον συγκεκριμένο πληθυσμό.

EA089

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΑΤΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΜΑΘΗΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΤΙΚΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ

Σαββίδου Παρθένα^{1,2}, Παπαμιχαήλ Δημήτριος¹, Λάγγας Δημήτριος¹, Παναγιωτόπουλος Τάκης¹

¹ Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

² Γ' Παιδιατρική Κλινική Α.Π.Θ., Γ.Ν.Θ. Ιπποκράτειο, Θεσσαλονίκη

Εισαγωγή: Το Ατομικό Δελτίο Υγείας του Μαθητή (ΑΔΥΜ) αποτελεί έναν καθιερωμένο θεσμό, με σκοπό την προστασία και την προάσπιση της υγείας των μαθητών. Το 2014, έγινε τροποποίηση του περιεχομένου και της μορφής του ΑΔΥΜ, με βασικό στοιχείο τη διάκριση του Ατομικού Δελτίου από το Φύλλο Ιατρικής Εξέτασης (ΦΙΕ).

Σκοπός: Σκοπός της μελέτης είναι η αξιολόγηση του νέου ΑΔΥΜ από την οπτική των εκπαιδευτικών και των πρακτικών σε επίπεδο σχολικής μονάδας.

Υλικό-Μέθοδος: Η αναζήτηση των απόψεων των εκπαιδευτικών έγινε μέσω ηλεκτρονικού ερωτηματολογίου και παράλληλα πραγματοποιήθηκε καταγραφή πληροφοριών από τα ΑΔΥΜ μαθητών, μέσω επιτόπιας επίσκεψης σε αντιπροσωπευτικό δείγμα 6 Γυμνασίων της Αττικής.

Αποτελέσματα: Στο ηλεκτρονικό ερωτηματολόγιο συμμετείχαν 1115 εκπαιδευτικοί. Σύμφωνα με τις απαντήσεις τους, 75% θεωρούν εύχρηστη τη νέα μορφή, ενώ η διάκριση μεταξύ ΑΔΥΜ και ΦΙΕ είναι λιγότερο σαφής. Η διασύνδεση των σχολικών μονάδων με τις μονάδες Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (ΠΦΥ) μέσω του ΑΔΥΜ δεν φαίνεται να έχει επιτευχθεί. Ένα τρίτο των συμμετεχόντων θεωρεί πως το ΑΔΥΜ χρειάζεται αλλαγές, κυρίως στη μορφή, με αναλυτικότερες πληροφορίες υγείας και παραπομπές σε ιατρούς άλλων ειδικοτήτων. Από την επιτόπια επίσκεψη φάνηκε ότι τα ΑΔΥΜ συμπληρώνονται κυρίως από παιδιάτρους και σε μεγάλο βαθμό σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες. Ωστόσο, περίπου 20% των ΑΔΥΜ προσκομίζονται με καθυστέρηση στην σχολική μονάδα.

Συμπεράσματα: Η μελέτη αυτή αναδεικνύει την ανάγκη για ενημέρωση των εκπαιδευτικών και των ιατρών σχετικά με το ΑΔΥΜ, καθώς και την αναθεώρηση ορισμένων ζητημάτων που αφορούν την συμπλήρωση, την έγκαιρη προσκόμιση στο σχολείο και τη διασύνδεση των σχολικών μονάδων με τις μονάδες ΠΦΥ.

EA090

ΕΠΙΠΟΛΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΧΡΗΣΗΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΤΣΙΓΑΡΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΣΧΕΤΙΖΟΜΕΝΟΙ ΜΕ ΑΥΤΟ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΗΛΙΚΙΑΣ 13-15 ΕΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΜΕΛΕΤΗ ΝΕΑΝΙΚΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ (GLOBAL YOUTH TOBACCO SURVEY) 2013

Σωτηριάδης Σωτήριος¹, Μπαρμπούνη Αναστασία², Ραχιώτης Γεώργιος¹, Γρεβενίτου Πανωραία¹, Μουχτούρη Βαρβάρα¹, Πινακά Ουρανία¹, Δαδούλη Κατερίνα¹, Χατζηχριστοδούλου Χρήστος¹

¹ Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Λάρισα

² Τμήμα Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Η χρήση ηλεκτρονικού τσιγάρου (άτμισμα) έχει αυξηθεί την τελευταία δεκαετία στους εφήβους. Αν και γενικά το άτμισμα προωθείται με στόχο την διακοπή του καπνίσματος, πιθανολογείται ότι εισάγει έμμεσα πολλούς εφήβους στο κάπνισμα.

Σκοπός: Η αποτύπωση των συνηθειών των μαθητών ηλικίας 13-15 σχετικά με το άτμισμα και η διερεύνηση των συσχετιζόμενων παραγόντων κινδύνου.

Υλικό: Προτυποποιημένο ερωτηματολόγιο βασισμένο στην Διεθνή Μελέτη Νεανικού Καπνίσματος (GYTS) 2013.

Μέθοδος: Πολυσταδιακή δειγματοληψία συστάδων για μαθητές Γυμνασίου από όλη την Ελλάδα. Καταγραφή του επιπολασμού της χρήσης νικοτινούχων προϊόντων και διερεύνηση της συσχέτισης μεταξύ του ατμίσματος και πιθανών παραγόντων κινδύνου (δημογραφικοί παράγοντες, χρήση άλλων νικοτινούχων προϊόντων από τους ίδιους και τις οικογένειές τους), με την χρήση πολυπαραγοντικής ανάλυσης.

Αποτελέσματα: 4.096 μαθητές απάντησαν στο ερωτηματολόγιο (ποσοστό ανταπόκρισης=87,7%). Συνολικά, 2,8% των μαθητών ήταν συχνοί ατμιστές (Δ.Ε.95%: 2,3-3,3%) και 12,3% των μαθητών ήταν «έστω και μια φορά» ατμιστές (Δ.Ε.95%: 11,2-13,3%). Το συχνό άτμισμα συσχετιζόταν με τα αγόρια (OR=2,56, Δ.Ε.95%: 1,56-4,20), την μεγαλύτερη ηλικία (15 σε σχέση με 13: OR=2,87, Δ.Ε.95%: 1,48-5,56), το κάπνισμα προϊόντων καπνού (OR=7,85, Δ.Ε.95%: 5,00-12,3) και το άτμισμα στην οικογένεια (OR=5,72, Δ.Ε.95%: 3,65-8,97). Επίσης, οι «έστω και μια φορά» ατμιστές, τα κορίτσια, η μεγαλύτερη ηλικία και το υψηλό χαρτζιλίκι συσχετιζόνταν με την επιρρέπεια στο κάπνισμα.

Συμπεράσματα: Ο επιπολασμός του ατμίσματος στους μαθητές ηλικίας 13-15 στην Ελλάδα το 2013 ήταν παρόμοιος με άλλες, ανεπτυγμένες χώρες. Οι συσχετιζόμενοι παράγοντες κινδύνου είναι παρόμοιοι με αυτούς του καπνίσματος. Οι καπνιστικές και ατμιστικές συνήθειες των εφήβων πρέπει να παρακολουθούνται διαρκώς, έτσι ώστε να αξιολογηθεί η αναγκαιότητα λήψης μέτρων από δημόσιους φορείς.

EA091

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΕ ΚΥΛΙΚΕΙΑ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ

Μπικάκη Μαρία-Άννα¹, Κάβουρα Όλγα², Δαμικούκα Ιωάννα², Ζέρβας Γιώργος², Εβρένογλου Λευκοθέα²

¹Δ/ση Υγειονομικού Ελέγχου και Περιβαλλοντικής Υγιεινής Π.Ε Κεντρικού Τομέα Αθηνών, Περιφέρεια Αττικής

²Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας Πα.Δ.Α.

Εισαγωγή: Η παροχή υγιεινών τροφών από το σχολικό κυλικείο έχει εξέχοντα ρόλο στην προστασία της υγείας του σχολικού πληθυσμού και της Δημόσιας Υγείας γενικότερα.

Σκοπός: Σκοπός της μελέτης ήταν η καταγραφή των κανόνων ορθής υγιεινής πρακτικής και των προσφερόμενων ειδών στα σχολικά κυλικεία του Δήμου Αθηναίων για το έτος 2019.

Υλικό: Η έρευνα επικεντρώθηκε στις 7 Δημοτικές Κοινότητες του Δήμου Αθηναίων, αρμοδιότητας του Κεντρικού Τομέα Αθηνών.

Μέθοδος: Η συλλογή των στοιχείων έγινε με τη συμπλήρωση κατάλληλου εντύπου ελέγχου (check-list) από τους Υγιεινολόγους-Επόπτες Δημόσιας Υγείας του Κεντρικού Τομέα Αθηνών της Περιφέρειας Αττικής, κατά τη διενέργεια υγειονομικών ελέγχων σε συνολικά 49 σχολικά κυλικεία, από τον Σεπτέμβριο μέχρι τον Δεκέμβριο του 2019. Η καταγραφή της περιοχής έγινε με τη χρήση Γεωγραφικών Συστημάτων Πληροφοριών.

Αποτελέσματα: Στέρηση βεβαίωσης υποβολής γνωστοποίησης (10,2%), προσφορά μη επιτρεπόμενων ειδών (34,7%), έλλειψη θερμομέτρου σε θερμοθάλαμο (16,3%) και στα ψυγεία συντήρησης (12,2%), έλλειψη νεροχύτη με υγειονομικά αποδεκτό τρόπο λειτουργίας (22,5%), μη εφοδιασμός των εργαζομένων με κατάλληλο ιματισμό (12,2%) και πιστοποιητικά υγείας (8,2%).

Συμπέρασμα: Οι υγειονομικοί έλεγχοι από Υγιεινολόγους-Επόπτες Δημόσιας Υγείας στα σχολικά κυλικεία, κρίνονται αναγκαίοι για την λήψη μέτρων για την ασφάλεια των τροφίμων που καταναλώνονται από το σχολικό πληθυσμό, αλλά και για την αντιμετώπιση της παχυσαρκίας και των χρόνιων νοσημάτων που σχετίζονται με τη διατροφή.

EA092

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΑΥΛΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΣΤΗΝ Π.Ε. ΕΥΒΟΙΑΣ

Τσιαπάλη Κωνσταντίνα¹, Μέντου Δήμητρα², Παπανικολάου Σοφία³, Μπέντος Δημήτριος⁴

¹ Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, Περιφερειακή Ενότητα Εύβοιας, Δ/ση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας, Χαλκίδα

² Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, Περιφερειακή Ενότητα Εύβοιας, Τμήμα Περιβάλλοντος & Υδροοικονομίας, Χαλκίδα

³ Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, Περιφερειακή Ενότητα Εύβοιας, Δ/ση Αγροτικής Οικονομίας & Κτηνιατρικής, Χαλκίδα

⁴ Εργαστήριο Στατιστικής Μοντελοποίησης & Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας στη Δημόσια και Περιβαλλοντική Υγιεινή, Κατεύθυνση Δημόσιας Υγείας, Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Η Εύβοια αποτελεί χωρική ενότητα με σημαντικό ζωικό κεφάλαιο, ενώ τμήμα της περιλαμβάνεται και σε Ζώνη Ευπρόσβλητη από νιτρορύπανση. Για τον έλεγχο των πτηνοκτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων στο νομό συγκροτήθηκε Επιτροπή Σταυλισμού, δυνάμει του Ν. 4056/2012.

Σκοπός: Η αξιολόγηση τήρησης της υγειονομικής-περιβαλλοντικής νομοθεσίας και η εξαγωγή συμπερασμάτων για τη λειτουργία των σταυλισμών στο νομό, κατά την περίοδο 2014-2019.

Υλικό-Μέθοδος: Χρησιμοποιήθηκαν τα πρακτικά της Επιτροπή Σταυλισμού (έτη 2014-2019). Εξετάσθηκαν 366 πρακτικά. Επιλέχθηκαν 285 με αυτοψίες. Διαμορφώθηκαν 13 ομάδες παραβάσεων: υπαίθρια αποθήκευση κόπρου, δυσσομία, ανάπτυξη εντόμων, διαρροή αποβλήτων, ανεπάρκεια θερμής στρωμνης, ακατάλληλες συνθήκες διαβίωσης ζώων, μη τήρηση αποστάσεων από σημεία προστασίας, μη ορθή διαχείριση αποβλήτων, μη ορθή διαχείριση νεκρών ζώων, επιβάρυνση υπογείου υδροφορέα, διατήρηση αριθμού ζώων μεγαλύτερου από τον επιτρεπόμενο, μη ορθή κατασκευή/λειτουργία συστήματος επεξεργασίας αποβλήτων, παράνομη σφαγή.

Αποτελέσματα: Κατά την περίοδο 2014-2019 πραγματοποιήθηκαν 285 αυτοψίες (μέσος όρος 48/έτος). Ο αριθμός των παραβάσεων ήταν 38 σε 6 επιχειρήσεις το 2014, 12 σε 15 επιχειρήσεις το 2015, 26 σε 11

επιχειρήσεις το 2016, 12 σε 8 επιχειρήσεις το 2017, 18 σε 8 επιχειρήσεις το 2018 και 24 σε 8 επιχειρήσεις το 2019.

Συμπεράσματα: Οι περισσότερες παραβάσεις (23) αφορούν υπαίθρια αποθήκευση κόπρου, ενώ η παράνομη σφαγή είναι πολύ περιορισμένη (1). Αυξημένος αριθμός αποκλίσεων διαπιστώνεται σε θέματα διαρροής αποβλήτων (18) και μη ορθής διαχείρισης αποβλήτων (17), ενώ σπανιότερες είναι η διατήρηση αριθμού ζώων μεγαλύτερου του επιτρεπόμενου (5), η μη ορθή κατασκευή/λειτουργία συστήματος επεξεργασίας αποβλήτων (4) και η επιβάρυνση του υπόγειου υδροφορέα (3). Από το 2015 έως το 2019 ο αριθμός των παραβάσεων βαίνει μειούμενος.

EA093

ΕΠΙΠΟΛΑΣΜΟΣ ΤΡΟΦΙΜΟΓΕΝΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΣΕ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΣΤΟ ΝΟΤΙΟ ΕΒΡΟ 2015-2019

Τσανίδου Ειρήνη^{1,2}, Νένα Ευαγγελία², Παγωνίδης Δημήτριος¹, Σερέτης Ηλίας¹, Μπινοπούλου Σταυρούλα¹, Κωνσταντινίδης Θεόδωρος²

¹ Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Έβρου, Π.Α.Μ.Θ., Αλεξανδρούπολη

² Εργαστήριο Υγιεινής και Προστασίας Περιβάλλοντος, Τμήμα Ιατρικής, Δ.Π.Θ, Αλεξανδρούπολη

Εισαγωγή: Καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, είναι τα καταστήματα στα οποία γίνεται παρασκευή ή και διάθεση τροφίμων σε πελάτες, καθώς και τα καταστήματα προσφοράς υπηρεσιών εξαιτίας των οποίων μπορεί να επηρεαστεί η Δημόσια Υγεία. Τροφιμογενές νόσημα είναι κάθε νόσημα που προκαλείται από την κατανάλωση τροφίμου ή νερού. Έχει παρατηρηθεί ότι ενώ πραγματοποιούνται τακτικοί και έκτακτοι έλεγχοι από τις Διευθύνσεις Δημόσιας Υγείας, παρόλα αυτά υπάρχουν λίγα δεδομένα σχετικά με τις επιπτώσεις των επιθεωρήσεων στα καταστήματα αυτά και στον επιπολασμό τροφιμογενών λοιμωδών νοσημάτων.

Σκοπός: Ο προσδιορισμός του επιπολασμού τροφιμογενών νοσημάτων σε σχέση με τον αριθμό υγειονομικών ελεγχών σε καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος.

Υλικό-Μέθοδος: Από το αρχείο της αρμόδιας υπηρεσίας μελετήθηκαν τα δεδομένα που αφορούν το χρονικό διάστημα 2015-2019. Συγκεκριμένα, καταμετρήθηκαν οι υγειονομικοί έλεγχοι και καταγράφηκαν στοιχεία όπως: αριθμός επιθεωρήσεων, αριθμός παραβάσεων, είδος παράβασης. Όσον αφορά τα τροφιμογενή νοσήματα, καταγράφηκαν το είδος νοσήματος, εποχή του χρόνου, δημογραφικά στοιχεία των νοσούντων. Ακολούθως, τα δεδομένα επεξεργάστηκαν στατιστικά με το πακέτο SPSS έκδοσης 15.0. Τιμές $p < 0,05$ θεωρήθηκαν στατιστικά σημαντικές.

Αποτελέσματα: Από τον συνολικό αριθμό 897 ελέγχων, οι 260 (29 %) πραγματοποιήθηκαν σε επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου, και οι 637 (71%) σε επιχειρήσεις μαζικής εστίασης. Σε ποσοστό 274 (30,5%), παρατηρήθηκαν αποκλίσεις από τις υγειονομικές διατάξεις, και η μη εφαρμογή συστήματος αυτοελέγχου (HACCP) αποτελεί τη συχνότερη παράβαση (74% του όλου αριθμού). Όσον αφορά τα τροφιμογενή νοσήματα, σημειώθηκαν 67 επιβεβαιωμένα κρούσματα, με συχνότερο τη σαλμονελλώση (64, 2% του συνολικού αριθμού). Το 56,7% (38) των νοσούντων ήταν άνδρες και το 43,3% (29) γυναίκες. Σχεδόν το 1/2 του δείγματος αποτελούν παιδιά (44,7 %) και περίπου τα μισά έχουν ηλικία 5 χρονών και κάτω. Επιπλέον, το 25% των κρουσμάτων καταγράφηκαν στον πληθυσμό της μειονότητας. Η συσχέτιση της πιθανότητας νόσησης με την ηλικία και καταγωγή από τη μειονότητα είναι στατιστικά σημαντική ($p < 0,001$) και ($p = 0,002$), αντίστοιχα. Τα 2/3 των κρουσμάτων (42) παρατηρήθηκαν στους

θερμούς μήνες (Μάιο-Σεπτέμβριο). Ο αριθμός ελέγχων δεν βρέθηκε να σχετίζεται άμεσα με τον επιπολασμό τροφιμογενών νοσημάτων ($p=0,197$).

Συμπεράσματα: Χρειάζεται περαιτέρω έρευνα, καθώς δεν προέκυψαν σαφή συμπεράσματα και τα αποτελέσματα της διεθνούς βιβλιογραφίας, αναφορικά με το υπό μελέτη θέμα, είναι αντικρουόμενα.

EA094

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΣΙΤΙΖΟΜΕΝΩΝ ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΕ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ

Ουζούνη Παρασκευή¹, Παπαληθείου Αναστασία², Ρίζου Στέλλα²

¹ Δρ. Χημείας και Ανάλυσης Τροφίμων, Γ.Ν.Ν.Π. «ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ», Γ.Ν. ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ «ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑ»

² Κτηνίατρος, MSc Δημόσιας Υγείας, Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής Περιφερειακής Ενότητας Πειραιά Περιφέρειας Αττικής

Εισαγωγή: Η παροχή ασφαλών τροφίμων αποτελεί δικαίωμα των πολιτών και υποχρέωση του κράτους, ενώ η τήρηση και εφαρμογή ενός συστήματος Υγιεινής και Ασφάλειας Τροφίμων, συνιστά ιδιαίτερη πρόκληση όταν αφορά χώρους παροχής υπηρεσιών υγείας και ευαίσθητες πληθυσμιακές ομάδες όπως οι ασθενείς. Στην περιφερειακή ενότητα Πειραιά λειτουργούν τρεις Δημόσιες Υγειονομικές Μονάδες Τριτοβάθμιας Περιθάλψης και μία Ιδιωτική, τις οποίες η αρμόδια αρχή ελέγχου επιθεωρεί τουλάχιστον μία φορά κατά έτος.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι η συγκριτική ποιοτική ανάλυση του εφαρμοζόμενου συστήματος Υγιεινής και Ασφάλειας Τροφίμων μέσω της ικανοποίησης των σιτιζόμενων (ιατρών, ασθενών).

Υλικά: Η έρευνα διεξήχθη μετά από πρόσκληση συνεργασίας, με διαστρωματοποιημένη κατά ιδιότητα και ηλικία δειγματοληψία και χρήση ερωτηματολογίου. Το Ερωτηματολόγιο τεσσάρων ενοτήτων, χορηγήθηκε και συμπληρώθηκε από 350 συμμετέχοντες που προερχόταν από το Γ.Ν.Ν.Π. «ΑΓ.ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ» και το Θεραπευτήριο ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ. Η συμμετοχή ήταν εθελοντική και ανώνυμη.

Μέθοδος: Η καταχώριση και επεξεργασία των δεδομένων έγινε με τη χρήση του Microsoft Excel 2013 και το SPSS Statistics v. 22 (2018).

Αποτελέσματα-Συμπεράσματα: Από την εξέταση των στοιχείων, παρατηρήθηκε μεγάλος βαθμός ικανοποίησης των ασθενών και στα δύο νοσοκομεία (87,63% και 96,10% αντίστοιχα). Επιπρόσθετα, η ικανοποίηση ιατρών και ασθενών από τις παρεχόμενες υπηρεσίες είναι σε υψηλότερο βαθμό στο ιδιωτικό νοσοκομείο (98,54%) συγκριτικά με το δημόσιο (57,82%), ενώ οι ασθενείς του δημόσιου νοσοκομείου είναι πολύ περισσότερο ικανοποιημένοι (87,63%) από τους γιατρούς του (29,86%). Συμπερασματικά, οι ατομικές εντυπώσεις από την εφαρμογή του συστήματος αποτελούν εφαλτήριο για συνεχή βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών με την απαραίτητη δέσμευση των διοικητικών αρχών των φορέων και συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές.

EA095

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗ ΠΗΓΗΣ ΕΠΙΜΟΛΥΝΣΗΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΑΠΟ *Bacillus cereus* ΣΕ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2018

Νικούλης Δημήτριος², Κυρίτση Μαρία^{1,2}, Κολοκυθοπούλου Φωτεινή-Αμαλία¹, Δασκαλάκη Αγγελική¹, Κερασιώτης Πέτρος¹, Χατζηχριστοδούλου Χρήστος^{1,2}

¹ Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας (ΠΕΔΥ) Θεσσαλίας, Λάρισα

² Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής, Λάρισα

Εισαγωγή: Η διασφάλιση της ποιότητας των τροφίμων που παρασκευάζονται στα νοσοκομεία αποτελεί προτεραιότητα των υπηρεσιών δημόσιας υγείας. Ο *Bacillus cereus* είναι βακτήριο υπεύθυνο για αρκετές τροφιμογενείς επιδημίες. Τον Αύγουστο 2018, σε τακτικό μικροβιολογικό έλεγχο τροφίμων νοσοκομείου, που διενεργήθηκε στο ΠΕΔΥ Θεσσαλίας, καταγράφηκαν υψηλές συγκεντρώσεις *B. cereus* ($2,9 \times 10^4$ - $2,2 \times 10^5$ cfu/gr) σε τρία δείγματα. Κρούσματα γαστρεντερίτιδας στους ασθενείς δεν αναφέρθηκαν.

Σκοπός: Η παρουσίαση της εργαστηριακής και περιβαλλοντικής διερεύνησης που διενεργήθηκε με σκοπό την ανεύρεση της πιθανής πηγής επιμόλυνσης και τη λήψη μέτρων απολύμανσης.

Υλικό-Μέθοδος: Από τον Αύγουστο 2018 μέχρι και τον Ιανουάριο 2020 αναλύθηκαν 68 δείγματα τροφίμων προς καταμέτρηση *B. cereus* (ISO 7932:2004). Τα δείγματα αφορούσαν τις πρώτες ύλες και τρόφιμα σε διάφορα στάδια παρασκευής. Αναλόγως των αποτελεσμάτων προτάθηκαν οι σχετικές διορθωτικές ενέργειες.

Αποτελέσματα: Από τα 68 δείγματα τα 14 ήταν θετικά για *B. cereus* (20,5%) με συγκεντρώσεις που κυμαινόταν από 200 - $3,9 \times 10^7$ cfu/gr. Ως πιθανή πηγή ταυτοποιήθηκε σκεύος τοποθέτησης του αλεσμένου φαγητού. Αντικατάσταση του σκεύους δεν ήταν εφικτή. Μετά την εφαρμογή μέτρων απολύμανσης οι συγκεντρώσεις *B. cereus* ήταν <100 cfu/gr σε όλα τα τρόφιμα, πλην του αλεσμένου. Στους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν από τον Σεπτέμβριο 2018 μέχρι και Ιανουάριο 2020 οι συγκεντρώσεις του *B. cereus* στο αλεσμένο φαγητό κυμαίνονται από <100 - $3,9 \times 10^7$ cfu/gr.

Συμπεράσματα: Ο *B. cereus* όχι μόνο παράγει σπόρια αλλά σχηματίζει και βιομεμβράνες οι οποίες θεωρούνται φυσικές δεξαμενές των σπορίων. Αμφότεροι σχηματισμοί είναι εξαιρετικά ανθεκτικοί σε διαδικασίες απολύμανσης και επεξεργασίας τροφίμων, γεγονός που επιβεβαιώθηκε και στην παρούσα διερεύνηση. Συνεπώς, προκειμένου να αντιμετωπιστούν επιτυχώς περιστατικά επιμόλυνσης θα πρέπει να αναθεωρηθούν οι συνήθειες πρακτικές απολύμανσης.

EA096

Η ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΥΠΕΥΘΥΝΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ανδρέου Άντρη

Τμήμα Επιστημών Υγείας MSc Δημόσιας Υγείας Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Εισαγωγή: Σε παγκόσμιο επίπεδο, υπάρχει μια διαρκώς αυξανόμενη απαίτηση να διασφαλιστεί η ποιότητα, επομένως χρειάζεται να αναπτύξουν μια ικανοποιητική σχέση οι επιχειρήσεις τροφίμων με τις Υγειονομικές Υπηρεσίες και να μετρηθεί το επίπεδο ικανοποίησης των χρηστών.

Σκοπός: Η μελέτη της ικανοποίησης των χρηστών της Υγειονομικής Υπηρεσίας στην Επαρχία Λευκωσίας, ώστε να υπάρξει σχεδιασμός των αναγκαίων παρεμβάσεων με σκοπό να αυξηθεί η ικανοποίηση των χρηστών, αλλά και να βελτιωθεί η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών από τις Υγειονομικές Υπηρεσίες.

Υλικό: Το δείγμα αποτέλεσαν 100 επιχειρήσεις τροφίμων της Επαρχίας Λευκωσίας. Μοιράστηκε φόρμα ενημέρωσης στις επιχειρήσεις, για τους λόγους που είναι σημαντική η συμμετοχή τους σε αυτή την έρευνα και για την συγκατάθεση τους. Το ερωτηματολόγιο φτιάχτηκε στα πλαίσια του μεταπτυχιακού και πριν μοιραστεί ελέγχθηκε από την εξεταστική επιτροπή του Πανεπιστημίου και από Υγειονομικούς Λειτουργούς.

Μέθοδος: Η μέθοδος που ακολουθήθηκε ήταν η τυχαία δειγματοληψία. Το δείγμα επιλέχθηκε τυχαία και χρησιμοποιήθηκαν ερωτηματολόγια μικτών ερωτήσεων. Τα στατιστικά στοιχεία κωδικοποιήθηκαν με το πρόγραμμα SPSS 23.

Αποτελέσματα: Τα κύρια ευρήματα ήταν η κατανόηση των οφελών από τους ελέγχους παρόλο που χρήζουν ορισμένων βελτιώσεων. Προέκυψαν στατιστικά σημαντικές διαφορές σε σχέση με τους συμμετέχοντες και τις απόψεις της Υγειονομικής Υπηρεσίας για την ικανοποίηση, στον λόγο που γίνονται οι παρατηρήσεις από τους Υγειονομικούς Επιθεωρητές και τις πιθανές καταγγελίες.

Συμπεράσματα: Συμπερασματικά οι Επιχειρήσεις Τροφίμων έχουν αντιληφθεί τα οφέλη από τους ελέγχους που γίνονται από την Υγειονομική Υπηρεσία.

EA097

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΝ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΧΙΝΟΚΟΚΚΙΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΟΞΟΚΑΡΙΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Κανταράκια Χριστίνα¹, Τσουμάνη Μαρία¹, Γαλανός Αντώνης², Μαθιουδάκης Αλέξανδρος³, Γιαννουλάκη Ελένη¹, Μπελούκας Απόστολος^{1,4}, Βογιατζάκη Χρύσα¹

¹ Εργαστήριο Μοριακής Μικροβιολογίας και Ανοσολογίας, Τμήμα Βιοϊατρικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα, Ελλάδα

² Εργαστήριο Έρευνας του Μυοσκελετικού Συστήματος, Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα, Ελλάδα

³ Division of Infection, Immunity and Respiratory Medicine, School of Biological Sciences, The University of Manchester, Manchester, United Kingdom

⁴ Institute of Infection and Global Health, University of Liverpool, Liverpool, United Kingdom

Εισαγωγή: Η ευεργετική επίδραση της επικοινωνίας ανθρώπου/ζώου, που αναπτύσσεται μεταξύ των ιδιοκτητών και των κατοικίδιων τους, σε ψυχοκοινωνικό επίπεδο είναι αποδεδειγμένη. Οι παρασιτικές ζωνόσοι μεταδίδονται από τα ζώα στον άνθρωπο θέτοντας σε κίνδυνο την υγεία των ιδιοκτητών και των κατοικίδιων, επηρεάζοντας ταυτόχρονα την μεταξύ τους σχέση.

Σκοπός: Η μελέτη στοχεύει στην διερεύνηση του επιπέδου των γνώσεων για δύο παγκόσμια διαδεδομένες ζωνόσους, εχίνοκοκκίαση και τοξοκαρίαση, σε κατόχους και μη κατοικίδιων ζώων στην Ελλάδα.

Υλικό: Συνολικά 185 ιδιοκτήτες και μη, κατοικίδιων σκύλων και γατών από την Ελλάδα, ερωτήθηκαν για τις γνώσεις τους σχετικά με την εχνοκοκκίαση και τοξοκαρίαση, τους τρόπους μετάδοσης, την αναγνώριση των συμπτωμάτων, την προτεινόμενη θεραπεία, τα μέτρα πρόληψης για την αποφυγή μετάδοσης των δύο ζωνόσων, καθώς και τις πηγές της σχετικής πληροφόρησής τους.

Μέθοδος: Τα δεδομένα εκφράστηκαν σαν συχνότητες και ποσοστά (%). Συσχετίσεις μεταξύ κατοχής κατοικίδιου, διαμονής του, και μεταβλητές αποτελεσμάτων εκτιμήθηκαν χρησιμοποιώντας τις δοκιμασίες Fisher exact test και Chi-squared test αντίστοιχα. Όλες οι δοκιμασίες έγιναν με αμφίπλευρο έλεγχο και η στατιστική σημασία ορίστηκε στο $p < 0.05$.

Αποτελέσματα: Η μελέτη ανέδειξε ανησυχητική έλλειψη γνώσεων σχετικά με την εχνοκοκκίαση και την τοξοκαρίαση τόσο στους ιδιοκτήτες κατοικίδιων όσο και στους μη ιδιοκτήτες, χωρίς να υπάρχουν σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις δύο ομάδες. Σε ορισμένες, μάλιστα, περιπτώσεις η άγνοια των ιδιοκτητών ξεπέρασε εκείνη των μη ιδιοκτητών κατοικίδιων.

Συμπεράσματα: Στην Ελλάδα, η γνώση των ζωνόσων είναι πολύ περιορισμένη. Δεδομένου του υψηλού επιπολασμού της εχνοκοκκίασης στη Μεσόγειο, η ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του πληθυσμού, ώστε να εξαλειφθεί η πιθανότητα μετάδοσής και εξάπλωσής τους, αποτελεί αναγκαιότητα.

EA098

ΑΠΟΣΥΡΘΗΚΕ

EA099

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΟΞΥΓΑΛΑΚΤΙΚΩΝ ΒΑΚΤΗΡΙΩΝ (LAB) ΠΟΥ ΑΠΟΜΟΝΩΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΤΥΡΙ ΚΑΣΚΑΒΑΛΙ ΠΙΝΔΟΥ

Βόιδαρου Χρύσα^{1,2}, Ρόζος Γεώργιος³, Σκούφος Ιωάννης², Τζώρα Αθηνά²

¹ Δ/ση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε Άρτας - Περιφέρεια Ηπείρου

² Τμήμα Γεωπονίας, Σχολή Γεωπονίας, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

³ Τμήμα Αγροτικής Ανάπτυξης, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Εισαγωγή: Το Κασκαβάλι Πίνδου είναι ένα παραδοσιακό τυρί το οποίο συνδέεται άρρηκτα με την ζωή των νομαδικών πληθυσμών (Βλάχων κυρίως) των ορεινών όγκων της Ηπείρου και της Δυτικής Μακεδονίας. Αν και οι πρώτες επίσημες καταγραφές της παρασκευής του τυριού εντοπίζονται χρονολογικά στα τέλη του 19^{ου} και στις αρχές του 20^{ου} αιώνα, το Κασκαβάλι πρέπει να έχει πολύ μακρά ιστορία όπως τουλάχιστον μαρτυρεί η ετυμολογία του ονόματος του (casio και cavallo δηλαδή τυρί και άλογο στην λατινορουμάνικη διάλεκτο). Πράγματι στην παραδοσιακή τυροκομία, τα αρχικά στάδια της ζύμωσης του γάλακτος λάμβαναν χώρα στους χώρους άμελης και σε δεύτερο χρόνο το τυρόπηγμα μεταφερόταν σε χώρους τυροκόμησης με άλογο ή με μουλάρι, για τη συνέχιση της διαδικασίας.

Σκοπός: Στην παρούσα έρευνα μελετήθηκε η μικροβιακή οξυγαλακτική χλωρίδα δειγμάτων τυριού Κασκαβάλι Πίνδου (με προέλευση των δειγμάτων από περιοχές της Ηπείρου και των Γρεβενών), δίνοντας έμφαση στην ανάδειξη των προβιοτικών ιδιοτήτων των απομονωθέντων βακτηρίων, ελέγχοντας ταυτόχρονα το δυναμικό ασφάλειας αυτών.

Υλικό-Μέθοδοι: Συνολικά εξετάστηκαν 22 δείγματα τυριού Κασκαβάλι Πίνδου. Τα απομονωθέντα στελέχη ταυτοποιήθηκαν με PCR, ενώ ακολούθως ερευνήθηκε η ανταγωνιστική τους δραστηριότητα έναντι παθογόνων και μικροοργανισμών, η παραγωγή πολυσακχαριτών, οι οξινοποιητικές τους ιδιότητες και η πρωτεολυτική τους δραστηριότητα. Για την αξιολόγηση των προβιοτικών ιδιοτήτων των απομονωθέντων στελεχών μελετήθηκε η επιβίωση αυτών σε συνθήκες προσομοίωσης με αυτές του πεπτικού συστήματος του ανθρώπου, η δυνατότητα προσκόλλησης τους στα επιθηλιακά κύτταρα του εντέρου, παράγοντες συσσωμάτωσης και ανάπτυξης στο περιβάλλον του εντέρου, η παραγωγή β-γαλακτοσιδάσης και η αντοχή τους σε ορισμένα αντιβιοτικά.

Αποτελέσματα-Συμπεράσματα: Συνολικά απομονώθηκαν 408 στελέχη τα οποία ταξινομούνται στα γένη *Streptococcus*, *Lactococcus*, *Lactobacillus*, *Leuconostoc*, και *Bifidobacterium*. Από τα στελέχη αυτά επιλέχθηκαν και μελετήθηκαν τα 192. Εξ αυτών, μόνο 7 (3.65%) εμφάνισαν αντοχή στα εξεταζόμενα αντιβιοτικά. Κανένα στέλεχος δεν εμφάνισε αιμολυτική δραστηριότητα ή αποδόμηση της βλεννίνης. Μόλις 15 (7,81%) στελέχη εμφάνισαν την χαμηλότερη δυνατότητα επιβίωσης σε συνθήκες που προσομοιάζουν αυτές του πεπτικού σωλήνα, ενώ όλα τα στελέχη του γένους *Bifidobacterium* έδειξαν υψηλούς δείκτες επιβίωσης. Κανένα στέλεχος του γένους *Lactobacillus* δεν εμφάνισε δραστηριότητα υδρολάσης των χολικών αλάτων. Τέλος, 9 στελέχη (4,68%) δεν παρήγαγαν β-γαλακτοσιδάση, ενώ 85 στελέχη (44,28%) έδειξαν ισχυρή ανασταλτική (πρόκληση αναστολής ανάπτυξης) δράση εναντίον παθογόνων μικροοργανισμών.

EA100

ΑΝΙΧΝΕΥΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ *CRONOBACTER* ΣΕ ΝΩΠΑ ΤΡΟΦΙΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Καλογεράς Αντώνιος, Λυσιμάχου Τ. Νεφέλη, Αντωνόπουλος Διονύσης, Παπαθεοδώρου Σπύρος, Παναγή Ανδρούλα, Μπατρίνου Ανθιμιά*

Σχολή Επιστημών Τροφίμων, Τμήμα Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αιγάλεω, Αθήνα

Εισαγωγή: Είδη του βακτηριακού γένους *Cronobacter* (πρώην *Enterobacter sakazakii*) της οικογένειας *Enterobacteriaceae* είναι ευκαιριακά παθογόνα και έχουν συσχετιστεί με λοιμώξεις σε βρέφη, όπως νεογνική μηνιγγίτιδα, με συχνότητα θανάτου 41,9% (κατά τα έτη 2000-2008) μετά την κατανάλωση παρασκευασμάτων για βρέφη σε σκόνη (η ΕΕ έχει ορίσει δειγματοληψίες, ΕΚ 2073/2005). *Cronobacter* spp. απομονώνονται από ποικίλα τρόφιμα και το περιβάλλον τους. Το αρχικό μικροβιολογικό φορτίο του νωπού γάλακτος καθώς και περιβαλλοντικές επιμολύνσεις μπορεί να οδηγήσουν στην μεταφορά του επικίνδυνου αυτού μικροοργανισμού σε βρεφικά σκευάσματα.

Σκοπός: Η ανίχνευση και η ταυτοποίηση του *Cronobacter* spp. σε νωπό γάλα και νωπά κοτόπουλα της Ελληνικής αγοράς.

Υλικά-Μέθοδοι: Αναλύθηκαν 33 δείγματα νωπού (απαστερίωτου) γάλακτος (31 αγελαδινά και 2 πρόβεια) από τρεις διαφορετικές φάρμες και 22 δείγματα νωπού κοτόπουλου για *Cronobacter* spp. σύμφωνα με το ISO 22964:2017, και έγινε επιβεβαίωση με PCR. Στα δείγματα γάλακτος έγινε επίσης έλεγχος για ολική μεσόφιλη χλωρίδα (ΟΜΧ), *Escherichia coli*, *Listeria monocytogenes*, *Salmonella*, *Staphylococcus aureus*.

Αποτελέσματα: Το *Cronobacter* spp. ανιχνεύθηκε στο 33,33% (n=33) των δειγμάτων νωπού γάλακτος και στο 22,37% (n=22) των δειγμάτων νωπού κοτόπουλου. Στα δείγματα νωπού γάλακτος, στο 54,55%

είχε $OMX > 10^5$ cfu/ml και στα 23 δείγματα βρέθηκε παρουσία *E.coli* 45,55%, στο 42,42% *S.aureus* και παρατηρήθηκε απουσία *Salmonella* spp. και *L.monocytogenes*.

Συμπεράσματα: Η πιλοτική αυτή μελέτη έδειξε ότι *Cronobacter* spp. υπάρχει σε σημαντικά ποσοστά στο νωπό γάλα και η παρουσία του θα μπορούσε να αποτελέσει απειλή για επιμόλυνση του τελικού προϊόντος, επομένως είναι απαραίτητος ο έλεγχος των συνθηκών υγιεινής στις γαλακτοπαραγωγικές μονάδες ώστε να διασφαλίζεται η εφαρμογή κανόνων ορθής υγιεινής πρακτικής.

EA101

ΜΕΛΕΤΗ ΜΟΡΙΑΚΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΩΝ ΕΚΧΥΛΙΣΗΣ DNA ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΙΧΝΕΥΣΗ ΤΡΟΦΙΜΟΓΕΝΩΝ ΠΑΘΟΓΟΝΩΝ ΣΕ ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΣΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Παπαθεοδώρου Σπύρος-Ανδρέας, Χορμόβας Βαλάντης, Τσέτσο Γεώργιος, Στεφάνου Βαλεντίνα, Μπατρίνου Ανθιμία, Αντωνόπουλος Διονύσης, Χούχουλα Δήμητρα
Σχολή Επιστημών Τροφίμων, Τμήμα Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αιγάλεω, Αθήνα

Εισαγωγή: Οι τροφιμογενείς λοιμώξεις αποτελούν σημαντική απειλή για την δημόσια υγεία και την οικονομία στην Ευρώπη. Τις τελευταίες δεκαετίες ο αριθμός των κρουσμάτων και των επιδημιών που καταγράφονται είναι αυξημένος. Η ανάγκη λοιπόν για την ανάπτυξη νέων ταχέων και αποτελεσματικότερων τεχνικών ανίχνευσης καθίσταται κρίσιμη. Έτσι, επαναστατικές τεχνικές χαμηλού κόστους και μικρού χρόνου ολοκλήρωσης κρίνονται απαραίτητες για εφαρμογή στην ταυτοποίηση των βακτηρίων, αλλά και των γονιδίων αντοχής τους.

Σκοπός: Η παρούσα μελέτη διεξήχθη με σκοπό την αξιολόγηση της τεχνικής Ισοθερμικής Ενίσχυσης Μέσω Βρόγχου (LAMP) για την ανίχνευση παθογόνων μικροοργανισμών σε νερό και δείγματα τροφίμων (γάλα, κοτόπουλο).

Υλικό-Μέθοδος: Τα δείγματα επιμολύνθηκαν με γνωστή ποσότητα (10^8 cfu/mL) από διεθνείς βάσεις δεδομένων στελεχών *Salmonella typhimurium* και *Listeria monocytogenes*. Πραγματοποιήθηκαν υποδεκαπλάσιες διαδοχικές αραιώσεις μέχρι συγκέντρωσης 10^1 cfu/mL. Σε όλα τα δείγματα απομονώθηκε DNA με δύο διαφορετικές μεθόδους εκχύλισης. Χρήση εμπορικού kit nucleospin Food – Macherey Nagel και μία in-house τεχνική με βρασμό και υπέρηχους. Η σύγκριση της αποδοτικότητας της εκχύλισης DNA πραγματοποιήθηκε με τη συμβατική PCR και με τη LAMP.

Αποτελέσματα: Με τη χρήση του kit απομόνωσης, οι *S. typhimurium* και η *L. monocytogenes* ανιχνεύτηκαν με τη συμβατική PCR σε όλα τα δείγματα μέχρι συγκέντρωσης 10^2 cfu/mL και με την in-house τεχνική μέχρι συγκέντρωσης 10^5 cfu/mL. Αντίστοιχα, με τη LAMP η *S. typhimurium* και η *L. monocytogenes* με την απομόνωση με το εμπορικό kit ανιχνεύτηκε επίσης μέχρι συγκέντρωσης 10^2 cfu/mL, ενώ με την in-house τεχνική μέχρι συγκέντρωσης 10^3 cfu/mL.

Συμπεράσματα: η μέθοδος εκχύλισης επηρεάζει σημαντικά την ευαισθησία της διάγνωσης των δύο παθογόνων βακτηρίων με τη συμβατική PCR, σε αντίθεση με τη LAMP η οποία δεν μεταβάλλεται σημαντικά. Όλες οι μέθοδοι ήταν εύχρηστες με συνολικό χρόνο ολοκλήρωσης 4h για την PCR και 1h για τη LAMP.

EA102

CAMPYLOBACTER: ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΜΟΡΙΑΚΗ ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΕ ΝΩΠΑ ΤΡΟΦΙΜΑ ΖΩΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ

Λυσιμάχου Τ. Νεφέλη, Καλογεράς Αντώνιος, Μάντης Φώτης, Παπαθεοδώρου Σπύρος, Χούχουλα Δήμητρα, Τυμπής Δημήτρης, Μπατρίνου Ανθιμία

Σχολή Επιστημών Τροφίμων, Τμήμα Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αιγάλεω, Αθήνα

Εισαγωγή: Η Καμπυλοβακτηρίωση αναφέρεται ως η πιο κοινή αιτία γαστρεντερίτιδας σε ανθρώπους στην Ευρωπαϊκή Ένωση με 246.571 κρούσματα το 2018 (EFSA, 2018) και πρόσφατα έγινε τροποποίηση του Ευρωπαϊκού Κανονισμού 2073/2005 ώστε να προστεθεί ο μικροβιολογικός έλεγχος για το *Campylobacter* (ανώτερο επιτρεπτό όριο 1000 cfu/g). Μελέτες έχουν δείξει ότι τα νωπά πουλερικά αποτελούν την κυριότερη πηγή του τροφιμογενούς αυτού παθογόνου βακτηρίου (το 37,5% των εκτρεφόμενων κοτόπουλων που αναλύθηκαν στην ΕΕ βρέθηκαν θετικά για *Campylobacter*).

Σκοπός: Ο σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η ανίχνευση των παθογόνων μικροοργανισμών *Campylobacter* spp. σε δείγματα νωπού κοτόπουλου και νωπού γάλακτος και η ταυτοποίησή του με μοριακές τεχνικές (PCR).

Υλικό-Μέθοδος: Για την ανίχνευση του *Campylobacter* χρησιμοποιήθηκε εκλεκτικό θρεπτικό υπόστρωμα (CCDA) σύμφωνα με EN ISO 10272-2, χρώση Gram και αλυσιδωτή αντίδραση πολυμεράσης (PCR). Παράλληλα πραγματοποιήθηκαν μικροβιολογικές αναλύσεις για Ολική Μεσόφιλη Χλωρίδα και για τα παθογόνα *Salmonella* spp. (υπόστρωμα XLD), *Escherichia coli* (υπόστρωμα Hi-Chrome), *Listeria monocytogenes* (υπόστρωμα ALOA).

Αποτελέσματα: Ελέγχθηκαν 37 δείγματα νωπού κοτόπουλου και 23 δείγματα απαστερίωτου γάλακτος από την Ελληνική αγορά, για την παρουσία *Campylobacter* και άλλων παθογόνων. Στα δείγματα από κοτόπουλο, στο 68% (n=37), βρέθηκε παρουσία *Campylobacter* spp., στο 27% (n=22) παρουσία *E.coli*, στο 5% (n=22) βρέθηκε *Listeria monocytogenes*, στο 5% (n=22) βρέθηκε *S.aureus* και παρατηρήθηκε απουσία *Salmonella* spp. Στο νωπό γάλα βρέθηκε παρουσία *Campylobacter* spp. σε 35% (8/23) των δειγμάτων.

Συμπεράσματα: Τα αποτελέσματα της μελέτης επιβεβαιώνουν το υψηλό ποσοστό *Campylobacter* σε εκτρεφόμενα κοτόπουλα προς λιανική πώληση, συνεπώς κρίνεται απαραίτητη η εφαρμογή κανόνων ορθής υγιεινής πρακτικής κι ο έλεγχος των συνθηκών υγιεινής στις πτηνοτροφικές μονάδες.

EA103

ΕΡΓΑΣΙΑΚΗ ΔΕΣΜΕΥΣΗ ΤΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΣΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Γιάλλουρος Γιώργος¹, Διακουράκης Μανόλης¹, Γεωργίου Άντρεα², Οικονόμου Μαρία², Γαβριήλ Έλενα³, Νικολαΐδης Χρίστος¹, Νικολόπουλος Γεώργιος²

¹ Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων και Δημόσιας Διοίκησης, Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λευκωσία, Κύπρος

² Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λευκωσία, Κύπρος

³ Οργανισμός Κρατικών Υπηρεσιών Υγείας (Ο.Κ.Υ.Υ.), Υπουργείο Υγείας Κύπρου, Λευκωσία, Κύπρος

Εισαγωγή: Το επίπεδο δέσμευσης/αφοσίωσης (engagement) του προσωπικού με τον φορέα στον οποίο εργάζεται έχει συσχετιστεί με βελτίωση της επίδοσής του. Ωστόσο, οι σχετικές μελέτες στον τομέα της υγείας είναι περιορισμένες.

Σκοπός: Η καταγραφή του επιπέδου δέσμευσης του προσωπικού σε κρατικά νοσοκομεία και κέντρα υγείας στην Κύπρο (Ο.Κ.Υπ.Υ.) και η εκτίμηση της επίδρασής του στην πρόθεση του προσωπικού για τερματισμό της εργασίας του.

Υλικό: Συγχρονική μελέτη (2019) με χρήση ερωτηματολογίων (UK NHS).

Μέθοδοι: Χρήση παραμετρικών και μη-παραμετρικών δοκιμασιών για έλεγχο διαφορών στα επίπεδα δέσμευσης με βάση χαρακτηριστικά του προσωπικού. Η επίδραση του επιπέδου δέσμευσης των εργαζομένων στην πρόθεση τερματισμού της εργασίας τους, αξιολογήθηκε με μοντέλα δομικών εξισώσεων.

Αποτελέσματα: Η ανάλυση περιέλαβε δεδομένα 348 νοσηλευτών/τριών και 114 ιατρών. Ο μέσος δείκτης δέσμευσης ήταν 6,5/10 (νοσηλευτικό προσωπικό) και 6,4/10 (ιατρικό προσωπικό) ($p=0,66$). Ο δείκτης δέσμευσης ήταν υψηλότερος ($p<0,05$) στις γυναίκες ιατρούς (6,8/10), σε σύγκριση με τους άνδρες ιατρούς (6,1/10) και στο νεοπροσλαμβανόμενο προσωπικό (<5 έτη) (6,6/10) και εκείνο που εργάζεται μακροχρόνια (15 έτη+) (6,8/10), συγκριτικά με το υπόλοιπο (6,2/10). Αύξηση του δείκτη δέσμευσης κατά μία μονάδα σχετίστηκε με μείωση ($p=0,001$) στον δείκτη πρόθεσης τερματισμού της εργασίας, κατά 1,57/10 στο νοσηλευτικό και 1,97/10 στο ιατρικό προσωπικό.

Συμπεράσματα: Το επίπεδο δέσμευσης του προσωπικού σε κρατικές δομές υγείας στην Κύπρο κινείται σε ικανοποιητικά επίπεδα αλλά χρήζει βελτίωσης. Φαίνεται να επηρεάζεται από το φύλο και τα έτη προϋπηρεσίας και αποτελεί σημαντικό παράγοντα διαμόρφωσης της πρόθεσης του προσωπικού να αποχωρήσει από τον φορέα του. Τα αποτελέσματα αυτά μπορούν να βοηθήσουν στην υλοποίηση στοχευμένων δράσεων.

EA104

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΕΠΙΠΟΛΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΩΝ ΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΜΕ ΨΥΧΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΕΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ: ΣΥΓΧΡΟΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Πελέκη Θεοδοσία¹, Μάζη Χριστίνα², Δουρίδα Ελένη³, Νικιταρά Κατερίνα⁴

¹ RN, MSc, Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Γ. Γεννηματάς», Αθήνα

² Ψυχολόγος, MSc

³ MSc, Παλλάδιον, Κέντρο Αποκατάστασης και Αποθεραπείας Κλειστής και Ημερήσιας Νοσηλείας Πελοποννήσου, Α.Ε, Τρίπολη

⁴ MSc, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου Αθηνών, Αθήνα

Εισαγωγή: Έρευνες που έχουν πραγματοποιηθεί διεθνώς σε νοσηλευτές ψυχικής υγείας αναφέρουν τουλάχιστον μια φορά σωματική επίθεση από ασθενή κατά την διάρκεια της καριέρας τους, δημιουργώντας σημαντικά, αρνητικά, αποτελέσματα για το προσωπικό, τους ασθενείς αλλά και την ίδια την λειτουργία του οργανισμού.

Σκοπός: Ήταν η διερεύνηση των στάσεων και η καταγραφή των τεχνικών διαχείρισης και αντιμετώπισης των ασθενών με επιθετική συμπεριφορά.

Υλικό-Μέθοδος: Η έρευνα ήταν συγχρονική και πραγματοποιήθηκε σε 141 νοσηλευτές που εργάζονταν σε δομές ψυχικής υγείας στην Αττική (Δεκεμβρίου 2018 - Φεβρουαρίου 2019). Χρησιμοποιήθηκε ερωτηματολόγιο αυτοαναφοράς με δημογραφικά δεδομένα, την κλίμακα για τη μέτρηση της στάσης απέναντι στην επιθετικότητα των ασθενών (ATAS) και την κλίμακα σχετικά με τις στάσεις των νοσηλευτών για την διαχείριση της επιθετικότητας (MAVAS).

Αποτελέσματα: Οι νοσηλευτές δήλωσαν (90.8%) ότι έχουν βιώσει έστω και έναν τύπο επιθετικότητας από τους ασθενείς κατά το προηγούμενο έτος. Συνολικά, οι νοσηλευτές θεωρούν συχνότερα την επιθετικότητα ως προσβλητική, καταστροφική και παρεμβατική, με την λεκτική επίθεση συχνότερο τύπο επιθετικότητας. Οι συμμετέχοντες εξέφρασαν την ισχυρότερη συμφωνία τους με την ιδέα ότι οι εσωτερικοί παράγοντες ενισχύουν την επιθετικότητα των ασθενών, ενώ ως μέθοδο διαχείρισης της επιθετικότητας δήλωσαν τη χρήση φαρμακευτικής αγωγής και σωματικών περιορισμών, με ουδέτερη στάση απέναντι στη χρήση τεχνικών αποκλιμάκωσης.

Συμπεράσματα: Υψηλό ποσοστό νοσηλευτών είχε προσωπική εμπειρία διαφόρων μορφών επιθετικότητας. Η στάση τους απέναντι στην επιθετικότητα των ασθενών επηρεάζει την επιλογή των στρατηγικών διαχείρισης των επιθέσεων γεγονός που καταδεικνύει την αναγκαιότητα εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Πρέπει να πραγματοποιηθούν στοχευμένες προσπάθειες ερευνών με πολύπλευρες προσεγγίσεις, στον συγκεκριμένο τομέα, προς περαιτέρω διερεύνηση του φαινομένου.

EA105

ΜΕΛΕΤΗ ΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΙΚΗ ΓΡΙΠΗ ΚΑΙ ΤΗ ΦΥΜΑΤΙΩΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΣΕ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τσικρικά Σταματούλα, Τερζίδης Άγης

Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών «Διεθνής Ιατρική - Διαχείριση Κρίσεων Υγείας», Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Αθηνών

Εισαγωγή: Οι επαγγελματίες υγείας στα πνευμονολογικά τμήματα των νοσοκομείων έχουν υιοθετήσει συγκεκριμένες συμπεριφορές όσον αφορά την εποχική γρίπη και την πνευμονική φυματίωση.

Σκοπός: Η διερεύνηση και καταγραφή των στάσεων και αντιλήψεων για τα αερογενώς μεταδιδόμενα νοσήματα κατά το χρονικό διάστημα 11/2019-01/2020.

Υλικό-Μέθοδος: Συμμετείχαν ιατρικό (61), νοσηλευτικό (84) προσωπικό, εργαζόμενοι στην ασφάλεια (27), καθαριότητα (36) και σίτιση (9) με αναλογία απόκρισης 75,6%.

Αποτελέσματα: Το δείγμα αποτέλεσαν 217 άτομα, 64% γυναίκες, 51±9 έτη, 40% ιατροί, 29% νοσηλευτικό προσωπικό και 31% προσωπικό καθαριότητας /σίτισης/ασφάλειας. Το 61% των ερωτηθέντων θεωρούν την εποχική γρίπη ασθένεια μικρής βαρύτητας, το 84% τη φυματίωση πολύ σοβαρή, ενώ σε ποσοστό που αγγίζει το 80% του ιατρονοσηλευτικού προσωπικού και 49% του προσωπικού ασφάλειας/καθαριότητας/σίτισης δεν θεωρούν ότι θα υπάρξει ανεπάρκεια κλινών νοσηλείας λόγω της εποχικής γρίπης (p-value <0.001). Το 48% του ιατρικού και το 51% του νοσηλευτικού προσωπικού δηλώνουν ότι προτίθενται ή έχουν ήδη εμβολιαστεί για την εποχική γρίπη ενώ το 89% των ερωτηθέντων θεωρούν το εμβόλιο ασφαλές (p-value <0.003). Σε ποσοστό 63% για τη γρίπη και 44% για τη φυματίωση ανησυχούν για την πιθανή μετάδοση παθογόνου στην οικογένεια

λόγω της φύσης της εργασίας του. Η έμφαση στα μέτρα ατομικής προστασίας και στα δύο νοσήματα είναι υψηλή (79%) έχοντας την εμπειρία της προηγούμενης πανδημίας H1N1(p-value <0.001).

Συμπεράσματα: Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων δεν φαίνεται να ανησυχεί ιδιαίτερα για την εποχική γρίπη σε αντίθεση με τη φυματίωση, αναγνωρίζοντας τον αυξημένο κίνδυνο μόλυνσης λόγω της φύσης εργασίας του, πρόσκεινται θετικά στον εμβολιασμό, χωρίς να διατηρεί σοβαρές επιφυλάξεις για την ασφάλεια του εμβολίου.

EA106

ΑΝΤΙΓΡΙΠΙΚΟΣ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ. ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ: ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΔΗΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΔΩΝ 2018-2019 ΚΑΙ 2019-2020

Σταθά Άννα¹, Μπενετάτου Κυριακή², Μπολομύτη Ευαγγελία³, Χρυσοβιτσάνου Χρύσα⁴, Αρβανιτάκη Μαρία⁵, Κουτσούρη Αριστέα⁶

¹ Νοσηλεύτρια ΠΕ Msc, Νοσηλ. Λοιμώξεων Γ.Ν Λιβαδειάς, Λιβαδειά

² Επισκέπτρια Υγείας Msc, Αναπλ. Νοσηλ. Λοιμώξεων Γ.Ν Λιβαδειάς, Λιβαδειά

³ Επισκέπτρια Υγείας Msc, Τμήμα Εμβολίων Κ.Υ Ρόδου, Ρόδος

⁴ Νοσηλεύτρια RN, PhD, MSN, MSc, Προϊσταμένη Κέντρου Ειδικών Νευρολογικών Νοσημάτων, Α' Νευρολογική κλινική Πανεπιστημίου Αθηνών, Αιγινήτειο Νοσοκομείο

⁵ Επισκέπτρια Υγείας Msc, Γ.Ν Λιβαδειάς, Λιβαδειά

⁶ Νοσηλεύτρια Msc, Δ/ντρια Νοσηλ. Υπηρεσίας Γ.Ν Λιβαδειάς, Λιβαδειά

Εισαγωγή: Η γρίπη είναι οξεία μεταδοτική νόσος. Επηρεάζει το αναπνευστικό σύστημα, οφείλεται στους ιούς της γρίπης και προκαλεί ήπια έως σοβαρή νόσο ακόμα και το θάνατο. Από τις επιπλοκές της κινδυνεύουν περισσότερο άτομα που ανήκουν σε ομάδες υψηλού κινδύνου. Το προσωπικό των υπηρεσιών υγείας διατρέχει αυξημένο κίνδυνο επαγγελματικής έκθεσης. Ο αποτελεσματικότερος τρόπος πρόληψης παραμένει ο εμβολιασμός και βασίζεται στην ανάγκη προστασίας άμεσα των ίδιων και έμμεσα των ασθενών από τη νοσοκομειακή γρίπη. Η επίτευξη υψηλών ποσοστών εμβολιαστικής κάλυψης του προσωπικού συμβάλλει στη μείωση της νοσηρότητας, της θνησιμότητας και του απουσιασμού καθώς και στη διατήρηση της εύρυθμης λειτουργίας των υπηρεσιών υγείας.

Σκοπός: Η σύγκριση της εμβολιαστικής κάλυψης του προσωπικού του Γ.Ν Λιβαδειάς έναντι της γρίπης για τις περιόδους 2018-2019 και 2019-2020 (έως 31/12 κάθε περιόδου).

Υλικό-Μέθοδος: Πρόκειται για συγκριτική μελέτη που εξετάζει τα ποσοστά εμβολιασμού του προσωπικού κατά τις τελευταίες δύο επιδημικές περιόδους. Ο συνολικός αριθμός των εργαζομένων του νοσοκομείου είναι 310.

Αποτελέσματα: Υπήρξε σαφής αύξηση (8,79%) της εμβολιαστικής κάλυψης του προσωπικού, η μεγαλύτερη αύξηση (34,71%) παρατηρήθηκε στους υπαλλήλους της διοικητικής υπηρεσίας. Ωστόσο αν και αυξημένη κατά 1% παραμένουν χαμηλά τα ποσοστά των νοσηλευτών (26,92%) αλλά και των ιατρών (20,83%) όπου παρατηρήθηκε και μείωση κατά 5,09% από πέρυσι.

Συμπεράσματα: Παρόλο που η εμβολιαστική κάλυψη του προσωπικού του νοσοκομείου μας παραμένει χαμηλή (26,45%) και σίγουρα απέχει πολύ από το στόχο του ΠΟΥ (75%), η εντατικοποίηση της καμπάνιας του Υπουργείου Υγείας σχετικά με τη σημασία του εμβολιασμού των επαγγελματιών υγείας έχει αυξήσει το ενδιαφέρον τους. Η νοσηλεύτρια λοιμώξεων έπαιξε καταλυτικό ρόλο στην προώθηση του εμβολιασμού και την συνεχή ενημέρωση του προσωπικού.

EA107

ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΤΗΣ 1ης ΥΠΕ ΑΤΤΙΚΗΣ

Χριστοφιλέα Ολυμπία¹, Ψαρίδη Λουκία², Τσαούση Μαρία¹, Οικονόμου Μαρίζα³, Ντουινιάς Γεώργιος³

¹ Προϊσταμένη Τμήματος Περιφερειακού Χάρτη Υγείας και Π.Φ.Υ., 1η Υγειονομική Περιφέρεια Αττικής, Αθήνα

² Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Κοργιαλένιο Μπενάκειο - Ε.Ε.Σ.», Αθήνα

³ Υποδιοικήτρια, 1^η Υγειονομική Περιφέρεια Αττικής, Αθήνα

⁴ Τμήμα ΠΟΛΙΔΥ, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Η προαγωγή της υγείας στο χώρο εργασίας είναι μία συντονισμένη προσπάθεια εργοδοτών, εργαζομένων και κοινωνίας, με στόχο τη βελτίωση της υγείας και της ευεξίας των ανθρώπων στο εργασιακό τους περιβάλλον. Ειδικότερα, οι εργαζόμενοι στο χώρο της υγείας αποτελούν μια ιδιαίτερη κατηγορία, λειτουργώντας υπό ασφυκτική πίεση σε ένα περιβάλλον με πολλαπλούς κινδύνους.

Σκοπός: Μελέτη του βαθμού διείσδυσης των μέτρων διασφάλισης υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων στα Νοσοκομεία. Συγκεντρώσαμε στοιχεία σε μια προσπάθεια να σκιαγραφήσουμε την πραγματικότητα και να εντοπίσουμε τυχόν κενά.

Υλικό-Μέθοδος: Δημιουργήθηκε ερωτηματολόγιο που διανεμήθηκε ηλεκτρονικά στα 23 νοσοκομεία της 1ης ΥΠΕ, από το Τμήμα Υγιεινής και Ασφάλειας των Εργαζομένων για τα έτη 2018- 2019.

Αποτελέσματα: Σύμφωνα με την έρευνά, το 82,6% των νοσοκομείων δηλώνουν ότι παρέχουν υπηρεσίες υγείας και ασφάλειας της εργασίας, ωστόσο στη πλειοψηφία τους δεν διαθέτουν Ιατρό Εργασίας, Τεχνικό Ασφαλείας και δεν έχουν διενεργήσει Γραπτή Εκτίμηση Επαγγελματικού Κινδύνου. Τα εργατικά ατυχήματα καταγράφονται στην πλειοψηφία των Νοσοκομείων, σε αντίθεση με τα επαγγελματικά νοσήματα. Για το έτος 2019, τα στοιχεία δεν διαφέρουν σημαντικά, ωστόσο παρατηρείται μικρή αύξηση στον αριθμό των απασχολούμενων Ιατρών Εργασίας και Τεχνικών Ασφαλείας. Αναφορικά με την εφαρμογή της αντικαπνιστικής νομοθεσίας, όλα τα Νοσοκομεία αναφέρουν ότι έχουν ενημερώσει το προσωπικό τους και προβαίνουν σε τακτικούς ελέγχους αλλά μόνο το 40% έχει υλοποιήσει ή προγραμματίσει προγράμματα ευαισθητοποίησης διακοπής του καπνίσματος. Επίσης το 50% αναφέρει επιθέσεις σωματικής ή λεκτικής βίας προς στους εργαζόμενους.

Συμπεράσματα: Η μελέτη μας καταδεικνύει τα κενά στις προβλεπόμενες συνθήκες υγείας και ασφάλειας στα νοσοκομεία και την έλλειψη σχετικής κουλτούρας και εκπαίδευσης.

EA108

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΣΕ ΕΠΙΒΛΑΒΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΥΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΚΕΦΕ «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ»

Γκιτάκου Άρτεμις^{1,3}, Κούβελος Ευάγγελος², Κυριακοπούλου Γεωργία³, Μέντζιου Ειρήνη³, Ντελέζος Κωνσταντίνος³

¹ Departments of Internal Medicine and Epidemiology, Erasmus MC University Medical Center, Rotterdam, The Netherlands

² Ινστιτούτο Νανοεπιστήμης και Νανοτεχνολογίας (INN), ΕΚΕΦΕ «Δημόκριτος», Αγία Παρασκευή Αττικής, Αθήνα, Ελλάδα

³ Εργαστήριο Στατιστικής Μοντελοποίησης και Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας στη Δημόσια και Περιβαλλοντική Υγιεινή, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα, Ελλάδα

Εισαγωγή: Η έκθεση σε φυσικούς ή/και χημικούς κινδύνους, σε ένα εργασιακό χώρο, είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα στην δημόσια υγεία και ειδικότερα στην υγιεινή και ασφάλεια της εργασίας.

Σκοπός: Διερεύνηση της έκθεσης των εργαζομένων του ΕΚΕΦΕ «Δημόκριτος» στους φυσικούς και χημικούς εργασιακούς παράγοντες.

Υλικό-Μέθοδος: Το δείγμα αποτέλεσαν χώροι εργασίας από 5 διαφορετικά Ινστιτούτα του ΕΚΕΦΕ «Δημόκριτος». Πραγματοποιήθηκαν μετρήσεις με την χρήση των οργάνων DustTrack 2, QRAEII, Luxmeter, Multimeter αντίστοιχα για τους κινδύνους: αέρια σωματίδια, συγκέντρωση οξυγόνου, υδρόθειου, μονοξειδίου του άνθρακα, εύφλεκτων αερίων, φωτισμό, θόρυβο. Η επεξεργασία των δεδομένων έγινε με το στατιστικό πακέτο SPSS Statistic Data Editor 2019.

Αποτελέσματα: Οι μετρήσεις αερίων και θορύβου δεν έδειξαν κάποια υπέρβαση. Στις μετρήσεις που έγιναν για τον φωτισμό, η μεγαλύτερη τιμή καταγράφηκε στο εργαστήριο Ελεύθερων ριζών, Νανοτεχνολογίας και Βιοεφαρμογών, η οποία είναι 1884 lux, ενώ η μικρότερη καταγράφηκε στο εργαστήριο Μικροηλεκτρονικής, καθώς και οι τρεις καταγραφές (200, 240 και 213 lux) ήταν κάτω από τα επιτρεπτά όρια φωτεινότητας. Σε σύνολο, 9 εργαστήρια βρέθηκαν με τιμές κάτω των ορίων αυτών. Με το μετρητή αιωρούμενων σωματιδίων, βρέθηκαν σύνολο 5 εργαστήρια με τιμές πάνω από τα όρια. Συγκεκριμένα τα όρια για PM10 είναι μικρότερο από 0,02 mg/m³ και βρέθηκαν τιμές μέχρι 0,024 mg/m³.

Συμπεράσματα: Ο «Δημόκριτος» θεωρείται σχετικά ασφαλής χώρος εργασίας. Θα πρέπει να δίνεται βάση στην χρήση ΜΑΠ με έμφαση στο φωτισμό και τα αιωρούμενα σωματίδια

EA109

ΑΠΟΣΥΡΘΗΚΕ

EA110

ΑΠΟΣΥΡΘΗΚΕ

EA111

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΠΟΦΡΑΚΤΙΚΗ ΑΠΝΟΙΑ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΪΠΝΙΑ

Κορμπίλα Ιωάννα¹, Βλάμη Αικατερίνη¹, Παπαθανασίου Ευγενία¹, Καραγεωργόπουλος Δρόσος⁽²⁾, Κόκκιου Ειρήνη¹, Παπίρης Σπυρίδων¹, Ξυδέα-Κικεμένη Αναστασία³

¹ Β' Πανεπιστημιακή Πνευμονολογική Κλινική, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο «ΑΤΤΙΚΟΝ», Ε.Κ.Π.Α., Αθήνα

² Δ' Πανεπιστημιακή Παθολογική Κλινική, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο «ΑΤΤΙΚΟΝ», Αθήνα

³ Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας, Τομέας Επαγγελματικής και Βιομηχανικής Αγωγής, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Η επίδραση της επαγγελματικής κατάστασης και του είδους επαγγέλματος στη λειτουργία του ύπνου δεν έχουν επαρκώς μελετηθεί. Εργασιακοί παράγοντες που επηρεάζουν αρνητικά ποσοτικά και ποιοτικά τον ύπνο αίρονται κατά τη συνταξιοδότηση. Η ανεργία αποτελεί περίοδο εντόνου ψυχοκοινωνικού στρες.

Σκοπός: Μελετήσαμε τα ποσοτικά και ποιοτικά χαρακτηριστικά του ύπνου, τη συχνότητα και βαρύτητα των διαταραχών του (αποφρακτική άπνοια, αϋπνία) στις επαγγελματικές ομάδες, σε απασχολούμενες με οικιακά, ανέργους και συνταξιούχους.

Μέθοδος: Ενήλικες που υποβλήθηκαν σε πολυσωματοκαταγραφική μελέτη ύπνου στην Μονάδα Μελέτης Ύπνου του νοσοκομείου «Αττικόν» (Ιανουάριο 2017- Ιούνιο 2018), μελετήθηκαν ως προς τα δεδομένα μελέτης ύπνου, δημογραφικά, σωματομετρικά στοιχεία, επαγγελματική ενασχόληση, συμπτώματα σχετικά με τον ύπνο και χαρακτηριστικά του ύπνου στο σπίτι με ειδικό ερωτηματολόγιο.

Αποτελέσματα: 257 άτομα (66.5% άνδρες), μέσης ηλικίας 56±14. 151, (58.8%) εργαζόμενοι, 15 (5.8%) άνεργοι, 27 (10,5%) οικιακά, 64 (24.9%) συνταξιούχοι. Μέτρια ή σοβαρή αποφρακτική άπνοια του ύπνου 193 (75,1%). Οι εργαζόμενοι είχαν μεγαλύτερη συνολική διάρκεια του ύπνου, διάρκεια ύπνου REM, NREM, καλύτερη επάρκεια και πιο γρήγορη έλευση ύπνου. Οι άνεργοι τη μικρότερη διάρκεια ύπνου REM, NREM. Η συχνότητα και βαρύτητα της αποφρακτικής άπνοιας, της αϋπνίας στο σπίτι ή της κλίμακας υπνηλίας Erworth δεν διέφεραν. Οι 10 επαγγελματικές ομάδες (ISCO 08) δεν διέφεραν στις παραμέτρους του ύπνου.

Συμπεράσματα: Στον πληθυσμό με μεγάλη συχνότητα αποφρακτικής άπνοιας, οι εργαζόμενοι είχαν μεγαλύτερη διάρκεια σταδίων REM, NREM, καλύτερη επάρκεια και μικρότερο χρόνο έλευσης ύπνου. Οι άνεργοι είχαν τη μικρότερη διάρκεια ύπνου REM, NREM. Η πολυσωματοκαταγραφική μελέτη ύπνου μπορεί να διαφωτίσει περαιτέρω συγκριτικά με ερωτηματολόγια τη συσχέτιση του ύπνου και επαγγελματικής κατάστασης.

EA112

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΥΠΝΗΛΙΑΣ ΚΑΤΑ ERWORTH ΣΕ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΟΔΗΓΟΥΣ ΕΝ ΩΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Δημόπουλος-Χουντής Ιωάννης, Παναγιωτίδης Ηλίας, Ξένος Δημήτριος, Κυριακοπούλου Γεωργία, Μέντζιου Ειρήνη, Ντελέζος Κωνσταντίνος

Εργαστήριο Στατιστικής Μοντελοποίησης και Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας στη Δημόσια και Περιβαλλοντική Υγιεινή, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Εισαγωγή: Οι συνηθέστερες αιτίες ατυχημάτων από επαγγελματίες οδηγούς είναι η κόπωση, η υπερβολική ταχύτητα και η ημερήσια υπνηλία.

Σκοπός: Διερεύνηση της ημερήσιας υπνηλίας, ως πιθανό αίτιο εργατικού ατυχήματος, σε επαγγελματίες οδηγούς.

Υλικό-Μέθοδος: Για την εκτίμηση της ημερήσιας υπνηλίας χρησιμοποιήθηκε το εργαλείο μέτρησης της κλίμακας Erworth. Το δείγμα αποτέλεσαν 70 επαγγελματίες οδηγοί διάφορων ηλικιών, εργαζόμενοι σε μεταφορική εταιρεία σε δρομολόγια εσωτερικού και εξωτερικού. Οι οδηγοί υποβλήθηκαν σε

ερωτηματολόγια διερεύνησης δημογραφικών στοιχείων και στη συνέχεια απάντησαν στο ερωτηματολόγιο της κλίμακας Erworth. Η επεξεργασία των δεδομένων έγινε με το στατιστικό πακέτο SPSS Statistic Data Editor 2019 και η στατιστική ανάλυση έγιναν σε επίπεδο σημαντικότητας 5%.

Αποτελέσματα: Το δείγμα αποτελείται από 70 οδηγούς όπου το 50% καλύπτουν εσωτερικά δρομολόγια και 50% εξωτερικά. Επίσης, μεγάλο ποσοστό αυτών (47,1%) έχουν μεσημεριανό ωράριο εργασίας καθώς οι ώρες ξεκούρασης είναι κυρίως βραδινές (57,1%). Το 8% των οδηγών δήλωσε ότι πάσχει από κάποιο νόσημα, ενώ το 38,6% των οδηγών εργάζεται σε αυτό τον κλάδο 10 με 15 χρόνια. Επίσης οι οδηγοί ανεξαρτήτως δρομολογίων εργάζονται κατά μέσο όρο 6,91 ώρες την ημέρα ενώ κοιμούνται κατά μέσο όρο 6,34 ώρες ημερησίως με το 37,1% των οδηγών να δηλώνουν ύπνο εν ώρα εργασίας. Αρχικά από την ανάλυση του δείγματος φαίνεται να μην υπάρχει όμως συσχέτιση μεταξύ της υπνηλίας και του κλάδου (Δρομολόγια, εσωτερικού-εξωτερικού) καθώς το $p\text{-value}=0,142 < 0.05$ στατιστικά μη σημαντικό άρα και το $r=0,177$ δεν μπορεί να ληφθεί υπόψιν.

Συμπέρασμα: Η ημερήσια υπνηλία είναι συνηθισμένη αιτία οδικών ατυχημάτων. Στην συγκεκριμένη όμως έρευνα από τις αρχικές αναλύσεις δεν επιβεβαιώνεται ότι σχετίζεται με την πραγματοποίηση συγκεκριμένων δρομολογίων.

EA113

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΕ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ: ΠΕΝΤΑΕΤΗΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ (2015-2019)

Νικολακοπούλου Αγγελική¹, Ιερωνυμάκη Αλεξάνδρα¹, Ανθουλάκη Χριστίνα¹, Παραλίκα Ολυμπία², Γερογιάννη Σταυρούλα², Δαμαλά Μαρία¹, Πρίφτη Ελένη¹, Τερζή Αναστασία¹

¹ Μικροβιολογικό Τμήμα, Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Αλεξάνδρα», Αθήνα

² Γραφείο Λοιμώξεων, Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Αλεξάνδρα», Αθήνα

Εισαγωγή: Τα εργατικά ατυχήματα αποτελούν συχνό φαινόμενο στους επαγγελματίες υγείας. Η πρόληψή τους, αν και είναι κυρίως ατομική υπόθεση, αφορά και σε παρεμβάσεις στο εργασιακό περιβάλλον.

Σκοπός: Η καταγραφή των ατυχημάτων σε εργαζόμενους του Γενικού Νοσοκομείου Αθηνών «ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ» κατά τη διάρκεια της τελευταίας πενταετίας.

Υλικό-Μέθοδος: Το υλικό αποτέλεσαν τα ατυχήματα που προκλήθηκαν σε εργαζόμενους του Νοσοκομείου (ιατροί, νοσηλευτές, σπουδαστές, καθαριστές και άλλοι) από 1-1-2015 έως 31-12-2019. Καταγράφηκαν το είδος του βιολογικού υλικού στο οποίο εκτέθηκαν (αίμα ή άλλο) και ο τρόπος έκθεσής τους (τραυματισμός από βελόνη, αιχμηρό αντικείμενο ή εκτίναξη). Η αντιμετώπιση των ατυχημάτων βασίστηκε στις οδηγίες της επιτροπής νοσοκομειακών λοιμώξεων του νοσοκομείου.

Αποτελέσματα: Οι εργαζόμενοι που ενεπλάκησαν στα ατυχήματα ήταν 46 νοσηλευτές/μαιευτές, 18 ιατροί, 13 φοιτητές, 12 υπάλληλοι καθαριότητας/πλυντηρίων, 5 τραυματιοφορείς, 4 βοηθοί θαλάμου, 3 τεχνολόγοι και 2 φαρμακοποιοί. Ο αριθμός ατυχημάτων ανά έτος, όπως επίσης το βιολογικό υλικό έκθεσης και το μέσο τραυματισμού, φαίνονται στον παρακάτω πίνακα:

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΚΘΕΣΗΣ	ΕΤΗ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ					ΣΥΝΟΛΟ
	2015	2016	2017	2018	2019	
AIMA	3	1	13	20	24	61

ΑΛΛΟ	2	4	9	11	16	43
ΜΕΣΟ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΥ						
ΝΥΓΜΟΣ	5	4	18	29	36	93
ΕΚΤΙΝΑΞΗ	0	1	4	2	4	11
ΣΥΝΟΛΟ	5	5	22	31	40	103

Συμπεράσματα: Παρατηρείται αυξανόμενος αριθμός ατυχημάτων στο Νοσοκομείο τα τελευταία 5 έτη, με την πλειοψηφία των ατυχημάτων να αφορά στο νοσηλευτικό προσωπικό. Συχνότερο μέσο τραυματισμού ήταν η βελόνη/αιχμηρό αντικείμενο και συχνότερο βιολογικό υλικό έκθεσης ήταν το αίμα. Ο αναμενόμενος πρωταγωνιστικός ρόλος του ανθρώπινου παράγοντα καθιστά αναγκαία την επικέντρωση των μέτρων πρόληψης στην αλλαγή συμπεριφορών των επαγγελματιών υγείας.

EA114

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣΜΟΥ ΛΟΓΩ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΜΕΓΑΛΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Στρατάκος Πέτρος¹, Βλαχάδης Νικόλαος², Κορνάρου Ελένη³

1 Υποδιευθυντής Οικονομικού, Γεν. Νοσοκομείου Νίκαιας «ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ» - ΓΝΔΑ «Η ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ», Πειραιάς

2 Γυναικολόγος ΕΣΥ, εξωτ. συνεργάτης Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, ΠΑΔΑ, Αθήνα

3 Αν. Καθηγήτρια Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, ΠΑΔΑ, Αθήνα

Εισαγωγή: Ο απουσιασμός από την εργασία λόγω ασθένειας, ως απρόβλεπτος παράγοντας, είναι ένα πρόβλημα που επιβαρύνει την ομαλή λειτουργία ενός οργανισμού και στην περίπτωση ενός δημόσιου γενικού Νοσοκομείου, το πρόβλημα αυτό γίνεται μεγαλύτερο και σε συνάρτηση με την υποστελέχωση και τις περικοπές δαπανών, επηρεάζει αρνητικά την παροχή φροντίδας υγείας.

Σκοπός: Η διερεύνηση σχέσης μεταξύ του πλήθους των αναρρωτικών αδειών και του φύλου, της ειδικότητας, της σχέσης εργασίας και του Τμήματος εργασίας των υπαλλήλων. Προσδιορισμός της ειδικότητας με τον μεγαλύτερο αριθμό αναρρωτικών αδειών κατά την τριετία 2016-2018.

Υλικό-Μέθοδος: Τα δεδομένα της έρευνας αντλήθηκαν από το ηλεκτρονικό αρχείο του Τμήματος Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού του Γ.Ν.Ν. «ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ» - ΓΝΔΑ «Η ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ». Συλλέχθηκαν πάνω από 1.700 δεδομένα για κάθε έτος έρευνας και καταχωρήθηκαν σε φύλλα επεξεργασίας excel. Η ταξινόμησή τους έγινε ανά κωδικό εργαζομένου. Στη συνέχεια τα δεδομένα ποσοτικοποιήθηκαν και καταχωρήθηκαν στον στατιστικό πακέτο SPSS (v23).

Αποτελέσματα: Παρατηρήθηκε ότι περισσότεροι από τους μισούς εργαζομένους, έλαβαν τουλάχιστον μία αναρρωτική άδεια ανά έτος, ενώ ένα μεγάλο ποσοστό εργαζομένων έλαβε πάνω από 4-5 φορές αναρρωτική άδεια σε κάθε έτος. Διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική συσχέτιση μεταξύ του πλήθους των αναρρωτικών αδειών και του φύλου των εργαζομένων, της ειδικότητας τους, του Τμήματος και της σχέσης εργασίας τους. Το μεγαλύτερο πλήθος αναρρωτικών αδειών λήφθηκε από γυναίκες νοσηλεύτριες και διοικητικούς υπαλλήλους, με μόνιμη σχέση εργασίας.

Συμπεράσματα: Οι ανωτέρω αναφερόμενες ειδικότητες υποφέρουν εντονότερα από επαγγελματική εξουθένωση εν συγκρίσει με τις λοιπές, γεγονός το οποίο επιφέρει αρνητικό αντίκτυπο στην κατάσταση της υγείας τους.

EA115

ΜΕΤΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΕΚΘΕΣΗ CO ΣΕ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΨΗΣΗ

Τσακανίκα Γεωργία-Αικατερίνη, Χαρίτος Κωνσταντίνος, Κυριακοπούλου Γεωργία, Μέντζιου Ειρήνη, Ντελέζος Κωνσταντίνος

Εργαστήριο Στατιστικής Μοντελοποίησης και Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας στη Δημόσια και Περιβαλλοντική Υγιεινή

Εισαγωγή: Το μονοξείδιο του άνθρακα αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους κινδύνους για την υγεία των ανθρώπων που εργάζονται σε καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος στην έψηση.

Σκοπός: Διερεύνηση και εκτίμηση της επικινδυνότητας της έκθεσης στο μονοξείδιο του άνθρακα στους εργαζομένους των καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος στην έψηση.

Υλικό-Μέθοδος: Το δείγμα αποτέλεσαν 30 εργαζόμενοι στον χώρο της εστίασης που απάντησαν σε ένα ερωτηματολόγιο με 30 ερωτήσεις. Για την μέτρηση του μονοξειδίου του άνθρακα χρησιμοποιήσαμε την συσκευή QRAE. Η επεξεργασία των δεδομένων έγινε με το στατιστικό πακέτο SPSS Statistic Data Editor 2019.

Αποτελέσματα: Οι εργαζόμενοι που είναι και καπνιστές και εργάζονται στην συγκεκριμένη θέση για πάνω από δέκα χρόνια σε ποσοστό 70% πάσχουν από δυσφορία σε σχέση με το 30% των εργαζομένων που δεν έχουν το αίσθημα της δυσφορίας. Οι εργαζόμενοι με χρόνια προϋπηρεσίας πέντε έως δέκα χρόνια και είναι και καπνιστές, πάσχουν από δυσφορία σε ποσοστό 42,86% σε σχέση με το 28,57% που δεν υποφέρει από δυσφορία αν και καπνίζει και το και το υπόλοιπο 28,57% που δεν υποφέρει πάλι από δυσφορία αλλά δεν καπνίζει.

Συμπεράσματα: Ο συνδυασμός καπνίσματος και μονοξειδίου του άνθρακα προκαλεί πρόβλημα στο αναπνευστικό σύστημα. Οι εργαζόμενοι που πάσχουν από χρόνια βρογχίτιδα, είναι καπνιστές και εργάζονται πάνω από 10 χρόνια χρησιμοποιούν συνθετικά κάρβουνα. Τα συνθετικά κάρβουνα ελκύουν περισσότερο το μονοξείδιο του άνθρακα σε σχέση με το ξυλοκάρβουνο. Η εμφάνιση κάποιου νοσήματος του αναπνευστικού επηρεάζεται από τον τύπο των κάρβουνων που χρησιμοποιούν οι εργαζόμενοι.

EA116

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΕΚΤΕΘΕΙΜΕΝΩΝ ΣΕ ΑΙΩΡΟΥΜΕΝΗ ΣΩΜΑΤΙΔΙΑΚΗ ΣΚΟΝΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΕ ΥΠΑΙΘΡΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΓΕΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Κεραμυδάς Δημήτριος¹, Μπακάκος Πέτρος², Κωνσταντακόπουλος Ιωάννης³, Δρακόπουλος Βασίλειος⁴, Παπαλέξης Πέτρος¹, Παπαδάκης Αντώνιος⁵, Πανταζή Ευγενία⁶, Χαϊδούτης Ηλίας⁷, Κωνσταντινίδης Θεόδωρος⁸, Καβαντζάς Νικόλαος¹, Αλχανάτης Μάνος², Πατσούρης Ευστράτιος⁹, Λάζαρης Ανδρέας Χ.¹

¹ Ε.Κ.Π.Α., Ιατρική Σχολή, Α' Εργαστήριο Παθολογικής -Ανατομικής, Αθήνα

² Ε.Κ.Π.Α., Ιατρική Σχολή, Αθήνα

³ Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Διεύθυνση Υγείας και Ασφάλειας στην Εργασία, Αθήνα

⁴ Ελληνικό Ινστιτούτο Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας (ΕΛ.ΙΝ.Υ.Α.Ε.)

⁵ Περιφέρεια Κρήτης, Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας, Ηράκλειο

⁶ Ε.Κ.Π.Α., Ιατρική Σχολή, Εργαστήριο Υγιεινής, Επιδημιολογίας και Ιατρικής Στατιστικής, Αθήνα

⁷ Υπουργείο Εσωτερικών, Αθήνα

⁸ Ιατρική Σχολή Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (Δ.Π.Θ.), Εργαστήριο Υγιεινής και Προστασίας Περιβάλλοντος

⁹ Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Ψυχικής Υγιεινής Ε.Π.Ι.Ψ.Υ., Αθήνα

Εισαγωγή: Στο εργασιακό περιβάλλον των υπόγειων και υπαίθριων κατασκευαστικών έργων η εισπνοή αιωρούμενης σωματιδιακής σκόνης η οποία περιέχει κρυσταλλικό διοξείδιο του πυριτίου (SiO_2) αποτελεί κίνδυνο για την υγεία των εργαζομένων και μπορεί να οδηγήσει σε παθήσεις του αναπνευστικού συστήματος (πυριτίαση, ΧΑΠ, καρκίνος πνευμόνων κ.λπ.).

Σκοπός: Σκοπός της μελέτης ήταν η εκτίμηση της έκθεσης των εργαζομένων στον παράγοντα (SiO_2) καθώς και η εξέταση της αναπνευστικής λειτουργίας των εργαζομένων.

Υλικό-Μέθοδος: Συμμετείχαν 86 εργαζόμενοι υπαίθριων και υπόγειων έργων κατασκευής με έκθεση στον παράγοντα (SiO_2). Πραγματοποιήθηκαν δειγματοληψίες για την εκτίμηση της έκθεσης στον παράγοντα και εργαστηριακή ανάλυση των δειγμάτων. Επίσης διεξήχθησαν δοκιμές αναπνευστικής λειτουργίας των εργαζομένων και λήψη ιατρικού - επαγγελματικού ιστορικού. Τέλος πραγματοποιήθηκε ακτινολογικός έλεγχος των εργαζομένων με ακτινογραφίες και αξονική τομογραφία υψηλής ευκρίνειας (HRCT).

Αποτελέσματα: Διαπιστώθηκε ότι 51 εργαζόμενοι (61,4%) βρέθηκαν εντός φυσιολογικών ορίων, 22 εργαζόμενοι (26,5%) διαγνώστηκαν με ήπιο αποφρακτικό σύνδρομο, 4 εργαζόμενοι (4,8%) με ήπια ελάττωση της διαχυτικής ικανότητας και 2 εργαζόμενοι (2,4%) με μέτριας βαρύτητας περιοριστικό σύνδρομο ($P=0,038$). Στα ακτινολογικά ευρήματα σε σύνολο των συμμετεχόντων (69 εργαζόμενοι) διαπιστώθηκε ότι 52 εργαζόμενοι δεν είχαν καθόλου ευρήματα, 12 διαγνώστηκαν με μη ειδικά ευρήματα για επαγγελματικό νόσημα και 5 εργαζόμενοι με ειδικά ευρήματα ($P=0,044$).

Συμπεράσματα: Διαπιστώθηκε κατά την κατηγοριοποίηση του λειτουργικού ελέγχου αναπνοής ότι οι εργαζόμενοι στα υπόγεια έργα είναι λιγότερο πιθανό να βρίσκονται εντός φυσιολογικών ορίων σε σύγκριση με εκείνους στα υπαίθρια. Κατά τον ακτινολογικό έλεγχο είναι πιθανότερο να παρουσιάζουν ευρήματα σε σχέση με εκείνους στα υπαίθρια. Τέλος οι ανωτέρω εργαζόμενοι με >15 έτη έκθεσης στον παράγοντα (SiO_2), μπορεί να εμφανίσουν πυριτίαση στην χρόνια μορφή της.

EA117

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΠΙΠΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Τζιλινγκάκη Κωνσταντίνα¹, Παπαμίχος Ηλίας², Κάβουρα Όλγα³, Δαμικούκα Ιωάννα³, Ζέρβας Γιώργος³, Εβρένογλου Λευκοθέα³

¹ Απόφοιτος, Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

² Απόφοιτος, Τμήμα Φυσικής, Σχολή Θετικών Επιστημών, ΕΚΠΑ

³ Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Εισαγωγή: Η έκθεση ανήλικων και ενήλικων ατόμων σε τοξικές χημικές ουσίες που υπάρχουν στο περιβάλλον επηρεάζει την κατάσταση της υγείας τους.

Σκοπός: Η παρούσα έρευνα έχει ως σκοπό τη διερεύνηση των περιβαλλοντικών συνθηκών και τις πιθανές επιπτώσεις στην κατάσταση υγείας των μαθητών/τριών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην περιοχή των Αμπελοκήπων.

Υλικό: Η έρευνα διεξήχθη με τυχαία δειγματοληψία σε 3 δημόσια Γυμνάσια και 2 δημόσια Γενικά Λύκεια της περιοχής και ο μελετώμενος πληθυσμός περιλαμβάνει συνολικά 185 συμμετέχοντες/ουσες μαθητές/τριες.

Μεθοδολογία: Διανεμήθηκε ερωτηματολόγιο, το οποίο συμπληρώθηκε ανώνυμα από τους γονείς των παιδιών, και πραγματοποιήθηκε στατιστική ανάλυση των μελετώμενων μεταβλητών όπως συνήθειες του περιβάλλοντος του εφήβου, τόπος κατοικίας και συνήθειες της μητέρας κατά την κύηση.

Αποτελέσματα: Σημαντικές συσχετίσεις προέκυψαν στα προβλήματα που διαπιστώθηκαν μετά από εξέταση γενικής αίματος, στα προβλήματα του πεπτικού συστήματος, στη συχνότητα εμφάνισης ημικρανιών και στη δυσκολία συγκέντρωσης σε σχέση με το φύλο. Το ποσοστό εμφάνισης νευρικότητας-υπερκινητικότητας είναι αυξημένο στα παιδιά που έχουν διαγνωστεί με προβλήματα στον θυρεοειδή αδένα και στα παιδιά που πάσχουν από κατάθλιψη ή/και οι συναισθηματικές διαταραχές.

Συμπεράσματα: Με τα προαναφερόμενα αποτελέσματα κρίνεται απαραίτητη η ευρύτερη διερεύνηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων στην υγεία των κατοίκων της περιοχής, καθώς υπάρχουν δεδομένα που ενισχύουν την άποψη ότι το περιβάλλον της περιοχής είναι βεβαρυμένο.

EA118

ΤΟ ΠΡΟΦΙΛ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΥΓΕΙΑΣ ΤΗΣ 1^{ης} ΥΠΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, ΜΕ ΟΡΟΥΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ (Υ&ΑΕ)

Τσαούση Μαρία¹, Χριστοφιλέα Ολυμπία², Ψαρίδη Λουκία³, Νταβώνη Γιαννούλα⁴, Κικεμένη Αναστασία⁵, Ντουνιάς Γεώργιος⁵

¹ Ιατρός Εργασίας, 1η Υγειονομική Περιφέρεια Αττικής, Αθήνα

² Προϊσταμένη Τμήματος Περιφερειακού Χάρτη Υγείας και Π.Φ.Υ., 1η Υγειονομική Περιφέρεια Αττικής

³ Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Κοργιαλένιο Μπενάκειο - Ε.Ε.Σ.», Αθήνα

⁴ Υποδιοικήτρια, 1^η Υγειονομική Περιφέρεια Αττικής, Αθήνα

⁵ Τμήμα ΠΟΛΙΔΥ, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Τα θέματα Υγείας και Ασφάλειας στην Εργασία, στην περίπτωση των εργαζομένων στις δομές της Π.Φ.Υ αντιμετωπίζονται μάλλον αποσπασματικά. Η επιλογή της απομακρυσμένης-κεντρικής διαχείρισης οφείλει να ξεκινήσει με την αποτύπωση της τρέχουσας κατάστασης.

Σκοπός: Η συλλογή στοιχείων σε επίπεδο Κέντρων Υγείας της 1^{ης} ΥΠΕ Αττικής, προκειμένου να σκιαγραφηθεί η τρέχουσα κατάσταση και να σχεδιαστούν ρεαλιστικά μελλοντικές παρεμβάσεις.

Υλικό-Μέθοδος: Χρησιμοποιήθηκε ερωτηματολόγιο, ενιαίο για όλο το προσωπικό, το οποίο διακινήθηκε υπηρεσιακά, το έτος 2019 και συμπληρώθηκε εθελοντικά και ανώνυμα. Η δομή του περιλάμβανε ενότητες σχετικές με δημογραφικά στοιχεία, επαγγελματικό ιστορικό, αντιλήψεις-συμπεριφορές υγείας, παράγοντες επαγγελματικού κινδύνου, στοιχεία ατυχημάτων και γενικής υγείας.

Αποτελέσματα: Συμπληρώθηκαν συνολικά 294 ερωτηματολόγια. Η απαντητικότητα διακυμάνθηκε έντονα, με Μέση Τιμή το 53,7%. Το δείγμα αποτελείται κυρίως από γυναίκες (70%), υψηλού μορφωτικού επιπέδου, με μέση ηλικία τα 48,2 έτη, με μέσο ΔΜΣ στην περιοχή του υπέρβαρου (Μ.Τ: 25,1), με χρόνια νόσο και υπό χρόνια φαρμακευτική αγωγή σε μεγάλο ποσοστό (28% και 35% αντίστοιχα) και χωρίς τον προτεινόμενο εμβολιασμό (πλήρης στο 27,7%). Το Κ.Υ Πατησίων επελέγη για αναλυτικότερη μελέτη και σύγκριση με προηγούμενα δεδομένα.

Συμπεράσματα: Το ερωτηματολόγιο που χρησιμοποιήθηκε επέτρεψε τη συλλογή μεγάλου αριθμού απαραίτητων στοιχείων. Η διακύμανση στην απαντητικότητα συνδέεται απόλυτα με την παρουσία ατόμου αναφοράς, σε κάθε προσέγγιση. Τα ευρήματα υποδεικνύουν ότι ο έλεγχος της κατάστασης της υγείας σε σχέση με το εργασιακό αντικείμενο είναι επιβεβλημένος, με επιπρόσθετο κίνδυνο από τα ειδικά χαρακτηριστικά του δείγματος. Οι ακατάλληλες συμπεριφορές υγείας αποτελούν τομείς που επίσης επιβάλλουν άμεση και στοχευμένη παρέμβαση.

EA119

ΕΡΓΑΣΙΑΚΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ξυδέα-Κικεμένη Αναστασία¹, Κτενά Δανάη², Κτενάς Ευτύχης¹

¹ Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας υγείας Πα.Δ.Α.

² Οικονομολόγος

Εισαγωγή: Ο βαθμός ικανοποίησης ενός ανθρώπου από την εργασία του είναι καθοριστικός παράγοντας τόσο για την κοινωνική και οικογενειακή του ζωή όσο και για την ατομική του υγεία. Η εργασιακή ικανοποίηση αναφέρεται σε μια στάση ή κατάσταση, κατά την οποία αναπτύσσονται στους εργαζόμενους συναισθήματα, γνώσεις και συμπεριφορές σχετικά με το αντικείμενο και το περιβάλλον εργασίας, τις διαπροσωπικές σχέσεις, τις προοπτικές εξέλιξης και ανταμοιβής. Η ικανοποίηση μπορεί να εξεταστεί ως ανεξάρτητη ή εξαρτημένη μεταβλητή. Στην πρώτη περίπτωση συνδέεται με τον απουσιασμό και την κινητικότητα, ενώ στη δεύτερη σχετίζεται με το περιεχόμενο ή το πλαίσιο εργασίας.

Σκοπός: Ο σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να καταγράψει και να αξιολογήσει τα ποιοτικά και ποσοτικά χαρακτηριστικά της εργασιακής ικανοποίησης των Ιατρών που συμμετείχαν στη μελέτη.

Μέθοδος: Για τη συλλογή των στοιχείων χρησιμοποιήθηκε ερωτηματολόγιο, το οποίο συμπληρώθηκε από 117 Ιατρούς που παρακολούθησαν το ΠΜΣ «Επαγγελματική & Περιβαλλοντική Υγεία» και τη θεωρητική κατάρτιση της Ειδικότητας Ιατρικής της Εργασίας τα ακαδημαϊκά έτη 2013-14 έως 2018-19. Το ερωτηματολόγιο περιλάμβανε δημογραφικά στοιχεία, επαγγελματικό ιστορικό, ερωτήσεις για τις συνήθειες τους, ερωτήσεις για χαρακτηριστικά της εργασίας, όπως αυτονομία, υπευθυνότητα, λήψη αποφάσεων, εξέλιξη, ασφάλεια και αντιστοιχία αμοιβής-αρμοδιοτήτων αλλά παράγοντες και κινδύνους, που δυσχεραίνουν την εργασία τους. Η στατιστική ανάλυση έγινε με το πακέτο SPSS.

Αποτελέσματα-Συμπεράσματα: Το δείγμα αποτελούνταν από 50,8% άνδρες και 49,2% γυναίκες, ηλικίας 30-49 ετών (85,6%), ειδικευόμενοι (53,4%) και ειδικοί (46,6%), μέσης προϋπηρεσίας 8,84±6,5. Σχετικά με τις ειδικότητες ήταν Ιατροί Εργασίας (34,5%), Ιατροί της πρωτοβάθμιας (22,0%), και Κλινικών ειδικοτήτων (43,2%) απασχολούμενοι κατά 69,5% στο ΕΣΥ και κατά 20,3% στον Ιδιωτικό τομέα. Η ικανοποίηση από την εργασία στους Ιατρούς φαίνεται να υστερεί σχετικά με την αναγνώριση της προσφοράς τους (36,4%), την καθημερινότητα τους (35,6%), τη δυνατότητα αξιοποίησης των προσόντων (32,2%), την υποστήριξη από τους προϊστάμενους (33,1%), την αυτόνομη εργασία (30,5%)

και τις οικονομικές απολαβές (57,6%). Ο κύριος επαγγελματικός κίνδυνος αφορά στο φόρτο εργασίας (66,9%), τον οποίον επιτείνουν η κακή οργάνωση (34,7%) και η πληθώρα των περιστατικών (23,7%). Περαιτέρω αποτελέσματα που προέκυψαν από την ανάλυση των δεδομένων, καταδεικνύουν την έλλειψη/αναποτελεσματικότητα των ειδικών που ασχολούνται με την οργάνωση και τη διαχείριση της καθημερινότητας του ιατρικού προσωπικού.

EA120

ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΕΙΚΤΩΝ ΕΥΖΩΙΑΣ, ΕΡΓΑΣΙΑΚΗΣ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΜΟΝΙΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΕ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Κατσαούνη Μαρία¹, Σκούφη Γεωργία¹, Βασιλείου Έλενα^{1,2}, Παγωνάκη Μαρία², Τρυψιάνης Γρηγόρης³, Κωνσταντινίδης Κ. Θεόδωρος^{1,2}, Νένα Ευαγγελία^{1,2}

¹ Εργαστήριο Υγιεινής και Προστασίας Περιβάλλοντος Τμήμα Ιατρικής ΔΠΘ

² Ιατρείο Εργασίας, Εργαστήριο Υγιεινής και Προστασίας Περιβάλλοντος, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Αλεξανδρούπολης

³ Εργαστήριο Ιατρικής Στατιστικής, Τμήμα Ιατρικής ΔΠΘ

Εισαγωγή- Σκοπός: Σκοπός της μελέτης ήταν η αξιολόγηση και η σύγκριση δεικτών ευζωίας, εργασιακής ανασφάλειας και της ικανότητας προς εργασία, μεταξύ εργαζομένων τριτοβάθμιου νοσοκομείου, σε μόνιμη ή προσωρινή σχέση εργασίας.

Υλικό- Μέθοδοι: Η μελέτη διεξήχθη σε εργαζομένους οι οποίοι δέχτηκαν να απαντήσουν στα ακόλουθα ερωτηματολόγια: α) Δείκτης ευεξίας WHO-5, β) Δείκτης Εργασιακής Ανασφάλειας (Job Insecurity Index-JII), γ) Δείκτης ικανότητας εργασίας (Work Ability Index WAI).

Αποτελέσματα: Από τα 301 ερωτηματολόγια τα οποία αρχικά διανεμήθηκαν, τα 288 επιστράφηκαν (ποσοστό απόκρισης 95,7%). Η πλειοψηφία των συμμετεχόντων (73,3%) εργάζονται υπό μόνιμη απασχόληση. Δεν παρατηρήθηκε διαφορά μεταξύ των δύο ομάδων στην ηλικία ($p = 0,073$) και στην κατανομή του φύλου ($p = 0,614$). Η κλίμακα WHO-5 αποκάλυψε ότι και στις 5 ερωτήσεις, οι μόνιμοι εργαζόμενοι είχαν χειρότερα αποτελέσματα. Η ανάλυση των απαντήσεων στο JII έδειξε ότι, αν και στα πρώτα 4 ερωτήματα (γνωστική διάσταση της εργασιακής ανασφάλειας) δεν διαπιστώθηκε διαφορά, στις 7 απαντήσεις (συναισθηματική διάσταση) οι μόνιμοι υπάλληλοι ήταν σε πολύ καλύτερη θέση, αισθανόμενοι λιγότερη ανασφάλεια. Όσον αφορά στην ικανότητα για εργασία, το WAI έδειξε καλή ικανότητα εργασίας (μέσες βαθμολογίες μεταξύ 37-43) και για τις δύο ομάδες. Ωστόσο, η μέση βαθμολογία των προσωρινά απασχολούμενων ήταν σημαντικά υψηλότερη ($40,06 \pm 4,99$ έναντι $38,29 \pm 4,67$, $p = 0,005$), καταδεικνύοντας καλύτερη ικανότητα προς εργασία.

Συμπεράσματα: Η απασχόληση σε καθεστώς προσωρινής σχέσης εργασίας χαρακτηρίζεται από αίσθηση υψηλότερης εργασιακής ανασφάλειας, αν και η αίσθηση ευζωίας και η ικανότητα προς εργασία είναι καλύτερες.

EA121

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΟΣ ΑΝΘΡΑΚΑ ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΑΘΗΝΑΣ-ΠΑΤΡΑΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΡΟΔΟΔΑΦΝΗ-ΜΠΟΖΑΪΤΙΚΑ

Μπέντος Δημήτριος¹, Αργυρόπουλος Δημήτριος², Αναστασάκης Μιχαήλ³, Καραμπογιάνης Ιωάννης³, Ράπτη Χριστιάννα², Αργυροπούλου-Παπά Μυρτώ², Ντοανίδης Λάζαρος², Τσιαπάλη Κωνσταντίνα¹

¹ Εργαστήριο Στατιστικής Μοντελοποίησης & Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας στη Δημόσια και Περιβαλλοντική Υγιεινή, Κατεύθυνση Δημόσιας Υγείας, Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

² Δημήτρης Αργυρόπουλος & συνεργάτες. μελέτες για το περιβάλλον, Χολαργός, Αθήνα

³ ΕΡΓΟΣΕ Α.Ε., Διεύθυνση Μελετών

Εισαγωγή: Το αποτύπωμα άνθρακα αποτελεί έννοια ιδιαίτερα δημοφιλή, καθώς σχετίζεται με την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής.

Σκοπός: Η ποσοτική εκτίμηση του ανθρακικού αποτυπώματος από τη λειτουργία του τμήματος Ροδοδάφνη-Μποζαϊτικά, μήκους 32 Km, της ΣΓΥΤ Αθήνας-Πάτρας.

Υλικό-Μέθοδος: Για τον προσδιορισμό του αποτυπώματος άνθρακα εφαρμόστηκε η μεθοδολογία του Climate Change and Major Projects in 2014-2020: Framework of Available Guidance της ΕΕ. Ως όριο μελέτης τέθηκαν τα όρια της ζώνης διέλευσης της νέας ΣΓ καθώς και του ΠΑΘΕ. Ως περίοδος αποτίμησης ελήφθη το χρονικό διάστημα 2025 (έτος πλήρους λειτουργίας) έως 2050. Για την ποσοτικοποίηση των απόλυτων εκπομπών (Ab) και των εκπομπών χωρίς το έργο (Be) χρησιμοποιήθηκαν κυκλοφοριακά δεδομένα από τη Μελέτη Ανάλυσης Κόστους-Οφέλους (εκπόνηση Δρόμος Σύμβουλοι Μελετητές Ε.Π.Ε. για λογαριασμό της ΕΡΓΟΣΕ Α.Ε.) και εφαρμόστηκε το μοντέλο Transport tool v.2.6-Greenhouse Gas Protocol.

Αποτελέσματα: Οι συνολικές ετήσιες εκπομπές από τη λειτουργία του τμήματος (εκπομπές από κίνηση επιβατικών υπεραστικών-προαστιακών επιβατικών-εμπορικών συρμών-κίνηση οχημάτων στην ΠΑΘΕ) υπολογίζονται σε 195.287 tn CO₂e, το 2025 και σε 319.524 tn CO₂e το 2050. Οι εκπομπές χωρίς το έργο υπολογίζονται σε 222.955tn CO₂e το 2025 και σε 360.995 tn CO₂e το 2050.

Συμπεράσματα: Για την εκτίμηση της περιβαλλοντικής επιβάρυνσης από εκπομπές GHG ή της εξοικονόμησης εκπομπών υπολογίσθηκαν οι σχετικές εκπομπές (Re), που αντιπροσωπεύουν τη διαφορά μεταξύ απόλυτων εκπομπών και εκπομπών χωρίς παρουσία του έργου. Η πλήρης λειτουργία του έργου μετά το 2025 θα έχει ως συνέπεια την εκπομπή μικρότερων ποσοτήτων αερίων του θερμοκηπίου. Αναμένεται ότι η μείωση θα κυμαίνεται από 27.700 tn CO₂e το 2025 έως 41.500 tn CO₂e το 2050.

EA122

ΜΕΤΡΑ ΑΝΤΙΘΟΡΥΒΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΣΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ 1 ΤΗΣ ΣΤΑΣΥ Α.Ε.

Μπέντος Δημήτριος¹, Αργυρόπουλος Δημήτριος², Κωνσταντόπουλος Νικόλαος³, Λιάπης Βασίλειος³, Αργυροπούλου-Παπά Μυρτώ², Ντοανίδης Λάζαρος², Τσιαπάλη Κωνσταντίνα¹, Βασιλειάδης Σωτήριος¹

¹ Εργαστήριο Στατιστικής Μοντελοποίησης & Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας στη Δημόσια και Περιβαλλοντική Υγιεινή, Κατεύθυνση Δημόσιας Υγείας, Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

² Δημήτρης Αργυρόπουλος & Συνεργάτες. Μελέτες για το περιβάλλον, Χολαργός, Αθήνα

³ Σταθερές Συγκοινωνίες (ΣΤΑ.ΣΥ.) Α.Ε.

Εισαγωγή: Η ΣΤΑΣΥ Α.Ε. έχει λάβει μέτρα για τη μείωση της επιβάρυνσης του ακουστικού περιβάλλοντος από την κυκλοφορία συρμών.

Σκοπός: Η ποσοτική εκτίμηση της απόδοσης των μέτρων αντιθρομβικής προστασίας στη γραμμή 1 (Πειραιάς-Κηφισιά).

Υλικό-Μέθοδος: Η καταγραφή του ακουστικού περιβάλλοντος έγινε στα πλαίσια ανανέωσης της περιβαλλοντικής αδειοδότησης της γραμμής 1 τον Οκτώβριο του 2015 σε δύο θέσεις: Άνω Πατήσια μπροστά από το 59^ο Γυμνάσιο, Ν. Ηράκλειο εμπρός από το 4^ο Γενικό Λύκειο. Έγιναν 10 ηχομετρήσεις/θέση, με αναλυτή ακριβείας τύπου I, διάρκειας τουλάχιστον 20 min σύμφωνα με το BS7445-1:2003 ISO 1996:2003. Πριν και μετά τη μέτρηση έγινε βαθμονόμηση.

Αποτελέσματα: Στην πρώτη θέση η Leq κυμαίνεται από 53,0-62,4 dB(A) (μέση τιμή 59,3 διάμεση 59,5 dB(A)), ο L10 από 50,1-59,4 dB(A) (μέση τιμή 56,3 διάμεση 56,6 dB(A)) και ο L95 από 40,5-51,4 dB(A) (μέση τιμή 48,3 διάμεση 49,4 dB(A)). Στη δεύτερη θέση η Leq κυμαίνεται από 57,2-64,8 dB(A) (μέση τιμή 60,6 διάμεση 60,9 dB(A)), ο L10 από 56,0-63,2 dB(A) (μέση τιμή 59,3 διάμεση 59,5 dB(A)) και ο L95 από 44,7-51,2 dB(A) (μέση τιμή 48,3 διάμεση 48,5 dB(A)).

Συμπεράσματα: Η εκτίμηση της απόδοσης των μέτρων έγινε συγκρίνοντας τα αποτελέσματα με αυτά καταγραφής το 2004 στις ίδιες θέσεις πριν τη λήψη μέτρων. Στην πρώτη θέση το 2004 η Leq ανέρχονταν σε 72,9 dB(A), αυξημένη κατά 13,6 dB(A), ο L10 σε 67,0 dB(A) αυξημένος κατά 10,7 dB(A), ενώ ο L95 σε 50,0 dB(A), αυξημένος κατά 7,2 dB(A) σε σύγκριση με το 2015. Στη δεύτερη θέση, η Leq ανέρχονταν σε 67,8 dB(A), αυξημένη κατά 7,2 dB(A), ο L10 σε 63,5 dB(A) αυξημένος κατά 4,2 dB(A), ενώ ο L95 σε 55,0 dB(A), αυξημένος κατά 6,5 dB(A) σε σύγκριση με το 2015.

EA123

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΑΡΑΜΕΤΡΩΝ ΣΤΟ ΝΕΡΟΥ ΤΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΤΕΧΝΗΤΟΥ ΝΕΦΡΟΥ ΣΕ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Χατζηνίκου Μαρίνα¹, Γκαγκτζής Δημήτρης¹, Γρεβενίτου Πανωραία², Τσακάλωφ Ανδρέας², Χατζηχριστοδούλου Χρήστος^{1,2}

¹ Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας Θεσσαλίας, Λάρισα

² Εργαστήριο Υγιεινής & Επιδημιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Λάρισα

Εισαγωγή: Ο χημικός έλεγχος του νερού που χρησιμοποιείται στις Μονάδες Τεχνητού Νεφρού συνηγορεί στη διασφάλεια της υγείας των αιμοκαθρούμενων.

Σκοπός: Η μελέτη των χημικών παραμέτρων της ποιότητας του νερού που χρησιμοποιείται στις Μονάδες Τεχνητού Νεφρού των Νοσοκομείων, η αποτύπωση των υπερβάσεων και η συσχέτισή τους με τους παράγοντες κινδύνου.

Υλικό-Μέθοδος: Τα έτη 2018-2019 στάλθηκαν από τους Επόπτες Δημόσιας Υγείας των Νοσοκομείων στο Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας (ΠΕΔΥ) Θεσσαλίας 322 δείγματα από το νερό που χρησιμοποιείται στις Μονάδες Τεχνητού Νεφρού. Τα δείγματα αναλύθηκαν σύμφωνα με τα ISO 23500, 13959, 11663/2019 για τις ακόλουθες παραμέτρους: σκληρότητα, ασβέστιο, μαγνήσιο, νιτρικά, θειικά, κυανιούχα, φθοριούχα, αρσενικό, μόλυβδος, χρώμιο, κάδμιο, χαλκό, ψευδάργυρο, υδράργυρο, αλουμίνιο, κάλιο και νάτριο.

Αποτελέσματα: Σε 181 δείγματα που αναλύθηκαν τα έτη 2018-2019 για την παράμετρο των νιτρικών ιόντων τα 28 (15,5%) είχαν υπέρβαση και η μέγιστη τιμή που προσδιορίστηκε ήταν 11mg/L, ενώ 10 (8,6%) δείγματα από τα 141 που αναλύθηκαν για τις παραμέτρους του καδμίου και του μαγνησίου

εμφάνισαν υπέρβαση. Επίσης, βρέθηκαν 4 (5%) από τα 80 δείγματα να έχουν υπέρβαση στα φθοριούχα ιόντα και 8 (7,3%) από τα 110 αναλυθέντα δείγματα για την παράμετρο του μολύβδου να έχουν συγκέντρωση μεγαλύτερη από την παραμετρική τιμή. Οι υπερβάσεις σχετίζονται με την μη έγκαιρη αλλαγή των φίλτρων.

Συμπεράσματα: Η ποιότητα του νερού που χρησιμοποιείται κατά τη συνεδρία της αιμοκάθαρσης αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την προστασία της υγείας των αιμοκαθαιρόμενων. Παρατηρήθηκαν συστηματικές υπερβάσεις για το λόγο αυτό θα πρέπει να συνεχιστούν οι έλεγχοι, έτσι ώστε να προστατευθεί η υγεία των αιμοκαθερούμενων.

EA124

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΜΠΕΛΕΤΣΙ, ΑΤΤΙΚΗ

Ντούνη Ειβης, Ακουμιανάκης Ορέστης, Δαμικούκα Ιωάννα, Εβρένογλου Λευκοθέα, Ζέρβας Γεώργιος, Κάβουρα Όλγα

Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Η ποιότητα των λιμναίων υδάτων επηρεάζεται από την ατμοσφαιρική ρύπανση και τις εισροές στον αποδέκτη. Οι όξινες εκπομπές μπορεί να οδηγήσουν στη μείωση του pH και να προκαλέσουν οξίνιση των υδάτων, ενώ τα νιτρικά και φωσφορικά ιόντα από λιπάσματα και απορρυπαντικά όντας θρεπτικά συστατικά, μπορεί να προκαλέσουν το φαινόμενο του ευτροφισμού και την υπέρμετρη ανάπτυξη μικροοργανισμών, μειώνοντας το διαλυμένο οξυγόνο και επηρεάζοντας την υδρόβια ζωή.

Σκοπός: Στόχος της μελέτης ήταν η εκτίμηση της ποιότητας και της εποχιακής διακύμανσης των υδάτων της Λίμνης Μπελέτσι του Νομού Αττικής.

Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκαν δυο δειγματοληψίες τον Οκτώβριο 2016 και τον Ιούνιο 2017. Στο πεδίο μετρήθηκαν: pH, θερμοκρασία, αγωγιμότητα, διαλυμένο οξυγόνο. Κατόπιν μεταφοράς των δειγμάτων στο εργαστήριο κάτω από συνθήκες συντήρησης μετρήθηκε η συγκέντρωση σε νιτρικά, νιτρώδη, αμμωνία, θειικά και φωσφορικά ιόντα.

Αποτελέσματα: Οι τιμές του pH κυμαίνονταν εντός φυσιολογικών επιπέδων από 7,2-8,6. Η συγκέντρωση του διαλυμένου οξυγόνου το φθινόπωρο (μέσος όρος 7,8 mg/L) κατατάσσει τη λίμνη ως ελαφρά ρυπασμένη ενώ το καλοκαίρι η μέση τιμή (4,6 mg/L) δηλώνει ενδιάμεση ρύπανση. Αν και η μέση συγκέντρωση φωσφορικών στις ευρωπαϊκές λίμνες το 2017 ήταν (ΕΕ, 2019) 0,02 mg/L, η συγκέντρωση στη λίμνη ήταν αυξημένη με μέση τιμή 0,4 mg/L το καλοκαίρι και 0,74 mg/L το φθινόπωρο. Οι συγκέντρωση των νιτρικών (5,94 mg/L φθινόπωρο; 1,1 mg/L καλοκαίρι) υπερβαίνει το επίπεδο του 1 mg/L μη-ρυπασμένης λίμνης. Η ευτροφική κατάσταση της λίμνης είναι ανώτερη μεσοτροφική έως ευτροφική.

Συμπεράσματα: Λόγω αυξημένων συγκεντρώσεων θρεπτικών συστατικών στη Λίμνη Μπελέτσι δημιουργούνται ευτροφικές συνθήκες ενώ δεν παρατηρείται η οξίνιση των υδάτων.

EA125

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΡΥΠΑΝΣΗ ΑΠΟ ΠΕΤΡΕΛΑΪΚΟΥΣ ΥΔΡΟΓΟΝΑΘΡΑΚΕΣ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ ΤΟΥ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ, ΕΝΑΝ ΧΡΟΝΟ ΜΕΤΑ ΤΗ ΒΥΘΙΣΗ ΔΕΞΑΜΕΝΟΠΛΟΙΟΥ

Καψάλης Κωνσταντίνος, Καββάλου Μαρία, Δαμικούκα Ιωάννα, Εβρένογλου Λευκοθέα, Κάβουρα Όλγα
Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Τα ναυτικά ατυχήματα σε πολλές περιπτώσεις οδηγούν σε ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος κυρίως λόγω διαρροής πετρελαίου. Ο σχηματισμός των πετρελαιοκηλίδων μπορεί να προκαλέσει σοβαρές συνέπειες στη θαλάσσια ζωή. Μετά τη διαρροή του αργού πετρελαίου ή προϊόντων του, λαμβάνουν χώρα και φυσικές διεργασίες π.χ. εξάτμιση των πτητικών κλασμάτων του, γαλακτωματοποίηση, ιζηματοποίηση, βύθιση και μετασχηματισμού του σε ουσίες με διαφορετικές φυσικοχημικές ιδιότητες από τις αρχικές, αλλά και ανθρωπογενείς παρεμβάσεις π.χ. χρήση πλωτών φραγμάτων και διατάξεων άντλησης πετρελαίου για τον περιορισμό εξάπλωσης και αντιμετώπισης της πετρελαιοκηλίδας, και ενέργειες για τον καθαρισμό των ακτών.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να αποτυπωθεί η εικόνα που παρουσιάζει το θαλάσσιο περιβάλλον του παραλιακού μετώπου του Σαρωνικού, αναφορικά με την πιθανή παρουσία πετρελαϊκών υδρογονανθράκων, έναν χρόνο μετά από ατύχημα βύθισης δεξαμενόπλοιου, το 2017, ανοιχτά της Σαλαμίνας.

Υλικό-Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκαν δειγματοληψίες θαλασσινού νερού από ακτές του παραλιακού μετώπου από το Φάληρο έως την Ανάβυσσο, ένα χρόνο μετά, και εργαστηριακές αναλύσεις - μετρήσεις πετρελαϊκών υδρογονανθράκων.

Αποτέλεσμα: Από τις μετρήσεις που πραγματοποιήθηκαν με εφαρμογή της τεχνικής της αέριας χρωματογραφίας με ανιχνευτή ιονισμού φλόγας (GC-FID), ανιχνεύθηκαν ολικοί υδρογονάνθρακες σε συγκεντρώσεις μικρότερες από 20 µg/L στα περισσότερα δείγματα.

Συμπέρασμα: Οι μετρήσεις της έρευνάς μας δείχνουν μία μικρή παρουσία υδρογονανθράκων μετά από το διάστημα του ενός έτους, στο τμήμα του παραλιακού μετώπου του Σαρωνικού μεταξύ Αλίμου και Αναβύσσου. Συγκρίνοντάς τες και με αντίστοιχες μετρήσεις του Ελληνικού Κέντρου Θαλάσσιων Ερευνών, προκύπτει ότι τα μέτρα αντιμετώπισης και απορρύπανσης είχαν θετικά αποτελέσματα.

EA126

ΜΕΛΕΤΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΝΕΡΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ ΣΕ ΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Λαμπρόπουλος Δημήτριος¹, Μπαρμπάτης Νικόλαος², Πανταζής Σπυρίδων², Λαμπροπούλου Αναστασία³, Κατσαρός Επαμεινώνδας⁴, Λάμπρος Θεόδωρος²

¹ Δ/ση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε Μεσσηνίας, Καλαμάτα

² Δ/ση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Αχαΐας, Πάτρα

³ Πανεπιστήμιο Πατρών, Ρίο Πατρών

⁴ Δ/ση Δημόσιας Υγείας Π. Ν. Αιγαίου, Ρόδος

Εισαγωγή: Η παροχή ασφαλούς πόσιμου νερού αποτελεί μια από τις πιο επιτυχημένες παρεμβάσεις της δημόσιας υγείας στην ανθρωπότητα. Καθοριστικός παράγοντας για να εξασφαλιστεί η παροχή υψηλής ποιότητας νερού ανθρώπινης κατανάλωσης είναι η συνεχής επαγρύπνηση των υγειονομικών υπηρεσιών.

Σκοπός: Στόχος της μελέτης ήταν η μικροβιολογική και χημική αξιολόγηση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης στα δημοτικά διαμερίσματα αστικής περιοχής της νότιας Πελοποννήσου.

Υλικό-Μέθοδος: Συλλέξαμε και αναλύσαμε τα αποτελέσματα δειγματοληψιών και μετρήσεων της δημοτικής εταιρείας ύδρευσης που λήφθηκαν από σημεία δειγματοληψίας (βρύσες) του εσωτερικού δικτύου ύδρευσης δημοτικών διαμερισμάτων αστικής περιοχής της νότιας Πελοποννήσου. Οι δειγματοληψίες αφορούσαν το χρονικό διάστημα 2008 έως 2010. Αναλύθηκαν μετρήσεις που αφορούσαν ορισμένους μικροβιακούς δείκτες και φυσικό-χημικά χαρακτηριστικά του νερού.

Αποτελέσματα: Αναλύθηκαν 351 συνολικά δειγματοληψίες οι οποίες διενεργήθηκαν το χρονικό διάστημα 2008 έως 2010. Η μέση τιμή PH και Νιτρικών που καταγράφηκε ήταν 7,42 και 19,94 mg/l αντίστοιχα. Το 35,9% των μετρήσεων υπολειμματικού χλωρίου ήταν εντός φυσιολογικών ορίων μέτρησης (0,2-0,4mg/l) ενώ στο υπόλοιπο 64.1% διαπιστώθηκε υποχλωρίωση. Τα περισσότερα δείγματα με αυξημένες τιμές νιτρικών καταγράφηκαν τους χειμερινούς μήνες. Τα ολικά κολοβακτηριοειδή και το E.coli είχαν αυξημένη συχνότητα ανίχνευσής τους καλοκαιρινούς μήνες. Επίσης η αύξηση του υπολειμματικού χλωρίου στα δείγματα ανάλυσης συνοδεύονταν από μείωση ανίχνευσης ολικών κολοβακτηριοειδών ($r = -0.132^*$, $p = 0,05$) και E.coli ($r = -0.143^*$, $p = 0,05$) στα δείγματα.

Συμπεράσματα: Απαιτείται βελτίωση της χλωρίωσης στο σύστημα ύδρευσης της αστικής περιοχής που διεξήγαμε την μελέτη, προκειμένου να εξασφαλιστεί η παροχή καθαρού νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.

EA127

ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΓΡΟΒΙΟΤΟΠΟΥ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΛΙΑΚΟ ΑΞΟΝΑ ΝΑΥΠΛΙΟΥ-Ν.ΚΙΟΥ

Μπικάκης Νικόλαος¹, Μπικάκη Μαρία-Άννα², Ζέρβας Γιώργος³, Δαμικούκα Ιωάννα³, Εβρένογλου Λευκοθέα³

¹Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Ναυπλιέων

²Δ/ση Υγειονομικού Ελέγχου και Περιβαλλοντικής Υγιεινής Π.Ε Κεντρικού Τομέα Αθηνών, Περιφέρεια Αττικής

³Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας Πα.Δ.Α.

Εισαγωγή: Στον παραλιακό άξονα Ναυπλίου-Ν.Κίου στην περιοχή της Αργολίδας, υπάρχει ένας υδροβιότοπος με τεράστια οικολογική σημασία.

Σκοπός: Σκοπός της μελέτης είναι η ανάδειξη του φυσικού πλούτου του υδροβιότοπου, ο χαρακτηρισμός της συνολικής έκτασής του σε προστατευόμενη περιοχή και η κατάρτιση ενός κατάλληλου σχεδίου διαχείρισης του με γνώμονα την προστασία της Δημόσιας Υγείας και του περιβάλλοντος γενικότερα.

Υλικό: Η έρευνα επικεντρώθηκε σε ολόκληρη την περιοχή του υδροβιότοπου στον παραλιακό άξονα Ναυπλίου-Ν.Κίου.

Μέθοδος: Η συλλογή των στοιχείων έγινε κατά τη διενέργεια επιτόπιων αυτοψιών στο πεδίο του υδροβιότοπου κατά το χρονικό διάστημα 2017-2018. Η καταγραφή των χαρακτηριστικών του υδροβιότοπου έγινε σε έντυπα, που αφορούσαν: φυσικά στοιχεία του περιβάλλοντος, την

κοινωνικοοικονομική κατάσταση των κατοίκων της περιοχής και τις διάφορες οχλήσεις-κινδύνους για τον συγκεκριμένο υγροβιότοπο.

Αποτελέσματα: Ο υγροβιότοπος στον παραλιακό άξονα Ναυπλίου-Ν.Κίου φιλοξενεί μια τεράστια ποικιλία από χλωρίδα και πανίδα, αποτελώντας ένα φυσικό οικοσύστημα. Οι κίνδυνοι για τον υγροβιότοπο που εντοπίστηκαν περιλαμβάνουν: τα στερεά και υγρά απόβλητα οικισμών, μεταποιητικών μονάδων, κτηνοτροφείων, τις επιχωματώσεις και την εισροή γεωργικών ρύπων.

Συμπέρασμα: Σκόπιμο είναι να οριστεί άμεσα ένας φορέας διαχείρισης του υγροβιότοπου, προκειμένου να γίνουν σημαντικές παρεμβάσεις για την Προστασία του περιβάλλοντος, όπως είναι: ο καθαρισμός της ευρύτερης περιοχής του υγροβιότοπου, η δημιουργία δικτύων διαδρομών, η κατάλληλη σήμανση, το παρατητήριο πουλιών.

RBT001

ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΗ ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΠΛΟΥΣΙΩΝ ΣΕ Ω-3 ΛΙΠΑΡΑ ΟΞΕΑ ΜΑΚΡΑΣ ΑΛΥΣΟΥ ΚΑΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΝΟΗΤΙΚΗΣ ΕΚΠΤΩΣΗΣ: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΕΤΑ-ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΔΟΣΗΣ ΑΠΟΚΡΙΣΗΣ

Κάσδαγλη Μαρία-Ιωσηφίνα¹, Κωστή Ι. Ρένα², Ταϊγανίδου Φεοφάνια¹, Κυρώζης Ανδρέας³, Νάσκα Ανδρονίκη¹

¹ Εργ. Υγιεινής, Επιδημιολογίας και Ιατρικής Στατιστικής, Ιατρική Σχολή Ε.Κ.Π.Α.

² Τμήμα Διαιτολογίας και Διατροφολογίας, Σχολή Επιστημών Φυσικής Αγωγής, Αθλητισμού και Διαιτολογίας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

³ Α' Νευρολογική Κλινική, Ιατρική Σχολή Ε.Κ.Π.Α.

Εισαγωγή: Συστηματικές ανασκοπήσεις επιδημιολογικών ερευνών υποστηρίζουν πως η αύξηση στην κατανάλωση ψαριών (φυσικές πηγές ω-3 λιπαρών οξέων μακράς αλύσου) σχετίζεται με μείωση του κινδύνου έκπτωσης της νοητικής λειτουργίας. Οι μελέτες όμως που διερευνούν τα χαρακτηριστικά δόσης-απόκρισης της σχέσης αυτής είναι περιορισμένες.

Σκοπός: Με την εφαρμογή καινοτόμων μεθόδων (StatMethodsMedRes. 2019;28:1579-1596) πραγματοποιήθηκε μετα-ανάλυση δόσης-απόκρισης για τη διερεύνηση της σχέσης μεταξύ της κατανάλωσης ψαριών και του κινδύνου άνοιας ή νόσου Alzheimer.

Υλικό-Μέθοδος: Μέσω βιβλιογραφικής αναζήτησης (Ιανουάριος 2019), συγκεντρώθηκαν προοπτικές επιδημιολογικές μελέτες παρατήρησης για τη διερεύνηση της δόσης-απόκρισης στην εν λόγω συσχέτιση. Εφαρμόστηκε μοντέλο πολυωνύμου τρίτου βαθμού (*restricted cubic spline model*) με περιορισμό, με τη μέθοδο «ενός σταδίου».

Αποτελέσματα: Συμπεριελήφθησαν 10 μελέτες, εκ των οποίων 8 αξιολογούσαν τον κίνδυνο εμφάνισης άνοιας και 8 τον κίνδυνο εμφάνισης νόσου Alzheimer. Γενικά, παρατηρήθηκαν διαφοροποιήσεις μεταξύ της σχέσης της κατανάλωσης ψαριών με τον κίνδυνο νόσησης. Συγκεκριμένα, η κατανάλωση ψαριών (σε σχέση με τη μη κατανάλωση) βρέθηκε να σχετίζεται σταθερά αρνητικά με τον κίνδυνο άνοιας (ΣΚ= 0.90, 95% ΔΕ: 0.81-1.01 για κατανάλωση μίας μερίδας (125g), ΣΚ=0.83, 95% ΔΕ: 0.69 - 1.01 για κατανάλωση δύο μερίδων και ΣΚ=0.79, 95% ΔΕ: 0.65 - 0.98 για κατανάλωση τριών μερίδων). Στην περίπτωση της νόσου Alzheimer, ο κίνδυνος ελαχιστοποιείται (ΣΚ=0.69, 95% ΔΕ 0.54 - 0.88) με την κατανάλωση δύο μερίδων την εβδομάδα (250g), ενώ επιπλέον αύξηση στη διατροφική πρόσληψη δεν φαίνεται να σχετίζεται με περαιτέρω μείωση του κινδύνου.

Συμπεράσματα: Η μετα-ανάλυση δόσης-απόκρισης παρέχει ενδείξεις μη γραμμικής σχέσης μεταξύ της κατανάλωσης ψαριών και του κινδύνου έκπτωσης της νοητικής λειτουργίας (σχέση σχήματος J).

RBT002

ΔΕΙΚΤΗΣ ΜΑΖΑΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΜΑΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

Γκίτσα Ανδριάννα¹, Ψαράκη Ελένη²

¹ Κέντρο Υγείας Ν. Κόσμου, Αθήνα

² Γενικό Νοσοκομείο Χανίων, Χανιά

Εισαγωγή: Η στοματική υγεία συνδέεται με την γενική υγεία και σχετίζεται τον τρόπο ζωής και συμπεριφορές, όπως η κακή στοματική υγιεινή και οι διατροφικές συνήθειες. Η παχυσαρκία είναι

επίσης ένα σοβαρό πρόβλημα δημόσιας υγείας σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας και αποτελεί παράγοντα κινδύνου για πολλές ασθένειες.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να διερευνηθεί η συσχέτιση μεταξύ της Στοματικής Υγείας και του Δείκτη Μάζας Σώματος (ΔΜΣ).

Υλικό-Μέθοδος: Για τον σκοπό αυτό πραγματοποιήθηκε αναζήτηση για βιβλιογραφικές αναφορές που περιλαμβάνουν μελέτες και ανασκοπήσεις στην αγγλική γλώσσα, από το 2000 μέχρι το 2019, με λέξεις κλειδιά, obesity, BMI, oral health, dental health.

Αποτελέσματα: Στις πολύ μικρές ηλικίες (2-6 ετών) δεν βρέθηκε να υπάρχει συσχέτιση μεταξύ ΔΜΣ και τερηδονισμού. Αντίθετα στις μεγαλύτερες ηλικίες (6-15 ετών) , σε εφήβους και σε νεαρούς ενήλικες, υπάρχει στατιστικά θετική συσχέτιση μεταξύ των δεικτών τερηδονισμένων δοντιών (df-τκαι DF-T), ΔΜΣ και παιδικής παχυσαρκίας .Στις μεγαλύτερες ηλικίες βρέθηκε ότι αυτοί που έχουν τουλάχιστον 20 φυσικά δόντια είναι πιθανότερο να έχουν φυσιολογικό ΔΜΣ, ενώ θετική είναι και η συσχέτιση μεταξύ ΔΜΣ, περιοδοντικής υγείας και στοματικής υγιεινής. Επιπλέον, ο αριθμός των δοντιών και η περιοδοντική νόσος σχετίζονται με τον Μεταβολικό Σύνδρομο και την περιφέρεια μέσης (>90cm). Τέλος, σε μια πρόσφατη μετανάλυση που συμπεριέλαβε 16 μελέτες βρέθηκε ότι υπάρχει μια αμφίδρομη σχέση μεταξύ του αριθμού των ελλειπόντων δοντιών και της παχυσαρκίας.

Συμπεράσματα: Η ενδυνάμωση των προγραμμάτων υγείας, με προγράμματα αγωγής και προαγωγής στοματικής υγείας και η ενσωμάτωση της Οδοντιατρικής στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, είναι απαραίτητη για την στόχευση των κοινών παραγόντων κινδύνου, την βελτίωση του τρόπου ζωής, την πρόληψη των μη μεταδιδόμενων ασθενειών και την ολιστική αντιμετώπιση των ασθενών.

RBT003

ΕΠΙΠΤΩΣΗ ΔΙΑΤΑΡΑΧΩΝ ΣΩΜΑΤΙΚΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΠΟΥ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ Κ.Υ. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

Σταμπουλή Παναγιώτα, Μπίτσικας Ιωάννης, Νικολαΐδου Ξανθήπιπη
Κέντρο Υγείας Καλλιθέας - 1^η ΥΠΕ Αττικής

Εισαγωγή: Το Κ.Υ. Καλλιθέας-1^η ΥΠΕ Αττικής είναι δημόσια δομή παροχής υπηρεσιών ΠΦΥ. Στο Κ.Υ. Καλλιθέας λειτουργεί Ιατρείο Προληπτικής Ιατρικής Ενηλίκων. Παρακολουθούνται συστηματικά σε ετήσια βάση υγιείς ενήλικες ηλικίας 35-60 ετών.

Σκοπός: Να εκτιμηθεί το ποσοστό Ελλειποβαρών, Νορμοβαρών, Υπέρβαρων και Παχύσαρκων μεταξύ των εξετασθέντων στο Ιατρείο Προληπτικής Ιατρικής. Να εκτιμηθεί αν το ποσοστό αυτό συμβαδίζει με το γενικό ποσοστό Παχύσαρκων και Υπέρβαρων στην Ελλάδα.

Υλικό-Μέθοδος: Συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα όλοι όσοι εξετάστηκαν σε ένα τυπικό εξάμηνο, από 01/01/19 έως 30/06/19 (Συνολικά 226, Α=77-Γ=149). Κατατάχθηκαν με βάση το Δ.Μ.Σ και το φύλο. Έγινε σύγκριση των αντίστοιχων ποσοστών μεταξύ των δύο φύλων.

Αποτελέσματα: Φυσιολογικό Σωματικό Βάρος είχε το 50,88% (115 εξετασθέντες). Το συνολικό ποσοστό των Υπέρβαρων και Παχύσαρκων βρέθηκε 47,79% (108). Από αυτούς Υπέρβαροι ήταν το 33,63% (76) και Παχύσαρκοι το 14,16% (32). Παράλληλα βρέθηκε και ένα πολύ μικρό ποσοστό Ελλειποβαρών (1,33%, 3 εξετασθέντες). Τα αντίστοιχα ποσοστά μεταξύ των δύο φύλων ήταν Άνδρες: Νορμοβαρείς

42,86%(33), Ελλειποβαρείς 1,3%(1), Υπέρβαροι 36,36% (28), Παχύσαρκοι 19,48% (15). 3 άνδρες είχαν ΔΜΣ>40Kg/m². Γυναίκες: Νορμοβαρείς 55,03% (82), Ελλειποβαρείς 1,34% (2), Υπέρβαρες 32,21% (48), Παχύσαρκες 11,41% (17). Η σύγκριση των ποσοστών ανάμεσα στα δύο φύλα και ανά κατηγορία δεν ανέδειξε στατιστικά σημαντικές διαφορές. Οι Υπέρβαροι και οι Παχύσαρκοι παραπέμφθηκαν στη Διαιτολόγο του Κ.Υ. Καλλιθέας για αντιμετώπιση.

Συμπεράσματα: Τα ποσοστά Υπέρβαρων και Παχύσαρκων βρέθηκαν υψηλά και παραπλήσια με τα γνωστά ποσοστά στην Ελλάδα. Το αυξημένο Σωματικό Βάρος είναι πολύ συχνό ακόμη και μεταξύ εκείνων που ακολουθούν προγράμματα Προληπτικής Ιατρικής και ενδιαφέρονται, κατά τεκμήριο, περισσότερο για την υγεία τους.

RBT004

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΓΛΥΚΟΖΥΛΙΩΜΕΝΗΣ ΑΙΜΟΣΦΑΙΡΙΝΗΣ (HbA1c) ΣΤΗΝ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΜΕ ΣΑΚΧΑΡΩΔΗ ΔΙΑΒΗΤΗ

Μαΐση Μαρία, Τσιούλος Γεώργιος, Γρηνάκης Γεώργιος
Μικροβιολογικό Εργαστήριο Κ.Υ. Καστελλίου

Εισαγωγή: Ο σακχαρώδης διαβήτης οφείλεται στην αύξηση της συγκέντρωσης σακχάρου στο αίμα. Διακρίνεται σε τύπου 1 ως κύρια αιτία διαβήτη σε παιδιά και σε τύπου 2 που είναι συχνότερος στους ενήλικες, έχει χρόνια πορεία, μπορεί να προκαλέσει σοβαρές επιπλοκές όπως καρδιαγγειακή νόσο, χρόνια νεφρική ανεπάρκεια και βλάβες του αμφιβληστροειδούς και η πρόληψή του είναι ιδιαίτερης σημασίας για τη δημόσια υγεία. Η HbA1c αποτελεί ένωση της γλυκόζης με την αιμοσφαιρίνη των ερυθρών και εξαιρετικό δείκτη της γλυκαιμικής στάθμης τις τελευταίες 120 μέρες.

Σκοπός: Μέτρηση των επιπέδων σακχάρου και HbA1c σε ασθενείς του Κ.Υ. Καστελλίου από Ιανουάριο-Δεκέμβριο 2017.

Υλικό-Μέθοδος: Καταγράφηκαν τα επίπεδα σακχάρου και HbA1c ασθενών με ΣΔ και κατηγοριοποιήθηκαν οι ασθενείς σε 3 ομάδες ανάλογα με τη ρύθμιση του σακχάρου. Η μέτρηση έγινε με τον βιοχημικό αναλυτή TARGA BT 2000 της εταιρίας MENARINI.

Αποτελέσματα: Συνολικά ελέγχθηκαν 792 άτομα εκ των οποίων 213(26,9%) ασθενείς με ΣΔ. Από αυτούς 91 ήταν άνδρες (42,7%), 122 γυναίκες (57,3%) και 135 ασθενείς (63,4%) ηλικίας >55 ετών. Οι ασθενείς της ομάδας 1 έχουν ρυθμίσει επαρκώς το σάκχαρο, της ομάδας 2 έχουν ένα μέτριο έλεγχο ενώ της ομάδας 3 δεν έχουν καμία ρύθμιση του σακχάρου.

ΟΜΑΔΑ	ΑΡ.ΑΣΘΕΝΩΝ
1. Glu: 110-185 mg/dl HbA1c: 6,0-7,0%	112 (52,6%)
2. Glu: 160-210 mg/dl HbA1c: 7,0-8,0%	61 (28,6%)
3. Glu: >185 mg/dl HbA1c: >8,0%	40 (18,8%)

Συμπέρασμα: Η HbA1c αποτελεί την εξέταση επιλογής για έλεγχο της ρύθμισης του ΣΔ. Το υψηλό ποσοστό εμφάνισης ΣΔ στην περιοχή μας (26,9%) καθιστά αναγκαίο τον τακτικό προληπτικό έλεγχο για την ρύθμιση και πρόληψη των σοβαρών επιπλοκών του διαβήτη.

RBT005**ΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΟΑΓΟΥΝ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ, ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ**

(Συγχρονική μελέτη σε μαθητές της Ε΄ τάξης Δημοτικών Σχολείων νήσου Κω-Δωδεκάνησα)
Μαλαχία Καλλιόπη, Διαιτολόγος, MSc Δημόσια Υγεία, European University Cyprus

Εισαγωγή: Η πρόληψη και οι στρατηγικές παρέμβασης στα προβλήματα που σχετίζονται με τη διατροφή στηρίζονται κυρίως στην κατανόηση των παραγόντων που διαμορφώνουν τις διατροφικές στάσεις και συμπεριφορές των παιδιών, αφού συχνά υπάρχει συνάρτηση μεταξύ στάσης και διατροφικής συμπεριφοράς.

Σκοπός: Η διερεύνηση των πιθανών σχέσεων μεταξύ της διατροφικής συμπεριφοράς, των επιπέδων φυσικής δραστηριότητας, της παχυσαρκίας, καθώς κι άλλων στάσεων και συμπεριφορών που προάγουν την υγεία, όπως π.χ. οι ώρες ύπνου, επιπέδων άγχους, αυτοεκτίμησης, εικόνας σώματος και πως ενδέχεται αυτοί οι παράγοντες να επηρεάζουν τη σχολική επίδοση των μαθητών.

Υλικό-Μέθοδος: Η επιλογή του ερευνητικού δείγματος ήταν δείγμα ευκολίας. Οι 245 μαθητές (11 ετών) που φοιτούσαν στην Ε΄ Δημοτικού Δημοσίων Σχολείων της νήσου Κω, απάντησαν σε ερωτηματολόγια γενικών χαρακτηριστικών, το KIDMED, εκτίμησης εικόνας σώματος, ΠΑΤΕΜ II και STAIC A-Trait, ενώ στην συνέχεια τους έγιναν σωματομετρήσεις (ύψος, βάρος, περίμετρος μέσης).

Αποτελέσματα: Ο δείκτης KIDMED είχε τιμή 8,9 δείχνοντας υψηλή προσκόλληση των μαθητών στο μοντέλο της Μεσογειακής Διατροφής. Ο μέσος όρος αξιολόγησης των μαθητών της έρευνας ήταν 4,02 βαθμός που φανερώνει υψηλή σχολική επίδοση. Στο ψυχομετρικό εργαλείο Αυτοεκτίμησης – ΠΑΤΕΜ II οι απαντήσεις των μαθητών έδειξαν ένα πολύ καλό επίπεδο αυτοεκτίμησης. Στο ψυχομετρικό εργαλείο STAIC-trait οι απαντήσεις των μαθητών έδωσαν συνολική τιμή κλίμακας 48,2 που φανερώνει παιδιά τα οποία δεν αντιδρούν με ένταση σε δύσκολες καταστάσεις.

Συμπεράσματα: Τα παιδιά με Έλληνα πατέρα έχουν υψηλότερες επιδόσεις, ακολουθώντας αυτά που ζουν μόνο με τη μητέρα τους και αμέσως μετά αυτά που ζουν και με τους δυο γονείς.

RBT006**Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΗΛΑΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ**

Κανελλοπούλου Αικατερίνη¹, Νοταρά Βενετία², Κόκκου Σταματία¹, Αντωνογεώργος Γεώργιος¹, Rojas-Gil Andrea Paola³, Κορνηλάκη Αικατερίνα⁴, Λάγιου Αρετή² Παναγιωτάκος Δημοσθένης^{1,5}

¹Τμήμα Επιστήμης Διαιτολογίας-Διατροφής, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα

²Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

³Τμήμα Νοσηλευτικής, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Τρίπολη

⁴Παιδαγωγικό Τμήμα Προσχολικής Εκπαίδευσης, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ρέθυμνο

⁵Faculty of Health, University of Canberra, ACT, Australia

Εισαγωγή: Ένα σοβαρό πρόβλημα για τη δημόσια υγεία, στην εποχή μας, αποτελεί η παιδική παχυσαρκία. Ως πολυπαραγοντικό νόσημα, η παχυσαρκία είναι αποτέλεσμα του τρόπου ζωής, της κληρονομικότητας καθώς και των περιγεννητικών παραγόντων.

Σκοπός: Να αξιολογηθεί η επίδραση της σωματικής άσκησης και του θηλασμού στην παιδική παχυσαρκία.

Υλικό: 1728 μαθητές Δημοτικών Σχολείων σε πέντε μεγάλες πόλεις, κατά τα σχολικά έτη 2014-2016, συμπλήρωσαν ανώνυμο ερωτηματολόγιο σχετικά με τις διατροφικές συνήθειες και λοιπές δραστηριότητες. Οι γονείς των παιδιών επίσης συμπλήρωσαν ένα κατάλληλο ερωτηματολόγιο, στο οποίο, μεταξύ άλλων, αξιολογήθηκαν η διάρκεια θηλασμού και η σωματική δραστηριότητα γονέων και παιδιών.

Μέθοδος: Ο δείκτης μάζας σώματος αξιολογήθηκε σύμφωνα με τα κριτήρια της Διεθνούς Ομάδας Έρευνας για την Παχυσαρκία (IOTF).

Αποτελέσματα: Η ανάλυση φανέρωσε μια μη σημαντική αντίστροφη συσχέτιση μεταξύ του θηλασμού και της εμφάνισης παιδικής παχυσαρκίας (ΣΛ: 0,914, 95% CI: 0,653-1,280). Η σωματική άσκηση προέκυψε στατιστικά σημαντική όταν εισήχθη στο μοντέλο και παρέμεινε σημαντική όταν ελήφθη υπόψη το μορφωτικό επίπεδο των γονέων (προσαρμοσμένος ΣΛ: 0,624; 95% CI: 0,424-0,919).

Συμπεράσματα: Ο θηλασμός δεν φαίνεται να επιδρά στην παιδική παχυσαρκία. Ωστόσο, τα παιδιά που συμμετείχαν σε αθλητικές δραστηριότητες είχαν μικρότερη πιθανότητα να είναι υπέρβαρα ή παχύσαρκα. Μολονότι οι βραχυπρόθεσμες ευεργετικές επιδράσεις του θηλασμού στην παιδική παχυσαρκία είναι αδιαμφισβήτητες, είναι πολύ σημαντικό όλοι οι επαγγελματίες υγείας να προωθήσουν τη σωματική άσκηση κατά την παιδική ηλικία.

RBT007

ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ ΚΑΙ ΛΙΠΙΔΑΙΜΙΚΟ ΠΡΟΦΙΛ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ ΣΕ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΔΥΟ ΕΤΩΝ

Μαΐση Μαρία, Τσιούλος Γεώργιος, Χριστοφοράκη Άννα
Κέντρο Υγείας Καστελλίου Κρήτης

Εισαγωγή: Το λιπιδαιμικό προφίλ έχει συσχετιστεί με την επίπτωση της καρδιαγγειακής νόσου. Ο σύγχρονος τρόπος ζωής χαρακτηρίζεται από ανθυγιεινή διατροφή και μειωμένη άσκηση, παράγοντες που έχουν οδηγήσει σε αύξηση της παχυσαρκίας και ο αριθμός των παιδιών με υψηλά επίπεδα χοληστερόλης συνεχώς αυξάνεται. Οι υψηλές τιμές της χοληστερόλης καθώς και των λοιπών λιπιδαιμικών δεικτών σε συνδυασμό με άλλους επιβαρυντικούς παράγοντες καρδιαγγειακής νόσου, καθιστούν απαραίτητο τον τακτικό προληπτικό έλεγχο.

Σκοπός: Η μελέτη του λιπιδαιμικού προφίλ παιδιών ηλικίας 2-18 ετών που ελέγχθηκαν στο εργαστήριο του Κ.Υ Καστελλίου τα έτη 2016-2017.

Υλικό-Μέθοδος: Καταγράφηκαν οι λιπιδαιμικοί δείκτες παιδιών που προσήλθαν στο εργαστήριο από Ιανουάριο 2016 έως Δεκέμβριο 2017. Αξιολογήθηκαν οι παθολογικές τιμές χοληστερίνης (>200 mg/dl), τριγλυκεριδίων (>150 mg/dl), HDL (<40 mg/dl) και LDL (>130 mg/dl). Η μέτρηση έγινε με τον βιοχημικό αναλυτή TARGA BT 2000 της εταιρίας MENARINI.

Αποτελέσματα: Μετρήθηκαν συνολικά 203 παιδιά εκ των οποίων 96 αγόρια και 107 κορίτσια. Συνολικά παθολογικές τιμές καταγράφηκαν σε 26 παιδιά (12,8%) εκ των οποίων 17 αγόρια και 9 κορίτσια. Αυξημένες τιμές χοληστερίνης παρουσιάστηκαν σε 20 παιδιά (9,85%), τριγλυκεριδίων σε 8 (3,95%), LDL σε 19 (9,35%) ενώ παθολογικά μειωμένες τιμές HDL εμφάνισαν 13 παιδιά (6,4%).

Συμπεράσματα: Το ποσοστό των παιδιών που εμφάνισαν παθολογικούς λιπιδαιμικούς δείκτες ήταν 12,8%. Η αθηρωματική νόσος, κύρια αιτία στεφανιαίας νόσου, αρχίζει από την παιδική ηλικία και ο ρυθμός εξέλιξης της στα αγγεία σχετίζεται άμεσα με τις τιμές της χοληστερόλης. Είναι επομένως επιτακτική η ανάγκη εντοπισμού των παιδιών με υπερχοληστερολαιμία πριν την εμφάνιση συμπτωμάτων για την πρόληψη της πρώιμης καρδιαγγειακής νόσου στην ενήλικη ζωή.

RBT008

ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ ΚΑΙ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΤΡΙΤΗ ΗΛΙΚΙΑ

Μαχίνη Ευαγγελία¹, Παπάζογλου Ευφροσύνη², Ευαγγελόπουλος Κωνσταντίνος³

¹ Γενικός Ιατρός, Προισταμένη Τμήματος Προαγωγής Υγείας, Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας Ανατολικής Αττικής

² Επισκέπτρια Υγείας, Τμήματος Προαγωγής Υγείας, Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας Ανατολικής Αττικής

³ Γενικός Χειρουργός, Προϊστάμενος Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας Ανατολικής Αττικής

Σκοπός: Η κατάθλιψη στους ηλικιωμένους αποτελεί σημαντικό πρόβλημα για την δημόσια υγεία. Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η εκτίμηση της συχνότητας εμφάνισης καταθλιπτικών συμπτωμάτων σε κοινοτικό πληθυσμό ηλικιωμένων της Ανατολικής Αττικής, ηλικίας άνω των 60ετών και η διερεύνηση συσχέτισης με τη μεσογειακή διατροφή και άλλους πιθανούς παράγοντες κινδύνου, όπως το φύλο, η οικονομική κατάσταση, το μορφωτικό επίπεδο, τα χρόνια νοσήματα.

Μέθοδος: Διεξήχθη Συγχρονική Μελέτη (cross-sectional study), σε 154 ενεργά μέλη των Κέντρων Ανοικτής Προστασίας Ηλικιωμένων (Κ.Α.Π.Η.) των Δήμων Ραφήνας- Πικερμίου και Παλλήνης- Γέρακα- Ανθούσας της Ανατολικής Αττικής. Σχεδιάστηκε ένα κατάλληλα διαμορφωμένο ανώνυμο ερωτηματολόγιο για την καταγραφή των βασικών δημογραφικών δεδομένων του υπό μελέτη πληθυσμού. Εφαρμόστηκε η Ελληνική έκδοση της Γηριατρικής κλίμακας κατάθλιψης (GDS-15) για την εκτίμηση καταθλιπτικών συμπτωμάτων στους ηλικιωμένους και η MedDietScore (MDS) για την εκτίμηση των συνηθειών μεσογειακή διατροφής των συμμετεχόντων.

Αποτελέσματα: Συμπτώματα κατάθλιψης βάσει του διαγνωστικού εργαλείου GDS-15 εμφανίζει το 24,7% (21,4% μέτρια και 3,2% σοβαρά μορφή) του υπό μελέτη πληθυσμού. Συχνότερη εμφανίζεται η κατάθλιψη στις γυναίκες (14,3% έναντι 3,2%, $p=0,034$), στα άτομα με χαμηλότερο μορφωτικό επίπεδο ($p=0,012$) και μικρότερο εισόδημα ($p=0,003$) καθώς και σε όσους παρουσιάζουν συν-νοσηρότητα με ασθένειες του μυοσκελετικού συστήματος, αγκώδεις εκδηλώσεις, κατάθλιψη και προβλήματα του αναπνευστικού (με αντίστοιχες τιμές $p=0,026$, $p<0,001$, $p<0,001$ και $p=0,001$). Ο βαθμός υιοθέτησης του MedDietScore δεν σχετίζεται άμεσα με την εμφάνιση κατάθλιψης όπως προκύπτει από τη βαθμολογία της GDS-15. Παρατηρείται όμως συσχέτιση κάποιων επιμέρους τροφών με την καταθλιπτική συμπτωματολογία. Η αύξηση της κατανάλωσης λαχανικών και η ελάττωση της κατανάλωσης πουλερικών και αλκοόλ μειώνει τον κίνδυνο εμφάνισης κατάθλιψης στους ηλικιωμένους.

Συμπεράσματα: Τα αποτελέσματα που προκύπτουν από την παρούσα μελέτη αποδεικνύουν την ύπαρξη παραγόντων κινδύνου εμφάνισης κατάθλιψης στους ηλικιωμένους, ανάμεσα τους και η διατροφή.

RBT009**ΑΠΟΣΥΡΘΗΚΕ****RBT010****ΑΠΟΣΥΡΘΗΚΕ****RBT011****ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΙΣΟΡΡΟΠΗΜΕΝΟΥ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΟ Κ.Υ. ΒΑΡΗΣ. ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΓΙΑ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΩΝ ΚΛΙΝΙΚΩΝ ΔΕΙΚΤΩΝ ΓΙΑ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ**

Δανδουλάκης Μιχαήλ¹, Γιαλεδάκη Καλλιόπη¹, Μεράκου Ευαγγελία¹, Θεοδοσίου Βιργινία¹, Σκλαβούνος Πάυλος¹, Βαρσάμης Γεώργιος¹, Δανδουλάκη Κυριακή², Δρόσος Δημήτριος³, Παπαγεωργίου Δήμητρα-Ιωσηφίνα⁴

1 Κ.Υ. Βάρης

2 Τμήμα Νοσηλευτικής Σ.Ε.Υ.Π. Π.Α.Δ.Α.

3 Α.Ε.Ι Πειραιά Τεχνολογικού Τομέα, Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων, Πειραιάς

4 Ερευνητικό δίκτυο πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας ΑΠΘ

Εισαγωγή: Ένας από τους κύριους σκοπούς του Κ.Υ. Βάρης είναι η πρόληψη του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας με την διενέργεια προ συμπτωματικού ελέγχου με το τεστ παπ. Στα πλαίσια της μέτρησης των κ.δ. του ισορροπημένου πίνακα αποτελεσμάτων υγείας (ΙΠΑΥ), διαπιστώθηκε πολύ χαμηλή τιμή όσον αφορά τον κ.δ. για διενέργεια τεστ παπ.

Σκοπός: Σκοπός της εργασίας αυτής είναι η βελτίωση του κ.δ. για προ συμπτωματικό έλεγχο του καρκίνου της γυναικολογικού καρκίνου, με την προσωποποιημένη ενημέρωση των Ληπτών Υπηρεσιών Υγείας (Λ.Υ.Υ.).

Υλικό-Μέθοδος: Έγινε προσπάθεια να γίνει προσωποποιημένη ενημέρωση των γυναικών της λίστας ασθενών ενός οικογενειακού ιατρού (Ο.Ι.) του Κ.Υ. Βάρης. Χρησιμοποιήθηκαν τα e-στοιχεία επικοινωνίας τα οποία έχουν καταχωρηθεί στην λίστα ΛΥΥ ενός Ο.Ι. του Κ.Υ. Βάρης (e-mail, SMS). Σε όλες τις ΛΥΥ για τις οποίες υπήρχαν διαθέσιμα στοιχεία στείλαμε e-μήνυμα.

Αποτελέσματα: Από τις 146 ΛΥΥ υπήρχαν διαθέσιμα 28 e-mails και 10 SMS. Στις 38 αυτές ΛΥΥ για τις οποίες υπήρχαν διαθέσιμα τα e-στοιχεία επικοινωνίας έγινε δυνατή η αποστολή προσωποποιημένων e-μηνυμάτων. Δεν υπήρξε καμία ανταπόκριση από τις ΛΥΥ.

Συμπεράσματα: Η χρήση προσωποποιημένων μηνυμάτων για ενημέρωση των ΛΥΥ είναι μια πρακτική η οποία εφαρμόζεται σε όλα τα ευρωπαϊκά συστήματα ΠΦΥ. Η παρούσα προσπάθεια του Κ.Υ. Βάρης αναδεικνύει τα ακόλουθα προβλήματα. 1. Την έλλειψη e-στοιχείων στις ΛΥΥ των Ο.Ι. με αποτέλεσμα την δυσκολία άμεσης e-ενημέρωσης από τα στοιχεία του Ο.Ι., 2. Την έλλειψη ανταπόκρισης από τους ΛΥΥ, στην προσωποποιημένη ενημέρωση, η οποία έγινε σ' αυτές.

RBT012

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΙΣΟΡΡΟΠΗΜΕΝΟΥ ΠΙΝΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΟ Κ.Υ. ΒΑΡΗΣ. ΜΕΤΡΗΣΗ Κ.Δ. ΓΙΑ ΠΡΟΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Δανδουλάκης Μιχαήλ¹, Γιαλεδάκη Καλλιόπη¹, Μεράκου Ευαγγελία¹, Θεοδοσίου Βιργινία¹, Σκλαβούνος Παύλος¹, Βαρσάμης Γεώργιος¹, Δανδουλάκη Κυριακή², Δρόσος Δημήτριος³, Παπαγεωργίου Δήμητρα-Ιωσηφίνα⁴

1 Κ.Υ. Βάρης

2 Τμήμα Νοσηλευτικής Σ.Ε.Υ.Π. Π.Α.Δ.Α.

3 Α.Ε.Ι Πειραιά Τεχνολογικού Τομέα, Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων, Πειραιάς

4 Ερευνητικό δίκτυο πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας ΑΠΘ

Εισαγωγή: Η αξιολόγηση αποτελεί το κλειδί για την βελτίωση της ποιότητας. Η υιοθέτηση εργαλείων, όπως ο ισορροπημένος πίνακας αποτελεσμάτων υγείας (ΙΠΑΥ), μπορεί να βοηθήσει στην παρακολούθηση της απόδοσης ενός συστήματος ή μονάδας υγείας. Ο ΙΠΑΥ προσαρμόζεται στις ανάγκες κάθε μονάδας υγείας και βοηθά τους κλινικούς ιατρούς στον καθορισμό στόχων, την υλοποίηση της στρατηγικής και την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων. Για την αξιολόγηση επιλέγονται ορισμένοι κλινικοί δείκτες (κ.δ.).

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι να ελέγξει κατά πόσο είναι αποτελεσματικός ο προ συμπτωματικός έλεγχος του γυναικολογικού καρκίνου στις Λήπτριες Υπηρεσιών Υγείας(Λ.Υ.Υ.) ενός οικογενειακού ιατρού(Ο.Ι.) του Κ.Υ. Βάρης.

Υλικό-Μέθοδος: Προκειμένου να γίνει δυνατή η μέτρηση των κ.δ. ορίστηκε σαν παρανομαστής ο αριθμός των γυναικών της λίστας ενός Ο.Ι του Κ.Υ. Βάρης, οι οποίες θα έπρεπε να είχαν κάνει το τεστ παπ και μαστογραφία. Για τον προσδιορισμό του αριθμητή (τιμές κ.δ.) χρησιμοποιήθηκαν τα στοιχεία τα οποία προκύπτουν από τον Ατομικό Ηλεκτρονικό φάκελο(ΑΗΦΥ) της ΗΔΙΚΑ. Η επεξεργασία των στοιχείων έγινε με το SPSS 21.

Αποτελέσματα: Συνολικά βρέθηκαν 146 ασθενείς από τις Λ.Υ.Υ. ενός Ο.Ι του Κ.Υ. Βάρης, οι οποίες θα έπρεπε να είχαν κάνει το τεστ παπ και μαστογραφία. Καμία από αυτές δεν είχε κάνει τεστ ΠΑΠ και μόνο 10 από αυτές είχαν κάνει μαστογραφία.

Συμπεράσματα: Ο ΙΠΑΥ βοηθά τους κλινικούς ιατρούς στην αξιολόγηση της ποιότητας της πρόληψης του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας. Με την εφαρμογή του θεσμού του Ο.Ι. ήταν δυνατόν να γίνει προσδιορισμός παρανομαστή. Με την ύπαρξη του ΑΗΦΥ ήταν δυνατό να γίνει έλεγχος για την διενέργεια του τεστ παπ και μαστογραφίας. Σε προηγούμενη προσπάθεια η οποία έγινε πριν την εφαρμογή των ανωτέρω αυτό δεν ήταν δυνατό να προσδιοριστεί. Όμως διαπιστώνεται μηδενική τιμή του κ.δ. διενέργειας τεστ παπ και πολύ χαμηλή τιμή διενέργειας μαστογραφίας 6,8%. Θα γίνει προσπάθεια προσωποποιημένης ενημέρωσης όλων των γυναικών της λίστας του Ο.Ι.

RBT013**ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΑΡΚΙΝΟΥ: Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ Α.Ν.Θ. «ΘΕΑΓΕΝΕΙΟ»**

Παπαδημητρίου Κυριακή

Α.Ν.Θ. «Θεαγένειο», Θεσσαλονίκη

Εισαγωγή: Η πρόληψη του καρκίνου στη χώρα μας γίνεται κυρίως μέσω screening. Η οργάνωση τμήματος πρωτογενούς πρόληψης στο Αντικαρκινικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης ήταν ένα θαρραλέο, πρωτότυπο εγχείρημα, βασισμένο σε αρχές δημόσιας υγείας. Η υπηρεσία ξεκίνησε το 2013 να παρέχει συμβουλευτική πρόληψης σε υγιείς πολίτες. 287 πολίτες επισκέφτηκαν το τμήμα, μέχρι σήμερα. Η γνωστοποίηση έγινε από στόμα σε στόμα ή από εκδηλώσεις εξωστρέφειας του τμήματος.

Σκοπός: Η πρόληψη του καρκίνου σε επίπεδο συμπεριφοράς, μέσω της μείωσης παραγόντων κινδύνου καρκινογένεσης.

Υλικό-Μέθοδος: Το τμήμα προχώρησε στη λειτουργία ατομικής συμβουλευτικής υγιών πολιτών, με λήψη ιστορικού, ως προς τη συμπεριφορά (προφίλ δημόσιας υγείας) και εκτίμηση του κινδύνου καρκινογένεσης (κάπνισμα, παχυσαρκία, άγχος). Η εκπαίδευση του υγιή πολίτη, πρωτογενώς, πολύ πριν αρρωστήσει, γίνεται με τεχνικές ψυχοδράματος, role playing, θεάτρου κ.α., για να συνειδητοποιήσει τις επιβλαβείς συμπεριφορές και σταδιακά να αλλάξει, μέσα από την ευαισθητοποίηση- κινητοποίησή του, την ώθηση για δημιουργία εσωτερικών κινήτρων, καθώς και τη λήψη απόφασης για αλλαγή και υιοθέτηση ασφαλών για την υγεία συμπεριφορών.

Αποτελέσματα: Το τμήμα επισκέπτονται κυρίως ώριμες ηλικίες μεταξύ 35-65 ετών (73,1%), στην πλειοψηφία τους γυναίκες (91,29%) και σπανιότερα έφηβοι. Η αύξηση της προσέλευσης έγινε με γεωμετρική πρόοδο από τους 18 επισκέπτες το 2013, στους 78 το 2019. Οι λόγοι προσέλευσης ήταν κυρίως το άγχος.

Συμπεράσματα: Το δημόσιο νοσοκομείο μπορεί να επαναπροσδιορίσει τον παραδοσιακό του ρόλο με επιτυχία και στην πρόληψη. Το παράδειγμα του ειδικού Αντικαρκινικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης «Θεαγένειο» έδειξε ότι η πρόληψη είναι δυνατή, ευπρόσδεκτη και αποτελεσματική σε διάφορες ομάδες υγιών πολιτών.

RBT014**ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΚΥ ΛΑΡΙΣΑΣ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΠΡΟΛΗΨΗΣ**

Μπιζιάγκου-Χασιώτη Ασπασία¹, Γιαννούλη Μαρία², Αντωνοπούλου Γεωργία³, Γκριζιώτη Ζωή³, Τέγου Μαρία³, Τσιρογιάννη Ζωή³, Κατσιούλης Αντώνης⁴

¹ Τμήμα Κυτταρολογίας Κ. Υ. Λάρισας

² Γυναικολογικό Ιατρείο ΚΥ Λάρισας

³ Κ.Ο.Π. Κ.Υ. Λάρισας

⁴ Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Σκοπός: Η «εκμετάλλευση» της αποτίμησης δράσης ενημέρωσης σε θέματα προληπτικής ιατρικής που έλαβε χώρα το 2019 στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, σε φοιτητές νοσηλευτικής για τη δημιουργία νέας γνώσης. Στόχος μέσα από την ανάλυση των στοιχείων της φόρμας ανατροφοδότησης που συλλέχτηκε μετά το πέρας της εκδήλωσης, να επαναπροσδιοριστούν οι υπηρεσίες ενημέρωσης.

Υλικό-Μέθοδος: Αναλύθηκε η ανατροφοδότηση 42 φοιτητών που παρακολούθησαν την δράση, καταγράφηκαν οι επιλογές τους μέσα από 6 ερωτήσεις κλειστού τύπου & 3 ανοικτού & επαναξιολογείται το σχέδιο δράσης της εκδήλωσης.

ΘΗΛΥ ΦΥΛΟ:39Θ/3Α	τόπος	διάρκεια	Κάλυψη θεμάτων	ποιότητα	Ενημέρωση Ανοικτή ερ.	Προτάσεις Αν. ερ.	Γνώση/δράση Εμβολίου(2)ερ	ιδέες Αν.ερ.
ΘΕΤΙΚΗ Αποτίμηση	42+	40+ 2-	41+	27 π.κ. 15κ	Περιφραστ.:16 Μονολ.:15 ναι Κενο:9	Περιφρ.13 Μονολ.9 Κενο 20	Ενημερ.+:21 Ενημερ.-:17	+:17 Κενο:25

Αποτελέσματα: Το θετικό αντίκτυπο & οι επιλογές των φοιτητών. Η βιωματική αποτίμηση των εκπαιδευτικών αναγκών εξ αλληλεπίδρασης τμημάτων προληπτικού ελέγχου του ΚΥ Λάρισας απέδωσε ευκαιρία καταγραφής της εμπειρίας μας & των προσδοκιών των φοιτητών.

Συμπεράσματα: Η ολιστική φροντίδα με έμφαση στην πρόληψη και αγωγή-προαγωγή υγείας σε ένα σύστημα δημοσίας φροντίδας υγείας έχει πολλούς δομικούς περιορισμούς στην ελληνική πραγματικότητα. Οι συνεργασίες για υλοποίηση δράσεων εξωστρέφειας αντιμετωπίζουν γραφειοκρατία & είναι χρονοβόρες σε επίπεδο ΠΦΥ. Η αμφίδρομη επικοινωνία με τους αποδέκτες της ενημέρωσης, μπορεί να οδηγήσει σε αποδοτικότερες πολιτικές παρεμβάσεις. Η δια-λειτουργικότητα του Δημόσιου συστήματος Υγείας απαιτεί οργανωτικές προσαρμογές. Η ομαλοποίηση των αγκυλώσεων αποδίδει όφελος προς την πληρέστερη κάλυψη του πληθυσμού.

RBT015

ΛΟΓΟΙ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΗΣ ΔΙΑΓΝΩΣΗΣ ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΤΟΥ ΜΑΣΤΟΥ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ. ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

Μυλωνάκη Δέσποινα¹, Αθανασάκης Κώστας², Φουρλοπούλου Αργυρώ³

¹ Γενικός Χειρουργός, Επιμελήτρια Α', Υπεύθυνη Ιατρείου Μαστού Γ.Ν. Νίκαιας «Αγ. Παντελεήμων», Νίκαια

² Οικονομολόγος Υγείας, Τομέας Οικονομικών ΕΣΔΥ, Αθήνα

³ Νοσηλεύτρια ΠΕ, Υπεύθυνη Τμήματος Ποιότητας, Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής «ΔΑΦΝΙ», Χαϊδάρι

Εισαγωγή: Έχει διαπιστωθεί παγκοσμίως καθυστέρηση στην αναζήτηση βοήθειας από την αρχική ανακάλυψη συμπτωμάτων καρκίνου του μαστού με απώτερη συνέπεια καθυστέρηση της θεραπείας και πιθανή αύξηση της θνητότητας. Η κατανόηση των αιτιών είναι ζωτικής σημασίας για την βελτιστοποίηση των παρεμβάσεων που ενισχύουν την έγκαιρη αναζήτηση θεραπείας του ασθενούς.

Σκοπός: Η καταγραφή, ανάλυση και κατανόηση των αιτιών της καθυστερημένης διάγνωσης σε παγκόσμιο επίπεδο καθώς και η εντόπιση των ευπαθών ομάδων, ώστε να δημιουργηθούν καινοτόμα προγράμματα υγείας και πρόληψης καρκίνου του μαστού.

Υλικό: Από τη βάση δεδομένων Pub-med κατά την περίοδο 1/1/2000 έως 31/9/2018, ανευρέθηκαν 1.147 μελέτες στην αγγλική γλώσσα που αναφέρονται σε καθυστερήσεις στην αναζήτηση ιατρικής βοήθειας από το πρώτο σύμπτωμα.

Μέθοδος: Βάσει κριτηρίων ένταξης και αποκλεισμού, οι μελέτες περιορίστηκαν σε 17 στις οποίες έγινε ποιοτική αξιολόγηση τριών παραμέτρων από δύο ανεξάρτητους κριτές.

Αποτελέσματα: Διαπιστώνεται ότι το χαμηλό επίπεδο εκπαίδευσης και εισοδήματος αποτελούν παράγοντες καθυστέρησης ενώ σε άλλες μελέτες η φτώχεια εμφανίζεται ως ο κοινός παρονομαστής και οι κοινωνικοοικονομικές μεταβλητές είναι λιγότερο ισχυρές. Τα συγκρουόμενα αποτελέσματα μπορεί να οφείλονται στην ετερογένεια της προέλευσης των μελετών.

Συμπεράσματα: Χρειάζονται παρεμβάσεις που να βελτιώνουν κυρίως την πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη και την ευαισθητοποίηση για τον καρκίνο του μαστού, ώστε να μειωθεί αισθητά η καθυστέρηση αναζήτησης βοήθειας. Μελλοντική έρευνα απαιτείται με τυποποιημένο ερωτηματολόγιο, με και χωρίς καθυστέρηση, για αποφυγή συγχύσεων και λαθών, παγκοσμίως και στην Ελλάδα.

RBT016

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΣΕ ΒΑΡΕΑ ΜΕΤΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣΗΣ ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΤΟΥ ΜΑΣΤΟΥ

Χοκμετίδου Δέσποινα, Βαλικίδη Μαρία, Ανέστης Ανδρέας, Παπαδάκης Νικόλαος
Εργαστήριο Υγιεινής, Κοινωνικής - Προληπτικής Ιατρικής και Ιατρικής Στατιστικής, Τμήμα Ιατρικής,
Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Εισαγωγή: Ο καρκίνος του μαστού εμφανίζει ιδιαίτερα υψηλή επίπτωση σε παγκόσμιο επίπεδο, με τιμή που αγγίζει τα 2,1 εκατομμύρια γυναίκες ανά έτος. Μεταξύ των περιβαλλοντικών παραγόντων που έχουν ενοχοποιηθεί για τον συγκεκριμένο τύπο καρκίνου βρίσκεται μία σειρά βαρέων μετάλλων, ουσιών που μπορεί να είναι ιδιαίτερα τοξικές για τον ανθρώπινο οργανισμό. Η παρουσία τους συνδέεται είτε με τη χρήση ορισμένων από αυτά στη βιομηχανία τροφίμων ως χημικά πρόσθετα, είτε με φαινόμενα ρύπανσης του εδάφους, του νερού ή του αέρα.

Σκοπός: Η διερεύνηση της πιθανής συσχέτισης μεταξύ της έκθεσης σε βαρέα μέταλλα και της εμφάνισης καρκίνου του μαστού.

Υλικό-Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε ανασκόπηση της διαθέσιμης διεθνούς βιβλιογραφίας.

Αποτελέσματα: Διαπιστώθηκαν θετικές συσχετίσεις μεταξύ της έκθεσης σε συγκεκριμένα βαρέα μέταλλα και του κινδύνου εμφάνισης καρκίνου του μαστού. Ειδικότερα, τέτοιες συσχετίσεις βρέθηκαν για τα ακόλουθα μέταλλα: (α) κάδμιο (Cd): Υψηλότερος κίνδυνος για καρκίνο του μαστού σε μετεμμηνοπαυσιακές γυναίκες. Οιστρογόνο-μμητική δράση που οδηγεί σε αλλαγές στη γονιδιακή έκφραση. (β) αρσενικό (As): Υψηλή συσχέτιση με τον κίνδυνο καρκίνου του μαστού, ωστόσο κυρίως σε γυναίκες με συγκεκριμένο γενετικό υπόβαθρο. (γ) νικέλιο (Ni): Οιστρογόνο-μμητική δράση, αυξημένος κίνδυνος για καρκίνο του μαστού λόγω υψηλών επιπέδων του στο πλάσμα. (δ) τιτάνιο (Ti): χρήση ως χημικό πρόσθετο τροφίμων (E171). Σχέση με καρκίνο του μαστού σε ζωικά μοντέλα.

Συμπεράσματα: Τα αποτελέσματα φανερώνουν το ρόλο συγκεκριμένων βαρέων μετάλλων ως παραγόντων κινδύνου για την ανάπτυξη καρκίνου του μαστού. Η διεύρυνση των ερευνητικών μελετών, ώστε να διερευνηθεί ο αντίστοιχος ρόλος περισσότερων ουσιών αυτής τη κατηγορίας, κρίνεται απαραίτητη.

RBT017

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ ΤΗΣ «ΠΕΡΙΓΡΑΦΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΟΣΗΡΟΤΗΤΑΣ ΝΕΟΠΛΑΣΜΑΤΙΚΩΝ, ΚΑΡΔΙΑΓΓΕΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ»

Δαδούλη Κατερίνα¹, Ρούσου Ξάνθη¹, Χατζηευθυμίου Αποστολία², Μπιτσόλας Νικόλαος¹, Σωτηριάδης Σωτήριος¹, Πινακά Ουρανία¹, Χατζηχριστοδούλου Χρήστος¹

¹ Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

² Τμήμα Ιατρικής Φυσιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Εισαγωγή: Η μελέτη αποτελεί τμήμα της «Περιγραφικής μελέτης θνησιμότητας και νοσηρότητας νεοπλασματικών, καρδιαγγειακών και αναπνευστικών νοσημάτων στην Περιφέρεια Θεσσαλίας».

Σκοπός: Η γεωγραφική απεικόνιση και κατανομή των δεικτών προτυποποιημένης και αναλογικής θνησιμότητας και νοσηρότητας νεοπλασματικών, καρδιαγγειακών και αναπνευστικών νοσημάτων στις περιοχές της Θεσσαλίας.

Υλικό: Η πηγή των δεδομένων είναι η Ελληνική Στατιστική Αρχή.

Μεθοδολογία: Η εκτίμηση της θνησιμότητας έγινε μέσω του υπολογισμού των αναλογικών και προτυποποιημένων δεικτών θνησιμότητας προσαρμοσμένων με την ηλικία (ASMortR, APMortR) και η εκτίμηση της νοσηρότητας μέσω του αναλογικού δείκτη νοσηρότητας (APMorbR). Επιπροσθέτως χρησιμοποιήθηκε η τεχνική της ανάλυσης χρονοσειρών και παρέμβασης ώστε να διερευνηθεί η τάση των δεικτών στην εξεταζόμενη χρονική περίοδο και να συγκριθεί η τάση ανάμεσα στις περιόδους πριν και μετά την έναρξη της οικονομικής κρίσης. Τέλος, χρησιμοποιήθηκαν τεχνικές χωρικής στατιστικής (ARC-GIS), για την εύρεση πιθανών γεωγραφικών συσχετίσεων μεταξύ των περιοχών.

Αποτελέσματα: Αυξημένη θνησιμότητα παρουσιάζουν τα «κακοήθη νεοπλάσματα του ήπατος, που καθορίζονται ως πρωτοπαθή», ASMortR=2.36 (2.02-2.73), με συστάδα υψηλών τιμών να δημιουργείται γύρω από την περιοχή του Βόλου. Επιπλέον, αυξημένα παρατηρούνται τα κρούσματα της «χρόνιας ηπατοπάθειας και κίρρωσης», APMorbR=1.53 (1.48-1.59), με αυξητική τάση να παρουσιάζεται στους άντρες (p=0.031). Τέλος, αυξημένα είναι τα κρούσματα του «συνδρόμου αλκοολικής εξαρτήσεως», APMorbR=2.04 (1.91-2.19), με τις γυναίκες να εμφανίζουν στατιστικά σημαντική αύξηση (p=0.015) την περίοδο 1999 έως 2012 και τους άντρες από την έναρξη της οικονομικής κρίσης και μετά (p=0.018).

Συμπεράσματα: Τα αποτελέσματα παρέχουν πολύτιμες πληροφορίες για τις δομές υγείας στην διεξαγωγή προγραμμάτων πρόληψης και αντιμετώπισης παραγόντων κινδύνου.

RBT018

ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΠΡΩΙΜΗ ΔΙΑΓΝΩΣΗ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ALZHEIMER

Γούλας Κυριάκος, Ανέστης Ανδρέας, Παπαδάκης Νικόλαος

Εργαστήριο Υγιεινής, Κοινωνικής - Προληπτικής Ιατρικής και Ιατρικής Στατιστικής, Τμήμα Ιατρικής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Εισαγωγή: Η νόσος Alzheimer (AD) αποτελεί την πιο κοινή μορφή άνοιας, έχοντας επηρεάσει 45 εκατομμύρια ανθρώπους το 2016. Πλέον η επιστημονική κοινότητα στρέφεται προς την αντιμετώπιση της νόσου σε προ-κλινικό στάδιο μέσω ελέγχου αιματολογικών και κυτταρικών βιοδεικτών, απεικονιστικών εξετάσεων και τεστ αξιολόγησης νοητικών ικανοτήτων.

Σκοπός: Η ανάδειξη παραγόντων και μεθόδων που μειώνουν το σχετικό κίνδυνο εμφάνισης της νόσου Alzheimer, καθώς και η αξιολόγηση της υπάρχουσας διαδικασίας διάγνωσης της νόσου, σε πρώιμα στάδια.

Υλικό: Πραγματοποιήθηκε συστηματική βιβλιογραφική ανασκόπηση σε ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων, όπως Medline, Scopus, Embase, Cochrane Library και Medscape. Οι αναζητήσεις έγιναν στα Ελληνικά και στα Αγγλικά.

Μέθοδος: Για την πραγματοποίηση της συστηματικής βιβλιογραφικής ανασκόπησης χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος GRADE και ορίστηκαν τα παρακάτω κριτήρια για την επιλογή των μελετών: 1) Μελέτες 2010-2020. 2) Εκτενή μελέτη των παραγόντων με επιβεβαιωμένη συμμετοχή στην πρόληψη και διάγνωση της νόσου. 3) Μελέτες που τα αποτελέσματά τους έχουν αξιοποιηθεί για την δημιουργία του διαγνωστικού πρωτοκόλλου. 4) Εργασίες στις οποίες βασίζεται η σύγχρονη πρόληψη της νόσου Alzheimer.

Αποτελέσματα: Διαπιστώθηκε ότι ο τρόπος ζωής και οι συνυπάρχουσες παθήσεις επηρεάζουν τον κίνδυνο εμφάνισης Alzheimer. Η μείωση του κινδύνου εμφάνισης της νόσου Alzheimer κυμαίνεται από 35-70% με αλλαγή του τρόπου ζωής, ποσοστό που μπορεί να αυξηθεί, μέσω της χοροθεραπείας, μουσικοθεραπείας, ζωγραφικής και θεάτρου. Όσον αφορά την αξιόπιστη πρώιμη διάγνωση (ευαισθησία>90% και εξειδίκευση>95%), θεωρείται απαραίτητη η πραγματοποίηση κλινικών, εργαστηριακών, απεικονιστικών και νευροψυχολογικών εξετάσεων.

Συμπεράσματα: Η νόσος Alzheimer αποτελεί πολυπαραγοντική ασθένεια που χρήζει ανάλογης πολυσυστηματικής προσέγγισης, τόσο από τον ίδιο τον ασθενή όσο και από την επιστημονική κοινότητα.

RB019

ΑΠΟΣΥΡΘΗΚΕ

RB020

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΕΝΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΜΥΟΣΚΕΛΕΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΡΑΧΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ - ΠΙΛΟΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Γρανά Ελένη¹, Σουρτζή Παναγιώτα¹, Βελονάκης Εμμαουήλ¹, Τζιαφέρη Στυλιανή²

¹ Τομέας Δημόσιας Υγείας, Τμήμα Νοσηλευτικής, Ε.Κ.Π.Α., Αθήνα

² Τμήμα Νοσηλευτικής, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Σπάρτη

Εισαγωγή: Οι μυοσκελετικές διαταραχές (ΜΣΠ) αποτελούν την κύρια αιτία απουσιασμού από την εργασία. Η συχνότητα εμφάνισης μυοσκελετικών διαταραχών στο εργατικό δυναμικό επηρεάζει την ποιότητα ζωής των εργαζομένων, την παραγωγικότητα και το κόστος της εθνικής οικονομίας.

Σκοπός: Η παρούσα μελέτη στοχεύει να αξιολογήσει τη δυνατότητα εφαρμογής ενός προγράμματος παρέμβασης που συνδυάζει διάφορες μεθόδους για τη διαχείριση των ΜΣΠ στον εργασιακό χώρο και αξιολογεί την αποτελεσματικότητα της μεθόδου για τη μείωση του πόνου και της συμπτωματολογίας.

Υλικό-Μέθοδος: Μετά την συστηματική ανασκόπηση της βιβλιογραφίας, που εξέτασε την αποτελεσματικότητα των διαφόρων παρεμβάσεων για την πρόληψη ή / και τη διαχείριση των ΜΣΠ, σχεδιάστηκε η παρέμβαση που περιελάμβανε σεμινάρια εργονομίας και εφαρμογή στοχευμένων ασκήσεων stretching κατά τη διάρκεια της εργασίας. Χρησιμοποιήθηκαν ένα ερωτηματολόγιο που περιελάμβανε δημογραφικά χαρακτηριστικά, το Nordic Musculoskeletal Questionnaire, το SF-36, το WPAI the Work Productivity and Activity Impairment και το Work Related Quality of Life scale. Το δείγμα (n=12) της πιλοτικής μελέτης αποτέλεσαν υπάλληλοι γραφείου διαφημιστικής εταιρείας. Η αξιολόγηση της εφαρμογής περιελάμβανε παρατήρηση της αντίδρασης των εργαζομένων στο πρόγραμμα παρέμβασης, αξιολόγηση του χρόνου που απαιτείται για την ολοκλήρωση του ερωτηματολογίου και συζήτηση για τη σαφήνεια, τη δυσκολία και την αποδοχή.

Αποτελέσματα-Συμπεράσματα: Η ολοκλήρωση της πιλοτικής μελέτης έδειξε μείωση του επιπέδου του πόνου από το μυοσκελετικό σύστημα, αύξηση του ενδιαφέροντος και της γνώσης των εργαζομένων σχετικά με την εργονομία και ότι η παρέμβαση είναι εφικτή. Η εφαρμογή της μελέτης θα προσθέσει γνώσεις σχετικά με την αποτελεσματικότητα της παρέμβασης σε διάφορους χώρους εργασίας, διαφορετικό εργατικό δυναμικό και συνθήκες εργασίας στην Ελλάδα.

RBT021

«ΤΑ ΔΥΝΑΤΑ ΟΧΙ»: ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ, ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΠΡΟΛΗΨΗΣ

Παπαδημητρίου Κυριακή

Λειτουργός Δημόσιας Υγείας, Α.Ν.Θ. «Θεαγένειο»

Εισαγωγή: Έγκαιρη και αποτελεσματικότερη θεωρείται η αγωγή υγείας στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, προτού διαμορφωθούν στάσεις και συμπεριφορές, ειδικότερα για την πρόληψη του εθιστικού καπνού.

Σκοπός: Απώτερος σκοπός του προγράμματος ήταν η πρόληψη του καπνίσματος, μέσα από την εκπαίδευση μαθητών 4-8 ετών σε κοινωνικές δεξιότητες άρνησης, ώστε την κρίσιμη ηλικία της εφηβείας, να έχουν ξεκάθαρα αρνητική στάση και τη δεξιότητα να αρνηθούν το πρώτο τσιγάρο.

Υλικό-Μέθοδος: Το βιωματικό πρόγραμμα σχεδιάστηκε από το Α.Ν.Θ. «ΘΕΑΓΕΝΕΙΟ» και υλοποιήθηκε στο Δήμο Παύλου Μελά, στο πλαίσιο ΕΣΠΑ (2014-2015), με σκοπό τη δημιουργία, αρνητικών προτύπων για το κάπνισμα, με παιγνιώδη τρόπο. Υλοποιήθηκε εκπαίδευση 39 παιδαγωγών, 40 ωρών – εποπτεία 38 ωρών και διάρκεια εφαρμογής στην τάξη 3-6 μήνες. Για τη σχεδιασμένη εξωτερική αξιολόγηση άμεσου αποτελέσματος χρησιμοποιήθηκε συνέντευξη, με προσαρμοσμένο στην ηλικία των μαθητών εικονο-ερωτηματολόγιο, με το οποίο διερευνήθηκε η ενσωμάτωση των μηνυμάτων του προγράμματος στην καθημερινότητα των μαθητών. Στην έρευνα αξιολόγησης συμμετείχαν 7 σχολεία (5 νηπιαγωγεία, 2 δημοτικά), όπου 127 μαθητές έλαβαν μέρος στο πρόγραμμα και 20 αποτέλεσαν την ομάδα ελέγχου.

Αποτελέσματα: Τα βιωματικά παιχνίδια βοήθησαν να διαμορφωθεί σε μεγάλο ποσοστό αρνητική στάση απέναντι στο κάπνισμα, εκφράζοντας δυνατά την άρνηση, προσωποποιώντας τις καταστάσεις και μεταφέροντας της στην καθημερινότητα. Αντίθετα, η ομάδα ελέγχου δεν εκφράστηκε αρνητικά,

θεωρούσε ότι είναι καλό το κάπνισμα, αφού ο γονιός καπνίζει και δεν ήταν σε θέση να προσωποποιήσει ή να εφαρμόσει τα «όχι».

Συμπεράσματα: Φαίνεται ότι η παρέμβαση επηρέασε τη στάση των μαθητών απέναντι στο κάπνισμα, δημιουργώντας αντιλήψεις - στάσεις που λειτουργούν προστατευτικά.

RBT022

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΑΓΩΓΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Κουμπούρος Ιωάννης¹, Σακελλάρη Ευανθία^{2,3}, Πράπας Χρήστος^{2,3}, Ζούλιας Α. Εμμανουήλ³, Χατζηχαραλάμπους Ευστράτιος⁴, Λάγιου Αρετή^{2,3}

¹ Τμήμα Μηχανικών Πληροφορικής και Υπολογιστών, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

² Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

³ Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

⁴ Τμήμα Ανάπτυξης Προγραμμάτων, Αγωγής Υγείας και Πρόληψης, Υπουργείο Υγείας

Εισαγωγή: Η συλλογή στοιχείων σε ηλεκτρονικές βάσεις προσφέρει αρκετά πλεονεκτήματα μεταξύ των οποίων το χαμηλό κόστος και η δυνατότητα εύκολης καταχώρησης και επεξεργασίας των δεδομένων.

Σκοπός: Ο σχεδιασμός, η ανάπτυξη και η συντήρηση διαδικτυακού τόπου για την αξιολόγηση της οργάνωσης και της υλοποίησης, δράσεων και παρεμβάσεων ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης μαθητικού πληθυσμού στο πλαίσιο της αγωγής υγείας στις σχολικές μονάδες που αναπτύσσονται από το Υπουργείο Υγείας.

Υλικό-Μέθοδος: Ο διαδικτυακός τόπος ο οποίος αναπτύχθηκε είναι βασισμένος σε τεχνολογίες ανοικτού λογισμικού, χωρίς την απαίτηση αγοράς αδειών, οι οποίες ανταποκρίνονται αξιόπιστα και σε λειτουργία διαφορετικών συστημάτων (cross-platform). Τα δεδομένα των ερωτηματολογίων αποθηκεύονται σε σχεσιακή βάση δεδομένων τύπου MySQL (MariaDB) και η εφαρμογή βασίζεται στις γλώσσες προγραμματισμού του διαδικτύου PHP, HTML, Javascript και CSS. Η εφαρμογή υποστηρίζεται σε χρήση από όλους τους διαδεδομένους browsers (π.χ. Edge, Firefox, Chrome, Safari), ενώ είναι δυνατή η προβολή του πληροφοριακού περιεχομένου και των υπηρεσιών του ιστοτόπου και σε κινητές συσκευές μέσω του responsive template. Οι χρήστες έχουν δικαιώματα εισαγωγής μετά από αυθεντικοποίηση και η εισαγωγή πραγματοποιείται μέσω διεπαφής με χρήση γραφικών αντικειμένων που υποστηρίζονται σε περιβάλλον Web, όπως drop-down lists, radio buttons, free texts.

Αποτελέσματα: Στην εφαρμογή έχουν εγγραφεί 77 συνεργάτες από όλη την Ελλάδα. Έχουν καταχωρηθεί 16 ερωτηματολόγια που αφορούν στην αξιολόγηση από εκπαιδευτικούς, 7 ερωτηματολόγια από Επιστήμονες Υγείας και 307 ερωτηματολόγια μαθητών (131 Γυμνασίου- Λυκείου και 152 Δημοτικού).

Συμπεράσματα: Λαμβάνοντας υπόψη το μεγάλο αριθμό συνεργατών εισαγωγής των ερωτηματολογίων και του πλήθους των ερωτηματολογίων, τα πρώτα συμπεράσματα από την χρήση της εφαρμογής είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντικά ως προς την φιλικότητα της πλατφόρμας.

RBT023

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΠΡΟΛΗΨΗΣ, ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Αναστασοπούλου Ιωάννα¹, Μπάμπαλη Σταυρούλα², Κουζή Νίκη³

¹ Νοσηλεύτρια MSc Τμήμα περίθαλψης & Κοινωνικής Μέριμνας Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου (Πάτρα)

² Νοσηλεύτρια MSc Τμήμα περίθαλψης & Κοινωνικής Μέριμνας Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου (Καλαμάτα)

³ Νοσηλεύτρια MSc Τμήμα περίθαλψης & Κοινωνικής Μέριμνας Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου (Καλαμάτα)

Εισαγωγή: Ο τρόπος ζωής, το φυσικό και συναισθηματικό περιβάλλον, οι γνώσεις, οι στάσεις και οι συνήθειες είναι καθοριστικοί παράγοντες στη διαμόρφωση του επιπέδου της υγείας. Η πρόληψη προϋποθέτει την κατανόηση και την ενεργό συμμετοχή του ανθρώπου με στόχο την αλλαγή του τρόπου ζωής. Η αλλαγή του τρόπου ζωής γίνεται μέσα απ' την εκπαίδευση του νέου ανθρώπου ο οποίος βρίσκεται σε φάση διαμόρφωσης προτύπων συμπεριφοράς.

Σκοπός: να παρουσιαστεί ο ρόλος και οι δραστηριότητες του Τμήματος Περίθαλψης και Κοινωνικής Μέριμνας του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στο πλαίσιο της πρόληψης και της αγωγής υγείας των φοιτητών.

Υλικό-Μέθοδος: η παρούσα εργασία βασίζεται σε συλλογή στοιχείων ελληνικών και διεθνών συγγραμμάτων μέσω διαδικτύου για το θεωρητικό πλαίσιο, καθώς και στην εργασιακή εμπειρία των συγγραφέων.

Αποτελέσματα: Ως γνωστό, το Πανεπιστήμιο ασκεί πολυεπίπεδη επιρροή στους φοιτητές σε διάφορους τομείς (γνωστική, πολιτική, πολιτισμική, κοινωνική, θρησκευτική, κ.α, ακόμα και για την δημόσια υγεία). Για τον λόγο αυτό τα Τμήματα Περίθαλψης σχεδιάζουν και εφαρμόζουν προγράμματα αγωγής υγείας, βασιζόμενα κυρίως σε σύγχρονες παιδαγωγικές προσεγγίσεις (βιωματική μάθηση, ενεργητική συμμετοχή, μέθοδο project) και ολοκληρώνουν με αξιολόγηση. Συγκεκριμένα υλοποιήθηκαν κατά την τριετία 2017-2020 προγράμματα που αφορούσαν: το άγχος –διαχείριση άγχους εξετάσεων, την πρόληψη σεξουαλικά μεταδιδόμενων νοσημάτων, τις εξαρτήσεις, την οδική ασφάλεια, τις βλαπτικές συνέπειες του καπνίσματος, την πρόληψη του καρκίνου κ.α.

Συμπεράσματα: Η εφαρμογή προγραμμάτων αγωγής υγείας στα πανεπιστήμια επιβάλλεται να αποτελέσουν στόχο στον σχεδιασμό της πολιτικής της υγείας του κράτους.

RBT024

ΕΦΑΡΜΟΓΗ-ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΑΥΤΟΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

Παπαδημητρίου Κυριακή¹, Αναγνώστου Χαρίκλεια²

¹ Α.Ν.Θ. «Θεαγένειο», Θεσσαλονίκη

² Νηπιαγωγείο Μεσημερίου, Θεσσαλονίκη

Εισαγωγή: Οι έγκαιρες και αποτελεσματικές παρεμβάσεις αγωγής υγείας στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, μέσα από την ενίσχυση στάσεων και συμπεριφορών υγείας, έχουν δειχθεί

αποτελεσματικές. Μια πυρηνική δεξιότητα προστασίας της υγείας και πρόληψης μη ασφαλών συμπεριφορών είναι η αυτοεκτίμηση.

Σκοπός: Η ανάπτυξη της αυτοεκτίμησης παιδιών 4-6 ετών, ως προστατευτικός παράγοντας της ψυχικής και σωματικής υγείας.

Υλικό-Μέθοδος: Στην έρευνα συμμετείχαν 19 μαθητές του νηπιαγωγείου Μεσημερίου, περιοχής ευθύνης 4^{ης} Υ. Πε. Μακεδονίας και Θράκης. Πραγματοποιήθηκαν οκτώ βιωματικά εργαστήρια, με μέθοδο το νοερό ταξίδι στην παραμυθοχώρα και παράλληλη λειτουργία σχολής γονέων στο σχολείο. Ως εργαλείο αξιολόγησης χρησιμοποιήθηκε η σύγκριση της ατομικής ζωγραφιάς, πριν και μετά το πέρας του κάθε εργαστηρίου. Μετρήθηκαν πέντε δείκτες αυτοεκτίμησης: ο χρόνος για την εμπλοκή στο παραμύθι, η ικανότητα συγκέντρωσης, η φαντασία, η πίστη στον εαυτό και η άρση αναστολών.

Αποτελέσματα: Υπήρξαν αισθητές αλλαγές στη ζωγραφική των μαθητών. Παρατηρήθηκε σε όλους ενίσχυση της αυτοεκτίμησης, της φαντασίας, της πίστη στον εαυτό και άρση αναστολών σε όλα σχεδόν τα νήπια σε διαφορετικούς χρόνους. Επίσης, η δραματοποίηση βοήθησε στην κοινωνικοποίηση των παιδιών, στη λεπτή κινητικότητα των άκρων και στην έκφραση των συναισθημάτων τους. Τέλος, σημειώνεται η ανταπόκριση των γονέων, έστω και σε ένα εργαστήριο (10/18) και ο ιδανικός βαθμός ικανοποίησης, κατόπιν εφαρμογής ερωτηματολογίου στο τέλος της χρονιάς (5/5), με μόνη αρνητική αναφορά στη διαθεσιμότητά τους.

Συμπέρασμα: Φαίνεται ότι η παρέμβαση επηρέασε θετικά την αυτοεκτίμηση των μαθητών. Ανάλογες παρεμβάσεις θα μπορούσαν εύκολα και χωρίς κόστος να εφαρμοστούν στα νηπιαγωγεία της χώρας.

RBT025

ΑΠΟΦΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Αναστασίου Πολυξένη, Λάγγας Δημήτριος, Μπαρμπούνη Αναστασία

Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας ΠΑΔΑ

Εισαγωγή: Η παρούσα έρευνα επιχειρεί την διερεύνηση των απόψεων των εκπαιδευτικών για το έργο του λειτουργού ΔΥ στα σχολεία πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Σκοπός: Η αξιολόγηση των στάσεων και αντιλήψεων των εκπαιδευτικών, σχετικά με το έργο των λειτουργών ΔΥ στα γενικά και ειδικά σχολεία.

Υλικό-Μέθοδος: Διεξήχθη μια αναλυτική έρευνα χρονικής στιγμής σε 232 εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίοι κλήθηκαν να απαντήσουν ανώνυμα σε 29 ερωτήσεις σε ερωτηματολόγιο. Η συλλογή έγινε ηλεκτρονικά.

Αποτελέσματα: Το 65,5% των εκπαιδευτικών δεν διαθέτει λειτουργό ΔΥ στο σχολείο που εργάζεται. Το 90,9% των εκπαιδευτικών απάντησε πως οι πτώσεις και τα ατυχήματα αποτελούν το μεγαλύτερο πρόβλημα υγείας στο σχολικό περιβάλλον. Το 97,4% των εκπαιδευτικών συμφωνεί με την τοποθέτηση λειτουργών ΔΥ στα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Το 78% των εκπαιδευτικών απάντησε πως ο ρόλος του λειτουργού ΔΥ, είναι η προώθηση καλών συνηθειών υγείας. Το 96,7% των εκπαιδευτικών νιώθει μεγαλύτερη ασφάλεια με την παρουσία του στο σχολείο.

Συμπεράσματα: Χαμηλό ποσοστό τοποθέτησης λειτουργιών ΔΥ στην εκπαίδευση. Αναγκαιότητα του θεσμού του λειτουργού ΔΥ στην εκπαίδευση που εντείνει το αίσθημα ασφάλειας στους εκπαιδευτικούς. Επιθυμία των εκπαιδευτικών για συνεργασία με τους λειτουργούς ΔΥ στο πεδίο της υγιεινής και της αγωγής υγείας.

RBTO26

ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑ, ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΕΣ ΣΕ ΠΛΗΘΥΣΜΟ ΡΟΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΛΙΟΥ

Αργυρόπουλου Αντιγόνη¹, Λάγγας Δημήτρης¹, Αποστολάρα Παρασκευή², Κουτσούκου Αμαλία, Μπαρμπούνη Αναστασία¹

¹ Τμ. Δημόσιας και Κοινοτικής Υγείας, Παν/μιο Δυτικής Αττικής

² Τμ. Νοσηλευτικής, Παν/μιο Δυτικής Αττικής

Σκοπός: Αποτύπωση του επιπολασμού καπνισματικής συνήθειας σε Ρομά.

Υλικό-Μέθοδος: 130 άτομα Ρομά από το διευρυμένο Κέντρο Κοινότητας του Δήμου Ιλίου με Παράρτημα Ρομά. Χρησιμοποιήθηκε κλειστού τύπου ερωτηματολόγιο που σχεδιάστηκε για την έρευνα.

Αποτελέσματα: Το 60,8% των συμμετεχόντων ήταν γυναίκες, το 24,6% των συμμετεχόντων ήταν 25-34 ετών και 25% ήταν 45-54 ετών. Το 43,8% ήταν αναλφάβητοι, ενώ το 33,1% ήταν απόφοιτοι δημοτικού. Έγγαμοι με παιδιά ήταν το 74,6% και το 80,0% είχε μεγάλη οικονομική δυσκολία. Το 69,2% των συμμετεχόντων κάπνιζε. Το 37,8% των συμμετεχόντων ξεκίνησε το κάπνισμα σε ηλικία 12-15 ετών και το 23,3% σε ηλικία 8-11 ετών. 56,7% ήταν καπνιστές πάνω από 21 έτη. Σχεδόν όλοι (97,8%) προτιμούν το απλό τσιγάρο. Το 46,0% κάπνιζαν καθημερινά τουλάχιστον 20 τσιγάρα. Το 64,6% των συμμετεχόντων δεν είχε χρησιμοποιήσει ποτέ ηλεκτρονικό τσιγάρο. Το 37,7% των συμμετεχόντων πίστευαν ότι το άτμισμα και τα θερμαινόμενα προϊόντα καπνού ήταν το ίδιο επιβλαβή με το τσιγάρο. Το 47,8% είχε προσπαθήσει να διακόψει το κάπνισμα. Μόνο το 10,0% των συμμετεχόντων είχε λάβει βοήθεια για τη διακοπή. Οι γυναίκες είχαν κατά 74% μικρότερη πιθανότητα να καπνίζουν σε σύγκριση με τους άντρες. Οι έγγαμοι είχαν 4,29 φορές μεγαλύτερη πιθανότητα να καπνίζουν σε σύγκριση με τους άγαμους. Οι καπνιστές που είχαν ξεκινήσει το κάπνισμα σε ηλικία 12-15 ετών είχαν κατά 74% μικρότερη πιθανότητα να επιθυμούν να το διακόψουν σε σύγκριση με τους καπνιστές που το είχαν ξεκινήσει σε ηλικία 16 ετών και άνω. Οι καπνιστές που είχαν ενημερωθεί για τις συνέπειες που έχει το κάπνισμα στον οργανισμό τους είχαν 5,13 φορές μεγαλύτερη πιθανότητα να επιθυμούν να το διακόψουν σε σύγκριση με τους καπνιστές που δεν είχαν ενημερωθεί ποτέ.

Συμπεράσματα: Ο υψηλός επιπολασμός και η μικρή ηλικία έναρξης του καπνίσματος επιβάλλει την εφαρμογή προγραμμάτων αγωγής υγείας στις κοινότητες των Ρομά.

RBTO27

Ο ΑΝΤΙΚΑΠΝΙΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΜΑΣ ΣΤΑ ΤΡΙΚΑΛΑ

Κωστοπούλου Στεφανία¹, Χατζηνίκου Μαρίνα², Τσέτης Αλέξανδρος³, Μαλλιαρού Μαρία⁴

¹ Δ/ση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας Π. Ε. Τρικάλων

² Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας Θεσσαλίας, Λάρισα

³ Καθηγητής Φυσικής αγωγής

⁴ Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Εισαγωγή-Σκοπός: Με την παρούσα εργασία θα παρουσιαστεί τι έγινε στα Τρίκαλα με τη συνεργασία όλων των φορέων με τους πολίτες για την εφαρμογή του αντικαπνιστικού νόμου και την εμπειρία μας στο Δήμο.

Υλικό-Μέθοδος: Η σοβαρή προσπάθεια εφαρμογής να ξεκινά το 2017 και την υλοποίηση μιας σημαντικής πρωτοβουλίας με στόχο την ενημέρωση των πολιτών για τον αντικαπνιστικό νόμο και την εφαρμογή του. Έγιναν 1200 έλεγχοι και επιβλήθηκαν 50 με 60 πρόστιμα τους πρώτους 20 μήνες εφαρμογής. Υπήρξε διάλογος με τους καταστηματαρχες οι οποίοι πείστηκαν να δημιουργήσουν χώρους καπνιστών.

Αποτελέσματα: Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η πόλη των Τρικάλων αποδέχθηκε τον αντικαπνιστικό νόμο και την εφαρμογή του.

Συμπεράσματα: Κανένας νόμος δεν μπορεί να επιτύχει χωρίς την σύμπραξη συμμαχιών με τους απλούς πολίτες. Σε αυτούς πρέπει να απευθυνθούμε και με αυτούς να συνεργαστούμε. Τα Τρίκαλα αποτελούν όχι μόνο παράδειγμα, αλλά και ελπίδα ότι μπορεί να εφαρμοστεί ο νόμος.

RBT028

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΑΓΩΓΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Αρσενίου Κωνσταντίνα

Φοιτήτρια Σχολής Δημόσιας Υγείας, Τμήμα Δημόσιας & Κοινωνικής Υγείας, Κατεύθυνση Κοινωνικής Υγείας, ΠΑ.Δ.Α., Αθήνα

Εισαγωγή: Η Αγωγή Υγείας είναι ένα επιστημονικό πεδίο που εμφανίζει έντονη κινητικότητα τα τελευταία χρόνια. Συνιστά μία από τις σημαντικότερες προσπάθειες της σύγχρονης κοινωνίας να δώσει απάντηση σε ένα από τα πιο επιτακτικά προβλήματα της εποχής μας, την υγεία, σωματική, ψυχική, συναισθηματική και κοινωνική.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν η κατανόηση της δημιουργίας ενός προγράμματος αγωγής υγείας. Οι δραστηριότητες της αγωγής και προαγωγής της υγείας αποτελούν θεμελιώδη απαίτηση για τους Επισκέπτες Υγείας.

Υλικό και Μέθοδος: Διενεργήθηκε αναζήτηση, με λέξεις κλειδιά όπως health education, health promotion, σε ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων (Pubmed, Google Scholar), ανασκοπικών και ερευνητικών μελετών που εκπονήθηκαν σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, ενώ τέθηκε χρονολογικός περιορισμός πενταετίας, ώστε να συμπεριληφθούν οι πιο πρόσφατες έρευνες. Από το σύνολο των μελετών, συμπεριλήφθηκαν όσες σχετίζονταν άμεσα με το υπό διερεύνηση θέμα, ενώ αποκλείστηκαν άρθρα που δεν ήταν γραμμένα στην αγγλική γλώσσα.

Αποτελέσματα: Η εφαρμογή των προγραμμάτων προαγωγής της υγείας, βασίζεται σε ένα θεωρητικό πλαίσιο, που χρησιμοποιεί διάφορες θεωρίες, που έχουν σαν σκοπό την αναδιαμόρφωση της συμπεριφοράς των ατόμων και των ομάδων. Οι στρατηγικές οικοδόμησης ενός συστήματος προαγωγής υγείας απαιτούν παρεμβάσεις στη δημόσια πολιτική, το περιβάλλον, την κοινότητα, το άτομο και το σύστημα υγείας. Μέσα σε αυτό το σύστημα δημιουργούνται και υλοποιούνται τα προγράμματα προαγωγής της υγείας, που ακολουθούν ένα συγκεκριμένο σχεδιασμό, ενώ δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην έννοια της επικοινωνίας.

Συμπεράσματα: Η προαγωγή της υγείας έχει αναδειχθεί ως ακρογωνιαίος λίθος της προάσπισης της υγείας και αποσκοπεί στην προώθηση της σωματικής, κοινωνικής και ψυχικής υγείας του ατόμου και της κοινότητας. Η εκπαίδευση για την υγεία είναι αναπόσπαστη συνιστώσα.

RBT029

ΔΙΚΤΥΟ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Αδαμίδου Ασημένια, Δαδάκου Γλυκερία, Παύλου Ιωάννα, Σκουτζού Χρυσούλα, Καραγιάννης Ευάγγελος, Σιδηροπούλου Μαρία

Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας, Π.Κ.Μ., Τμήμα Δημόσιας Υγείας, Θεσσαλονίκη

Εισαγωγή: "Η Δημόσια Υγεία είναι επένδυση για τη διατήρηση και βελτίωση του ανθρώπινου κεφαλαίου της χώρας. Ως Δημόσια Υγεία ορίζεται το σύνολο των οργανωμένων δραστηριοτήτων της πολιτείας και της κοινωνίας, που είναι επιστημονικά τεκμηριωμένες και αποβλέπουν στην πρόληψη νοσημάτων, στην προστασία και την προαγωγή της υγείας του πληθυσμού, στην αύξηση του προσδόκιμου επιβίωσης και στη βελτίωση της ποιότητας ζωής..." (Ν.3370/2005 άρθρο 1 και 2).

Σκοπός: Προαγωγή της υγείας στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας με τη δημιουργία προγραμμάτων αγωγής υγείας τα οποία εφαρμόζονται αρχικά στην Α'βάθμια και Β'βάθμια εκπαίδευση και στη συνέχεια επεκτείνονται στην ευρύτερη κοινωνία σε συνεργασία με άλλους Δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς.

Υλικό-Μέθοδος: Δημιουργία του Δικτύου Πρόληψης & Προαγωγής Υγείας ΠΚΜ το 2015 από ιατρούς Δημόσιας Υγείας, του τμήματος Πρόληψης & Προαγωγής Υγείας το οποίο αποτελεί και τον συντονιστή του όλου εγχειρήματος. Με τη δημιουργία του Δικτύου εκπαιδεύονται οι επαγγελματίες υγείας και ανθρωπιστικών σπουδών (ψυχολόγοι, κοινωνιολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί) που υπηρετούν στις Διευθύνσεις Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας των Περιφερειακών Ενοτήτων και συμμετέχουν σε αυτό, ώστε να εφαρμόζουν τα προγράμματα στις κατά τόπους κοινωνίες τους.

Αποτελέσματα: Ενημέρωση μαθητών της Α'βάθμιας και Β'βάθμιας εκπαίδευσης αλλά και του ευρύτερου πληθυσμού, ως προς την σημασία της πρόληψης εμφάνισης νοσημάτων, με την υιοθέτηση σωστών συμπεριφορών και την αποφυγή βλαπτικών παραγόντων που τα καθιστούν ευάλωτα.

Συμπεράσματα: Η ενημέρωση, η ευαισθητοποίηση, η εκπαίδευση μέσω παρουσιάσεων και βιωματικών εργαστηρίων αποτελούν στρατηγικές παρεμβάσεις για την επίτευξη του στόχου της πρόληψης και προαγωγής υγείας.

RBT030

ΒΙΩΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΑΓΩΓΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Μπαϊμάκη Αγγελική, Πλασταράς Νικόλαος, Καραγιαννίδης Σωτήριος, Παπαδημητρίου Κυριακή, Δημοπούλου Σοφία, Αλεπίδης Δημήτριος, Παπακώστα-Γάκη Ελένη, Δραγασάκη Μαρία, Ντούλα Μαρία, Σμυρνάκης Εμμανουήλ

Εργαστήριο Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, Γενικής Ιατρικής και Έρευνας Υπηρεσιών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ.

Εισαγωγή: Στις περισσότερες Ιατρικές Σχολές δεν υλοποιείται εκπαίδευση σε θέματα αγωγής υγείας με συστηματικό τρόπο. Η Ομάδα Αγωγής Υγείας Ιατρικής Α.Π.Θ. αποτελεί μία πρόταση για την κάλυψη αυτού του κενού.

Σκοπός: Η παρουσίαση πιλοτικού εκπαιδευτικού προγράμματος.

Υλικό-Μέθοδος: Το πρόγραμμα σχεδιάστηκε από διεπιστημονική ομάδα επαγγελματιών και φοιτητών. Αποτελείται από ημερίδα κινητοποίησης και πέντε δίωρα βιωματικά εργαστήρια με στόχο την ευαισθητοποίηση σε θέματα ψυχικής υγείας, πρόληψης εξαρτήσεων, ασφαλούς σεξουαλικής συμπεριφοράς και προώθησης υγιεινών τρόπων ζωής με απώτερο σκοπό το σχεδιασμό παρεμβάσεων στην κοινότητα.

Αποτελέσματα: Η κατάθεση της εμπειρίας των φοιτητών έφερε μια νέα οπτική σε θέματα δικτύωσης. Η ομάδα αγωγής υγείας, αξιοποιώντας τις αρχές της δικτύωσης (επικοινωνία, συνεργασία, συντονισμός, διασύνδεση-σύμπραξη) και τη μεθοδολογία της swot analysis προχώρησε στον εντοπισμό των δυνατών σημείων ως ενισχυτικών παραγόντων, όπως η αναγνώριση της αναγκαιότητας της δικτύωσης στις παρούσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, η αναγνώριση κοινών αναγκών και συνδιαμόρφωση στόχου των μελών του δικτύου καθώς και η δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης και ασφάλειας για να προκύψει εξωστρέφεια. Παράλληλα προχώρησε στον περιορισμό των αδύνατων σημείων αντιμετωπίζοντας τις απειλές όπως η δυσκολία δέσμευσης στην ομάδα και η αυστηρή τήρηση του χρονοδιαγράμματος, τονίζοντας την αναγνώριση του δυναμικού χαρακτήρα ενός δικτύου και της συνεχούς ανάγκης επαναπροσδιορισμού του.

Συμπεράσματα: Η αξιολόγηση περιελάμβανε την αποτίμηση της αποτελεσματικότητας της δράσης με ομαδικά εστιασμένες συζητήσεις και ημιδομημένα ερωτηματολόγια, όπου εκτιμάται η αλλαγή των συμμετεχόντων, η ενεργή συμμετοχή τους και η διάθεση για περαιτέρω συνεργασία. Οι δράσεις της Ομάδας Αγωγής Υγείας αξιολογήθηκαν θετικά από τους φοιτητές, γεγονός που ενισχύει την αναγκαιότητα υιοθέτησής της διαδικασίας στην προπτυχιακή εκπαίδευση.

RBT031

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

Γαλαζούλα Αθηνά

Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, ΠΑ.Δ.Α.

Εισαγωγή: Στη σύγχρονη εποχή, η βία - δυστυχώς - λαμβάνει ανεξέλεγκτες διαστάσεις μέσα στην κοινωνία και αποτελεί πλέον παγκόσμιο φαινόμενο. Επιπλέον, τα περιστατικά βίας μεταξύ των παιδιών μέσα στο σχολικό πλαίσιο, ολοένα αυξάνονται. Ο Σχολικός Εκφοβισμός (School Bullying) αναφέρεται σε εσκεμμένη χρήση βίας από μαθητές σε συμμαθητές τους, με σκοπό την πρόκληση πόνου και αναγνωρίζεται πλέον ως ένα σημαντικό πρόβλημα, το οποίο διαταράσσει την ομαλή σχολική λειτουργία.

Σκοπός: Η ανάδειξη του προβλήματος του Σχολικού Εκφοβισμού για τη Δημόσια Υγεία μέσα από τη διερεύνηση των αιτιών, των επιπτώσεων και την αντιμετώπισή του, με την αρωγή των Επαγγελματιών Υγείας.

Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε αναζήτηση βιβλιογραφικών άρθρων και ερευνητικών μελετών από διεθνείς και ελληνικές βάσεις δεδομένων.

Αποτελέσματα: Η παρούσα ανασκόπηση - μέσα από πλήθος μελετών - ανέδειξε και επιβεβαίωσε τις επιπτώσεις που έχει το φαινόμενο του Σχολικού Εκφοβισμού στη ψυχική υγεία των μαθητών που είναι εμπλεκόμενοι, εμποδίζοντας την ομαλή ψυχοκοινωνική τους ανάπτυξη. Ο κώδωνας του κινδύνου έχει αρχίσει να κρούει, τόσο για την εκπαιδευτική κοινότητα, όσο και για την ευρύτερη κοινωνία.

Συμπεράσματα: Κρίνεται αναγκαία η αντιμετώπιση του φαινομένου εντός της σχολικής κοινότητας. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, απαιτείται η συνεργασία της οικογένειας, των εκπαιδευτικών και των Επαγγελματιών Υγείας με στρατηγικές και δράσεις πρόληψης καθώς και διαχείρισης περιστατικών βίας και εκφοβισμού, με σκοπό την άμβλυνση των συνεπειών του Σχολικού Εκφοβισμού.

RBT032

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΜΕ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ (GIS)

*Κωνσταντινοπούλου Αθανασία, Λαζακίδου Αθηνά
Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Τμήμα Οικονομικών Επιστημών, Εργαστήριο Εφαρμογών Ψηφιακής
Υγείας & Οικονομικών Υγείας (DigiTHEA Lab), Τρίπολη*

Εισαγωγή: Οι Επιχειρήσεις Τροφίμων και Ποτών και οι Επιχειρήσεις Παροχής Υπηρεσιών Υγειονομικού Ενδιαφέροντος αποτελούν σημαντικό και ευαίσθητο τομέα της Οικονομίας. Η διενέργεια υγειονομικών επιθεωρήσεων των επιχειρήσεων αυτών είναι πολύ σημαντική και ενδιαφέρουσα λόγω των κινδύνων που ενδέχεται να θέσουν για τη Δημόσια Υγεία.

Σκοπός: Στόχος της παρούσας έρευνας είναι η ανάπτυξη ενός Γεωγραφικού Πληροφοριακού Συστήματος (GIS), με σκοπό τη συλλογή δεδομένων για καλύτερες επιθεωρήσεις και ελέγχους από τους ελεγκτές και τους ρυθμιστικούς οργανισμούς.

Υλικό: Το πληροφοριακό σύστημα για τον έλεγχο των επιχειρήσεων σχεδιάστηκε με το λογισμικό Survey123 του ArcGIS, το οποίο είναι ένα εξαιρετικό εργαλείο που βοηθάει στη συλλογή δεδομένων πεδίου με έξυπνο τηλέφωνο (smartphone) ή tablet.

Μέθοδος: Για τον σχεδιασμό του συστήματος πληροφοριών, έχει ληφθεί υπόψη ολόκληρη η νομοθεσία σχετικά με τις οικονομικές και υγειονομικές επιθεωρήσεις. Ακολούθησε η συλλογή όλων των ερωτηματολογίων και εντύπων που χρησιμοποιούνται στους επιτόπιους ελέγχους των επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος.

Αποτελέσματα: Τα οφέλη του νέου συστήματος είναι να εντοπίζουν, να συλλέγουν, να αναλύουν και να απεικονίζουν τα δεδομένα από αυτές τις επιχειρήσεις, καθώς και τα αποτελέσματα όλων των οικονομικών και υγειονομικών επιθεωρήσεων ανά γεωγραφική περιοχή. Το νέο σύστημα επιτυγχάνει πιο γρήγορο και αποτελεσματικό έλεγχο των επιχειρήσεων και διασφαλίζει την υγεία των πολιτών.

Συμπεράσματα: Με τη νέα εφαρμογή οι επιθεωρητές έχουν τη δυνατότητα να επιθεωρούν πιο αποτελεσματικά και εύκολα τις επιχειρήσεις βελτιώνοντας την ακρίβεια και την εγκυρότητα των χωρικών δεδομένων για ορθή λήψη αποφάσεων.

RBT033

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΕ ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ IVF ΣΥΛΛΗΨΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΤΡΑΥΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ ΤΟΥ ΣΤΡΕΣ ΣΤΗ ΛΟΧΕΙΑ

Αντωνίου Ευαγγελία¹, Οροβού Ειρήνη², Ιατράκης Γεώργιος³, Δάγλα Μαρία¹

¹ Επίκουρη καθηγήτρια Μαιευτικής, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

² Υπ. Διδασκ. Μαιευτικής, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

³ Καθηγητής Μαιευτικής κ' Γυναικολογίας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Εισαγωγή: Οι τραυματικές εμπειρίες γέννησης συνήθως συσχετίζονται με την ύπαρξη παθολογίας κύησης και το είδος του τοκετού.

Σκοπός: Ο καθορισμός των παραγόντων κινδύνου που βοηθούν στην ανάπτυξη μετατραυματικής διαταραχής του στρες σε γυναίκες με φυσική και IVF εγκυμοσύνη.

Υλικό: Δεδομένα από 160 γυναίκες που υποβλήθηκαν σε καισαρική τομή στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Λάρισας.

Μέθοδος: Από τις 160 λεχώνες, οι 145(90,6%) ήταν φυσικής σύλληψης και οι 15(9,6%) IVF. Μετά από συναίνεση, δόθηκαν ερωτηματολόγια δημογραφικών στοιχείων, τραυματικών γεγονότων ζωής και μετατραυματικού στρες σε 2 φάσεις (2^η μέρα - 6^η εβδομάδα λοχείας).

Αποτελέσματα: Οι IVF λεχώνες εμφάνισαν περισσότερες πρόωρες γεννήσεις και παθολογία κύησης σε σχέση με τις λεχώνες φυσικής σύλληψης. Επίσης, οι IVF μητέρες αναφέρουν λιγότερο συχνά την επείγουσα καισαρική τομή τους ως τραυματική εμπειρία και δηλώνουν περισσότερο ευχαριστημένες από το αποτέλεσμα σε σχέση με την άλλη ομάδα γυναικών που την χαρακτηρίζουν πιο απρόβλεπτη και τραυματική εμπειρία. Σε αντίθεση, οι μητέρες με φυσιολογική σύλληψη είχαν περισσότερες πιθανότητες να εμφανίσουν μετατραυματικό στρες στην 6^η εβδομάδα λοχείας σε σχέση με τις προηγούμενες.

Συμπεράσματα: Το μετατραυματικό στρες εμφανίστηκε μόνο στις μητέρες με φυσική σύλληψη, σε αντίθεση με τις IVF μητέρες. Παρόλο που τα 2/3 των IVF γυναικών εμφάνισαν παθολογία κύησης και τα 2/3 των νεογνών τους είχαν νοσηλεία σε ΜΕΝΝ, δεν εμφάνισαν μετατραυματική συμπτωματολογία. Το γεγονός αυτό είναι παράδοξο, αλλά η ψυχική προετοιμασία των IVF γυναικών στην εγκυμοσύνη φαίνεται να τις κάνει περισσότερο συνειδητοποιημένες και πιο "ανθεκτικές" στο τραύμα της γέννησης.

RBT034

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ INTERNATIONAL FAMILY PRACTICE MATURITY MATRIX ΣΤΟ Κ.Υ. ΒΑΡΗΣ

Δανδουλάκης Μιχαήλ¹, Θηραίος Ελευθέριος¹, Σκλαβούνος Πάυλος¹, Βαρσάμης Γεώργιος¹, Δανδουλάκη Κυριακή², Δρόσος Δημήτριος³

¹ Κ.Υ. Βάρης

² Τμήμα Νοσηλευτικής Σ.Ε.Υ.Π. Π.Α.Δ.Α.

³ Α.Ε.Ι Πειραιά Τεχνολογικού Τομέα, Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων, Πειραιάς

Εισαγωγή: Η International Family Practice Maturity Matrix(IFPMM), αναπτύχθηκε σαν ένα ευρωπαϊκό πρότυπο αξιολόγησης της οδηγούμενης από την-ιατρική πρακτική-ποιότητα στις δομές ΠΦΥ από

ερευνητές του Πανεπιστημίου του Κάρντιφ σε συνεργασία με την European Association for Quality in General Practice (EQUIP).

Σκοπός: Σκοπός της εργασίας αυτής είναι η μέτρηση της θέσης του Κ.Υ. Βάρης στο IFPMM.

Υλικό-Μέθοδος: Χρησιμοποιήθηκε η Ελληνική μετάφραση του IFPMM. Η μήτρα έχει μεταφραστεί στα Ελληνικά από την ΕΛΕΓΕΙΑ.

Αποτελέσματα:

International Family Practice Maturity Matrix
Benchmark example

Based on 71 practices

Key = Current Results - 12/09/2008
 = Benchmark Average
 = Leading Edge

	Using information	Using patient data	Managing Staff	Working as a team	Listening to patients	Improving the practice	Operating procedures
1	Rare access	No record	Unclear roles	No meetings	Not collected	No participation	No documentation
2	Occasional access	Records	Roles documented	Not documented	Not systematic	Some individuals	Some documentation
3	Regular access	Some coding	Needs assessed	Informal meetings	Views collected	Some projects	Key procedures
4	No evaluation	Regular analysis	Regular appraisal	Formal agendas	Views considered	Reactive	Policy exists
5	Occasional evaluation	Frequent analysis	Staff development	Content reactive	Views used	Regular	Policy updated
6	Regular evaluation	Routine analysis	Staff involved	Content strategic	Patients involved	Integrated	Systematic policy
	Α) ΧΡΗΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ	Β) ΧΡΗΣΗ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΑΣΘΕΝΟΥΣ	Γ) Διοίκηση προσωπικού	Δ) Εργασία ως ομάδα	Ε) Ακούγοντας τον ασθενή	Φ) Βελτιώνοντας την υγειονομική μονάδα	Γ) Διαδικασίες λειτουργίας
	5	4	4	6	2	5	6

Η θέση του Κ.Υ. Βάρης στον IFPMM βρίσκεται πάνω από την μπλε γραμμή, με εξαίρεση την διάσταση Ε (ΑΚΟΥΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΑΣΘΕΝΗ).

Συμπεράσματα: Η IFPMM είναι πολύ χρήσιμο εργαλείο για αυτοαξιολόγηση από του επαγγελματίες υγείας και λοιπό προσωπικό του Κ.Υ. Βάρης, προκειμένου να προβούν στις αναγκαίες ενέργειες για βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας.

RBT035

ΟΙ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΦΙΛ ΤΩΝ ΠΕΛΑΤΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΩΛΗΣΗΣ IQOS

Αγαπητού Θεώνη, Φαρσαλινός Κωνσταντίνος, Μπαρμπούνη Αναστασία

Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας ΠΑΔΑ

Εισαγωγή: Το IQOS είναι ένα νέο θερμαινόμενου τύπου καπνικό προϊόν. Η επιρροή του στις καπνισματικές συνήθειες και οι επιπτώσεις του στην υγεία αποτελούν πρόκληση για τη ΔΥ.

Σκοπός: Σκοπός της μελέτης είναι να εξετάσουμε τις καπνισματικές συνήθειες πρό και μετά χρήσης του IQOS, τα χαρακτηριστικά και τις πεποιθήσεις των πελατών σε καταστήματα πώλησης IQOS.

Υλικό-Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε σε δείγμα 174 ενήλικων καπνιστών IQOS, σε καταστήματα πώλησης IQOS στην Αθήνα. Διενεργήθηκε με: α) ερωτηματολόγιο πολλαπλών επιλογών κλειστού τύπου, β) μέτρηση του εκπνεόμενου CO, γ) δήλωση συγκατάθεσης και εφαρμόστηκε περιγραφική στατιστική μελέτη.

Αποτελέσματα: Με βάση το δείγμα μας, κατά την διάρκεια μιας μονοετούς σχεδόν χρήσης του IQOS, υπερέιχαν με 60,3% οι πρώην καπνιστές, ακολουθούσαν οι νύν με 36,8% και οι μη καπνιστές με 2,9%. Το 77,4% από τους νύν και το 93,3% από τους πρώην προτιμούσαν την καθημερινή έναντι της περιστασιακής χρήσης και οι πεποιθήσεις τους ως προς την αλλαγή του επίπεδου υγείας τους μετά την χρήση με IQOS ήταν θετικές με το 50% των νύν να πιστεύουν ότι παρέμεινε σταθερή, ενώ 40,2% των πρώην καπνιστών να πιστεύουν ότι βελτιώθηκε.

Συμπεράσματα: Το IQOS αποτελεί πόλο έλξης για τους πρώην τους νύν, και μικρό ποσοστό των μη καπνιστών και αναδεικνύεται η ανάγκη ενίσχυσης των ερευνών σε σχέση με το IQOS και η εφαρμογή ρυθμιστικού πλαισίου.

RBT036

ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΕΚΘΕΣΙΩΜΑΤΟΣ

Ανδριανού Ξανθή¹, Χαρισιάδης Παντελής¹, Δημητρίου Άννα², Μακρής Χ. Κωνσταντίνος¹

¹ Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Διεθνές Ινστιτούτο για την Περιβαλλοντική και Δημόσια Υγεία, Λεμεσός, Κύπρος

² Υπουργείο Υγείας, Λευκωσία, Κύπρος

Εισαγωγή: Οι πόλεις αντιμετωπίζουν προκλήσεις, όπως αυξανόμενο πληθυσμό και γήρανση (δημογραφικές αλλαγές), πρόσβαση σε δομές υγείας και τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, ενώ χρειάζεται να παρακολουθούνται δείκτες πληθυσμιακής υγείας για βιώσιμη και αποτελεσματική εφαρμογή πολιτικών δημόσιας υγείας. Χρησιμοποιώντας το ερευνητικό πλαίσιο του εκθεσιώματος και χρησιμοποιώντας πόλεις και μικρότερες περιοχές τους (πχ. γειτονίες) ως «μονάδες μέτρησης», το αστικό εκθεσίωμα ορίζεται ως ο συνεχής/δυναμικός και ολιστικός χαρακτηρισμός ποιοτικών και ποσοτικών παραμέτρων/δεικτών (από πρωτογενή ή δευτερογενή δεδομένα, πχ. πληθυσμιακές μελέτες, αρχεία ασθενειών κλπ.) που επηρεάζουν/δημιουργούν μεταβολές δεικτών πληθυσμιακής υγείας σε αστικά κέντρα.

Σκοπός: Η εφαρμογή του θεωρητικού πλαισίου του αστικού εκθεσιώματος στην Λεμεσό (Κύπρος).

Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε μια πληθυσμιακή μελέτη (2017, Δήμος Λεμεσού) για αξιολόγηση της ποιότητας ζωής (ερωτηματολόγια), ποιότητας νερού (συλλογή δειγμάτων πόσιμου νερού) και περιβαλλοντικών εκθέσεων (βιοπαρακολούθηση), με χαρτογράφηση των παραμέτρων/δεικτών ανά ενορία. Δεδομένα από το αρχείο καρκίνου (2007-2014) και θανάτων (2007-2015) περιγράφηκαν και χαρτογραφήθηκαν για την επαρχία Λεμεσού ανά ταχυδρομικό κώδικα ή ενορία.

Αποτελέσματα: Συνολικά παρατηρήθηκαν διαφορές μεταξύ ενοριών σε δείκτες ποιότητας υγείας όπως η πρόσβαση σε χώρους πρασίνου. Οι δείκτες ποιότητας νερού ήταν γενικά εντός των θεσμοθετημένων ορίων με διακυμάνσεις όμως μεταξύ ενοριών. Λαμβάνοντας υπόψη την κατανομή των 7055 περιστατικών καρκίνου και των 13576 θανάτων ανά έτος και περιοχή ταχυδρομικού κώδικα ή ενορίας,

αντίστοιχα, οι όποιες διαφορές στον αριθμό των περιστατικών δεν εμφάνισαν κάποιο συγκεκριμένο μοτίβο.

Συμπεράσματα: Η εφαρμογή του θεωρητικού πλαισίου του αστικού εκθεσιώματος στην Λεμεσό δείχνει ότι υπάρχει η δυνατότητα παρακολούθησης/αξιολόγησης της υγείας της πόλης σε «πραγματικό χρόνο» για την άμεση αναγνώριση ζητημάτων δημόσιας υγείας που επιτρέπουν την άμεση ανάπτυξη/εφαρμογή στοχευμένων πολιτικών.

RBT037

ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΕΡΓΑΛΕΙΟΥ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΤΑΞΙΔΙΩΤΩΝ ΣΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΤΟΜΕΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ- 5ΕΤΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Κουμασίτη Αγάπη-Μαρία¹, Μηλιώνη Ευγενία-Άννα², Τσιρώνη Αικατερίνη³, Δρογγίτη Όλγα⁴, Λαμπίρη Ελένη⁵

¹ Επισκέπτρια Υγείας, MSc Διεθνής Ιατρική-Διαχείριση Κρίσεων Υγείας, Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας ΠΕΒΤ Αθηνών, Τμήμα Δημόσιας Υγιεινής & Προαγωγής Υγείας

² Ιατρός Δημόσιας Υγείας ΕΣΥ, Πνευμονολόγος, Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας ΠΕΒΤ Αθηνών, Τμήμα Δημόσιας Υγιεινής & Προαγωγής Υγείας

³ Ιατρός Δημόσιας Υγείας ΕΣΥ, Υγιεινολόγος, Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας ΠΕΒΤ Αθηνών, Τμήμα Δημόσιας Υγιεινής & Προαγωγής Υγείας

⁴ Επισκέπτρια Υγείας, Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας ΠΕΒΤ Αθηνών, Τμήμα Δημόσιας Υγιεινής & Προαγωγής Υγείας

⁵ Επισκέπτρια Υγείας, Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας ΠΕΒΤ Αθηνών, Τμήμα Δημόσιας Υγιεινής & Προαγωγής Υγείας

Εισαγωγή: Ο τομέας της ταξιδιωτικής ιατρικής αποτελεί ένα πρόσφορο πεδίο εφαρμογής και χρήσης εργαλείων ηλεκτρονικής υγείας, αφενός επειδή επικεντρώνεται κυρίως στην πρόληψη και την προαγωγή της υγείας των διεθνών ταξιδιωτών σε παγκόσμια κλίμακα, μέσω της ενημέρωσης και της διάχυσης της πληροφορίας, και αφετέρου επειδή αποτελεί έναν κλάδο της ιατρικής πιο σύγχρονο που γνωρίζει ανάπτυξη τα τελευταία χρόνια, παράλληλα με την ανάπτυξη της ηλεκτρονικής υγείας.

Σκοπός: Η συγκεκριμένη παρουσίαση αφορά στον σχεδιασμό και υλοποίηση μιας εφαρμογής που λειτουργεί μέσω διαδικτύου (web application), ηλεκτρονικής καταχώρησης των διεθνών ταξιδιωτών και του ιστορικού εμβολιασμών από τον Οκτώβρη του 2014 μέχρι και σήμερα.

Υλικό-Μέθοδος: Η εφαρμογή περιλαμβάνει α) βάση δεδομένων που συγκεντρώνει τις πληροφορίες του ερωτηματολογίου και β) Interface, προσβάσιμο από οποιοδήποτε browser, που περιέχει τις εξής λειτουργίες:

1) το ερωτηματολόγιο με ερωτήσεις που αφορούν προσωπικά στοιχεία του ταξιδιώτη, πληροφορίες σχετικές με το ταξίδι του, το γενικό ιατρικό ιστορικό και την φόρμα συμπλήρωσης των διενεργηθέντων εμβολίων, 2) δυνατότητα αναζήτησης με το όνομα, την ημερομηνία, τη χώρα προορισμού και τον

αριθμό παρτίδας εμβολίων, 3) αυτόματη ενημέρωση για την επόμενη αναμνηστική δόση εμβολίου, 4) πληροφορίες για τα ενδημικά νοσήματα, τα εμβόλια και τα μέτρα προφύλαξης των χωρών προορισμού, 5) αυτόματο υπολογισμό αριθμού επισκέψεων και χορηγηθέντων εμβολίων και παραγωγή report.

Αποτελέσματα: Δημιουργήθηκε ηλεκτρονικός φάκελος ιστορικού των εμβολιασμών των διεθνών ταξιδιωτών, ενώ παράλληλα πραγματοποιήθηκε η ψηφιοποίηση 8.040 συμπληρωμένων χειρόγραφων ερωτηματολογίων των εξυπηρετηθέντων στο συγκεκριμένο ιατρείο την τελευταία δεκαετία με αποτέλεσμα να παραχθούν κάποια ενδεικτικά στατιστικά αποτελέσματα.

Συμπεράσματα: Κατά την εφαρμογή αναδείχθηκαν τα οφέλη που απορρέουν από την εισαγωγή και εφαρμογή ενός εργαλείου ηλεκτρονικής υγείας: α) εκσυγχρονισμός και βελτίωση της οργάνωσης και της λειτουργικότητας του ιατρείου, β) βελτίωση της ποιότητας της εξυπηρέτησης του πολίτη και καθολική διαχείριση του διεθνούς ταξιδιώτη με πιο αποτελεσματικό και αποδοτικό τρόπο, γ) ενίσχυση και προώθηση της επιδημιολογικής επιτήρησης.

RBT038

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ: Ο ΙΟΣ ΤΗΣ ΓΡΙΠΗΣ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Χατζηπροδρομίδου Ιωάννα¹, Αρβαντίδου-Βαγιωνά Μαλαματένια², Χάιδις Μπετίνα², Θωμάς Αποστόλου³, Βανταράκης Απόστολος¹

¹ Εργ. Υγιεινής, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Πατρών

² Εργ. Υγιεινής & Επιδημιολογίας, Ιατρική Σχολή, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

³ Σχολή Επιστημών Υγείας, Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδας, Θεσσαλονίκη

Εισαγωγή: Αυτή είναι η πρώτη επιδημιολογική διερεύνηση των επιδημικών εκρήξεων του ιού της γρίπης των πτηνών στην Ελλάδα, ο οποίος θεωρείται εν δυνάμει ενεργός και μπορεί να προσβάλει τόσο τα ζώα όσο και τον άνθρωπο.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να διερευνήσει επιδημιολογικά τον ιό της γρίπης των πτηνών, λαμβάνοντας υπόψη την χωροταξική κατανομή των κρουσμάτων και τον περιορισμένο αριθμό των κρουσμάτων, βάσει συγκεκριμένων παραγόντων κινδύνου, όπως είναι διάφοροι ανθρωπογενείς και περιβαλλοντικοί παράγοντες.

Υλικό-Μέθοδος: Η συγκεκριμένη ανάλυση παραγόντων κινδύνου για την περίπτωση του ιού της γρίπης των πτηνών εκτιμήθηκε με την εφαρμογή μονο- και πολυ-παραγοντικής λογιστικής παλινδρόμησης, σε περιβάλλον λογισμικού R, μετά από καθορισμό της έννοιας του κρούσματος. Χρησιμοποιήθηκαν, επίσης, το στατιστικό πακέτο SPSS (SPSS 25.0, IBM) και το λογισμικό για Γεωγραφικά Συστήματα Πληροφοριών ArcGIS (ArcGIS 10.6, ESRI Inc., Redland, CA).

Αποτελέσματα: Τα τελικά μοντέλα που προέκυψαν έχουν ως εξής: $\text{Logit} (p \text{ wild bird}) = 7.8530 - 0.6565 * \text{Coexist_mammal} + 0.2852 * \text{Anseriformes} + 0.2287 * \text{WMC} - 0.5114 * \text{Charadriiformes}$, $\text{Logit} (p \text{ poultry}) = 9.5917 + 0.6134 * \text{Human density} - 0.9009 * \text{Temperature} + 0.4042 * \text{Anseriformes} + 0.2118 * \text{WMC} - 0.7515 * \text{Charadriiformes}$. Βάσει της λογιστικής παλινδρόμησης, η πιθανότητα μόλυνσης ενός άγριου/υδρόβιου πτηνού σχετίζεται θετικά με τους παράγοντες κινδύνου: WMC (Mid-Winter census counts: Μεσοχειμωνιάτικες καταμετρήσεις υδρόβιων πτηνών) και το είδος Anseriformes και

αρνητικά με την συνύπαρξη με άλλα θηλαστικά και το είδος Charadriiformes. Η πιθανότητα μόλυνσης ενός εκτρεφόμενου πτηνού σχετίζεται θετικά με την πυκνότητα του ανθρώπινου πληθυσμού, το είδος Anseriformes και το WMC και αρνητικά με τη θερμοκρασία και το είδος Charadriiformes.

Συμπεράσματα: Ανθρωπογενείς και περιβαλλοντικοί παράγοντες εμπλέκονται στην επιδημιολογία του ιού και θεωρούνται σημαντικοί, καθώς μπορούν να συμβάλουν στη διαμόρφωση ενός “risk-based” προγράμματος επιτήρησης και ελέγχου του ιού.

RBT039

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΤΩΝ ΛΕΓΕΩΝΑΡΙΩΝ. ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ: Η ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ Μαγγλάρας Χρήστος¹, Αντωνίου Βαρβάρα²

¹ Τμήμα Περιβαλλοντικής Υγιεινής και Υγειονομικού Ελέγχου Περιφερειακής Ενότητας Ιωαννίνων, Ιωάννινα

² Δρ., Ε.ΔΙ.Π. Τμήμα Γεωλογίας και Γεωπεριβάλλοντος, Ε.Κ.Π.Α., Αθήνα

Εισαγωγή: Κατά τη διάρκεια μιας επιδημικής έξαρσης της Νόσου των Λεγεωναρίων, η χρήση ενός Συστήματος Γεωγραφικών Πληροφοριών (GIS) λειτουργεί συμπληρωματικά στις επιδημιολογικές και μικροβιολογικές μεθόδους, όταν δεν είναι προφανής η σχέση μεταξύ των κρουσμάτων ή οι ασθενείς αδυνατούν να παρέχουν πληροφορίες.

Σκοπός: Στην παρούσα, εξετάζεται η πρακτική εφαρμογή ενός τέτοιου συστήματος στη διερεύνηση κρουσμάτων στην Περιφέρεια Ηπείρου λαμβάνοντας υπόψη και τη διαθέσιμη βιβλιογραφία για τη χρήση του GIS στη διερεύνηση επιδημικών εκρήξεων της Λεγεωνέλλας.

Υλικό: Τα στοιχεία αντλήθηκαν από το ΚΕΕΛΠΝΟ και αφορούν στους ασθενείς και ειδικότερα στις τοποθεσίες διαμονής τους κατά την περίοδο επώασης. Για την ανάλυση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε η διαδικτυακή εφαρμογή Legionnaires' GIS tool, που παρέχει το ECDC.

Μέθοδος: Αρχικά γίνεται υπολογισμός της πυκνότητας των κρουσμάτων με την μέθοδο Kernel με σκοπό την εξομάλυνση των σημειακών δεδομένων των ασθενών στον χώρο και την υπόδειξη της θέσης της πιθανής εστίας. Στη συνέχεια αξιοποιούνται τα πληθυσμιακά δεδομένα του GEOSTAT 2011 για να υπολογιστεί ο κίνδυνος εμφάνισης νέων κρουσμάτων στην περιοχή.

Αποτελέσματα: Οι τοποθεσίες με την μεγαλύτερη πυκνότητα κρουσμάτων είναι η Πάργα, ο οικισμός της Αγίας Κυριακής και η Πρέβεζα της Π.Ε. Πρέβεζας καθώς και οι περιοχές Φτέρη και Σταυράκι της Π.Ε. Ιωαννίνων. Υψηλότερο κίνδυνο εμφάνισης νέων κρουσμάτων παρουσιάζουν η Φτέρη της Π.Ε. Ιωαννίνων και η Αγία Κυριακή, η Πάργα και η Πρέβεζα της ΠΕ Πρεβέζης.

Συμπεράσματα: Με βάση τα ανωτέρω δίνεται η δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές να εστιάσουν σε συγκεκριμένες περιοχές, προκειμένου να εντοπίσουν και να καταγράψουν ύποπτες εγκαταστάσεις, αλλά και να κάνουν δειγματοληψία νερού σε ύποπτα κτίρια.

RBT040

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Μπουρονίκου Δήμητρα-Μαρίνα¹, Παπαδοπούλου Κυριακή-Κορίνα¹, Ντιγριντάκη Αργυρώ¹, Τενίδου Ηλιάνα¹, Αγναντής Χρήστος¹, Παπαγιάννης Δημήτριος¹

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Σχολή Επιστημών Υγείας, Λάρισα

Εισαγωγή: Η μετάγγιση του αίματος και των προϊόντων του, αποτελεί για κάποια νοσήματα μοναδική θεραπεία. Η πιθανή μετάδοση λοιμώξεων είναι εκείνη η επιπλοκή της μετάγγισης που δημιουργεί τη μεγαλύτερη ανησυχία του πληθυσμού, σε σχέση με όλες τις υπόλοιπες. Η απαίτηση για μηδενικό κίνδυνο της μετάγγισης, δημιουργεί την ανάγκη για συνεχή προσαρμογή των Υπηρεσιών Αιμοδοσίας παγκόσμια ούτως ώστε να εφαρμόζονται νέες τεχνικές και μέθοδοι που επιτρέπουν τον περιορισμό των επιπλοκών.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να ερευνηθεί τις πρακτικές για τον υποχρεωτικό εργαστηριακό έλεγχο που ακολουθούν οι αιμοδοσίες σε παγκόσμιο επίπεδο, για τα νοσήματα που μπορούν να μεταδοθούν από τη μετάγγιση αίματος.

Υλικό: Κύριο υλικό έρευνας της παρούσας βιβλιογραφικής έρευνας χρησιμοποιήθηκε από την διεθνή βιβλιογραφία και τις οδηγίες τις οποίες ακολουθεί η κάθε Ήπειρος όπως οι κατευθυντήριες οδηγίες του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (WHO).

Μέθοδος: Βιβλιογραφική έρευνα

Αποτελέσματα:

Ήπειρος -Νόσημα	HIV1/2	HCV	HBV	SYPHILIS	CHAGAS	MALARIA	HTLV1/2
Αφρική	✓	✓	✓	✓	✓	επιλεκτικά	επιλεκτικά
Ασία	✓	✓	✓	✓	επιλεκτικά	επιλεκτικά	επιλεκτικά
Ευρώπη	✓	✓	✓	✓	επιλεκτικά	επιλεκτικά	επιλεκτικά
Β. Αμερική	✓	✓	✓	✓	επιλεκτικά	επιλεκτικά	επιλεκτικά
Κ. Αμερική	✓	✓	✓	✓	✓	επιλεκτικά	✓
Ν. Αμερική	✓	✓	✓	✓	✓	επιλεκτικά	✓
Ωκεανία	✓	✓	✓	✓	επιλεκτικά	επιλεκτικά	επιλεκτικά

Συμπεράσματα: Για τέσσερα νοσήματα αυτά των HIV1/2, HCV, HBV, SYPHILIS ακολουθείται καθολικός εργαστηριακός έλεγχος σε όλες της Ηπείρους ενώ για τα τρία νοσήματα CHAGAS, MALARIA και HTLV1/2 επιλεκτικά σε κάποιες χώρες ανάλογα με την ενδημικότητα της νόσου.

RBT041**ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΗΣ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ**

Τάγκας Χρήστος, Ρίζος Ευάγγελος, Μαρκοζάννες Γεώργιος, Καραλέξη Μαρία, Ντζάνη Ευαγγελία
Εργαστήριο Υγιεινής και επιδημιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο
Ιωαννίνων, Ιωάννινα

Εισαγωγή: Η χρησιμοποίηση λιπασμάτων από τους αγρότες αποτελεί συνήθη τακτική με σκοπό την βελτιστοποίηση της γονιμότητας του εδάφους και την αύξηση της παραγωγής.

Σκοπός: Η συστηματική ανασκόπηση της υπάρχουσας βιβλιογραφίας με στόχο την συσχέτιση της εφαρμογής λιπασμάτων με οποιαδήποτε κλινική έκβαση στον άνθρωπο.

Υλικό: Χρήση βάσεων ιατρικών δεδομένων Pubmed, EMBASE, TOXNET, OpenSige, ProQuest Digital Dissertations and Theses. Χρήση του προγράμματος Abstrackr.

Μέθοδος: Κατάλληλα άρθρα για την συστηματική ανασκόπηση θεωρήθηκαν όσα πραγματεύονται προοπτικές μελέτες κοόρτης, μελέτες ασθενών-μαρτύρων και μελέτες επιπολασμού που δημοσιεύθηκαν έως και τον Οκτώβριο 2019. Η έκθεση του πληθυσμού στα λιπάσματα έπρεπε να είναι χρόνια και χαμηλής δόσης. Τα άρθρα που βρέθηκαν εκτιμήθηκαν για την καταλληλότητά τους με την χρήση του προγράμματος Abstrackr. Έπειτα, αυτά που πληρούσαν τα κριτήρια που θέσαμε, εξετάστηκαν και συλλέχθηκαν οι απαραίτητες, κλινικά σημαντικές πληροφορίες.

Αποτελέσματα: Η αναζήτησή μας οδήγησε στην εύρεση 5789 άρθρων. Κατάλληλα για περαιτέρω μελέτη κρίθηκαν 592. Μετά τον αποκλεισμό 37 άρθρων ως διπλότυπα, απέμειναν 555 και για 433 βρέθηκε το πλήρες κείμενο. Καταλήξαμε σε 90 μελέτες σχετικές με την έρευνά μας. 18 άρθρα αναφέρουν ότι η χρήση λιπασμάτων συσχετίζεται με λοιμώδη νοσήματα, 16 με ογκολογικά, 13 με αιματολογικά και 9 με αναπνευστικά. Δερματολογικές νόσοι από την χρήση λιπασμάτων περιγράφονται σε 5 άρθρα, νευρολογικές σε 4, ενώ παιδιατρικές και νεφρολογικές εκπροσωπούνται από 2 μελέτες αντίστοιχα. Τέλος, 4 μελέτες αντιπροσωπεύουν γαστρεντερικά νοσήματα, ορθοπεδικά, ρευματολογικά και άλλα.

Συμπεράσματα: Η χρήση λιπασμάτων στην γεωργία φαίνεται να προκαλεί νοσήματα από διαφορετικά συστήματα και συνεπώς απαιτείται προσοχή στην χρήση και περαιτέρω μελέτη των επιπτώσεών τους στον άνθρωπο.

RBT042**ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ, ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ**

Χατζηνίκου Μαρίνα¹, Γκατζής Δημήτρης¹, Γεννατά Μαρία¹, Τσακάλωφ Ανδρέας²,
Χατζηχριστοδούλου Χρήστος^{1,2}

¹ Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας Θεσσαλίας, Λάρισα

² Εργαστήριο Υγιεινής & Επιδημιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Λάρισα

Εισαγωγή-Σκοπός: Η παρούσα εργασία εξετάζει την ποιότητα του πόσιμου νερού των περιφερειών Θεσσαλίας, Στερεάς Ελλάδος και Κεντρικής Μακεδονίας για τα έτη 2018-2019 βασισμένη σε δειγματοληψίες και χημικές αναλύσεις σε παραμέτρους που ορίζει η νομοθεσία.

Υλικό-Μέθοδος: Το υλικό της εργασίας προέρχεται από την αναδρομική μελέτη των αρχείων του Περιφερειακού Εργαστηρίου Δημόσιας Υγείας (ΠΕΔΥ) Θεσσαλίας για τα έτη 2018-2019. Συνολικά αναλύθηκαν 2360 δείγματα πόσιμου νερού, από τα οποία 1294 για φυσικοχημική ανάλυση και 1066 για χημική ανάλυση βαρέων μετάλλων. Τα δείγματα πόσιμου νερού συλλέχθηκαν από τους Επόπτες Δημόσιας Υγείας των Περιφερειακών Ενοτήτων, των Νοσοκομείων και στάλθηκαν για χημική ανάλυση στο ΠΕΔΥ Θεσσαλίας.

Αποτελέσματα: Βρέθηκαν ότι από 754 δείγματα που αναλύθηκαν για τις παραμέτρους των χλωριόντων και των νιτρικών ιόντων μόνο τα 74 (9,8%) παρουσίασαν αποκλίσεις ως προς τις παραμετρικές τιμές. Σε σύνολο 1066 δειγμάτων για χημική ανάλυση βαρέων μετάλλων, τα 65 (6,1%) βρέθηκαν να παρουσιάζουν αποκλίσεις ως προς τις παραμέτρους του μαγγανίου, του μολύβδου και του χρωμίου. Τα δείγματα που παρουσίαζαν υπερβάσεις στο χρώμιο είχαν και εξασθενές χρώμιο με τιμή μεγαλύτερη των 50μg/L. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το πόσιμο νερό κυρίως παραθαλάσσιων περιοχών παρουσίαζαν αποκλίσεις για την παράμετρο των χλωριόντων, ενώ πεδινών περιοχών εμφάνισαν υπερβάσεις σε μέταλλα και αγροτικών περιοχών εμφάνισαν υπερβάσεις στα νιτρικά ιόντα. Παρατηρήθηκε σημαντικός αριθμός υπερβάσεων της τάξεως του 7% (7 από τα 100 αναλυθέντα δείγματα) για την παράμετρο του Υδραργύρου.

Συμπεράσματα: Σύμφωνα με την νομοθεσία ΚΥΑΓ1(δ)/Γ.Π.οικ.67322/2017(ΦΕΚ 3282/Β/19.9.2017) οι Διευθύνσεις Δημόσιας Υγείας πρέπει να προβούν στη λήψη μέτρων και συχνότερων εργαστηριακών ελέγχων, ώστε να εξασφαλίσουν στους πολίτες υγιεινό και καθαρό νερό.

RBT043

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΤΥΩΝ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ WATER SAFETY PLAN

Παπαδάκης Αντώνιος^{1,2}, Χοχλάκης Δημοσθένης^{1,3}, Χριστοφάκη Δέσποινα⁴, Λαγουδάκη Ειρήνη⁵, Σταματάκη Ελένη⁵, Σανδαλάκης Βασίλειος¹, Ψαρουλάκη Άννα^{1,3}

¹ Εργαστήριο Κλινικής Μικροβιολογίας και Μικροβιακής Παθογένεσης, Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ηράκλειο, Κρήτη

² Δ/ση Δημόσιας Υγείας Περιφέρειας Κρήτης, Ηράκλειο, Κρήτη

³ Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας Κρήτης, Ηράκλειο, Κρήτη

⁴ Γραφείο Λοιμώξεων, Γενικό Νοσοκομείο Αγίου Νικολάου, Άγιος Νικόλαος, Κρήτη

⁵ Επιτροπή Νοσοκομειακών Λοιμώξεων, Γενικό Νοσοκομείο Χανίων «Άγιος Γεώργιος», Χανιά, Κρήτη

Εισαγωγή: Τα δίκτυα ύδρευσης των νοσηλευτικών ιδρυμάτων καθώς και οι χρήσεις του νερού, διαφέρουν σε σχέση με τα υπόλοιπα εσωτερικά δίκτυα (πχ ξενοδοχείων, πλοίων), ενώ και οι ασθενείς είναι πιο ευάλωτοι σε υδατογενείς λοιμώξεις. Η διάταξη, παλαιότητα και πολυπλοκότητα των υδραυλικών συστημάτων τους, ευνοεί ακόμα περισσότερο τον αποικισμό τους από ευκαιρικά παθογόνα.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν η εκτίμηση των μικροβιολογικών κινδύνων των συστημάτων υδροδότησης Νοσοκομείων της Κρήτης προκειμένου να διερευνηθεί η δυνατότητα εφαρμογής σε αυτά Σχεδίων Ασφάλειας Νερού (Water Safety Plans).

Υλικό: Υλικό μας αποτέλεσαν 8 Νοσηλευτικά ιδρύματα από τα οποία ελήφθησαν 168 δείγματα νερού για μικροβιολογικές παραμέτρους, 469 δείγματα νερού για *Legionella spp.* και 30 δείγματα από Μ.Τ.Ν.

Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε στατιστική ανάλυση (Epi-Info 2000) των αποτελεσμάτων των μικροβιολογικών αναλύσεων και συσχετίστηκαν παράμετροι όπως η θερμοκρασία του νερού, το pH, η συγκέντρωση χλωρίου, η μεθοδολογία απολύμανσης κλπ.

Αποτελέσματα: Ανιχνεύθηκε *E. coli* μόνο σε ένα 1 δείγμα Νοσοκομείου (1 cfu/100 mL). Εντερόκοκκοι ανιχνεύθηκαν σε 3 δείγματα από 3 Νοσοκομεία (1-7 cfu/100 mL). *Pseudomonas aeruginosa* ανιχνεύθηκε σε 6 δείγματα από τρία Νοσοκομεία (1 -650 cfu /250 mL). Τα δείγματα από τις Μ.Τ.Ν. ήταν αρνητικά.

Σε 83 δείγματα και από τα 8 νοσοκομεία ανιχνεύθηκαν συγκεντρώσεις *Legionella spp.* μεταξύ >1000 και <10.000 cfu/L ενώ σε 2 νοσοκομεία 19 δείγματα ανιχνεύθηκαν συγκεντρώσεις ≥ 10.000 cfu/L.

Συμπεράσματα: Διαπιστώθηκε η συμβολή παραγόντων που έχουν σχέση με την κατασκευή, συντήρηση, διαχείριση και απολύμανση των δικτύων ύδρευσης καθώς και η απαίτηση για την εφαρμογή WSPs, στο επίπεδο της υγιεινής των δικτύων ύδρευσης των νοσηλευτικών ιδρυμάτων.

RBT044

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗΣ ΜΙΚΡΟΒΙΩΝ ΑΠΟ ΟΥΡΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ ΣΕ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΔΥΟ ΕΤΩΝ

Μαΐση Μαρία, Τσιούλος Γεώργιος, Χριστοφοράκη Άννα
Κέντρο Υγείας Καστελλίου Ηρακλείου Κρήτης

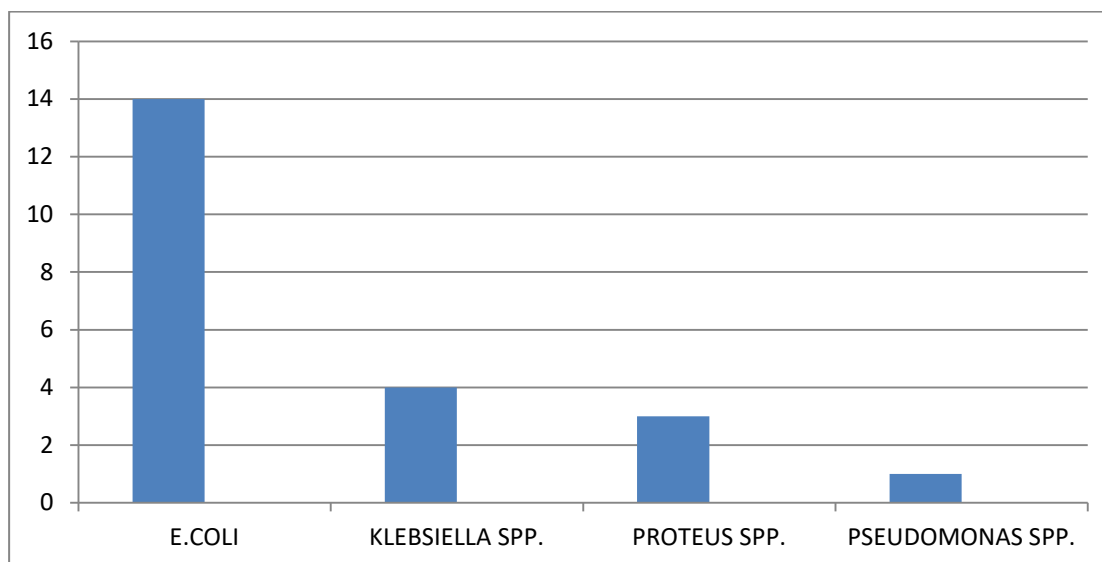
Εισαγωγή: Η ουρολοίμωξη αποτελεί μία από τις πιο συχνές βακτηριακές λοιμώξεις. Η διάγνωση της βασίζεται στη βιοχημική ανάλυση (stick ούρων), τη μικροσκοπική εξέταση και την καλλιέργεια ούρων. Η καλλιέργεια ούρων είναι η κυριότερη εξέταση για την ανάδειξη ουρολοίμωξης.

Σκοπός: Να προσδιοριστεί η συχνότητα ουρολοιμώξεων σε ενήλικες καθώς και το είδος του εμπλεκόμενου μικροοργανισμού.

Υλικό-Μέθοδος: Καταγράφηκαν οι καλλιέργειες ούρων που πραγματοποιήθηκαν στο εργαστήριο του κέντρου υγείας από το Σεπτέμβριο 2016 έως και τον Αύγουστο 2018 σε ενήλικες >18 ετών. Η συλλογή των ούρων έγινε με αποστειρωμένο ουροσυλλέκτη. Η βιοχημική ανάλυση έγινε με stick ούρων, ακολούθησε μικροσκοπική εξέταση των ούρων και η καλλιέργεια σε Αιματούχο και MacConkey άγαρ.

Αποτελέσματα: Συνολικά πραγματοποιήθηκαν 108 καλλιέργειες ούρων εκ των οποίων 74 αφορούσαν γυναίκες και 34 άνδρες. Από τις 108 καλλιέργειες, 57 (52,7%) ήταν στείρες, 21 (19,4%) ήταν αρνητικές, 8 (7,4%) ήταν επιμόλυνση-επανάληψη ενώ 22 (20,4%) ήταν θετικές εκ των οποίων 14 (63,6%) αφορούσαν γυναίκες και μόλις 8 (36,4%) αφορούσαν άνδρες. Από τις θετικές καλλιέργειες στις 14/22 (63,6%) αναπτύχθηκε *E.coli*, σε 4/22 (18,2%) *Klebsiella spp.*, σε 3/22 (13,6%) *Proteus spp.* και σε 1/22 (4,6%) *Pseudomonas spp.*

Συμπεράσματα: Συχνότερο μικροβιακό αίτιο ουρολοίμωξης αναδείχτηκε η E.coli και ακολουθούν η Klebsiella spp., ο Proteus spp. και η Pseudomonas spp. Οι γυναίκες προσβάλλονται συχνότερα από τους άνδρες λόγω ανατομίας ενώ η σωστή συλλογή των δειγμάτων είναι πολύ σημαντική για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων.

RBT045

ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΚΟΠΡΑΝΩΝ ΓΙΑ ΕΝΤΕΡΟΠΑΘΟΓΟΝΑ ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Βουλγαρίδη Ιωάννα², Καρκανιάς Ευάγγελος¹, Οικονόμου Σωτήριος¹, Πατσιαούρα Ιουλία¹, Ήππα Βασιλική¹

¹ Μικροβιολογικό Εργαστήριο, Γενικό Νοσοκομείο Τρικάλων

² Μικροβιολογικό Εργαστήριο, Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας

Εισαγωγή: Η εργαστηριακή προσέγγιση των εντερικών λοιμώξεων βασίζεται στην καλλιέργεια και μικροσκοπική εξέταση των κοπράνων ενώ η αναζήτηση αντιγόνων παθογόνων μικροοργανισμών αποτελεί αναπόσπαστο εργαλείο στην ανίχνευση του αιτιολογικού παράγοντα. Η εφαρμογή μοριακών μεθόδων ανίχνευσης εντερικών παθογόνων είναι σημαντικό βοήθημα στη διαγνωστική προσέγγιση του σύγχρονου μικροβιολογικού εργαστηρίου.

Σκοπός: Η καταγραφή του αριθμού εξετάσεων δειγμάτων κοπράνων και της συχνότητας απομόνωσης εντεροπαθογόνων βακτηρίων σε δευτεροβάθμιο νοσοκομείο.

Υλικό – Μέθοδος: Τα έτη 2017 έως 2019 έγιναν στο μικροβιολογικό εργαστήριο 1388 καλλιέργειες κοπράνων, 231 εξετάσεις ανίχνευσης αντιγόνου και τοξινών *C. difficile*, 132 εξετάσεις ανίχνευσης αντιγόνου για Rotavirus/Adenovirus και 1263 εξετάσεις άμεσου παρασκευάσματος κοπράνων. Τα δείγματα προήλθαν από νοσηλευόμενους ασθενείς, το τμήμα επειγόντων περιστατικών και τα τακτικά εξωτερικά ιατρεία. Η καλλιέργεια των δειγμάτων έγινε σε κατάλληλα θρεπτικά υλικά και η

ταυτοποίηση σε είδος έγινε με αυτοματοποιημένο σύστημα. Από το 2018 υπάρχει δυνατότητα ανίχνευσης εντεροπαθογόνων με εφαρμογή μοριακής μεθόδου.

Αποτελέσματα: Το μεγαλύτερο ποσοστό εξετάσεων προήλθε από τις παθολογικές κλινικές και την παιδιατρική. Από το σύνολο των καλλιέργειών μόνο το 2,45% ανευρέθηκε θετικό για εντεροπαθογόνα. Το αντίστοιχο ποσοστό ανίχνευσης τοξινών *C. difficile* ήταν 5,2% ενώ η ανίχνευση αντιγόνου Rotavirus - Adenovirus ήταν 13,63% και προήλθε στο σύνολο της από δείγματα της παιδιατρικής κλινικής. Μοριακός έλεγχος έγινε σε 24 δείγματα στα 8 από τα οποία ανιχνεύθηκαν εντεροπαθογόνα ενώ στις 6 περιπτώσεις από αυτές οι συμβατικές μέθοδοι δεν κατάφεραν να δώσουν αποτέλεσμα.

Συμπεράσματα: Οι κλινικές συνταγογραφούν στο σύνολο των νοσηλευόμενων ασθενών με διαταραχές κενώσεων καλλιέργεια και μικροσκοπική εξέταση κοπράνων. Τα τελευταία χρόνια, αν και δεν αποτελεί νόσημα υποχρεωτικής δήλωσης, έχει υπερδιπλασιαστεί ο αριθμός εξετάσεων για ανίχνευση *C. difficile*. Η *Salmonella spp* αποτελεί το συχνότερα απομονωθέν αίτιο μικροβιακής γαστρεντερίτιδας ενώ στα παιδιά η λοίμωξη του γαστρεντερικού αποδόθηκε στο μεγαλύτερο ποσοστό σε ιογενή αίτια. Αν και οι μοριακές τεχνικές οδηγούν συχνά σε ταχεία διάγνωση, η καλλιέργεια κοπράνων αποτελεί ένα σημαντικό μέσο διάγνωσης και το μοναδικό για τον έλεγχο ευαισθησίας των απομονωθέντων μικροοργανισμών σε αντιμικροβιακούς παράγοντες ιδιαίτερα στη σύγχρονη εποχή όπου η ανάπτυξη αντοχής είναι ταχύτατη και αποτελεί μείζων πρόβλημα δημόσιας υγείας.

RBT046

ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ - ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΛΥΣΣΑΣ

ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Αδαμίδου Ασημένια, Αδαδάκου Γλυκερία, Παύλου Ιωάννα, Σκουτζού Χρυσούλα, Καραγιάννης Ευάγγελος, Σιδηροπούλου Μαρία

Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας, Π.Κ.Μ., Τμήμα Δημόσιας Υγείας, Θεσσαλονίκη

Εισαγωγή: Η λύσσα είναι ζωοανθρωπονόσος με υψηλό ποσοστό θνητότητας. Συχνότερα ο θάνατος σε άνθρωπο οφείλεται δήγμα σκύλου. Η Ελλάδα ήταν ελεύθερη λύσσας από 1987 αλλά ο κίνδυνος παραμένει υπαρκτός λόγω της γειννίας της με τα Βαλκάνια. Νέο κρούσμα σε ζώο (κόκκινη αλεπού) καταγράφηκε τον Οκτώβριο 2012 στα Σιάτιστα της Κοζάνης. Έκτοτε το Πρόγραμμα Επιτήρησης για την Λύσσα ενισχύθηκε. Το τελευταίο κρούσμα σε ζώο καταγράφηκε τον Μάιο του 2014. Η Δ/ση Δημόσιας Υγείας της ΠΚΜ συμμετέχει στο πρόγραμμα επιτήρησης της νόσου ως περιοχή με υψηλή επικινδυνότητα. Η ισχύουσα νομοθεσία προβλέπει αλγόριθμους για την διαχείριση της.

Σκοπός: Διερεύνηση και διαχείριση δηγμάτων σε πολίτες της ΠΚΜ από ζώα (αδέσποτα, δεσποζόμενα, άγρια και άλλα ζώα).

Υλικό-Μέθοδος: Καταγεγραμμένα δήγματα σε πολίτες της ΠΚΜ από 2017 έως Οκτώβριο του 2019 και αναγκαιότητα διενέργειας θεραπευτικού εμβολιασμού σύμφωνα με τους αλγόριθμους.

Αποτελέσματα: Ο ισχύων αλγόριθμος και οι επιμέρους οδηγίες για την διαχείριση περιστατικών με πιθανή έκθεση στον ιό της λύσσας από τους εμπλεκόμενους φορείς δεν τηρήθηκαν στον προσδοκώμενο βαθμό, ως προς τα χρονοδιαγράμματα των ενεργειών, τη διενέργεια θεραπευτικού εμβολιασμού, την ανταπόκριση των πολιτών και των Δήμων, και τη συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων.

Συμπεράσματα: Παρά τις όποιες δυσκολίες δεν προέκυψε στην ΠΚΜ περιστατικό λύσσας σε άνθρωπο. Η σωστή εφαρμογή των αλγορίθμων και η καλή συνεργασία μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο στην πρόληψη και προάσπιση της δημόσιας υγείας από την νόσο της Λύσσας.

RBT047**ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΚΑΝΤΙΝΑΙΜΙΩΝ ΣΕ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ**

Βουλγαρίδη Ιωάννα¹, Πιάχα Κωνσταντίνα², Παπαοικονόμου Σωτήριος¹, Κατσιαφλάκα Άννα¹, Τσιακάλου Μαρία¹

¹ Μικροβιολογικό Εργαστήριο, Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας

² Κέντρο Υγείας Λάρισας

Εισαγωγή: Η συχνότητα της καντιναιμίας σε νοσηλευόμενους ασθενείς ολοένα και αυξάνεται ενώ συνοδεύεται από μεγάλη νοσηρότητα και θνητότητα. Τα τελευταία χρόνια η επιδημιολογία της μεταβάλλεται με τα είδη *Candida non-albicans* να κερδίζουν έδαφος ενώ αναδύεται και το πρόβλημα της αντοχής στα συνήθη αντιμυκητιασικά φάρμακα.

Σκοπός: Η καταγραφή του αριθμού των θετικών αιμοκαλλιέργειών στις οποίες απομονώθηκε *Candida spp* και ο έλεγχος ευαισθησίας των στελεχών αυτών.

Υλικό – Μέθοδος: Το υλικό αποτέλεσαν 99 αιμοκαλλιέργειες που ανιχνεύθηκαν θετικές σε *Candida spp* κατά τη διάρκεια 9 ετών (2009 – 2018). Η επώαση των δειγμάτων έγινε στον κλίβανο BactALert, Biomerieux με ηχητικό σύστημα ειδοποίησης. Μετά τη θετικοποίηση έγινε καλλιέργεια σε κατάλληλα θρεπτικά υλικά και χρώση gram ενώ η ταυτοποίηση και ο έλεγχος ευαισθησίας έγιναν με το αυτοματοποιημένο σύστημα Vitek2 Compact, Biomerieux.

Αποτελέσματα: Από το σύνολο των θετικών αιμοκαλλιέργειών το 71,7% προήλθε από νοσηλευόμενους ασθενείς στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας με αυξανόμενη επίπτωση κατά τα τελευταία έτη και το 18,2% από τις παθολογικές κλινικές. Ο μέσος χρόνος θετικοποίησης είναι οι 48 ώρες. Κυριαρχεί το είδος της *C. parapsilosis* (51,5%) ενώ δεύτερη σε συχνότητα είναι η *C. albicans* (27,3%). Τα στελέχη εμφανίζονται ευαίσθητα στους ελεγχθέντες αντιμυκητιασικούς παράγοντες (Voriconazole, Fluconazole, Amphotericin B, Caspofungin, Flucytosin, Micafungin).

Συμπεράσματα: Η *Candida* αποτελεί σημαντικό αίτιο νοσοκομειακής μικροβιαμίας. Η επιδημιολογία τα τελευταία χρόνια αλλάζει και είδη non-albicans φαίνεται να υπερτερούν. Η θεραπεία των μυκητιασικών λοιμώξεων στηρίζεται κυρίως στην αμφοτερικίνη Β και στις αζόλες. Αρκετά νέα αντιμυκητιασικά φάρμακα είναι υπό έρευνα. Η θνητότητα από τις μυκητιασικές λοιμώξεις είναι υψηλή λόγω της καθυστερημένης διάγνωσης και έναρξης θεραπείας. Η πρόγνωση των συστηματικών μυκητιασικών λοιμώξεων συνήθως είναι πτωχή.

RBT048**ACCOMPANIED REFERRAL-ACCREF: ΤΟ ΚΑΙΝΟΤΟΜΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΕΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΥΑΛΩΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ**

Δουλάμη Άννα

Τομέας Νοσηλευτικής Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού - Σχολή Δημόσιας Υγείας Πα.Δ.Α.

Εισαγωγή: Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός με την έναρξη της προσφυγικής μεταναστευτικής κρίσης από το 2015, διαπίστωσε ότι από το 54% των ασθενών που επισκέφτηκαν τις εγκαταστάσεις υγείας των καταυλισμών που υποστήριζε απαιτούσαν παραπομπές στα δημόσια νοσοκομεία. Το 80% αυτών των παραπομπών ποτέ δεν είχαν πρόσβαση με επιτυχία στη δευτεροβάθμια υγειονομική περίθαλψη εξαιτίας γλωσσικών εμποδίων. Ως αποτέλεσμα αυτής της διαπίστωσης-αναγκαιότητας, το Μάιο του 2017, ο ΕΕΣ σε συνεργασία με το SpRC, ξεκίνησε πρόγραμμα συνοδευόμενης διερμηνείας.

Σκοπός: Ο σκοπός του προγράμματος είναι να υποστηρίξει την αποτελεσματική επικοινωνία μεταξύ των δυο πολιτισμικά διαφορετικών μερών προς αμοιβαίο όφελος, πρωτίστως δε των προσφύγων και μεταναστών.

Υλικό-Μέθοδος: Δημιουργία ομάδας διερμηνέων πολιτισμικών διαμεσολαβητών κατάλληλα εκπαιδευμένων στην ιατρική ορολογία ώστε να καλύψουν το κενό της διαπολιτισμικής επικοινωνίας και να υποστηρίξουν την βελτίωση της υγείας των προσφύγων. Εύκολη πρόσβαση των αιτούντων με αίτημα σε ηλεκτρονική πλατφόρμα, επεξεργασία και γρήγορη αναφορά για την εξέλιξη του αιτήματος.

Αποτελέσματα: Από το Μάιο του 2017 έως και τέλος του 2018 ο ΕΕΣ σε συνεργασία με τον SpRC πραγματοποίησε 11849 συνοδείες διερμηνείας σε Αθήνα, Χαλκίδα και Θεσσαλονίκη. Το 2019 η υπηρεσία ACCREF του ΕΕΣ στην Αττική έλαβε 5716 αιτήματα και πραγματοποίησε 3507 συνοδείες διερμηνείας σε 56% αραβόφωνους και 44% φαρσόφωνους ωφελούμενους.

Συμπεράσματα: Ο ΕΕΣ, αναγνωρίζοντας τη μεγάλη ανθρωπιστική ανάγκη, συνεχίζει αδιάλειπτα το πρόγραμμα αυτό, στην «τρίτη φάση» της μεταναστευτικής προσφυγικής κρίσης, σε ένα στάδιο μετεξέλιξης προσπαθώντας να καλύψει τις διαρκώς αυξανόμενες ανάγκες προκειμένου να περιορίσει τα προβλήματα υγείας των ωφελούμενων τόσο σε ατομικό επίπεδο όσο και στο πλαίσιο της δημόσιας υγείας.

RBΤ049

ΕΜΠΟΔΙΑ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΡΟΜΑ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

Παχή Αικατερίνη

Γενικό Νοσοκομείο Ελευσίνας «Θριάσιο», Αττική

Εισαγωγή: Τα παιδιά των Ρομά αντιμετωπίζουν ένα ευρύ φάσμα εμποδίων όσον αφορά στην πρόσβαση στην υγεία, καθώς διαβιούν σε άσχημες συνθήκες και υφίστανται κοινωνικό αποκλεισμό που τους οδηγεί μακριά από τις υπηρεσίες υγείας (Rechel et al, 2009).

Σκοπός: Η παρούσα εργασία διερευνά κοινωνικοπολιτισμικά, οικονομικά και θεσμικά ζητήματα κατά την παροχή υπηρεσιών υγείας σε παιδιά Ρομά, σε ένα Γενικό Νοσοκομείο της Αττικής.

Υλικό: Τα στοιχεία προέκυψαν από την μελέτη των φακέλων ασθενών που διατηρεί το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας. Μελετήθηκαν 40 φάκελοι παιδιών Ρομά, που αξιολογήθηκε από το ιατρονοσηλευτικό προσωπικό η ανάγκη ψυχοκοινωνικής παρέμβασης.

Μέθοδος: Πρόκειται για ανάλυση αρχείων που είναι συνηθισμένη στις κοινωνικές επιστήμες (Robson, 1993) και έχει χρησιμοποιηθεί εκτεταμένα από ερευνητές στο χώρο της υγείας.

Αποτελέσματα: Οι κακές συνθήκες υγιεινής στους καταυλισμούς, ο αναλφαβητισμός, η έλλειψη ενημέρωσης, η έλλειψη πόρων κ.α. οδηγούν στην ελλιπή ιατρική παρακολούθηση των παιδιών και στην πλημμελή συμμόρφωση με την θεραπευτική αγωγή. Η έλλειψη ληξιαρχικής εγγραφής σε παιδιά Ρομά δημιουργεί «αόρατους πολίτες», που στερούνται δικαιωμάτων και εγείρει ζητήματα πρόσβασης σε υπηρεσίες υγείας και εξασφάλισης δωρεάν φαρμακευτικής περίθαλψης.

Συμπεράσματα: Η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των Ρομά αποτελεί προϋπόθεση για την πρόσβαση στην υγεία των παιδιών Ρομά. Οι κοινωνικές ανισότητες στην υγεία, εγείρουν ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, πόσο περισσότερο όταν πρόκειται για παιδιά. Ως εκ τούτου, επιβάλλεται η ανάδειξη και αντιμετώπιση των ανισοτήτων στην υγεία των παιδιών Ρομά, ώστε να εξασφαλιστεί η καθολικότητα και η ισότητα στο κοινωνικό αγαθό της υγείας.

RBT050

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΟΔΙΚΟΥ ΧΑΡΤΗ, ΕΡΓΑΛΕΙΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΓΟΡΙΘΜΟΥ ΓΙΑ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΥΓΕΙΑΣ ΕΥΑΛΩΤΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ

Ριζά Ελένη¹, Καρνάκη Παναγιώτα², Ζώτα Κωνσταντίνα², Δάλμα Αρχοντούλα²

¹ Εργαστήριο Υγιεινής, Επιδημιολογίας & Ιατρικής Στατιστικής, Ιατρική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., Αθήνα

² Ινστιτούτο Προληπτικής, Περιβαλλοντικής και Εργασιακής Ιατρικής Prolipsis, Αθήνα

Εισαγωγή: Οι αυξημένες ροές προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών στην Ευρώπη και στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια αναδεικνύουν την ανάγκη διαμόρφωσης εξειδικευμένων εργαλείων βέλτιστης παροχής φροντίδας σε θέματα υγείας ιδιαίτερης σημασίας για μετανάστες/πρόσφυγες.

Σκοπός: Η ανάπτυξη Οδικού χάρτη, Εργαλειοθήκης και Αλγορίθμου για την καθοδήγηση των Επαγγελματιών Υγείας στο πλαίσιο παροχής πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας σε μετανάστες/πρόσφυγες.

Υλικό-Μέθοδος: Συστηματική ανασκόπηση, διερεύνηση γκρίζας βιβλιογραφίας και Ομάδες Εστιασμένης συζήτησης (Focus Groups) σε θέματα αναγκών και καλών πρακτικών μεταναστευτικής υγείας, αξιολόγηση βάσει τεκμηρίωσης.

Αποτελέσματα: Διαδικτυακός οδικός χάρτης (www.mighealthcare.eu) και εργαλειοθήκη με τα απαραίτητα βήματα-κλειδιά για τον επαγγελματία υγείας βέλτιστης παροχής φροντίδας σε μετανάστες & πρόσφυγες. Παροχή διαθέσιμων εργαλείων σε βασικά θέματα υγείας μεταναστών και προσφύγων: Συνεχής ροή ιατρικής πληροφόρησης, Θέματα Γλώσσας, Πολιτισμού & Επικοινωνίας, πολιτισμού/κουλτούρας και αλφαβητισμού υγείας. Επιπλέον θέματα υγείας ιδιαίτερης σημασίας ευάλωτων πληθυσμών με έμφαση στην παροχή φροντίδας υγείας σε επίπεδο κοινότητας: Ψυχική υγεία, Εμβολιασμοί, Υγεία μητέρας/παιδιού, Μη μεταδοτικά νοσήματα, χρόνιες παθήσεις, Στοματική υγεία/ Οδοντική φροντίδα και Προαγωγή υγείας με έμφαση σε: προσυμπτωματικό έλεγχο καρκίνου, χρήση οινόπνευματος και προϊόντων καπνού και διατροφή. Ο Αλγόριθμος αποτελεί σύνολο ερωτήσεων, στοχεύοντας στην καθοδήγηση των Επαγγελματιών Υγείας κατά τη διάρκεια παροχής υπηρεσιών φροντίδας υγείας σε μετανάστες/πρόσφυγες και συνδέεται με τον οδικό χάρτη και τα διαθέσιμα προς χρήση σχετικά εργαλεία.

Συμπεράσματα: Ο Οδικός χάρτης παρουσιάζει τα σημαντικότερα θέματα υγείας μεταναστών και προσφύγων και η Εργαλειοθήκη περιλαμβάνει τα διαθέσιμα εργαλεία που έχουν δημιουργηθεί μέσα από διάφορες ερευνητικές δραστηριότητες. Ο αλγόριθμος στοχεύει στην καθοδήγηση των

Επαγγελματιών Υγείας συνδυαστικά με τη χρήση του Οδικού χάρτη και της εργαλειοθήκης για την βέλτιστη παροχή υπηρεσιών φροντίδας υγείας σε μετανάστες/πρόσφυγες.

RBT051

ΠΡΟΑΣΠΙΣΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Καρέλη Αικατερίνη¹, Σκίτσου Αλεξάνδρα², Χαραλάμπους Γεώργιος³

1 Νομικός, MSc, PhD Προϊσταμένη Τμήματος Προσωπικού και Αναπληρώτρια Διευθύντρια Ψ.Τ. Γ.Ν. Κατερίνης,

2 Νομικός, MSc, PhD, Επίκουρη Καθηγήτρια Πανεπιστήμιο Frederick University Cyprus,

3 Ιατρός Χειρουργός, PhD, Διευθυντής ΤΕΠ Γ.Ν. Ιπποκράτειο Αθηνών, Αναπληρωτής Καθηγητής Πανεπιστήμιο Frederick University Cyprus.

Εισαγωγή: Το εννοιολογικό πλαίσιο Δημόσιας Υγείας, κοινωνικής προστασίας που λαμβάνει η κρατική εξουσία της χώρας μας και η Ε.Ε. για ευπαθείς κοινωνικές ομάδες (πρόσφυγες, μετανάστες) σε εθνικό – ευρωπαϊκό επίπεδο

Σκοπός: Η ανάδειξη της ανάγκης βελτίωσης της προστασίας των ειδικών ομάδων του πληθυσμού στην Ελλάδα, η διερεύνηση της προοπτικής εφαρμογής των καινοτόμων Δομών, η υπόδειξη καλών πρακτικών, η παρακίνηση και άλλων αρμόδιων προσώπων να ασχοληθούν με τον προβληματικό τρόπο που οργανώθηκε η έννοια του κοινωνικού κράτους.

Υλικό – Μεθοδος: Βιβλιογραφική διερεύνηση για νομοθετικό, θεσμικό, κοινωνικό πολιτικό πλαίσιο σε εθνικό επίπεδο και σε επίπεδο Ε.Ε. (Ν.2716/1999, Ν.3370/05, Π.Δ. 266/99, Π.Δ.114/2010, Π.Δ. 668/2005, Ν. 2910/01, Ν.4075/12, Ν.4375/16, Ν. 4636/2019).

Αποτελέσματα: 1. Αναγνωρισμένη προσβασιμότητα νομοθετικά στις Μ.Υ (δικαιώματα υγείας, κοινωνικά δικαιώματα)
2. Δικαιώματα ασυνόδευτων, ανήλικων προσφύγων
3. Ασφάλιση υγείας ευπαθούς ομάδας προσφύγων
4. Το νομοθετικό πλαίσιο της υγειονομικής και κοινωνικής ασφάλισης των μεταναστών
5. Εξασφάλιση προσέλευσης των μεταναστών φαρμακευτικής τους περίθαλψης
6. Ελληνικό Νομοθετικό Πλαίσιο και Διεθνείς πράξεις για μετανάστες (κοινωνικά – ασφαλιστικά δικαιώματα) στα σημεία υποδοχής
7. Θεσμικό πλαίσιο της οργάνωσης και λειτουργίας των καινοτόμων Δομών - δράσεων των καλών πρακτικών και της Διαπολιτισμικής Διαμεσολάβησης στο χώρο της υγείας

Συμπράσματα: 1. Οι δράσεις προαγωγής υγείας για πρόσφυγες και μετανάστες είναι αποτελεσματικότερες διεθνώς από ότι στην Ελλάδα
2. Αυξημένα προνόμια προσφύγων συγκριτικά με αλλοδαπούς για ασφάλιση κοινωνική
3. Προτάσεις εφαρμογής στην Ελλάδα να πραγματοποιηθούν πολιτικές και νεωτεριστικές προσεγγίσεις μεταναστευτικής πολιτικής σε Ευρωπαϊκό Θεσμικό Πλαίσιο
4. Η ανάδειξη Διαπολιτισμικής προσέγγισης στην ισότιμη, ποιοτική παροχή φροντίδας υγείας σε αυτές τις ειδικές ομάδες
5. Συστηματική κριτική σε παγκόσμιο επίπεδο των δραστηριοτήτων για προστασία από συνέπειες παγκοσμιοποίησης

RBT052**ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ISO 14001: 2015 ΣΕ ΕΝΑ ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ**

Λαμπροπούλου Ελένη, Σουρρή Θεοδώρα

Μεταπτυχιακές Φοιτήτριες, Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Εισαγωγή: Τα Συστήματα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης (ΣΠΔ), όπως το ISO14001:2015, αποτελούν ένα διαδεδομένο εργαλείο που όλο και περισσότερες επιχειρήσεις το χρησιμοποιούν με στόχο τη καλύτευση των περιβαλλοντικών επιδόσεων. Τα ΣΠΔ αποτελούν πεδίο εφαρμογής και για τα νοσηλευτικά ιδρύματα τα οποία αποτελούν χώρους παραγωγής μεγάλου όγκου αποβλήτων και θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην μείωσή τους, αλλά και στην εκμάθηση τρόπων και διαδικασιών για την εξοικονόμηση πόρων.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η ανάδειξη των περιβαλλοντικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει μια υγειονομική μονάδα μέσω της εφαρμογής του ISO 14001:2015, σε ένα Γενικό Νοσοκομείο της Αττικής, καθώς επίσης η αποτύπωση των γνώσεων του προσωπικού πάνω στα περιβαλλοντικά θέματα του νοσοκομείου και των τμημάτων τους, όπως η διαχείριση αποβλήτων, η εκμετάλλευση πόρων, η ενημέρωση από την διοίκηση.

Υλικό: Συγκεντρώθηκε βιβλιογραφία μέσω διαφόρων επιστημονικών πηγών για την σχέση των νοσηλευτικών ιδρυμάτων με τα ΣΠΔ. Συγκεντρωθήκαν στοιχεία μέσω ερωτηματολογίου και συνεντεύξεων. Το προσωπικό του νοσοκομείου που συμμετείχε στην έρευνα ήταν από τμήματα της Πυρηνικής Ιατρικής, τις Ογκολογικές Κλινικές και τη Μονάδα βραχυθεραπείας, καθώς επίσης και το προσωπικό καθαριότητας. Μοιράστηκαν 108 ερωτηματολόγια, εκ των οποίων τα 68 απαντήθηκαν.

Μέθοδος: Έγινε θεωρητική εφαρμογή των πρώτων σταδίων του προτύπου και ταυτόχρονα μοιράστηκαν ερωτηματολόγια και πάρθηκαν συνεντεύξεις.

Αποτελέσματα: Από την εργασία θα παρουσιαστεί τα προβλήματα που εμφανίστηκαν κατά την διάρκεια της έρευνας στο νοσοκομείο και τα αποτελέσματα του ερωτηματολογίου που δόθηκε στο προσωπικό.

Συμπεράσματα: Θα εξαχθούν χρήσιμα συμπεράσματα, για τα προβλήματα που εντοπίζονται στο νοσοκομείο κατά την εφαρμογή ενός ΣΠΔ και τα συμπεράσματα για τις γνώσεις του προσωπικού πάνω στα περιβαλλοντικά θέματα της υγειονομικής μονάδας.

RBT053**ΗΓΕΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΞΙΑΣ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ**

Κουβέλη Αφροδίτη¹, Παπανικολάου Βίκυ², Οικονόμου Χαράλαμπος², Κορνάρου Ελένη²

¹ *MSc Διοίκηση Μονάδων Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής (ΠΑ.Δ.Α.)*

² *Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής (ΠΑ.Δ.Α.)*

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η διερεύνηση του ρόλου της ηγεσίας στους σύγχρονους οργανισμούς υγείας υπό το πρίσμα της Αξίας (Value Based Health).

Υλικό-Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε κριτική ανασκόπηση 55 επιλεγμένων άρθρων της διεθνούς βιβλιογραφίας, των οποίων η αναζήτηση πραγματοποιήθηκε στις διεθνείς ηλεκτρονικές βάσεις PubMed, WHO, OECD με λέξεις ευρετηριασμού: Leadership, Quality, Value Based Health.

Αποτελέσματα: Διεθνώς έχει επικρατήσει ένα νέο μοντέλο πολιτικής και οργάνωσης στην υγεία, το οποίο δίνει έμφαση σε μέτρα και πολιτικές βελτισποίησης της «αξίας» που παράγεται από την επένδυση που γίνεται σε υπηρεσίες δημόσιας υγείας και φροντίδας (Bach P., 2015, Hofman B., 2018). Στο μοντέλο αυτό στόχος είναι να αναπτυχθούν πολιτικές που εξασφαλίζουν την βέλτιστη σχέση ανάμεσα στο κόστος παροχής υπηρεσιών δημόσιας υγείας και στα αποτελέσματα καθώς και το όφελος για την κοινωνία. Το όφελος δεν αποτιμάται μόνον με βάση παραδοσιακές μεθοδολογίες, αλλά επίσης και με βάση δείκτες οι οποίοι δίνουν έμφαση στον ασθενή ως άτομο με ιδιαίτερες και ευρύτερες ανάγκες, πέρα από τις καθαρά υγειονομικές, τις οποίες πρέπει να καλύψει επαρκώς το δημόσιο σύστημα υγείας, δαπανώντας όσο το δυνατόν λιγότερους πόρους. Οι προϋποθέσεις για ποιότητα και ασφάλεια στην υγεία μπορούν να επιτευχθούν με την ανάπτυξη στρατηγικών που εξασφαλίζουν ότι οι ηγέτες, οι ικανότητές τους και η κουλτούρα είναι κατάλληλοι παράγοντες για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που αντιμετωπίζουν οι οργανισμοί υγείας (M. West et al, 2014). Στο πλαίσιο αυτό, απαιτούνται πολιτικές που στοχεύουν στην ανάπτυξη ολοκληρωμένης φροντίδας και προστασίας της δημόσιας υγείας, αποτελεσματικότερης καταγραφής του κόστους και των αποτελεσμάτων της φροντίδας, εκσυγχρονισμού των μοντέλων χρηματοδότησης της δημόσιας υγείας, αξιοποίησης των νέων τεχνολογιών, ούτως ώστε από την χρήση τους να προάγεται βιωσιμότητα, υγεία, ευημερία (Rich C. et al, 2018).

Συμπεράσματα: Τα αποτελέσματα αναδεικνύουν νέα μοντέλα παροχής υγειονομικής περίθαλψης με βάση την αξία, τη διασφάλιση βιώσιμης ανάπτυξης, υπό το πρίσμα της επιστημονικής τεκμηρίωσης (evidence - based), της ισότητας και της αποτελεσματικότητας.

RBT054

ΜΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΔΥΤΙΚΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΖΩΗΣ

Μπατάκης Δημήτριος¹, Βοζίκης Αθανάσιος²

¹ MSc Οικονομικά & Διοίκηση της Υγείας, LSE MSc Διεθνής Πολιτική Υγείας, Διδάκτωρ Πολυτεχνείου Κρήτης, Συνεργάτης «Εργαστήριο Οικονομικών και Διοίκηση της Υγείας Πανεπιστημίου Πειραιά & Εταιρείας Ιατρικών Μελετών Κρήτης», Κρήτη

² Εργαστήριο Οικονομικών και Διοίκησης της Υγείας, Πανεπιστήμιο Πειραιώς, Τμήμα Οικονομικής Επιστήμης, Αθήνα

Εισαγωγή: Η εργασία παρουσιάζει μέσα από στοιχεία τα χαρακτηριστικά του σύγχρονου δυτικού τρόπου ζωής στη χώρα μας και πως αυτά επηρεάζουν αυξητικά την εμφάνιση του καρκίνου, των καρδιαγγειακών παθήσεων και του διαβήτη σε χώρες όπως η Ελλάδα, το Ηνωμένο Βασίλειο και Ηνωμένες Πολιτείες

Σκοπός: Ο σκοπός της μελέτης αυτής είναι η παρουσίαση και η σύγκρισή επιδημιολογικών και δημογραφικών δεδομένων αναφορικά με την Ελλάδα αλλά και με άλλες δυτικές χώρες όπως Ηνωμένο Βασίλειο και Ηνωμένες Πολιτείες. Ειδικότερα, παρουσιάζονται στατιστικά δεδομένα παχυσαρκίας, Καπνίσματος, καρκίνου, καρδιοαγγειακών παθήσεων με τα ποσοστά θνησιμότητας και νοσηρότητας να καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος της μελέτης.

Υλικό-Μέθοδος: Αντλήθηκαν δεδομένα από μεγάλες βάσεις δεδομένων του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (Π.Ο.Υ.) και άλλων διεθνών οργανισμών, τα οποία συλλέχθηκαν και αποτελέσματα που παρουσιάζονται αναλύουν τους δείκτες υγείας.

Αποτελέσματα: Στην Ελλάδα, στο Ηνωμένο Βασίλειο και στις Ηνωμένες Πολιτείες οι κύριες αιτίες θνησιμότητας προέρχονται από τις μη μεταδιδόμενες νόσους όπως καρκίνος και καρδιαγγειακές παθήσεις. Αλλά το Ηνωμένο Βασίλειο και οι Ηνωμένες Πολιτείες ανέπτυξαν υπεύθυνες πολιτικές υγείας και μέτρα πρόληψης ώστε να αντιμετωπίσουν πιο αποτελεσματικά τις βλαβερές συνθήκες των πολιτών τους.

Συμπεράσματα: Οι δείκτες νοσηρότητας και θνησιμότητας καρκίνου και των καρδιαγγειακών παθήσεων είναι σε υψηλά ποσοστά στην Ελλάδα, αλλά και στις χώρες του δυτικού κόσμου (Ηνωμένο Βασίλειο και Ηνωμένες πολιτείες). Αυτό, οφείλεται, κατά κύριο λόγο, στην χαμηλή συμμετοχή του πληθυσμού στα προγράμματα προσυμπτωματικού ελέγχου, στο υψηλό ποσοστό παχυσαρκίας και των καπνιστών. Θεωρούμε, ότι η Ελλάδα θα πρέπει να κάνει σωστή ιεράρχηση προτεραιοτήτων και να δώσει έμφαση στην οργάνωση της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (Π.Φ.Υ.).

RBT055

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΤΗ ΣΧΕΣΗ ΙΑΤΡΟΥ ΑΣΘΕΝΟΥΣ

Διαμαντοπούλου Ν., Σίμου Ε.

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Αθήνα

Εισαγωγή: Το επίπεδο του αλφαριθμητισμού υγείας του ασθενούς αποτελεί προσδιοριστικό παράγοντα του επιπέδου υγείας του, επηρεάζοντας τόσο την επικοινωνία και σχέση με τον ιατρό όσο και την ικανοποίησή του από το σύστημα υγειονομικής περίθαλψης.

Σκοπός: Να διερευνηθεί η επίδραση που έχει το επίπεδο αλφαριθμητισμού της υγείας του ατόμου στη σχέση με τον ιατρό και συνολικά στη διαχείριση της υγείας του.

Υλικό: Προσεγγίστηκαν με τυχαία δειγματοληψία 220 ασθενείς που επισκέφτηκαν τα Εξωτερικά Ιατρεία του Νοσοκομείου Θείας Πρόνοιας «Η Παμμακάριστος», τους μήνες Μάρτιο- Ιούλιο 2019.

Μέθοδος: Συλλέχθηκαν στοιχεία μέσω ανωνύμου ερωτηματολογίου. Ζητήθηκε από τους ασθενείς οι οποίοι συμμετείχαν εθελοντικά να εκφραστούν σχετικά με το ρόλο της επικοινωνίας στη σχέση τους με τον ιατρό και τη συνολική διαχείριση της υγείας τους.

Αποτελέσματα: Το 94,6% των ερωτηθέντων θεωρεί ότι ο γιατρός τους είναι πάντα/ συχνά ειλικρινής και τους λέει όλη την αλήθεια για την κατάσταση της υγείας τους. Επίσης, 91,3% των συμμετεχόντων πάντα/συχνά καταλαβαίνουν τις οδηγίες που τους δίνει ο γιατρός τους σχετικά με την αγωγή τους ενώ σε ποσοστό 40,9% των ασθενών πάντα/συχνά προετοιμάζονται από πριν για την επίσκεψη.

Συμπεράσματα: Οι συμμετέχοντες με υψηλό επίπεδο αλφαριθμητισμού στην υγεία όχι μόνο επικοινωνούν αποτελεσματικότερα αλλά και λαμβάνουν πιο ορθολογικές επιλογές για την πρόληψη της ασθένειας και την προαγωγή της υγείας.

RBT056

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΠΛΗΘΥΣΜΙΑΚΗΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Λάμνισος Δημήτρης¹, Σιλιγάρη Θεοδώρα²

¹ Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λευκωσία

² Κέντρο Υγείας Ξυλοκάστρου, Ξυλόκαστρο Κορινθίας

Εισαγωγή: Το φαινόμενο της πληθυσμιακής γήρανσης είναι μια σημαντική πρόκληση για τη δημόσια υγεία λόγω της αύξησης των χρόνιων νόσων και της αυξημένης χρήσης των υπηρεσιών φροντίδας υγείας.

Σκοπός: Η τεκμηριωμένη ανάδειξη των κύριων παραμέτρων του δημογραφικού προβλήματος για την οριοθέτηση κατευθύνσεων πολιτικής και την επιλεκτική υπόδειξη δοκιμασμένων διεθνών μέτρων στην επίλυση του ζητήματος.

Μεθοδολογία: Στα διαχρονικά δεδομένα του πληθυσμού των Ηνωμένων Εθνών για την Ελλάδα χρησιμοποιήθηκαν Μπεϋζιανά Ιεραρχικά Μοντέλα, για να εκτιμηθούν οι προβολές του πληθυσμού ανά ηλικιακή ομάδα και φύλο μαζί με τα διαστήματα εμπιστοσύνης τους για την περίοδο 1950 έως 2100.

Αποτελέσματα: Ο συνολικός πληθυσμός στην Ελλάδα το 1950 ήταν περίπου 7,5 εκατομμύρια και αυξήθηκε σε 11 εκατομμύρια του 2011, αλλά αναμένεται να μειωθεί στα 7,5 εκατομμύρια στα 2100. Αξίζει να αναφερθεί ότι διαπιστώθηκε μείωση του συγχρονικού δείκτη γονιμότητας ήδη από τη δεκαετία του 1980. Το προσδόκιμο ζωής κατά τη γέννηση κατά την απογραφή του 2011 εκτιμάται σε 78 έτη για τους άνδρες και 83 για τις γυναίκες, όμως αναμένεται να αυξηθεί σε 90 έτη για τους άνδρες και 94 για τις γυναίκες το 2100. Η αναλογία του πληθυσμού παραγωγικής ηλικίας με τα άτομα τρίτης ηλικίας αναμένεται να μειωθεί δραματικά από 3 το 2011 σε 1.5 το 2100.

Συμπεράσματα: Οι επιπτώσεις της δημογραφικής γήρανσης στην χώρα είναι καταλυτικά αρνητικές για την οικονομία, τα ασφαλιστικό σύστημα, την κοινωνική πρόνοια και άρρηκτα συνδεδεμένες με την εθνική άμυνα και τη δημόσια υγεία. Συνεπώς είναι ωφέλιμο να καταρτισθεί ένα μακροχρόνιο και πολυδιάστατο πρόγραμμα αντιμετώπισης του δημογραφικού ζητήματος.

eP01

Η ΔΙΣΤΑΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΩΝ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΝΟΣΟΥ COVID-19

Δερδεμέζης Χρήστος¹, Μαρκοζάννης Γιώργος¹, Ροντογιάννη Μαρίνα¹, Τρίγκη Μαριάνθη¹, Κανελλοπούλου Αφροδίτη¹, Παπαμιχαήλ Δημήτριος², Αρετούλη Ελένη^{3,4}, Ντζάνη Ευαγγελία¹, Τσιλίδης Κωνσταντίνος^{1,5}

¹ Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιωάννινα

² Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

³ Σχολή Κοινωνικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιωάννινα

⁴ Εργαστήριο Γνωστικής Νευροεπιστήμης, Σχολή Ψυχολογίας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο, Θεσσαλονίκη

⁵ Τμήμα Επιδημιολογίας & Βιοστατιστικής, School of Public Health, Imperial College London, London

Εισαγωγή: Η διστακτικότητα απέναντι στα εμβόλια (vaccine hesitancy) παραμένει ένα μείζον πρόβλημα δημόσιας υγείας. Οι παράγοντες που ευνοούν αυτή τη στάση είναι σύνθετοι και απαιτούν προσεκτική εξέταση, ιδιαίτερα την περίοδο της πανδημίας COVID-19.

Σκοπός: Να εκτιμηθούν τα επίπεδα διστακτικότητας έναντι των παιδικών εμβολιασμών σε ένα μη τυχαίο δείγμα Ελλήνων γονέων και να διερευνηθούν οι παράγοντες που, ενδεχομένως, συσχετίζονται με το φαινόμενο αυτό.

Μέθοδοι: Χρησιμοποιήθηκε αυτο-συμπληρούμενο διαδικτυακό ερωτηματολόγιο (από Οκτώβριο 2020 έως Απρίλιο 2021). Συλλέχθηκαν πληροφορίες για κοινωνικο-οικονομικό επίπεδο, ιατρικό ιστορικό και τρόπο ζωής. Αξιολογήθηκαν η γνώση και στάση σε σχέση με την πανδημία της COVID-19. Οι γονείς επιπρόσθετα συμπλήρωσαν το ερωτηματολόγιο "Parent Attitudes About Childhood Vaccines" για την εκτίμηση της στάσης έναντι των παιδικών εμβολιασμών.

Αποτελέσματα: Η διστακτικότητα έναντι των παιδικών εμβολιασμών σε 1095 γονείς ήταν 8.9% και 9.1% όταν προσαρμόστηκε στην ηλικιακή κατανομή του Ελληνικού πληθυσμού. Ο γάμος, το υψηλότερο μορφωτικό και οικονομικό επίπεδο συσχετίστηκαν αρνητικά με τη διστακτικότητα, ενώ θετικά συσχετίστηκαν συμπτώματα στρες, κατάθλιψης και το κάπνισμα. Μεταβλητές που σχετίζονται με καλή επίγνωση, γνώση και εμπιστοσύνη σε σχέση με την COVID-19 (όπως ύπαρξη του SARS-CoV-2, τήρηση μέτρων προφύλαξης, εμπιστοσύνη στην κυβέρνηση και τις υγειονομικές αρχές, μικρότερη αυτοαναφερόμενη ικανότητα προστασίας έναντι της COVID-19, εμβολιασμός έναντι της γρίπης και πρόθεση για εμβολιασμό των ίδιων και των τέκνων έναντι της COVID-19) ήταν ισχυρά σχετιζόμενες με μικρότερη διστακτικότητα.

Συμπεράσματα: Η εκτιμώμενη διστακτικότητα έναντι των παιδικών εμβολιασμών είναι αξιοσημείωτη. Η διερεύνηση των σύνθετων αιτιών της μπορεί να συμβάλει στη λήψη κατάλληλων μέτρων πολιτικής δημόσιας υγείας για την αύξηση της εμπιστοσύνης στους παιδικούς εμβολιασμούς.

eP02

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ COVID-19: ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ TWITTER ΜΕΣΩ ΕΝΟΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ IBS

Μάρκου Χρήστος¹, Γιαννοπούλου Μαρίνη Νεφέλη¹, Μερκουριάδη Γεωργία¹, Τυρολόγου Βασιλική – Αθηνά¹, Παπαδάκη Δήμητρα¹, Καρεφυλλάκη Ιωάννα¹, Κεσανόπουλος Κωνσταντίνος¹, Μπαρμπούνη Αναστασία¹

¹Ειδική Ακαδημαϊκή Μονάδα Μελέτης Καπνισματικής Συμπεριφοράς, Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα, Ελλάδα

Εισαγωγή: Τα Συστήματα Διαδικτυακής Επιτήρησης (Internet Based Surveillance -IBS) systems αποτελούν επέκταση των παραδοσιακών συστημάτων επιδημιολογικής επιτήρησης. Βασιζόμενο στην Πληροφοριακή Επιδημιολογία (Infodemiology), ένα σύστημα IBS επιτρέπει την παρακολούθηση των πεποιθήσεων των χρηστών των μέσων κοινωνικής δικτύωσης για θέματα δημόσιας υγείας όπως ο παιδικός εμβολιασμός κατά της COVID-19.

Σκοπός: Στην παρούσα εργασία αναπτύχθηκε και αξιολογήθηκε μια μεθοδολογία συλλογής δεδομένων από το Twitter για την αποτύπωση και τον προσδιορισμό των αντιλήψεων και των πεποιθήσεων του πληθυσμού σχετικά με τον παιδικό εμβολιασμό κατά της COVID-19, μέσω αναζήτησης συγκεκριμένων λέξεων σε ελληνικά tweets.

Υλικό: Το Twitter API v2 και το twarc2 χρησιμοποιήθηκαν για την ανάκτηση των δεδομένων από το Twitter. Για την επεξεργασία και την αποθήκευση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε σύστημα αρχιτεκτονικής LAMP (Linux, Apache, MySQL, PHP).

Μέθοδος: Η 1/12/2021, ημερομηνία ανακοίνωσης έναρξης των εμβολιασμών για τα παιδιά 5-11 ετών στην Ελλάδα, ορίστηκε ως ημερομηνία ενδιαφέροντος της μελέτης (περίοδος μελέτης 19/11/2021 - 12/12/2021). Για την ταυτοποίηση των σχετικών tweets ταυτοποιήθηκαν και αξιολογήθηκαν 102 διαφορετικές λέξεις-κλειδιά.

Αποτελέσματα: Το προτεινόμενο σύστημα αναζήτησης επέτρεψε την ταυτοποίηση 2.615 σχετικών με τον παιδικό εμβολιασμό tweets (1.530 χρήστες). Υπερδιπλασιασμός tweets από τον ημερήσιο Μ.Ο καταγράφηκε στις 10/12/2021, 1η ημέρα λειτουργίας της πλατφόρμας εμβολιασμού για τα παιδιά. 13 tweets συγκέντρωσαν πάνω από 100 “likes” και 4 άνω από 200.

Συμπεράσματα: Η Πληροφοριακή Επιδημιολογία αποδεικνύεται ωφέλιμη στην καταγραφή των αντιλήψεων και των πεποιθήσεων σχετικά με τον παιδικό εμβολιασμό κατά της COVID-19 στην χώρα. Τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν μπορούν με κατάλληλη επεξεργασία να συμβάλουν σε αποτελεσματικότερες παρεμβάσεις για την προαγωγή του εμβολιασμού και τον περιορισμό της πανδημίας.

eP03

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΔΟΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΥΤΟΕΚΤΙΜΟΥΜΕΝΗ ΕΥΕΞΙΑ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Καραβά Ευθυμία¹, Ορφανός Φίλιππος¹, Λάγιου Αρετή², Λάγιου Παγώνα¹, Μπαρμπούνη Αναστασία², Νάσκα Ανδρονίκη¹

¹ Εργαστήριο Υγιεινής, Επιδημιολογίας και Ιατρικής Στατιστικής, Ιατρική Σχολή ΕΚΠΑ, Αθήνα.

² Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα.

Εισαγωγή: Η σωματική και ψυχική υγεία των εφήβων είναι αλληλένδετη με τη σχολική επίδοση και την αυτοεκτιμούμενη ευεξία.

Σκοπός: Η μελέτη διερευνά τη σχέση μεταξύ της σχολικής επίδοσης και της αυτοεκτιμούμενης ευεξίας με σωματομετρικά χαρακτηριστικά, κοινωνικο-δημογραφικούς παράγοντες και επιλογές διαβίωσης μαθητών Γυμνασίου.

Υλικό: Στη μελέτη συμμετείχαν 472 μαθητές των τριών τάξεων από 55 Γυμνάσια της Αττικής.

Μέθοδος: Οι συμμετέχοντες συμπλήρωσαν ερωτηματολόγια σχετικά με την αυτοεκτιμούμενη ευεξία, κοινωνικο-οικονομικά και σωματομετρικά χαρακτηριστικά. Ο μέσος όρος της βαθμολογίας συνολικά και σε τρία επιμέρους μαθήματα αποτύπωσε τη σχολική επίδοση. Βαθμός μεγαλύτερος του 17,1/20 θεωρήθηκε υψηλή επίδοση. Για τη διερεύνηση των σχέσεων εφαρμόστηκαν μοντέλα πολλαπλής γραμμικής εξάρτησης (για τη βαθμολογία στην κλίμακα αυτοεκτιμούμενης ευεξίας) και λογαριθμικής εξάρτησης (για την πιθανότητα χαμηλής επίδοσης).

Αποτελέσματα: Οι πιθανότητες (odds) χαμηλής σχολικής επίδοσης είναι πολύ μικρότερες στα κορίτσια (OR=0,44, p<0,001) και σε εφήβους με γονείς υψηλού μορφωτικού επιπέδου (OR=0.53 ως προς χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, p=0,013) και με υψηλό εισόδημα (OR=0.57 ως προς χαμηλό εισόδημα, p=0,063). Οι πιθανότητες αυξάνουν κατά 11% σε παιδιά με ανασφάλεια (OR=1.11, p=0.020) και είναι περίπου τετραπλάσιες σε παιδιά αλλοδαπών (OR=3.70, p<0.001). Η αυτοεκτιμούμενη ευεξία επηρεάζεται από το φύλο καθώς τα κορίτσια έχουν χαμηλότερο δείκτη από τα αγόρια ($\beta=-3,71$, p=0,001) και την εθνικότητα με τιμές χαμηλότερες μεταξύ αλλοδαπών ($\beta=-3,76$, p=0,004), σχετίζεται αρνητικά με τον δείκτη μάζας σώματος ($\beta=-0,43$, p=0,007) και θετικά με το οικογενειακό εισόδημα (μεσαίο εισόδημα $\beta=2,22$, p=0,070, υψηλό εισόδημα $\beta=2,99$, p=0,036, ως προς χαμηλό εισόδημα).

Συμπεράσματα: Η αυτοεκτιμούμενη ευεξία και η σχολική επίδοση μαθητών Γυμνασίου του νομού Αττικής σχετίζεται με κοινωνικο-δημογραφικά και σωματομετρικά χαρακτηριστικά των εφήβων. Η συνεκτίμηση των αποτελεσμάτων στον αντίκτυπο της πανδημίας Covid-19 θα ενισχύσει τις παρεμβάσεις Δημόσιας Υγείας στους εφήβους

eP04

ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΟΡΘΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΣΤΗΝ ΕΜΒΟΛΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗ ΣΧΕΣΗ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ-ΕΤΑΙΡΕΙΑΣΚορολόγου Ευγενία¹, Μαρίνος Φώτιος¹, Χανούμης Θεόδωρος¹*1:Ελληνική Βιομηχανία Αλουμινίου, Οινόφυτα Βοιωτίας*

Εισαγωγή: Η πανδημία COVID-19 συνοδεύτηκε από μια παράλληλη πανδημία παραπληροφόρησης. Ο καταγιστικός ρυθμός πληροφοριών σχετικά με τον ιό, που συχνά είναι ψευδείς ή ανακριβείς, ωστόσο διασπείρονται γρήγορα, μπορεί να προκαλέσει σύγχυση και δυσπιστία και να υπονομεύσει την αποτελεσματική αντιμετώπιση. Η ΕΛΒΑΛ επέλεξε εξαρχής να παρέχει έγκαιρη, προσβάσιμη και κατανοητή σε όλους επιστημονική ενημέρωση.

Σκοπός: Η διερεύνηση της σύνδεσης της ορθής ενημέρωσης των εργαζόμενων με την ικανοποίηση/ εμπιστοσύνη προς την εταιρεία, κατά την πανδημία και, περαιτέρω, με την εμβολιαστική κάλυψη.

Υλικό: Στη μελέτη συμμετείχαν 173 πλήρως εμβολιασμένοι εργαζόμενοι της εταιρείας.

Μέθοδος: Λήψη ανατροφοδότησης δια μέσου ερωτηματολογίου, που αναπτύχθηκε και σταθμίστηκε για τη μελέτη, με υψηλές τιμές συντελεστή αξιοπιστίας Cronbach's. Πραγματοποιήθηκαν ποσοστιαίες αναλύσεις και κατανομή συχνότητας και σχετικής συχνότητας κάθε μεταβλητής, καθώς και έλεγχος ανεξαρτησίας- συσχέτισης μεταξύ τους.

Αποτελέσματα: α.η επιλογή της εταιρείας ως βασική πηγή ενημέρωσης, έχει στατιστικώς σημαντική συσχέτιση με θετική κατεύθυνση με την επιλογή εμβολιασμού ($r=0,261$ Sig<0,001), την ικανοποίηση από τη διαχείριση της πανδημίας από την εταιρεία ($r=0,228$, Sig<0.003) και την αύξηση της εμπιστοσύνης προς αυτήν ($r=0,256$, Sig<0.001), β.δε φάνηκε εξάρτηση της εμβολιαστικής κάλυψης από την εργασιακή ανασφάλεια.

Συμπεράσματα: Η ορθή ενημέρωση, συνεισέφερε στην αυξημένη εμβολιαστική κάλυψη που παρουσίασε πολύ νωρίς η εταιρεία, ενώ παράλληλα βελτίωσε τη σχέση εμπιστοσύνης των εργαζόμενων με την εταιρεία. Αντίθετα, το αίσθημα εργασιακής ανασφάλειας δε φάνηκε να είναι κίνητρο για τον εμβολιασμό.

eP05

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΤΟΥ COVID-19 ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΧΗ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ, ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΔΟΜΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣΑβακίαν Ιωάννα¹, Μαριόλης Ανάργυρος², Δαδούλη Αικατερίνη³, Φωτιάδης Κων/νος⁴, ΣπελέταςΜατθαίος⁵, Χατζηχριστοδούλου Χρήστος³, Μουχτούρη Βαρβάρα³.

1. Κ.Υ.Φαρσάλων, Π.Ι.Ζαππείου, Λάρισα
2. Κ.Υ.Αρεόπολης Μάνης, Αρεόπολη Λακωνίας
3. Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Λάρισα
4. Γενικό Νοσοκομείο Βέροιας, Βέροια
5. Εργαστήριο Ανοσολογίας και Ιστοσυμβατότητας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Λάρισα

Εισαγωγή: Το προσωπικό δομών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας(Π.Φ.Υ) συμμετέχει στην πραγματοποίηση εμβολιασμών έναντι της νόσου COVID-19 . Δεδομένα για την αποδοχή των νέων εμβολίων και παραγόντων που την επηρεάζουν στο συγκεκριμένο πληθυσμό, είναι χρήσιμα.

Σκοπός της μελέτης είναι ο υπολογισμός της αποδοχής του νέου εμβολίου και η ταυτοποίηση παραγόντων που σχετίζονται με την αποδοχή, στο προσωπικό δομών Π.Φ.Υ.

Υλικό: Ερωτηματολόγιο διανεμήθηκε στο προσωπικό δομών Π.Φ.Υ, σχετικό με γνώσεις, στάσεις και πρακτικές έναντι των εμβολιασμών γενικά και έναντι των COVID-19 εμβολίων ειδικά.

Μέθοδος: Το διάστημα Φεβρουάριος- Ιούνιος 2021 το ερωτηματολόγιο μοιράστηκε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στο προσωπικό (επαγγελματίες υγείας, διοικητικό και βοηθητικό προσωπικό) 144 Κέντρων Υγείας των επτά Υγειονομικών Περιφερειών.(Υ.ΠΕ)

Αποτελέσματα: Από τους 1136 συμμετέχοντες ποσοστό 85,3% εμβολιάστηκε ή σχεδίαζε να εμβολιαστεί. Παράγοντες θετικά σχετιζόμενοι με τον εμβολιασμό είναι εμβολιασμός για εποχική γρίπη $aOR=3.30$ (95% CI 2.09-5.21), μικρότερη ανησυχία για το χρόνο ανάπτυξης εμβολίου $aOR=6.00$ (95% CI 3.81-9.43) και καλύτερο επίπεδο γνώσεων σχετικά με τα COVID-19 εμβόλια $aOR=8.21$ (95% CI 4,77-14.15) . Οι νοσηλευτές εμφανίζουν το χαμηλότερο ποσοστό αποδοχής $aOR=0.42$ (95% CI 0.19-0.91), ενώ κύριος λόγος άρνησης είναι η ανεπαρκής ενημέρωση (37,8%). Η εμβολιαστική κάλυψη του προσωπικού των δομών συσχετίστηκε με την αντίστοιχη του γενικού πληθυσμού κάθε Υ.ΠΕ και βρέθηκε ισχυρή συσχέτιση. (Spearman's correlation coefficient $r=0.991$, $p<0.001$)

Συμπεράσματα: Το προσωπικό Π.Φ.Υ εμφανίζει υψηλό ποσοστό αποδοχής του εμβολίου Covid-19, όμως συγκεκριμένες ομάδες (νοσηλευτές) έχουν επιφυλάξεις. Η συνεχής και έγκυρη πληροφόρηση είναι αναγκαία, καθώς οι συγκεκριμένοι επαγγελματίες φαίνεται να λειτουργούν ως πρότυπα για το γενικό πληθυσμό.

eP06

ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ COVID 19: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΙΑΣ ΠΟΙΟΤΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΣΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΔΟΜΕΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Μουδάτσου Μαρία^{1,2,3}, Σταυροπούλου Αρετή^{2,4}, Ροβίθης Μιχάλης^{2,3,5}, Κουκούλη Σοφία^{1,2,3}

¹Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας, Σχολή Επιστημών Υγείας, Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο, 71410, Ηράκλειο Κρήτης

²Εργαστήριο Διεπιστημονικής Προσέγγισης για τη Βελτίωση της Ποιότητας Ζωής, (QualityofLifeLab), Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο, 71410, Ηράκλειο Κρήτης

³Ινστιτούτο Αγροτοδιατροφής και Επιστημών Ζωής, Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο, 71410, Ηράκλειο Κρήτης

⁴Τμήμα Νοσηλευτικής, Σχολή Επιστημών Υγείας και Πρόνοιας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, 12243, Αθήνα

⁵Τμήμα Νοσηλευτικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο, 71410, Ηράκλειο Κρήτης

Εισαγωγή: Η πανδημία του COVID -19 είχε πολλές συνέπειες πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές, τόσο στα άτομα και στις οικογένειες, όσο και στις κοινότητες, σε διεθνές αλλά και σε τοπικό επίπεδο. Για την επιτυχή αντιμετώπιση της, εκτός από την αγωγή υγείας, η χρήση του εμβολίου κρίθηκε ως

επιβεβλημένη. Οι απόψεις των επαγγελματιών υγείας αλλά και η ακολουθία του εμβολιασμού από τους ίδιους έχει κομβικό ρόλο στην επικράτηση του και στην ακολουθία του από τον γενικό πληθυσμό.

Σκοπός: Η εις βάθος διερεύνηση των στάσεων και των αντιλήψεων των επαγγελματιών υγείας σχετικά με την ακολουθία του εμβολιασμού για τον COVID -19.

Υλικό: Επαγγελματίες υγείας που εργάζονται στις ΤΟΜΥ, Κέντρα Υγείας και Προγράμματα Βοήθειας στο Σπίτι, της Κρήτης αποτελέσαν τον πληθυσμό της μελέτης. Συνολικά 26 επαγγελματίες υγείας συμμετείχαν στη μελέτη.

Μέθοδος: Ακολουθήθηκε η μέθοδος της ποιοτικής έρευνας. Ειδικότερα, πραγματοποιήθηκαν ημιδομημένες συνεντεύξεις, διαδικτυακά, από την κύρια ερευνήτρια, συστηματικά και σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο για όλους τους συμμετέχοντες.

Αποτελέσματα: Οι απόψεις των επαγγελματιών υγείας εστίασαν στα οφέλη του εμβολιασμού. Εκφράστηκαν ωστόσο αρκετές επιφυλάξεις για την υποχρεωτικότητα του. Παρουσιάζονται αναλυτικά τόσο οι λόγοι όσο και οι αντιστάσεις που ώθησαν τους επαγγελματίες υγείας να ακολουθήσουν ή όχι τον εμβολιασμό. Τέλος αξιολογήθηκε η υπάρχουσα αγωγή υγείας που έχει υιοθετηθεί για τον εμβολιασμό και δόθηκαν προτάσεις για την βελτίωση της.

Συμπεράσματα: Η ανάδειξη των στάσεων των επαγγελματιών υγείας σχετικά με την ακολουθία του εμβολιασμού για τον COVID -19 παρέχει τη δυνατότητα για τη χάραξη πολιτικών υγείας και εφαρμογή στοχευόμενων παρεμβάσεων για αλλαγή στάσεων και αντιλήψεων των επαγγελματιών υγείας στην πρόθεση εμβολιασμού.

eP07

Η ΕΜΒΟΛΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΗΣ ΓΡΙΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΗΣ ΗΠΑΤΙΤΙΔΑΣ Β ΣΕ 4ΒΑΘΜΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ COVID-19

*Ντίνος Χρήστος**, Ξυδέα – Κικεμένη Αναστασία **

*Υγιεινολόγος ΤΕ, Αθήνα, ** Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, ΠΑ.Δ.Α, Αθήνα

Εισαγωγή: Η πρόληψη της νόσησης και της μετάδοσης ασθενειών όπως η γρίπη και η ηπατίτιδα Β μπορεί να γίνει με τη χρήση εμβολίων, προστατεύοντας τους επαγγελματίες υγείας (HCWs) και τους ασθενείς. Ωστόσο το χαμηλό ποσοστό εμβολιασμού έναντι της γρίπης και της ηπατίτιδας Β μεταξύ των HCWs επιφέρει αρνητικές συνέπειες στη Δημόσια Υγεία, την οικονομία και την κοινωνία..

Σκοπός: Η καταγραφή και αξιολόγηση της εμβολιαστικής συνήθειας των εργαζομένων σε ένα 4^οβάθμιο Νοσοκομείο της Αττικής έναντι των ιών της γρίπης και της ηπατίτιδας Β, η εκτίμηση του ποσοστού της και η διασύνδεσή του με τις απόψεις και τις συμπεριφορές των επαγγελματιών υγείας γενικά αλλά και η επίδραση της πανδημίας στη στάση των HCWs σχετικά με τα ανωτέρω εμβόλια.

Μεθοδολογία: Πρόκειται για συγχρονική μελέτη η οποία διεξήχθη από Ιούνιο έως Σεπτέμβριο 2020 σε 4^οβάθμιο Νοσοκομείο της Αττικής και στην οποία έλαβαν μέρος, εθελοντικά, 326 εργαζόμενοι, όλων των υπηρεσιών συμπληρώνοντας ένα ανώνυμο ερωτηματολόγιο, το οποίο αναλύθηκε με το στατιστικό εργαλείο SPSS.

Αποτελέσματα: Το, μέσης ηλικίας 46 ετών, δείγμα αποτελείται από 67,5% γυναίκες. Για την περίοδο 2019-2020, έναντι της γρίπης (IV) εμβολιάστηκε το 46,3%, ενώ έναντι της ηπατίτιδας Β εμβολιασμένο βρέθηκε το 66,9%. Την αποδοχή του εμβολιασμού (p -value<0.05) φάνηκε να επηρεάζει η οικογενειακή κατάσταση και η υπηρεσία στην οποία εργάζονται (ιατροί 49,5% και νοσηλευτικό προσωπικό 27,5%) για τον εμβολιασμό έναντι της ηπατίτιδας Β και το μορφωτικό επίπεδο (39,6% έναντι της γρίπης & 34,3% έναντι της ηπατίτιδας Β οι έχοντες μεταπτυχιακό/διδακτορικό), η προσφορά των εμβολίων στο Νοσοκομείο και η ιατρική ειδικότητα (κλινική ή εργαστηριακή) για τον εμβολιασμό έναντι και των δυο ιών.

Η πανδημία και η προστασία της υγείας φαίνεται ότι επηρέασε τα ποσοστά της εμβολιαστικής κάλυψης έναντι του ιού της γρίπης (κατά 10%) καθώς παρατηρείται αύξηση για την υπό διερεύνηση περίοδο έναντι της τελευταίας 5ετίας.

Συμπεράσματα: Η εμβολιαστική κάλυψη των HCWs παραμένει χαμηλή, κάτω από τους στόχους του WHO και της ΕΕ, κυρίως έναντι του ιού της γρίπης με την πανδημία να επηρεάζει ελαφρώς την αντίληψη των εργαζομένων.

eP08

ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ COVID-19 ΣΕ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΕΛΛΑΔΑ.

Βακαλοπούλου Στεφανία¹, Παπαθανασίου Ιωάννα², Φραδέλος Ευάγγελος², Μάλλη Φωτεινή³, Κώτσιου Ουρανία³, Τσάρας Κωνσταντίνος⁴, Παπαγιάννης Δημήτριος⁴,

1. Σχολή επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Λάρισα
2. Εργαστήριο Κοινωνικής Νοσηλευτικής, Σχολή επιστημών Υγείας, Τμήμα Νοσηλευτικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Λάρισα
3. Εργαστήριο Διαταραχών Αναπνευστικού Συστήματος, Σχολή επιστημών Υγείας, Τμήμα Νοσηλευτικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Λάρισα
4. Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας & Ανοσοποίησης Ενηλίκων, Σχολή επιστημών Υγείας, Τμήμα Νοσηλευτικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Λάρισα

Εισαγωγή: Η εμβολιαστική εξστρατεία έναντι της ασθένειας COVID 19 ξεκίνησε στην Ελλάδα στις 27 Δεκεμβρίου του 2020. Ως πρώτες ομάδες που κλήθηκαν για εμβολιασμό ήταν οι ομάδες του πληθυσμού που βρίσκονται σε αυξημένο κίνδυνο λόγω επαγγελματικής έκθεσης ή θνησιμότητας και επιπλοκών, όπως οι υγειονομικοί, οι διαμένοντες και το προσωπικό των μονάδων φροντίδας ηλικιωμένων, των δομών φροντίδας χρονίως πασχόντων, κέντρων αποκατάστασης, οι ευπαθείς ομάδες με βάση την ηλικία και τα υποκείμενα νοσήματα

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να εξετάσει την αποδοχή του νέου εμβολίου έναντι της ασθένειας COVID-19 σε εργαζόμενους σε νοσοκομείο της Βόρειας Ελλάδας.

Υλικό, Μέθοδος: Περιγραφική μελέτη με ερωτηματολόγιο αυτοαναφοράς διεξήχθη από 15 Ιανουαρίου έως 5 Φεβρουαρίου 2021 σε 102 εργαζόμενους στο νοσοκομείο της Φλώρινας.

Αποτελέσματα: Η ηλικία των επαγγελματιών υγείας κυμαίνεται από 24-65 έτη, με μέση τιμή τα 45,5 έτη. Ποσοστό 69% των συμμετεχόντων ήταν γυναίκες ενώ οι άνδρες συμμετέχοντες ανήρθαν σε ποσοστό 31%. Όσον αφορά το επάγγελμα 54% ήταν νοσηλευτές, 32% εργαστηριακοί και 14% ήταν ιατροί. Η πλειοψηφία των επαγγελματιών υγείας (93%) έλαβε γνώση για τις πρόσφατες οδηγίες εμβολιασμού που εξέδωσε το Υπουργείο, ποσοστό (3%), απάντησαν ότι δεν είχαν λάβει γνώση, ενώ

(4%) των συμμετεχόντων δεν απάντησαν στη ερώτηση. Η πλειοψηφία (65%) δήλωσε ότι είναι διατεθειμένοι να εμβολιαστούν κατά της COVID-19 ασθένειας. Αντίθετοι στο εμβόλιο κατά της COVID-19 δήλωσε το (22%) και ποσοστό (12%) επέλεξε να μην απαντήσει.

Συμπεράσματα: Στην έναρξη της εμβολιαστικής εκστρατείας με το πανδημικό εμβόλιο η παρούσα μελέτη κατέγραψε χαμηλή αποδοχή του εμβολιασμού έναντι της COVID-19 ασθένειας σε επαγγελματίες υγείας σε νοσοκομείο της περιφέρειας.

eP09

ΜΕΛΕΤΗ ΣΥΣΧΕΤΙΣΗΣ ΤΗΣ ΕΜΒΟΛΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΑΛΥΨΗΣ ΜΕ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΝΟΣΗΣΗΣ ΣΕ ΝΟΣΗΛΕΥΟΜΕΝΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΛΟΙΜΩΞΗ ΑΠΟ SARS-COV-2

Μπούκουρης Αριστείδης¹, Μιχελάκης Ιωάννης¹, Τσουκαλάς Μιχαήλ¹, Δουμουλιάκα Εύη¹, Οικονόμου Γεώργιος¹, Μπόλα Ελεάννα¹, Λιονή Αθηνά¹, Τζαβάρα Βασιλική¹

¹Α' Παθολογική Κλινική, Γ.Ν.Α. "Κοργιαλένιο-Μπενάκειο" Ε.Ε.Σ.

Εισαγωγή: Η πανδημία από τον SARS-CoV-2 αποτελεί το μεγαλύτερο πρόβλημα δημόσιας υγείας παγκοσμίως. Στην Ελλάδα, από την έναρξη της πανδημίας, έχουν διαπιστωθεί πάνω από 1,5 εκ. μολύνσεις, ενώ πάνω από 21,000 άνθρωποι έχουν αποβιώσει. Ελλείπει αποτελεσματικών θεραπειών, ο εμβολιασμός έναντι του SARS-CoV-2 αποτελεί μία ελπιδοφόρο εξέλιξη για την ανάσχεση της πανδημίας.

Σκοπός: Καταγραφή της εμβολιαστικής κάλυψης σε νοσηλευόμενους ασθενείς σε κλινική COVID σε χρονικό διάστημα ενός μηνός. Συσχέτιση με τη διάρκεια νοσηλείας και τη βαρύτητα νόσησης.

Υλικό: 110 ασθενείς (67 άντρες, 43 γυναίκες) που εισήχθησαν στην κλινική μας με λοίμωξη από SARS-CoV-2 μεταξύ 20.10.2021 και 20.11.2021.

Αποτελέσματα: 62,7% των ασθενών ήταν ανεμβολίαστοι (0 -1 δόσεις των διδοσικών εμβολίων) και 37,2% πλήρως εμβολιασμένοι (2-3 δόσεις). Η μέση ηλικία ήταν 63,33 έτη για τους ανεμβολίαστους και 64,82 έτη για τους εμβολιασμένους. Ανεξαρτήτως ιστορικού εμβολιασμού οι ασθενείς εισήχθησαν κατά μέσο όρο 6-7 μέρες από την αναφερόμενη έναρξη των συμπτωμάτων. Οι ανεμβολίαστοι ασθενείς νοσηλεύτηκαν κατά μέσο όρο 5 ημέρες περισσότερο σε σχέση με τους εμβολιασμένους (7,68 vs. 12,44, *p < 0.05), ενώ είχαν 2,36 φορές μεγαλύτερο κίνδυνο (95% CI: 1,06-5,27, *p < 0.05) να χρειαστούν υψηλή παροχή οξυγόνου, ανεξαρτήτως συννοσηροτήτων. Ο δείκτης μάζας σώματος (BMI) ήταν ανεξάρτητος προγνωστικός παράγοντας για τη διάρκεια νοσηλείας.

Συμπεράσματα: Ο πλήρης εμβολιασμός έναντι SARS-CoV-2 βράχυνε σημαντικά τη διάρκεια νοσηλείας και προστάτευσε τους ασθενείς από σοβαρή νόσηση, ανεξαρτήτως υποκείμενων νοσημάτων.

eP10

**ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ ΤΑ ΕΤΗ 2020-2021:
«ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ (SARS-COV-2) ΠΡΟΦΥΛΑΞΗ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΣΕ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΑ,
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ, ΟΔΗΓΟΥΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ, ΞΕΝΑΓΟΥΣ, ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟ,
ΕΣΤΙΑΣΗ, ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ»**

Παπαδάκης Αντώνιος¹, Λουμπούνης Εμμανουήλ¹, Βοζικάκη Μαρία², Βαμβακάς Λάμπρος^{1,2}, Κώτσογλου Κυριάκος³, Σανδαλάκης Βασίλειος^{4,5}, Χοχλάκης Δημοσθένης^{4,5}, Ψαρουλάκη Άννα^{4,5}

¹ Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας Περιφέρειας Κρήτης, 71201, Ηράκλειο, Κρήτη

² Αντιπεριφέρεια Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Πολιτικής, 71201, Περιφέρεια Κρήτης

³ Εντεταλμένος Περιφερειακός Σύμβουλος Τουρισμού και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Περιφέρεια Κρήτης

⁴ Εργαστήριο Μικροβιολογίας και Μικροβιακής Παθογένεσης, Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Κρήτης, 71110, Ηράκλειο, Κρήτη

⁵ Εργαστήριο Μικροβιολογίας και Μικροβιακής Παθογένεσης, Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Κρήτης, 71110, Ηράκλειο, Κρήτη

Εισαγωγή: Σύμφωνα με τη νομοθεσία που αφορά στα «Ειδικά πρωτόκολλα υγειονομικού περιεχομένου βάσει των οποίων λειτουργούν οι τουριστικές επιχειρήσεις στο πλαίσιο της λήψης μέτρων έναντι του κορονοϊού SARS-COV-2», υλοποιήθηκε εκπαίδευση και πιστοποίηση των εργαζομένων στον Τουρισμό και στις συναφείς δραστηριότητες τα έτη 2020-2021.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η αποτίμηση και αξιολόγηση του εκπαιδευτικού προγράμματος που χρηματοδοτήθηκε από την Περιφέρεια Κρήτης και υλοποιήθηκε από το Πανεπιστήμιο Κρήτης, Τμήμα Ιατρικής για 2 συνεχόμενα έτη (2020-2021), πριν την έναρξη της Τουριστικής περιόδου.

Υλικό: Υλικό μας αποτέλεσαν: α) Η Πλατφόρμα εξ αποστάσεως επιμόρφωσης που αναπτύχθηκε, β) Το Ωρολόγιο Πρόγραμμα, γ) Το Εκπαιδευτικό υλικό το οποίο αναρτήθηκε στην εκπαιδευτική πλατφόρμα και στην ιστοσελίδα της Περιφέρειας και δ) η Τελική Έκθεση Εργασιών αναφορικά με τον αριθμό των συμμετεχόντων ανά κλάδο, καθώς και ανά εκπαιδευτική συνάντηση καθώς και συνολικά.

Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε αξιολόγηση του προγράμματος, τόσο μέσω των εντύπων αξιολόγησης από τους εκπαιδευόμενους, όσο και από το πόρισμα της επιτροπής αξιολόγησης και παραλαβής του έργου.

Αποτελέσματα: Το έτος 2020 εγγράφηκαν 44.461, παρακολούθησαν 38.127, εξετάσθηκαν 34.215 και πιστοποιήθηκαν μετά από εξέταση 33.771 (98,7%) εκπαιδευόμενοι και στους 5 κύκλους σπουδών. Το 2021, συνδέθηκαν 27.803, βεβαίωση παρακολούθησης έλαβαν 13.822, εξετάσθηκαν 10.731 εκ των οποίων πιστοποίηση έλαβαν 10.294 (95,9%) στους τρεις κύκλους σπουδών.

Συμπεράσματα: Η Πανδημία του Κορωνοϊού ανέδειξε με σαφήνεια την ανάγκη επιμόρφωσης των εργαζομένων στα νέα υγειονομικά πρωτόκολλα, ειδικά το έτος 2020 που είχαμε ουσιαστικά την άνοιγμα της χώρας μας σε επισκέπτες μετά τα σκληρά lockdowns και το κλείσιμο των πυλών εισόδου σε αυτή.

eP11

ΓΝΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΜΕΤΑΔΟΣΗΣ ΤΟΥ SARS-CoV-2 ΚΑΙ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΙΣ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ: ΠΕΡΙΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Κανελλοπούλου Αφροδίτη¹, Μαρκοζάννης Γεώργιος^{1,2}, Μπούρας Εμμανουήλ¹, Δούμας Μιχαήλ³, Συγκούνας Δημήτριος³, Τζοβάρας Βασίλειος³, Παπαμιχαήλ Δημήτριος⁴, Αρετούλη Ελένη^{5,6}, Ντζάνη Ευαγγελία¹, Τσιλίδης Κωνσταντίνος^{1,2}

¹Εργαστήριο Υγιεινής & Επιδημιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιωάννινα

²Τμήμα Επιδημιολογίας & Βιοστατιστικής, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Imperial College London, Λονδίνο

³Ιατρική Φροντίδα Ιωαννίνων, Ιωάννινα

⁴Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

⁵Σχολή Κοινωνικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιωάννινα

⁶Εργαστήριο Γνωστικής Νευροεπιστήμης, Σχολή Ψυχολογίας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη

Εισαγωγή: Η γνώση των τρόπων μετάδοσης του SARS-CoV-2 αποτελεί βασικό άξονα στο σχέδιο περιορισμού της διασποράς του. Επιπρόσθετα, η εμπιστοσύνη του γενικού πληθυσμού στα κυβερνητικά και υγειονομικά όργανα της χώρας την περίοδο της πανδημίας COVID-19 εγείρει προβληματισμούς.

Σκοπός: Να παρουσιαστούν τα επίπεδα γνώσεων των συμμετεχόντων της Μελέτης Υγείας Ηπείρου (ΜΥΗ) όσον αφορά τους τρόπους μετάδοσης του SARS-CoV-2 και ο βαθμός εμπιστοσύνης τους στις εθνικές αρχές διαχείρισης της πανδημίας.

Υλικό και Μέθοδοι: Μέχρι τις 20/12/2021, 1.645 συμμετέχοντες (60,2% γυναίκες, μέση τιμή ± τυπική απόκλιση ηλικίας: 47,2 ± 10,9 έτη) απάντησαν σε ερωτήσεις που εκτιμούν τις γνώσεις γύρω από τους τρόπους μετάδοσης και την εμπιστοσύνη στις αρχές. Οι ερωτήσεις αξιολογήθηκαν κατά φύλο, ηλικιακή ομάδα (<40, 40-49, 50-59, ≥60 έτη) και περίοδο εισαγωγής στη ΜΥΗ (1^{ης} καραντίνα, μεταξύ 1^{ης} και 2^{ης} καραντίνας, 2^η καραντίνα, μετά τη 2^η καραντίνα).

Αποτελέσματα: Οι γυναίκες και τα άτομα μικρότερων ηλικιών ήταν περισσότερο ενημερωμένοι για τους τρόπους μετάδοσης αλλά παρουσίασαν χαμηλότερα ποσοστά εμπιστοσύνης στις αρμόδιες αρχές. Τα ποσοστά ορθής γνώσης των τρόπων μετάδοσης, όπως μέσω επαφής με μολυσμένα άτομα (99,3%, 97,8%, 97,6%, 91,3%, $p < 0,001$) ή μέσω σταγονιδίων, και μέτριας ή απόλυτης εμπιστοσύνης στις αρμόδιες αρχές διαχείρισης της πανδημίας (κυβέρνηση: 92,6%, 75,6%, 66%, 63,1%, $p < 0,001$, υγειονομικοί: 94,7%, 86,5%, 90,3%, 85,2%, $p < 0,001$) σημείωσαν πτώση με το πέρασμα του χρόνου.

Συμπεράσματα: Τα επίπεδα ορθής γνώσης των τρόπων μετάδοσης και εμπιστοσύνης στις πολιτικές και υγειονομικές αρχές φθίνουν χρονικά, καθιστώντας αδήριτη την ανάγκη για ευρύτερες πολιτικές και κοινωνικές συναινέσεις και λήψη επιπρόσθετων στοχευμένων μέτρων ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης του κοινού για την πανδημία COVID-19.

eP12

ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19 ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ -ΘΡΑΚΗΣ.

Τσανίδου Ειρ.^{1,2}, Νένα Ε.², Στεϊρόπουλος Π.², Παγωνίδης Δ.¹, Σερέτης Η.¹, Κωνσταντινίδης Θ.Κ.²

¹ Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Έβρου, Π.Α.Μ.Θ., Αλεξανδρούπολη

² Τμήμα Ιατρικής, Δ.Π.Θ, Αλεξανδρούπολη

Εισαγωγή: Η πανδημία COVID-19 έχει φέρει σημαντικές αλλαγές στη χώρα μας και ο δημόσιος τομέας βρέθηκε αντιμέτωπος με πλήθος προκλήσεων ως προς την απρόσκοπτη λειτουργία των δομών του και την αποδοτικότητα του προσωπικού.

Σκοπός της συγκεκριμένης μελέτης είναι να προσδιορίσει την επίδραση της πανδημίας COVID-19 στην υγεία/ ψυχολογική κατάσταση/ ποιότητας εργασιακής ζωής των υπαλλήλων της ΠΑΜΘ, όπως και των

αντιλήψεων και στάσεων τους έναντι της νόσου, του εμβολιασμού και την αποτελεσματικότητα των μέτρων προφύλαξης.

Υλικό & Μέθοδος: Η έρευνα διεξήχθη με τη μέθοδο του ηλεκτρονικού ερωτηματολογίου που διανεμήθηκε, στο σύνολο του μόνιμου προσωπικού της ΠΑΜΘ. Το ερωτηματολόγιο περιλάμβανε ερωτήσεις αναφορικά το δημογραφικό προφίλ, τις απόψεις για την COVID-19 και την πανδημία, για τα μέτρα περιορισμού της εξάπλωσης και τον εμβολιασμό κατά της COVID-19, επιπτώσεις της πανδημίας στην σωματική/ ψυχολογική κατάσταση, στην εργασία και στο εισόδημα. Στο διάστημα 06-16/12/2021, τα ερωτηματολόγια (Google Forms[®]) αποστάλθηκαν σε συνολικά 948 υπηρεσιακά email των υπαλλήλων, τα 133 παρουσίασαν σφάλμα παράδοσης, τα 815 υποθετικά παρελήφθησαν και επιστράφηκαν συμπληρωμένα τα 181. Ακολούθως, τα δεδομένα επεξεργάστηκαν στατιστικά με το πακέτο SPSS έκδοσης 15.0. Τιμές $p < 0,05$ θεωρήθηκαν στατιστικά σημαντικές.

Αποτελέσματα: Από τους 181 υπαλλήλους της ΠΑΜΘ που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση, το 64,1% ήταν γυναίκες. Η μεγάλη πλειοψηφία του δείγματος ανήκει στις ηλικίες 41-50 και 51-60 ετών, 51,9% και 38,1% αντίστοιχα. Το 44,8% είναι απόφοιτοι ΤΕΙ/ΑΕΙ και το 42,5% είναι κάτοχοι μεταπτυχιακού τίτλου. Το 91,2% των συμμετεχόντων σε όλους τους κλάδους προσωπικού θεωρεί ότι πριν την πανδημία ήταν υγιές ($p < 0,001$). Ωστόσο, στο σύνολο των απαντήσεων και με τα ίδια ποσοστά στα δύο φύλα, το 92,3% συμμετεχόντων θεωρεί ότι η COVID19 αποτελεί μεγάλη απειλή. Το 84 % των ερωτηθέντων δήλωσε ότι έχει εμβολιαστεί κατά της COVID-19. Ένα τέταρτο των υπαλλήλων (24,3%) σε όλους τους επαγγελματικούς κλάδους επέλεξε συγκεκριμένο εμβόλιο επειδή έμαθε ότι τα άλλα εμβόλια είχαν παρουσιάσει παρενέργειες ($p < 0,001$). Η επιλογή τύπου εμβολίου έγινε αυτοματοποιημένα σε ποσοστό 60,5%, ενώ το 11% επέλεξε το Johnson & Johnson επειδή είναι μονοδοσικό. Οι μισοί συμμετέχοντες δήλωσαν ότι εμβολιάστηκαν για να προστατέψουν την ατομική υγεία τους, ενώ το 24,5% ήθελαν να προάγουν την «ανοσία αγέλης» (από τους τελευταίους το 30% είναι απόφοιτοι λυκείου/ΙΕΚ έναντι 10% των αποφοίτων ΤΕΙ/ΑΕΙ). Το 39,3% του συνόλου των ανεμβολίαστων υπαλλήλων και το 55% των ανεμβολίαστων γυναικών διατηρούν αμφιβολίες για την ασφάλεια των εμβολίων. Στην ερώτηση για το πιο αποτελεσματικό μέτρο περιορισμού της νόσου σε επίπεδο πληθυσμού, οι πλειοψηφία (48,9%) επέλεξε τον εμβολιασμό, ενώ το ποσοστό αυξάνεται ελαφρώς σε μεγαλύτερες ηλικίες ($p < 0,019$). Αναφορικά τις συνθήκες εργασίας, πάνω από τα δύο τρίτα των συμμετεχόντων θεωρούν ότι το πιο αποτελεσματικό μέτρο για περιορισμό διασποράς COVID19 ήταν η υποχρεωτική χρήση μάσκας/ υγιεινή χεριών 68,7% ($p < 0,013$).

Συμπεράσματα: Από τα αποτελέσματα της παρούσας μελέτης δεν βρέθηκαν αποδείξεις που να συνάδουν με σοβαρές επιπτώσεις της πανδημίας στην υγεία και την ποιότητα ζωής του προσωπικού της ΠΑΜΘ. Τα ευρήματα της παρούσας μελέτης δύναται να αξιοποιηθούν από τις αρμόδιες αρχές προκειμένου να σχεδιαστούν στοχευμένες ενημερωτικές παρεμβάσεις.

eP13

COVID-19: ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΟΙ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΝΟΣΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΑΝΤΙΣΩΜΑΤΩΝ ΣΕ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Κορολόγου Ευγενία¹, Χανούμης Θεόδωρος¹

1.Ελληνική Βιομηχανία Αλουμινίου, Οινόφυτα Βοιωτίας

Εισαγωγή: Η πανδημία COVID-19, πέραν των επιπτώσεων στην ανθρώπινη υγεία, μπορεί να παρακωλύσει την παραγωγική διαδικασία, μέσω της αυξημένης διασποράς και των απουσιών που προκύπτουν.

Σκοπός: Να προσδιορισθεί η πορεία της νόσου και παράγοντες που την καθορίζουν, ώστε να σχεδιασθούν στοχευμένες παρεμβάσεις για τον περιορισμό της διασποράς.

Υλικό: Εξετάσθηκαν 197 εργαζόμενοι της εταιρείας, οι οποίοι νόσησαν το διάστημα Σεπτεμβρίου 2020-Νοεμβρίου 2021.

Μέθοδος: Έγινε καταγραφή της ηλικίας, της ύπαρξης χρόνιας νόσου, της βαρύτητας των συμπτωμάτων και των ημερών απουσίας. Επίσης, εξετάσθηκαν δύο μήνες μετά τη διάγνωσή τους, με το Cellex q Rapid Test, για την ανίχνευση αντισωμάτων έναντι του κορονοϊού. Για τους 65 νοσήσαντες, από το Σεπτέμβριο του 2021, καταγράφηκε και η εμβολιαστική τους κάλυψη και η ιχνηλάτησή τους. Πραγματοποιήθηκαν ποσοστιαίες αναλύσεις και κατανομή συχνότητας και σχετικής συχνότητας κάθε μεταβλητής, καθώς και έλεγχος συσχέτισης μεταξύ τους

Αποτελέσματα: 1.στατιστικώς σημαντική συσχέτιση με θετική κατεύθυνση ανάμεσα α.στην ηλικία και στις ημέρες απουσίας ($r=0.273$, $\text{Sig}<0.01$), β.στη βαρύτητα των συμπτωμάτων και στην ανίχνευση αντισωμάτων ($r=-0.225$, $\text{Sig}<0.01$), 2.στατιστικώς σημαντική συσχέτιση με αρνητική κατεύθυνση ανάμεσα στον εμβολιασμό και στη βαρύτητα των συμπτωμάτων ($r=0.332$, $\text{Sig}<0.01$).

Συμπεράσματα: Σε αντιπροσωπευτικό πληθυσμό εργαζόμενων στη βιομηχανία, η βαρύτητα των συμπτωμάτων της COVID-19 και οι μέρες που αναγκαιούν για την ανάρρωση σχετιζόταν εξαρχής με την ηλικία του νοσήσαντος και, μετά την δυνατότητα σχετικού εμβολιασμού, με την εμβολιαστική κάλυψή του.

eP14

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19 ΣΤΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΠΛΗΘΥΣΜΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΑΧΑΪΑΣ

Νικολακόπουλος Δημήτριος⁽¹⁾, Γελαστοπούλου Ελένη⁽²⁾ & Λεοτσινίδης Μιχαήλ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Π.Μ.Σ. «Δημόσια Υγεία» Τμήματος Ιατρικής Πανεπιστημίου Πατρών, Πάτρα

⁽²⁾ Εργαστήριο Υγιεινής Τμήματος Ιατρικής Πανεπιστημίου Πατρών, Πάτρα

Εισαγωγή: Η πανδημία της νόσου του κορωνοϊού 2019 (COVID-19) έχει επηρεάσει τη ζωή μας σε επίπεδο καθημερινών συνηθειών, οικονομικό, εργασιακό και ψυχολογικό.

Σκοπός: Η Διερεύνηση των Επιπτώσεων της Πανδημίας COVID-19 στον Αγροτικό Πληθυσμό της Π.Ε. Αχαΐας.

Υλικά και Μέθοδοι: Συμπληρωθήκαν 147 ερωτηματολόγια από αγρότες της Π.Ε. Αχαΐας και αναλύθηκαν στατιστικά (περιγραφικά, έλεγχος ανεξαρτησίας χ^2 – Pearson chi square – και δοκιμή Exact Fisher, με $p\text{-value}<0.05$).

Αποτελέσματα: Σχεδόν το 10% των αγροτών της Π.Ε. Αχαΐας παρουσιάζει αυξημένο δυσλειτουργικό άγχος εξαιτίας του κορωνοϊού. Τα 3/4 των αγροτών ακολουθούν τα προτεινόμενα μέτρα προφύλαξης του Ε.Ο.Δ.Υ. κατά της COVID-19. Κατά τη διάρκεια της πανδημίας οι μη καπνίζοντες συμμετέχοντες στην έρευνα έχουν οριακά αυξήσει το ποσοστό τους, το 13,6% των αγροτών έχει μεταβάλλει τις ώρες ύπνου, το 25,9% αυτών έχει μεταβάλλει τη συχνότητα σωματικής άσκησης, ενώ το 30% περίπου και το 19% έχουν μεταβάλλει την ποσότητα φαγητού και αλκοόλ, αντίστοιχα. Σχεδόν το 70% των ερωτηθέντων παρουσίασαν μείωση του εισοδήματος εξαιτίας της πανδημίας και η πλειοψηφία τους δυσκολεύεται να

βρει εργατικά χέρια, αλλά τηρούν τα μέτρα προφύλαξης του Ε.Ο.Δ.Υ. κατά την εργασία τους στο χωράφι. Το 94,3% των γυναικών αγροτισσών συμμορφώνονται με μέτρα προφύλαξης του Ε.Ο.Δ.Υ όπως και το 100% των δημοτών του Δήμου Καλαβρύτων. Επίσης, όσο μεγαλύτερη η συνολική έκταση καλλιεργειών τόσο μεγαλύτερο ποσοστό αγροτών είχε μείωση εισοδήματος εξαιτίας της πανδημίας. Τέλος, το 57,8% του συνόλου των αγροτών με δενδρώδεις καλλιέργειες και το 72,2% των αγροτών δημοτών του Δήμου Ερυμάνθου αναγκάστηκαν να αλλάξουν τρόπο εργασίας στο χωράφι τη εξαιτίας της πανδημίας.

Συμπεράσματα: Η πανδημία COVID-19 έχει επηρεάσει τους αγρότες της Π.Ε. Αχαΐας, σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό, ψυχολογικά, οικονομικά, στην καθημερινή τους ζωή και στην εργασία τους στα χωράφια.

eP15

ΝΟΜΟΦΟΒΙΑ ΚΑΙ ΩΡΕΣ ΧΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΞΥΠΝΟΥ ΚΙΝΗΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19

Ελισσάβετ Βάγκα¹, Νοταρά Βενετία¹, Γναρδέλλης Χαράλαμπος², Λάγιου Αρετή¹

1. Τμήμα Δημόσιας και Κοινοτικής Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα
2. Τμήμα Ζωικής Παραγωγής, Αλιείας και Υδατοκαλλιεργειών, Σχολή Γεωπονικών Επιστημών Πανεπιστήμιο Πατρών, Πάτρα

Εισαγωγή: Η νομοφοβία (NO MOBILE PHONE phOBIA) ορίζεται ως ο φόβος που βιώνουν τα άτομα όταν δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση στο έξυπνο κινητό τους τηλέφωνο ή όταν δεν είναι συνδεδεμένα στο διαδίκτυο. Λόγω της πανδημίας COVID-19, η εξάρτηση από τα κινητά τηλέφωνα έχει αυξηθεί δραματικά.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να διερευνήσει την επίδραση των περιορισμών που επιβλήθηκαν λόγω της πανδημίας COVID-19 στα επίπεδα νομοφοβίας σε σχέση με τις ώρες χρήσης του έξυπνου κινητού τηλεφώνου.

Υλικό: Το υλικό της μελέτης αποτέλεσαν 1408 νέοι ενήλικες (1060 φοιτητές του ΠΑ.Δ.Α. και 348 σπουδαστές Δ.Ι.Ε.Κ.) με μέση ηλικία τα 20,7 έτη.

Μέθοδος: Χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο της Νομοφοβίας, κοινωνικοδημογραφικά στοιχεία, καθώς και ερωτήσεις για τις ώρες χρήσης του έξυπνου κινητού τηλεφώνου. Για την ανάλυση χρησιμοποιήθηκε το στατιστικό πρόγραμμα SPSS 22.0.

Αποτελέσματα: Οι συμμετέχοντες σε ποσοστό 29% παρουσίασαν ήπια νομοφοβία και σε ποσοστό 69,1% μέτρια νομοφοβία. Ο μέσος ημερήσιος χρόνος χρήσης του έξυπνου κινητού πριν την καραντίνα ήταν 5 ώρες, κατά την διάρκεια της καραντίνας ήταν 8 ώρες, ενώ τη χρονική περίοδο μετά την άρση των περιοριστικών μέτρων διαμορφώθηκε σε 7 ώρες. Βρέθηκε ότι υπάρχει σημαντική θετική συσχέτιση της νομοφοβίας με τις ώρες που χρησιμοποιούν ημερησίως το κινητό τους ($p < 0.001$). Όσο αυξάνονται οι ώρες καθημερινής ενασχόλησης των χρηστών με το έξυπνο κινητό τηλέφωνο, τόσο αυξάνονται και τα επίπεδα της νομοφοβίας.

Συμπεράσματα: Η ανάγκη περαιτέρω διερεύνησης των επιπτώσεων της νομοφοβίας κατά την διάρκεια της πανδημίας COVID-19 είναι προφανής, καθώς οι συνέπειες της υπερβολικής χρήσης των έξυπνων κινητών τηλεφώνων είναι σοβαρός λόγος εμφάνισης νομοφοβικής συμπεριφοράς.

eP16

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ COVID-19: ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Κωστή Ι. Ρένα¹, Χρυσίνη Μαρία², Κανελλοπούλου Αικατερίνη², Πίτσαβος Χρήστος^{3,4}, Παναγιωτάκος Δημοσθένης^{2,5}

¹Τμήμα Διατροφής και Διαιτολογίας, Σχολή Φυσικής Αγωγής, Αθλητισμού και Διαιτολογίας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τρίκαλα,

²Τμήμα Διατροφής και Διαιτολογίας, Σχολή Επιστημών Υγείας & Αγωγής, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα,

³Α' Πανεπιστημιακή Καρδιολογική Κλινική, Γ.Ν. Ιπποκράτειο, Αθήνα,

⁴Τμήμα Ιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών,

⁵Faculty of Health, University of Canberra, ACT, Australia,

Εισαγωγή: Η πανδημία του κορωνοϊού SARS-CoV-2 (COVID-19) επέφερε αναμφίβολα πρωτοφανείς συνέπειες και αλλαγές στον τρόπο ζωής μας.

Σκοπός: Η αξιολόγηση των αλλαγών σε διατροφικές συνήθειες και συμπεριφορές του τρόπου ζωής (όπως άσκηση και κάπνισμα) κατά τη διάρκεια της πανδημίας, σε ενήλικα άτομα, που διαμένουν στην Ελλάδα.

Υλικό: Τον Δεκέμβριο του 2020, 2.258 ενήλικες συμπλήρωσαν κατάλληλα δομημένα ερωτηματολόγια σχετικά με τα κοινωνικο-δημογραφικά χαρακτηριστικά (φύλο, ηλικία, ιατρικό ιστορικό χρόνιων παθήσεων, τυχόν νόσηση λόγω COVID-19, κ.α), τις διατροφικές συνήθειες και τυχόν αλλαγές, τον τρόπο ζωής τους καθώς και τη συμμετοχή τους σε φυσικές δραστηριότητες.

Μέθοδος: Η πανελλαδική, επιδημιολογική μελέτη, διεξήχθη μέσω πρόσβασης σε συγκεκριμένη ιστοσελίδα του διαδικτύου.

Αποτελέσματα: Η μελέτη έδειξε πως 89 (3,94%) συμμετέχοντες (36 άνδρες, 53 γυναίκες) είχαν διαγνωστεί θετικοί στη νόσο COVID-19. Το 36,4% των συμμετεχόντων ανέφερε αλλαγή σε υγιεινότερες διατροφικές συνήθειες κατά τη διάρκεια της πανδημίας. 19% του συνόλου των συμμετεχόντων ξεκίνησαν ή αύξησαν τη συχνότητα λήψης συμπληρωμάτων διατροφής για ενίσχυση του ανοσοποιητικού συστήματος, το 34% ανέφερε αύξηση βάρους κατά τη διάρκεια της πανδημίας, ενώ το 19,8% ανέφερε μείωση. Επιπλέον, το 40% των συμμετεχόντων με παχυσαρκία ανέφεραν αύξηση του βάρους τους. Ένα σημαντικό ποσοστό, 37% των συμμετεχόντων ανέφεραν ότι έχουν ξεκινήσει ή αυξήσει τη συχνότητα συμμετοχής τους σε φυσικές δραστηριότητες σε σύγκριση με τον προ-πανδημικό χρόνο.

Συμπεράσματα: Η πανδημία ενδεχομένως ανάγκασε κάποιους ανθρώπους να στραφούν ξανά σε συνήθειες προς έναν υγιεινότερο τρόπο ζωής. Οι μακροπρόθεσμες συνέπειες και η εξέλιξη αυτών των αλλαγών, μετά την πανδημία COVID-19 θα πρέπει να αξιολογηθούν σε σχέση με τις επιπτώσεις τους στη δημόσια υγεία.

eP17

ΠΑΝΔΗΜΙΑ COVID-19 ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ: ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Βαβίτης Αριστείδης¹, Χρυσίνη Μαρία¹, Κανελλοπούλου Αικατερίνη¹, Παναγιωτάκος Δημοσθένης^{1,2}

¹Τμήμα Διατροφής και Διαιτολογίας, Σχολή Επιστημών Υγείας & Αγωγής, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα,

²Faculty of Health, University of Canberra, ACT, Australia

Εισαγωγή Η ταχεία εξάπλωση της πανδημίας COVID-19, που εμφανίστηκε τον Ιανουάριο του 2020 στην Ευρώπη και στην Ελλάδα, επέφερε μια νέα πραγματικότητα στις ζωές των ανθρώπων. Η λήψη μιας σειράς μέτρων, ο φόβος της διασποράς του ιού καθώς και των δυνητικών επιπλοκών του στην υγεία, επέβαλαν κοινωνική αποστασιοποίηση αλλά και περιορισμό στις διαπροσωπικές επαφές.

Σκοπός: Σκοπός της μελέτης ήταν να διερευνηθεί η επίδραση της πανδημίας COVID-19 στη σωματική δραστηριότητα των ενηλίκων στην Ελλάδα.

Υλικό: Μέσω κατάλληλα δομημένων ερωτηματολογίων καταγράφηκαν τα κοινωνικο-δημογραφικά χαρακτηριστικά, το σωματικό βάρος, το ύψος, η σωματική δραστηριότητα και ο χρόνος καθιστικής ζωής ατόμων για το χρονικό διάστημα από την έναρξη του κοινωνικού περιορισμού (Μάρτιος 2021) έως και τη λήξη του (Μάιος 2021).

Μέθοδος: Η επιδημιολογική έρευνα διεξήχθη πανελλαδικά μέσω διαδικτυακής-ηλεκτρονικής συμπλήρωσης των ερωτηματολογίων.

Αποτελέσματα: Συμμετείχαν 336 άτομα, (61,9% γυναίκες, 38,1% άνδρες) 17–66 ετών. Ο επιπολασμός υπερβαρότητας/παχυσαρκίας ήταν υψηλότερος στους άνδρες (6% έναντι 5%). Η αύξηση του επιπολασμού συσχετίστηκε ισχυρά με τη μείωση στα επίπεδα σωματικής δραστηριότητας των ανδρών ($p < 0,001$). Κατά τη διάρκεια του κοινωνικού περιορισμού η καθιστική ζωή αυξήθηκε κατά 29%, ενώ η επαρκής σωματική δραστηριότητα μειώθηκε κατά περίπου 50% ($p < 0,001$). Επίσης τα ποσοστά των ατόμων που δήλωσαν μέτρια ή έντονης έντασης δραστηριότητα, πριν την επιβολή των μέτρων, κατά τη διάρκεια αυτών, μειώθηκαν σημαντικά.

Συμπεράσματα: Η αλλαγή του τρόπου ζωής κατά τη διάρκεια του κοινωνικού περιορισμού λόγω της πανδημίας ενδεχομένως οδήγησε στην υιοθέτηση μιας λιγότερο δραστήριας, σωματικά, καθημερινότητας, με τις απαγορεύσεις και τα μέτρα αποστασιοποίησης να φέρουν τη μεγαλύτερη ευθύνη, σημείο το οποίο εγείρει σοβαρούς προβληματισμούς.

eP18

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΣΤΟΥΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΕΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19

- 1) Αδαμόπουλος Ιωάννης, MPH, PhD(c), CERIDES, Σχολή Επιστημών, Ιατρική Σχολή, Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λευκωσία
- 2) Δρ Σύρου Νίκη, ΤΕΦΑΑ, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τρίκαλα
- 3) Δρ Μπούστρας Γεώργιος, CERIDES, Σχολή Επιστημών, Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λευκωσία
- 4) Δρ Λάμνισος Δημήτριος, Σχολή των Επιστημών, Τμήμα Επιστημών Υγείας, Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λευκωσία

Εισαγωγή: Στη βιβλιογραφία διαπιστώνεται έλλειψη στοιχείων την ακριβή φύση των επαγγελματικών κινδύνων, για τους Επιθεωρητές Δημόσιας Υγείας. Πρόσφατη μελέτη στον Καναδά, έδειξε ότι οι Επιθεωρητές Δημόσιας Υγείας αντιμετωπίζουν μια ποικιλία κινδύνων που σχετίζονται με την εργασία.

Σκοπός: Η διερεύνηση της εκτίμησης των εργασιακών κινδύνων των Επιθεωρητών Δημόσιας Υγείας, στο πλαίσιο της πανδημίας COVID-19.

Υλικό-Μέθοδος: Πρόκειται για περιγραφική, συγχρονική μελέτη, που πραγματοποιήθηκε διαδικτυακά το δεύτερο τρίμηνο του 2021 στην Ελλάδα. Ως ερευνητικό εργαλείο χρησιμοποιήθηκε σταθμισμένο, ανώνυμο και κωδικοποιημένο ερωτηματολόγιο, που εστάλη σε πανελλαδικό δείγμα 684 Επιθεωρητών Δημόσιας Υγείας με email, μέσω των Υπηρεσιών τους, κατόπιν χορήγησης έγκρισης διεξαγωγής της έρευνας. Το τελικό δείγμα της μελέτης ήταν N=185 (ανταποκρισιμότητα 30,53%).

Αποτελέσματα: Αναφορικά με τη συχνότητα και σοβαρότητα των εργασιακών κινδύνων δημιουργήθηκε ένας συνολικός συνδυαστικός δείκτης, βάσει του οποίου οι συμμετέχοντες ανέφεραν τους εξής κινδύνους: i) εργονομικοί (M=2,896, SD=0,730) ii) ψυχοκοινωνικοί (M=2,787, SD=0,749), iii) οργανωτικοί (M=2,609, SD=0,813), iv) βιολογικοί, με σημαντικότερη την έκθεση σε ιούς (SARS-CoV-2), (M=2,652, SD = 0,886), v) φυσικοί (M=2,096, SD=0,796), vi) χημικοί (M=1,985, SD=0,841).

Συμπεράσματα: Οι Επιθεωρητές Δημόσιας Υγείας στην Ελλάδα αντιμετωπίζουν συχνούς και σημαντικούς κινδύνους εργασίας, με συχνότερους τους ψυχοκοινωνικούς κινδύνους, υπό την επίδραση της πανδημίας. Τα ευρήματα αυτά μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στην ανάπτυξη του κατάλληλου οργανωτικού και θεσμικού πλαισίου για τη μείωση των εργασιακών κινδύνων μεταξύ των εργαζομένων στις Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας.

eP19

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ, ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΟΥ BURN OUT ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΗΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19

Αδαμόπουλος Ιωάννης¹, Δρ Λάμνισος Δημήτριος², Δρ Σύρου Νίκη³, Δρ Μπούστρας Γεώργιος⁴

1 Σχολή των Επιστημών, Ιατρική Σχολή, CERIDES, Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λευκωσία

2 Σχολή των Επιστημών, Τμήμα Επιστημών Υγείας, Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λευκωσία

3 Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

4 Σχολή των Επιστημών, CERIDES, Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λευκωσία

Εισαγωγή: Το διαρκώς μεταβαλλόμενο επιχειρηματικό περιβάλλον, οι ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις, οι συγχωνεύσεις και η οικονομική επιβράδυνση των τελευταίων δεκαετιών και ετών αύξησαν την πιθανότητα ύπαρξης επαγγελματικών κινδύνων και έχουν εισάγει νέους κινδύνους για τους εργαζόμενους, όπως ψυχολογικοί και εξουθένωση.

Σκοπός: Η διερεύνηση των εργασιακών κινδύνων των Επιθεωρητών Δημόσιας Υγείας στην Ελλάδα και της σχέσης τους με την επαγγελματική εξουθένωση και την εργασιακή ικανοποίηση στην περίοδο της πανδημίας Covid-19.

Υλικό: Στη μελέτη συμμετείχαν 684 Επιθεωρητές Δημόσιας Υγείας και συλλέχθηκαν 231 απαντήσεις (ανταποκρισιμότητα 33,77%).

Μέθοδος: Συγχρονική, πανελλαδική μελέτη που διεξήχθη διαδικτυακά (φόρμες google) με ανώνυμο ερωτηματολόγιο το 2ο και 3ο τρίμηνο του 2021, αφού προηγήθηκε πιλοτική μελέτη.

Αποτελέσματα: Το 87% των συμμετεχόντων έδωσε υψηλές βαθμολογίες στους ψυχοκοινωνικούς κινδύνους, το 78% στους οργανωτικούς, το 75% στους εργονομικούς και το 73% στους βιολογικούς κινδύνους. Οι φυσικοί και χημικοί κίνδυνοι ήταν λιγότερο διαδεδομένοι (59% και 48%, αντίστοιχα). Ο υπερβολικός φόρτος εργασίας, η χρήση υπολογιστή, οι αλληλεπικαλυπτόμενες αρμοδιότητες, οι ελλείψεις στο νομικό πλαίσιο, καθώς και η έκθεση σε ιούς ήταν οι πιο διαδεδομένοι επαγγελματικοί κίνδυνοι για τους συμμετέχοντες. Το 42,7% των συμμετεχόντων ανέφερε υψηλές βαθμολογίες εξουθένωσης, το 59,46% ανέφερε μέτρια ικανοποίηση από την εργασία και το 32,97% ανέφερε δυσαρέσκεια.

Συμπεράσματα: Οι Επιθεωρητές Δημόσιας Υγείας στην Ελλάδα αντιμετωπίζουν ποικίλους εργασιακούς κινδύνους, που συμβάλλουν στη συναισθηματική τους εξάντληση και εξουθένωση και συνδέονται με χαμηλότερα επίπεδα εργασιακής ικανοποίησης. Προτείνεται η ανάπτυξη του κατάλληλου νομοθετικού και εργασιακού πλαισίου για τη μείωση των εργασιακών κινδύνων και της συναισθηματικής εξάντλησης των εργαζομένων της Επιθεώρησης Δημόσιας Υγείας.

eP20

ΜΕΤΡΗΣΗ ΔΕΙΚΤΩΝ ΟΞΕΙΑΣ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΛΟΙΜΩΞΗ COVID-19

Σταμούλη Μαριλένα¹, Μουρτζίκου Αντωνία², Σεϊτοπούλου Χριστίνα², Γεωργία Καλλιώρα³, Κιμούλη Μαρία²

1. Βιοπαθολογικό και Βιοχημικό Εργαστήριο, Ναυτικό Νοσοκομείο Αθηνών, «NNA»
2. Μικροβιολογικό Τμήμα, ΓΝΝΠ «Άγιος Παντελεήμων»
3. Βιολογικό Τμήμα, Σχολή Θετικών Επιστημών, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, ΕΚΠΑ

Εισαγωγή: Η βαρύτητα και η πρόγνωση της λοίμωξης από τον ιό COVID-19 σχετίζεται με την ανοσιακή και τη φλεγμονώδη απόκριση του οργανισμού.

Σκοπός: της εργασίας μας είναι η μέτρηση των δεικτών οξείας φλεγμονής σε ασθενείς με λοίμωξη COVID-19.

Υλικά και Μέθοδοι: μελετήθηκαν 436 ασθενείς, 291 άνδρες (66,7%) και 145 γυναίκες (33,3%). Στην ομάδα των ανδρών το εύρος ηλικιών ήταν 12-94 έτη (μέση ηλικία 50 έτη) και στην ομάδα των γυναικών 16-94 έτη (μέση ηλικία 58,8 έτη). Απαιτήθηκε νοσηλεία για 249 άνδρες και 103 γυναίκες (80,7% επί του συνόλου; 85,6% των ανδρών και 71,0% των γυναικών). Έγινε μέτρηση των δεικτών φλεγμονής CRP, φερριτίνη, ΤΚΕ, D-Dimer, καθώς και υπολογισμός του λόγου NLR (Neutrophils to Lymphocytes Ratio). Η στατιστική επεξεργασία έγινε με το MINITAB 17.

Αποτελέσματα: Τα αποτελέσματα συνοψίζονται στον παρακάτω πίνακα:

Variable	N	Mean	StDev	Minimum	Median	Maximum
CRP	436	56,63	71,33	0,10	26,55	417,10
FERRITIN	436	477,2	1574,2	4,2	169,5	29800,0
ESR	436	29,83	28,92	1,00	19,00	133,00
D-DIMER	436	1,878	4,328	0,100	0,520	35,490
AGE	436	52,943	19,765	12,000	52,000	94,000
NLR	436	5,785	6,949	0,348	3,389	73,692

Συμπεράσματα: Δεν παρατηρήθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές των δεικτών μεταξύ ανδρών και γυναικών. Παρατηρήθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές των δεικτών μεταξύ νοσηλευομένων και μη ασθενών. Η διαφορά για το δείκτη NLR ήταν οριακή, οπότε απαιτείται μεγαλύτερος αριθμός δείγματος και επαναξιολόγηση του.

Σύμφωνα με τη βιβλιογραφία, τιμές $NLR > 4.7$ συνιστούν ανεξάρτητο παράγοντα κινδύνου για τη βαρύτητα της λοίμωξης.

eP21

ΓΕΝΕΤΙΚΑ ΠΡΟΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΜΙΚΡΟΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΣΜΑ ΚΑΙ ΝΟΣΟΣ

COVID-19: ΜΕΛΕΤΗ ΜΕΝΤΕΛΙΑΝΗΣ ΤΥΧΑΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

Μπούρας Εμμανουήλ^{1,2}, Daniel Neil³, Hughes J David³, Τσιλίδης Κωνσταντίνος^{1,4}

¹Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

²Εργαστήριο Υγιεινής, Κοινωνικής-Προληπτικής Ιατρικής και Ιατρικής Στατιστικής, Τμήμα Ιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

³Cancer Biology and Therapeutics Laboratory, Conway Institute, School of Biomedical and Biomolecular Sciences, University College Dublin, Dublin, Ireland

⁴Department of Epidemiology and Biostatistics, School of Public Health, Imperial College London, London, UK.

Εισαγωγή: Η νόσος του κορονοϊού 2019 (COVID-19) προκαλείται από τον κορονοϊό σοβαρού οξέος αναπνευστικού συνδρόμου τύπου 2 (SARS-CoV-2). Επιδημιολογικές και πειραματικές μελέτες έχουν δείξει ότι τα επίπεδα ορισμένων μικροθρεπτικών συστατικών στο πλάσμα σχετίζονται με τη νόσο COVID-19.

Σκοπός: Η διερεύνηση της σχέσης των γενετικά καθορισμένων επιπέδων 12 μικροθρεπτικών συστατικών στο πλάσμα (ασβέστιο, β-καροτένιο, βιταμίνη Β6, βιταμίνη Β12, βιταμίνη D, μαγνήσιο, σελήνιο, σίδηρος, φυλλικό οξύ, φώσφορος, χαλκός, ψευδάργυρος) με τον κίνδυνο λοίμωξης από SARS-CoV-2 και τη σοβαρότητα νόσησης με COVID-19 πραγματοποιήθηκε με τη μεθοδολογία της Μεντελιανής τυχαιοποίησης (MT).

Υλικό και μέθοδος: Εφαρμόστηκε ανάλυση MT δύο δειγμάτων σε 87,870 ασθενείς με COVID-19, 17,992 ασθενείς με σοβαρή νόσο και έως 2,210,804 άτομα στην ομάδα ελέγχου, Ευρωπαϊκής καταγωγής, από τον συνασπισμό 'COVID-19 Host-Genetics-Initiative'. Χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος στάθμισης με το αντίστροφο της διακύμανσης (IVW) και αναλύσεις ευαισθησίας προκειμένου να αξιολογηθούν οι παραδοχές της MT.

Αποτελέσματα: Βρέθηκε θετική συσχέτιση των γενετικά καθορισμένων επιπέδων της βιταμίνης Β6 (Λόγος αναλογιών ανά τυπική απόκλιση [LA_{TP}]: 1.06; 95% Διάστημα Εμπιστοσύνης [ΔE]: 1.00, 1.13; $P=0.036$) και αρνητική σχέση του μαγνησίου (LA_{TP} : 0.33; 95% ΔE : 0.11, 0.96; $P=0.042$) με τον κίνδυνο νόσησης με COVID-19. Η συσχέτιση με το μαγνήσιο δεν επαληθεύτηκε σε όλες τις αναλύσεις ευαισθησίας ενώ για την βιταμίνη Β6 δεν ήταν δυνατή η πραγματοποίηση αναλύσεων ευαισθησίας διότι υπήρχαν διαθέσιμοι μόνο δύο γενετικοί πολυμορφισμοί. Τα υπόλοιπα μικροθρεπτικά συστατικά δεν βρέθηκαν να σχετίζονται με κάποια από τις εκβάσεις που εξετάστηκαν.

Συμπεράσματα: Τα αποτελέσματα της παρούσας μελέτης παρέχουν μικρή υποστήριξη για τη συσχέτιση επιπέδων μικροθρεπτικών συστατικών στο πλάσμα με τη νόσο COVID-19.

eP22

ΓΕΝΕΤΙΚΑ ΠΡΟΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΚΥΤΤΑΡΟΚΙΝΩΝ ΤΗΣ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ ΣΤΟ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΝΟΣΟΣ COVID-19: ΜΕΛΕΤΗ ΜΕΝΤΕΛΙΑΝΗΣ ΤΥΧΑΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

Ροντογιάννη Μαρίνα¹, Ασημακόπουλος Αλέξανδρος-Γεώργιος¹, Μπούρας Εμμανουήλ¹, Karhunen Ville², Gill Dipender², Jarvelin Marjo-Riitta², Dehghan Abbas², Τσιλίδης Κωνσταντίνος^{1,2}

¹Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιωάννινα

²Department of Epidemiology and Biostatistics, School of Public Health, Imperial College London, London

Εισαγωγή: Η νόσος του κορονοϊού 2019 (COVID-19) προκαλείται από τον κορονοϊό σοβαρού οξέος αναπνευστικού συνδρόμου τύπου 2, και μέχρι σήμερα έχει επιφέρει πάνω από πέντε εκατομμύρια θανάτους. Επιδημιολογικές και πειραματικές μελέτες έχουν δείξει ότι διαμεσολαβητές της φλεγμονής σχετίζονται με τη νόσο COVID-19.

Σκοπός: Η διερεύνηση της σχέσης των γενετικά καθορισμένων επιπέδων 35 κυτταροκινών σχετιζόμενων με τη φλεγμονή με τον κίνδυνο λοίμωξης από SARS-CoV-2 και τη σοβαρότητα νόσησης με COVID-19 πραγματοποιήθηκε με τη μεθοδολογία της Μεντελιανής τυχαιοποίησης (MT).

Υλικό και μέθοδος: Εφαρμόστηκε ανάλυση MT δύο δειγμάτων σε 87,870 ασθενείς με COVID-19, 17,992 ασθενείς με σοβαρή νόσο που χρειάστηκαν νοσηλεία και έως 2,210,804 άτομα στην ομάδα ελέγχου, Ευρωπαϊκής καταγωγής, από το συνασπισμό 'COVID-19 Host-Genetics-Initiative'. Επιλέχθηκαν ως βοηθητικές μεταβλητές μονο-νουκλεοτιδικοί πολυμορφισμοί σχετιζόμενοι με τα επίπεδα των κυτταροκινών στο αίμα που βρίσκονταν εγγύς του γονιδίου που κωδικοποιεί την κάθε κυτταροκίνη. Χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος στάθμισης με το αντίστροφο της διακύμανσης (IVW) και αναλύσεις ευαισθησίας (MR-Egger, MR Weighted-Median) προκειμένου να αξιολογηθούν οι παραδοχές της MT. Πραγματοποιήθηκε διόρθωση για πολλαπλές συγκρίσεις με τη μέθοδο Benjamini-Hochberg.

Αποτελέσματα: Βρέθηκε προστατευτική σχέση των γενετικά προκαθορισμένων επιπέδων της IL-18 (interleukin-18) και θετική συσχέτιση των IL-1ra (interleukin-1ra) και SeSelectin (E-selectin) με τον κίνδυνο νόσησης με COVID-19 και προστατευτική σχέση των MCSF (macrophage colony-stimulating factor) και sICAM (intercellular adhesion molecule-1) με τον κίνδυνο νοσηλείας μετά από νόσηση με COVID-19. Οι παραπάνω συσχετίσεις επιβεβαιώθηκαν στις αναλύσεις ευαισθησίας.

Συμπεράσματα: Είναι αναγκαία η επικύρωση των ευρημάτων της παρούσας μελέτης προκειμένου να υποστηριχθεί η πιθανή αξιοποίηση των συγκεκριμένων κυτταροκινών ως μοριακοί στόχοι φαρμάκων κατά της COVID-19.

eP23**ΜΕΛΕΤΗ ΕΥΡΥ-ΓΟΝΙΔΙΩΜΑΤΙΚΗΣ ΣΥΣΧΕΤΙΣΗΣ (GWAS) ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΝΟΣΟ COVID-19**

Αμπντου Μούσας¹, Αλέξανδρος Ασημακόπουλος¹, Ηρώ Ράπτη³, Άγγελος Λιόντος³, Μαρία Κοσμίδου³, Ειρήνη Χριστάκη³, Ιωάννης Γεωργίου⁵, Κωνσταντίνα Γκαρτζονίκα⁴, Ευάγγελος Ευαγγέλου¹, Ευαγγελία Ντζάνη^{1,2}, Χαράλαμπος Μηλιώνης³, Ιωάννα Τζουλάκη¹, Κωνσταντίνος Τσιλίδης¹.

1. Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, 45110 Ιωάννινα, Ελλάδα.

2. Πανεπιστημιακό Ερευνητικό Κέντρο, Ινστιτούτο Βιοεπιστημών, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, 45110 Ιωάννινα, Ελλάδα.

3. Τομέας Παθολογίας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, Α' Παθολογική Κλινική Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων.
4. Εργαστήριο Μικροβιολογίας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ιωαννίνων.
5. Εργαστήριο Γενετικής Ιατρικής, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, 45110 Ιωάννινα, Ελλάδα.

Εισαγωγή: Διάφορα γονίδια έχουν συσχετιστεί με τον κίνδυνο λοίμωξης από τον ιό SARS-COV-2 καθώς και με την σοβαρότητα της οξείας λοίμωξης που προκαλεί (νόσος COVID-19). Παρόμοιες γενετικές συσχετίσεις για την παρατεταμένη νόσο COVID-19 (σύνδρομο long-COVID) δεν έχουν πραγματοποιηθεί.

Σκοπός: Αναλύσαμε το γονιδίωμα ασθενών με συμπτώματα παρατεταμένης νόσου COVID-19 και τα συγκρίναμε με ασθενείς χωρίς συμπτώματα μετά το πέρας της οξείας λοίμωξης με σκοπό να αποκαλύψουμε περιοχές στο γονιδίωμα που σχετίζονται με αυξημένο κίνδυνο εμφάνισης παρατεταμένων συμπτωμάτων.

Μέθοδος: Αναλύσαμε ασθενείς με COVID-19 που νοσηλεύτηκαν στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ιωαννίνων από τον Νοέμβριο 2020 έως τον Μάιο 2021 και παρέιχαν πληροφορίες για συμπτώματα παρατεταμένης νόσου ή μη, κατά την επανεκτίμηση τους στους 3 μήνες μετά τη νοσηλεία τους. Συλλέχθηκε γενετικό υλικό και πραγματοποιήθηκε ευρυγονιδιωματική ανάλυση (GWAS) για 8.710.342 εκατομμύρια πολυμορφισμούς διορθώνοντας για φύλο, ηλικία και τις 10 πρώτες κύριες γενετικές συνιστώσες.

Αποτελέσματα: Από τους 200 ασθενείς (126 άνδρες / 74 γυναίκες, μέση ηλικία: 59.14±12.71 / 59.03±12.67 έτη) που νοσηλεύτηκαν με COVID-19, εντοπίστηκαν 77 περιπτώσεις με συμπτώματα του συνδρόμου long-COVID (40 άνδρες / 37 γυναίκες, μέση ηλικία: 59.24±12.64 / 59.61±12.77 έτη). Η ισχυρότερη σχέση εντοπίστηκε στο γονίδιο THSD7A (OR=3.89, p-value=2.56×10⁻⁴). Συνολικά, εντοπίστηκαν 19 ανεξάρτητοι γενετικοί τόποι με p-value<0.001.

Συμπεράσματα: Δεν εντοπίστηκαν ισχυρά στατιστικά σημαντικές σχέσεις στο δείγμα που εξετάστηκε, γεγονός που εξηγείται από τη μειωμένη στατιστική ισχύ του δείγματος. Η παρούσα μελέτη αποτελεί μέρος της μετα-ανάλυσης του συνασπισμού Covid-19 Host Genetics Initiative.

eP24

COVID-19 ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΒΙΑΚΗ ΑΝΤΟΧΗ: ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗΣ ΜΙΚΡΟΒΙΑΚΗΣ ΑΝΤΟΧΗΣ WHONET-GREECE (ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2018-ΜΑΡΤΙΟΣ 2021)

Πολέμης Μιχάλης¹, Μανδηλαρά Γεωργία², Παππά Όλγα¹, Ομάδα εργασίας μέλη του Δικτύου Επιτήρησης Μικροβιακής Αντοχής – WHONET-Greece³, Βατόπουλος Αλκιβιάδης², Τρυφινούλου Κυριακή¹

¹Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας, Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας, Βάρη

²Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

³ ΓΝ Ευαγγελισμός, Αθήνα; ΠΓΝ Αττικών, Αθήνα; ΓΝ Γεώργιος Παπανικολάου, Θεσσαλονίκη; ΠΓΝ Λάρισας, Λάρισα; ΠΓΝ Αχέπα, Θεσσαλονίκη; ΠΓΝ Ιωαννίνων, Ιωάννινα; ΓΝ Ελευσίνας Θριάσιο, Ελευσίνα; ΓΝ Άγιος Γεώργιος, Χανιά-Κρήτη; ΠΓΝ Αλεξανδρούπολης, Αλεξανδρούπολη

Εισαγωγή: Οι αλλαγές στις καθημερινές νοσοκομειακές πρακτικές λόγω της έλευσης της COVID-19 είναι πιθανό να έχουν επηρεάσει τα επίπεδα μικροβιακής αντοχής.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η εκτίμηση αυτής της πιθανής επίδρασης όπως αποτυπώθηκε από το Δίκτυο Επιτήρησης Μικροβιακής Αντοχής WHONET-Greece.

Υλικό: Χρησιμοποιήθηκαν δεδομένα ρουτίνας των τελευταίων τριών ετών από συνολικά 17.837 Gram+ και Gram- βακτηριακά καλλιεργήματα απομονωμένα από δείγματα αίματος και αναπνευστικού ασθενών νοσηλευόμενων σε εννέα νοσοκομεία αναφοράς για την COVID-19, εκπροσωπώντας και τις επτά υγειονομικές περιφέρειες της χώρας.

Μέθοδος: Τα δεδομένα χωρίστηκαν σε δύο περιόδους, Ιανουάριος 2018-Μάρτιος 2020 (προ COVID-19) και Απρίλιος 2020-Μάρτιος 2021 (COVID-19). Χρησιμοποιήθηκε η ανάλυση διακοπτόμενων χρονοσειρών προκειμένου να αξιολογηθούν οι διαφορές στο ρυθμό μεταβολής των επιπέδων μικροβιακής αντοχής πριν και μετά τις αλλαγές που επέφερε η έλευση της COVID-19.

Αποτελέσματα: Βρέθηκαν σημαντικές διαφορές στο ρυθμό μεταβολής των επιπέδων μικροβιακής αντοχής των καλλιεργημάτων: I. *Acinetobacter baumannii*, τόσο από αίμα όσο και από αναπνευστικό σε αμικασίνη, τιγκεκυκλίνη και κολιστίνη, II. *Klebsiella pneumoniae* τόσο από αίμα όσο και από αναπνευστικό σε μεροπενέμη και τιγκεκυκλίνη, III. *Pseudomonas aeruginosa* από δείγματα αναπνευστικού σε ιμιπενέμη, μεροπενέμη και λεβοφλοξασίνη, IV. *Staphylococcus aureus* στην οξακιλλίνη και V. *Enterococcus faecium* στα γλυκοπεπτίδια.

Συμπεράσματα: Η μελέτη, σε αυτό το αρχικό στάδιο, του τρόπου που μια νέα, παγκόσμια απειλή όπως η COVID-19 επηρεάζει την εδραιωμένη πανδημία της μικροβιακής αντοχής, μέσω εργαστηριακών δεδομένων ρουτίνας που συλλέγονται στο πλαίσιο ενός Δικτύου Επιτήρησης Μικροβιακής Αντοχής, παρέχει χρήσιμες πληροφορίες για το σχεδιασμό έγκαιρων παρεμβάσεων στο πλαίσιο προστασίας της δημόσιας υγείας.

eP25

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ RAPID AG ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟ ΚΟΡΩΝΟΪΟ (SARS-COV-2) ΠΟΥ ΔΙΕΞΗΧΘΗΣΑΝ ΣΕ ΚΕΝΤΡΑ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ (ΚΦΠΜ) ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΑ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΚΑΙ ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 25/1/21 – 5/12/21.

Σπυρίδης Ιωάννης¹, Τσέκου Αικατερίνη¹, Μήτρου Κωνσταντίνος¹

1. Ε.Ο.Δ.Υ – Τμήμα Μετακινούμενων Πληθυσμών - Αθήνα

Εισαγωγή: Ο Ε.Ο.Δ.Υ. με το πρόγραμμα «Ολοκληρωμένη επείγουσα παρέμβαση υγείας για την προσφυγική κρίση – PHILOS II» στοχεύει στη διασφάλιση της δημόσιας υγείας και στην κάλυψη των υγειονομικών αναγκών των προσφύγων και μεταναστών. Στο πλαίσιο αυτό στελεχώνει τις 34 δομές Φιλοξενίας και Υποδοχής προσφύγων (Κ.Φ.Π.Μ. και Κ.Υ.Τ.) ανά την επικράτεια με ιατρονοσηλευτικά κλιμάκια τα οποία ήταν υπεύθυνα για τη διεξαγωγή των ελέγχων.

Σκοπός: Σκοπός των ελέγχων rapid Ag στις Δομές Φιλοξενίας ήταν η προστασία της Δημόσιας Υγείας μέσω του έγκαιρου εντοπισμού (εβδομαδιαία παρακολούθηση επιδημιολογικών δεικτών) των πιθανών συρροών κρουσμάτων SARS-CoV-2.

Υλικό: Ως πληθυσμός στόχος ορίστηκαν οι ωφελούμενοι που διαμένουν σε Κ.Φ.Π.Μ. και Κ.Υ.Τ. που συνολικά αριθμούν περί τους 30.000 καθώς και οι εργαζόμενοι των φορέων που δραστηριοποιούνται στις Δομές Φιλοξενίας.

Μέθοδος: Για τη συλλογή των δειγμάτων δε χρησιμοποιήθηκε κάποια μεθοδολογία δειγματοληψίας καθώς οι έλεγχοι πραγματοποιούνταν με την εθελοντική προσέλευση των ωφελούμενων.

Αποτελέσματα: Κατά το διάστημα 25/1/21 – 5/12/21 στις 34 Δομές που δραστηριοποιείται το προσωπικό το προγράμματος PHILOS II διενεργήθηκαν 141.856 έλεγχοι rapid Ag εκ των οποίων προέκυψαν 2.522 θετικά αποτελέσματα (ποσοστό θετικότητας 1,8%)

Συμπεράσματα: Κρίνεται αναγκαία η συνέχιση των διαγνωστικών δράσεων στις Δομές Φιλοξενίας καθώς και η περαιτέρω ενίσχυση των κλιμακίων (εξοπλισμός και προσωπικό) για την αύξηση του αριθμού των ελέγχων rapid Ag.

eP26

ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΑΣΘΕΝΩΝ ΚΑΙ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΣΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ COVID 19.

Λαμπράκη Μαρία (Μαρίζα)¹, Πατεράκης Γιώργος², Βογιατζάκη Ειρήνη³, Κουτσιπετσιδής Βαΐτσης⁴, Χορτατζάκη Αικατερίνη⁵ Λαδάκη Ιωάννα⁶

¹ Προϊσταμένη ΜΕΘ/ ΜΕΘ covid, ΜΡΗ, MScBioethics, Γ.Ν. Αγ. Νικολάου, Κρήτη

² Γενικός Ιατρός, Π.Π.Ι Κάσου, Δωδεκάνησα

³ Νοσηλεύτρια, Εκπαιδευτικός, MSc ΔΜΥ, MSc Κριτική Παιδαγωγική και Εκπαίδευση Εκπαιδευτικών, Ηράκλειο, Κρήτη

⁴ Νοσηλεύτης Υπ. Αναισθητικού Γ.Ν. Ρεθύμνου, Κρήτη

⁵ Νοσηλεύτρια Τ.Ε Αναισθητικού Γ.Ν. Χανίων, Κρήτη

⁶ Προϊσταμένη Χειρουργείου Γ.Ν. Ρεθύμνου, Κρήτη

Εισαγωγή: Ο Aventis Donabetian υποστηρίζει ότι η ικανοποίηση των ασθενών είναι η σπουδαιότερη πηγή άντλησης πληροφοριών για την βελτίωση των υπηρεσιών υγείας. Συνήθως στα νοσηλευτικά ιδρύματα ο ασθενής ακολουθεί το πλάνο νοσηλείας χωρίς στο πλείστον των περιπτώσεων να ταυτίζει τις εξατομικευμένες ανάγκες και τις προσδοκίες του με αυτό.

Σκοπός: Η σύγκριση των απόψεων των ασθενών και νοσηλευτικού προσωπικού για την ποιότητα από την παρεχόμενη φροντίδα την οποία έλαβαν στα δημόσια νοσοκομεία της Κρήτης πριν και κατά την πανδημία Covid 19.

Μέθοδος-Υλικό: Στη μελέτη έλαβαν μέρος 313 νοσηλευτές που εργάζονταν στα έξι δημόσια νοσοκομεία της Κρήτης και 483 ασθενείς που νοσηλεύτηκαν για πάνω από τρεις ημέρες σε αυτά πριν και κατά την διάρκεια της πανδημίας Covid 19. Χρησιμοποιήθηκε ερωτηματολόγιο αυτοαναφοράς 20 ερωτήσεων κλειστού τύπου, που έχει χρησιμοποιηθεί και μετρηθεί για την αξιοπιστία και την εγκυρότητα του.

Αποτελέσματα: Στη σύγκριση των μέσων όρων μεταξύ των ερωτηματολογίων των ασθενών και προσωπικού. Παρατηρήθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά στην κλίμακα Νοσηλεία με τους ασθενείς να έχουν μέσο όρο $3,97 \pm 0,93$ και το προσωπικό $4,10 \pm 0,81$ ($p=0,045$), στην κλίμακα Ανακούφιση Πόνου (ασθενείς: $4,03 \pm 0,94$, Προσωπικό: $4,18 \pm 0,82$, $p=0,017$), στην κλίμακα Διαθέσιμος Χρόνος (Ασθενείς: $3,93 \pm 0,96$, Προσωπικό: $4,14 \pm 0,85$, $p=0,004$), στην κλίμακα συνέχεια νοσοκομειακής φροντίδας (ασθενείς: $3,90 \pm 0,96$, Προσωπικό: $4,11 \pm 0,91$, $p=0,005$) και στην κλίμακα Αποτελεσματικότητα (Ασθενείς $3,96 \pm 0,97$, προσωπικό: $4,12 \pm 0,82$, $p=0,014$)

Συμπεράσματα: Οι επαγγελματίες υγείας μπορούν να διαμορφώσουν έως ένα βαθμό την αντίληψη των ασθενών για τη παρεχόμενη φροντίδα και με τον τρόπο αυτό να συμβάλλουν σε διορθωτικές παρεμβάσεις. Η μέτρηση της ικανοποίησης των ασθενών παρέχει χρήσιμες πληροφορίες για τους τομείς της φροντίδας που χρίζουν βελτίωσης. Οι πληροφορίες των ασθενών, μπορεί να οδηγήσουν σε αλλαγές που θα οδηγήσουν σε συμμόρφωση προς τις θεραπευτικές οδηγίες, μείωση του χρόνου νοσηλείας τους και θα αυξήσουν την ικανοποίησή τους.

eP27

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΣΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ COVID 19. ΑΠΟΨΕΙΣ ΑΣΘΕΝΩΝ

Λαμπράκη Μαρία (Μαρίζα)¹, Πατεράκης Γιώργος², Βογιατζάκη Ειρήνη³, Κουτσιπετσιδής Βαϊτίσης⁴, Χορτατζάκη Αικατερίνη⁵ Λαδάκη Ιωάννα⁶

¹ Προϊσταμένη ΜΕΘ/ ΜΕΘ covid, ΜΡΗ, MScBioethics, Γ.Ν. Αγ. Νικολάου, Κρήτη

² Γενικός Ιατρός, Π.Π.Ι Κάσου, Δωδεκάνησα

³ Νοσηλεύτρια, Εκπαιδευτικός, MSc ΔΜΥ, MSc Κριτική Παιδαγωγική και Εκπαίδευση Εκπαιδευτικών, Ηράκλειο, Κρήτη

⁴ Νοσηλευτής Υπ. Αναισθ/κού Γ.Ν. Ρεθύμνου, Κρήτη

⁵ Νοσηλεύτρια Τ.Ε Αναισθ/κού Γ.Ν. Χανίων, Κρήτη

⁶ Προϊσταμένη Χειρουργείου Γ.Ν. Ρεθύμνου, Κρήτη

Εισαγωγή: Η Ικανοποίηση του ασθενή από την παρεχόμενη φροντίδα αποτελεί ένα από τους σημαντικότερους δείκτες μέτρησης της ποιότητας και της αξιολόγησης των υπηρεσιών υγείας.

Σκοπός: Η μέτρηση των απόψεων των ασθενών σχετικά με την ικανοποίηση από την νοσηλευτική φροντίδα την οποία έλαβαν στα Νοσηλευτικά τμήματα των δημόσιων νοσοκομείων της Κρήτης πριν και κατά την πανδημία Covid 19.

Μέθοδος-Υλικό: Στη μελέτη έλαβαν μέρος 483 οι ασθενείς που νοσηλεύτηκαν στα τμήματα του Παθολογικού και Χειρουργικού τομέα έξι δημόσιων νοσοκομείων της Κρήτης πριν και κατά την διάρκεια της πανδημίας Covid 19. Χρησιμοποιήθηκε ερωτηματολόγιο αυτοαναφοράς 20 ερωτήσεων κλειστού τύπου, που έχει χρησιμοποιηθεί και μετρηθεί για την αξιοπιστία και την εγκυρότητα του.

Αποτελέσματα: Στην έρευνα συμμετείχαν 483 ασθενείς οι οποίοι νοσηλεύονταν στα δημόσια νοσοκομεία της Κρήτης για πάνω από τρεις ημέρες. Οι 281 ήταν γυναίκες (59,2%) και έγγαμοι οι 255 (54%). Η υψηλότερη μέση τιμή (4) βρέθηκε στις κλίμακες ανταπόκριση, νοσηλεία, ανακούφιση του πόνου, σεβασμός, ευγένεια/φιλικότητα, αποτελεσματικότητα. Σε χαμηλότερες κλίμακες βρέθηκαν το φαγητό (3,4) ο διαθέσιμος χρόνος (3,5), η ξεκούραση-ύπνος (3,2).

Συμπεράσματα: Τα αποτελέσματα συγκλίνουν με εκείνα άλλων μελετών. Ο αριθμός των δημοσιευμένων μελετών που αφορούν την ικανοποίηση του ασθενή καταδεικνύει την αναγκαιότητα ύπαρξης ενός μοντέλου θεραπείας, το οποίο θα δίνεται έμφαση στις εξατομικευμένες ανάγκες αλλά και τις προσδοκίες του ασθενή και της οικογένειας του αναφορικά με την θεραπεία του και αυτό θα οδηγήσει σε θετική έκβαση της γενικότερη πορεία της υγείας του.

eP28

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ COVID-19: ΜΙΑ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΩΝ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΕΩΝ.

Ταλιμτζή Περσεφόνη¹, Ντόλκερας Αντώνιος², Μπουγιούκας Κωνσταντίνος¹, Παγκαλίδου Ειρήνη¹, Ουρανίδης Ανδρέας³, Δαρδαβέσης Θεόδωρος¹, Χάιδις Άννα-Μπεττίνα¹

¹ Εργαστήριο Υγιεινής, Κοινωνικής - Προληπτικής Ιατρικής και Ιατρικής Στατιστικής, Τμήμα Ιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκη

² Τμήμα Βιολογίας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκη

³ Τομέας Φαρμακευτικής Τεχνολογίας, Τμήμα Φαρμακευτικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκη

Εισαγωγή: Η νέα μορφή κορονοϊού (SARS-CoV-2) αποτελεί μια σημαντική και επείγουσα απειλή για την παγκόσμια υγεία, καθώς οι εξάρσεις τέτοιων ιών επιβαρύνουν το σύστημα υγείας σημαντικά. Ένας τρόπος να μετριαστεί η επιβάρυνση αυτή, είναι η αποτελεσματική πρόγνωση της νόσου και της σοβαρότητας της με τη χρήση κατάλληλων προγνωστικών μοντέλων. Λόγω του αυξημένου αριθμού προγνωστικών μοντέλων για την COVID-19, είναι απαραίτητο οι συστηματικές ανασκοπήσεις (ΣΑ) προγνωστικών μοντέλων να παρουσιάζουν με διαφάνεια και αμεροληψία τα μοντέλα αυτά ώστε οι κλινικοί ιατροί να μπορούν να βασιστούν σε αυτές για την επιλογή του κατάλληλου μοντέλου.

Σκοπός: Η αξιολόγηση της πληρότητας και της ποιότητας καταγραφής των ΣΑ προγνωστικών μοντέλων για την COVID-19.

Υλικό: Όλες οι ΣΑ προγνωστικών μοντέλων πάνω στην COVID-19.

Μέθοδος: Έγινε αναζήτηση των ΣΑ προγνωστικών μοντέλων πάνω στην COVID-19 στις βάσεις δεδομένων MEDLINE, Scopus, Cochrane Database of Systematic Reviews και epistemonikos.org μέχρι και το τέλος του 2021.

Αποτελέσματα: Οχτώ ΣΑ περιείχαν από 3 έως 70 μελέτες με προγνωστικά μοντέλα για την πρόβλεψη του κινδύνου θανάτου, της σοβαρής εξέλιξης της νόσου, της εισαγωγής στη μονάδα εντατικής θεραπείας, του μηχανισμού αερισμού ή διασωλήνωσης. Δύο ΣΑ δεν παρείχαν καθόλου πληροφορίες για τον πληθυσμό και το μέγεθος δείγματος των προγνωστικών μοντέλων. Μόνο οι μισές ΣΑ είχαν καταγεγραμμένο πρωτόκολλο σε κάποιο καταθετήριο μελετών το οποίο ήταν προσβάσιμο.

Συμπεράσματα: Οι ΣΑ προγνωστικών μοντέλων θα πρέπει να συμμορφώνονται σε συγκεκριμένα κριτήρια πληρότητας και ποιότητας, έτσι ώστε οι κλινικοί γιατροί να μπορούν να βασίζονται σε αυτές για να επιλέξουν το κατάλληλο προγνωστικό μοντέλο για χρήση σε κάθε μεμονωμένο ασθενή.

eP29

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΕΙΑΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΑΥΤΟΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19 ΜΕ ΧΡΗΣΗ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΜΟΝΤΕΛΩΝ

Έγγραφο Βασιλική (1), Ρούσσοι Σωτήριος (1), Τσιόδρας Σωτήριος (2), Χατζάκης Άγγελος (1), Σύψα Βάνα (1)

(1) Εργαστήριο Υγιεινής, Επιδημιολογίας και Ιατρικής Στατιστικής, Ιατρική Σχολή, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα

(2) Δ' Παθολογική Κλινική ΠΓΝ «Αττικόν», Ιατρική Σχολή, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα

Εισαγωγή: Ο έλεγχος για τον εντοπισμό ασυμπτωματικών ατόμων με SARS-CoV-2 είναι σημαντικός για τον περιορισμό της μετάδοσης. Τον Απρίλιο του 2021 ξεκίνησε ευρεία διεξαγωγή αυτοδιαγνωστικών ελέγχων (self-tests) στην Ελλάδα.

Σκοπός: Η εκτίμηση της επίδρασης των self-tests στην πορεία της πανδημίας COVID-19 στην Ελλάδα με χρήση μαθηματικών μοντέλων.

Υλικό: Ο ημερήσιος αριθμός κρουσμάτων COVID-19 προήλθε από τον ΕΟΔΥ και εκτιμήσεις παραμέτρων (π.χ. διάρκεια λανθάνουσας περιόδου) από εργασία των Sypsa et al (2020).

Μέθοδος: Εφαρμόστηκε μοντέλο Susceptible-Exposed-Infectious-Diagnosed-Recovered. Για την περίοδο εφαρμογής των self-tests, εξετάστηκαν 3 σενάρια για το ποσοστό ασυμπτωματικών που διαγιγνώσκονται ημερησίως (0.8%, 3%, 5%) και συγκρίθηκαν με σενάριο στο οποίο δεν διενεργούνται self-tests (0%). Υποτέθηκε ότι οι ασυμπτωματικοί διαγιγνώσκονται μόνο μέσω self-tests και ότι οι διαγνωσμένοι απομονώνονται αποτελεσματικά.

Αποτελέσματα: Εκτιμάται ότι, με τα σενάρια 0.8%, 3% και 5%, την πρώτη εβδομάδα εφαρμογής των self-tests, η μέση αύξηση του ποσοστού ημερήσιων διαγνώσεων είναι 4%, 14% και 22%, αντίστοιχα (738, 2596 και 4090 διαγνώσεις ασυμπτωματικών/ημέρα), ενώ ένα μήνα μετά την έναρξή τους, εκτιμάται μείωση των νέων μολύνσεων κατά 17%, 50% και 69%, αντίστοιχα, σε σύγκριση με απουσία self-tests. Ο αριθμός των διαγνωσμένων ασυμπτωματικών στο σενάριο 0.8% προσεγγίζει τον αριθμό των επιβεβαιωμένων κρουσμάτων που προέκυψαν από αυτοδιαγνωστικό έλεγχο τον Απρίλιο-Μάιο 2021.

Συμπεράσματα: Βάσει του μοντέλου, τα self-tests, στα επίπεδα που χρησιμοποιήθηκαν την άνοιξη του 2021 στην Ελλάδα, οδηγούν σε περιορισμό της μετάδοσης. Περαιτέρω αύξηση της διάγνωσης ασυμπτωματικών μπορεί να συνεισφέρει σημαντικά στην μείωση της επίπτωσης της COVID-19, εφόσον εφαρμόζεται δραστική απομόνωση κρουσμάτων.

eP30

ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣΥΝΗ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19

Σακελλάρη Ευανθία, Κουτεντάκης Κωνσταντίνος, Λάγιου Αρετή

Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Εισαγωγή: Η παραπληροφόρηση μέσω του διαδικτύου αποτελεί ένα σοβαρό πρόβλημα Δημόσιας Υγείας. Κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19, το ζήτημα αυτό έχει λάβει μεγάλες και επικίνδυνες διαστάσεις. Η ψηφιακή εγγραμματοσύνη για την υγεία είναι σημαντική και απαιτεί δεξιότητες κριτικής σκέψης για τη διαχείριση των πληροφοριών που υπάρχουν στο διαδίκτυο σχετικά με την ποιότητα και την αξιοπιστία τους.

Σκοπός: Η παρούσα έρευνα πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της διεθνούς μελέτης "COVID-HL" με σκοπό τη διερεύνηση της ψηφιακής εγγραμματοσύνης στην υγεία των φοιτητών.

Υλικό – Μέθοδος: Για τη συλλογή των δεδομένων, χρησιμοποιήθηκε ένα διαδικτυακό ερωτηματολόγιο. Στη μελέτη συμμετείχαν φοιτητές ενός από τα μεγαλύτερα Πανεπιστήμια της Ελλάδας.

Αποτελέσματα: Στη μελέτη συμμετείχαν 604 φοιτητές (μέση ηλικία 24.3, 73.3% γυναίκες). Το 28% απάντησαν ότι τους είναι «δύσκολο ή πολύ δύσκολο» να βρουν τις ακριβείς πληροφορίες, τις οποίες ψάχνουν και το 45.1% απάντησαν ότι τους είναι «δύσκολο ή πολύ δύσκολο» να αποφασίσουν αν οι πληροφορίες είναι έγκυρες ή όχι. Επίσης, το 25.6% των φοιτητών, δυσκολεύεται να εφαρμόσει, στην καθημερινή ζωή, τις πληροφορίες που βρίσκει, ενώ το 16.3% να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες ώστε να πάρει αποφάσεις σχετικά με την υγεία τους.

Συμπεράσματα: Υπάρχει η ανάγκη για την ενίσχυση των δεξιοτήτων ψηφιακής εγγραμματοσύνης στους φοιτητές μέσω κατάλληλων προγραμμάτων προαγωγής της υγείας. Είναι σκόπιμο να συμμετέχουν τόσο στο σχεδιασμό, όσο και στην υλοποίηση, αλλά και στην αξιολόγηση των προγραμμάτων αυτών οι ίδιοι οι φοιτητές ώστε να ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες τους, αλλά και για την επίτευξη καλύτερων αποτελεσμάτων.

eP31

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΔΡΑΣΕΩΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΙΓΑΛΕΩ

Σαμαρά Κυπαρισσένια^{1,2}, Μάνδρος Ηλίας², Ανδρή Ελισάβετ¹, Σακελλάρη Ευανθία¹, Σκαναβή Κωνσταντίνα¹, Λάγιου Αρετή¹.

1. Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας, Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής (ΠαΔΑ)

2. Δ/ση Κοινωνικής Προστασίας, Δήμος Αιγάλεω

Εισαγωγή: Η Διεύθυνση Κοινωνικής Προστασίας (ΔΚΥ) είναι αρμόδια για το σχεδιασμό και την εφαρμογή της κοινωνικής πολιτικής για την προστασία και προαγωγή της δημόσιας υγείας στην περιοχή του Δήμου.

Σκοπός: Η ανάδειξη της σημασίας της συμμετοχικής διαδικασίας μέσω της αποτύπωσης, ιεράρχησης και αξιολόγησης των παρεχόμενων υπηρεσιών της ΔΚΥ κατά την πανδημία.

Υλικό-Μέθοδος: Στο πλαίσιο της συμμετοχικής διαδικασίας αξιολογήθηκαν 2.887 αιτήματα πολιτών τα οποία εκφράστηκαν από το Μάρτιο του 2020 έως το Φεβρουάριο του 2021 μέσω τηλεφωνικών κλήσεων, ηλεκτρονικών μηνυμάτων, τηλεφωνικών γραπτών μηνυμάτων, μηνυμάτων μέσω σελίδων κοινωνικής δικτύωσης του δήμου καθώς και προσωπικών επαφών. Τα αιτήματα αξιολογήθηκαν από ομάδα εργασίας στην οποία συμμετείχαν επισκέπτες υγείας, ψυχολόγοι και κοινωνικοί λειτουργοί.

Αποτελέσματα: Βάσει της αξιολόγησης και της ιεράρχησης αναγκών αναπτύχθηκαν δράσεις που αφορούσαν σε: 1) συμβουλευτική και ψυχοκοινωνική στήριξη μέσω τηλεδιασκέψεων (40 ωφελούμενοι), 2) καθημερινή σίτιση (450 οικογένειες) 3) μηνιαία διανομή ειδών πρώτης ανάγκης (1300 οικογένειες) 4) κατ'οίκον διανομή ειδών παντοπωλείου (660 οικογένειες) 5) κατ'οίκον συνταγογράφηση (144 οικογένειες), 6) κατ'οίκον επισκέψεις σε ΑΜΕΑ (130), 7) «street working» (45 άστεγοι) 8) τηλεφωνική διεκπεραίωση χορήγησης επιδομάτων (1112) και 9) «βοήθεια στο σπίτι» (204 οικογένειες). Στην υλοποίηση των δράσεων συνεργάστηκαν δημόσιοι φορείς υγείας, τοπικές επιχειρήσεις, ενώ κρίσιμης σημασίας ήταν η συμβολή του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

Συμπεράσματα: Η εμπειρία που αποκτήθηκε, αναδεικνύει την σημασία της συμμετοχικής διαδικασίας στην ανάπτυξη, στην υλοποίηση και στη βιωσιμότητα δράσεων και προγραμμάτων προστασίας και προαγωγής υγείας στην τοπική κοινωνία.

eP32

ΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΥΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΕ Β' ΒΑΘΜΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Καπλάνη Αθανασία¹, Ξυδέα-Κικεμένη Αναστασία²

1. Νοσηλεύτρια Msc, Γ.Ν. Σύρου «Βαρδάκειο και Πρώιο»
2. Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Επαγγελματικής Υγείας Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Εισαγωγή: Η υγεία των εργαζομένων σχετίζεται άμεσα με την εργασία τους με αμφίδρομη σχέση καθώς η υγεία επηρεάζεται από τις συνθήκες εργασίας και η απόδοση στην εργασία από την υγεία των εργαζομένων. Η σημασία επομένως της εκτίμησης του επιπέδου της υγείας των επαγγελματιών υγείας είναι μεγάλη.

Σκοπός: Ο σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν η αποτύπωση του επιπέδου υγείας των εργαζομένων σε ένα δευτεροβάθμιο γενικό νοσοκομείο της Ελλάδας και η ανάδειξη της σχέσης μεταξύ της υγείας και συγκεκριμένων δημογραφικών μεταβλητών, που σχετίζονται με την εργασία.

Υλικό και μέθοδος: Το υλικό της μελέτης αποτέλεσαν οι εργαζόμενοι και των τριών υπηρεσιών (ιατρική, νοσηλευτική και διοικητική) του Γενικού Νοσοκομείου Σύρου κατά την περίοδο Ιουλίου-Αυγούστου 2020. Ως εργαλείο μέτρησης του επιπέδου υγείας χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο SF-36 και ερωτηματολόγιο δημογραφικών και εργασιακών χαρακτηριστικών και χρόνιων προβλημάτων υγείας.

Αποτελέσματα: Οι γυναίκες αποτέλεσαν την πλειοψηφία των συμμετεχόντων (70,9%). Μέσος όρος ηλικίας και για τα δύο φύλα ήταν τα 44,9± 9,58 έτη. Το 61,8% των συμμετεχόντων ήταν έγγαμοι και το 75% γονείς. Το 66% ήταν μη ή πρώην καπνιστές ενώ η κατανάλωση αλκοόλ ήταν πολύ χαμηλή. Στα αποτελέσματα της κλίμακας SF-36, παρατηρήθηκαν σχετικά υψηλές τιμές και για τις 8 διαστάσεις της υγείας. Ωστόσο, σε υψηλότερο επίπεδο κυμάνθηκε η σωματική λειτουργικότητα και πιο χαμηλό η ζωτικότητα. Στατιστικά σημαντικές διαφοροποιήσεις, σε επίπεδο στατιστικής σημαντικότητας $\alpha=0,05$, παρατηρήθηκαν στο επίπεδο της σωματικής λειτουργικότητας σε σχέση με το φύλο, την ειδικότητα και την υπηρεσία απασχόλησης. Για την ίδια διάσταση, εντοπίστηκαν αρνητικές συσχετίσεις με την ηλικία, τα συνολικά έτη προϋπηρεσίας και τα έτη προϋπηρεσίας στον συγκεκριμένο χώρο ενώ θετική συσχέτιση παρατηρήθηκε με το επίπεδο εκπαίδευσης. Αρνητική συσχέτιση παρατηρήθηκε και μεταξύ της υπηρεσίας και του σωματικού πόνου. Τέλος, στατιστικά σημαντικές θετικές συσχετίσεις παρατηρήθηκαν μεταξύ των 8 διαστάσεων της υγείας και αρνητικές μεταξύ των 8 διαστάσεων και της συχνότητας εμφάνισης διαφόρων διαταραχών και προβλημάτων υγείας.

Συμπεράσματα: Το επίπεδο υγείας από τις 8 διαστάσεις που μελετήθηκαν κρίνεται ως αρκετά καλό. Η ηλικία και τα έτη υπηρεσίας συσχετίζονται αρνητικά με τη σωματική λειτουργικότητα ενώ το επίπεδο εκπαίδευσης θετικά. Η ίδια διάσταση της υγείας εμφανίζει καλύτερα επίπεδα στους άνδρες και τους μη νοσηλευτές. Ο σωματικός πόνος εμφανίζει χειρότερα επίπεδα στη νοσηλευτική υπηρεσία. Το σύνολο των 8 διαστάσεων συσχετίζεται αρνητικά με τη συχνότητα εμφάνισης αναφερόμενων διαταραχών και προβλημάτων υγείας.

eP33

ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ SARS-CoV-2 ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΛΥΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΥΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΩΝ ΣΥΜΠΥΚΝΩΣΗΣ

Διαμάντη Χριστίνα¹, Νούσης Λάμπρος¹, Μποζίδης Πέτρος¹, Σημαντήρης Νικόλαος², Παντελή Ειρήνη³, Αλιβερτής Δημήτρης³, Γκαρτζονίκα Κωνσταντίνα¹, Ντζάνη Ευαγγελία¹.

1: Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιωάννινα

2: Τμήμα Πληροφορικής, Ιόνιο Πανεπιστήμιο, Κέρκυρα

3: Τμήμα Βιολογικών Εφαρμογών & Τεχνολογιών, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιωάννινα

Εισαγωγή: Η παρακολούθηση των λυμάτων αποτελεί πλέον πολύτιμο εργαλείο για την επιδημιολογική επιτήρηση του SARS-CoV-2. Χρησιμοποιούνται διαφορετικά πρωτόκολλα συμπύκνωσης στοχεύοντας την επιτυχή απομόνωση του ιού από τα λύματα. Μεταξύ αυτών είναι η κροκίδωση με τη χρήση αποβουτυρωμένου γάλακτος (Skimmed milk flocculation) και η κατακρήμνιση με την χρήση πολυαιθυλενογλυκόλης (PEG).

Σκοπός: Στόχος της παρούσας μελέτης είναι η σύγκριση των δύο μεθόδων συμπύκνωσης και η ανάδειξη εκείνης με την καλύτερη ανάκτηση (recovery rate) μέσω της ποσοτικοποίησης των αποτελεσμάτων.

Υλικά/Μέθοδοι: Κατά το χρονικό διάστημα Φεβρουάριος – Δεκέμβριος 2021 λήφθηκαν 24ωρα δείγματα από την Είσοδο του Βιολογικού Καθαρισμού των Ιωαννίνων και επεξεργάστηκαν με τις δυο μεθόδους. Ακολούθησε η απομόνωση του ιικού γονιδιωματος και τέλος η μοριακή ανίχνευση του SARS-CoV-2 μέσω της RT-PCR.

Αποτελέσματα: Με την ποσοτικοποίηση των αποτελεσμάτων από τη RT-PCR αποδείχθηκε ότι η μέθοδος συμπύκνωσης με τη χρήση PEG, παρουσιάζει σημαντικά υψηλότερη ευαισθησία ανίχνευσης σε σχέση με αυτή της SMF. Συγκεκριμένα, από τα 40 δείγματα που συλλέχθηκαν και συμπυκνώθηκαν με SMF, τα 18 δεν κατόρθωσαν να ανιχνεύσουν το ιικό γονιδίωμα (περίπου το 40%), όταν τα αντίστοιχα δείγματα με τη χρήση PEG ήταν θετικά στο ιικό φορτίο. Επίσης, στις περιπτώσεις όπου υπήρχε ανίχνευση του ιικού φορτίου και με τις δύο τεχνικές, η διαφορά των ποσοτικοποιημένων αποτελεσμάτων ήταν ιδιαίτερα υψηλή.

Συμπεράσματα: Η συμπύκνωση με τη χρήση PEG φαίνεται να είναι ιδιαίτερα πιο αποτελεσματική σε σχέση με αυτή της SMF. Τα αποτελέσματα αυτά τονίζουν τη σημασία της περαιτέρω διερεύνησης για τις μεθόδους συμπύκνωσης και τη δημιουργία ακριβέστερων πρωτοκόλλων με στόχο την αποτελεσματική επιδημιολογική επιτήρηση μέσω των λυμάτων.

eP34

Η ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΟΥ SARS-COV-2 ΣΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΝΕΠΕΞΕΡΓΑΣΤΩΝ ΛΥΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΛΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΩΣ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΕΓΚΑΙΡΗΣ ΠΡΟΓΝΩΣΗΣ.

Χοχλάκης Δημοσθένης^{1,2}, Σανδαλάκης Βασίλειος¹, Ξυλούρη Αλεξάνδρα¹, Κοτσιφάκη Χριστίνα³, Καλησπέρη Δέσποινα³, Βιογιατζή Χρύσα⁴, Σηφακάκη Κρυσταλλία⁵, Μαρτιμιανάκη Ελευθερία⁶, Αρετή Κοκκινομαγουλά^{1,2}, Δασκαλάκη Μαρία-Όλγα³, Κουτσολιούτσου Αναστασία⁷, Ψαρουλάκη Άννα^{1,2}

¹Εργαστήριο Κλινικής Μικροβιολογίας και Μικροβιακής Παθολογίας, Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Βούτες – Σταυράκια, 71110, Ηράκλειο, Κρήτη

²Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας Κρήτης, Βούτες – Σταυράκια, 71110, Ηράκλειο, Κρήτη

³Δημοτική Εγκατάσταση Επεξεργασίας Λυμάτων Χανίων, Χανιά, Κρήτη

⁴Δημοτική Εγκατάσταση Επεξεργασίας Λυμάτων Ρεθύμνου, Ρέθυμνο, Κρήτη

⁵Δημοτική Εγκατάσταση Επεξεργασίας Λυμάτων Ηρακλείου, Ηράκλειο, Κρήτη

⁶Δημοτική Εγκατάσταση Επεξεργασίας Λυμάτων Αγίου Νικολάου, Άγιος Νικόλαος, Κρήτη

⁷Τμήμα Περιβαλλοντικής Υγείας και Επιτήρησης Διακοπής Καπνίσματος, Διεύθυνση Επιδημιολογίας και Πρόληψης Μη Μεταδοτικών Νοσημάτων και Τραυματισμών, Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας, Χειμάρρας 6, 15125, Μαρούσι Αττικής

Εισαγωγή: Ο ιός SARS-CoV-2 απεκκρίνεται με τα κόπρανα προτού οι ασθενείς εμφανίσουν συμπτώματα. Η ανίχνευση της παρουσίας του στα λύματα μπορεί να χρησιμεύσει ως δείκτης εμφάνισης και εξάπλωσής του στην κοινότητα.

Σκοπός: Το ΠΕΔΥ Κρήτης συμμετέχει στο Εθνικό Δίκτυο Επιδημιολογίας Λυμάτων για τον SARS-CoV-2 κάτω από την ομπρέλα του ΕΟΔΥ. Σκοπός είναι η ανίχνευση του ιού στα λύματα ως εργαλείο έγκαιρης πρόγνωσης των κρουσμάτων.

Υλικό: Από τον Νοέμβριο του 2020 συλλέγονται δείγματα ενός λίτρου ανεπεξέργαστων λυμάτων με αυτόματους δειγματολήπτες τρεις φορές εβδομαδιαίως από τέσσερις Δημοτικές Επιχειρήσεις της Κρήτης (Χανίων, Ρεθύμνης, Ηρακλείου και Αγίου Νικολάου).

Μέθοδος: Ο ιός συγκεντρώνεται (φίλτρα 10kD), απομονώνεται (AllPrep PowerViral DNA/RNA kit), ανιχνεύεται μοριακά (Water-Sars-Cov-2 Real-time PCR kit - ανιχνεύει τα N1 και N2 γονίδια του ιού) και ποσοτικοποιείται με την χρήση του Ευρωπαϊκού EURM-019 standard.

Τα δείγματα ελέγχονται και για φυσικο-χημικές παραμέτρους.

Για την ανίχνευση σχέσης μεταξύ ιικού φορτίου στα λύματα και αριθμού κρουσμάτων πραγματοποιήθηκαν παραμετρική στατιστική ανάλυση, μη παραμετρικές αναλύσεις μη γραμμικής παλινδρόμησης και ανάλυσης διασποράς και χρησιμοποιήθηκε αλγόριθμος μηχανικής μάθησης.

Αποτελέσματα: Έως τώρα έχουν αναλυθεί 511 δείγματα (Χανιά 136, Ρέθυμνο 118, Ηράκλειο 132, Άγιος Νικόλαος 125).

Καταγράφηκε μεγάλη διακύμανση των φυσικοχημικών παραμέτρων.

Αποδείχτηκε στατιστικά σημαντική συσχέτιση μεταξύ ιικού φορτίου και κρουσμάτων. Βρέθηκε στατιστικά σημαντικό διάστημα πρόβλεψης μεταξύ της αύξησης του ιικού φορτίου στα λύματα και της αποτύπωσής του στον πληθυσμό.

Συμπεράσματα: Καταφέραμε να προβλέψουμε σχεδόν κάθε αύξηση των ανθρώπινων κρουσμάτων σχεδόν μια εβδομάδα πριν συμβεί αυτό. Το μοντέλο που κατασκευάστηκε θα μπορούσε να εφαρμοστεί και σε άλλες μολυσματικές ασθένειες ως εργαλείο πρόβλεψης και πρόληψης.

eP35

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ NON-COVID – 19 ΝΟΣΗΡΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΔΟΜΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ταραντίλης Φίλιππος, Κονδύλης Ηλίας, Μπένοσ Αλέξης

Εργαστήριο Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, Γενικής Ιατρικής και Έρευνας Υπηρεσιών Υγείας, Ιατρική ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη

Εισαγωγή: Η διασφάλιση της έγκαιρης και πλήρους πρόσβασης σε φροντίδα υγείας εν μέσω πανδημίας αποτελεί πρόκληση για τα συστήματα υγείας παγκοσμίως. Τα συστήματα υγείας, επικεντρώνοντας την προσοχή και τους διαθέσιμους πόρους τους στην αντιμετώπιση της COVID-19 νοσηρότητας, τείνουν, για μια σειρά από λόγους, να «παραμελούν» την παροχή αναγκαίων υπηρεσιών υγείας.

Σκοπός: Η συγκριτική ανάλυση της χρήσης των Υπηρεσιών Υγείας στις Δημόσιες Δομές Υγείας πριν και κατά τη διάρκεια της πανδημίας.

Υλικό: Τα δεδομένα της έρευνας προέρχονται από το Σύστημα Επιχειρηματικής Ευφυΐας (BI) του Υπουργείου Υγείας.

Μέθοδος: Σύγκριση χρήσης Υπηρεσιών Υγείας (9 επιλεγμένοι δείκτες) 2020 και 2021 (έως Ιούνιο) με την τριετία προ πανδημίας (2017-2019), βασιζόμενη σε περιγραφική στατιστική και έλεγχο υποθέσεων.

Αποτελέσματα: Στην ΠΦΥ, οι τακτικές επισκέψεις μειώνονται κατά 26,04% (2020) και 34,18% (2021), οι επείγουσες επισκέψεις κατά 20,14% και 30,63% αντίστοιχα, οι επισκέψεις για συνταγογράφηση κατά 5,49% και 13,55%, το σύνολο των επισκέψεων κατά 24,57% (95%CI: 34,95%-14,19%) και 33,98% (95%CI: 39,62%-28,35%). Στα Νοσοκομεία, οι εισαγωγές μειώνονται κατά 18,06% και 21,91%, οι επισκέψεις στα ΤΕΠ κατά 31,84% και 35,43%, ο αριθμός των εξωτερικών ασθενών κατά 34,32% και 34,75%, το σύνολο των εξετασθέντων κατά 33,32% (95%CI: 47,29%-19,35%) και 34,87% (95%CI: 44,57%-25,18%) και οι χειρουργικές επεμβάσεις κατά 24,45% (95%CI: 39,13%-9,77%) και 36,74% (95%CI: 43,3%-30,18%).

Συμπεράσματα: Η επικέντρωση του Ελληνικού Συστήματος Υγείας στην αντιμετώπιση της COVID-19 προκάλεσε στατιστικά σημαντική μείωση ($p < 0.001$) της χρήσης υπηρεσιών υγείας στο ΕΣΥ, με ενδεχόμενες σοβαρότατες συνέπειες στο επίπεδο υγείας του πληθυσμού. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, κρίνεται επιβεβλημένη η ανακατανομή των πόρων προς αναγκαίες υπηρεσίες υγείας και η άμεση αντιμετώπιση των συσσωρευμένων ανικανοποίητων αναγκών φροντίδας υγείας.

eP36

ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19 ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΓΕΝΗ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΤΟΥ ΜΑΣΤΟΥ.

Χούση Πολυξένη¹, Τάγκου Μαρία², Πρέζα Βασιλική¹, Καραμαγκιώλης Σπύρος³

1 Νοσηλεύτρια, Κέντρο Υγείας Αγρινίου 2 Νοσηλεύτρια, Γενικό Νοσοκομείο "Γ. Γεννηματάς" Θεσσαλονίκης 3 Ιατρός Παθολόγος, Κέντρο Υγείας Αγρινίου

Εισαγωγή – Σκοπός: Ο καρκίνος του μαστού (ΚΜα) είναι ο συχνότερος γυναικολογικός καρκίνος και αποτελεί παγκοσμίως τη δεύτερη κύρια αιτία θανάτου στις γυναίκες. Η πρωτογενής πρόληψη μέσω της μαστογραφίας (ΜΓ) συμβάλει σημαντικά στη μείωση της νοσηρότητας και της θνησιμότητας. Σκοπός της μελέτης είναι να αναφερθούν οι επιπτώσεις που επέφερε η πανδημία Covid 19 στη συμπεριφορά και στις στάσεις των γυναικών σχετικά με την πρωτογενή πρόληψη του καρκίνου του μαστού.

Υλικό – Μέθοδος: Σε ευκαιριακό δείγμα 181 γυναικών (Γ) ηλικίας 40 έως 69 ετών με ελεύθερο ιστορικό ΚΜα που προσήλθαν στο ΚΥ Αγρινίου από τον Μάρτιο του 2020 ως τον Σεπτέμβριο του 2021 δόθηκε ανώνυμο γραπτό ερωτηματολόγιο με 7 ερωτήσεις κλειστού τύπου σχετικά με την διενέργεια ΜΓ για τον προληπτικό έλεγχο του ΚΜα. Οι ασθενείς χωρίστηκαν σε 3 ηλικιακές ομάδες: Α) 40 – 49 ετών (41Γ), Β) 50 – 59 ετών (67Γ) και Γ) 60 – 69 ετών (73Γ) και σε 2 υποομάδες πλήρως εμβολιασμένοι (ΠΕ) και μη εμβολιασμένοι (ΜΕ).

Αποτελέσματα: Πριν τον ΠΕ, το 64,1% του συνόλου (116/181) ανέβαλλαν την ΜΓ. Ανά ηλικιακή ομάδα: στην Α) το 65,9% (27/41), στην Β) το 56,7% (38/67) και στην Γ) το 69,9% (51/73). Στην συνέχεια, από τις 116Γ οι 78 (67,2%) έκαναν ΠΕ. Εξ' αυτών οι 56 (71,8%) έκαναν ΜΓ. Από τις 38 ΜΕ (32,8%) οι 12 (31,6%) έκαναν ΜΓ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Δημόσιας Υγείας 2022

Ευ ζην: ο αένανος στόχος της Δημόσιας Υγείας

Προκλήσεις και προοπτικές στη μετά Covid-19 εποχή

28 Φεβρουαρίου -

02 Μαρτίου 2022

Ξενοδοχείο
Royal Olympic
Αθήνα

Συμπεράσματα: Η πρόληψη του ΚΜα κατέχει κυρίαρχο ρόλο στην καταπολέμηση της νόσου. Η πανδημία COVID-19 έπαιξε ουσιαστικό αρνητικό ρόλο με την τροποποίηση της συμπεριφοράς και της ευαισθητοποίησης των γυναικών μέσω της αναβολής της ΜΓ.

eP37

ΕΠΙΠΟΛΑΣΜΟΣ ΤΗΣ COVID-19 ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΨΩΡΙΑΣΗ ΜΕΤΑ ΤΟ 2^ο ΠΑΝΔΗΜΙΚΟ ΚΥΜΑ

Παπαγιάννης Δημήτριος¹, Θάνος Θεοφάνης², Αληφακιώτη Δήμητρα², Ντάβαρη Νίκη², Ζαφειρίου Έφη².

Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας & Ανοσοποίησης Ενηλίκων, Σχολή επιστημών Υγείας, Τμήμα Νοσηλευτικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Λάρισα

1. Δερματολογική Κλινική, Σχολή επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Λάρισα

Εισαγωγή: Οι φλεγμονώδεις αρθρίτιδες στις οποίες συμπεριλαμβάνονται η ψωριασική αρθρίτιδα, είναι χρόνιες παθήσεις που προσβάλλουν περίπου το 1.5% του γενικού πληθυσμού στην Ελλάδα και συνοδεύονται από συχνή ανάπτυξη μόνιμων αναπηριών και αυξημένη νοσηρότητα και θνητότητα. Εκδηλώνεται είτε ως Αξονική Σπονδυλαρθρίτιδα, είτε ως αρθρίτιδα των περιφερικών αρθρώσεων είτε με προσβολή και των δύο, περιφερικών αρθρώσεων και αξονικού σκελετού.

Σκοπός : Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να μετρήσει σε αυτή την ειδική ομάδα ασθενών πόσοι νόσησαν από την COVID-19 ασθένειας μετά το 2^ο πανδημικό κύμα.

Υλικό, Μέθοδος: 65 ασθενείς με ψωριασική αρθρίτιδα οι οποίοι παρακολουθούνται στα εξωτερικά ιατρεία της Δερματολογικής κλινικής του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Λάρισας προσήλθαν εθελοντικά για έλεγχο αντισωμάτων την πρώτη εβδομάδα του Δεκέμβρη του 2020. Από τους συμμετέχοντες οι 18 ήταν γυναίκες 28% και οι 47 άνδρες 72%. Η μέθοδος η οποία χρησιμοποιήθηκε για τον έλεγχο των αντισωμάτων έναντι της COVID-19 ασθένειας ήταν η ποσοτική μέθοδος μέτρησης Ig-G αντισωμάτων (IgG II Quant method (Architect, Abbott, Illinois, USA)).

Αποτελέσματα: Σε σύνολο 65 ορών αίματος 5 ασθενείς με ψωριασική αρθρίτιδα βρέθηκαν με θετική αντισωματική απάντηση. Το διάστημα μέτρησης αναφέρεται από 21 έως 40.000 AU/ml και ως όριο θετικότητας είναι ≥ 50 AU/ml (όπως καθορίζεται από τον κατασκευαστή). Ο τίτλος αντισωμάτων κυμάνθηκε από 141-3649 AU/ml με μέσο γεωμετρικό τίτλο αντισωμάτων (GMT 1358 AU/ml).

Συμπεράσματα: Το χαμηλό ποσοστό οροεπιπολασμού που κατέγραψε η παρούσα έρευνα για την ομάδα των ασθενών με ψωριασική αρθρίτιδα δημιουργεί την ανάγκη για περαιτέρω παρακολούθηση αλλά και υψηλής εμβολιαστικής κάλυψης της ομάδας ασθενών με ψωριασική αρθρίτιδα για την προστασία έναντι της νόσου.

eP38

Η ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ COVID -19. ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ: Γ.Ν.ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ, ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ.

Πουλέα Αργυρώ

Υπηρεσία Αιμοδοσίας, Γενικό Νοσοκομείο Μεσσηνίας, Νοσηλευτική Μονάδα Καλαμάτας

Εισαγωγή: Οι Υπηρεσίες Υγείας παγκόσμια επηρεάστηκαν σε υψηλό βαθμό από την Πανδημία. Το Αιμοδοτικό σύστημα είχε σημαντικές συνέπειες που αφορούν το σύνολο των δραστηριοτήτων του. Οι αρχικοί προβληματισμοί αφορούσαν την επάρκεια και την ασφάλεια. Οι ριζικές αλλαγές που υπήρξαν στη καθημερινότητα μας προκάλεσαν παγκόσμια ανησυχία για την επάρκεια του αίματος καθώς η εξασφάλιση του στις Υπηρεσίες Αιμοδοσίας είναι ζωτικής σημασίας. Τα μέτρα και οι οδηγίες

επικαιροποιούνται συνεχώς με την εξέλιξη της πανδημίας Covid-19 με στόχο τη διατήρηση των αποθεμάτων αίματος και της ασφάλειας των Αιμοδοτών, των Ασθενών και του Προσωπικού της Αιμοδοσίας.

Σκοπός: Η μελέτη της προσέλευσης των Αιμοδοτών που προσήλθαν τους μήνες της πανδημίας, συγκριτικά με το ίδιο διάστημα των ετών 2017 - 2019 και η τυχόν επίδραση από την λοίμωξη Covid-19 στην επάρκεια του αίματος, ώστε να εξαγάγουμε χρήσιμα συμπεράσματα σχετικά με την επάρκεια του αίματος κατά τη διάρκεια της πανδημίας.

Υλικό & Μέθοδος: Από το ηλεκτρονικό αρχείο της Αιμοδοσίας καταγράφηκε ο αριθμός των αιμοληψιών κατά τα 2 έτη της πανδημίας 2020-2021 και μελετήθηκαν συγκριτικά με τον αριθμό τους κατά τα 3 προηγούμενα έτη 2017 - 2019.

Αποτελέσματα: Αιμοληψίες που διενεργήθηκαν στην Αιμοδοσία:

	2021 covid-19	2020 covid-19	2019	2018	2017
Ιανουάριος	341	419	447	545	448
Φεβρουάριος	384	399	443	403	387
Μάρτιος	505	402	412	387	493
Απρίλιος	385	434	448	380	331
Μάιος	422	436	572	485	614
Ιούνιος	390	352	506	568	559
Ιούλιος	318	374	419	461	383
Αύγουστος	420	408	447	366	403
Σεπτέμβριος	389	336	360	347	378
Οκτώβριος	357	565	510	523	531
Νοέμβριος	319	388	474	525	401
Δεκέμβριος	287	345	375	357	416
ΣΥΝΟΛΟ ΕΤΟΥΣ	4517	4858	5413	5347	5344

Συμπεράσματα: Η προσέλευση των αιμοδοτών στην Αιμοδοσία μας επηρεάστηκε αρνητικά κατά 10-15 % από την πανδημία Covid-19, ποσοστό που οφείλεται στην στοχευόμενη επικοινωνία με εθελοντές και συλλόγους και στον προγραμματισμό των αιμοληψιών ώστε να ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες σε συνθήκες πανδημίας. Η μελέτη σε όλη τη διάρκεια του έτους επιτρέπει την ανάπτυξη μοντέλων προγραμματισμού επικοινωνίας που επηρεάζει θετικά την επάρκεια του αίματος.

eP39

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΦΑΡΜΟΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΩΝ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΩΝ ΔΕΞΑΜΕΝΩΝ ΤΙΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ 2020 & 2021

Μέλλου Κασσιανή¹, Μπλουγουρά Αθηνά², Μανδηλαρά Γεωργία³, Παπαδάκης Αντώνης^{4,6}, Χοχλάκης Δημοσθένης^{5,6}, Ψαρουλάκη Άννα^{5,6}, Μαυρίδου Αθηνά⁷

¹ Εθνικός Οργανισμός Δημόσιας Υγείας (ΕΟΔΥ), Αθήνα

² Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

³ Μονάδα Περιβαλλοντικής Μικροβιολογίας, Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

⁴ Εργαστήριο Υγιεινής και Προστασίας Περιβάλλοντος, Ιατρική Σχολή, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Αλεξανδρούπολη

⁵ Περιφερειακό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας Κρήτης, Ηράκλειο, Κρήτη

⁶ Εργαστήριο Μικροβιολογίας και Μικροβιακής Παθογένεσης, Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ηράκλειο, Κρήτη

⁷ Ομότιμη Καθηγήτρια ΤΕΙ Αθήνας

Εισαγωγή: Η χρήση κολυμβητικών δεξαμενών είναι διαδεδομένη, προσφέροντας σημαντικά οφέλη στον άνθρωπο. Η παρακολούθηση της σωστής λειτουργίας τους είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της υγείας των χρηστών. Η επιδημία COVID-19 επαναπροσδιόρισε τον υγειονομικό χάρτη. Μέτρα δημόσιας υγείας που είχαν κριθεί ως επαρκή, χρειάστηκε να συμμορφωθούν με τα δεδομένα μετάδοσης του ιού SARS-CoV-2.

Σκοπός: Για την ασφαλή λειτουργία των κολυμβητικών δεξαμενών εκδόθηκαν το 2020 δύο υγειονομικά πρωτόκολλα και επικαιροποιήθηκαν το 2021. Σκοπός της παρούσας είναι η αξιολόγηση της εφαρμοσιμότητάς τους, αναφορικά με την ασφαλή λειτουργία των κολυμβητικών δεξαμενών.

Υλικό / Μέθοδος: Διανεμήθηκε διαδικτυακά στους υπευθύνους λειτουργίας και συμπληρώθηκε ανώνυμα κατά τις τουριστικές περιόδους 2020 & 2021, ερωτηματολόγιο 72 ερωτήσεων (δομημένο σε οκτώ ενότητες: (i) γενικές πληροφορίες, (ii) τύπος νερού, (iii) εκπαίδευση προσωπικού σε θέματα COVID-19, (iv) καθαρισμός/απολύμανση νερού, (v) καθαρισμός/απολύμανση εγκαταστάσεων, (vi) παρακολούθηση, (vii) μέτρα κοινωνικής απόστασης, (viii) δυνατότητα εφαρμογής κανονισμών COVID-19).

Αποτελέσματα: Συνολικά, ελήφθησαν 608 απαντήσεις: 469 (77%) και 139 (23%) για τις τουριστικές περιόδους 2020 και 2021, αντίστοιχα και από τις 13 περιφέρειες της χώρας. Η πλειονότητα αφορούσε ξενοδοχεία (97%) και εγκαταστάσεις τουριστικών περιοχών με υψηλό ποσοστό εποχικής λειτουργίας (91%), όλων των κατηγοριών ξενοδοχείων. Καταγράφηκε υψηλός βαθμός συμμόρφωσης με τις οδηγίες των πρωτοκόλλων αναφορικά με τις πρόσθετες απαιτήσεις τήρησης αποστάσεων, διαδικασιών καθαρισμού/απολύμανσης, εκπαίδευσης προσωπικού και συστηματικής παρακολούθησης της ποιότητας του νερού παρά την αύξηση του λειτουργικού κόστους.

Συμπεράσματα: Οι επικαιροποιημένοι κανονισμοί σε συνδυασμό με την αυξημένη υγειονομική επιτήρηση οδήγησαν σε ασφαλείς συνθήκες λειτουργίας. Για να αυξηθεί όμως η συμμόρφωση απαιτείται ανάλυση κόστους / αποτελεσματικότητας για τους κανονισμούς, αναφορικά με την αποτελεσματικότητά τους για την ασφάλεια των χρηστών.

eP40

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΧΕΡΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19

Βούλτσιου Ελένη¹, Καλαφάτη Μαρία¹

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τμήμα Νοσηλευτικής

Εισαγωγή: Η υγιεινή των χεριών (ΥΧ) είναι μια απλή διαδικασία αλλά με μεγάλη επίδραση στην βελτίωση τη ποιότητας παροχής φροντίδας υγείας.

Σκοπός: Αξιολόγηση της συμμόρφωσης των επαγγελματιών υγείας (ΕΥ) κατά την περίοδο της πανδημίας Sars-Cov-2 με την ΥΧ και η σύγκρισή της με τη συμμόρφωση 3 χρόνια πριν από την πανδημία.

Υλικό και Μέθοδος: Διεξήχθη συγχρονική μελέτη παρατήρησης το διάστημα 2018-2021 σε ιδιωτικό νοσοκομείο της Αθήνας. Τα δεδομένα συλλέχθηκαν με τη χρησιμοποίηση του φύλλου καταγραφής παρατηρήσεων που έχει προταθεί από τον ΕΟΔΥ Συγκεντρώθηκαν συνολικά 13.829 φόρμες καταγραφής παρατηρήσεων από το νοσηλευτή-παρατηρητή του τμήματος ελέγχου λοιμώξεων.

Αποτελέσματα: Διαπιστώθηκε αύξηση της συμμόρφωσης των ΕΥ στην εφαρμογή της ΥΧ κατά 17,3% μεταξύ των ετών 2019-2020 και 5% μεταξύ των ετών 2018-2020. Βρέθηκε διαφορά στη συμμόρφωση μεταξύ ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού (ΝΠ).

Το ΝΠ εμφανίζει 16,8% περισσότερη συμμόρφωση από το ιατρικό προσωπικό. Κατά την περίοδο της πανδημίας COVID-19, παρατηρήθηκε αύξηση στη συμμόρφωση με την ΥΧ και για τις δύο ομάδες ΕΥ. Παρατηρήθηκε αύξηση της συμμόρφωσης με την ΥΧ στα βήματα «μετά την επαφή με βιολογικά υγρά» και «μετά από επαφή με τον ασθενή» όπου φαίνεται να διατηρήθηκε πριν και κατά τη διάρκεια της πανδημίας Covid-19.

Συμπεράσματα: Τα ευρήματά μας βεβαιώνουν ότι οι Ε.Υ έχουν το υψηλότερο ποσοστό συμμόρφωσης στις συστάσεις του ΠΟΥ, πριν και μετά την επαφή με τον ασθενή ή το περιβάλλον του, πριν από την άσηπτη διαδικασία ή/και μετά από έκθεση σε σωματικά υγρά, κατά την περίοδο της πανδημίας.

eP41.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΟΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΨΥΧΟΔΡΑΣΤΙΚΩΝ ΟΥΣΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19

Δερμίκη-Γκάννα Φωτεινή¹, Λαλαγκάκας Παναγιώτης-Νικόλαος², Χατζηπαύλου-Λίτινα Δήμητρα¹, Κοντογιώργης Χρήστος², Κωνσταντινίδης Θεόδωρος²

¹ Τομέας Φαρμακευτικής Χημείας, Τμήμα Φαρμακευτικής ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη

² Εργαστήριο Υγιεινής και Προστασίας Περιβάλλοντος, Τμήμα Ιατρικής, ΔΠΘ, Αλεξανδρούπολη

Εισαγωγή: Η covid-19 και τα αυξημένα ποσοστά επιπολασμού των ψυχικών διαταραχών υποδεικνύουν έκπτωση της ψυχικής υγείας.

Σκοπός: Η συγκριτική φαρμακοεπιδημιολογική μελέτη για τη χρήση των αντικαταθλιπτικών (N06A), αγχολυτικών (N05B) και υπνωτικών/ηρεμιστικών φαρμάκων (N05C) το 2020 σε σχέση με τα έτη 2018 και 2019.

Υλικό-Μέθοδος: Δεδομένα πωλήσεων 31 συνταγογραφούμενων δραστικών ουσιών των κατηγοριών N06A, N05B, N06C, τα οποία χορηγήθηκαν από κοινοτικά φαρμακεία, παραχωρήθηκαν από την IQVIA Ελλάς για ερευνητικούς σκοπούς. Πραγματοποιήθηκε επεξεργασία και χαρακτηρισμός των καταναλώσεων των συγκεκριμένων φαρμάκων ως «αριθμός Ημερήσιων Καθορισμένων Δόσεων (DDD) ανά 1.000 κατοίκους ανά ημέρα», για καθεμία από τις 31 δραστικές ουσίες.

Αποτελέσματα: Παρατηρήθηκε αύξηση 15,6% στη χρήση αντικαταθλιπτικών(N06A), 8,4% αύξηση των αγχολυτικών(N05B) και μείωση 18,4% στη χρήση των υπνωτικών/ηρεμιστικών(N05C) συγκρίνοντας τις χρονιές πριν από την πανδημία COVID-19 (2018-2019) και τη χρονιά της πανδημίας (2020). Επίσης, τα αντικαταθλιπτικά SSRIs (εκλεκτικοί αναστολείς επαναπρόσληψης σεροτονίνης) είχαν τις μεγαλύτερες καταναλώσεις 51,62DDDs/1.000κατοίκους/ημέρα το 2020. Η εσιταλοπράμη ιδιαίτερα αναδείχθηκε η πιο συχνά συνταγογραφούμενη δραστική παρουσιάζοντας ετήσια 10,1% στη χρήση της το 2020. Οι αγχολυτικές βενζοδιαζεπίνες παρουσίασαν τις υψηλότερες καταναλώσεις 37,3DDDs/1.000 κατοίκους/ημέρα το 2020 και η αλπραζολάμη σημείωσε την υψηλότερη ετήσια αύξηση στη χρήση της

με ποσοστό 13.61%. Τέλος, η ζολπιδέμη ήταν το υπνωτικό με τη μεγαλύτερη κατανάλωση (5,5DDDs/1.000 κατοίκους/ημέρα), ενώ το 2020 εμφάνισε πτωτική πορεία στη χρήση της συγκριτικά με το διάστημα 2018-2019.

Συμπεράσματα: Η μελέτη μας έδειξε αυξητική τάση στις καταναλώσεις αντικαταθλιπτικών και αγχολυτικών κατά το έτος 2020 σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια, ενώ φάνηκε μια ελαφριά μειωμένη χρήση υπνωτικών κατά το ίδιο έτος.

eP42

ΠΑΝΔΗΜΙΑ COVID-19, ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ ΑΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΦΥΤΩΝ. ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ.

Δεληγιαννίδου Γεωργία - Ειρήνη¹, Κύργου Χρυσούλα¹, Νένα Ευαγγελία¹, Μανωλόπουλος Ευάγγελος², Μπεζιρτζόγλου Ευγενία¹, Κοντογιώργης Χρήστος¹, Κωνσταντινίδης Θεόδωρος¹.

¹Εργαστήριο Υγιεινής και Προστασίας Περιβάλλοντος, Τμήμα Ιατρικής, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Αλεξανδρούπολη.

²Εργαστήριο Φαρμακολογίας, Τμήμα Ιατρικής, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Αλεξανδρούπολη.

Εισαγωγή-Σκοπός: Η διατροφή αποτελεί καίριο παράγοντα επίδρασης στην υγεία και την ευζωία του πληθυσμού. Η παρούσα εργασία διαπραγματεύεται την αξιολόγηση των διατροφικών συνηθειών και της χρήσης φυσικών προϊόντων από αρωματικά και φαρμακευτικά φυτά στην περιοχή της Θράκης πριν από την περίοδο και κατά την περίοδο της πανδημίας covid-19.

Υλικό-Μέθοδος: Στη μελέτη χρησιμοποιήθηκε ανώνυμο, ηλεκτρονικό ερωτηματολόγιο για την καταγραφή διατροφικών συνηθειών και τη χρήση φυσικών προϊόντων. Η συμμετοχή ήταν εθελοντική.

Αποτελέσματα: Στην έρευνα συμμετείχαν 528 ενήλικες (39.6 ± 11.6 ετών), κατά πλειοψηφία γυναίκες (60.6%) και 386 (73.1%) απάντησαν θετικά στη χρήση φυσικών προϊόντων έναντι παθολογικών καταστάσεων. Κύρια προϊόντα χρήσης ήταν: το χαμομήλι (52.8%), το μαύρο τσάι (42.8%), το πράσινο τσάι (37.9%) και το τοπικό τσάι του βουνού (30.5%) έναντι κυρίως του κοινού κρυολογήματος (47.4%), της γρίπης (18.9%), και της αυπνίας (17.0%). Η οικογενειακή κατάσταση (ελεύθερος, διαζευγμένος, χήρος) ήταν ο μόνος παράγοντας επίδρασης για την χρήση φυσικών προϊόντων ($p=0.038$) στην σύγκριση πριν και κατά την διάρκεια της πανδημίας. Το επίπεδο εκπαίδευσης ήταν ο κύριος παράγοντας επίδρασης στις διατροφικές συνήθειες στην συγκεντρωτική ανάλυση ($p<0.05$), ωστόσο, κατά την μετάβαση πριν και κατά την περίοδο της πανδημίας, το φύλο (άνδρες) και η ηλικία (<35 ετών) επηρέασαν την κατανάλωση λαχανικών ($p=0.034$ και $p=0.027$, αντίστοιχα) ακολουθούμενα από την επαγγελματική κατάσταση (εργαζόμενοι) που επηρέασε την κατανάλωση κόκκινου κρέατος ($p=0.031$).

Συμπεράσματα: Αν και η εκπαίδευση είναι ο κυρίαρχος παράγοντας που σχετίζεται με τις διατροφικές επιλογές, οι νέες συνθήκες που έφερε η πανδημία φαίνεται να μεταβάλλει τη δυναμική των επιδράσεων. Ωστόσο, υπάρχει μια σταθερή τάση των πολιτών να χρησιμοποιήσουν φυσικά προϊόντα από αρωματικά και φαρμακευτικά φυτά.

eP43

ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ COVID-19 ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Δανιηλίδου Καλλιόπη¹, Κορνάρου Ελένη¹, Παπαμιχαήλ Δημήτρης¹

1: Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Η πανδημία από τον νέο κορωνοϊό Sars-CoV-2 και τα μέτρα δημόσιας υγείας που έχουν ληφθεί για την αντιμετώπισή της έχουν επηρεάσει σημαντικά την υγεία και την κοινωνική ζωή ενηλίκων και παιδιών σε ολόκληρο τον πλανήτη.

Σκοπός: Ο σκοπός της παρούσας ποιοτικής μελέτης ήταν η διερεύνηση των απόψεων και των αντιλήψεων των γονέων στην Ελλάδα για την επίδραση της πανδημίας και των περιοριστικών μέτρων στην υγεία και τη ζωή των παιδιών.

Υλικό: Διενεργήθηκε δειγματοληψία σκοπιμότητας (purposive sampling). Το δείγμα της μελέτης αποτέλεσαν 4 γονείς παιδιών που φοιτούν σε παιδικό σταθμό και 4 γονείς παιδιών που φοιτούν σε δημοτικό σχολείο του νομού Αττικής.

Μέθοδος: Η συλλογή των δεδομένων πραγματοποιήθηκε την περίοδο Μάρτιος–Μάιος 2021 με τη μέθοδο των ομάδων εστιασμένης συζήτησης (focus groups). Για την επεξεργασία των ηχογραφημένων συζητήσεων των 2 focus groups χρησιμοποιήθηκε η προσέγγιση της θεματικής ανάλυσης. Θεματικές ενότητες συζητήσεων: διατροφή, ελεύθερος χρόνος, εμβολιασμοί, εκπαίδευση, ψυχική υγεία.

Αποτελέσματα: Σύμφωνα με τους συμμετέχοντες γονείς: α) παρατηρήθηκαν αλλαγές στη διατροφή των παιδιών - αύξηση κατανάλωσης γλυκών, β) ο ποιοτικός χρόνος μεταξύ γονέων και παιδιών επηρεάστηκε την περίοδο εφαρμογής των περιοριστικών μέτρων, γ) οι προγραμματισμένοι εμβολιασμοί των παιδιών δεν επηρεάστηκαν, δ) αναφέρθηκαν αρνητικές επιπτώσεις λόγω της αύξησης του χρόνου έκθεσης των παιδιών σε οθόνες (τηλεκπαίδευση, ψυχαγωγία), ε) αναδείχθηκε η καθοριστική σημασία της διατήρησης των κοινωνικών επαφών για την καλή ψυχική υγεία των παιδιών, σε περιόδους κρίσης.

Συμπεράσματα: Είναι αναγκαίο γίνουν παρεμβάσεις δημόσιας υγείας για την προαγωγή της σωματικής και ψυχικής υγείας της ευάλωτης ομάδας των παιδιών κατά την περίοδο της πανδημίας.

eP44

ΚΛΙΜΑΚΕΣ ΜΕΤΡΗΣΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΘΕΝΩΣΗΣ: ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΕΣ – ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΕΙΣ, Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥΣ ΣΕ ΚΑΙΡΟ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Καραϊσκος Χρήστος¹, Ντουινιάς Γεώργιος¹, Ραχιώτης Γεώργιος², Κικεμένη Αναστασία¹

¹Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

²Τμήμα Ιατρικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Το σύνδρομο επαγγελματικής εξουθένωσης (ΣΕΕ) αναφέρεται στην σωματική, ψυχική και συναισθηματική εξάντληση που προκαλείται από το στρες της εργασίας. Αποτελεί μία σύνθετη έννοια που επηρεάζεται από μία σειρά διαφορετικών παραγόντων. Η αιτία της εξουθένωσης είναι πολυπαραγοντική με τα περισσότερα θεωρητικά μοντέλα να προσπαθούν να ερμηνεύσουν το ΣΕΕ υπό το πρίσμα μιας δυναμικής αλληλεπίδρασης μεταξύ ατόμου και περιβάλλοντος.

Προκειμένου να μελετηθεί το φαινόμενο της εξουθένωσης και κυρίως να γίνει η πρόληψη του συνδρόμου στους εργαζόμενους κατασκευάστηκαν εργαλεία μέτρησης του φαινομένου αυτού. Τα πιο συχνά χρησιμοποιούμενα εργαλεία μέτρησης του ΣΕΕ είναι:

Κλίμακα Εξουθένωσης Maslach (MBI): Πρόκειται για το πρώτο και πλέον διαδεδομένο εργαλείο μέτρησης της επαγγελματικής εξουθένωσης. Το MBI επικεντρώθηκε αρχικά σε επαγγελματίες παροχής ανθρώπινων υπηρεσιών. Η κλίμακα συνθέτει 22 συμπτώματα τα οποία σχετίζονται με την επαγγελματική εξουθένωση και μετράει τρεις διαστάσεις της εξουθένωσης: τη συναισθηματική εξάντληση, την αποπροσωποποίηση και την έλλειψη προσωπικών επιτευγμάτων.

Κλίμακα Εξουθένωσης Shirom-Melamed (SMBM): Η εξάντληση προσεγγίζεται σε τρεις υποκλίμακες: Σωματική κόπωση, γνωστική αδυναμία και συναισθηματική εξάντληση.

Η μέθοδος εκτίμησης επαγγελματικής εξουθένωσης της Κοπεγχάγης (CBI): Αναπτύχθηκε με αρχικό στόχο τη διόρθωση συγκεκριμένων αδυναμιών του MBI.

Κλίμακα μέτρησης εξουθένωσης Oldenburg (OLBI): Αποτελείται από 16 στοιχεία και αξιολογεί τις δύο κύριες διαστάσεις της επαγγελματικής εξουθένωσης: την εξάντληση και την αποδέσμευση από την εργασία.

Η πολλαπλότητα και η πολυπλοκότητα των εκδηλώσεων – συμπτωμάτων σε συνδυασμό με την πληθώρα εργαλείων – κλιμάκων – καταγραφών μέτρησης, καθιστούν το ΣΕΕ ένα ιδιαίτερο, πολυσύνθετο οργανωτικό πρόβλημα το οποίο χρήζει έγκαιρης αλλά και ορθής αξιολόγησης με τη χρήση κάθε φορά του κατάλληλου εργαλείου μέτρησης.

eP45

ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ ΤΩΝ ΔΡΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΟΓΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΗΦΙΣΙΑΣ «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19

Ροκανά Γεωργία¹, Κυρανούδη Αγγελική², Γαλαζούλα Αθηνά²

1. Διοικητικός Υπάλληλος MSc, Γ.Ο.Ν.Κ. «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ», Αθήνα
2. Νοσηλεύτρια MSc, Γ.Ο.Ν.Κ. «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ», Αθήνα

Εισαγωγή. Η ασθένεια COVID-19 προκαλείται από τον ιό SARS-CoV-2, έναν κορωνοϊό RNA που μπορεί να προκαλέσει οξύ αναπνευστικό σύνδρομο σε ανθρώπους. Στις 30/1/2020 ο Π.Ο.Υ. λόγω της έκτασης διασποράς του ιού, ανακήρυξε τη λοίμωξη ως Κρίση Δημόσιας Υγείας Διεθνούς Προβληματισμού (Public Health Emergency of International Concern). Η πανδημία υποχρέωσε τις χώρες του κόσμου να λάβουν ειδικά μέτρα για τον περιορισμό της εξάπλωσης του ιού, της προστασίας των πολιτών και των συστημάτων υγείας.

Σκοπός. Η ανάδειξη των υγειονομικών πρωτόκολλων που τηρήθηκαν στο Νοσοκομείο μας ενόψει της Πανδημίας Covid-19, με σκοπό την επιτυχή διαχείριση των σχετικών περιστατικών και την πρόληψη της διασποράς τόσο ενδονοσοκομειακά όσο και στην κοινότητα.

Υλικό και Μέθοδος. Τα δεδομένα συλλέχθηκαν από το Γενικό Πρωτόκολλο του Νοσοκομείου, αναζητώντας τις ισχύουσες Νομικές Διατάξεις και τις αποφάσεις της Διοίκησης και της Επιτροπής Νοσοκομειακών Λοιμώξεων του Νοσοκομείου. Προηγήθηκε υποβολή Ερευνητικού Πρωτοκόλλου προς έγκριση, στο Επιστημονικό Συμβούλιο του Νοσοκομείου.

Αποτελέσματα. Η άριστη συνεργασία όλων των υπηρεσιών του νοσοκομείου και η τήρηση όλων των απαραίτητων μέτρων, περιόρισε τον κίνδυνο μετάδοσης του Covid-19 στο προσωπικό, στους ασθενείς και στην κοινότητα.

Συμπεράσματα. Με την έναρξη μιας έκτακτης ανάγκης όπως η αντιμετώπιση μιας πανδημίας κρίνεται απολύτως αναγκαίος ο εκ των προτέρων σχεδιασμός των δράσεων που θα απαιτηθούν για να ελαχιστοποιηθούν οι συνέπειές της.

eP46

Η ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΣΤΟ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟ ΚΛΑΔΟ

Καούρας Θωμάς 1, Λιαριγκοβινού Αγγελική2, Μανιαδάκης Νίκος3

1Νοσηλεύτης ΤΕ, Msc, Νοσοκομείο Πιάδων «Η Αγία Σοφία», Αθήνα.

2 ΕΔΙΠ Α', Σχολή Δημόσιας Υγείας, Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, ΠαΔΑ, Αθήνα

3 Καθηγητής, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, ΠαΔΑ, Αθήνα

Η συναισθηματική νοημοσύνη είναι μια **έννοια** που έγινε ιδιαίτερα γνωστή στις αρχές της δεύτερης χιλιετίας. Χαρακτηρίζεται ως δείκτης επιτυχίας σε πολλούς τομείς της ζωής μας. Ο ψυχολόγος και συγγραφέας Daniel Goleman εξέτασε και δημιούργησε ένα μοντέλο το οποίο εξετάζει αυτή την έννοια στον χώρο εργασίας και μοντελοποιεί την συμπεριφορά των εργαζόμενων με βάση αυτή.

Αντικείμενο μελέτης αποτέλεσε η μέτρηση της συναισθηματικής νοημοσύνης στους νοσηλευτές, καθώς και το πώς αυτοί διαχειρίζονται τα συναισθήματά τους και λαμβάνουν τις αποφάσεις τους.

Η μελέτη αυτή πραγματοποιήθηκε **τον πρώτο χρόνο της πανδημίας Covid-19**, οπότε και τα αποτελέσματα πιθανόν να έχουν επηρεαστεί και από τις υγειονομικές απαιτήσεις αυτής της περιόδου. Η συλλογή των δεδομένων έγινε με την **χρήση ερωτηματολογίου**, το οποίο δομήθηκε σύμφωνα με το μοντέλο συναισθηματικής νοημοσύνης του Daniel Goleman.

Κύριο **πεδίο έρευνας** αποτελέσαν νοσοκομεία στην περιοχή της Αττικής, ενώ το δείγμα που μελετήθηκε ήταν εργαζόμενοι νοσηλευτές διαφόρων βαθμίδων που δουλεύαν σε ανοιχτά ή κλειστά τμήματα.

Στα **αποτελέσματα** έγινε συσχέτιση δημογραφικών στοιχείων και διερευνήθηκε πώς αυτά επηρεάζουν το επίπεδο της συναισθηματικής νοημοσύνης των νοσηλευτών. Τα **ευρήματα** της έρευνας έδειξαν ότι οι νοσηλευτές κατέχουν σημαντικό βαθμό συναισθηματική νοημοσύνη και καλή διαχείριση των συναισθημάτων τους. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός ότι οι νέοι νοσηλευτές φαίνεται να κατέχουν μεγάλου βαθμού συναισθηματική νοημοσύνη, καθώς και το γεγονός ότι πιθανώς το επίπεδο εκπαίδευσης δεν παίζει ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στο επίπεδο αυτής.

Εν **κατακλείδι**, το νοσηλευτικό επάγγελμα είναι ένα επάγγελμα γεμάτο συναισθήματα, κάτι που δικαιολογεί και τα ευρήματα της έρευνας. Επιπλέον οι νοσηλευτές καλούνται να κάνουν καθημερινή χρήση αυτών, καθώς έρχονται σε άμεση επαφή με τους ασθενείς και απαιτείται η συνεργασία τους με αρκετά άλλα επαγγέλματα.

eP47

ΠΑΝΔΗΜΙΑ & ΜΕΣΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΝΑΠΝΟΗΣ ΣΕ ΧΩΡΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Κουρούνης Θεόφιλος, Υποψήφιος Διδάκτωρ

Ξυδέα-Κικεμένη Αναστασία, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Εισαγωγή. Μέχρι τον Απρίλιο του 2020, στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν απόλυτα ξεκάθαρο ποια Μέσα Ατομικής Προστασίας (ΜΑΠ) μπορούσαν να κυκλοφορήσουν και να χορηγηθούν από τις επιχειρήσεις σε εργαζόμενους ανάλογα με την διακινδύνευση που αντιμετωπίζαν. Μαζί με την πανδημία δημιουργήθηκε μια έκρηξη της ζήτησης ιδιαίτερα για τους εργαζόμενους σε χώρους υγείας, που η

αγορά δεν ήταν έτοιμη να αντιμετωπίσει. Επιπλέον η νέα κατάσταση οδήγησε σε αναθεώρηση των γραπτών εκτιμήσεων επαγγελματικού κινδύνου κάθε επιχείρησης & οργανισμού, δημιουργώντας νέους χρήστες ΜΑΠ, κάτι το οποίο θα έπρεπε να οδηγήσει και σε ανάλογη αύξηση της ζήτησης για υπηρεσίες εκπαίδευσης εργαζομένων.

Σκοπός. Η εργασία αυτή έχει σαν σκοπό να καταγράψει τις παρεμβάσεις της ΕΕ στο κανονιστικό πλαίσιο και πως αυτές εφαρμόστηκαν στη Ελλάδα και άλλες χώρες, να παρουσιάσει τα πρωτόκολλα επιβεβαίωσης εφαρμογής ΜΑΠ (πριν και μετά την εμφάνιση της πανδημίας) και να αναδείξει την σημασία του συνδυασμού επιλογή ΜΑΠ & αποτελεσματική χρήση με σφικτή εφαρμογή.

Υλικό & Μέθοδος. Το υλικό προέκυψε από συζητήσεις με υπεύθυνους ΥΑΕ και ερωτήσεις χρηστών σε μεγάλη εταιρία παραγωγής ΜΑΠ, από τα πρότυπα δοκιμών μέσων προστασίας, την Ευρωπαϊκή & Εθνική νομοθεσία αφού έγινε συστηματική βιβλιογραφική ανασκόπηση.

Αποτελέσματα: Η ΕΕ αναγκάστηκε να κάνει συμβιβασμούς και συνέστησε στις χώρες μέλη να δεχθούν ΜΑΠ που δεν έφεραν CE σύμφωνα με τον ΕΚ 425/2016. Αυτοί οι συμβιβασμοί, πλέον έχουν αρθεί, αλλά αυτό δεν έχει υλοποιηθεί ακόμη στην Ελλάδα

Επιχειρήσεις και οργανισμοί που δεν είχαν εμπειρία από προγράμματα προστασίας αναπνοής, αλλά ακολούθησαν τα πρωτόκολλα για τον γενικό πληθυσμό, χωρίς εκπαίδευση και παρακολούθηση.

Συμπεράσματα: Στην επιλογή των ΜΑΠ την εποχή της πανδημίας, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη πολλοί παράγοντες. Η επιβεβαίωση της εφαρμογής μπορεί να γίνει ένα σημαντικό βοήθημα ιδιαίτερα για όσους έρχονται για πρώτη φορά σε επαφή με ΜΑΠ.

eP48

ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ; ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΕΣ ΔΟΜΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΝΤΑΞΗ ΤΟΥΣ

Φούσκας Θεόδωρος¹, Καραμπελιάς Γεράσιμος², Θεοφιλόπουλος Θανάσης², Γεωργιάδης Δημήτρης², Πανταζή Γεωργία²

1 Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

2 Πάντειο Πανεπιστήμιο, Αθήνα

Εισαγωγή: Σύμφωνα με την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ υπολογίζεται ότι για κάθε τρεις μήνες καραντίνας σε όλο τον κόσμο 15 εκατομμύρια επιπλέον γυναίκες και κορίτσια εκτίθενται σε έμφυλη βία (UNHCR, 2021). Παρά την πανδημία της νόσου Covid-19 που τροφοδοτεί τις ανισότητες μεταξύ των φύλων και αυξάνει τους κινδύνους βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών, τα προγράμματα πρόληψης και αντιμετώπισης παραμένουν σοβαρά ελλιπή. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε από την ερευνητική ομάδα του Επιστημονικού Εργαστηρίου ΜΕΘΕΞΗ του Τμήματος Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου με τίτλο «Δράσεις ενδυνάμωσης και εκπαίδευσης φιλοξενούμενων γυναικών στις προσφυγικές δομές με σκοπό την κοινωνική ένταξή τους».

Σκοπός: Η διερεύνηση των παραγόντων (π.χ. στάσεις και αντιλήψεις, ανεπαρκείς υποδομές/υπηρεσίες, άγνοια δικαιωμάτων, γλωσσικοί φραγμοί κ.λπ.) που ενδεχομένως εμποδίζουν γυναίκες πρόσφυγες στην πορεία τους προς την κοινωνική ένταξη και να αναφέρουν και να αναζητήσουν υποστήριξη για περιστατικά έμφυλης βίας.

Υλικό-Μέθοδος: Ποιοτικής έρευνας πεδίου και συγκεκριμένα προσωπικές συνεντεύξεις με γυναίκες από το Κογκό, το Αφγανιστάν και τη Μ. Ανατολή.

Αποτελέσματα: Οι συμμετέχουσες δεν αναφέρθηκαν μόνο σε ανεπάρκειες των διαφόρων συστημάτων (υγείας, εκπαίδευσης κ.λπ.) ή στη μη δυνατότητα χρήσης των υπηρεσιών που προσφέρουν λόγω του νομικού καθεστώτος τους, αλλά και στην αντιμετώπιση συμπεριφορών που ενδεχομένως είναι προϊόν προκατάληψης.

Συμπεράσματα: Εντοπίζονται πολλά προβλήματα αναφορικά με την κοινωνική ένταξη των γυναικών από τρίτες χώρες στην αγορά εργασίας, στην υγεία και την κοινωνική προστασία, στην εκπαίδευση, στη στέγαση, στην διαπολιτισμική συνύπαρξη.

eP49

ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΔΟΜΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΗΝ COVID-19 ΕΠΟΧΗ.

Συγγραφείς - Ομάδα εργασίας: Ντάκος Γεώργιος Επόπτης Δημόσιας Υγείας Κεντρική Υπηρεσία ΕΟΔΥ, PHILOS II, Αθήνα

Ο ΕΟΔΥ, στο πρόγραμμα «Ολοκληρωμένη επείγουσα παρέμβαση υγείας για την προσφυγική κρίση – (PHILOS II)», με αντικείμενο τη διασφάλιση της Δημόσιας Υγείας και την κάλυψη των υγειονομικών αναγκών των προσφύγων και μεταναστών, κάνει παρεμβάσεις δημόσιας υγείας, λειτουργεί σύστημα επιδημιολογικής επιτήρησης, συντονίζει εμβολιασμούς στον εν λόγω πληθυσμό, αξιολογεί τις συνθήκες υγιεινής των χώρων διαμονής και επικοινωνεί με άλλους φορείς υγείας. Στόχος της παρούσας έρευνας είναι η συγκέντρωση αντιπροσωπευτικού δείγματος πληροφοριών σχετικά με τις συνθήκες Υγιεινής και Ασφάλειας στις 34 Δομές, που υπάγονται στην αρμοδιότητα του ΕΟΔΥ. Το υλικό αφορά: γενικά χαρακτηριστικά του φιλοξενούμενου πληθυσμού και του προσωπικού ΕΟΔΥ, χωρητικότητα της δομής, είδος και αρτιότητα των κτιριακών υποδομών στέγασης, καθαριότητας των χώρων, κρίσιμων συνθηκών διαβίωσης, βασικών υλικών και πρακτικών για την διασφάλιση της ατομικής και συλλογικής υγιεινής και την ασφάλεια του πληθυσμού. Μέθοδος συλλογής δεδομένων με ερωτηματολόγιο, επιλογή και εκπαίδευση συνεντευκτών, συλλογή δεδομένων, στατιστική επεξεργασία, αυτοψίες και οπτικοποίηση των συνθηκών. Βάση των αποτελεσμάτων της συνεχιζόμενης έρευνας οι Συνθήκες Υγιεινής και Ασφάλειας χρήζουν βελτίωσης και άρα προκύπτουν γενικές συστάσεις - προτάσεις βελτίωσης των συνθηκών Υγιεινής στα ΚΦΠΜ / ΚΥΤ. Συμπερασματικά η πανδημία COVID-19 δυσχέρανε τις ήδη βεβαρυσμένες συνθήκες υγιεινής με τον συνωστισμό και την έλλειψη ελέγχου στις ανοιχτές δομές και παρουσίασε την ανάγκη για απομακρυσμένο έλεγχο της συνεχιζόμενης καταγραφής των συνθηκών υγιεινής, ασφάλειας και διαβίωσης στα ΚΦΠΜ/ΚΥΤ, με ουσιαστική λύση την από τους Επόπτες Δημόσιας Υγείας δημιουργηθείσα «Ηλεκτρονική Βάση Φόρμας Καταγραφής Συνθηκών Υγιεινής ΚΦΠΜ / ΚΥΤ» συγκεντρώνοντας πληροφορίες 34 δομών με αποτέλεσμα να μπορούμε να επεξεργαστούμε στατιστικά στοιχεία και να τα παρουσιάσουμε στο παρόν.

eP50

ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19 ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΤΗΣ

Παπαδάκης Αντώνιος¹, Λουμπούνης Εμμανουήλ¹, Βοζικάκη Μαρία², Βαμβακάς Λάμπρος¹

¹ Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας Περιφέρειας Κρήτης, 71201, Ηράκλειο, Κρήτη

² Αντιπεριφέρεια Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Πολιτικής, 71201, Ηράκλειο, Κρήτη

Εισαγωγή: Η πανδημία του κορωνοϊού αποτελεί τη μεγαλύτερη υγειονομική κρίση της εποχής μας και ίσως τη σημαντικότερη πρόκληση που αντιμετωπίζει ολόκληρος ο πλανήτης μετά το 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Οι πρωτόγνωρες και παρατεταμένες ανάγκες υγειονομικής φροντίδας που προκάλεσε έχουν αναδείξει τη διαχρονική αναγκαιότητα επένδυσης στα δημόσια συστήματα υγείας και κοινωνικής προστασίας και στο ανθρώπινο κεφάλαιό τους, ως βασική προϋπόθεση για την άμβλυση των υγειονομικών και ψυχοκοινωνικών τους κινδύνων και επιπτώσεων.

Σκοπός: Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η αποτίμηση και αξιολόγηση των δράσεων της Περιφέρειας Κρήτης στην αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19 και των επιπτώσεών της.

Υλικό: Υλικό μας αποτελούν οι βασικοί άξονες των δράσεων της Περιφέρειας Κρήτης για την αντιμετώπιση της Πανδημίας του κορωνοϊού.

Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε συστηματική καταγραφή όλων των δράσεων της Περιφέρειας Κρήτης μέσω της Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας και των στελεχών της.

Αποτελέσματα: Ενδεικτικά, στο πλαίσιο της επαύξησης της ετοιμότητας και ενίσχυσης της γνώσης και της πληροφόρησης των πολιτών και των στελεχών κοινωνικών και άλλων φορέων εκπαιδεύτηκαν >60.000 ωφελούμενοι. Επίσης, πραγματοποιήθηκε οροεπιδημιολογική μελέτη στο γενικό πληθυσμό της Κρήτης. Διοργανώθηκαν διαδικτυακές επιστημονικές ημερίδες με κεντρικό θέμα τον εμβολιασμό. Δημιουργήθηκε το Παρατηρητήριο Επιδημιολογικής Ανάλυσης και Δημόσιας Υγείας στην Περιφέρεια Κρήτης και ενισχύθηκε η επιδημιολογική επιτήρηση των μεταλλαγμένων στελεχών του ιού SARS-CoV-2 στον πληθυσμό της Κρήτης.

Συμπεράσματα: Η αποτελεσματική αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού δεν μπορεί παρά να εδράζεται στην έννοια «Ενιαίας Υγείας», ως μια παγκόσμια στρατηγική που απαιτεί την κινητοποίηση, την ενεργό συμμετοχή και τη διεπιστημονική συνεργασία όλων των εμπλεκόμενων φορέων, για την προστασία της Δημόσιας Υγείας και την επίτευξη της αναγκαίας ισορροπίας μεταξύ Ιατρικής Περίθαλψης και Δημόσιας Υγείας.

eP51

Η ΕΥΖΩΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΔΟΜΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΜΦΥΛΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΟΥ COVID-19 LOCKDOWN ΚΑΙ Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΟΥΣ

Σαΐνη Βασιλική

MSc Health Crisis Management-International Health

MSc Public Health

Degree in Social Anthropology and Social Policy

Εισαγωγή: Οι εργαζόμενες/οι σε δομές κατά της έμφυλης βίας συγκαταλέγονται στην κατηγορία των εργαζομένων πρώτης γραμμής οι οποίες/οι παρείχαν αδιαλείπτως τις υπηρεσίες τους κατά τη διάρκεια του πρώτου γενικευμένου COVID-19 lockdown την άνοιξη του 2020, προκειμένου να ανταποκριθούν στις αυξημένες ανάγκες των γυναικών θυμάτων έμφυλης βίας. Υπό κανονικές συνθήκες οι

εργαζόμενες/οι στο πεδίο της έμφυλης βίας εκτίθενται σε υψηλά στρεσογόνες καταστάσεις οι οποίες επηρεάζουν αρνητικά την ευζωία και την ψυχική τους υγεία.

Σκοπός: Ο σκοπός της πιλοτικής αυτής έρευνας ήταν να εξετάσει την ευζωία των εργαζομένων στο Δίκτυο Δομών για την πρόληψη και καταπολέμηση της έμφυλης βίας και των πολλαπλών διακρίσεων της Γενικής Γραμματείας Δημογραφικής και Οικογενειακής Πολιτικής και Ισότητας των Φύλων κατά τη διάρκεια της «μη-κανονικότητας» του πρώτου γενικευμένου COVID-19 lockdown. Οι επιμέρους στόχοι εστίασαν στις πιθανές στρατηγικές που υιοθετήθηκαν σε ατομικό και οργανωσιακό επίπεδο προκειμένου να θωρακιστεί η ψυχική τους υγεία.

Μέθοδος: Η γενική προσέγγιση της έρευνας ήταν η αυτοεθνογραφία και η προσέγγιση του δείγματος ήταν διττή, ήτοι απευθύνθηκα σε πρόσωπα κλειδιά και στη συνέχεια χρησιμοποίησα τη μέθοδο του snowballing.

Υλικό: Το δείγμα αποτελείτο από επτά σε βάθος ημι-δομημένες συνεντεύξεις οι οποίες διεξήχθησαν μέσω πλατφορμών κοινωνικής δικτύωσης. Για την τριγωνοποίηση των δεδομένων προχώρησα σε online παρατήρηση και απέστειλα διαμορφωμένο το Professional Quality of Life Scale version 5 (ProQual-5) ερωτηματολόγιο στο σύνολο των εργαζομένων των δομών. Η κωδικοποίηση των δεδομένων έγινε σε δυο βασικές κατηγορίες στην Υγεία και την Εργασία.

Αποτελέσματα: Από τα ευρήματα αναδείχθηκε η ανάγκη συστηματικής υιοθέτησης οργανωτικών μέτρων για το μετριασμό του άγχους των εργαζομένων τόσο υπό κανονικές όσο και μη-κανονικές συνθήκες. Η παρούσα μελέτη διεξήχθη στο πλαίσιο του μαθήματος «Προηγμένες εθνογραφικές μέθοδοι», εξ Isla Mujeres Ethnographic Field School 2020.

eP52.

COVID- 19 ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Καραμαλής Κωνσταντίνος, Κουτλή Ευαγγελία

Τμήμα Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή. Η πανδημία της νόσου COVID- 19 φαίνεται να έχει επιρροές στους τομείς της καθημερινότητας του ατόμου, διαμορφώνοντας καινούργιες συνήθειες που σχετίζονται με την ατομική υγιεινή και ασφάλεια. Παρατηρείται ότι, πολλές από αυτές τις αλλαγές σχετίζονται με τα τρόφιμα και κυρίως με την υγιεινή και ασφάλεια των τροφίμων τόσο σε οικιακό επίπεδο όσο και σε εξωτερικό επίπεδο (εστίαση, σούπερ μάρκετ).

Σκοπός. Ο σκοπός της παρούσας έρευνας είναι η διαπίστωση του επιπέδου γνώσεων και ενημέρωσης του πληθυσμού σχετικά με τη λοίμωξη της νόσου COVID- 19 και συγκεκριμένα τη μετάδοσή της μέσω των τροφίμων. Επίσης, ερευνώνται οι συμπεριφορές που υιοθετήθηκαν κατά την διάρκεια των εγκλεισμών και αν συνεχίζουν να υπάρχουν έως και σήμερα.

Υλικό/ Μέθοδος. Σε πρώτο επίπεδο, πραγματοποιήθηκε βιβλιογραφική ανασκόπηση επιστημονικών άρθρων σχετικά με την νόσο COVID-19 και την υγιεινή και ασφάλεια τροφίμων. Εν συνεχεία, συντάχθηκε ένα ερωτηματολόγιο το οποίο βοηθά στην κατανόηση των συμπεριφορών που καλλιεργήθηκαν εν μέσω της πανδημίας. Το ερωτηματολόγιο απαντήθηκε συνολικά από 305 άτομα από 18 έως 65 ετών.

Αποτελέσματα. Συγκρίνοντας τις συνήθειες της αρχής και του τέλους των εγκλεισμών, απορρέουν τα εξής αποτελέσματα: μείωση μέτρων ατομικής υγιεινής, αύξηση των μετακινήσεων σε χώρους εστίασης και σούπερ μάρκετ καθώς και μείωση του φόβου για την μετάδοση του ιού SARS-CoV- 2 στους χώρους αυτούς.

Συμπεράσματα. Με την ανάλυση των αποτελεσμάτων, γίνεται αντιληπτό ότι μετά το πέρας των εγκλεισμών υπάρχει μια επανάπαυση ως προς την επικινδυνότητα της νόσου καθώς καταγράφηκε μείωση των μέτρων ατομικής υγιεινής όπως για παράδειγμα το πλύσιμο των χεριών και των προϊόντων.

eP53

Ο ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19 ΣΤΗΝ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΑΥΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Τσίλιας Δημήτριος¹, Σταματοπούλου Ελένη², Σταματοπούλου Αθανασία³, Χανιώτης Φραγκίσκος⁴, Χανιώτης Δημήτριος⁵

¹Νοσηλεύτης, MSc Κλινική παιδιατρική & Νοσηλευτική-Έρευνα Νοσοκομείο Παιδων Αθηνών Π. & Α. Κυριακού. Διατομεακό Τμήμα Παιδιατρικές Κλινικές: Παθολογική, Γναθοχειρουργική, Ωτορινολαρυγγολογική και Οφθαλμολογική.

²PhD(c), M.Sc-MPH Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας, M.Sc. Διοίκηση Μονάδων Υγείας & Κοινωνικής Πρόνοιας Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής & Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λειτουργός Δημόσιας Υγείας, Εκπαιδευτικός, R.N. Γ.Ν.Α. ΚΑΤ, Μέλος Ελληνικής Εταιρείας Εσωτερικής Παθολογίας, Member PCRS-UK

³Ph.D. (c) Οικονομολόγος, MSc international Human Recourse Management, MSc Διοίκηση Μονάδων Υγείας & Κοινωνικής Πρόνοιας ΠΑ.Δ.Α. & Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Εκπαιδευτικός, Ακαδημαϊκή Υπότροφος Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

⁴MD, PhD, Καθηγητής, Τμήμα Βιοϊατρικών Επιστημών, Σχολή Επιστημών Υγείας και Πρόνοιας, ΠΑ.Δ.Α.

⁵MD, PhD, FESC, Πρόεδρος, Τμήμα Βιοϊατρικών Επιστημών, Σχολή Επιστημών Υγείας και Πρόνοιας, ΠΑ.Δ.Α.

Εισαγωγή: Οι γονείς παιδιών με αυτισμό κατά τη διάρκεια της καραντίνας αντιμετώπισαν δυσκολίες με τα παιδιά τους στην καθημερινότητα, όλη την ημέρα καθώς και οικονομικές δυσκολίες όπου έπρεπε να εγκαταλείψουν τη δουλειά τους.

Σκοπός: Η διερεύνηση των επιπτώσεων της πανδημίας COVID-19 στην ψυχική υγεία των παιδιών με αυτισμό και των γονέων τους.

Υλικό-Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε βιβλιογραφική αναζήτηση στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων PubMed με λέξεις κλειδιά: autism children covid-19 mental health effect.

Αποτελέσματα: Τα παιδιά έγιναν επιθετικά, καθώς άλλαζαν οι συνήθειές τους, ενώ οι γονείς δυσκολεύονταν να αντιμετωπίσουν αυτή τη διαδικασία. Οι γονείς αφιέρωναν λιγότερο χρόνο στον εαυτό τους, ενώ τα επίπεδα άγχους, στρες αυξήθηκαν κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Επιπρόσθετα με υβριδικό τρόπο συναντήθηκαν με φίλους μέσω διαδικτυακών πλατφορμών, έκαναν γιόγκα, διαλογισμό ενώ οι σύζυγοι παρείχαν διαλείμματα ανάπαυσης ο ένας στον άλλο και έλαβαν υποστήριξη από θεραπευτές. Κατά τη διάρκεια της πανδημίας οι σχετικοί φορείς Δημόσιας υγείας θα πρέπει να παρέχουν υποστήριξη σε γονείς με παιδιά με αυτισμό με την εφαρμογή διαδικτυακής παρακολούθησης της υγείας, τηλεθεραπεία, ηλεκτρονική υποστήριξη υγείας, συμβουλευτική, μπορεί

να δημιουργηθούν για να βοηθήσουν τους γονείς να μοιραστούν τις ανησυχίες τους λαμβάνοντας βοήθεια. Συστάσεις με την άνωθεν ευθυγραμμισμένη ευρωπαϊκή στρατηγική για την ισότιμη πρόσβαση κοινωνικής περίθαλψης σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης με εφαρμογή τηλε-υγείας στη Δημόσια υγεία για την ενίσχυση και προτεραιότητα φροντίδας της ευάλωτης ομάδας των αυτιστικών παιδιών και των γονέων τόσο κατά τη διάρκεια όσο και μετά την πανδημία.

Συμπεράσματα: Η πανδημία COVID-19 έχει επηρεάσει αρνητικά την ψυχική υγεία των παιδιών με αυτισμό και των γονιών τους.

eP54

Η ΑΛΛΗΛΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19 ΜΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥΣ & ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Σταματοπούλου Αθανασία¹, Σταματοπούλου Ελένη², Παπαγεωργίου Ευσταθία³, Χανιώτης Φραγκίσκος⁴, Χανιώτης Δημήτριος⁵

¹PhD(c) Οικονομολόγος, M.Sc. International Human Resources Management, M.Sc. Διοίκηση Μονάδων Υγείας & Κοινωνικής Πρόνοιας ΠΑ.Δ.Α. & Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Εκπαιδευτικός, Ακαδημαϊκή Υπότροφος ΠΑ.Δ.Α.

²PhD(c), M.Sc-MPH Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας, M.Sc. Διοίκηση Μονάδων Υγείας & Κοινωνικής Πρόνοιας Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής & Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λειτουργός Δημόσιας Υγείας, Εκπαιδευτικός, R.N. Γ.Ν.Α. ΚΑΤ, Μέλος Ελληνικής Εταιρείας Εσωτερικής Παθολογίας, Member PCRS-UK

³PhD, Καθηγήτρια, Τμήμα Βιοϊατρικών Επιστημών, Σχολή Επιστημών Υγείας και Πρόνοιας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής (ΠΑΔΑ).

⁴MD, PhD, Καθηγητής, Τμήμα Βιοϊατρικών Επιστημών, Σχολή Επιστημών Υγείας και Πρόνοιας, ΠΑ.Δ.Α.

⁵MD, PhD, FESC, Πρόεδρος, Τμήμα Βιοϊατρικών Επιστημών, Σχολή Επιστημών Υγείας και Πρόνοιας, ΠΑ.Δ.Α.

Εισαγωγή: Η υγειονομική κρίση της πανδημίας COVID-19 έχει θέσει σε κίνδυνο την υγεία, τις θέσεις εργασίας και τα εισοδήματα εκατομμυρίων ανθρώπων σε όλο τον κόσμο.

Σκοπός: Η ανάδειξη της σχέσης αλληλεπίδρασης της πανδημίας COVID-19 με τους κοινωνικούς, οικονομικούς και περιβαλλοντολογικούς παράγοντες.

Υλικό-Μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε βιβλιογραφική αναζήτηση στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων PubMed με λέξεις κλειδιά: social, economic & environmental factors. Η μέθοδος του θέματος είναι δευτερογενής, καθώς αντλεί στοιχεία από τη διεθνή βιβλιογραφία, έρευνες και μελέτες ειδικών.

Αποτελέσματα: Η ατμοσφαιρική ρύπανση μπορεί να αυξήσει τον κίνδυνο μόλυνσης ενεργώντας ως φορέας εξάπλωσης του Covid-19 όπως η ποιότητα του αέρα, αυξάνοντας τη σοβαρότητα και τη θνησιμότητα λόγω της επίδρασής της στις χρόνιες ασθένειες, όπως άσθμα, ΧΑΠ, καρδιοπνευμονικές ασθένειες και διαβήτη. Σε έρευνα του Ευρωβαρόμετρου ένα υψηλό ποσοστό που ανήλθε σε 58% ανέφερε ότι η ποιότητα του αέρα είχε επιδεινωθεί την τελευταία δεκαετία, το 28% πίστευε ότι παρέμεινε το ίδιο, ενώ μόνο το 10% απάντησε ότι είχε βελτιωθεί. Πληθυσμοί με χαμηλότερο εισόδημα είναι πιο πιθανό να έχουν χρόνιες παθήσεις και αυτό τους θέτει σε υψηλότερο κίνδυνο θνησιμότητας που σχετίζεται με το COVID-19. Στις Η.Π.Α. θα υπάρξουν 30.231 θάνατοι που οφείλονται στην ανεργία και σχετίζονται με το COVID-19. Αρκετοί παράγοντες σχετίζονται με αρνητικά αποτελέσματα υγείας μεταξύ των μειονεκτούντων και μειονοτικών πληθυσμών με χαμηλότερα επίπεδα εκπαίδευσης, χαμηλότερο κοινωνικοοικονομικό καθεστώς, ανεπαρκή και ανασφαλή στέγαση, διαβίωση και έκθεση σε περιβαλλοντικούς κινδύνους.

Συμπεράσματα: Η αλληλεπίδραση της πανδημίας COVID-19 με τους κοινωνικούς, οικονομικούς και περιβαλλοντολογικούς παράγοντες φαίνεται να αυξάνει τον κίνδυνο επιπλοκών και να επιδεινώνει την ποιότητα ζωής των ατόμων.

eP55

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΛΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ**Τσίλιας Δημήτριος¹**, Σταματοπούλου Ελένη², Σταματοπούλου Αθανασία³, Χανιώτης Δημήτριος⁴¹Νοσηλεύτης, MSc Κλινική παιδιατρική & Νοσηλευτική-Έρευνα Νοσοκομείο Παίδων Αθηνών Π. & Α. Κυριακού. Διατομεακό Τμήμα Παιδιατρικές Κλινικές: Παθολογική, Γναθοχειρουργική, Ωτορινολαρυγγολογική και Οφθαλμολογική.²PhD(c), M.Sc-MPH Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας, M.Sc. Διοίκηση Μονάδων Υγείας & Κοινωνικής Πρόνοιας Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής & Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λειτουργός Δημόσιας Υγείας, Εκπαιδευτικός, R.N. Γ.Ν.Α. ΚΑΤ, Μέλος Ελληνικής Εταιρείας Εσωτερικής Παθολογίας, Member PCRS-UK³Ph.D. (c) Οικονομολόγος, MSc international Human Recourse Management, MSc Διοίκηση Μονάδων Υγείας & Κοινωνικής Πρόνοιας ΠΑ.Δ.Α. & Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Εκπαιδευτικός, Ακαδημαϊκή Υπότροφος Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής⁴MD, PhD, FESC, Πρόεδρος, Τμήμα Βιοϊατρικών Επιστημών, Σχολή Επιστημών Υγείας και Πρόνοιας, ΠΑ.Δ.Α.**Εισαγωγή:** Ως ευτυχία ορίζεται η ψυχική ικανοποίηση του ανθρώπου που προέρχεται από την εκπλήρωση των επιθυμιών και την επιτυχία των σκοπών του. Στη σύγχρονη εποχή θεωρείται η καλή ζωή, η υλική ευμάρεια, τα κοινωνικά αξιώματα και η δόξα.**Σκοπός:** Η διερεύνηση των παραγόντων που συμβάλουν στην σχέση ευτυχίας των ατόμων.**Υλικό - Μέθοδος:** Πραγματοποιήθηκε βιβλιογραφική αναζήτηση στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων PubMed με λέξεις κλειδιά: health lifestyle factors health wellness happiness.**Αποτελέσματα:** Σύμφωνα με μελέτες ως παράγοντες ευτυχίας αναφέρονται η κατάσταση της υγείας, το εισόδημα, το επάγγελμα, οι συνθήκες διαβίωσης, το επίπεδο μόρφωσης, ο γάμος, η συμβίωση-συντροφικότητα, η οικογενειακή και επαγγελματική επιτυχία, η υιοθέτηση υγιεινού τρόπου ζωής όπως η σωστή διατροφή και η άσκηση. Έρευνα σχετικά με τη σχέση ευτυχίας και υγείας αναφέρει ότι η εξασθένηση της ευτυχίας δεν είναι μόνο συνέπεια της κακής υγείας, αλλά και πιθανός παράγοντας που συμβάλει στον κίνδυνο της ασθένειας. Σε προοπτικές μελέτες η ευτυχία, η ευημερία, τα υψηλότερα επίπεδα ψυχολογικής ευεξίας συνδέονται με μειωμένο κίνδυνο ασθένειας και θνησιμότητας από όλες τις αιτίες. Επίσης η ικανοποίηση από τη ζωή, η συναισθηματική ευημερία και η συμμετοχή σε κοινωνικές θρησκευτικές δραστηριότητες. Επιπρόσθετα το οικονομικό, πολιτιστικό περιβάλλον το επίπεδο ανάπτυξης, η παροχή υγειονομικής περίθαλψης σε επίπεδο χώρας με την συνακόλουθη ευημερία των πολιτών, διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της ευτυχίας.**Συμπεράσματα:** Η γνώση των παραγόντων της ευτυχίας είναι σημαντική ως ζήτημα με κλινική σημασία, το οποίο πρέπει να μελετηθεί περαιτέρω, ιδιαίτερα η συσχέτιση της με την υγεία. Απαιτείται η διεπιστημονική προσέγγιση, συνεργασία και προοπτική από τους λειτουργούς Δημόσιας Υγείας.

eP56

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19 ΣΕ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ: ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Μπορμπουδάκη Ελένη, Αγαπίου Δημήτριος, Μαγκαναράκη Αιμιλία, Πλατάκης Μιχαήλ

Διοίκηση 7^{ης} Υγειονομικής Περιφέρειας, Ηράκλειο, Κρήτη

Η παρούσα εργασία παρουσιάζει τους βασικές άξονες διαχείρισης της πανδημίας στην Υ.Πε. Κρήτης μέσω της βελτίωσης της ετοιμότητας και ανταποκρισιμότητας του συστήματος υγείας. Εργαλεία αποτέλεσαν η αποτύπωση της υφιστάμενης κατάστασης, η ανάπτυξη επιχειρησιακού σχεδίου διαχείρισης ύποπτων και επιβεβαιωμένων περιστατικών COVID-19 σε όλες τις δομές υγείας, η εκπαίδευση προσωπικού όλων των δομών υγείας με τη χρήση σύγχρονων συστημάτων επικοινωνίας, η ανάπτυξη υποδομών και δικτύων εργαστηριακών ελέγχων, η στοχευμένη βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής των μονάδων, η εμβολιαστική κάλυψη του πληθυσμού μέσω της ανάπτυξης εμβολιαστικών σημείων (κινητών και σταθερών), η συνεργασία με φορείς της κοινότητας, η αξιοποίηση της επιστημονικής γνώσης σε συνεργασία με τα ακαδημαϊκά ιδρύματα και η διάχυση καλών πρακτικών σε περιφερειακό επίπεδο. Παρουσιάζονται επίσης τα διδάγματα από τη διαχείριση της πανδημίας σε διάφορους τομείς, τα οποία αποτελούν παρακαταθήκες για την αποτελεσματική διαχείριση γεγονότων δημόσιας υγείας.

Η διαχείριση της πανδημίας σε περιφερειακό επίπεδο ανέδειξε τα σημεία προσοχής και εγρήγορης, καθώς και την αναγκαιότητα επένδυσης δυνάμεων στους τομείς της επιχειρησιακής ετοιμότητας του συστήματος υγείας, των διαθέσιμων υποδομών, της πληροφοριακής ενδυνάμωσης, της ανάπτυξης νέων υπηρεσιών, της έρευνας, της θεσμικής αναδιοργάνωσης του συστήματος υγείας, αλλά και της διαχείρισης των συμβάντων δημόσιας υγείας ως παραγόντων κινδύνου. Ανέδειξε επίσης το ρόλο της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας ως κομβικού εταίρου στη διαχείριση της πανδημίας.

Η αποκέντρωση της λήψης αποφάσεων με τον ταυτόχρονο επιχειρησιακό συντονισμό σε περιφερειακό και εθνικό επίπεδο αποτέλεσε τη βάση της διαχείρισης της πανδημίας, ενώ υπέδειξε τους τομείς που χρήζουν θωράκισης για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και ανταποκρισιμότητας του συστήματος υγείας σε συμβάντα δημόσιας υγείας ευρείας κλίμακας.

eP57

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID 19 ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΥΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΙΤΑΛΙΑ, ΙΣΠΑΝΙΑ, ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ

Μασούρα Φωτεινή¹, Μπισκανάκη Ελπινίκη^{1,2}, Σκίτσου Αλεξάνδρα¹, Χαραλάμπους Γεώργιος^{1,3}

¹ Frederick University, Λευκωσία, Κύπρος

² Φαρμακευτικό Τμήμα, ΓΝ Λιβαδειάς, Λιβαδειά

³ Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών, ΓΝΑ Ιπποκράτειο, Αθήνα

Εισαγωγή: Στα τέλη του 2019 ένα νέο στέλεχος κορωνοϊού (Sars-CoV-2), που προκαλεί σοβαρά περιστατικά πνευμονίας, ανιχνεύεται από τις κινεζικές υγειονομικές αρχές, και εξαπλώνεται γρήγορα σε όλο τον κόσμο.

Σκοπός: Η μελέτη διερευνά την αποτελεσματικότητα των στρατηγικών αντιμετώπισης της επιδημίας που ακολουθήθηκαν από την Ιταλία, την Ισπανία, τη Μεγάλη Βρετανία και την Ελλάδα από τέλη Ιανουαρίου έως μέσα Ιουνίου 2020.

Υλικό-Μέθοδος: Το υλικό ανακτήθηκε διαδικτυακά μέσα από ιστοσελίδες του ΠΟΥ, της statista.com και επιστημονικών βάσεων δεδομένων (Pubmed, Researchgate, GoogleScholar) μεταξύ της 31ης Ιανουαρίου και της 18ης Ιουνίου 2020.

Αποτελέσματα: Και στις τέσσερις χώρες εφαρμόστηκαν απαγόρευση εναέριας κυκλοφορίας, εποπτευόμενη καραντίνα για άτομα με επαφή με επιβεβαιωμένα κρούσματα, μέτρα κοινωνικής αποστασιοποίησης, αναστολή δημοσίων εκδηλώσεων, κλείσιμο δημοσίων εγκαταστάσεων και lockdown. Στη γείτονα Ιταλία επιπλέον χρησιμοποιήθηκε η βραχυχρόνια χρήση drones για τον καλύτερο έλεγχο του πληθυσμού από τις αρχές. Στην Ισπανία πραγματοποιήθηκαν έλεγχοι στα χερσαία σύνορα, δημιουργία ειδικού ταμείου για παρεμβάσεις πρόληψης, πρόσκληση για υποβολή σχετικών προτάσεων ερευνητικών έργων, έγκριση κλινικών δοκιμών φαρμάκων. Η Μεγάλη Βρετανία επέλεξε απάντηση σε τρία επίπεδα: περιορισμό, καθυστέρηση και μετρίασμό, ενώ εξέδωσε διατακτική για απομάκρυνση ασθενών από νοσοκομεία σε οίκους ευγηρίας με δυνατότητα εξιτηρίου και χωρίς αρνητικό τεστ. Η Ελλάδα προχώρησε πολύ νωρίς σε περιορισμούς στις μετακινήσεις και τις κοινωνικές επαφές, ενώ εξακολούθησε με ορισμό νοσοκομείων αναφοράς Covid-19, αναστολή τακτικών ιατρικών στα νοσοκομεία, μείωση των προγραμματισμένων χειρουργείων, αύξηση κλινών ΜΕΘ και δημιουργία πτερύγων Covid-19. Η αποτελεσματικότητα των μέτρων αντικατοπτρίζονται στα mortality rates Ιουνίου: Μεγάλη Βρετανία 65,4/100.000, Ιταλία 57,4/100.000, Ισπανία 60,7/100.000, Ελλάδα 1,8/100.000.

Συμπεράσματα: Το μεγάλο αριθμητικό χάσμα μεταξύ των δεικτών της Ελλάδας και των υπόλοιπων τριών χωρών φαίνεται να οφείλεται στην ταυτόχρονη και έγκαιρη χρήση μέτρων, ενώ καθοριστικό ρόλο διαδραμάτισε και η γνώση από την εμπειρία χωρών, όπως η Ιταλία και η Ισπανία.

eP58

ΛΙΣΤΕΣ BELLAGIO ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΣΜΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΙΣ ΠΑΝΔΗΜΙΕΣ

Βασιλική Σουφλέρη⁽¹⁾, Τίνα Γκαράνη-Παπαδάτου⁽¹⁾

⁽¹⁾ Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Αθήνα, Ελλάδα

Εισαγωγή: Μία πανδημία (όπως η Covid-19) εκτός από άμεσες επιπτώσεις στους δείκτες νοσηρότητας και θνησιμότητας, οξύνει τις υφιστάμενες κοινωνικο-οικονομικές ανισότητες (διαρθρωτική βία). Παράλληλα θέτει σημαντικά ηθικά διλήμματα στην κατανομή ανεπαρκών πόρων, στον περιορισμό της ελευθερίας, και στην επιστημονική έρευνα. Γι' αυτό, ο ολοκληρωμένος πανδημικός σχεδιασμός περιλαμβάνει παράλληλη προσέγγιση των ηθικών ζητημάτων.

Σκοπός: Η διερεύνηση της έκτασης στην οποία το ελληνικό θεσμικό πλαίσιο εντάσσει την ηθική ετοιμότητα σε κάθε στάδιο μιας πανδημίας με έμφαση στις ευάλωτες ομάδες.

Μεθοδολογία: Πραγματοποιήθηκε ανασκόπηση ελληνικής-ξενόγλωσσας βιβλιογραφίας και νομοθεσίας, Καταστατικών Νοσοκομείων, Εθνικών Σχεδίων Δράσης, Γνωμοδοτήσεων της Εθνικής Επιτροπής Βιοηθικής, ιστοσελίδων σχετικών οργανισμών/φορέων με βάση τα προσαρμοσμένα κριτήρια που περιλαμβάνουν οι λίστες *Bellagio* (σχεδιασμένες για τον εντοπισμό και την εμπλοκή μειονεκτικών ομάδων στο σχεδιασμό αντιμετώπισης των αναγκών τους).

Αποτελέσματα: Στην πλειοψηφία των πηγών ανασκόπησης (Βιβλιογραφία, Νομοθεσία, Εθνικά Σχέδια Δράσης, Γνωμοδοτήσεις Επιτροπής Βιοηθικής) ο σχεδιασμός πολιτικών με βάση τις αρχές της Βιοηθικής και το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κι η αναγνώριση των ευπαθών/μειονεκτικών ομάδων

και των αναγκών τους προϋπήρχαν της πανδημίας Covid-19, συχνά χωρίς επαρκή εφαρμογή. Καμία πηγή δεν καταδεικνύει ότι η εμπλοκή των ευπαθών/μειονεκτικών ομάδων στο σχεδιασμό των πανδημικών πολιτικών έχει ουσιαστικά ξεκινήσει.

Συμπέρασμα: Στο θεσμικό πλαίσιο υγείας στην Ελλάδα παρατηρείται σχετική ενσωμάτωση αρχών Βιοηθικής στο σχεδιασμό πολιτικών και συνεργασιών, αλλά όχι πραγματική εφαρμογή. Με την εμπειρία από την πανδημία Covid-19, περαιτέρω ενέργειες για μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στο σχεδιασμό πολιτικών και περιορισμό των παραγόντων που συντηρούν τη διαρθρωτική βία, θα οδηγηθούμε σε πανδημική αντιμετώπιση με σεβασμό στις ευάλωτες/μειονεκτικές ομάδες.

eP59

ΟΡΘΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19 ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΩΝ ΟΤΑ

Μακρυνός Γεώργιος¹, Θανασιάς Ευθύμιος¹, Βατόπουλος Άλκης,¹ Ντουνιάς Γεώργιος¹

¹ Τμήμα Πολιτικών Δημόσιας Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Αθήνα

Εισαγωγή: Η Υγεία και Ασφάλεια στην εργασία σώζει ζωές [ILO]. Οι εργαζόμενοι των ΟΤΑ αποτελούν προσωπικό πρώτης γραμμής, παρέχοντας καθημερινά ζωτικής σημασίας υπηρεσίες για τους πολίτες και την υγιεινή των πόλεων (καθαριότητα, σχολεία, παιδικοί σταθμοί, αθλητισμός-πολιτισμός, εξυπηρέτηση πολιτών, κ.ά.), σε συνθήκες υψηλής επικινδυνότητας, λόγω της μεγάλης μεταδοτικότητας του SARS-CoV-2.

Σκοπός: Η ανάδειξη ορθών πρακτικών ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των εργαζομένων των ΟΤΑ, για την αποτελεσματική εφαρμογή των μέτρων κατά της covid19-πανδημίας.

Υλικό: Νομοθεσία, εγκύκλιοι, οδηγίες, Σχέδια Δράσης, πρωτόκολλα, δημοσιεύσεις από Διεθνείς και Εθνικούς Οργανισμούς, Φορείς και Αρχές.

Μέθοδος: Σύσταση ειδικής επιστημονικής επιτροπής στην ΠΟΕ-ΟΤΑ, για την αξιολόγηση των δεδομένων και συγγραφή και έκδοση ειδικών κατευθυντήριων οδηγιών. Πραγματοποίηση τριών ειδικών Διαδικτυακών Ημερίδων (για τους εργαζόμενους των Δήμων) με την συμμετοχή έγκριτων ειδικών επιστημόνων, που αφορούσαν: σε κατευθυντήριες οδηγίες, μέτρα και ορθές πρακτικές, στην επικαιροποίηση της εκτίμησης επαγγελματικού κινδύνου (ΜΕΕΚ), στα εκάστοτε νεώτερα επιδημιολογικά δεδομένα και στην αναγκαιότητα του εμβολιασμού.

Αποτελέσματα: Έκδοση ειδικού Εγχειρίδιου «Οδηγιών και μέτρων αντιμετώπισης της πανδημίας από τον κορονοϊό SARS-CoV-2 στο εργασιακό περιβάλλον των ΟΤΑ» και ανάρτηση του στην ιστοσελίδα της ΠΟΕ ΟΤΑ (με προσθήκη ειδικών Παραρτημάτων και δυνατότητα επικαιροποίησης), προς ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των εργαζομένων και αξιοποίηση του στη σύνταξη των προβλεπόμενων σχεδίων δράσης για Δήμους. Υποκίνηση του ενδιαφέροντος για περαιτέρω συμβουλές, ενημέρωση και στοχευμένες παρεμβάσεις(αγωγή υγείας) στους εργασιακούς χώρους.

Συμπεράσματα: Ανάδειξη της αναγκαιότητας: α) ουσιαστικής ευαισθητοποίησης, έγκυρης ενημέρωσης και άμεσης πρόσβασης στα εκάστοτε δεδομένα. β) επικαιροποίησης της ΜΕΕΚ και σύνταξης Σχεδίων Δράσης γ) Σύστασης Δικτύου Προαγωγής της Υγείας και Ασφάλειας στην Εργασία της ΠΟΕ ΟΤΑ.

eP60

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ (ONLINE) ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ COVID 19: ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣΜουδάτσου Μαρία^{1,2,3} Σταυροπούλου Αρετή^{2,4}, Ροβίθης Μιχάλης^{2,3,5}, Κουκούλη Σοφία^{1,2,3}¹Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας, Σχολή Επιστημών Υγείας, Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο, 71410, Ηράκλειο Κρήτης²Εργαστήριο Διεπιστημονικής Προσέγγισης για τη Βελτίωση της Ποιότητας Ζωής, (Quality of Life Lab), Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο, 71410, Ηράκλειο Κρήτης³Ινστιτούτο Αγροδιατροφής και Επιστημών Ζωής, Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο, 71410, Ηράκλειο Κρήτης⁴Τμήμα Νοσηλευτικής, Σχολή Επιστημών Υγείας και Πρόνοιας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, 12243 Αθήνα, Αττική⁵Τμήμα Νοσηλευτικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο, 71410, Ηράκλειο Κρήτης

Εισαγωγή: Η πανδημία του covid -19 επέδρασε αρνητικά στην ψυχική υγεία των ανθρώπων. Πριν την έξαρση του covid – 19, η συμβουλευτική και η ψυχοθεραπεία γινόταν κυρίως δια ζώσης. Όμως, η πανδημία δημιούργησε την ανάγκη της εξ αποστάσεως παρέμβασης, προκειμένου να συνεχιστούν οι θεραπείες των εξυπηρετούμενων και να μειωθεί ο τρόπος μετάδοσης του ιού.

Σκοπός: Αντικείμενο της παρούσας εργασίας είναι η διερεύνηση του ρόλου, της σημασίας, αλλά και των δυσκολιών εφαρμογής της online συμβουλευτικής σε πλαίσια ψυχικής υγείας ειδικότερα κατά την περίοδο του covid-19. Υλικό

Παρουσιάζονται τα αποτελέσματα πρόσφατων – ποσοτικών και ποιοτικών - ερευνών σε επαγγελματίες ψυχικής υγείας που άσκησαν ή συνεχίζουν να ασκούν την εξ αποστάσεως συμβουλευτική, σε δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς.

Μέθοδος: Η συλλογή των δεδομένων πραγματοποιήθηκε με συστηματική βιβλιογραφική ανασκόπηση. Η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε ήταν η αναζήτηση της σχετικής βιβλιογραφίας σε βάσεις δεδομένων (MEDLINE, PSYCHINFO, SCOPUS, WEB OF KNOWLEDGE, GOOGLE SCHOLAR) με συγκεκριμένες λέξεις-κλειδιά. Για την τελική επιλογή των μελετών τηρήθηκαν συγκεκριμένα κριτήρια εισόδου.

Αποτελέσματα: Αναλύθηκε η εμπειρία των επαγγελματιών ψυχικής υγείας με την εξ αποστάσεως συμβουλευτική, τα αιτήματα των εξυπηρετούμενων, οι ανάγκες ψυχικής υγείας που κάλυψε, καθώς και τα οφέλη και οι κυριότερες δυσκολίες που διαπιστώθηκαν κατά την εφαρμογή της στους εξυπηρετούμενους, τις οικογένειές τους και τους επαγγελματίες.

Συμπεράσματα: Πιθανά οφέλη της μελέτης θα είναι η αξιολόγηση της εξ αποστάσεως συμβουλευτικής, τα θέματα ηθικής και δεοντολογίας που τυχόν προέκυψαν κατά την εφαρμογή της, καθώς και προτάσεις για την πιθανή χρήση της στο μέλλον συνδυαστικά με τις δια ζώσης ψυχοθεραπευτικές μεθόδους παρέμβασης.

eP61

ΕΠΙΣΙΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ COVID-19Δαφνή Μαριάννα-Φωτεινή¹¹Προπτυχιακή φοιτήτρια τμήματος Δημόσιας και Κοινωνικής Υγείας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Σκοπός: Η παρούσα εργασία εξετάζει το φαινόμενο της επισιτιστικής ανασφάλειας το οποίο αυξάνεται ολοένα και περισσότερο στην περίοδο της πανδημίας και πως αυτή η μορφή ανασφάλειας έχει επιβαρύνει τα νοικοκυριά. Αρχικά γίνεται ανάλυση της έννοιας αλλά και των χαρακτηριστικών επισιτιστικής ανασφάλειας που εμφανίζει ένα νοικοκυριό πριν αλλά και κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Στη συνέχεια γίνεται αναφορά της έκτασης της επισιτιστικής ανασφάλειας σε ευρωπαϊκό αλλά παγκόσμιο επίπεδο.

Υλικά-Μέθοδοι: Για την παρούσα έρευνα χρησιμοποιήθηκαν ξενόγλωσσες βιβλιογραφικές πηγές που αντλήθηκαν κυρίως από το διαδίκτυο (PubMed, Science Direct, Emerald Insight, Google Scholar κ.α.).

Αποτελέσματα: Το φαινόμενο της επισιτιστικής ανασφάλειας στη περίοδο της πανδημίας έχει λάβει ιδιαίτερα μεγάλες διαστάσεις και οδηγούνται οι χώρες σταδιακά σε επισιτιστική κρίση. Ιδιαίτερα στις αναπτυγμένες χώρες, που υπήρχε η ανασφάλεια αυτή πριν από την εμφάνιση της πανδημίας, οι ελλείψεις τροφίμων είναι ορατές όπως επίσης και η οικονομική αδυναμία απόκτησής τους..

Συμπεράσματα: Λόγω της αυξανόμενης επέκτασης της επισιτιστικής ανασφάλειας είναι σημαντικό να ληφθούν μέτρα και να δοθούν παροχές στους πολίτες, που αντιμετωπίζουν δυσκολίες στον επισιτισμό τους αλλά και στην επιβίωσή τους γενικότερα, από παγκόσμιους οργανισμούς αλλά και από τις εκάστοτε κυβερνήσεις.

eP62

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ ΟΞΕΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΑΙΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΟΥ ΣΕ ΑΣΘΕΝΗ ΜΕ COVID-19Μιχελόγγονα Αρχοντούλα, Καλέση Άλκηστις, Γιαννακοπούλου Βασιλική

Τζάνειο Γενικό Νοσοκομείο Πειραιά

Εισαγωγή: Η πανδημία COVID-19 αναγνωρίζεται πλέον ως ένα πολυσυστηματικό σύνδρομο με πολλές βλάβες σε τελικά όργανα-στόχους.

Σκοπός: Η νόσηση από COVID-19 σχετίζεται ιδιαίτερα με υψηλό ποσοστό θρομβώσεων, τόσο αρτηριακών όσο και φλεβικών, μέσα από πολλές διαφορετικές κλινικές εκφράσεις, συμπεριλαμβανομένων και των οξέων στεφανιαίων συνδρόμων.

Υλικό- Μέθοδος: Παρουσιάζουμε το περιστατικό ασθενούς 42 ετών που προσήλθε στο Τμήμα Επειγόντων περιστατικών με θωρακικό άλγος και οξύ κατώτερο έμφραγμα του μυοκαρδίου με ανάρπαση του ST διαστήματος. Βάσει πρωτοκόλλου διενεργήθη rapid test το οποίο ήταν αρνητικό, και η ασθενής μεταφέρθηκε επειγόντως στο αιμοδυναμικό εργαστήριο όπου υπεβλήθη σε στεφανιογραφικό έλεγχο.

Αποτελέσματα: Ο έλεγχος ανέδειξε 100% απόφραξη και θρόμβωση της δεξιάς στεφανιαίας αρτηρίας, χωρίς όμως την παρουσία αθηρωματικών αλλοιώσεων. Προηγήθηκε η χρήση της τεχνικής της αναρρόφησης του θρόμβου (Thrombus aspiration) και ακολούθησε αγγειοπλαστική μόνο με μπαλόνι

(POBA) και ενδοστεφανιαία έγχυση αναστολέων της γλυκοπρωτεΐνης IIb/IIIa (Glycoprotein IIb/IIIa inhibitor). Η ασθενής μεταφέρθηκε στην Μονάδα Εμφραγμάτων και λίγη ώρα αργότερα ενημερωθήκαμε ότι, παρά το αρχικά αρνητικό αποτέλεσμα του rapid test και το γεγονός ότι κατά τα λοιπά η ασθενής ήταν ασυμπτωματική, το αποτέλεσμα του PCR test ήταν θετικό και ετέθη η διάγνωση της COVID-19 λοίμωξης.

Συμπεράσματα: Τα οξέα στεφανιαία σύνδρομα μπορεί να αποτελέσουν εκδήλωση της νόσησης από COVID-19, ακόμα και σε ασθενείς χωρίς ιστορικό καρδιαγγειακής νόσου ή σημαντικές συννοσηρότητες. Η υψηλή κλινική υποψία για την έγκαιρη διάγνωση είναι σημαντική, καθώς χρήζει διαφορετικής αντιμετώπισης, τόσο στο αιμοδυναμικό εργαστήριο, όσο και στην φαρμακευτική αγωγή κατά την διάρκεια της νοσηλείας.

eP63

ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΠΟ COVID-19 Η ΜΕ COVID-19; ΟΡΘΗ ΚΑΙ ΛΑΘΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΑΙΤΙΩΝ ΘΑΝΑΤΟΥ (ΙΠΘ): ΠΟΙΕΣ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ;

Γρίβας Νικόλαος¹, Δημολιάτης Γιάννης²,

1 Φοιτητής στο πτυχίο Ιατρικής Ιωαννίνων, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων,

2 τ. Αναπληρωτής Καθηγητής Υγιεινής & Ιατρικής Εκπαίδευσης, Τμήμα Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Παρασκευή 5 Νοεμβρίου 2021, Νέα Ζηλανδία: Άντρας, 40 ετών, πυροβολείται και πεθαίνει αιφνιδίως στον τόπο του εγκλήματος. Μετά θανάτων, έγινε δειγματοληψία και βρέθηκε θετικός στον Covid-19. Ο γιατρός συμπληρώνει το Ιατρικό Πιστοποιητικό Θανάτου (ΙΠΘ), δηλώνοντας θάνατο ΑΠΟ: Covid-19. Η αστυνομία εξετάζει την υπόθεση ως θάνατο από ανθρωποκτονία.

Το Ιατρικό Πιστοποιητικό Θανάτου (ΙΠΘ) είναι ίσως από τα σημαντικότερα δημόσια έγγραφα που επηρεάζουν τον σχεδιασμό και την αξιολόγηση των παρεμβάσεων υγείας, με επιπτώσεις σε πανελλήνιο και παγκόσμιο επίπεδο. Είναι μείζονος σημασίας να γνωρίζουμε την διαφορά πρόωρου θανάτου ΜΕ κορονοϊό και πρόωρου θανάτου ΑΠΟ κορονοϊό, και πώς αυτή η απλή διαφοροποίηση επηρεάζει άμεσα την μελλοντική πορεία της δημόσιας υγείας.

Η εργασία στοχεύει στην αναγνώριση του μεγέθους των λαθών στα ΙΠΘ στην Ελλάδα και παγκοσμίως. Έγινε βιβλιογραφική ανασκόπηση και βρέθηκαν άρθρα που περιγράφουν το φαινόμενο της λάθους συμπλήρωσης του ΙΠΘ.

Ανακαλύφθηκε ότι έως και 99% των ΙΠΘ σε Ελλάδα και εξωτερικό περιείχαν λάθη στην συμπλήρωσή τους. Στην Ελλάδα, 65% περιέχει μείζονα λάθη, για παράδειγμα την καταγραφή λάθους υποκείμενης αιτία θανάτου. Εντοπίστηκαν συστηματικά σφάλματα από μη-ορθές οδηγίες επισήμων φορέων υγείας, επηρεάζοντας την ορθότητα των ΙΠΘ σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Εν μέσω της πανδημίας Covid-19, άλλαξαν οι οδηγίες της συμπλήρωσης του ΙΠΘ στις περισσότερες χώρες, υπό την καθοδήγηση του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, με αποτέλεσμα την υπερεκτίμηση των θανάτων ΑΠΟ Covid-19, με δυσμενής συνέπειες στα συστήματα υγείας, την δημόσια υγεία, την οικονομία, και την ανθρώπινη υπόσταση.

Επομένως, υπάρχει ένα ουσιαστικό και παγκόσμιο ρήγμα στην διαδικασία της ορθής συμπλήρωσης των πιστοποιητικών θανάτου, επηρεάζοντας την ακρίβεια των στατιστικών αιτιών θανάτου.